

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-174-16

Druk nr 1480

Warszawa, 5 kwietnia 2017 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy - Prawo geologiczne
i górnicze oraz niektórych innych ustaw
z projektami aktów wykonawczych.**

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Środowiska.

Z poważaniem

(-) Beata Szydło

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2016 r. poz. 1131 i 1991 oraz z 2017 r. poz. 60 i 202) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w odnośniku nr 1 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 7 w brzmieniu:
„7) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/30/UE z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie bezpieczeństwa działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich oraz zmiany dyrektywy 2004/35/WE (Dz. Urz. UE L 178 z 28.06.2013, str. 66).”;
- 2) w art. 6 w ust. 1 po pkt 16b dodaje się pkt 16c w brzmieniu:
„16c) wydobywaniem węglowodorów ze złóż – jest prowadzenie wydobycia węglowodorów, w tym przygotowanie wydobytych węglowodorów do transportu oraz ich transport w obrębie zakładu górniczego;”;
- 3) w art. 23 w ust. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
„1a) poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej albo wydobywanie węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej wymaga opinii Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego w zakresie technicznych możliwości wykonywania działalności oraz zapewnienia jej bezpieczeństwa;”;
- 4) w art. 49g w ust. 1 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 3 w brzmieniu:
„3) poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej albo wydobywanie węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/30/UE z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie bezpieczeństwa działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich oraz zmiany dyrektywy 2004/35/WE (Dz. Urz. UE L 178 z 28.06.2013, str. 66).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, ustawę z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki, ustawę z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie, ustawę z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim oraz ustawę z dnia 31 sierpnia 2012 r. o Państwowej Komisji Badania Wypadków Morskich.

Rzeczypospolitej Polskiej – uzyskuje także opinię Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego w zakresie bezpieczeństwa wykonywania tej działalności.”;

5) w art. 49h w ust. 3 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) warunki udzielenia koncesji, w szczególności dotyczące wysokości, zakresu, sposobu oraz terminu ustanowienia zabezpieczenia, o którym mowa w art. 49x ust. 1 i 2a, a jeżeli przemawia za tym szczególnie ważny interes państwa lub szczególnie ważny interes publiczny związany w szczególności z ochroną środowiska lub gospodarką kraju, także wysokość, zakres oraz sposób ustanowienia zabezpieczenia, o którym mowa w art. 49x ust. 2;”;

6) w art. 49m po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, komisja przetargowa, dokonując oceny ofert w zakresie kryteriów, o których mowa w art. 49k ust. 1 pkt 2 i 3, bierze pod uwagę w szczególności:

- 1) ryzyko i zagrożenia dotyczące wykonywania działalności w przestrzeni, w granicach której ma być wykonywana, w szczególności koszty degradacji środowiska wód morskich, o których mowa w art. 61h ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne;
- 2) zdolności finansowe podmiotu uczestniczącego w przetargu do pokrycia zobowiązań, jakie mogą potencjalnie wynikać z wykonywania działalności, w tym wszelkie rodzaje zabezpieczenia finansowego;
- 3) dostępne informacje dotyczące działania podmiotu uczestniczącego w przetargu w zakresie bezpieczeństwa i ochrony środowiska, w tym w odniesieniu do niebezpiecznych zdarzeń, w zakresie, w jakim mogą mieć one wpływ na wykonywanie działalności.”;

7) w art. 49u w ust. 1 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 8 w brzmieniu:

„8) wysokość, zakres i sposób ustanowienia zabezpieczenia, o którym mowa w art. 49x ust. 2a, w przypadku koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, a także koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej.”;

8) w art. 49x:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przedsiębiorca wykonujący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej jest także obowiązany do ustanowienia zabezpieczenia roszczeń mogących powstać wskutek wykonywania tej działalności. Zabezpieczenie ustanawia się po dniu doręczenia decyzji zatwierdzającej plan ruchu zakładu górniczego, o której mowa w art. 108 ust. 11, nie później niż przed dniem rozpoczęcia prowadzenia ruchu zakładu górniczego.”,

b) w ust. 4:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Zabezpieczenie, o którym mowa w ust. 1–2a, wnosi się w następujących formach:”,

– w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 8 w brzmieniu:

„8) ubezpieczeniach od odpowiedzialności cywilnej.”,

c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. W przypadku, o którym mowa w ust. 2a, zabezpieczenie wnoszone w pieniądzu wpłaca się przelewem na odrębny rachunek bankowy urzędu obsługującego organ koncesyjny, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji zatwierdzającej plan ruchu zakładu górniczego, nie później niż przed dniem rozpoczęcia prowadzenia ruchu zakładu górniczego.”,

d) w ust. 6 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli zabezpieczenie, o którym mowa w ust. 1–2a, wniesiono w pieniądzu, organ koncesyjny przechowuje je na oprocentowanym rachunku bankowym.”,

e) w ust. 7 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 3 w brzmieniu:

„3) ust. 2a – przedstawia się organowi koncesyjnemu w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji zatwierdzającej plan ruchu zakładu górniczego.”,

f) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Corocznie, w terminie do dnia 31 stycznia, przedkłada się organowi koncesyjnemu aktualny dowód istnienia zabezpieczenia, o którym mowa w ust. 1–2a.”,

g) po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:

„9a. Ustanowione zabezpieczenie, o którym mowa w ust. 2a, powinno być utrzymane w wysokości określonej w koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, a także w koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, i uzupełniane do tej wysokości przez cały okres, na który został sporządzony i zatwierdzony plan ruchu zakładu górniczego.”,

h) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Zabezpieczenie, o którym mowa w ust. 1–2a, ustanowione w pieniądzu nie wchodzi w skład masy upadłości.”;

9) w art. 49y dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Organ koncesyjny, w przypadku gdy przedmiotem postępowania jest przedłużenie:

- 1) fazy poszukiwania i rozpoznawania – dokonuje uzgodnienia, o którym mowa w art. 8, oraz uzyskuje opinię, o której mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1a, albo opinię, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 2;
- 2) fazy wydobywania – dokonuje uzgodnienia, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 3 oraz w art. 8, a także uzyskuje opinię, o której mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1a, albo dokonuje uzgodnienia, o którym mowa w art. 23 ust. 2a pkt 1.”;

10) w art. 49zd ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. W decyzji przenoszącej koncesję organ koncesyjny na nowo określa wysokość, zakres lub sposób ustanowienia zabezpieczenia, o którym mowa w art. 49x ust. 1–2a, a w przypadku zabezpieczenia, o którym mowa w art. 49x ust. 2a, także termin doręczenia organowi koncesyjnemu dowodu ustanowienia zabezpieczenia.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, dowód ustanowienia zabezpieczenia, o którym mowa w:

- 1) art. 49x ust. 1 i 2 – doręcza się organowi koncesyjnemu w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji przenoszącej koncesję;
- 2) art. 49x ust. 2a – doręcza się organowi koncesyjnemu w terminie określonym w decyzji przenoszącej koncesję, nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia decyzji przenoszącej koncesję.”;

11) w art. 49zf ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Koncesja wygasa również w przypadku, gdy przedsiębiorca, będąc do tego obowiązany, nie przedstawi organowi koncesyjnemu, w terminie określonym w art. 49x ust. 7 albo w art. 49zd ust. 7 pkt 1, albo w decyzji, o której mowa w art. 49zd ust. 6, dowodu ustanowienia zabezpieczenia, o którym mowa w art. 49x ust. 1–2a.”;

12) w art. 72:

a) w pkt 21 dodaje się przecinek i pkt 22 w brzmieniu:

„22) grupa XXII – badanie rozwiązań technicznych i organizacyjnych dotyczących poszukiwania, rozpoznawania lub wydobywania węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej”,

b) część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– wskazując zakresy czynności, w których mają być wykonywane zadania rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 118 ust. 4 oraz art. 120 ust. 1 i 2, a w przypadku grupy XXII – także zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 110.”;

13) w art. 80 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Zatwierdzenie projektu robót geologicznych wymaga opinii wójta (burmistrza, prezydenta miasta) właściwego ze względu na miejsce wykonywania robót geologicznych, a w przypadku robót geologicznych wykonywanych w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie poszukiwania lub rozpoznawania złóż węglowodorów – opinii Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego w zakresie technicznych możliwości prowadzenia działalności oraz zapewnienia jej bezpieczeństwa.”;

14) w art. 85a ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli roboty geologiczne, o których mowa w ust. 1, dotyczą obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, projekt robót geologicznych wymaga zatwierdzenia, w drodze decyzji, przez ministra właściwego do spraw środowiska, na zasadach określonych w art. 80 ust. 4, 5, 7 i 8.”;

15) w art. 108:

a) po ust. 2a dodaje się ust. 2b–2e w brzmieniu:

„2b. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej plan ruchu zakładu górniczego zawiera także:

- 1) analizę poważnych zagrożeń dla zakładu górniczego, rozumianych jako sytuacje mogące potencjalnie doprowadzić do niebezpiecznego zdarzenia lub wypadku;
- 2) opis systemu zarządzania środowiskiem i bezpieczeństwem ruchu zakładu górniczego;
- 3) opis systemu niezależnej weryfikacji, o którym mowa w art. 117a ust. 1 pkt 2. 2c. Przedsiębiorca konsultuje projekt analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, z przedstawicielami pracowników zakładu górniczego.

2d. Przedsiębiorca dokonuje przeglądu analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, nie rzadziej niż co 5 lat, przy czym pierwszego przeglądu dokonuje nie później niż w terminie 5 lat od dnia zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego.

2e. Wyniki przeglądu, o którym mowa w ust. 2d, przedsiębiorca przekazuje właściwemu organowi nadzoru górniczego, w terminie 14 dni od dnia zakończenia przeglądu.”,

- b) w ust. 9 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 4 w brzmieniu:
- „4) w przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej:
- a) oświadczenie przedsiębiorcy i kierownika ruchu zakładu górniczego, że plan ruchu zakładu górniczego zapewnia bezpieczne prowadzenie ruchu tego zakładu,
 - b) analizę skuteczności reagowania w przypadku wycieku ropy naftowej,
 - c) opinię rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego dotyczącą elementów planu ruchu zakładu górniczego określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 110, w zakresie przyjętych przez przedsiębiorcę rozwiązań technicznych zabezpieczających przed wystąpieniem niebezpiecznych zdarzeń lub wypadków, a także oświadczenie przedsiębiorcy i kierownika ruchu zakładu górniczego o sposobie jej uwzględnienia,
 - d) politykę korporacyjną, o której mowa w ust. 9a.”,
- c) po ust. 9 dodaje się ust. 9a–9g w brzmieniu:
- „9a. Przedsiębiorca wykonujący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów

morskich Rzeczypospolitej Polskiej sporządza na piśmie politykę korporacyjną w zakresie zapobiegania niebezpiecznym zdarzeniom oraz wypadkom, zwaną dalej „polityką korporacyjną”.

9b. Polityka korporacyjna określa:

- 1) ogólne cele i ustalenia dotyczące kontroli ryzyka wystąpienia niebezpiecznych zdarzeń oraz wypadków, a także sposób, w jaki te cele mają być osiągnięte, a ustalenia wprowadzone w życie;
- 2) sposób przeprowadzania kontroli ryzyka wystąpienia niebezpiecznych zdarzeń oraz wypadków oraz sposób doskonalenia jej zasad, a także mechanizmy monitorowania skuteczności polityki korporacyjnej;
- 3) sposób osiągnięcia i wprowadzenia w życie na poziomie korporacyjnym środków służących do zapewnienia bezpieczeństwa wykonywanej działalności.

9c. Za realizację polityki korporacyjnej w zakresie, o którym mowa w ust. 9b, odpowiedzialność ponosi przedsiębiorca.

9d. Przedsiębiorca jest obowiązany zapewnić, aby polityka korporacyjna była odpowiednia do wykonywanej działalności, realizowana na każdym etapie wykonywanej działalności i uwzględniana w planie ruchu zakładu górniczego oraz w planie ratownictwa górniczego.

9e. W przypadku aktualizacji polityki korporacyjnej, przedsiębiorca przekazuje aktualizację niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni od dnia jej dokonania, właściwemu organowi nadzoru górniczego.

9f. Jeżeli przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 9a, wykonuje działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich państw niebędących państwami członkowskimi Unii Europejskiej, polityka korporacyjna określa również, w jakim zakresie jej postanowienia są stosowane przez przedsiębiorcę w zakładach górniczych służących do wykonywania tej działalności.

9g. Minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalin określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres polityki korporacyjnej, kierując się potrzebą zapewnienia kompletności i przejrzystości przedstawianych w niej informacji oraz zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa działalności polegającej na

poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej.”,

d) po ust. 10 dodaje się ust. 10a–10g w brzmieniu:

„10a. Jeżeli właściwy organ nadzoru górniczego, podczas dokonywania oceny analizy poważnych zagrożeń dla zakładu górniczego, stwierdzi możliwość wystąpienia znaczącego oddziaływania na środowisko na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej na skutek wykonywania działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, niezwłocznie informuje Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego o możliwości wystąpienia tego oddziaływania.

10b. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego po uzyskaniu informacji, o których mowa w ust. 10a, niezwłocznie powiadamia właściwy organ tego państwa o możliwości wystąpienia na terytorium tego państwa członkowskiego oddziaływania, wskazując termin na zajęcie stanowiska przez ten organ.

10c. Jeżeli właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej wystąpi do Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego o przekazanie dodatkowych informacji dotyczących możliwości wystąpienia na terytorium tego państwa znaczącego oddziaływania na środowisko związanego z działalnością polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, Prezes Wyższego Urzędu Górniczego przekazuje te informacje bez zbędnej zwłoki.

10d. Właściwy organ nadzoru górniczego przed zatwierdzeniem planu ruchu zakładu górniczego dla wykonywania działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej bierze pod uwagę stanowisko właściwego organu innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, otrzymane za pośrednictwem Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego.

10e. Właściwy organ nadzoru górniczego przed zatwierdzeniem planu ruchu zakładu górniczego dla wykonywania działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, kierując się bezpieczeństwem zakładu

górniczego, jego pracowników, bezpieczeństwem powszechnym lub środowiska, może nakazać, w drodze postanowienia, dokonanie w planie ruchu zakładu górniczego określonych zmian, w szczególności przyjęcie środków zapobiegających powstawaniu szkód w środowisku.

10f. W przypadku niedokonania zmian w planie ruchu zakładu górniczego, o których mowa w ust. 10e, właściwy organ nadzoru górniczego, w drodze decyzji, odmawia zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego.

10g. Właściwy organ nadzoru górniczego zapewnia możliwość udziału społeczeństwa, na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 353, 831, 961, 1250, 1579 i 2003), w postępowaniu, którego przedmiotem jest zatwierdzenie planu ruchu zakładu górniczego dla wykonywania działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem przypadków, gdy plan ruchu zakładu górniczego jest poprzedzony decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach podjętą w postępowaniu toczącym się z udziałem społeczeństwa lub jeżeli koncesja została poprzedzona taką decyzją.”;

16) po art. 108 dodaje się art. 108a w brzmieniu:

„Art. 108a. 1. W przypadku gdy wynika to z wniosku pokontrolnego lub ustaleń stanu faktycznego i przyczyny niebezpiecznych zdarzeń lub wypadków, właściwy organ nadzoru górniczego wzywa przedsiębiorcę, w drodze postanowienia, do dokonania przeglądu analizy, o której mowa w art. 108 ust. 2b pkt 1.

2. Przedsiębiorca dokonuje przeglądu analizy oraz przekazuje jego wyniki właściwemu organowi nadzoru górniczego w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia, o którym mowa w ust. 1.”;

17) w art. 109 dodaje się ust. 5–7 w brzmieniu:

„5. Właściwy organ nadzoru górniczego, w przypadku niezbędnym do zapewnienia bezpieczeństwa zakładu górniczego, jego pracowników, bezpieczeństwa powszechnego lub środowiska, w drodze decyzji, nakazuje przedsiębiorcy wykonującemu działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej dokonanie zmian w planie

ruchu zakładu górniczego, określając zakres tych zmian oraz termin przekazania do zatwierdzenia dodatku do planu ruchu zakładu górniczego, nie krótszy niż 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

6. Przedsiębiorca wykonujący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej dokonuje zmiany planu ruchu zakładu górniczego, w przypadku gdy:

- 1) przegląd, o którym mowa w art. 108 ust. 2d lub art. 108a ust. 1, wykazał potrzebę wprowadzenia zmian w planie ruchu zakładu górniczego albo
- 2) właściwy organ nadzoru górniczego nakazał, w drodze decyzji, o której mowa w ust. 5, dokonanie zmian w planie ruchu zakładu górniczego.

7. W przypadku niedokonania zmiany w planie ruchu zakładu górniczego, o której mowa w ust. 6, właściwy organ nadzoru górniczego może w całości lub w części, w drodze decyzji, wstrzymać ruch tego zakładu lub jego urządzeń, określając warunki wznowienia ruchu tego zakładu lub jego urządzeń. Do decyzji stosuje się art. 171 ust. 2 i 3.”;

- 18) art. 110 otrzymuje brzmienie:

„Art. 110. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalin określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe wymagania dotyczące treści planu ruchu zakładu górniczego oraz planu ruchu likwidowanego (likwidowanej oznaczonej części) zakładu górniczego, różnicując je w zależności od rodzaju i metody wykonywanej działalności oraz przestrzeni, w granicach której jest wykonywana działalność, kierując się potrzebą zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa wykonywanej działalności, a dla likwidowanego (likwidowanej oznaczonej części) zakładu górniczego również obowiązkiem realizacji działań, o których mowa w art. 129 ust. 1;
- 2) elementy planu ruchu zakładu górniczego przedsiębiorcy wykonującego działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, które wymagają opinii rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego, kierując się potrzebą zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa wykonywanej działalności oraz jej niezależnej weryfikacji;

- 3) elementy planu ruchu zakładu górniczego, których zmiany dokonuje się w trybie uproszczonym, zgodnie z art. 109 ust. 1 pkt 2, kierując się potrzebą uproszczenia procedury zmiany planu ruchu zakładu górniczego z uwzględnieniem zachowania bezpieczeństwa wykonywanej działalności.”;
- 19) w art. 117 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 7 w brzmieniu:
- „7) przechowywać:
- a) dokumenty, o których mowa w art. 108 ust. 9 pkt 4 lit. a, b i d oraz ust. 10, wraz z planem ruchu zakładu górniczego,
 - b) dokument, o którym mowa w art. 108 ust. 9 pkt 4 lit. c – przez 6 miesięcy od dnia zakończenia likwidacji zakładu górniczego.”;
- 20) po art. 117 dodaje się art. 117a–117c w brzmieniu:
- „Art. 117a. 1. Przedsiębiorca wykonujący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany także:
- 1) opracować i wdrożyć, po zatwierdzeniu planu ruchu zakładu górniczego, a przed dniem rozpoczęcia prowadzenia ruchu zakładu górniczego, system umożliwiający gromadzenie i zapisywanie danych technicznych dotyczących tej działalności, z zabezpieczeniami, które uniemożliwią manipulację zgromadzonymi danymi;
 - 2) ustanowić przed zatwierdzeniem planu ruchu zakładu górniczego i wdrożyć przed dniem rozpoczęcia prowadzenia ruchu zakładu górniczego system niezależnej weryfikacji rozwiązań technicznych i organizacyjnych dotyczących tej działalności, przeprowadzanej przez rzeczoznawcę do spraw ruchu zakładu górniczego, zapewniając, aby rzeczoznawca:
 - a) nie opiniował elementów planu ruchu zakładu górniczego w zakresie, w którym uczestniczył w pracach nad tym planem,
 - b) był niezależny od przedsiębiorcy,
 - c) w porozumieniu z przedsiębiorcą ustalił sposób wzajemnego przepływu informacji.
2. System niezależnej weryfikacji obejmuje sposób wyboru rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego oraz sposób badania przez rzeczoznawcę rozwiązań technicznych i organizacyjnych dotyczących działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 117b. 1. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej kierownik ruchu zakładu górniczego przekazuje, co 7 dni, właściwemu organowi nadzoru górniczego sprawozdanie z realizacji planu ruchu zakładu górniczego. Pierwsze sprawozdanie przekazuje się w terminie 7 dni od dnia zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalin określi, w drodze rozporządzenia, minimalną zawartość sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, kierując się koniecznością zapewnienia organom nadzoru górniczego informacji dotyczących stanu robót prowadzonych w ramach ruchu zakładu górniczego.

Art. 117c. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej kierownik ruchu zakładu górniczego umieszcza w miejscu ogólnodostępnym na terenie zakładu górniczego informację o możliwości anonimowego zgłaszania właściwemu organowi nadzoru górniczego oraz Prezesowi Wyższego Urzędu Górniczego problemów dotyczących bezpieczeństwa i środowiska odnoszących się do tej działalności oraz informuje osoby obecne na terenie zakładu górniczego o takiej możliwości, w szczególności podczas każdego szkolenia w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy.”;

21) w art. 122 po ust. 11 dodaje się ust. 11a–11d w brzmieniu:

„11a. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej plan ratownictwa górniczego jest opracowywany z uwzględnieniem:

- 1) oceny ryzyka wystąpienia niebezpiecznych zdarzeń lub wypadków, dokonanej w trakcie sporządzania planu ruchu zakładu górniczego oraz analizy skuteczności reagowania w przypadku wycieku ropy naftowej;
- 2) krajowego planu zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń środowiska morskiego, o którym mowa w art. 24 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Dz. U. z 2015 r. poz. 434 i 881, z 2016 r. poz. 1954 oraz z 2017 r. poz. 32 i ...);
- 3) otrzymanych od Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego informacji o poważnym zagrożeniu dla zakładu górniczego związanym z działalnością polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż

w granicach obszarów morskich innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

11b. Zmiany w planie, o którym mowa w ust. 11a, są dokonywane w szczególności w przypadku:

- 1) zmiany uwarunkowań istniejących w trakcie sporządzenia planu ratownictwa górniczego;
- 2) zmiany w planie ruchu zakładu górniczego, jeżeli zmiana ta ma wpływ na plan ratownictwa górniczego;
- 3) gdy przegląd, o którym mowa w art. 108 ust. 2d albo art. 108a ust. 1, wykazał potrzebę wprowadzenia zmian w planie ratownictwa górniczego.

11c. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej kierownik ruchu zakładu górniczego przekazuje właściwemu organowi nadzoru górniczego plan, o którym mowa w ust. 11a, oraz jego zmiany, niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni od dnia ich zatwierdzenia.

11d. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej przedsiębiorca:

- 1) przekazuje plan, o którym mowa w ust. 11a, oraz jego zmiany, niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni od dnia ich zatwierdzenia, podmiotowi, o którym mowa w art. 24 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki;
 - 2) wyposaża zakład górniczy w sprzęt do realizacji planu ratownictwa górniczego oraz udostępnia go podmiotom, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki.”;
- 22) po art. 123 dodaje się art. 123a i art. 123b w brzmieniu:

„Art. 123a. 1. W przypadku wystąpienia zagrożenia życia lub zdrowia osób przebywających w zakładzie górniczym, bezpieczeństwa ruchu tego zakładu górniczego, bezpieczeństwa powszechnego lub środowiska przedsiębiorca wykonujący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej informuje niezwłocznie, nie później niż w terminie 24 godzin od wdrożenia działania zgodnego z planem ratownictwa górniczego, właściwy organ nadzoru górniczego, Morską Służbę

Poszukiwania i Ratownictwa, dyrektora właściwego urzędu morskiego oraz Straż Graniczną o wystąpieniu takiego zagrożenia oraz wdraża działania zgodnie z planem ratownictwa górniczego w celu ograniczenia lub usunięcia tego zagrożenia, w tym zanieczyszczenia środowiska i zapewnienia bezpieczeństwa osób.

2. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) opis okoliczności powstania zagrożenia;
- 2) dostępne informacje dotyczące określenia przyczyn powstania zagrożenia;
- 3) opis możliwych skutków wynikających z zagrożenia, w tym skutków dla środowiska.

Art. 123b. 1. Przedsiębiorca wykonujący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej sporządza i przekazuje właściwemu organowi nadzoru górniczego, Morskiej Służbie Poszukiwania i Ratownictwa, dyrektorowi właściwego urzędu morskiego oraz Straży Granicznej sprawozdanie dotyczące wystąpienia zagrożenia, o którym mowa w art. 123a ust. 1, w terminie 10 dni roboczych od dnia wystąpienia tego zagrożenia.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, sporządza się zgodnie z wytycznymi określonymi w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1112/2014 z dnia 13 października 2014 r. określającego wspólny format sprawozdań do celu wymiany informacji dotyczących wskaźników odnoszących się do poważnych zagrożeń przez operatorów i właścicieli instalacji do wydobywania ropy naftowej i gazu na obszarach morskich oraz wspólny format sprawozdań do celów publikacji przez państwa członkowskie informacji dotyczących wskaźników odnoszących się do poważnych zagrożeń (Dz. Urz. UE L 302 z 22.10.2014, str. 1).”;

23) w art. 154 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Przedsiębiorca wykonujący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, u którego będzie przeprowadzana kontrola, zapewnia przeprowadzającym kontrolę transport do zakładu górniczego i z tego zakładu, w tym przewóz sprzętu niezbędnego do przeprowadzenia kontroli, oraz zakwaterowanie i wyżywienie.

5. W przypadku, o którym mowa w art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie, przedsiębiorca wykonujący

działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, w związku z którą powstało bezpośrednie zagrożenie szkodą w środowisku lub wystąpiła szkoda w środowisku, zapewnia właściwemu regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska transport do miejsca wystąpienia bezpośredniego zagrożenia szkodą w środowisku lub miejsca wystąpienia szkody w środowisku i z tego miejsca, w tym przewóz niezbędnego sprzętu, oraz zakwaterowanie i wyżywienie.”;

- 24) w art. 166 w ust. 1 w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 10 w brzmieniu:
- „10) w zakresie bezpieczeństwa działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej:
- a) współpracuje z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej oraz dyrektorem właściwego urzędu morskiego w celu zapewnienia bezpieczeństwa morskiego w związku z wykonywaniem tej działalności,
 - b) sporządza i przekazuje sprawozdania właściwym organom innych państw członkowskich Unii Europejskiej, zgodnie z przepisami dotyczącymi bezpieczeństwa tej działalności,
 - c) zawiera, po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalin, porozumienia z właściwymi organami innych państw członkowskich Unii Europejskiej dotyczące opracowywania i aktualizacji scenariuszy współpracy w przypadku zaistnienia wypadku lub niebezpiecznego zdarzenia,
 - d) zawiera, po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalin, porozumienia z właściwymi agencjami Unii Europejskiej oraz innymi instytucjami w celu wymiany informacji dotyczących tej działalności,
 - e) przekazuje, na wniosek właściwego organu państwa członkowskiego Unii Europejskiej, informacje dotyczące zagrożeń dla środowiska, jakie mogą wystąpić w tym państwie na skutek wykonywania tej działalności,
 - f) bierze udział w konsultacjach z przedsiębiorcami oraz Komisją Europejską w zakresie stosowania przepisów dotyczących działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich,

- g) współpracuje z przedsiębiorcami wykonującymi tę działalność w celu opracowania i aktualizacji standardów i wytycznych dotyczących najlepszych praktyk w odniesieniu do kontroli poważnych zagrożeń, na każdym etapie wykonywania działalności.”;
- 25) w art. 174 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. W przypadku wystąpienia niebezpiecznego zdarzenia lub wypadku w ruchu zakładu górniczego przedsiębiorcy wykonującego działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, właściwy organ nadzoru górniczego ustala stan faktyczny i przyczyny tego zdarzenia lub wypadku oraz niezwłocznie przekazuje te ustalenia Prezesowi Wyższego Urzędu Górniczego.”;
- 26) po art. 174 dodaje się art. 174a–174e w brzmieniu:
- „Art. 174a. 1. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego dokonuje podsumowania informacji zawartych w:
- 1) ustaleniach, o których mowa w art. 174 ust. 1a;
 - 2) raportach, o których mowa w art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 31 sierpnia 2012 r. o Państwowej Komisji Badania Wypadków Morskich (Dz. U. poz. 1068, z 2015 r. poz. 1320 oraz z 2017 r. poz. ...), jeżeli w wypadku lub incydencie morskim brał udział zakład górniczy przedsiębiorcy wykonującego działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 3) decyzji dyrektora urzędu morskiego kończącej postępowanie, o którym mowa w art. 29 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki.
2. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego przekazuje Komisji Europejskiej podsumowanie informacji, o których mowa w ust. 1, oraz zamieszcza je w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu.
3. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego dokonuje analizy informacji, o których mowa w ust. 1, w celu zwiększenia skuteczności wykonywania zadań organów nadzoru górniczego.
- Art. 174b. 1. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego sporządza i składa ministrowi właściwemu do spraw gospodarki złożami kopalin oraz przekazuje do wiadomości ministrowi właściwemu do spraw środowiska corocznie, w terminie do dnia 15 lutego

każdego roku, sprawozdanie ze swojej działalności za poprzedni rok, zgodnie z zakresem zadań określonych w art. 166 ust. 1 pkt 10.

2. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego sporządza i zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu oraz przekazuje Komisji Europejskiej corocznie, w terminie do dnia 1 czerwca, sprawozdanie ze swojej działalności za poprzedni rok, zgodnie z wytycznymi określonymi w załączniku II do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1112/2014 z dnia 13 października 2014 r. określającego wspólny format sprawozdań do celu wymiany informacji dotyczących wskaźników odnoszących się do poważnych zagrożeń przez operatorów i właścicieli instalacji do wydobywania ropy naftowej i gazu na obszarach morskich oraz wspólny format sprawozdań do celów publikacji przez państwa członkowskie informacji dotyczących wskaźników odnoszących się do poważnych zagrożeń.

Art. 174c. 1. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego wzywa podmiot mający siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i wykonujący, samodzielnie lub za pośrednictwem podmiotów zależnych, działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej do sporządzenia sprawozdania dotyczącego okoliczności powstania zagrożenia, o którym mowa w art. 123a ust. 1, w którym podmiot ten uczestniczył.

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, przekazuje sprawozdanie Prezesowi Wyższego Urzędu Górniczego, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania o przekazaniu sprawozdania.

3. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego w wezwaniu każdorazowo określa informacje, jakie należy zamieścić w sprawozdaniu.

Art. 174d. 1. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego, w ramach współpracy, o której mowa w art. 166 ust. 1 pkt 10 lit. g, w drodze zarządzenia, powołuje komisję do spraw bezpieczeństwa działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej oraz określa jej zakres zadań, tryb pracy oraz sposób obsługi.

2. W skład komisji, o której mowa w ust. 1, wchodzi Prezes Wyższego Urzędu Górniczego oraz przedstawiciele:

1) Wyższego Urzędu Górniczego oraz okręgowych urzędów górniczych;

- 2) przedsiębiorców wykonujących działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) pracowników przedsiębiorców, o których mowa w pkt 2.

3. Przewodniczącym komisji, o której mowa w ust. 1, jest Prezes Wyższego Urzędu Górniczego.

4. Komisja, o której mowa w ust. 1, opracowuje standardy i wytyczne dotyczące najlepszych praktyk w odniesieniu do kontroli poważnych zagrożeń, na każdym etapie wykonywania działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej.

5. Standardy i wytyczne, o których mowa w ust. 4, Prezes Wyższego Urzędu Górniczego zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu.

6. Przy opracowywaniu standardów i wytycznych, o których mowa w ust. 4, bierze się pod uwagę wytyczne, o których mowa w załączniku VI do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/30/UE z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie bezpieczeństwa działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich oraz zmiany dyrektywy 2004/35/WE (Dz. Urz. UE L 178 z 28.06.2013, str. 66).

7. Do aktualizacji standardów i wytycznych, o których mowa w ust. 4, stosuje się przepisy ust. 4–6.

Art. 174e. 1. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu numer telefonu, za pośrednictwem którego mogą być zgłaszane problemy dotyczące bezpieczeństwa i środowiska odnoszące się do działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Przy zgłaszaniu problemów, o których mowa w ust. 1, podawanie danych umożliwiających identyfikację zgłaszającego nie jest wymagane.

3. Zgłoszenia, o których mowa w ust. 1, są analizowane z zachowaniem anonimowości osób zgłaszających.”;

27) w art. 175:

- a) w ust. 1 w pkt 1 w lit. d średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje lit. e–m w brzmieniu:
 - „e) dokonywania przeglądu analizy poważnych zagrożeń dla zakładu górniczego, zgodnie z art. 108 ust. 2d i art. 108a, lub przekazywania jego wyników właściwemu organowi nadzoru górniczego,
 - f) opracowania lub wdrożenia systemu, o którym mowa w art. 117a ust. 1 pkt 1,
 - g) ustanowienia lub wdrożenia systemu niezależnej weryfikacji, o którym mowa w art. 117a ust. 1 pkt 2,
 - h) przekazywania planu ratownictwa górniczego albo jego zmian, zgodnie z art. 122 ust. 11d pkt 1, podmiotowi, o którym mowa w art. 24 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki,
 - i) wyposażenia zakładu górniczego w sprzęt do realizacji ratownictwa górniczego lub udostępniania tego sprzętu podmiotom, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki, zgodnie z art. 122 ust. 11d pkt 2,
 - j) powiadamiania, zgodnie z art. 123a ust. 1, właściwego organu nadzoru górniczego, Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa, dyrektora właściwego urzędu morskiego oraz Straży Granicznej o wystąpieniu zagrożenia życia lub zdrowia osób przebywających w zakładzie górniczym, bezpieczeństwa ruchu tego zakładu górniczego, bezpieczeństwa powszechnego lub środowiska,
 - k) sporządzania lub przekazywania sprawozdania, o którym mowa w art. 123b ust. 1, dotyczącego wystąpienia zagrożenia, o którym mowa w art. 123a ust. 1, właściwemu organowi nadzoru górniczego, Morskiej Służbie Poszukiwania i Ratownictwa, dyrektorowi właściwego urzędu morskiego oraz Straży Granicznej,
 - l) zapewnienia przeprowadzającym kontrolę transportu do zakładu górniczego i z tego zakładu, w tym przewozu sprzętu niezbędnego do przeprowadzenia kontroli, oraz zakwaterowania i wyżywienia, zgodnie z art. 154 ust. 4,
 - m) zapewnienia właściwemu regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska transportu do miejsca wystąpienia bezpośredniego zagrożenia szkodą

w środowisku lub miejsca wystąpienia szkody w środowisku i z tego miejsca, w tym przewozu niezbędnego sprzętu, oraz zakwaterowania i wyżywienia, zgodnie z art. 154 ust. 5;”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego nakłada, w drodze decyzji, karę pieniężną na podmiot mający siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i wykonujący, samodzielnie lub za pośrednictwem podmiotów zależnych, działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej, który, na wezwanie Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego, nie sporządził lub nie przekazał sprawozdania dotyczącego okoliczności powstania zagrożenia wymienionego w art. 123a ust. 1, w którym podmiot ten uczestniczył.”,

c) w ust. 2 po pkt 1 dodaje się pkt 1a i 1b w brzmieniu:

„1a) nie przekazuje właściwemu organowi nadzoru górniczego sprawozdań z realizacji planu ruchu zakładu górniczego, o których mowa w art. 117b ust. 1;

1b) nie umieszcza informacji o możliwości anonimowego zgłaszania problemów dotyczących bezpieczeństwa i środowiska odnoszących się do działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej lub nie informuje o tej możliwości osób obecnych na terenie zakładu górniczego, w szczególności podczas każdego szkolenia w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy, zgodnie z art. 117c;”,

d) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) na przedsiębiorcę lub podmiot, o którym mowa w ust. 1a, w wysokości do 3% przychodu ukaranego przedsiębiorcy lub podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym;”.

Art. 2. W ustawie z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 2145 oraz z 2017 r. poz. 32 i 60) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 24 dodaje się art. 24a w brzmieniu:

„Art. 24a. 1. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej dyrektor właściwego urzędu morskiego, w drodze zarządzenia, ustanawia strefę bezpieczeństwa, o której mowa w art. 24, wokół zakładu i zakładu górniczego w rozumieniu ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2016 r. poz. 1131 i 1991 oraz z 2017 r. poz. 60, 202 i ...).

2. Zabrania się wchodzenia statków do strefy bezpieczeństwa ustanowionej wokół zakładów i zakładów górniczych oraz przebywania statków w tej strefie.

3. Dozwolone jest wchodzenie statków do strefy bezpieczeństwa ustanowionej wokół zakładów i zakładów górniczych:

- 1) w związku z układaniem, inspekcją, testowaniem, naprawą, konserwacją, zmianą, odnową lub usuwaniem kabli lub rurociągów w tej strefie lub w odległości 50 metrów od tej strefy;
- 2) w celu świadczenia usług na rzecz sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w tej strefie lub przewożenia osób i towarów do sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń oraz z tych wysp, konstrukcji i urządzeń w tej strefie;
- 3) w celu dokonania przez właściwy organ nadzoru górniczego kontroli zakładu i zakładu górniczego;
- 4) w związku z ratowaniem życia lub mienia;
- 5) z powodu złej pogody;
- 6) w przypadku gdy statki są w niebezpieczeństwie;
- 7) jeżeli dyrektor właściwego urzędu morskiego lub przedsiębiorca wykonujący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, udzieli na to zgody.”;

- 2) w art. 42 w ust. 2 w pkt 32 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 33 w brzmieniu:
„33) uzgadniania decyzji wydawanych na podstawie przepisów ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, w przypadkach przewidzianych w tej ustawie.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Dz. U. z 2015 r. poz. 434 i 881, z 2016 r. poz. 1954 oraz z 2017 r. poz. 32) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 24 w ust. 1:
- a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) sposób organizacji zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu, w tym sposób łagodzenia negatywnych skutków dla flory i fauny w granicach obszarów morskich, z uwzględnieniem opieki nad zaolejonymi zwierzętami,”
 - b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) podmiot właściwy do opracowania krajowego planu zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń środowiska morskiego, elementy składowe oraz sposób opracowania, konsultowania i ogłaszania tego planu,”;
- 2) po art. 34 dodaje się art. 34a w brzmieniu:
„Art. 34a. Dyrektor urzędu morskiego niezwłocznie przekazuje Prezesowi Wyższego Urzędu Górniczego kopię decyzji kończącej postępowanie, o którym mowa w art. 29, jeżeli dotyczy ona zdarzenia związanego z działalnością polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz. U. z 2014 r. poz. 1789 oraz z 2015 r. poz. 277 i 1926) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 w ust. 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie:
„8) z zakresu ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2016 r. poz. 1131 i 1991 oraz z 2017 r. poz. 60, 202 i ...) – podziemne składowanie dwutlenku węgla oraz działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej.”;

- 2) w art. 6 w pkt 11 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) w wodach, mającą znaczący negatywny wpływ na potencjał ekologiczny, stan ekologiczny, chemiczny lub ilościowy wód lub stan środowiska wód morskich w obszarach morskich, o których mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 2145 oraz z 2017 r. poz. 32, 60 i ...), z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 38j ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne.”;

- 3) w art. 7 dodaje się ust. 4–6 w brzmieniu:

„4. W przypadku wystąpienia bezpośredniego zagrożenia szkodą w środowisku lub szkody w środowisku w wodach na obszarach morskich, właściwość miejscową regionalnego dyrektora ochrony środowiska ustala się wzdłuż linii brzegu morskiego na terenie danego województwa.

5. W przypadku gdy bezpośrednie zagrożenie szkodą w środowisku lub szkoda w środowisku w wodach na obszarach morskich obejmuje obszar morski wzdłuż linii brzegu morskiego dwóch województw, właściwy jest regionalny dyrektor ochrony środowiska, który pierwszy powziął informację o ich wystąpieniu.

6. Regionalny dyrektor ochrony środowiska, o którym mowa w ust. 5, podejmuje działania w porozumieniu z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska, na którego obszarze działania wystąpiło bezpośrednie zagrożenie szkodą w środowisku lub szkoda w środowisku.”;

- 4) po art. 26b dodaje się art. 26ba w brzmieniu:

„Art. 26ba. W przypadku stwierdzenia, że zgłoszone przez organ ochrony środowiska bezpośrednie zagrożenie szkodą w środowisku lub szkoda w środowisku mogą mieć skutki na obszarach morskich innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska niezwłocznie zawiadamia o tym właściwy organ państwa, na którego obszarach morskich skutki te mogą wystąpić.”;

- 5) po art. 26c dodaje się art. 26ca w brzmieniu:

„Art. 26ca. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska po uzyskaniu informacji o bezpośrednim zagrożeniu szkodą w środowisku lub o szkodzie w środowisku, które zostały spowodowane na obszarach morskich innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, a których skutki mogą oddziaływać na obszarach

morskich Rzeczypospolitej Polskiej, niezwłocznie zawiadamia o tym właściwy organ ochrony środowiska.”;

6) art. 26d otrzymuje brzmienie:

„Art. 26d. Przepisów art. 26b–26ca nie stosuje się do poważnych awarii przemysłowych w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2016 r. poz. 281 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 32 i 60) w art. 117 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Do zadań Służby SAR należy także sporządzanie raportu z akcji poszukiwawczych i ratowniczych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, oraz akcji zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu prowadzonych zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki, jeżeli dotyczą one zdarzeń związanych z działalnością polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, oraz niezwłoczne przekazywanie tego raportu Prezesowi Wyższego Urzędu Górniczego, dyrektorowi właściwego urzędu morskiego oraz Komisji Badania Wypadków Morskich.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 31 sierpnia 2012 r. o Państwowej Komisji Badania Wypadków Morskich (Dz. U. poz. 1068, z 2015 r. poz. 1320 oraz z 2017 r. poz. 60) w art. 41 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przewodniczący Komisji niezwłocznie przekazuje Prezesowi Wyższego Urzędu Górniczego kopię raportu, o którym mowa w ust. 1, jeżeli dotyczy on zdarzenia związanego z działalnością polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej.”.

Art. 7. Przepisów art. 49g ust. 1 pkt 3 i art. 49x ust. 2a ustawy zmienianej w art. 1 nie stosuje się do przestrzeni, których dotyczą informacje, o których mowa w art. 49f ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, ogłoszone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 8. Do postępowań wszczętych na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1, a niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 9. Przepisów niniejszej ustawy nie stosuje się do postępowań prowadzonych na podstawie art. 9–12 i art. 14 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1133 oraz z 2016 r. poz. 566 i 1991), a niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 10. 1. Koncesje na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, a także koncesje na wydobywanie węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, udzielone na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wymagają dostosowania z urzędu przez organ koncesyjny w zakresie ustanowienia zabezpieczenia, o którym mowa w art. 49x ust. 2a ustawy zmienianej w art. 1, w terminie do dnia 19 lipca 2018 r.

2. Przedsiębiorca posiadający koncesję, o której mowa w ust. 1, który do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie rozpoczął prowadzenia ruchu zakładu górniczego, jest obowiązany do ustanowienia zabezpieczenia, o którym mowa w art. 49x ust. 2a ustawy zmienianej w art. 1, po dniu wydania decyzji zatwierdzającej plan ruchu zakładu górniczego, o której mowa w art. 108 ust. 11 ustawy zmienianej w art. 1, nie później niż przed dniem rozpoczęcia prowadzenia ruchu zakładu górniczego. Dowód ustanowienia zabezpieczenia przedstawia się organowi koncesyjnemu w terminie 30 dni od dnia wydania decyzji zatwierdzającej plan ruchu zakładu górniczego.

3. Przedsiębiorca posiadający koncesję, o której mowa w ust. 1, który w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzi ruch zakładu górniczego, jest obowiązany do ustanowienia zabezpieczenia, o którym mowa w art. 49x ust. 2a ustawy zmienianej w art. 1. Dowód ustanowienia zabezpieczenia przedstawia się organowi koncesyjnemu w terminie do dnia 19 lipca 2018 r.

4. W przypadku gdy przedsiębiorca nie przedstawi dowodu ustanowienia zabezpieczenia w terminie, o którym mowa w ust. 2 albo 3, koncesja wygasa.

Art. 11. Do wykonywania koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej udzielonych na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem 1 stycznia 2015 r. stosuje się przepisy art. 8 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw, z tym że w zakresie zmian koncesji stosuje się art. 23 ust. 1 pkt 1a ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 12. Pierwsze sprawozdania, o których mowa w art. 174b ustawy zmienianej w art. 1, są sporządzane za rok 2018.

Art. 13. 1. Przedsiębiorca wykonujący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany dostosować tę działalność do przepisów ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, do dnia 19 lipca 2018 r.

2. Do działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej na obszarach objętych koncesją przed dniem 18 lipca 2013 r. przepisu art. 108 ust. 10g ustawy zmienianej w art. 1 nie stosuje się.

Art. 14. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, wokół zakładu i zakładu górniczego działającego w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy strefę bezpieczeństwa, o której mowa w art. 24 ustawy zmienianej w art. 2, ustanawia się w terminie do dnia 19 lipca 2018 r.

Art. 15. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 110 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 110 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;
- 2) art. 24 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 3, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;
- 3) art. 10 ustawy zmienianej w art. 4, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 10 ustawy zmienianej w art. 4, jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 16. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 12, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Cel zmian legislacyjnych

Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw ma na celu wdrożenie do polskiego porządku prawnego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/30/UE z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie bezpieczeństwa działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich oraz zmiany dyrektywy 2004/35/WE (Dz. Urz. UE L 178 z 28.06.2013, str. 66), zwanej dalej „dyrektywą”. Jak wynika z art. 41 dyrektywy, termin jej implementacji przez państwa członkowskie Unii Europejskiej upłynął w dniu 19 lipca 2015 r., co uzasadnia pilny charakter transpozycji przepisów zawartych w tym akcie do polskiego systemu prawnego.

Dyrektywa ustanawia wymagania mające na celu ograniczenie ryzyka wystąpienia poważnej awarii podczas prowadzenia działalności poszukiwawczej, rozpoznawczej i wydobywczej dla złóż węglowodorów w granicach obszarów morskich poprzez wprowadzenie mechanizmów zapewniających ochronę środowiska naturalnego oraz poprawę bezpieczeństwa prowadzonej działalności.

Wymagania te dotyczą w szczególności zapewnienia:

- 1) prowadzenia działalności związanej z poszukiwaniem, rozpoznawaniem i wydobywaniem węglowodorów w granicach obszarów morskich RP w sposób gwarantujący bezpieczeństwo i ochronę środowiska;
- 2) udziału społeczeństwa w konsultowaniu skutków dla środowiska planowanej działalności poszukiwawczej, rozpoznawczej i wydobywczej związanej ze złożami węglowodorów w granicach obszarów morskich RP;
- 3) zarządzania ryzykiem w zakresie bezpieczeństwa osób i zanieczyszczenia środowiska naturalnego w działalności związanej z poszukiwaniem, rozpoznawaniem i wydobywaniem węglowodorów w granicach obszarów morskich RP na poziomie krajowym oraz współpracy międzynarodowej w tym zakresie;
- 4) nadzoru nad przygotowaniem podmiotów do zarządzania ryzykiem w zakresie bezpieczeństwa osób i zanieczyszczenia środowiska naturalnego w działalności

związanej z poszukiwaniem, rozpoznawaniem i wydobywaniem węglowodorów w granicach obszarów morskich RP;

- 5) odpowiedzialności za szkody wyrządzone w środowisku;
- 6) reagowania w przypadku awarii.

Projektowana zmiana ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2016 r. poz. 1131, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą Pgg”, zapewnia wdrożenie dyrektywy poprzez wzmocnienie i uzupełnienie obecnie obowiązujących regulacji o rozwiązania służące ograniczeniu, w możliwie największym stopniu, ryzyka wystąpienia poważnych awarii i ich ewentualnych skutków dla środowiska, związanych z działalnością polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów w granicach obszarów morskich RP.

Konsekwencją wprowadzanych rozwiązań będzie ograniczenie ryzyka wystąpienia poważnych awarii, a także zapewnienie gotowości do podejmowania działań interwencyjnych w przypadku ich wystąpienia. Ponadto rozwiązania te w ocenie projektodawcy przyczynią się do podniesienia poziomu ochrony środowiska morskiego i gospodarek przybrzeżnych przed zanieczyszczeniem pochodzącym z działalności związanej z poszukiwaniem, rozpoznawaniem i wydobywaniem węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich RP.

Istniejące obecnie w ustawie Pgg rozwiązania co prawda zawierają uregulowania służące zapewnieniu bezpieczeństwa prowadzonej działalności regulowanej tą ustawą, jednakże nie uwzględniają w sposób wystarczający specyfiki działalności prowadzonej w obszarach morskich i związanych z nią zagrożeń. W szczególności regulacje te nie wymagają od przedsiębiorcy prowadzącego działalność w obszarach morskich zapewnienia wewnętrznych systemów zapobiegania niebezpiecznym zdarzeniom związanym z tą działalnością i reagowania na nie. Również dotychczasowy system nadzoru nad działalnością zakładów górniczych nie przewiduje rozwiązań w pełni uwzględniających specyfikę działalności w obszarach morskich.

Obowiązki nałożone na przedsiębiorców

Projektowana nowelizacja nałożyła na przedsiębiorców podejmujących i prowadzących działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów ze złóż w obszarach morskich oraz na organy zajmujące się koncesjonowaniem i nadzorowaniem tej działalności szereg obowiązków, których celem jest wdrożenie dyrektywy.

Projektodawca, dążąc do wdrożenia art. 4 dyrektywy, wprowadził rozwiązania ustawowe zapewniające ocenę oferty składanej w postępowaniu przetargowym dotyczącym udzielenia koncesji w obszarach morskich między innymi w oparciu o kryteria uwzględniające ryzyko i zagrożenia prowadzenia tej działalności, zdolności finansowe do pokrycia zobowiązań, jakie mogą potencjalnie wyniknąć z tej działalności, oraz doświadczenie podmiotu ubiegającego się o koncesję w zakresie bezpieczeństwa i ochrony środowiska, w tym również w odniesieniu do poważnych awarii.

Dyrektywa wymaga od państw członkowskich zobowiązania przedsiębiorcy do utrzymywania zdolności wystarczających do wypełnienia jego zobowiązań finansowych wynikających z odpowiedzialności za działalność związaną z poszukiwaniem, rozpoznawaniem i wydobywaniem węglowodorów w granicach obszarów morskich RP. W celu implementacji art. 4 ust. 2 lit. c oraz art. 7 dyrektywy projektodawca zaproponował ustanowienie obowiązkowego zabezpieczenia roszczeń mogących potencjalnie wyniknąć z działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów w granicach obszarów morskich RP. Z uwagi na fakt, że realne ryzyko szkody może powstać dopiero na etapie powstawania zakładu górniczego, przedsiębiorca został zobowiązany do ustanowienia zabezpieczenia po wydaniu decyzji zatwierdzającej plan ruchu zakładu górniczego, ale nie później niż przed przystąpieniem do jego realizacji.

Projekt niniejszej ustawy przewiduje daleko idące zmiany w art. 108–110 ustawy Pgg, odnoszących się do ruchu zakładu górniczego.

Porównanie obecnie obowiązujących przepisów ustawy Pgg dotyczących ruchu zakładu górniczego z analogicznymi przepisami dyrektywy prowadzi do konstatacji, że przewidziane w dyrektywie dokumenty, które przedsiębiorca jest obowiązany przekazać

właściwemu organowi nadzoru górniczego, częściowo posiadają już swoje odpowiedniki w ustawie Pgg. W szczególności dotyczy to:

- 1) powiadomienia dotyczącego projektu, o którym mowa w art. 11 ust. 1, 4 i 6 oraz załączniku I część 1 dyrektywy, które obecnie zgodnie z ustawą Pgg odpowiada wnioskowi przedsiębiorcy o zatwierdzenie planu ruchu zakładu górniczego;
- 2) sprawozdania dotyczącego poważnych zagrożeń, o którym mowa m.in w art. 11 ust. 1 lit. e oraz art. 12 i art. 13 dyrektywy, które obecnie zgodnie z ustawą Pgg stanowi element planu ruchu zakładu górniczego;
- 3) powiadomienia dotyczącego operacji na odwiercie, o którym mowa m.in w art. 11 ust. 1 lit. e oraz art. 15 dyrektywy, które obecnie zgodnie z ustawą Pgg stanowi element planu ruchu zakładu górniczego;
- 4) instytucji potwierdzania przez właściwy organ sprawozdania dotyczącego poważnych zagrożeń, o którym mowa w art. 12 ust. 4 i art. 13 ust. 3 dyrektywy, które obecnie zgodnie z ustawą Pgg znajduje odzwierciedlenie w decyzji dyrektora okręgowego urzędu górniczego, zatwierdzającej plan ruchu zakładu górniczego.

Przepisy ustawy Pgg dotyczące planu ruchu zakładu górniczego uzupełniono o regulacje odnoszące się do działalności związanej z poszukiwaniem, rozpoznawaniem i wydobywaniem węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich RP. Aby dostosować plan ruchu zakładu górniczego do wymogów dyrektywy, projektodawca postanowił o uzupełnieniu go o:

- 1) analizę poważnych zagrożeń dla zakładu górniczego, rozumianych jako sytuacja mogąca potencjalnie doprowadzić do niebezpiecznego zdarzenia;
- 2) opis systemu zarządzania bezpieczeństwem i środowiskiem;
- 3) opis systemu niezależnej weryfikacji przeprowadzanej przez rzeczoznawcę do spraw ruchu zakładu górniczego.

Przepisy dotyczące analizy poważnych zagrożeń dla zakładu górniczego stanowią wdrożenie przepisów dyrektywy regulujących sprawozdanie dotyczące poważnych zagrożeń w zakresie określonym w art. 11 ust. 1 lit. e oraz art. 12 i art. 13 dyrektywy.

Intencją projektodawcy jest, aby analiza poważnych zagrożeń dla zakładu górniczego była przekazywana organowi nadzoru górniczego przed rozpoczęciem realizacji planu ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność w granicach obszarów morskich RP. Niezatwierdzenie tego planu ruchu powoduje, że przedsiębiorca nie może rozpocząć zamierzonej działalności. Powyższe rozwiązanie stanowi implementację art. 6 ust. 6 dyrektywy. Mając na uwadze brzmienie art. 12 ust. 2 dyrektywy, nałożono na przedsiębiorcę obowiązek konsultowania analizy poważnych zagrożeń dla zakładu górniczego z przedstawicielami pracowników tego zakładu. Ponadto zobligowano przedsiębiorcę do okresowego, dokonywanego nie rzadziej niż co 5 lat, przeglądu analizy poważnych zagrożeń, zgodnie z art. 13 ust. 7 dyrektywy.

Włączenie opisu systemu zarządzania bezpieczeństwem i środowiskiem do planu ruchu zakładu górniczego dla działalności związanej ze złożami węglowodorów w granicach obszarów morskich RP wdraża art. 19 ust. 3 oraz załącznik I dyrektywy w zakresie pkt 1 ppkt 8 oraz częściowo pkt 9.

Wprowadzenie obowiązku zawarcia w planie ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność związaną z poszukiwaniem, rozpoznawaniem i wydobywaniem węglowodorów w granicach obszarów morskich RP opisu systemu niezależnej weryfikacji implementuje art. 11 ust. 1 lit. d i ust. 2 oraz załącznik I dyrektywy w zakresie pkt 1 ppkt 8 i pkt 5 lit. c.

Aby zapewnić organowi nadzoru górniczego zatwierdzającemu plan ruchu zakładu górniczego wiedzę o wewnętrznych systemach bezpieczeństwa stosowanych przez przedsiębiorcę, projektodawca nałożył obowiązek dołączenia do planu ruchu zakładu górniczego analizy skuteczności reagowania w przypadku wycieku ropy naftowej oraz polityki korporacyjnej w zakresie zapobiegania wypadkom oraz niebezpiecznym zdarzeniom. Polityka ta powinna określać ogólne cele i ustalenia dotyczące kontroli ryzyka wystąpienia wypadków i niebezpiecznych zdarzeń oraz sposób ich realizacji, a także sposób przeprowadzenia kontroli ryzyka wystąpienia wypadków oraz niebezpiecznych zdarzeń. Projekt nowelizacji określa ogólne ramy prowadzenia polityki korporacyjnej, natomiast szczegółowy jej zakres zostanie określony w rozporządzeniu wydanym na podstawie delegacji ustawowej przez ministra właściwego do spraw gospodarki złożami kopalin.

Projektodawca, wdrażając dyrektywę, wprowadził ponadto obowiązek dołączenia do planu ruchu zakładu górniczego działającego w obszarach morskich opinii rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego dotyczącej elementów planu ruchu zakładu górniczego w zakresie przyjętych przez przedsiębiorcę rozwiązań technicznych zabezpieczających przed wystąpieniem zdarzeń lub wypadków, a także oświadczenia przedsiębiorcy i kierownika ruchu zakładu górniczego, że plan ruchu zapewnia bezpieczne prowadzenie ruchu tego zakładu.

Mając na uwadze możliwość transgranicznego oddziaływania na środowisko działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich RP i związaną z tym konieczność wdrożenia art. 31 dyrektywy, projektodawca wprowadził do ustawy Pgg przepisy regulujące zasady postępowania w przypadku wystąpienia takiego oddziaływania.

Projektodawca wyposażył organy nadzoru górniczego w nowe kompetencje związane z dyscyplinowaniem przedsiębiorców prowadzących działalność w obszarach morskich, polegające na nakazaniu w drodze postanowienia wykonania przeglądu analizy poważnych zagrożeń dla zakładu górniczego oraz nakazaniu w drodze decyzji dokonania niezbędnych zmian w planie ruchu zakładu górniczego.

Szczegółowe wymagania dotyczące treści planu ruchu zakładu górniczego oraz szczególnych elementów planu ruchu zakładu górniczego działającego w obszarach morskich RP zostaną określone w rozporządzeniu wydanym przez ministra właściwego do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalin.

Jednym z istotniejszych rozwiązań przyjętych w projektowanej ustawie jest wprowadzenie obowiązku ustanowienia i wdrożenia przez przedsiębiorcę systemu niezależnej weryfikacji dokonywanej przez rzeczoznawcę do spraw ruchu zakładu górniczego, co stanowi implementację art. 17 ust. 1–6 i 8 oraz załącznika V dyrektywy. Projektodawca położył szczególny nacisk na niezależność rzeczoznawcy, który nie powinien być powiązany z przedsiębiorcą więzami zależności służbowej i nie powinien brać udziału w tworzeniu rozwiązań, które będą przez niego weryfikowane. Niezależna weryfikacja ma być przeprowadzana przez rzeczoznawców do spraw ruchu zakładu górniczego w obszarach

morskich. W art. 72 ustawy Pgg dodano pkt 22, którym wprowadzono grupę XXII uprawnień rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego. Grupa ta obejmuje badanie rozwiązań technicznych i organizacyjnych dotyczących poszukiwania, rozpoznawania i wydobywania węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich RP. Nadanie uprawnień rzeczoznawcy grupy XXII nastąpi na zasadach i w trybie przewidzianych dla nadania uprawnień rzeczoznawcom pozostałych grup określonych w art. 72 ustawy Pgg, tj. w drodze decyzji Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego, wydanej na wniosek osoby ubiegającej się o uzyskanie tych uprawnień, po spełnieniu wymagań ustawowych. W chwili wejścia w życie niniejszej ustawy, co oczywiste, brak jest rzeczoznawców posiadających uprawnienia w grupie XXII wprowadzonej niniejszym przepisem. Analiza rynku usług świadczonych na rzecz podmiotów prowadzących działalność w obszarach morskich RP pozwala jednak stwierdzić, że istnieją na nim podmioty świadczące usługi analogiczne do zakresu ustawowych zadań rzeczoznawców grupy XXII, które wyrażają zainteresowanie uzyskaniem tych uprawnień. Mając na względzie fakt, że procedurę uzyskania uprawnień rzeczoznawcy zaliczyć należy do postępowań nieskomplikowanych, można założyć, że rzeczoznawcy grupy XXII pojawią się na rynku na tyle szybko, by umożliwić przedsiębiorcom prowadzenie działalności z zachowaniem wymogów określonych niniejszą ustawą. Dążąc do zapewnienia funkcjonowania rzeczoznawców tej grupy już w chwili wejścia w życie niniejszej ustawy, zdecydowano się skrócić do 14 dni okres *vacatio legis* przepisu art. 72 pkt 22, co stanowi wyjątek od przyjętego 30-dniowego terminu wejścia w życie ustawy.

Ponadto nałożono na przedsiębiorcę obowiązek opracowania i wdrożenia systemu umożliwiającego gromadzenie i zapisywanie danych technicznych dotyczących działalności prowadzonej przez przedsiębiorcę w granicach obszarów morskich RP w sposób uniemożliwiający manipulację zgromadzonymi danymi.

Kolejnym obowiązkiem nałożonym na przedsiębiorcę przez projektowaną nowelizację jest bieżące i systematyczne przekazywanie przez kierownika ruchu zakładu górniczego organowi nadzoru górniczego sprawozdań z realizacji planu ruchu zakładu górniczego. Minimalna zawartość przekazywanego sprawozdania zostanie określona w rozporządzeniu

wydanym przez ministra właściwego do spraw gospodarki złożami kopalin na podstawie delegacji ustawowej dodanej niniejszą nowelą.

Wdrożenie art. 22 dyrektywy zostało zapewnione przez wprowadzenie rozwiązań umożliwiających anonimowe zgłaszanie organom nadzoru górniczego oraz Prezesowi Wyższego Urzędu Górniczego problemów dotyczących bezpieczeństwa i środowiska związanych z działalnością w obszarach morskich.

Niniejszą nowelizacją zmieniono przepisy dotyczące ratownictwa górniczego, w tym planu ratownictwa górniczego. Analiza przepisów ustawy Pgg dotyczących zakresu przedmiotowego planu ratownictwa górniczego w porównaniu z określonymi w dyrektywie wymaganiami dla wewnętrznego planu reagowania w przypadku awarii wskazuje na dużą zbieżność obydwu dokumentów. Wewnętrzny plan reagowania w przypadku awarii, o którym mowa w art. 28 dyrektywy, jest dokumentem, który zasadniczo odpowiada planowi ratownictwa górniczego, opracowywanemu przez przedsiębiorcę na podstawie obowiązujących aktów prawa krajowego. W związku z transpozycją dyrektywy rozszerzono zakres przedmiotowy planu o elementy uwzględniające specyfikę działalności prowadzonej w obszarach morskich, w szczególności o ocenę ryzyka wystąpienia niebezpiecznych zdarzeń, analizę skuteczności reagowania w przypadku wycieku ropy naftowej oraz krajowy plan zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń środowiska morskiego. Jednocześnie, kierując się wprost brzmieniem art. 14 ust. 1 zdanie trzecie dyrektywy, analizę skuteczności reagowania w planie ratownictwa górniczego ograniczono do wycieku ropy naftowej, pomijając zagrożenie związane z gazem ziemnym. W ocenie projektodawcy zobowiązanie przedsiębiorców do uwzględnienia w planie ratownictwa górniczego również zagrożeń związanych z gazem ziemnym, w świetle art. 14 ust. 1 dyrektywy, stanowiłoby niedopuszczalną nadregulację. Dążąc do pełnego wdrożenia dyrektywy, określono również tryb zmiany planu ratownictwa górniczego oraz tryb przekazywania planu i jego zmian organom nadzoru górniczego oraz organom odpowiedzialnym za prowadzenie akcji ratowniczych w obszarach morskich. Ponadto nałożono na przedsiębiorcę obowiązek wyposażenia zakładu górniczego w sprzęt odpowiedni dla realizacji planu ratownictwa górniczego oraz obowiązano go do udostępniania tego sprzętu, w razie konieczności, organom odpowiedzialnym za prowadzenie akcji ratowniczych w obszarach morskich.

Nałożenie przez projektowaną ustawę na przedsiębiorcę wykonującego działalność w obszarach morskich obowiązków informacyjno-sprawozdawczych w przypadku wystąpienia zagrożenia życia i zdrowia osób przebywających w zakładzie górniczym, bezpieczeństwa ruchu zakładu górniczego, bezpieczeństwa powszechnego lub środowiska stanowi implementację art. 19 ust. 9, art. 23 ust. 1, art. 30 ust. 1 oraz pkt 2 załącznika IX dyrektywy.

Implementując art. 21 ust. 2 dyrektywy, nałożono na przedsiębiorcę prowadzącego działalność w obszarach morskich obowiązek zapewnienia upoważnionym pracownikom organów nadzoru górniczego transportu do i z zakładu górniczego usytuowanego w granicach obszarów morskich RP oraz ich zakwaterowania i wyżywienia.

Ocena wpływu projektu ustawy na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców

Projektowana ustawa nałożyła na przedsiębiorców, w tym mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, podejmujących i wykonujących działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów ze złóż w obszarach morskich RP nowe obowiązki w celu zapewnienia bezpieczeństwa działalności wykonywanej w obszarach morskich RP, wynikających z dyrektywy.

Zadania organu właściwego

Niniejszą ustawą projektodawca, wdrażając art. 8 i art. 9 dyrektywy, powierzył zadania przypisane w tych przepisach organowi właściwemu w rozumieniu dyrektywy Prezesowi Wyższego Urzędu Górniczego. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego jest centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach nadzoru górniczego nad zakładami górnictwami prowadzącymi działalność na podstawie decyzji wydanych przez organ koncesyjny. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego jest organem wyższego stopnia nad dyrektorami okręgowych urzędów górniczych, którzy wykonują nadzór górniczy nad zakładami górnictwami w zakresie swojej właściwości miejscowej. Procesy udzielania koncesji oraz nadzoru górniczego nad zakładami górnictwami prowadzącymi działalność na podstawie tych koncesji, a także kompetencje prowadzących je podmiotów są wyraźnie rozdzielone.

W szczególności ustawa Pgg zapewnia rozdzielenie kompetencji Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego w opisywanym zakresie od zadań innych organów państwa związanych z zagospodarowaniem zasobów naturalnych na obszarach morskich i udzielaniem koncesji na działalność związaną ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego w obszarach morskich RP oraz pobieraniem środków pieniężnych z tytułu prowadzenia tej działalności. Powyższe rozwiązania ustawowe i organizacyjne sprawiają, że w ocenie projektodawcy Prezes Wyższego Urzędu Górniczego, jako organ właściwy w rozumieniu art. 8 dyrektywy, spełnia wymogi niezależności i obiektywności w obszarze nałożonych na niego kompetencji wynikających z implementacji dyrektywy.

Projektodawca skatalogował kompetencje Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego w zakresie bezpieczeństwa działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów ze złóż w obszarach morskich RP oraz określił tryb jego pracy w tym zakresie, w tym w szczególności tryb postępowania w przypadku niebezpiecznego zdarzenia lub zaistnienia wypadku, współpracy z Komisją Europejską w zakresie realizacji obowiązków sprawozdawczych oraz formy i zasady współpracy z przedsiębiorcami i ich pracownikami w zakresie opracowania standardów i wytycznych dotyczących najlepszych praktyk zapobiegających poważnym zagrożeniom związanym z działalnością w obszarach morskich.

Nałożenie funkcji i zadań organu właściwego w rozumieniu art. 8 dyrektywy na Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego oraz podległych mu dyrektorów okręgowych urzędów górniczych wdraża art. 8, art. 9, art. 11 ust. 3 i 5, art. 15 ust. 2, art. 16 ust. 2, art. 21 ust. 3, art. 22 ust. 1, art. 25 ust. 1, art. 27 ust. 1, 2 i 3, art. 29 ust. 7, art. 31 ust. 1 oraz załączniki III i IV pkt 2 dyrektywy.

Przepisy sankcjonujące

Konsekwencją nałożenia na przedsiębiorców nowych obowiązków wynikających z dyrektywy jest konieczność wprowadzenia skorelowanych z nimi sankcji, nakładanych w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania tych obowiązków. Projektodawca przyjął, że niedopełnienie przez przedsiębiorców oraz kierowników ruchu zakładu górniczego obowiązków wprowadzonych ustawą podlegać będzie karze finansowej

w wysokości do 3% przychodu ukaranego podmiotu osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym lub w wysokości do 300% miesięcznego wynagrodzenia kierownika ruchu zakładu górniczego. Ustalając wysokość kary pieniężnej, Prezes Wyższego Urzędu Górniczego uwzględni zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu oraz jego możliwości finansowe. W ocenie projektodawcy wprowadzone sankcje będą skuteczne, odstrasżające i proporcjonalne, zgodnie z wytycznymi art. 34 dyrektywy.

Zmiany innych ustaw

Wdrożenie dyrektywy wymaga wprowadzenia zmian nie tylko w ustawie Pgg, ale również w innych ustawach dotyczących obszarów morskich.

Ustawa z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 2145, z późn. zm.) została uzupełniona o regulację nakładającą na dyrektora właściwego urzędu morskiego obowiązek ustanowienia strefy bezpieczeństwa, o szerokości co najmniej 500 m, wokół zakładów górniczych działających w obszarach morskich. Zgodnie z art. 6 ust. 7 dyrektywy projektodawca zakazał statkom wchodzenia do strefy bezpieczeństwa lub przebywania w niej, jednocześnie określając sytuacje, w których zakaz ten nie obowiązuje.

Wprowadzając zmiany w ustawie z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Dz. U. z 2015 r. poz. 434, z późn. zm.) projektodawca uznał, że krajowy plan zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń środowiska morskiego, o którym mowa w wymienionej ustawie, zasadniczo odpowiada zewnętrznemu planowi reagowania w przypadku awarii, o którym mowa w art. 29 dyrektywy. Aby w pełni dostosować treść krajowego planu zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń środowiska morskiego do wymogów dyrektywy, projektodawca rozszerzył delegację ustawową do wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia w sprawie organizacji i sposobu zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu o określenie sposobu łagodzenia negatywnych skutków tych zdarzeń dla flory i fauny w granicach obszarów morskich, z uwzględnieniem opieki nad zaolejonymi zwierzętami, oraz wskazał podmiot właściwy do prowadzenia tych działań.

Ponadto dyrektora urzędu morskiego zobowiązano do niezwłocznego przekazywania Prezesowi Wyższego Urzędu Górniczego kopii decyzji kończącej postępowanie

prorowadzone wobec statku, który spowodował zanieczyszczenie środowiska morskiego lub zagrożenie zanieczyszczeniem w przypadku działalności wykonywanej w granicach obszarów morskich RP.

Ponieważ dyrektywa w art. 7 wprowadza odpowiedzialność za szkody wyrządzone środowisku w związku z prowadzeniem działalności związanej ze złożami węglowodorów na obszarach morskich, konieczne jest wprowadzenie zmiany w art. 3 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz. U. z 2014 r. poz. 1789, z późn. zm.) poprzez zaliczenie tej działalności do działalności stwarzającej ryzyko szkody w środowisku oraz w art. 6 pkt 11 lit. b tej ustawy poprzez rozszerzenie definicji szkody w środowisku. W ocenie projektodawcy zmiana tej definicji nie pociąga za sobą konieczności wprowadzenia stosownych przepisów przejściowych, albowiem zmiana ta jest irrelevantna dla stosunków faktycznych lub prawnych istniejących w dniu wejścia w życie tej ustawy.

Zmiana ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2016 r. poz. 281, z późn. zm.) polega na nałożeniu na Morską Służbę Poszukiwania i Ratownictwa obowiązku sporządzenia raportu z akcji poszukiwawczych i ratowniczych oraz akcji zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu oraz przekazywania tego raportu Prezesowi Wyższego Urzędu Górniczego, dyrektorowi właściwego urzędu morskiego oraz Komisji Badania Wypadków Morskich. Sporządzanie raportu stanowi implementację art. 26 ust. 2 oraz art. 30 ust. 3 dyrektywy.

Wdrożenie dyrektywy wymagało również zmiany ustawy z dnia 31 sierpnia 2012 r. o Państwowej Komisji Badania Wypadków Morskich (Dz. U. poz. 1068, z późn. zm.) poprzez nałożenie na przewodniczącego Komisji Badania Wypadków Morskich obowiązku niezwłocznego przekazywania Prezesowi Wyższego Urzędu Górniczego kopii raportu z badania wypadku lub incydentu morskiego, jeżeli dotyczył on ruchomej platformy wiertniczej.

Przepisy przejściowe, ochrona praw nabytych i interesów w toku

W niniejszej ustawie projektodawca, dążąc do ochrony praw nabytych oraz interesów w toku, wprowadził generalną zasadę stosowania przepisów dotychczasowych do postępowań dotyczących działalności prowadzonej w granicach obszarów morskich RP, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy.

Projektodawca przyjął również regułę, by przepisy niniejszej ustawy nie miały zastosowania do postępowań prowadzonych na podstawie ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy.

Ponadto w projekcie niniejszej ustawy założono, że do przestrzeni objętych ogłoszeniem organu koncesyjnego o planowanym wszczęciu postępowania przetargowego, opublikowanym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nie będą miały zastosowania przepisy wprowadzone niniejszą ustawą. Powyższe rozwiązanie podyktowane jest faktem, że w sprawach tych organ koncesyjny rozpoczął już opiniowania i uzgodnienia, o których mowa w art. 49g ust. 1 ustawy Pgg, i w związku z powyższym wskazane byłoby zakończenie tego procesu w oparciu o przepisy dotychczasowe.

Przechodząc do dalszego omówienia sytuacji intertemporalnych regulowanych niniejszą ustawą, należy zauważyć, że respektowana przez projektodawcę zasada ochrony praw nabytych i interesów w toku nie ma jednak charakteru bezwzględnego i doznaje ograniczeń w razie szczególnej konieczności uzasadnionej interesem publicznym, zwłaszcza gdy chronione są inne wartości konstytucyjne, takie jak ochrona środowiska czy bezpieczeństwo publiczne (*vide*: wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 stycznia 2001 r., P 11/98).

W ocenie projektodawcy właśnie taka sytuacja zaistniała w związku z wdrożeniem dyrektywy, której nadrzędnym celem jest ochrona środowiska i bezpieczeństwa powszechnego przed zagrożeniami związanymi z działalnością prowadzoną w obszarach morskich. Mając na uwadze powyższe oraz realizując wytyczne dyrektywy, by przepisy krajowe implementujące jej postanowienia odnosiły się również do zakładów górniczych już istniejących, projektodawca postanowił nałożyć na przedsiębiorców już prowadzących

działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich RP obowiązek dostosowania tej działalności do wymogów określonych niniejszą ustawą. Obowiązek ten w szczególności dotyczy ustanowienia zabezpieczenia roszczeń mogących powstać wskutek wykonywania tej działalności oraz uzupełnienia planów ruchu zakładu górniczego oraz planów ratownictwa górniczego o dokumenty określone niniejszą ustawą. Dążąc do zminimalizowania dolegliwości związanej z ingerencją w już ukształtowane stosunki prawne, projektodawca odroczył realizację nałożonych obowiązków w czasie do dnia 19 lipca 2018 r., co koreluje z terminem określonym w art. 42 ust. 2 wdrażanej dyrektywy. W ocenie projektodawcy rodzaj i zakres wymaganych dostosowań pozwala uznać, że okres ten jest wystarczający i zapewnia przedsiębiorcy realną możliwość terminowego wywiązania się z nałożonych obowiązków.

Szczegółowe rozwiązania ustawowe obejmują:

Art. 1 ustawy wprowadza następujące zmiany w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze:

Art. 6 ust. 1 pkt 16c

W celu transpozycji art. 2 pkt 16 dyrektywy słownik ustawy Pgg został rozszerzony w ust. 1 o pkt 16c, definiujący pojęcie wydobywania węglowodorów ze złóż. Definicja ta obejmuje nie tylko samo prowadzenie wydobycia węglowodorów, lecz również przygotowanie wydobytych węglowodorów do dalszego transportu oraz ich transport w obrębie zakładu górniczego. Konieczność wprowadzenia niniejszej zmiany wynika bezpośrednio z definicji wydobycia przyjętej w art. 2 pkt 16 dyrektywy, która przez wydobycie rozumie nie tylko prowadzenie na obszarach morskich działalności *stricte* wydobywczej, ale również transport ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich za pośrednictwem połączonej infrastruktury. Połączona infrastruktura, o której mowa w tym przepisie, zgodnie z definicją podaną w art. 2 pkt 21 dyrektywy, jest zakresowo tożsama z pojęciem zakładu górniczego, którym posługuje się zmieniana ustawa. Z uwagi na powyższe konieczne było zdefiniowanie wydobycia węglowodorów ze złóż w sposób szerszy niż słownikowe rozumienie pojęcia „wydobycie”, z uwzględnieniem w tej definicji transportu wydobytej kopaliny w obrębie zakładu górniczego.

Art. 23 ust. 1 pkt 1a

Mając na względzie przepisy dyrektywy w art. 23 ust. 1 pkt 1a ustawy Pgg, wprowadzono obowiązek uzyskania przez organ koncesyjny opinii Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego w toku postępowania w sprawie udzielenia koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich RP albo wydobywania węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich RP.

Art. 49g ust. 1 pkt 3

Mając na uwadze szczególne uwarunkowania w zakresie bezpieczeństwa prowadzenia działalności związanej ze złożami węglowodorów w granicach obszarów morskich RP, w art. 49g ust. 1 pkt 3 ustawy Pgg dodano obowiązek zasięgnięcia przez organ koncesyjny, na etapie przed wszczęciem postępowania przetargowego, opinii Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego w zakresie bezpieczeństwa wykonywania tej działalności.

Art. 49h ust. 3 pkt 7

W art. 49h ust. 3 pkt 7 ustawy Pgg poszerzono zakres ogłoszenia o wszczęciu postępowania przetargowego o określenie warunków ustanowienia zabezpieczenia roszczeń mogących powstać wskutek wykonywania działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów w granicach obszarów morskich RP. Powyższa modyfikacja jest konsekwencją zmiany art. 49x ust. 2a ustawy Pgg.

Art. 49m ust. 1a

Dodany przepis stanowi implementację postanowień art. 4 ust. 2 i 6 dyrektywy, odnoszących się do warunków oceny zdolności technicznych i finansowych podmiotu ubiegającego się o koncesję na działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów w obszarach morskich RP. Przepis ten obliuguje organ koncesyjny do uwzględnienia podczas oceny ofert złożonych w postępowaniu przetargowym na udzielenie koncesji na działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów w granicach obszarów morskich RP szczególnych kryteriów odnoszących się do tego rodzaju działalności, takich jak:

- 1) ryzyko i zagrożenia związane z prowadzeniem działalności w przestrzeni objętej planowaną działalnością, w szczególności koszty degradacji środowiska wód morskich;
- 2) rodzaje zabezpieczenia finansowego do pokrycia zobowiązań, jakie mogą potencjalnie wyniknąć z danego rodzaju działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów w granicach obszarów morskich RP;
- 3) działania podmiotu w zakresie bezpieczeństwa i ochrony środowiska, w tym w odniesieniu do niebezpiecznych zdarzeń, w zakresie, w jakim mogą mieć one wpływ na działalność objętą koncesją.

Art. 49u ust. 1 pkt 8

Przepis obliguje organ koncesyjny w przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich RP do uwzględnienia w treści koncesji wysokości, zakresu, sposobu i terminu ustanowienia zabezpieczenia, o którym mowa w art. 49x ust. 2a.

Art. 49x

Modyfikacja przepisu art. 49x w zakresie dodania ust. 2a, 5a, 9a oraz zmiany ust. 4, 6, 7, 8 i 10 określa sposób realizacji przez przedsiębiorcę prowadzącego działalność w granicach obszarów morskich RP obowiązku ustanowienia zabezpieczenia finansowego. Konsekwencją wprowadzonych zmian jest konieczność nadania nowego brzmienia **ust. 6 i 7** przepisu **art. 49zd**, odnoszącego się do przeniesienia koncesji.

Art. 49y ust. 9

Projektowany art. 49y ust. 9 ustawy Pgg nakłada na organ koncesyjny obowiązek uzyskania stosownych opinii i uzgodnień w przypadku postępowań o zmianę koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż w obszarach morskich RP.

Art. 49zf ust. 2

Wymienionym przepisem rozszerzono katalog przesłanek wygaśnięcia koncesji o niewywiązanie się z obowiązku przedstawienia organowi koncesyjnemu dowodu ustanowienia zabezpieczenia roszczeń mogących powstać w związku z realizacją planu

ruchu zakładu górniczego dla wykonywania robót geologicznych i górniczych w granicach obszarów morskich RP.

Art. 72 pkt 22

Art. 72 pkt 22 ustawy Pgg stanowi implementację art. 15 i art. 17 dyrektywy oraz załącznika V tej dyrektywy, dotyczących obowiązku ustanowienia systemu niezależnej weryfikacji oraz udziału niezależnego weryfikatora w opracowaniu zmian planu ruchu zakładu górniczego. Przepis wprowadza grupę XXII uprawnień rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego, która obejmuje badanie rozwiązań technicznych i organizacyjnych dotyczących poszukiwania, rozpoznawania i wydobywania węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich RP.

Art. 80 ust. 5

Modyfikacja art. 80 ust. 5 ma na celu rozszerzenie zakresu współdziałania w sprawach zatwierdzenia projektu robót geologicznych obejmującego prace wykonywane w granicach obszarów morskich RP o obowiązek uzyskania opinii Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego. Konsekwencją wprowadzonej zmiany jest konieczność nadania nowego brzmienia **art. 85a ust. 4** poprzez uwzględnienie wśród przepisów mających zastosowanie do zatwierdzania projektów robót geologicznych na obszarach morskich RP również art. 80 ust. 5.

Art. 108 ust. 2b

Dodany ust. 2b w art. 108 ustawy Pgg rozszerza zakres planu ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność związaną z poszukiwaniem, rozpoznawaniem lub wydobywaniem węglowodorów w granicach obszarów morskich RP o:

- 1) analizę poważnych zagrożeń dla zakładu górniczego, rozumianych jako sytuacja mogąca potencjalnie doprowadzić do niebezpiecznego zdarzenia;
- 2) opis systemu zarządzania bezpieczeństwem i środowiskiem;
- 3) opis systemu niezależnej weryfikacji przeprowadzanej przez rzeczoznawcę do spraw ruchu zakładu górniczego.

Art. 108 ust. 2c

Art. 108 ust. 2c ustawy Pgg ustanawia obowiązek konsultowania analizy poważnych zagrożeń dla zakładu górniczego z przedstawicielami pracowników zakładu górniczego, wdrażając tym samym art. 12 pkt 2 oraz część 2 pkt 3 załącznika I dyrektywy.

Art. 108 ust. 2d i 2e

Dodane w art. 108 ustawy Pgg ust. 2d i 2e ustanawiają obowiązek dokonywania przez przedsiębiorcę okresowego, wykonywanego co 5 lat, przeglądu analizy poważnych zagrożeń dla zakładu górniczego i przekazywania wyników przeglądu właściwemu organowi nadzoru górniczego, co stanowi implementację art. 12 ust. 1 i art. 13 pkt 1 dyrektywy.

Art. 108 ust. 9 pkt 4

Przepis ustanawia obowiązek dołączenia do wniosku o zatwierdzenie planu ruchu zakładu górniczego dla działalności związanej z poszukiwaniem, rozpoznawaniem i wydobywaniem węglowodorów w granicach obszarów morskich RP wymaganych przez dyrektywę następujących dokumentów:

- 1) oświadczenia przedsiębiorcy i kierownika ruchu zakładu górniczego, że plan ruchu zakładu górniczego zapewnia bezpieczne prowadzenie ruchu tego zakładu;
- 2) analizy skuteczności reagowania w przypadku wycieku ropy naftowej;
- 3) opinii rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego dotyczącej elementów planu ruchu zakładu górniczego w zakresie przyjętych przez przedsiębiorcę rozwiązań technicznych zabezpieczających przed wystąpieniem zdarzeń lub wypadków, a także oświadczenie przedsiębiorcy i kierownika ruchu zakładu górniczego o sposobie jej uwzględnienia;
- 4) polityki korporacyjnej w zakresie zapobiegania wypadkom oraz niebezpiecznym zdarzeniom.

Art. 108 ust. 9a–9g

Wprowadzane w art. 108 ustawy Pgg ust. 9a–9f regulują zagadnienie polityki korporacyjnej w zakresie zapobiegania wypadkom oraz niebezpiecznym zdarzeniom, co stanowi implementację art. 11 ust. 1 lit. a, art. 17 oraz części 8 załącznika I dyrektywy. Dodany w art. 108 ust. 9g zawiera delegację ustawową dla ministra właściwego do spraw

gospodarki złożami kopalin do wydania rozporządzenia określającego szczegółowe wymagania w odniesieniu do polityki korporacyjnej w tym zakresie.

Art. 108 ust. 10a–10d

Dodane do art. 108 ustawy Pgg ust. 10a–10d regulują problematykę transgranicznego oddziaływania działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich RP na środowisko w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej. Przepis ust. 10a wprowadza obowiązek informowania Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego przez właściwe organy nadzoru górniczego o możliwości transgranicznego oddziaływania tej działalności na środowisko w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej. Przepis ust. 10b i 10c określają tryb przekazania właściwym organom zainteresowanego państwa członkowskiego Unii Europejskiej informacji o takiej możliwości. Zgodnie z art. 108 ust. 10d ustawy Pgg stanowisko państwa członkowskiego Unii Europejskiej odnoszące się do możliwości transgranicznego oddziaływania działalności na środowisko będzie brane pod uwagę przez organ nadzoru górniczego przed zatwierdzeniem planu ruchu zakładu górniczego.

Art. 108 ust. 10e i 10f

Art. 108 ust. 10e ustawy Pgg przyznaje organowi nadzoru górniczego kompetencję w zakresie nakazania przedsiębiorcy prowadzącemu działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich RP dokonania określonych zmian w planie ruchu zakładu górniczego, przed zatwierdzeniem tego planu. W przypadku niedokonania nakazanych zmian organ nadzoru górniczego wydaje decyzję odmawiającą zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego.

Powyższe rozwiązanie zapewnia implementację art. 11 ust. 3 i 6, art. 12 ust. 4, art. 13 ust. 3 oraz art. 15 ust. 2 dyrektywy.

Art. 108 ust. 10g

Dodany do ustawy Pgg art. 108 ust. 10g zapewnia społeczeństwu udział w postępowaniach dotyczących zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego dla wykonywania robót geologicznych związanych z poszukiwaniem, rozpoznawaniem i wydobywaniem węglowodorów ze złóż w obszarach morskich RP, jeżeli udział ten nie został zapewniony

już wcześniej, na etapie przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia. Tryb postępowania organu nadzoru górniczego w takim przypadku określa ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Dzięki takiemu rozwiązaniu zapewniono pełną implementację art. 5 ust. 1 dyrektywy, gwarantując społeczeństwu pełny udział w ocenie oddziaływania na środowisko, jeśli nie na etapie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia, to na etapie przed zatwierdzeniem planu ruchu zakładu górniczego.

Zgodnie z art. 5 ust. 3 dyrektywy obowiązek zapewnienia udziału społeczeństwa nie ma zastosowania w przypadku obszarów objętych koncesją wydaną przed dniem 18 lipca 2013 r. Powyższe rozwiązanie znalazło wyraz w przepisach przejściowych projektu ustawy (*vide*: art. 13 ust. 2).

Art. 108a

Proponowany art. 108a ustawy Pgg wyposaża organ nadzoru górniczego w kompetencję w zakresie nałożenia na przedsiębiorcę obowiązku dokonania przeglądu analizy poważnych zagrożeń dla zakładu górniczego w związku z zaistnieniem zdarzeń lub wypadków stwarzających zagrożenie dla bezpieczeństwa ruchu zakładu. Obowiązek ten nakłada organ nadzoru górniczego w drodze postanowienia.

Art. 109 ust. 5–7

Dodany do art. 109 ustawy Pgg ust. 5 umożliwia organowi nadzoru górniczego nakazanie przedsiębiorcy dokonania zmian w planie ruchu zakładu górniczego w celu zapewnienia bezpieczeństwa zakładu górniczego i jego pracowników, bezpieczeństwa powszechnego lub środowiska w odniesieniu do działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich RP. W decyzji nakazującej zmiany organ nadzoru górniczego określa ich zakres oraz termin przekazania do zatwierdzenia dodatku do planu ruchu zakładu górniczego uwzględniającego nakazane zmiany.

W ust. 6 określone zostały przypadki, w których przedsiębiorca prowadzący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich RP jest zobligowany do sporządzenia dodatku do planu ruchu zakładu górniczego.

W ust. 7 ustanowiono sankcję stosowaną w przypadku niedokonania zmian w planie ruchu zakładu górniczego, o których mowa powyżej, polegającą na fakultatywnym wstrzymaniu ruchu zakładu górniczego w całości lub w części. Decyzję w tej sprawie wydaje właściwy organ nadzoru górniczego. Projektodawca w niniejszym przepisie pozostawił organowi nadzoru górniczego uznanie administracyjne w zakresie zastosowania tej sankcji, mając na uwadze, że każdorazowe jej zastosowanie wymaga dogłębnej merytorycznej analizy, wyważenia interesu przedsiębiorcy i interesu publicznego oraz rozważenia, czy korzyści dyscyplinujące wynikające z tej decyzji nie przeważą nad negatywnymi skutkami wstrzymania ruchu zakładu górniczego.

Art. 110

Art. 110 ustawy Pgg uszczegóławia zakres delegacji do wydania przez ministra właściwego do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalin rozporządzenia w sprawie planów ruchu zakładów górniczych. Polega ona w szczególności na wydzieleniu w delegacji części dotyczącej elementów planu ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność związaną z poszukiwaniem, rozpoznawaniem i wydobywaniem węglowodorów w granicach obszarów morskich RP, które wymagają opinii rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego, oraz wskazaniu wytycznych służących zapewnieniu wysokiego poziomu bezpieczeństwa tej działalności oraz niezależnej weryfikacji niektórych elementów tej działalności. Modyfikacja ta ma na celu pełną realizację postanowień dyrektywy, w szczególności jej art. 19 oraz załączników I, II, IV i V.

Art. 117 pkt 7

Dodany do art. 117 ustawy Pgg pkt 7 nakłada obowiązek przechowywania przez przedsiębiorcę dokumentów dołączanych do planu ruchu zakładu górniczego na podstawie niniejszej nowelizacji. Regulacja ta implementuje art. 17 ust. 6 dyrektywy.

Art. 117a

Art. 117a ust. 1 pkt 1 ustawy Pgg nakłada na przedsiębiorcę prowadzącego działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich RP obowiązek opracowania i wdrożenia systemu umożliwiającego gromadzenie i zapisywanie danych technicznych dotyczących tej działalności. Przepis nakazuje zabezpieczenie zgromadzonych danych w sposób uniemożliwiający ich przetwarzanie, co stanowi implementację art. 19 ust. 10 dyrektywy.

Ponadto w pkt 2 tego ustępu nałożono na przedsiębiorcę obowiązek ustanowienia i wdrożenia systemu niezależnej weryfikacji dokonywanej przez rzeczoznawcę do spraw ruchu zakładu górniczego, co stanowi implementację art. 17 ust. 1–6 i 8 oraz załącznika V dyrektywy.

Jednocześnie w dodanym ust. 2 określono zakres i elementy systemu niezależnej weryfikacji.

Art. 117b

Art. 117b ustawy Pgg wdraża art. 15 ust. 4 dyrektywy, nakładając na kierownika ruchu zakładu górniczego, prowadzącego działalność w granicach obszarów morskich RP, obowiązek przekazywania właściwemu organowi nadzoru górniczego, co 7 dni, sprawozdania z realizacji planu ruchu zakładu górniczego. Sprawozdanie to zapewnia organowi nadzoru górniczego uzyskiwanie aktualnych informacji na temat bezpieczeństwa prowadzonej działalności związanej z poszukiwaniem, rozpoznawaniem i wydobywaniem węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich RP. Przepis ten zawiera również delegację ustawową dla ministra właściwego do spraw gospodarki złożami kopalin, który uwzględniając wytyczne z załącznika II dyrektywy, określi w drodze rozporządzenia minimalne wymogi, jakie musi spełnić to sprawozdanie.

Art. 117c

Dodanie do ustawy Pgg art. 117c wynika z konieczności wdrożenia art. 22 ust. 2 dyrektywy, który zobowiązuje państwa członkowskie do zapewnienia możliwości anonimowego zgłaszania problemów dotyczących bezpieczeństwa i środowiska odnoszących się do działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów w granicach obszarów morskich. Kierownik zakładu

górnictwa usytuowanego w granicach obszarów morskich RP realizuje ten obowiązek poprzez umieszczenie odpowiedniej informacji w miejscu ogólnodostępnym na terenie zakładu górnictwa, a także poprzez informowanie osób obecnych na terenie zakładu górnictwa o możliwości poufnego zgłaszania problemów. Obowiązek ten ma być realizowany w szczególności podczas każdego szkolenia w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy.

Art. 122 ust. 11a i 11b

W art. 122 ust. 11a ustawy Pgg przewidziano, że plan ratownictwa górnictwa dla zakładu górnictwa prowadzącego działalność związaną z poszukiwaniem, rozpoznawaniem i wydobywaniem węglowodorów w granicach obszarów morskich RP oraz zmiany do tego planu będą przedkładane właściwemu organowi nadzoru górnictwa, co stanowi wdrożenie art. 11 ust. 1 lit. g oraz art. 28 ust. 3 dyrektywy. Przepis art. 122 ust. 11b ustawy Pgg doprecyzowuje przesłanki wprowadzenia zmian w planie ratownictwa górnictwa.

Art. 122 ust. 11c

Zgodnie z art. 122 ust. 11c ustawy Pgg plan ratownictwa górnictwa dla zakładu górnictwa prowadzącego działalność związaną z poszukiwaniem, rozpoznawaniem i wydobywaniem węglowodorów w granicach obszarów morskich RP powinien być sporządzony z uwzględnieniem krajowego planu zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń środowiska morskiego, o którym mowa w ustawie z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki, oceny ryzyka wystąpienia niebezpiecznych zdarzeń, a także z uwzględnieniem otrzymanych od Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego informacji o poważnym zagrożeniu związanym z działalnością polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

Art. 122 ust. 11d

Art. 122 ust. 11d ustawy Pgg zapewnia wdrożenie art. 28 ust. 2 dyrektywy. Przepis ten nakłada na przedsiębiorcę obowiązek niezwłocznego przekazania planu ratownictwa górnictwa dla zakładu górnictwa prowadzącego działalność w granicach obszarów morskich RP Dyrektorowi Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa, o którym mowa w art. 24 ust. 1 pkt 3 ustawy o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki. Ponadto

przepis zobowiązuje przedsiębiorcę do wyposażenia zakładu górniczego w odpowiedni sprzęt dla realizacji planu ratownictwa górniczego oraz do udostępniania tego sprzętu w razie konieczności podmiotom, o którym mowa w art. 24 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki, tj. organom administracji morskiej, Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa, armatorowi i kapitanowi statku, który spowodował zagrożenie lub zanieczyszczenie morza, oraz jednostkom współdziałającym z nimi przy realizacji zadań wynikających z tej ustawy.

Art. 123a i 123b

Przepisy art. 123a i 123b ustawy Pgg stanowią implementację art. 3 ust. 1 i 3, art. 19 ust. 9, art. 23 ust. 1, art. 30 ust. 1 oraz części 2 załącznika IX dyrektywy. Określają one informacyjno-sprawozdawcze obowiązki przedsiębiorcy w przypadku wystąpienia zagrożenia życia i zdrowia osób przebywających w zakładzie górniczym, bezpieczeństwa ruchu zakładu górniczego, bezpieczeństwa powszechnego lub środowiska. Zgodnie z art. 123a w przypadku wystąpienia wyżej opisanego zagrożenia, przedsiębiorca prowadzący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów w granicach obszarów morskich RP powiadamia niezwłocznie, nie później niż w terminie 24 godzin od wdrożenia działania zgodnego z planem ratowania, właściwy organ nadzoru górniczego, Morską Służbę Poszukiwania i Ratownictwa, dyrektora właściwego urzędu morskiego, Straż Graniczną oraz wdraża działania zgodnie z planem ratownictwa górniczego w celu ograniczenia i usunięcia zagrożenia, w tym zanieczyszczenia środowiska morskiego oraz zapewnienia bezpieczeństwa osób.

Na podstawie art. 123b ustawy Pgg przedsiębiorca jest obowiązany przekazać wyżej wymienionym organom sprawozdanie dotyczące tego zagrożenia. Przedmiotowe sprawozdanie sporządza się zgodnie z formatem wskazanym w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1112/2014 z dnia 13 października 2014 r. określającego wspólny format sprawozdań do celu wymiany informacji dotyczących wskaźników odnoszących się do poważnych zagrożeń przez przedsiębiorców i właścicieli instalacji do wydobywania ropy naftowej i gazu na obszarach morskich oraz wspólny format sprawozdań do celów publikacji przez państwa członkowskie informacji

dotyczących wskaźników odnoszących się do poważnych zagrożeń (Dz. Urz. UE L 302 z 22.10.2014, str. 1).

Art. 154 ust. 4 i 5

Art. 154 ust. 4 ustawy Pgg nakłada na przedsiębiorcę prowadzącego działalność związaną z poszukiwaniem, rozpoznawaniem i wydobywaniem węglowodorów w granicach obszarów morskich RP obowiązek zapewnienia upoważnionym pracownikom organów nadzoru górniczego transportu do i z zakładu górniczego usytuowanego w granicach obszarów morskich RP oraz zakwaterowania i wyżywienia. W ust. 5 tego artykułu nałożono na przedsiębiorcę obowiązki analogiczne do przewidzianych w ust. 4, które znajdują zastosowanie w przypadku bezpośredniego zagrożenia szkodą w środowisku lub w przypadku tej szkody, umożliwiając właściwemu regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska transport do miejsc zagrożonych bądź dotkniętych taką szkodą.

Powyższy przepis wdraża art. 21 ust. 2 dyrektywy.

Art. 166 pkt 10

Art. 166 pkt 10 określa kompetencje Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego jako organu właściwego w rozumieniu przepisów prawa Unii Europejskiej w zakresie bezpieczeństwa działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich RP.

Art. 174 ust. 1a

Dodany do art. 174 ustawy Pgg ust. 1a obliuguje organ nadzoru górniczego do ustalenia stanu faktycznego i przyczyn niebezpiecznego zdarzenia lub wypadku w zakładzie górniczym prowadzącym działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich RP.

Art. 174a

Art. 174a ustawy Pgg nakłada na Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego obowiązek sporządzenia i przekazania Komisji Europejskiej podsumowania powypadkowych ustaleń dokonanych przez właściwy organ nadzoru górniczego, Państwową Komisję Badania Wypadków Morskich oraz dyrektora urzędu morskiego w toku postępowań prowadzonych zgodnie z ich właściwością. Ustalenia te podlegają również publikacji na stronie

podmiotowej urzędu obsługującego Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego. Regulacja ta stanowi wdrożenie art. 26 dyrektywy, dotyczącego prowadzenia dochodzenia po poważnej awarii.

Art. 174b

Dodany art. 174b ustawy Pgg wdraża art. 8 ust. 9 oraz art. 25 ust. 1 dyrektywy poprzez nałożenie na Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego obowiązku przedkładania corocznych sprawozdań ze swojej działalności ministrowi właściwemu do spraw gospodarki złożami kopalin. Sprawozdanie to Prezes Wyższego Urzędu Górniczego przekazuje również do wiadomości ministra właściwego do spraw środowiska.

Ponadto Prezes Wyższego Urzędu Górniczego został zobowiązany do sporządzenia i publikacji na swojej stronie internetowej oraz przekazania Komisji Europejskiej corocznie, w terminie do dnia 1 czerwca każdego roku, sprawozdania ze swojej działalności obejmującego okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia w formacie wskazanym w załączniku II do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1112/2014 z dnia 13 października 2014 r. określającego wspólny format sprawozdań do celu wymiany informacji dotyczących wskaźników odnoszących się do poważnych zagrożeń przez operatorów i właścicieli instalacji do wydobywania ropy naftowej i gazu na obszarach morskich oraz wspólny format sprawozdań do celów publikacji przez państwa członkowskie informacji dotyczących wskaźników odnoszących się do poważnych zagrożeń.

Art. 174c

Art. 174c wyposażył Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego w kompetencję do wezwania podmiotu prowadzącego działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej do sporządzenia i przekazania sprawozdania dotyczącego okoliczności powstania zagrożeń dla życia lub zdrowia osób przebywających w tym zakładzie górniczym, bezpieczeństwa ruchu tego zakładu, bezpieczeństwa powszechnego lub środowiska. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego, wzywając przedsiębiorcę do przedstawienia wyżej wymienionego sprawozdania, każdorazowo wskazuje zakres informacji, jakie winny być zamieszczone w sprawozdaniu.

Art. 174d

Art. 174d ustawy Pgg określa kompetencję Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego do wydania zarządzenia powołującego komisję do spraw bezpieczeństwa działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich RP. Zarządzenie to określa zakres zadań i tryb pracy komisji. W ust. 2 i 3 art. 174d ustawy Pgg określony został skład komisji oraz jej przewodniczący. Przepis ust. 4 i 7 wskazują zadania komisji w zakresie opracowania i aktualizacji standardów i wytycznych dotyczących najlepszych praktyk w odniesieniu do kontroli poważnych zagrożeń mogących powstać na każdym etapie prowadzenia działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich RP. Zgodnie z ust. 6 komisja, opracowując standardy i wytyczne, kieruje się wytycznymi określonymi w załączniku VI implementowanej dyrektywy. Przepis ust. 5 nakłada na przewodniczącego komisji obowiązek publikacji wypracowanych standardów i wytycznych na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego.

Art. 174e

Przepis art. 174e ustawy Pgg stanowi implementację art. 22 dyrektywy i zapewnia możliwość poufnego zgłaszania problemów dotyczących bezpieczeństwa i środowiska odnoszących się do działalności związanej z poszukiwaniem, rozpoznawaniem i wydobywaniem węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich RP.

Art. 175 ust. 1 lit. e–m

Dodając w art. 175 ust. 1 ustawy Pgg lit. e–m, rozszerzono katalog naruszeń obowiązków nałożonych niniejszą ustawą, w których Prezes Wyższego Urzędu Górniczego stosuje kary pieniężne wobec przedsiębiorców wykonujących działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich RP. Powyższa regulacja stanowi transpozycję art. 34 dyrektywy.

Art. 175 ust. 1a

Dodany w art. 175 ustawy Pgg ust. 1a wprowadza sankcję administracyjną nakładaną w drodze decyzji przez Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego na podmiot prowadzący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów ze

złóż w granicach obszarów morskich poza terytorium Unii Europejskiej, który wezwany przez Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego nie sporządził lub nie przekazał sprawozdania dotyczącego okoliczności powstania zagrożeń dla życia lub zdrowia osób przebywających w zakładzie górniczym, bezpieczeństwa ruchu tego zakładu, bezpieczeństwa powszechnego lub środowiska, w których uczestniczył.

Art. 175 ust. 2 pkt 1a i 1b

Przepisy dodane w ust. 2 art. 175 ustawy Pgg rozszerzają katalog sytuacji, w których Prezes Wyższego Urzędu Górniczego nakłada kary pieniężne na kierownika ruchu zakładu górniczego działającego w granicach obszarów morskich RP w przypadku niedopełnienia obowiązków sprawozdawczych i informacyjnych w zakresie możliwości anonimowego zgłaszania problemów dotyczących bezpieczeństwa i środowiska.

Art. 175 ust. 3 pkt 1

Konsekwencją wprowadzenia przepisu art. 175 ust. 1a ustawy Pgg rozszerzającego krąg podmiotów podlegających sankcji administracyjnej przewidzianej w Dziale X jest zmiana art. 175 ust. 3 pkt 1 ustawy Pgg, określającego sposób ustalenia wysokości kary pieniężnej również wobec podmiotu prowadzącego działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej.

Zmiany wprowadzone w innych ustawach

Art. 2 projektu ustawy wprowadza zmiany w ustawie z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej.

Art. 24a dodany do powołanej ustawy stanowi implementację art. 6 ust. 7 dyrektywy. W ust. 1 wprowadzono obowiązek wyznaczenia przez dyrektora urzędu morskiego obligatoryjnej strefy bezpieczeństwa wokół zakładów i zakładów górniczych prowadzących działalność związaną ze złożami węglowodorów w granicach obszarów morskich RP. W ust. 2 tego artykułu ustanowiono zakaz wchodzenia i przebywania statków w strefie bezpieczeństwa ustanowionej wokół zakładów i zakładów górniczych. Jednocześnie w ust. 3 określono zamknięty katalog sytuacji stanowiących wyjątek od generalnej zasady zakazu wchodzenia statków do strefy bezpieczeństwa.

W **art. 42 ust. 2 pkt 33** ustawy o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej dodano przepis kompetencyjny, zgodnie z którym do organów administracji morskiej należy uzgadnianie decyzji wydawanych na podstawie przepisów ustawy Pgg, w przypadkach określonych w tej ustawie.

Art. 3 projektu ustawy wprowadza zmiany w ustawie z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki.

W **art. 24 ust. 1 pkt 1** ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki doprecyzowano delegację ustawową do wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia w sprawie organizacji i sposobu zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu wskazując, że w zakresie dotychczasowych zadań jest również sposób łagodzenia negatywnych skutków tych zdarzeń dla flory i fauny w granicach obszarów morskich, z uwzględnieniem opieki nad zaolejonymi zwierzętami. Ponadto w **pkt 3 art. 24 ust. 1** powołanej ustawy rozszerzono delegację ustawową o określenie sposobu opracowania, konsultowania i ogłaszania krajowego planu zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń środowiska morskiego.

Ustawa nie przewiduje wprowadzenia nowego organu właściwego dla wykonywania powyższych obowiązków, albowiem łagodzenie negatywnych skutków dla flory i fauny w granicach obszarów morskich w zakresie zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu należy już do zakresu działalności Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa (Służba SAR) na podstawie art. 23a ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki. Działalność ta jest szczegółowo określona w § 7 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 2002 r. w sprawie organizacji i sposobu zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu (Dz. U. z 2015 r. poz. 358). Zgodnie z § 8 ust. 1 ww. rozporządzenia zwalczanie zagrożeń i zanieczyszczeń wykonuje się zgodnie z krajowym planem zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń środowiska morskiego.

Jednocześnie w „regionach przybrzeżnych/na brzegu” łagodzenie negatywnych skutków dla flory i fauny z uwzględnieniem opieki nad zaolejonymi zwierzętami określone jest w przyjętym na podstawie ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2015 r. poz. 469, z późn. zm.) uchwałą Rady Ministrów w dniu 2 grudnia 2016 r. Krajowym Programie Ochrony Wód Morskich (KPOWM) wskazującym, że „procedury ratowania

zaolejonych zwierząt zostaną dodane do wojewódzkich planów reagowania kryzysowego”. Wojewódzkie plany reagowania kryzysowego, o których mowa w ww. uchwale Rady Ministrów, ustanawiane są na podstawie art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 209).

Dodany do ustawy o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki **art. 34a** nakłada na dyrektora urzędu morskiego obowiązek niezwłocznego przekazania Prezesowi Wyższego Urzędu Górniczego decyzji kończącej postępowanie prowadzone wobec statku, który spowodował zanieczyszczenie środowiska morskiego lub zagrożenie zanieczyszczeniem, w przypadku gdy dotyczy ona działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich RP.

Art. 4 projektu ustawy wprowadza zmiany w ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie.

W **art. 3 w ust. 1 pkt 8** do działalności stwarzającej ryzyko szkody w środowisku z zakresu ustawy Pgg zaliczono również działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich RP.

Zmiana **art. 6 pkt 11 lit. b** wymienionej ustawy rozszerza ustawową definicję szkody w środowisku o szkody w wodach morskich.

W **art. 7** ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie po ust. 3 dodano ust. **4–6**. Zmiana ta jest bezpośrednią konsekwencją rozszerzenia definicji szkody w środowisku o szkody w wodach morskich. W związku z powyższym konieczne stało się rozstrzygnięcie kwestii właściwości miejscowej regionalnego dyrektora ochrony środowiska w przypadku wystąpienia bezpośredniego zagrożenia szkodą w środowisku lub wystąpienia szkody w środowisku w wodach na obszarach morskich. Projektodawca przyjął, że właściwość miejscowa będzie ustalana wzdłuż linii brzegu morskiego danego województwa. Rozstrzygnięto również, który regionalny dyrektor będzie właściwy w przypadku zagrożenia szkodą w środowisku bądź w przypadku szkody, które wystąpiły wzdłuż linii brzegowej dwóch województw.

Ponadto w ustawie o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie po art. 26b dodano **art. 26ba**, w którym na Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska nałożono obowiązek informowania właściwego organu państwa członkowskiego UE o możliwości wystąpienia transgranicznego oddziaływania szkody w środowisku, która wystąpił na obszarach morskich RP, na obszary morskie tego państwa. Obowiązek ten dotyczy również sytuacji, w których wystąpiło bezpośrednie zagrożenie szkodą w środowisku.

Po art. 26c wyżej wymienionej ustawy projektodawca dodał również **art. 26ca**, który reguluje działanie Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w przypadku uzyskania informacji o szkodzie w środowisku bądź o bezpośrednim zagrożeniu tą szkodą na obszarach morskich innego państwa członkowskiego UE. W sytuacji takiej Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska jest zobligowany do niezwłocznego powiadomienia o tym zagrożeniu bądź szkodzie właściwego organu ochrony środowiska.

Ponadto projektodawca zmienił **art. 26d** przywołanej ustawy, wyłączając stosowanie przepisów art. 26ba i art. 26ca w przypadku awarii przemysłowych.

Powyższe zmiany wdrażają art. 38 ust. 1 dyrektywy.

Art. 5 projektu ustawy wprowadza zmiany w ustawie z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim.

Dodając **ust. 2a do art. 117** ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim, rozszerzono katalog zadań Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa o sporządzenie raportu z akcji poszukiwawczych i ratowniczych oraz akcji zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu prowadzonych zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki oraz o przekazywanie go Prezesowi Wyższego Urzędu Górniczego, dyrektorowi właściwego urzędu morskiego oraz Komisji Badania Wypadków Morskich. Sporządzanie raportu stanowi implementację art. 26 ust. 2 oraz art. 30 ust. 3 dyrektywy.

Art. 6 projektu ustawy wprowadza zmiany w ustawie z dnia 31 sierpnia 2012 r. o Państwowej Komisji Badania Wypadków Morskich.

Art. 41 ustawy z dnia 31 sierpnia 2012 r. o Państwowej Komisji Badania Wypadków Morskich, który już wcześniej nakładał na przewodniczącego tej Komisji wynikający

z art. 26 ust. 2 dyrektywy obowiązek przekazywania Komisji Europejskiej kopii raportu z prowadzonego przez siebie dochodzenia, został rozszerzony o ust. 4 nakazujący przekazanie kopii raportu z prac Państwowej Komisji Badania Wypadków Morskich również Prezesowi Wyższego Urzędu Górniczego, jeżeli raport ten dotyczy ruchomej platformy wiertniczej.

W przepisach przejściowych do ustawy przewidziano następujące rozwiązania:

Art. 7 projektu ustawy wyłącza stosowanie przepisów art. 49g ust. 1 pkt 3 oraz art. 49x ust. 2a ustawy Pgg wprowadzonych niniejszą ustawą do przestrzeni, których dotyczy ogłoszenie organu koncesyjnego o planowanym wszczęciu postępowania przetargowego, opublikowane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 8 projektu ustawy statuuje generalną zasadę, zgodnie z którą do postępowań dotyczących działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich RP, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 9 projektu ustawy stanowi, że do postępowań dotyczących działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich RP prowadzonych na podstawie art. 9–12 i art. 14 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przepisów ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą nie stosuje się.

Art. 10 projektu ustawy nakłada obowiązek dostosowania koncesji obejmujących działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich RP, które zostały udzielone na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w zakresie ustanowienia zabezpieczenia, o którym mowa w art. 49x ust. 2a ustawy Pgg. Postępowanie w sprawie dostosowania koncesji we wskazanym powyżej zakresie nie wymaga wniosku przedsiębiorcy, lecz inicjowane jest z urzędu przez organ koncesyjny. Decyzja organu koncesyjnego określająca wysokość zabezpieczenia, o którym mowa w art. 49x ust. 2a

ustawy Pgg winna być wydana w terminie umożliwiającym przedsiębiorcy ustanowienie zabezpieczenia oraz przedstawienie dowodu jego ustanowienia w terminie do dnia 19 lipca 2018 r., który wynika bezpośrednio z art. 42 ust. 2 implementowanej dyrektywy.

Przepis ten nakłada na przedsiębiorcę prowadzącego w chwili wejścia w życie niniejszej ustawy działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich RP nowy obowiązek o charakterze finansowym, jest to jednak niezbędne dla pełnego wdrożenia dyrektywy, która wprost nakazuje stosowanie przepisów wdrażających jej postanowienia do istniejących zakładów górniczych. Tym bardziej przepisy te muszą być stosowane do zakładów górniczych, które rozpoczną działalność co prawda już po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, lecz na podstawie koncesji udzielonych w oparciu o przepisy obowiązujące przed dniem jej wejścia w życie. Dolegliwość związaną z nałożeniem na przedsiębiorcę dodatkowego obowiązku łagodzi fakt, że jego spełnienie zostało odroczone w czasie do dnia 19 lipca 2018 r. W ocenie projektodawcy rodzaj i zakres wymaganych dostosowań pozwala uznać, że okres ten jest wystarczający i zapewnia przedsiębiorcy realną możliwość terminowego wywiązania się z nałożonych obowiązków.

Art. 11 projektu ustawy określa sposób wykonywania koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich RP, które zostały udzielone na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem 1 stycznia 2015 r. Przepis statuuje generalną zasadę wykonywania takich koncesji w oparciu o art. 8 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw z wyjątkiem opiniowania zmiany koncesji przez Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego, które ma się odbywać zgodnie z wprowadzanym niniejszą ustawą przepisem art. 23 ust. 1 pkt 1a ustawy Pgg. Powyższe rozwiązanie pozwoli zapewnić udział tego organu w procesie zmian koncesji regulujących działalność już funkcjonujących zakładów górniczych w obszarach morskich RP poprzez opiniowanie technicznych możliwości wykonywania koncesjonowanej działalności oraz zapewnienia jej bezpieczeństwa. Regulacja ta zapewnia pełne wdrożenie przepisów dyrektywy w odniesieniu do instalacji wydobywczych istniejących przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 12 projektu ustawy wskazuje termin sporządzenia przez Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego pierwszych sprawozdań, o których mowa w art. 174b ustawy Pgg, wprowadzonym niniejszą ustawą, podsumowujących jego działania w zakresie bezpieczeństwa działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich RP.

Art. 13 ust. 1 projektu ustawy nakłada na przedsiębiorcę prowadzącego działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich RP wymóg jej dostosowania do ustawy Pgg zmienionej niniejszą ustawą w terminie do dnia 19 lipca 2018 r. Obowiązek ten w szczególności odnosi się do wymogu uwzględnienia w planie ruchu zakładu górniczego analizy poważnych zagrożeń dla zakładu górniczego, opisu systemu zarządzania bezpieczeństwem i środowiskiem, opisu systemu niezależnej weryfikacji oraz polityki korporacyjnej w zakresie zapobiegania wypadkom oraz niebezpiecznym zdarzeniom, a także do wymogu przekazywania właściwemu organowi nadzoru górniczego sprawozdania z realizacji planu ruchu zakładu górniczego. Ponadto przepis ten obliuguje przedsiębiorcę do dostosowania planu ratownictwa górniczego obowiązującego w jego zakładzie górniczym do wymogów wymienionych we wprowadzonym niniejszą ustawą art. 122 ust. 11a ustawy Pgg.

W **ust. 2 art. 13** wyłączono stosowanie przepisu art. 108 ust. 10g ustawy zmienianej w art. 1 wobec obszarów koncesji udzielonych przed dniem 18 lipca 2013 r. – stosownie do brzmienia art. 5 ust. 3 dyrektywy.

Art. 14 projektu ustawy określa termin ustanowienia przez dyrektora właściwego urzędu morskiego obligatoryjnej strefy bezpieczeństwa wokół zakładów górniczych istniejących w granicach obszarów morskich RP w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 15 pkt 1 i 2 projektu ustawy określa termin obowiązywania dotychczasowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 110 ustawy Pgg oraz na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki. Zachowują one moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych, jednak nie dłużej niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. W przypadku rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 1 września 2016 r. w sprawie kryteriów oceny wystąpienia szkody w środowisku, o którym mowa w art. 15 pkt 3 zmienianej ustawy,

projektodawca przyjął, że akt ten będzie utrzymany w mocy nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Przepisy te nie wdrażają bezpośrednio implementowanej dyrektywy i nie odnoszą się wprost do regulowanej nią działalności, lecz są jedynie konsekwencją dokonanej tą dyrektywą zmiany dyrektywy 2004/35/WE.

Art. 16 projektu ustawy określa termin wejścia w życie projektowanej ustawy jako 30 dni od dnia jej ogłoszenia. Termin ten jest adekwatny do rodzaju i zakresu zmian wprowadzanych przez ustawę. Należy zauważyć, że termin wejścia w życie ustawy nie ma bezpośredniego wpływu na podmioty już prowadzące działalność w granicach obszarów morskich RP, gdyż dostosowanie tej działalności do wymogów wprowadzonych niniejszą ustawą jest przesunięte w czasie do dnia 19 lipca 2018 r. Dla podmiotów, które dopiero zamierzają podjąć tę działalność, 30-dniowy termin *vacatio legis* jest wystarczający do zapoznania się z nowymi przepisami regulującymi ten rodzaj działalności i wprowadzenia stosownych zmian w ich planach inwestycyjnych. Odstępstwem od przyjętego terminu *vacatio legis* ustawy jest jedynie skrócenie do 14 dni *vacatio legis* przepisu art. 1 pkt 12 ustawy, służące zapewnieniu funkcjonowania w chwili wejścia w życie ustawy rzeczoznawców grupy XXII, stanowiących niezbędny element systemu niezależnej weryfikacji, którego istnienie umożliwi pełne wdrożenie dyrektywy.

W związku z faktem, że ustawa wdraża dyrektywę, której termin transpozycji już upłynął, zachodzi uzasadniona ważnym interesem państwa potrzeba odstąpienia od określenia terminu wejścia w życie ustawy w sposób przewidziany w uchwale nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednolicenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. poz. 205).

Przedkładany projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.) i nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w tym rozporządzeniu.

Projekt ustawy nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Przedmiotowy projekt został opublikowany w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z wymogami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).

Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Środowiska, Ministerstwo Energii, Ministerstwo Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Sekretarz Stanu w MŚ – Główny Geolog Kraju prof. dr hab. Mariusz Orion Jędrzysek Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Rafał Misztal – Zastępca Dyrektora, Departament Geologii i Koncesji MŚ; email: rafal.misztal@mos.gov.pl; telefon: +48 22 3692258	Data sporządzenia: 29.03.2017 r. Źródło: Prawo UE Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/30/UE z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie bezpieczeństwa działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich oraz zmiany dyrektywy 2004/35/WE (Dz. Urz. UE L 178 z 28.06.2013, str. 66) Nr w wykazie prac: UC28

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Optymalne wdrożenie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/30/UE z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie bezpieczeństwa działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich oraz zmiany dyrektywy 2004/35/WE (Dz. Urz. UE L 178 z 28.06.2013, str. 66), zwanej dalej „dyrektywą 2013/30/UE”.

Nowelizacja ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, zwanej dalej „ustawą PGG”, ma przyczynić się do podniesienia poziomu ochrony środowiska morskiego i gospodarek przybrzeżnych przed zanieczyszczeniem pochodzącym z działalności związanej ze złożami węglowodorów w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej. Zmiany w obowiązujących przepisach dotyczą kwestii wynikających z wprowadzonego przez dyrektywę 2013/30/UE celu określenia minimalnych warunków bezpiecznego poszukiwania i eksploatacji złóż węglowodorów w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, ograniczenia potencjalnych zakłóceń wewnętrznej produkcji energii w Unii Europejskiej oraz usprawnienia mechanizmów reagowania w przypadku awarii. Ze względu na fakt, że Polska posiada ograniczone zasoby własne ropy naftowej i gazu ziemnego, działalność związana ze złożami węglowodorów w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej nie jest rozwinięta. W związku z tym, dyrektywa 2013/30/UE będzie mieć ograniczone faktyczne zastosowanie, na co także pozwalają jej przepisy.

Działalność wydobywcza w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej prowadzona jest w bardzo ograniczonej skali – średnie roczne wydobycie ropy naftowej wynosi ok. 160 tys. ton, natomiast gazu ziemnego 17 mln m³. Koncesje na prowadzenie działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż posiada bezpośrednio lub pośrednio grupa kapitałowa LOTOS Petrobaltic S.A.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W związku z koniecznością dostosowania prawa do wymogów dyrektywy 2013/30/UE rekomendowanym rozwiązaniem jest nowelizacja ustawy PGG.

Celem nowelizacji, oprócz konieczności realizacji zobowiązań nałożonych na Polskę przez prawo wspólnotowe, jest ograniczenie w jak największym stopniu występowania poważnych awarii mających związek z działalnością związaną ze złożami węglowodorów w granicach obszarów morskich RP.

Oczekiwanym efektem wdrożenia dyrektywy 2013/30/UE jest podniesienie poziomu ochrony środowiska morskiego, przez obniżenie liczby zdarzeń mających związek z działalnością związaną ze złożami węglowodorów w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej. Będzie to możliwe dzięki działalności właściwego organu, którą pełnić będą organy nadzoru górniczego. Będą one pełnić dodatkowe, w odniesieniu do obecnych, zadania dotyczące kontroli działalności związanej ze złożami węglowodorów na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej.

Ponadto w regulacji uwzględnione zostaną kwestie dotyczące m.in.:

- dokumentów, które przedsiębiorcy prowadzący działalność związaną ze złożami węglowodorów na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej będą mieli obowiązek przekazać właściwemu organowi nadzoru górniczego,
- wprowadzenia obowiązku przesyłania do Komisji Europejskiej rocznego sprawozdania zawierającego informacje o instalacjach, incydentach, prowadzonych inspekcjach i dochodzeniach oraz wynikach działalności związanej ze złożami węglowodorów w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej,
- wprowadzenia systemu niezależnej weryfikacji,
- wprowadzenia systemu poufnego zgłaszania problemów dotyczących bezpieczeństwa działalności związanej ze złożami węglowodorów w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej,
- zmiany rozwiązań ustanawiających strefę bezpieczeństwa (podanie przypadków, kiedy możliwe jest wejście statków do strefy bezpieczeństwa).

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Obecnie funkcjonuje ponad 600 platform, w tym prawie 400 instalacji brytyjskich, działających w szelfie kontynentalnym krajów Unii Europejskiej. Do krajów członkowskich, które posiadają najwięcej instalacji morskich, można zaliczyć Danię, Holandię i Niemcy oraz pozostającą poza UE Norwegię, których spółki kontrolują większość instalacji na Morzu Północnym. Ze względu na rozmiar prowadzonych działań związanych z wydobywaniem węglowodorów na Morzu Północnym kraje takie jak Wielka Brytania czy Dania posiadają odrębne regulacje dotyczące bezpieczeństwa działalności offshore. W Wielkiej Brytanii w obecnym systemie nadzór nad bezpieczeństwem operacji morskich w kontekście ochrony środowiska pełni Department of Energy and Climate Change (DECC). Nadzór nad bezpieczeństwem i zdrowiem w zakresie instalacji morskich sprawuje agencja rządowa – The Health and Safety Executive (HSE). Obydwie instytucje współpracują na podstawie podpisanego porozumienia – Memorandum of Understanding (MoU) i na takiej podstawie będą najprawdopodobniej współpracować po wdrożeniu dyrektywy i rozszerzeniu MoU, analogicznie do już funkcjonującego modelu organu nadzorującego poważne zagrożenia na instalacjach naziemnych (CO-MAH – składa się z trzech instytucji).

W Holandii funkcjonuje State Supervision of Mines (SSM) – urząd nadzorowany przez Ministerstwo Spraw Gospodarczych. SSM jest organem nadzorującym wszystkie aspekty związane z bezpieczeństwem w sektorze wydobywczym, w tym na instalacjach morskich.

W Danii działają dwie agencje: Duńska Agencja Energii (DEA) oraz Duńska Agencja Ochrony Środowiska (DEPA). Główne zadania z zakresu związanego z instalacjamiorskimi pełni DEA, która jest organem koncesyjnym oraz pełni nadzór w zakresie oceny oddziaływania na środowisko, zdrowie i bezpieczeństwo operacji na duńskich instalacjach morskich.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podmioty prowadzące działalność związaną ze złożami węglowodorów w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej	3	Własne	Wprowadzenie obowiązku sprawozdawczości oraz konieczność przedkładania dodatkowych dokumentów. Ze względu na fakt, że wiele dokumentów wprowadzanych przez projekt ustawy jest obecnie sporządzanych przez przedsiębiorców prowadzących działalność związaną ze złożami węglowodorów w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej na własne potrzeby lub dane wymagane w tych dokumentach ujmowane są w dokumentach obecnie przygotowywanych przez te przedsiębiorstwa, koszty wprowadzenia obowiązku przygotowania i przedkładania nowych dokumentów nie będą znaczące.
Minister właściwy do spraw środowiska	1	-	Obowiązek ustanowienia zabezpieczenia roszczeń mogących powstać wskutek wykonywania działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej.
Organy nadzoru górniczego (wyższy i okręgowe urzędy górnicze)	12	-	W zakresie wdrożenia dyrektywy 2013/30/UE dodatkowe obowiązki wynikające z konieczności przedkładania dodatkowych

			dokumentów przez podmioty prowadzące działalność związaną ze złożami węglowodorów w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, jak analiza i ocena dokumentów składanych przez te podmioty. Ze względu na niewielką skalę prowadzenia działalności związanej ze złożami węglowodorów w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej liczba dokumentów przedkładanych właściwemu organowi nadzoru górniczego znacząco nie wzrośnie.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy został:

- a) zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248);
- b) skierowany do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 759).

Grupy (środowiska) interesariuszy, z którymi prowadzone były konsultacje projektu:

1. Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica
2. Baltic Gas Sp. z o.o.
3. Baltex Minerale Sp. z o.o.
4. Blue Gas N`R`G Sp. z o.o.
5. Bobr Energia Sp. z o.o.
6. Braniewo Energy Sp. z o.o.
7. Business Centre Club
8. CalEnergy Resources Poland Sp. z o.o.
9. DPV Service Sp. z o.o.
10. ECO ENERGY 2010 Sp. z o.o. SKA
11. Energia Cybinka Sp. z o.o. Sp. kom.
12. Energia Karpaty Zachodnie Sp. z o.o. Sp. kom.
13. Energia Torzym Sp. z o.o. Sp. kom.
14. Energia Zachód Sp. z o.o. Sp. kom.
15. Federacja Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych
16. Forum Przemysłu Wydobywczego
17. Forum Związków Zawodowych
18. Fundacja Pracownia Badań i Innowacji Społecznych „Stocznia”
19. FX Energy Sp. z o.o.
20. Gas Plus International Sp. z o.o.
21. GAZKOP – 1 Sp. z o.o.
22. GAZKOP – Wilchwy Sp. z o.o.
23. Górnicza Izba Przemysłowo-Handlowa
24. Green Energy Polska Sp. z o.o.
25. Grupa LOTOS S.A., LOTOS Petrobaltic S.A.
26. Instytut Gospodarki Surowcami Mineralnymi i Energią Polskiej Akademii Nauk
27. Instytut Morski w Gdańsku
28. Joyce Investments Sp. z o.o.
29. Kompania Węglowa S.A.
30. Konfederacja „Lewiatan”
31. Krajowa Izba Gospodarcza
32. Krajowa Izba Gospodarki Morskiej
33. Krajowy Związek Pracodawców Branży Geologicznej

34. Marszałkowie Województw
35. Naczelna Organizacja Techniczna
36. Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”
37. NWR Karbonia SA
38. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych
39. Organizacja Polskiego Przemysłu Poszukiwawczo-Wydobywczego
40. Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy
41. Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.
42. PKN Orlen S.A.
43. Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego
44. Polski Związek Pracodawców Producentów Kruszyw
45. Polski Związek Pracodawców Przemysłu Wydobywczego
46. Pol-Tex Methane Sp. z o.o.
47. Porozumienie Pracodawców Przemysłu Wydobywczego
48. PPI Chrobok S.A.
49. Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej
50. Regionalne Stowarzyszenie Przedsiębiorców Wydobywających Kopaliny Pospolite
51. RWE Dea AG S.A. Oddział w Polsce
52. Sekcja Krajowa Geologiczno-Wiertnicza NSZZ „Solidarność”
53. Sierra Bravo Sp. z o.o.
54. Stowarzyszenie Hydrogeologów Polskich
55. Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Górnictwa
56. Stowarzyszenie Naukowo-Techniczne Inżynierów i Techników Przemysłu Naftowego i Gazowego
57. TRIAS Sp. z o.o.
58. ZOK Sp. z o.o.
59. Związek Powiatów Polskich
60. Związek Pracodawców Górnictwa Węgla Kamiennego
61. Związek Rzemiosła Polskiego
62. Związek Województw RP

Wykorzystane metody konsultacji:

- a) konsultacje pisemne – poczta tradycyjna, poczta elektroniczna, portal e-konsultacji, internetowy formularz ankiet,
- b) spotkanie konsultacyjne – spotkanie z udziałem uczestników konsultacji pisemnych,
- c) zestawienie uwag zgłoszonych do projektu ustawy.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.
budżet państwa	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.
JST	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.
pozostałe jednostki (oddzielnie)	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.
NFOŚiGW	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.
Wydatki ogółem	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.
budżet państwa	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.
JST	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.
pozostałe jednostki (oddzielnie)	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.
Saldo ogółem	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.
budżet państwa	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.
JST	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.
pozostałe jednostki (oddzielnie)	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.
Źródła finansowania												

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Ustawa jest neutralna dla budżetu państwa i budżetu jednostek samorządu terytorialnego.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	0	-0,16	-0,02	-0,58	-0,13	-0,19	-1,08
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.
	(dodaj/usuń)	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Wzmocnienie obecnie funkcjonujących mechanizmów reagowania w przypadku zaistnienia wypadku lub niebezpiecznego zdarzenia.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Wzmocnienie obecnie funkcjonujących mechanizmów reagowania w przypadku zaistnienia wypadku lub niebezpiecznego zdarzenia.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Dzięki wzmocnieniu nadzoru nad działalnością związaną ze złożami węglowodorów w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej zmniejszy się prawdopodobieństwo zaistnienia wypadku lub niebezpiecznego zdarzenia na tych obszarach, co przełoży się na większe bezpieczeństwo pracowników oraz zwiększenie ochrony środowiska morskiego i gospodarek przybrzeżnych przed środowiskowymi konsekwencjami wypadków i niebezpiecznych zdarzeń.						
Niemierzalne								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Przedsiębiorcy prowadzący działalność związaną ze złożami węglowodorów w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej poniosą koszty związane z koniecznością stworzenia lub aktualizacji dokumentów, których przygotowanie wymagane jest dyrektywą 2013/30/UE, a także utworzenia systemu niezależnej weryfikacji. Ze względu na niewielką liczbę podmiotów w branży, a także ze względu na ograniczone możliwości jej rozwoju oraz fakt, że wiele dokumentów wprowadzanych przez projekt ustawy jest obecnie sporządzanych przez przedsiębiorców prowadzących działalność związaną ze złożami węglowodorów w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej na własne potrzeby, przewidywane koszty związane z wdrożeniem dyrektywy 2013/30/UE leżące po stronie przedsiębiorców nie będą znaczące – przewidywane koszty dostosowania się do nowych wymogów w przeciągu 10 lat szacowane są na 1,08 mln zł.						

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz:

Wprowadzane dokumenty i procedury wynikają z konieczności wdrożenia przepisów prawa Unii Europejskiej oraz potrzeby zapewnienia bezpieczeństwa w zakresie działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej.

9. Wpływ na rynek pracy		
Brak wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Zapewnienie bezpieczeństwa w zakresie działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Planuje się, że niniejsza nowelizacja ustawy wejdzie w życie w I półroczu 2017 r.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja efektów przedmiotowego projektu będzie prowadzona w trakcie stosowania przepisów ustawy.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

RAPORT Z KONSULTACJI

zestawienie uwag zgłoszonych w ramach konsultacji publicznych projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw wersja z dnia 7 kwietnia 2016 r.

LP.	Jednostka redakcyjna ustawy/ uwaga o charakterze ogólnym	Podmiot zgłaszający	Treść uwagi	Stanowisko Ministerstwa Środowiska	Uzasadnienie
1.	Uwaga ogólna	Green Gas Polska sp. z o.o.	Ponadto zwracamy uwagę na problem w zakresie trudności lub wręcz odmowy organów państwowych (Urzędy Gmin, RDOŚ) do możliwości wykorzystania istniejącego otworu badawczego wykonanego w ramach prac poszukiwawczo-rozpoznawczych przy danej koncesji (otworu wykonanego na podstawie projektu robót geologicznych, który teoretycznie opiniowany jest przez Organ) do celów eksploatacyjnych (w skrócie urząd wyraża zgodę na wykonanie otworu badawczego, natomiast nie zgadza się na eksploatację przy pozytywnym wyniku oceny geologicznej). Prosimy o przyjrzenie się temu problemowi i ułatwieniu postępowania w tej sprawie.	Uwaga nieuwzględniona	Uwaga nie dotyczy projektu. Ze względu na zwięzły charakter przedstawionej informacji, niewystarczającej do rozpoznania przyczyny problemu oraz z uwagi na brak propozycji jego rozwiązania, nie było możliwości rozpatrzenia uwagi.

			Może to REALNIE korzystnie przyczynić się do lokalnego zagospodarowania złóż metanu pokładów węgla, zwiększeniu rozproszenia energetyki i zmniejszeniu problemu niskiej emisji (budowa lokalnych ciepłowni, małych elektrowni kogeneracyjnych).		
2.	Uwaga ogólna	Polski Związek Pracodawców Przemysłu Wydobywczego	Uregulowanie zasad wykonywania koncesji udzielonych na podstawie dotychczasowych przepisów (przed dniem 1 stycznia 2015 r.) oraz przepisów jakie powinny mieć zastosowanie w sprawach niezakończonych. <u>Uzasadnienie:</u> Nowelizacja PGG z dnia 11 lipca 2014 r. wprowadziła szereg zmian nie tylko w zakresie koncesjonowania i wykonywania koncesji na poszukiwanie, rozpoznawanie oraz wydobywanie węglowodorów. W odniesieniu do tych ostatnich wprowadzono przepisy przejściowe regulujące zasady wykonywania już udzielonych koncesji. Brakuje takich rozwiązań w odniesieniu do koncesji na pozostałe kopaliny, np. dotyczących stosowania takich przepisów jak art. 82 PGG czy art. 36 PGG.	Uwaga nieuwzględniona	Uwaga nie dotyczy projektu. Zgodnie z zasadami ustawodawstwa, jeżeli nie są przewidziane przepisy przejściowe, do postępowań w toku i do wykonywania koncesji stosowane są przepisy nowe. W związku z wejściem w życie noweli ustawy – Prawo geologiczne i górnicze w dniu 1.01.2015 r. do postępowań w toku oraz do wykonywania koncesji udzielonych na podstawie dotychczasowych przepisów zastosowanie znalazły nowe przepisy.

			Nowela PGG z dnia 11 lipca 2014 r. wprowadziła w art. 28i — art. 281 nowy konkurencyjny tryb udzielania koncesji na poszukiwanie lub rozpoznawanie złoża kopalin (innych niż węglowodory). Jednocześnie art. 34 PGG stanowi, że do zmiany koncesji stosuje się odpowiednio przepisy o jej udzieleniu. W kontekście tych regulacji, w decyzjach o zmianie koncesji wydawanych po dniu 1 stycznia 2015 r., w których dochodziło do zwiększenia obszaru koncesyjnego organ koncesyjny uzasadniał, iż zmiana ta nie stanowi podstawy do wszczęcia postępowania z art. 28i -- 281 PGG. Pojawienie się takiego uzasadnienia może prowadzić do wniosków, iż organ arbitralnie ocenia w jakim zakresie zmiana obszaru koncesyjnego stanowi przesłankę do wszczęcia nowego postępowania o udzielenie koncesji, a w jakim podlega pod zmianę z art. 34 PGG. Takie stanowisko organu koncesyjnego naruszałoby nie tylko interes przedsiębiorcy ale również Skarbu Państwa. Uniemożliwienie przedsiębiorcy, który już uzyskał koncesję i ją realizuje, zwiększenia obszaru poszukiwań o obszary przyległe, w sytuacji kiedy znajduje to uzasadnienie		

			w zdobytej wiedzy na temat budowy geologicznej złoża, stanowiłoby naruszenie zasad racjonalnej gospodarki złożem i prowadziło do sztucznego dzielenia złoża na kilka mniejszych. W obecnym stanie prawnym brak jest przepisu będącego odpowiednikiem art. 222 PGG, iż do postępowań wszczętych przed dniem wejścia nowelizacji w życie stosuje się przepisy dotychczasowe. Ma to znaczenie wobec toczących się postępowań wobec koncesji/decyzji odmawiających udzielenia koncesji wydanych przed dniem 1 stycznia 2015 r.		
3.	Uwaga ogólna	Polski Związek Pracodawców Przemysłu Wydobywczego	Określenie zasad ustalania wynagrodzenia za ustanowienie użytkownika górniczego w drodze rozporządzenia. <u>Uzasadnienie:</u> Regulacja zasad ustalania wynagrodzenia za ustanowienie użytkownika górniczego jest określana przez Ministra Środowiska reprezentującego Skarb Państwa pozaustawowo, w drodze wytycznych publikowanych na stronach Ministerstwa Środowiska. Z tego względu zasady ustalania wynagrodzenia ulegały na przestrzeni czasu modyfikacjom, które nie były z punktu widzenia przedsiębiorcy transparentne i jasne, gdyż często	Uwaga nieuwzględniona	Uwaga nie dotyczy projektu. Nieuzasadnione wydaje się określenie zasad ustalania wynagrodzenia za ustanowienie użytkownika górniczego w drodze rozporządzenia. Zasady te są określone w zatwierdzanym przez GGK dokumencie pt: „Zasady ustanawiania wynagrodzenia za użytkowanie górnicze”. Określanie wytycznych co do sposobu i wysokości wynagrodzenia za ustanowienie użytkownika

			wobec tożsamej działalności stosowane były różne stawki wynagrodzenia. Wprowadzenie ogólnych zasad w drodze ustawy oraz uregulowanie szczegółowych kwestii w drodze aktu wykonawczego stanowiłoby po stronie przedsiębiorców względną gwarancję stabilności takiego wynagrodzenia.		górniczego w formie zasad, a nie rozporządzenia, daje możliwość elastycznego dostosowania wysokości wynagrodzenia do zmieniających się czynników zewnętrznych (np. warunków ekonomicznych, sytuacji na rynku paliw). Ponadto należy podkreślić, iż ww. „Zasady (...)” zapewniają równe traktowanie Użytkowników Górniczych, a podwyższenie wysokości stawek wynika z sankcji za niewykonanie prac geologicznych ujętych w koncesjach oraz za przedłużanie ważności koncesji poza okres bazowy. Ewentualne różnice w wysokości opłat z tytułu użytkowania górniczego na przestrzeni lat wynikają wprost z terminu zawierania umów, a więc związane są z obowiązującymi na dany dzień zasadami ustalania wysokości wynagrodzenia. Zmiany te nastąpiłyby bez względu na formę dokumentu.

4.	Uwaga ogólna	Kancelaria Juris Jan A. Stefanowicz	Projekt obejmuje szereg oczekiwanych i dobrych zmian, zarówno w zakresie wdrożenia regulacji UE, jak i poprawy i uzupełnienia regulacji prawa geologicznego i górniczego (dalej; pr.g.g./p.g.g.). Jednak niektóre zmiany wydają się niepełne lub niewłaściwie sformułowane w projektowanych przepisach.	Uwaga nieuwzględniona	Nie zostały skonkretyzowane uwagi lub zastrzeżenia, dlatego nie było możliwości ich rozpatrzenia. Należy jednak podkreślić, że w związku z wieloma innymi i słusznymi uwagami zgłoszonymi w toku konsultacji społecznych, niniejszy projekt został doprecyzowany.
5.	Uwaga ogólna	Kancelaria Juris Jan A. Stefanowicz	Trzeba też wskazać, iż w przepisach projektu ewidentnie wystąpiły błędy wynikające z pomyłki wbrew <i>ratio legis</i> i argumentacji projektodawcy w uzasadnieniu. Należą do nich przede wszystkim: – zbyt szerokie określenie uprawnienia organu do przeprowadzania analizy projektu robót geologicznych w toku postępowania o jego zatwierdzenie (zmiana art. 80 pr.g.g.) – zaproponowanie dwukrotnie niższej opłaty z tytułu nielegalnego wydobywania bursztynu niż jak to się pisze w uzasadnieniu wyżej (zmiana art. 140 pr.g.g.) – zróżnicowanie nadzoru nad bezpieczeństwem i środowiskiem działalności geologiczno-górnicznej w	Uwaga częściowo uwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt. 36, pkt 54, pkt 61, - Dotychczasowa praktyka wykazała, że konieczne jest określenie uprawnienia organu do przeprowadzania analizy projektu robót geologicznych w toku postępowania o jego zatwierdzenie, w szczególności celu prowadzenia robót geologicznych. W obowiązującym stanie prawnym organ administracji geologicznej nie miał możliwości nie zatwierdzić projektu robót geologicznych, w przypadku gdy np. projektowane roboty

			odniesieniu do eksploatacji i eksploracji węglowodorów na morzu <i>versus</i> pozostałe kopaliny (zmiana art. 166a pr.g.g.); oraz – zmiana art. 79 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko poprzez wyjście poza dyspozycję implementowanego art. 5 Dyrektywy UE nr 2013/30/UE.		geologiczne wymagałyby koncesji. - W uzasadnieniu do ustawy został doprecyzowany zapis dot. opłaty za nielegalne wydobywanie bursztynu, poprzez zwrócenie uwagi na fakt, iż zaktualizowana została wysokość stawki za wydobywanie przedmiotowej kopaliny, co w efekcie spowodowało wzrost sankcji; - zróżnicowanie nadzoru nad bezpieczeństwem i środowiskiem dla działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów w granicach morskich RP w stosunku do innych kopaliny wynika z konieczności implementacji dyrektywy offshore, dotyczącej węglowodorów -Obowiązek zapewnienia możliwości udziału społeczeństwa, przez właściwy organ nadzoru górniczego, w postępowaniu, którego przedmiotem jest zatwierdzenie planu ruchu

					zakładu górniczego dla wykonywania robót geologicznych związanych z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złóż węglowodorów w celu wykonywania koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, został określony w art. 108 ust. 10e.
6.	Uwaga ogólna	Kancelaria Juris Jan A. Stefanowicz	Zasadnym jest też zwrócenie uwagi na błędne zastosowanie pojęć zdefiniowanych w prawie lub zastosowanie języka potocznego w miejsce, gdzie są zdefiniowane pojęcia w prawie właściwym, zgodnie z wykładnią systemową. Dotyczy to zmienianych przepisów: art. 79 pr.g.g. w odniesieniu do definicji „badań geofizycznych”, art. 166a pr.g.g. w odniesieniu do pojęcia „anonimowości”, art. 6 ustawy o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie w odniesieniu do definicji „wód morskich”	Uwaga częściowo uwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt 35, pkt 61, art. 4 - art. 79 ust. 1a. ustawy - Prawo geologiczne i górnicze (Pgg) „wykonywanie prac geologicznych z zastosowaniem metod geofizycznych w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej wymaga projektu robót geologicznych.” (dodatkowe poprawki w at. 92 pkt 5 Pgg); - art. 166a projektowanej zmiany ustawy Pgg –

					w odniesieniu do pojęcia „anonimowości” – zgodne z implementowaną dyrektywą offshore; - w art. 6 ustawy o <i>zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie</i> w zastosowanej definicja „wód morskich” została zastąpiona terminem „obszarów morskich”;
7.	<u>Uwaga ogólna</u>	Marek Szydło	W przepisach projektu występują liczne usterki interpunkcyjne, polegające na braku znaków przestankowych w postaci przecinków. Brak tych przecinków w wymagających tego miejscach może rodzić niebezpieczeństwo nieprawidłowej wykładni tekstu prawnego, niezgodnej z intencją ustawodawcy. Przykładowo, w projektowanym nowym art. 10 ust. 1 pgg sformułowanie: „bez względu na miejsce ich występowania” powinno być oddzielone z obu stron przecinkami jako fraza wtrącona, tak aby było jednoznaczne, że miejsce występowania jest irrelewantne z punktu widzenia kwalifikacji do kategorii własności górniczej w przypadku wszystkich wymienionych w tym przepisie rodzajów złóż (a więc by było jasne, że owa fraza nie odnosi się jedynie do bursztynu i	Uwaga uwzględniona	

			gazów szlachetnych, jak to można błędnie zrozumieć z obecnego brzmienia tego przepisu w projekcie). Stąd też przepisy projektu wymagają uważnego przejrzenia pod tym kątem.		
8.	Uwaga ogólna dotyczy: art. 2 ust. 1 pgig	Maciej Madziarz	<u>Proponuje się następującą zmianę w brzmieniu Art. 2. 1.:</u> Art. 2. 1. Przepisy ustawy, z wyjątkiem działu III, stosuje się odpowiednio do: 1) budowy, rozbudowy oraz utrzymywania systemów odwadniania zlikwidowanych zakładów górniczych; 2)⁴⁾ robót prowadzonych w wyrobiskach ~~zlikwidowanych~~ podziemnych zakładów górniczych w celach innych niż określone ustawą, w szczególności turystycznych, leczniczych i rekreacyjnych; 3) robót podziemnych prowadzonych w wyrobiskach czynnych i likwidowanych podziemnych zakładów górniczych w celach naukowych, badawczych, doświadczalnych i szkoleniowych na potrzeby geologii i górnictwa; <u>Uzasadnienie:</u> W żadnym wypadku przepisy PGG nie mogą z definicji, w jednakowym wymiarze, objąć wszystkich historycznych wyrobisk podziemnych - wykorzystywanych w celach	Uwaga nieuwzględniona	Uwaga nie jest związana z procedowanym projektem zmiany ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. Tym samym uwaga wymaga przeprowadzenia odrębnej analizy obowiązujących regulacji prawnych, w celu rozważenia zasadności ewentualnego wprowadzenia zmian w opisanym uwagą zakresie, w terminie późniejszym.

			turystycznych, bez ich odpowiedniej klasyfikacji (obejmującej m.in. ich charakter, czas powstania, warunki geomechaniczne, hydrgeologiczne, aerologiczne, wartość zabytkową itd.). Nie można jednakowych przepisów i wymagań stosować np. w odniesieniu do kopalni Wieliczka i małych, historycznych kopalń z okresu XIII – 1. poł. XIX w. Problemy techniczne, rodzaj i skala występujących zagrożeń, jak i charakter wyrobisk (wymiary przekroju poprzecznego, kształt itp.) są w obu przypadkach całkowicie odmienne (np. choćby z uwagi na konieczność zachowania oryginalnego charakteru wyrobisk nie jest możliwe spełnienie wymagań PGG dotyczących wymiarów wyrobisk górniczych, bez utraty ich wartości zabytkowej, na co z kolei nie wyda zgody właściwy Konserwator Zabytków!). Przewidywane próby narzucenia zobowiązań wynikających z PGG (np. posiadania własnego zastępu Ratownictwa Górniczego, struktury zarządzania i kontroli Zakładu Górniczego wymaganej prawem, wraz z odpowiednimi etatami, itd.) małym obiektom turystycznym, działającym na granicy opłacalności lub finansowanym przez Gminy, będzie		

			jednoznaczne z doprowadzeniem do ich natychmiastowego zamknięcia, w którego następstwie pozbawione opieki obiekty ulegną dewastacji i wkrótce przestaną istnieć. Dostosowanie się do kompleksowych wymagań PGG (tworzonych z myślą o czynnych Zakładach Górniczych - dysponujących odpowiednią strukturą i możliwościami) jest obecnie możliwe wyłącznie w odniesieniu do <u>likwidowanych</u>, nie zaś już uprzednio (np. przed kilkuset laty!!!) <u>zlikwidowanych zakładów górniczych, które nie istnieją.</u> Ponadto należy zwrócić uwagę, że PGG w obecnym brzmieniu nie obejmuje szeregu obiektów podziemnych wykorzystywanych w celach turystycznych, sanatoryjnych i badawczych, zlokalizowanych np. w wyrobiskach wykonanych metodami górnictwymi – pierwotnie w celach militarnych oraz obiektów pochodzenia naturalnego – np. tras turystycznych w jaskiniach. Nie można obarczać wymaganiami PGG wybiórczo obiektów wykorzystujących wyrobiska zlikwidowanych zakładów górniczych, pomijając pozostałe obiekty podziemne wykonane metodami górnictwymi lub powstałe w sposób naturalny i		

			zaadaptowane do innych celów. Właściwe i kompleksowe rozwiązanie tego problemu wymaga opracowania odrębnego Rozporządzenia dotyczącego obiektów podziemnych wykorzystywanych w celach turystycznych, bądź naukowych, dydaktycznych, sanatoryjnych itp.).		
9.	Uwaga ogólna dotyczy: art. 6. ust. 1 pkt. 16b prgg	LOTOS Petrobaltic B8 Spółka z o.o. Baltic SKA	Proponowane brzmienie Art. 6 ust. 1 pkt.16b): <i>właczaniem wód do górotworu – jest wprowadzanie wód z odwodnień wyrobisk górniczych, wód złożowych, wykorzystanych wód leczniczych, wód termalnych, solanek, wód z podziemnych magazynów gazu oraz innych wód służących intensyfikacji wydobywania w procesie eksploatacji węglowodorów, polegające na ich wtłaczaniu otworami wiertniczymi do formacji geologicznych izolowanych od użytkowych poziomów wodonośnych.</i> <u>Uzasadnienie</u> Doprecyzowanie definicji dotyczącej wtłaczania wód do górotworu jest zasadne ze względu na to, że nie każdy rodzaj wód wtłaczanych do górotworów w polskim górnictwie został w niej określony. W ramach racjonalnej gospodarki złożem przedsiębiorcy stosują rozmaite wtórne	Uwaga częściowo uwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt 2 lit. b Wprowadzono zapis: „wtłaczaniem wód do górotworu – jest wprowadzanie wód z odwodnień wyrobisk górniczych, wód złożowych, wykorzystanych wód leczniczych, wód termalnych, solanek, wód z podziemnych magazynów węglowodorów oraz wody morskiej służącej wspomaganiu wydobywania węglowodorów ze złóż, polegające na ich wtłaczaniu otworami wiertniczymi do formacji geologicznych izolowanych od użytkowych poziomów wodonośnych.”

			metody wydobywania. Pomocne jest wprowadzenie do definicji wtłaczania wód do górotworu określenia nawadniania w celu intensyfikacji wydobywania kopalin ze złóż węglowodorów które objęłoby wszelkie rodzaje wód wtłaczanych do złoża w celu intensyfikacji w polskim górnictwie np. morskich.		Pojęcie „innych wód służących intensyfikacji wydobywania” jest pojęciem zbyt szerokim, które sugerowałoby możliwość wtłaczania jakichkolwiek cieczy nieznanego pochodzenia i zostało ograniczone do wody morskiej. Jednocześnie uwzględniono w art. 161 ust. 3 pkt 1 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze zakres kompetencji ministra właściwego do spraw środowiska do zatwierdzania projektów robót geologicznych oraz dokumentacjami geologicznymi, dotyczącymi nowo wprowadzonych rodzajów wód.
	Uwaga ogólna dotyczy: art. 6. ust. 1 pkt. 16b prgg	OPPPW	Proponowane brzmienie: 16b) wtłaczaniem wód do górotworu – jest wprowadzanie wód z odwodnień wyrobisk górniczych, wód złożowych, a tym wód służącym wspomaganiu wydobywania w procesie eksploatacji, wykorzystanych wód leczniczych, wód termalnych, solanek, wód z podziemnych magazynów gazu, polegające na ich wtłaczaniu otworami wiertniczymi do	Uwaga częściowo uwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt 2 lit. b Uzasadnienie jak wyżej.

			formacji geologicznych izolowanych od użytkowych poziomów wodonośnych. <u>Uzasadnienie:</u> Konieczność uwzględnienia w przepisach ustawy - Prawo geologiczne i górnicze regulacji dotyczących nie tylko możliwości zatłaczania wód złożowych, lecz również wód nawadniających w celu intensyfikacji wydobywania węglowodorów ze złóż oraz wód z podziemnych magazynów gazu. Przedsiębiorcy prowadzący działalność gospodarczą polegającą na wydobywaniu węglowodorów ze złóż w ramach racjonalnej gospodarki złożem niejednokrotnie podejmują działania polegające na wprowadzeniu wtórnych metod wydobywania. Celem tych działań jest utrzymanie, a nawet zwiększenia ilości wydobywanych węglowodorów. Jedną z takich metod jest nawadnianie złoża. Ponadto konieczne jest również uwzględnienie w przepisach prawa możliwości wtłaczania do górotworu wód z podziemnych magazynów gazu. Wprowadzenie stosownej regulacji ma na celu doprecyzowanie istniejących przepisów prawa. Pozwoli to na uniknięcie wątpliwości interpretacyjnych.		

			Prawodawstwo innych krajów np. USA (API E5 Secend edition Feb. 1997 p 4.2.2) postanawia „wody wydobywane wraz z węglowodorami powrotnie zatłaczane do złoża podczas procesów wspomagania wydobywania nie są odpadem.		
10.	art. 1 pkt 1 projektu art. 6 ust. 1 pkt 16b) ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	PGNiG	Zmiana brzmienia art. 6 ust. 1 pkt 16b) ustawy – Prawo geologiczne i górnicze „16b) wtłaczaniem wód do górotworu – jest wprowadzanie wód z odwodnień wyrobisk górniczych, wód złożowych, w tym wód służących wspomaganii wydobywania w procesie wydobywania węglowodorów , wykorzystanych wód leczniczych, wód termalnych, solanek, oraz wód z podziemnych magazynów gazu polegające na ich wtłaczaniu otworami wiertniczymi do formacji geologicznych izolowanych od użytkowych poziomów wodonośnych; Dodanie w art. 6 ust. 1 pkt 16c: 16c) metody wspomagania wydobywania węglowodorów - proces mający na celu zwiększenie odzysku węglowodorów ze złoża, który obejmuje metody wtórne, polegające na dostarczeniu do złoża dodatkowej energii poprzez zatłaczanie gazu bądź wody oraz metody trzecie,	Uwaga częściowo uwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt 2 lit. b, pkt. 41, pkt 57, art. 7 Uzasadnienie jak wyżej. Nie znalazło uzasadnienia wprowadzenie do projektu ustawy definicji „metod wspomagania wydobywania węglowodorów”. Zaproponowana definicja w swoim zakresie obejmuje niesprecyzowane pojęcia, m.in. zatłaczanie gazu (jakiego?) bądź metody trzecie zmieniające własności fizyczne skały i płynów złożowych obejmujące metody termiczne, chemiczne, mieszanie płynów w złożu, zastosowanie rozpuszczalników, bakterii lub inne techniki zwane inaczej metodami ulepszonymi

	art. 89a ustawy – Prawo geologiczne i górnicze		zmieniające własności fizyczne skały i płynów złożowych obejmujące metody termiczne, chemiczne, mieszanie płynów w złożu, zastosowanie rozpuszczalników, bakterii lub inne techniki zwane inaczej metodami ulepszonymi Zmian brzmienia art. 89a ustawy – Prawo geologiczne i górnicze: „Art. 89a. Do sporządzania dokumentacji geologiczno - inwestycyjnej złoża węglowodorów stosuje się wymagania określone w art. 89 ust. 1,2 i 5. W dokumentacji tej określa się również sposób zagospodarowania złoża węglowodorów, zasoby wydobywane. a w uzasadnionych przypadkach z uwzględnieniem metod wspomagania wydobycia, a także optymalny wariant racjonalnego wykorzystania zasobów tego złoża, w szczególności przez kompleksowe i racjonalne wykorzystanie kopaliny głównej i kopalin towarzyszących oraz technologii eksploatacji, w tym zapewniającej wdrożenie metod wspomagania wydobycia i ograniczenie ujemnych wpływów na środowisko;” Zmian brzmienia art. 161 ust. 3 pkt 1 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze:		(jakie?). Na obecnym etapie prac nad nowelizacją ustawy Prawo geologiczne i górnicze wprowadzanie takiego zapisu wymagałoby szczegółowej analizy zaproponowanych metod, w szczególności pod względem ich wpływu na środowisko oraz ich doprecyzowania, co znacznie opóźniłoby termin wejścia w życie projektowanej ustawy. Proponowany zapis zostanie rozważony dogłębnie przy okazji kolejnej zmiany ustawy. W związku z niewprowadzeniem definicji „metod wspomagania wydobycia” do projektu ustawy, nie uwzględniono propozycji zmiany art. 89a ust ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz art. 8 ust. 4 pkt 2 ustawy nowelizującej Pgg.
	art. 161 ust. 3 pkt 1 ustawy – Prawo				

	geologiczne i górnicze art. 8 ust. 4 pkt 2 ustawy nowelizujące		„1) złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1, oraz warunków hydrogeologicznych w związku z projektowaniem odwodnień tych złóż, wtłaczaniem wód pochodzących z takich odwodnień do górotworu, wtłaczaniem wód z podziemnych magazynów gazu a także w związku z wtłaczaniem do górotworu, powstałych przy wydobywaniu tych kopalin, wód złożowych, w tym wód służących wspomaganiu wydobywania w procesie wydobywania węglowodorów;” Zmiana brzmienia art. 8 ust. 4 pkt 2 ustawy nowelizującej PGiG: „2) zmiany projektu zagospodarowania złoża stosuje się art. 107 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą; z tym zastrzeżeniem, że projekt zagospodarowania złoża może w uzasadnionych przypadkach określać technologię eksploatacji zapewniającą wdrożenie metod wspomagania wydobywania. <u>Uzasadnienie:</u> istnieje konieczność uwzględnienia w przepisach ustawy – Prawo geologiczne i górnicze regulacji dotyczących nie tylko możliwości zatłaczania wód złożowych, lecz również wód nawadniających w celu		

			wspomagania wydobycia węglowodorów ze złóż oraz wód z podziemnych magazynów gazu. Przedsiębiorcy prowadzący działalność gospodarczą polegającą na wydobywaniu węglowodorów ze złóż w ramach racjonalnej gospodarki złożem niejednokrotnie podejmują działania polegające na wprowadzeniu wtórnych metod wydobycia. Celem tych działań jest utrzymanie, a nawet zwiększenia ilości wydobywanych węglowodorów. Jedną z takich metod jest nawadnianie złoża. Ponadto konieczne jest również uwzględnienie w przepisach prawa możliwości wtłaczania do górotworu wód z podziemnych magazynów gazu. Wprowadzenie stosownej regulacji ma na celu doprecyzowanie istniejących przepisów prawa. Pozwoli to na uniknięcie wątpliwości interpretacyjnych. Przed wejściem w życie ustawy z dnia 11 lipca 2014 r., w tym definicji wtłaczania wód do górotworu, organ administracji geologicznej zatwierdzał dokumentację hydrogeologiczną dla tego rodzaju wód. Obecnie organ przyjmuje interpretację, iż wody z podziemnych magazynów gazu oraz wody służące do wspomagania wydobycia w procesie wydobywania		

			węglowodorów nie mieszczą się w definicji dotyczącej zatłaczania wód do górotworu. Co za tym idzie brak jest kompetencji do zatwierdzania dokumentacji hydrogeologicznej dla tego rodzaju wód. Z tego powodu konieczna jest także zmiana art. 161 ust. 3 pkt 1 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. Prawodawstwo innych krajów np. USA (API E5 Second edition, Feb. 1997 p 4.2.2) stanowi, że „wody wydobywane wraz z węglowodorami powrotnie zatłaczane do złoża podczas procesów wspomagania wydobywania nie są odpadem”. Koniecznym jest również wprowadzenie w art. 6 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze definicji metod wspomagania wydobywania, mających ogromny wpływ na racjonalną eksploatację złoża węglowodorów i uzyskanie możliwie wysokiego stopnia szczypania zasobów złoża węglowodorów. Brak zastosowania tych metod w trakcie procesu eksploatacji złoża uniemożliwia szczypanie znaczącej części zasobów geologicznych. Jednocześnie proponuje się by w dokumentacji geologiczno – inwestycyjnej złoża węglowodorów,		

			w części inwestycyjnej wskazane zostały planowane metody wspomagania wydobywania. Wprowadzenie tej zmiany powinno również dotyczyć koncesji udzielanych na dotychczasowych przepisach. Proponuje się, by w przepisach przejściowych uwzględnić planowane metody wspomagania wydobywania w dodatkach do projektów zagospodarowania złoża. Należy podnieść rangę procesów wspomagania wydobywania. Wprowadzone uzupełnienie powinno wymóc na operatorach troskę o odpowiednio wczesne zaplanowanie metod wspomagania wydobywania i uzyskiwanie możliwie wysokiego stopnia szczypania złoża.		
11.	Art. 1 pkt 1) litera a	Green Gas Polska sp. z o.o.	Z uwagi na przedmiot zainteresowania, w zasadzie chcemy poruszyć jedynie problem tematyki metanu pokładów węgla. Zastanawiającym jest dla nas wciąż definicja węglowodorów, a konkretnie słuszność wyłączenia spod niej jedynie metanu jako kopaliny towarzyszącej. Dlaczego nie wyłączyć w całości metanu pokładów węgla? W zasadzie złoża te są na tyle trudne w eksploatacji (pod względem technicznym, przede wszystkim ekonomicznym), iż wg nas należałoby je	Uwaga nieuwzględniona	Zgodnie z przepisami Unii Europejskiej metan z pokładów węgla należy do węglowodorów. Nie ma uzasadnienia, aby spod szczególnych przepisów dot. węglowodorów wyłączyć całkowicie węglowódor - metan występujący w złożach węgla kamiennego i eksploatowany jako kopalina główna.

			w całości wyłączyć spod procedur i przepisów dla węglowodorów, co przyczynić się może do większego zainteresowania nimi i ich wykorzystania, z korzyścią m. in. dla samych kopalni węgla kamiennego. W chwili obecnej w Polsce mamy naprawdę 2 koncesje na wydobywanie metanu pokładów węgla metodą otworową i przy tak skomplikowanych procedurach i obostrzeniach nie zapowiada się ich więcej, biorąc pod uwagę koszty...		
12.	Art. 1 pkt 1) litera b	LOTOS Petrobaltic B8 Spółka z o.o. Baltic SKA OPPPW	Proponuje się zmianę art. 1 pkt. 1) lit. b Projektu <u>Uzasadnienie:</u> Z projektowanej definicji "wydobycia węglowodorów ze złoża" wynika, iż obejmuje ona także transport ale tylko w ograniczonym zakresie – w obrębie "zakładu", przy czym Projekt nie definiuje pojęcia "zakładu", wątpliwości budzić może zatem zakres pojęciowy wprowadzonej definicji. Jak wynika z treści uzasadnienia Projektu, autor utożsamia "zakład" z "zakładem górniczym", co jednak nie znajduje wprost odzwierciedlenia w projektowanej regulacji art. 6 ust. 16c pgig, definicja "wydobycia węglowodorów ze złoża" wymaga zatem doprecyzowania.	Uwaga częściowo uwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt 2 lit. c Doprecyzowano w art. 6 ust. 1 pkt 16c ustawy - Prawo geologiczne i górnicze termin „zakład górniczy”. Dyrektywa definiuje „wydobycie”, jako prowadzenie na obszarach morskich wydobywania węglowodorów ze złóż obszaru koncesyjnego, w tym przetwarzanie ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich oraz ich transport za pośrednictwem połączonej infrastruktury, tj. w obrębie strefy bezpieczeństwa lub w

			Jednocześnie, uwzględniając wyrażone w treści uzasadnienia założenie projektowanej regulacji, należy wskazać, iż „połączona infrastruktura” w rozumieniu Dyrektywy nie może być ściśle utożsamiana z zakładem górniczym. Wynika to z faktu, iż zakład górniczy morskiej kopalni może (choć nie musi) obejmować także cały rurociąg/ gazociąg od platformy do miejsca odbioru na lądzie, co oznacza że wykracza poza obszar koncesyjny, który w przypadku koncesji wydobywczych obejmuje obszar górniczy (w obecnym rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 5 – bez transportu). W świetle zaś art. 6 ust. 1 Dyrektywy ale także art. 21 ust. 5 pgig koncesja uprawnia do wykonywania działalności gospodarczej w oznaczonej przestrzeni. A zatem w przypadku gdy zakład górniczy obejmuje także rurociąg/ gazociąg biegnący od miejsca wydobywania węglowodorów ze złoża do lądu to w świetle projektowanej definicji „wydobywania” obejmujące transport w obrębie zakładu koncesja na wydobywanie musiałaby obejmować cały ten obszar – tj. obszar górniczy + trasę rurociągu/ gazociągu. Tym samym to de facto sposób zorganizowania zakładu górniczego decydowałaby o obszarze koncesji, nie zaś obszar złoża i czynniki		obróbie pobliskiej strefy bardziej oddalonej od instalacji według uznania państwa członkowskiego. Odnosząc się do powyższego, należy uznać, iż dopuszczenie transportu w obrębie zakładu górniczego, a nie w obszarze koncesyjnym, jest zgodne z dyrektywą.

			determinowane stricte koniecznością optymalizacji procesu wydobycia węglowodorów na powierzchnię. Nadto rodzi to wątpliwości co do zakresu towarzyszącej decyzjom koncesyjnym umowie użytkowania górniczego, która uprawnia przedsiębiorcę do korzystania z przestrzeni w niej wskazanej, której przedmiotem jest własność górnicza – a zatem złoża, wskazane w art. 10 pgig. W takim przypadku powstaje wątpliwość czy łącznie powinna wówczas być zawierana umowa z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej na podstawie art. 20 ustawy z dnia 18 lipca 2001 roku prawo wodne. Właściwszym rozwiązaniem, które pozwalałoby na usunięcie wątpliwości byłoby ograniczenie objętego koncesją transportu do transportu wydobytych węglowodorów wyłącznie w ramach instalacji wydobywczej morskiej kopalni, rozumianej jako instalację związaną ściśle z wydobyciem - obejmującą morską jednostkę, głowice podwodne, boję przelewową.		
13.	Uwaga ogólna dotyczy: Art. 7 ust. 2 pgig	Polski Związek Pracodawców Przemysłu Wydobywczego	Wykreślenie wymogu dotyczącego oceny zamierzonej działalności w kontekście studium (art. 7 ust. 2 PGG).	Uwaga nieuwzględniona	Uwaga nie jest związana z procedowanym projektem zmiany ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. Tym

			W pierwszej kolejności wskazujemy na pobudkę czysto formalną. Otóż studium nie jest aktem powszechnie obowiązującym. Nie powinno więc mieć wpływu na dopuszczenie do prowadzenia określonej działalności gospodarczej. Ponadto gminy mają obowiązek ujawniania w studium udokumentowanych złóż i to w określonym terminie (w planach miejscowych także, ale nie ma obowiązku uchwalania tych planów). Prowadzi to w praktyce do niejasnych sytuacji, czy ze względu na ochronę złóż gminy nie mogą postanawiać o zakazie ich eksploatacji. W rezultacie panuje przekonanie, że udokumentowanie złoża jest równoznaczne ze zgodą na jego eksploatację w aspekcie planistycznym. Nienaruszanie ustaleń interpretuje się bowiem jako konieczność stwierdzenia, że nie wprowadzono zakazu określonych działań. Ta sytuacja utrudnia dokumentowanie złóż, a nie ułatwia budowy kopalń, gdyż w tych wypadkach i tak potrzebne jest uchwalenie planu miejscowego. Wydaje się, że można przyjąć, że brak planu oznacza iż zamierzona działalność nie jest ograniczona chyba, że wymagałaby		samym uwaga wymaga przeprowadzenia odrębnej analizy obowiązujących regulacji prawnych, w celu rozważenia zasadności ewentualnego wprowadzenia zmian w opisanym uwagą zakresie, w terminie późniejszym.

			uzyskania pozwolenia na budowę. W tym wypadku stosować należy przepisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.		
14.	Art. 1 pkt 2	Kancelaria Juris Jan A. Stefanowicz	W szczególności należy podnieść, że bardzo oczekiwana zmiana w art. 10 pr.g.g. tylko częściowo usunęła istotne wątpliwości co do zakresu przedmiotowego własności górniczej obejmują bursztyn i pierwiastki ziem rzadkich, lecz nie precyzując zakresu rzeczowego w zakresie metali. Pozostawiono „<i>rudy metali</i>” i metale w stanie rodzimym, gdy tymczasem szereg metali aktualnie coraz bardziej poszukiwanych do <i>high tech</i> występuje w innych związkach, minerałach i są one zaliczane jako złoża danego minerału do własności gruntowej jej właściciela (np. magnezyt). Zaproponowana nowa treść - jedynie ust. 1 w art. 10 przez wprowadzenie pierwiastków ziem rzadkich, gazów szlachetnych oraz bursztynu - jest niewątpliwie słuszna, jednak niewystarczająca, w szczególności ze względu na konieczność uporządkowania i możliwie zminimalizowania obszaru spornego co do zakresu przedmiotowego własności górniczej i własności nieruchomości gruntowej obejmującej	Uwaga nieuwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt 3 Uwaga nie jest związana z procedowanym projektem zmiany ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. Tym samym uwaga wymaga przeprowadzenia odrębnej analizy obowiązujących regulacji prawnych, w celu rozważenia zasadności ewentualnego wprowadzenia zmian w opisanym uwagą zakresie, w terminie późniejszym.

			złoża kopalin nie wymienione w art. 10 ust. 1 pr.g.g. Konsekwencją dychotomicznego podziału wynikającego z konstrukcji hipotezy „to i tylko to, co jest wymienione” podlega własności górniczej, skutkuje domniemaniem prawnym, że wszelkie inne nagromadzenia substancji w górotworze przynależą właścicielowi nieruchomości gruntowej jako jej część składowa. Zasadne i celowe jest zaproponowanie zmian w dotychczasowym art. 10 poprzez: – nadanie nowego brzmienia ust. 1: <i>„Złoża węglowodorów, węgla kamiennego, brunatnego, metanu występującego jako kopalina towarzysząca, metali bez względu na formę z wyjątkiem darniowych rud żelaza, pierwiastków promieniotwórczych, siarki rodzimej, soli kamiennej, soli potasowej, soli potasowo-magnezowej, kamieni szlachetnych, bursztynu, bez względu na miejsce występowania, są objęte własnością górniczą.”,</i> – nadanie nowego brzmienia ust. 2: <i>„Własnością górniczą objęte są także złoża wód leczniczych, wód termalnych i solanek oraz zbiorniki wód podziemnych w rozumieniu przepisów prawa wodnego, a także złoża innych kopalin, nie wymienionych w ust. 1, które są</i>		

			zlokalizowane w górotworze, poza nieruchomością gruntową.”, dodanie zdania drugiego w ust. 4 o treści: <i>„Własność górnicza przysługuje także do wyodrębnianych części górotworu poza granicami przestrzennymi nieruchomości gruntowej, w tym także obiektów i budowli poeksploatacyjnych”.</i> Z powyższą zmianą mogłaby być również skorelowana zmiana art. 12 pr.g.g. poprzez nadanie nowej treści w brzmieniu: <i>„1. Skarb Państwa może korzystać z własności górniczej w drodze obciążania i udzielania prawa do korzystania, w formach i czynnościach cywilnoprawnych, w szczególności przez udzielenie prawa użytkowania górniczego.”.</i>		
15.	Uwaga ogólna dotyczy: art. 13 ust. 6 pgig	PGNiG OPPPW	Usunięcie art. 13 ust. 6 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze <u>Uzasadnienie:</u> Obostrzenie ujęte w art. 13 ust. 6 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze zobowiązujące przedsiębiorcę do uzyskania koncesji w terminie roku od dnia zawarcia umowy o ustanowienie użytkowania górniczego w ocenie branży jest zbyt restrykcyjne. Termin uzyskania koncesji w większości przypadków nie	Uwaga nieuwzględniona	Uwaga nie jest związana z procedowanym projektem ustawy. Niemniej jednak, mając na względzie racjonalną gospodarkę złożami kopalin oraz dążenie do zagospodarowywania krajowych złóż kopalin, zbyt długie blokowanie obszaru oraz złoża kopalin nie znajduje uzasadnienia. Przepis ten ma na celu ograniczenie nieuzasadnionego blokowania

			jest zależny od przedsiębiorcy. To zależy od czasu w jakim zarówno organ koncesyjny, jak również organy współdziałające będą rozpatrywały złożony wniosek. Obecnie czas rozpatrzenia wniosku może trwać ponad rok. Nie można zatem karać przedsiębiorcy w sytuacji kiedy uzyskanie koncesji będzie możliwe dopiero po upływie roku od dnia zawarcia przez niego umowy o ustanowienie użytkowania górniczego. Nie jest również jasne czy wygaśnięcie takiej umowy z przyczyn nieleżących po stronie przedsiębiorcy powoduje utratę prawa pierwszeństwa. Mając powyższe na względzie wnosimy o skreślenie ww. przepisu.		przestrzeni górotworu w przypadku niezdecydowania się inwestorów o przystąpieniu do inwestycji.
16.	Uwaga ogólna dotyczy: Art. 14 pgig	Polski Związek Pracodawców Przemysłu Wydobywczego	Skreślenie art. 14 PGG oraz wyłączenie zastosowania przetargu na koncesję określonego w ustawie z dnia 4 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej („SDG”) <u>Uzasadnienie:</u> Art. 14 PGG wprowadza możliwość organizowania przetargu na ustanowienie użytkowania górniczego w celu prowadzenia działalności wydobywczej (nie		Uwaga nie jest związana z procedowanym projektem zmiany ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. Tym samym uwaga wymaga przeprowadzenia odrębnej analizy obowiązujących regulacji prawnych, w celu rozważenia zasadności ewentualnego wprowadzenia zmian w opisanym uwagą zakresie, w terminie późniejszym.

			dotyczy to węglowodorów). W praktyce zapis ten jest martwy. Mógłby mieć zastosowanie do działalności wydobywczej, ale tu w pierwszej kolejności zainteresowany uzyskaniem koncesji będzie przedsiębiorca, który dokonał rozpoznania danego złoża, a więc posiadający prawo pierwszeństwa. Dla złóż nieobjętych prawem pierwszeństwa przetarg mógłby być zastosowany przez organ koncesyjny właściwie jedynie z urzędu, gdyż tylko wówczas możliwe byłoby określenie kryteriów dla ustalonego z góry obszaru koncesyjnego. Dodatkowym argumentem przemawiającym za skreśleniem tego przepisu jest okoliczność, że przetarg ten niekiedy był błędnie utożsamiany z przetargiem na koncesję, który jest określony wart. 52 - 54 SDG. Jednocześnie warto wskazać, że przetarg na koncesję określony w SDG również nie powinien być stosowany do udzielania koncesji na działalność regulowaną PGG, z tego powodu, że jedynym kryterium zastosowanym w SDG, decydującym o wyborze oferty, jest wysokość zadeklarowanych opłat		

			za udzielenie koncesji, a nie jak to powinno być w przypadku tego rodzaju działalności, zakres prac czy zastosowana technologia.		
17.	Uwaga ogólna dotyczy: Art. 15 ust. 3 pgig	Polski Związek Pracodawców Przemysłu Wydobywczego	Wydłużenie terminu roszczenia o ustanowienie użytkowania górniczego (art. 15 ust. 3 PGG) <u>Uzasadnienie:</u> Roszczenie ustanowienia użytkowania górniczego na rzecz przedsiębiorcy, który rozpoznał złoża kopaliny (z wyłączeniem złoża węglowodorów) i udokumentował je w stopniu umożliwiającym sporządzenie projektu zagospodarowania złoża oraz uzyskał zatwierdzenie dokumentacji geologicznej wygasa z upływem 3 lat (wg Ustawy z 9 czerwca 2011 r. — 5 lat). Jest to okres zbyt krótki na uzyskanie wszelkich decyzji i zebranie dokumentacji niezbędnej do skutecznego wystąpienia o koncesję eksploatacyjną. Postulujemy przywrócenie prawa pierwszeństwa do ustanowienia użytkowania górniczego w długości 5 lat	Uwaga nieuwzględniona	Uwaga nie jest związana z procedowanym projektem ustawy. Niemniej jednak w ocenie Ministra Środowiska zbyt długi okres może powodować zablokowanie poszczególnych obszarów dla działalności innych przedsiębiorców. Mając na względzie charakter prowadzonej działalności, jak również wpływ czynników zewnętrznych, wystarczający jest okres 3 lat od doręczenia decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczną
18.	Uwaga ogólna dotyczy: Art. 15 ust. 3 pgig	Polski Związek Pracodawców Przemysłu Wydobywczego	Wprowadzenie możliwości zawieszenia wykonywania koncesji na czas określony (Dział III, rozdział 1 PGG) <u>Uzasadnienie:</u> Nieprzewidywalność budowy	Uwaga nieuwzględniona	Uwaga nie jest związana z procedowanym projektem zmiany ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. Tym samym uwaga wymaga przeprowadzenia odrębnej

			geologicznej, konieczność dostosowywania zakresu projektowanych prac do otrzymywanych na bieżąco wyników robót geologicznych oraz niezawinione przez przedsiębiorcę przymusowe przestoje w realizacji zaplanowanych działań badawczych (wynikające np. z protestów organizacji ekologicznych) przemawiają za wprowadzeniem możliwości czasowego wstrzymania/bądź też zwieszenia prac na danej koncesji na określony czas. Proponowane jest by wstrzymania zawieszenie wykonywania koncesji odbywało się na uzasadniony wniosek przedsiębiorcy na czas nie dłuższy niż np. 12 miesięcy. W czasie zawieszenia wykonywania koncesji przedsiębiorca nie podlegałby obostrzeniom wynikającym z obowiązku przestrzegania harmonogramu koncesji. Zawieszona koncesja podlegałaby przedłużeniu o czas na jaki została zawieszona. Proponuje się by w przypadku zawieszenia koncesji nie biegły żadne terminy określone w koncesji, jak również w innych		analizy obowiązujących regulacji prawnych, w celu rozważenia zasadności ewentualnego wprowadzenia zmian w opisanym uwagą zakresie, w terminie późniejszym.

			decyzjach związanych z jej wykonywaniem.		
19.	Uwaga ogólna dotyczy: Art. 21 ust. 6 pgig	PGNiG OWPPP	Usunięcie art. 21 ust. 6 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze <u>Uzasadnienie:</u> Przepis jest niekorzystny dla przedsiębiorców, ponieważ stwarza niebezpieczeństwo przedłużania terminu rozpatrzenia złożonego wniosku. Tym samym do czasu nieuzupełnienia wniosku nie mają zastosowania przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego m.in. prawa do wnoszenia skargi na bezczynność organu.	Uwaga nieuwzględniona	Uwaga nie jest związana z procedowanym projektem zmiany ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. Tym samym uwaga wymaga przeprowadzenia odrębnej analizy obowiązujących regulacji prawnych, w celu rozważenia zasadności ewentualnego wprowadzenia zmian w opisanym uwagą zakresie, w terminie późniejszym.
20.	Uwaga ogólna dotyczy: Art. 26 ust. 3 pgig	LOTOS Petrobaltic B8 Spółka z o.o. Baltic SKA OPPPW	Proponowane brzmienie : <i>Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się projekt zagospodarowania złoża, określający wymagania w zakresie racjonalnej gospodarki złożem kopaliny, w szczególności przez kompleksowe i racjonalne wykorzystanie kopaliny głównej i kopalin towarzyszących, oraz technologii eksploatacji zapewniającej ograniczenie ujemnych wpływów na środowisko. Obowiązek ten nie dotyczy koncesji udzielanych przez starostę oraz przypadków kiedy dla złoża została sporządzona dokumentacja geologiczno-inwestycyjna złoża węglowodorów</i>	Uwaga nieuwzględniona	Uwaga nie jest związana z procedowanym projektem ustawy. Niemniej jednak w związku z określeniem w przepisach przejściowych, iż koncesje na wydobywanie węglowodorów udzielone na podstawie przepisów dotychczasowych stają się koncesjami w rozumieniu ustawy, żądanie wprowadzania takiego zapisu staje się bezprzedmiotowe.

			<u>Uzasadnienie:</u> Postulujemy o doprecyzowanie wymogów formalnych odnośnie konieczności sporządzania projektu zagospodarowania złoża (pzz) gdy sporządzona została już dokumentacja geologiczno-inwestycyjna złoża węglowodorów. Art. 26. Ust. 3 pgig przewiduje konieczność załączenia do wniosku o udzielenie koncesji na wydobywanie kopalin ze złóż (pzz), czyli dokumentu zawierającego taki sam zakres informacji jak dokumentacja geologiczno-inwestycyjna złoża węglowodorów. W celu uniknięcia dublowania tych samych treści zasadne byłoby wyłączenie z obowiązku załączania do wniosku pzz dla złóż dla których została już sporządzona dokumentacja geologiczno-inwestycyjna złoża węglowodorów. Artykuły 49w. ust. 2 oraz art. 89a. pgig, pośrednio sugerują, że wykonywanie pzz nie jest konieczne gdy została sporządzana dokumentacja geologiczno-inwestycyjna złoża węglowodorów niemniej jednak art. 26. ust. 3. nadal wskazuje konieczność załączenia PZZ do wniosku o udzielenie koncesji wydobywczych.		

			Celem uniknięcia wątpliwości co do konieczności przygotowania powielających się częściowo dokumentów (dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej i pzz) proponuje się wprowadzenie przepisu, który wprost wyłączałby taki obowiązek i usuwałby możliwość interpretacji odmiennej. Miałoby to także istotne praktyczne znaczenie w przypadku zmiany koncesji wydobywczych wydanych przed dniem 1 stycznia 2015 roku i usuwałby wszelkie wątpliwości, które mogą pojawić się w świetle art. 8 ust. 4 i art. 8 ust. 4 pkt 2) Ustawy z dnia 11 lipca 2014 roku o zmianie ustawy – prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw, które mogą się pojawić przy zmianie uprzednio wydanych koncesji wydobywczych (w takim przypadku który pociąga za sobą także konieczność zmiany dokumentacji geologicznej). Zgodnie z § 10 Rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów z dnia 1 lipca 2015 r., zmiana dokumentacji geologicznej złoża węglowodorów, która została zatwierdzona lub przyjęta bez zastrzeżeń następuje przez opracowanie dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów. W braku wyraźnego		

			przepisu wyłączającego taką konieczność brzmienie obowiązujących przepisów sugeruje konieczność załączania w takim przypadku do wniosku o zmianę koncesji wydobywczej zarówno decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczno-inwestycyjną, jak i dodatek do pzz.		
21.	Uwaga ogólna dotyczy: Art. 28i pgig	Stowarzyszenie Kopalń Odkrywkowych	propozycja zmiany ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze W art. 28i, po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu: „5. Organ koncesyjny może — z uwagi na ważny interes państwa, w szczególności w zakresie: a) ochrony złóż, w tym zabezpieczenia ich na potrzeby późniejszej eksploatacji, b) bezpieczeństwa surowcowego lub energetycznego państwa, c) ochronę środowiska, może odmówić zamieszczenia ogłoszenia, o którym mowa w ust. 1. Odmowa jest równoznaczna z umorzeniem postępowania wszczętego wnioskiem, o którym mowa w ust. 1.”	Uwaga nieuwzględniona	Uwaga nie jest związana z procedowanym projektem zmiany ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. Tym samym uwaga wymaga przeprowadzenia odrębnej analizy obowiązujących regulacji prawnych, w celu rozważenia zasadności ewentualnego wprowadzenia zmian w opisanym uwagą zakresie, w terminie późniejszym.
22.	Uwaga ogólna dotyczy: Art. 31 w zw. z art. 82 pgig	Polski Związek Pracodawców Przemysłu Wydobywczego	Ujednolicenie i doprecyzowanie regulacji dotyczących zakresu i harmonogramu przekazywania	Uwaga nieuwzględniona	Uwaga nie jest związana z procedowanym projektem ustawy. Zgodnie z zasadami

			informacji geologicznych i próbek (art. 31 PGG w zw. z art. 82 PGG) <u>Uzasadnienie:</u> Zgodnie z art. 31 PGG koncesja na poszukiwanie lub rozpoznawanie złoża kopaliny, z wyłączeniem złoża węglowodorów, określa również zakres i harmonogram przekazywania informacji geologicznych i próbek uzyskanych w wyniku wykonywania robót geologicznych. Do momentu wejścia w życie nowelizacji PGG z dnia 11 lipca 2014 r. art. 82 PGG nie określał harmonogramu i zakresu przekazywania danych, i rzeczywiście kwestie te były regulowane w warunkach koncesji. Sytuacja uległa zmianie od dnia 1 stycznia 2015 r. kiedy to wszedł w życie znowelizowany art. 82 PGG, który wskazuje wprost terminy przekazywania danych geologicznych i próbek, pozostawiając do określenia w koncesji lub decyzji o zatwierdzeniu		ustawodawstwa jeżeli nie są przewidziane przepisy przejściowe do wykonywania koncesji, zastosowanie mają przepisy nowe. W związku z wejściem w życie noweli ustawy – Prawo geologiczne i górnicze w dniu 1.01.2015 r. do wykonywania koncesji udzielonych na podstawie dotychczasowych przepisów zastosowanie znalazły nowe przepisy.

			projektu robót geologicznych zakres przekazywania próbek. Jednocześnie zakres, formę i tryb przekazywania próbek i danych geologicznych określa rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 czerwca 2015 r. W odniesieniu do koncesji dotyczących węglowodorów, wart. 8 ustawy nowelizującej z dnia 11 lipca 2014 r. ustawodawca wskazał, że do koncesji na poszukiwanie lub rozpoznawanie złóż węglowodorów, udzielonych przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się co do zasady przepisy dotychczasowe, z tym że w zakresie przekazywania danych geologicznych oraz próbek, a także wyników ich badań stosuje się art. 82 PGG w nowym brzmieniu. Brak adekwatnej regulacji wobec koncesji dla innych kopalin. Konieczne jest zatem ujednolicenie zasad określania zakresu i harmonogramu przekazywania danych i próbek. W szczególności rekomendowane jest określenie wprost w przepisach ustawy, czy zakres i terminy przekazywania danych, które były wskazane w koncesjach pozostają aktualne czy z mocy prawa w miejsce		

			tych postanowień koncesji wchodzą regulacje zawarte w art. 82 PGG. Ponadto treść art. 82 ust. 2 PGG wymaga doprecyzowania w związku z treścią rozporządzenia wydanego na podstawie art. 82a PGG. Nowela wprowadziła ustawowe terminy, w jakich przedsiębiorcy powinni przekazywać dane geologiczne (14 dni od dnia <u>ich uzyskania</u>), próbki (60 dni od dnia <u>ich uzyskania</u>) i wyniki badań tych próbek (14 dni od dnia <u>ich opracowania</u>). Treść rozporządzenia posługuje się zwrotami „przekazaniu podlegają kompletne wyniki popróbowania otworu wiertniczego”, czy wyniki „wszystkich pomiarów i obserwacji”. Stąd rekomendowane jest doprecyzowanie w ustawie, iż wskazane w art. 82 ust 2 PGG terminy odnoszą się do uzyskania kompletnych wyników badań i próbek z danego odwiertu.		
23.	Uwaga ogólna dotyczy: Art. 36 ust. 11 pkt 1 pgig	PGNiG	Zmiana brzmienia art. 36 ust. 11 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne: „11. Koncesje dotyczące kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1, nie przechodzą na:	Uwaga nieuwzględniona	Uwaga nie jest związana z procedowanym projektem zmiany ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. Tym samym uwaga wymaga przeprowadzenia odrębnej analizy obowiązujących regulacji prawnych, w celu

			1) spółki, o których mowa w art. 494 i art. 531 Kodeksu spółek handlowych, z wyłączeniem przypadku, gdy skład akcjonariatu lub udziałowców spółki przejmującej albo nowo zawiązanej jest tożsamy ze składem akcjonariatu lub udziałowców spółek łączących się, albo w przypadku kiedy w wyniku połączenia skład akcjonariatu lub udziałowców spółki przejmującej lub nowo zawiązanej, będącej jedynym udziałowcem albo akcjonariuszem spółki przejmowanej, pozostanie niezmienny” <u>Uzasadnienie:</u> Konieczne jest doprecyzowanie postanowień dotyczących cesji koncesji, w przypadku przeniesienia koncesji w obrębie podmiotów współzależnych (przy niezmiennym składzie akcjonariatu/wspólników w spółce, na którą przenoszona jest koncesja). Obecne uregulowanie powoduje, że w przypadku przenoszenia koncesji ze spółki „wnuczki” na spółkę „córkę” nie ma automatyzmu, chociaż w składzie akcjonariatu lub wspólników spółki, na którą przenoszona jest koncesja, nie zachodzi żadna zmiana. W ocenie wnioskodawców taki przypadek powinien korzystać z uproszczonej		rozważenia zasadności ewentualnego wprowadzenia zmian w opisanym uwagą zakresie, w terminie późniejszym.

			procedury.		
24.	Uwaga ogólna dotyczy: Art. 36 ust. 11 pgig	ORLEN Upstream OPPPW	11. Koncesje dotyczące kopalni, o których mowa w art. 10 ust. 1, nie przechodzą na: 1) spółki, o których mowa w art. 494 i art. 531 Kodeksu spółek handlowych, z wyłączeniem przypadku, gdy skład akcjonariatu lub udziałowców spółki przejmującej albo nowo zawiązanej jest tożsamy ze składem akcjonariatu lub udziałowców spółek łączących się, <u>albo w przypadku kiedy w wyniku połączenia skład akcjonariatu lub udziałowców spółki przejmującej lub nowo zawiązanej, będącej jedynym udziałowcem albo akcjonariuszem spółki przejmowanej, pozostanie niezmienny</u>” <u>Uzasadnienie:</u> Doprecyzowanie postanowień dotyczących cesji koncesji, w przypadku przeniesienia koncesji w obrębie podmiotów współzależnych (przy niezmiennym składzie akcjonariatu/ współników w spółce, na którą przenoszona jest koncesja). Obecne uregulowanie powoduje, że w przypadku przenoszenia koncesji ze spółki „wnuczki” na spółkę „córkę” nie ma automatyzmu, chociaż w składzie akcjonariatu lub współników spółki, na którą przenoszona jest koncesja, nie zachodzi żadna zmiana. W ocenie wnioskodawców taki przypadek	Uwaga nieuwzględniona	Uwaga nie jest związana z procedowanym projektem zmiany ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. Tym samym uwaga wymaga przeprowadzenia odrębnej analizy obowiązujących regulacji prawnych, w celu rozważenia zasadności ewentualnego wprowadzenia zmian w opisanym uwagą zakresie, w terminie późniejszym.

			powinien korzystać z uproszczonej procedury.		
25.	Uwaga ogólna dotyczy: Art. 37 pgig	LOTOS Petrobaltic B8 Spółka z o.o. Baltic SKA	Proponowane brzmienie art. 37 ust. 1 pgig: <i>1. W przypadku gdy przedsiębiorca narusza wymagania ustawy, w szczególności dotyczące ochrony środowiska lub racjonalnej gospodarki złożem, albo nie wypełnia warunków określonych w koncesji, w tym nie podejmuje określonej nią działalności albo trwale zaprzestaje jej wykonywania, lub nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 82 ust. 2, lub wykonuje je niezgodnie z warunkami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 82a ust. 1, organ koncesyjny, w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie, wzywa przedsiębiorcę do usunięcia naruszeń oraz określa termin ich usunięcia. Organ koncesyjny może również określić sposób usunięcia naruszeń.</i> <u>Uzasadnienie:</u> Postulujemy wprowadzenie możliwości złożenia zażalenia na postanowienie dot. wezwania przedsiębiorcy do usunięcia naruszeń. Należy wskazać, iż zapis przewiduje potencjalne daleko idące skutki niewykonania postanowienia, o którym mowa powyżej - cofnięcie koncesji.	Uwaga nieuwzględniona	Uwaga nie jest związana z procedowanym projektem zmiany ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. Niemniej jednak konieczne jest umożliwienie organowi koncesyjnemu podejmowania skutecznych działań, mających na celu wezwanie do usunięcia naruszeń oraz w konsekwencji cofnięcie koncesji. Umożliwienie złożenia zażalenia na postanowienie organu koncesyjnego dotyczącego usunięcia naruszeń koncesji, doprowadziłoby do sytuacji, kiedy organ koncesyjny, w przypadku złożenia zażalenia, nie miałby możliwości cofnięcia koncesji (w związku np. z długotrwałym postępowaniem sądowo administracyjnym). Koncesjodawca ma w koncesji określone warunki jej wykonywania, zobowiązany jest do ich przestrzegania i

			Jednocześnie przy szerokim zakresie przypadków, które uprawniają organ do wezwania przedsiębiorcy do usunięcia naruszeń, możliwa jest sytuacja w której, zaistniałe wbrew woli i należytej staranności koncesjonariusza uchybienia, doprowadzi do cofnięcia koncesji. W szczególności w odniesieniu do kwestii naruszenia harmonogramu, zwrócić należy uwagę, iż termin realizacji poszczególnych prac w terenie jest uzależniony od wielu czynników niezależnych od przedsiębiorcy np. konieczności uzyskania decyzji o zatwierdzeniu planu gospodarowania odpadami wydobywczymi, decyzji o zatwierdzeniu planu ruchu zakładu górniczego, uzyskania tytułów prawnych do nieruchomości, na korzystanie z mediów czy od warunków atmosferycznych. Zarówno zatem naruszenie jak i późniejsza realizacja, wezwania do jego usunięcia może okazać się niemożliwa z przyczyn niezależnych od przedsiębiorcy. Zasadnym zatem wydaje się wprowadzenie trybu, w jakim przedsiębiorca będzie miał możliwość ustosunkowania się do postanowienia w przedmiocie wezwania.		musi ponosić konsekwencje ewentualnych naruszeń. Dlatego też niezbędne jest pozostawienie organowi koncesyjnemu możliwości podejmowania skutecznych działań, zmierzających do cofnięcia koncesji (w przypadku naruszenia jej warunków).
26.	Uwaga ogólna dotyczy: Art. 37 pgig	Polski Związek Pracodawców Przemysłu Wydobywczego	Wprowadzenie możliwości złożenia zażalenia na postanowienie	Uwaga nieuwzględniona	Uwaga nie jest związana z procedowanym projektem zmiany ustawy – Prawo

		wzywające do usunięcia naruszeń na podstawie art. 37 ust. 1 PGG <u>Uzasadnienie:</u> Cofnięcie koncesji bez odszkodowania jest jedną z najbardziej dotkliwych sankcji wobec przedsiębiorcy. Z tego powodu zastosowanie tego środka powinno być poprzedzone przeprowadzeniem dogłębnej analizy stanu faktycznego. W tym kontekście wskazać należy, iż organ koncesyjny powinien wyznaczyć odpowiedni czas na złożenie przez przedsiębiorcę wyjaśnień, które to wyjaśnienia mogą mieć wpływ na wyznaczenie sposobu lub terminu usunięcia naruszeń w postanowieniu wydawanym na podstawie art. 37 ust. 1 PGG. W obecnym stanie prawnym brak jest możliwości zaskarżenia postanowienia wzywającego do usunięcia naruszeń, które co do zasady arbitralnie określa termin usunięcia naruszeń oraz może określać również sposób ich usunięcia. Jak wskazuje dotychczasowa praktyka organu koncesyjnego, przed wydaniem	geologiczne i górnicze. Niemniej jednak konieczne jest umożliwienie organowi koncesyjnemu podejmowania skutecznych działań, mających na celu wezwanie do usunięcia naruszeń oraz w konsekwencji cofnięcie koncesji. Umożliwienie złożenia zażalenia na postanowienie organu koncesyjnego dotyczącego usunięcia naruszeń koncesji, doprowadziłoby do sytuacji, kiedy organ koncesyjny, w przypadku złożenia zażalenia, nie miałby możliwości cofnięcia koncesji (w związku np. z długotrwałym postępowaniem sądowo administracyjnym). Koncesjodawca ma w koncesji określone warunki jej wykonywania, zobowiązany jest do ich przestrzegania i musi ponosić konsekwencje ewentualnych naruszeń. Dlatego też niezbędne jest pozostawienie organowi koncesyjnemu możliwości

			takiego postanowienia, przedsiębiorca nie ma możliwości wypowiedzieć się co do przyczyn stwierdzonych naruszeń oraz możliwych z jego punktu widzenia sposobów i terminu ich usunięcia. Możliwość zaskarżenia takiego postanowienia aktualizuje się wyłącznie z momentem złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Do tego czasu przedsiębiorca jest pozbawiony możliwości wzruszenia takiego postanowienia, a brak wykonania postanowienia może prowadzić do cofnięcia koncesji.		podejmowania skutecznych działań, zmierzających do cofnięcia koncesji (w przypadku naruszenia jej warunków).
27.	Uwaga ogólna dotyczy: Art. 37 ust. 1 i 3 pgig	PGNiG OPPP	Zmiana brzmienia art. 37 ust. 1 i 3 ustawy – PGG „Art. 37.1. W przypadku gdy przedsiębiorca narusza wymagania ustawy, w szczególności dotyczące ochrony środowiska lub racjonalnej gospodarki złożem, albo nie wypełnia warunków określonych w koncesji, w tym nie podejmuje określonej nią działalności albo trwale zaprzestaje jej wykonywania, lub wykonuje roboty geologiczne z naruszeniem harmonogramu określonego w projekcie robót geologicznych, lub nie wykonuje obowiązków, o których mowa w	Uwaga nieuwzględniona	Uwaga nie jest związana z procedowanym projektem zmiany ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. Niemniej jednak konieczne jest umożliwienie organowi koncesyjnemu podejmowania skutecznych działań, mających na celu wezwanie do usunięcia naruszeń oraz w konsekwencji cofnięcie koncesji. Umożliwienie złożenia zażalenia na postanowienie organu koncesyjnego

			art. 82 ust. 2, lub wykonuje je niezgodnie z warunkami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 82a ust. 1, organ koncesyjny, w drodze postanowienia, wzywa przedsiębiorcę do usunięcia naruszeń oraz określa termin ich usunięcia. Organ koncesyjny może również określić sposób usunięcia naruszeń. Na postanowienie przysługuje zażalenie.” (...) „3. Organ koncesyjny umarza postępowanie w przypadku, gdy: 1) stwierdzi, że przedsiębiorca nie narusza wymagań, o których mowa w ust. 1; 2)uwzględni w całości zażalenie przedsiębiorcy i uchyli postanowienie, o którym mowa w ust. 1; 3) stwierdzi, że przedsiębiorca naruszył wymagania, o których mowa w ust. 1, z tym że przyczyną ich naruszenia była siła wyższa; 4) stwierdzi, że przedsiębiorca wykonał postanowienie, o którym mowa w ust. 1.” <u>Uzasadnienie:</u> Cofnięcie koncesji bez odszkodowania jest jedną z najbardziej dotkliwych sankcji wobec przedsiębiorcy. Z tego powodu zastosowanie tego środka powinno być poprzedzone przeprowadzeniem dogłębnej		dotyczącego usunięcia naruszeń koncesji, doprowadziłoby do sytuacji, kiedy organ koncesyjny, w przypadku złożenia zażalenia, nie miałby możliwości cofnięcia koncesji (w związku np. z długotrwałym postępowaniem sądowo administracyjnym). Koncesjodawca ma w koncesji określone warunki jej wykonywania, zobowiązany jest do ich przestrzegania i musi ponosić konsekwencje ewentualnych naruszeń. Dlatego też niezbędne jest pozostawienie organowi koncesyjnemu możliwości podejmowania skutecznych działań, zmierzających do cofnięcia koncesji (w przypadku naruszenia jej warunków).

			analizy stanu faktycznego. W tym kontekście wskazać należy, iż organ koncesyjny powinien wyznaczyć odpowiedni czas na złożenie przez przedsiębiorcę wyjaśnień, które to wyjaśnienia mogą mieć wpływ na wyznaczenie sposobu lub termin usunięcia naruszeń w postanowieniu wydawanym na podstawie art. 37 ust. 1 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. W obecnym stanie prawnym brak jest możliwości zaskarżenia postanowienia wzywającego do usunięcia naruszeń, które co do zasady arbitralnie określa termin usunięcia naruszeń oraz może określać również sposób ich usunięcia.		
28.	Uwaga ogólna dotyczy: Art. 39 lub 129 pgig	Polski Związek Pracodawców Przemysłu Wydobywczego	Umożliwienie uzyskania dostępu do nieruchomości w celu wykonywania obowiązków związanych z rekultywacją (art. 39 PGG lub 129 PGG) <u>Uzasadnienie:</u> Art. 39 PGG nakłada na przedsiębiorcę powinność wykonania obowiązków związanych z ochroną środowiska oraz likwidacją zakładu górniczego. Zakres i sposób wykonania tych obowiązków w przypadku działalności objętej koncesją ustala się w planie ruchu likwidowanego zakładu górniczego, a w ramach likwidacji zakładu górniczego jednym z obowiązków przedsiębiorcy jest przedsięwzięcie	Uwaga nieuwzględniona	Uwaga nie jest związana z procedowanym projektem zmiany ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. Tym samym uwaga wymaga przeprowadzenia odrębnej analizy obowiązujących regulacji prawnych, w celu rozważenia zasadności ewentualnego wprowadzenia zmian w opisanym uwagą zakresie, w terminie późniejszym.

			niezbędnych środków w celu ochrony środowiska oraz rekultywacji gruntów po działalności górniczej. W zakresie rekultywacji gruntów PGG odsyła do przepisów ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Ustawa ta jednak nie zawiera żadnych regulacji, które zmuszałyby właściciela nieruchomości do udostępnienia gruntów w celu wykonania rekultywacji. Z reguły kwestie te regulują umowy cywilnoprawne zawierane z właścicielem. Zdarzają się jednak przypadki kiedy na przedsiębiorcy ciąży ustawowy obowiązek wykonania rekultywacji, a jednocześnie nie może on dojść do porozumienia z właścicielem nieruchomości w celu uzyskania dostępu do niej. Brak jest w ustawie z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych obowiązku udostępnienia gruntu przez właściciela, jednocześnie w sytuacji kiedy przedsiębiorca nie wykona rekultywacji w terminie wskazanym w decyzji ustalającej kierunek rekultywacji, ponosi on sankcję w postaci opłaty rocznej podwyższonej o 200% od dnia, w którym rekultywacja gruntów powinna zostać zakończona. Art. 129 ust. 6 PGG wprowadza możliwość by organ nadzoru górniczego w		

			decyzji nakazującej wykonanie obowiązku likwidacji zakładu górniczego, w zakresie niezbędnym do jego wykonania, upoważnił przedsiębiorcę do korzystania z cudzej nieruchomości. Ustawodawca nie rozstrzygnął w komentowanym przepisie wprost czy dotyczy to również kwestii wykonania rekultywacji. Wobec powyższego zasadnym jest by umożliwić przedsiębiorcy uzyskanie dostępu do nieruchomości w celu przeprowadzenia rekultywacji na podstawie decyzji właściwego organu. Niewykonanie w terminie wyznaczonym decyzją administracyjną obowiązku udostępnienia nieruchomości w celu wykonania likwidacji zakładu górniczego, w tym dokonania rekultywacji gruntu, nakładać powinno na organ obowiązek podjęcia czynności zmierzających do przymusowego wykonania decyzji. Egzekucja obowiązków administracyjnych, do których zaliczyć należy obowiązek udostępnienia nieruchomości w celu wykonania rekultywacji, dokonywana byłaby w trybie ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Ze względu na niepieniężnych charakter egzekwowanego obowiązku środkami egzekucyjnymi będą		

			grzywna w celu przymuszenia i wykonanie zstępcze.		
29.	Uwaga ogólna dotyczy: art. 41 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze art. 8, 9, 10, 12 i 14 ustawy nowelizującej PGiG	PGNiG OPPPW	Dodanie w art. 41 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze ust. 7 i 8 w brzmieniu: „7. Nieuregulowany stan prawny nieruchomości objętej wnioskiem o wydanie decyzji na działalność określoną niniejszym Działem nie stanowi przeszkody do wszczęcia i prowadzenia postępowania. 8. Przez nieuregulowany stan prawny należy rozumieć także sytuację, kiedy dotychczasowy właściciel nie żyje, a spadkobiercy nie wykazali prawa do spadku.” Dodanie w projekcie ustawy art. 15a w brzmieniu: „Art. 15a. Do postępowań, o których mowa w art. 8 ust. 2 i 4, art. 9 – 12, art. 14 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. w sprawie zmiany ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2014 r., poz. 1133) oraz do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się art. 41 ustawy, o której mowa w art. 1 w	Uwaga nieuwzględniona	Uwaga nie jest związana z procedowanym projektem ustawy. Niemniej jednak wprowadzenie takiego zapisu, w związku z art. 145. § 1 pkt 4 <i>kpa</i> (strona bez własnej winy nie brała udziału w postępowaniu) stworzy realne ryzyko konieczności wznowienia licznych postępowań.

			brzmieniu nadanym niniejszą ustawą”. <u>Uzasadnienie:</u> Proponowana zmiana wynika z konieczności usprawnienia procesu udzielania koncesji. Często lokalizacja prac odbywa się na terenach gdzie nie ma uregulowanych kwestii następców prawnych, co zgodnie z Kodeksem postępowania administracyjnego wymaga zawieszenia postępowania i wystąpienia do sądu o ustanowienie pełnomocnika/kuratora. W konsekwencji proces udzielenia lub zmiany koncesji jest nadmiernie wydłużany. Proponowana zmiana jest wzorowana na rozwiązaniach istniejących w systemie prawnym np. w ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu. Konieczne jest także odesłanie do stosowana niniejszego przepisu w przepisach przejściowych ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. tj. w art. 8, 9 - 12, 14 jak również w przepisach przejściowych do projektu ustawy.		
	Uwaga ogólna dotyczy: art. 41 ustawy – Prawo	OPPPW	W art. 41 dodać ust. 7 i 8 7.Nieuregulowany stan prawny nieruchomości objętej wnioskiem o	Uwaga nieuwzględniona	Uwaga nie jest związania z procedowanym projekt ustawy.

	geologiczne i górnicze art. 8, 9, 10, 12 i 14 ustawy nowelizującej PGiG		wydaniem koncesji na działalność określoną niniejszym rozdziałem nie stanowi przeszkody szkody do wszczęcia i prowadzenia postępowania. 8. Przez nieuregulowany stan prawny należy rozumieć także sytuację, kiedy dotychczasowy właściciel nie żyje, a spadkobiercy nie wykazali prawa do spadku. Konieczne jest także odesłanie do stosowana niniejszego przepisu w przepisach przejściowych ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. tj. w art. 8, 9 , 12, 14. Proponuje się dodać jeden przepis w którym określone zostanie, iż do postępowań, o których mowa a art. 8, 9, 12 i 14 stosuje się art. 41 w brzmieniu nadanym niniejszą nowelizacją. <u>Uzasadnienie jak wyżej.</u>		Niemniej jednak wprowadzenie takiego zapisu, w związku z art. art. 145. § 1. Pkt. 4 Kpa (strona bez własnej winy nie brała udziału w postępowaniu) stworzy realne ryzyko konieczności wznowienia licznych postępowań.
30.	Art. 1 pkt 3	Marek Szydło	W przepisie projektu dokonującym zmian w przepisie art. 49a ust. 13 pgg oraz w przepisie projektu dodającym nowy art. 49a ust. 16 pgg występuje trafne sformułowanie odwołujące się do „podmiotu, o którym mowa w ust. 2”, tzn. do podmiotu, o którym mowa w art. 49a ust. 2 pgg. W całym przepisie art. 49a ust. 2 pgg jest <i>de lege lata</i> konsekwentnie mowa o jednym i tym samym podmiocie, a mianowicie o podmiocie, który zamierza ubiegać się o koncesję na poszukiwanie i	Uwaga nieuwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt 5, pkt. 6 Należy rozróżnić, podmioty, o których mowa w art. 49 ust. 2 pkt 1 oraz pkt 2 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. Odesłania do podmiotu o którym mowa w ust. 2 pkt 2 Pgg dotyczą podmiotu, który posiada doświadczenie w zakresie poszukiwania lub

			rozpoznawanie złoża węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża lub koncesję na wydobywanie węglowodorów ze złoża. Tymczasem z niezrozumiałych względów w niektórych obecnie obowiązujących przepisach art. 49a pgg – także w tych, których projekt nie nowelizuje – występuje sformułowanie odwołujące się w tym kontekście do „podmiotu, o którym mowa w ust. 2 pkt 2”. Problem polega na tym, że w art. 49a ust. 2 pkt 2 pgg jest mowa o dokładnie tym samym podmiocie, co w art. 49a ust. 2 <i>in principio</i> oraz w art. 49a ust. 2 pkt 1 pgg, i dlatego też nie ma sensu mówić odrębnie o „podmiocie, o którym mowa w art. 49a ust. 2 pkt 2”. Okoliczność tę zdają się trafnie dostrzegać twórcy projektu, którzy w projektowanych przepisach art. 49a ust. 13 oraz art. 49a ust. 16 pgg nie odwołują się do „podmiotów, o których mowa w ust. 2 pkt 2”, tylko do „podmiotów, o których mowa w ust. 2” (zob. art. 49a ust. 13 pgg w brzmieniu projektowanym oraz nowy art. 49a ust. 16 pgg). <i>De lege ferenda</i> byłoby zatem zasadne, aby takie same – jak to ostatnio wspomniane – sformułowanie, a mianowicie odwołujące się do „podmiotów, o których mowa w ust. 2”, zostało zamieszczone również w art. 49a		rozpoznawania złóż węglowodorów lub wydobywania węglowodorów ze złóż. Natomiast odesłania do podmiotu, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 Pgg dotyczą podmiotu, który nie posiada takowego doświadczenia.

			ust. 3, w art. 49a ust. 7 pkt 6, w art. 49a ust. 15 oraz w art. 49a ust. 16 pkt 2 pgg, zamiast występującego tam obecnie sformułowania odwołującego się do „podmiotów, o których mowa w ust. 2 pkt 2”. To obecne sformułowanie, odwołujące się do „podmiotów, o których mowa w ust. 2 pkt 2”, wprowadza podmioty stosujące ustawę w błąd, mylnie sugerując konieczność wyodrębniania na gruncie art. 49a ust. 2 pgg jakichś różnych (odmiennych) grup podmiotów.		
31.	Art. 1 pkt 3 lit. a	Kancelaria Juris Jan A. Stefanowicz	Z punktu widzenia systemowego proponowane rozwiązanie jest powtórzeniem zasad, które stanowi <i>k.p.a.</i> Należałoby rozważyć, czy nie bardziej odpowiednia byłaby tu klauzula odpowiedniego zastosowania <i>k.p.a.</i> Oczywiście jest, iż wnioskodawca powinien zostać poinformowany o przysługującym mu prawie do złożenia zażalenia, a także doręczone mu powinno zostać postanowienie zawierające opinię o kwestiach wskazanych w art. 49a ust. 2 p.g.g.	Uwaga nieuwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt 5e Zmiana ust. 13 w art. 49a ustawy – <i>Prawo geologiczne i górnicze</i> ma charakter doprecyzowujący, wprowadzenie, której podyktowane jest dotychczasową praktyką. Zmieniany artykuł dotyczy elementu postępowania kwalifikacyjnego dotyczącego przekazywania opinii w formie postanowień przez organy współdziałające w procedurze kwalifikacji (Generalny Inspektor Informacji Finansowej, Komisja Nadzoru

					Finansowego, Szef Agencji Wywiadu i Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego). Zmiana polega na dodaniu obowiązku doręczenia postanowienia również podmiotowi kwalifikowanemu, a nie jak dotychczas wyłącznie ministrowi właściwemu do spraw środowiska. Ponadto określono, że postanowienie powinno zawierać pouczenie o przysługującym stronie zażaleniu. Co prawda konieczność zarówno uwzględnienia podmiotu kwalifikowanego, jak i pouczenia powinna być wywiedziona wprost z Kodeksu postępowania administracyjnego, jednak w dotychczasowej praktyce zaobserwowano, że prawie wszystkie organy współdziałające pomijały te dwa elementy, a w niektórych przypadkach przekazywane Ministrowi Środowiska opinie nie nosiły znamion postanowienia. W wyniku

					przeprowadzonych w tej sprawie konsultacji roboczych stwierdzono, że w dotychczasowym brzmieniu zapis budzi wątpliwości interpretacyjne i wymaga doprecyzowania. Niewątpliwie, zgodnie z ustawą – <i>Kodeks Postępowania administracyjnego</i>, podmiot kwalifikowany posiada status strony postępowania i z tego tytułu powinien otrzymywać postanowienia organów opiniujących, jak również zostać pouczony o przysługującym mu zażaleniu na takie postanowienia.
32.	Art. 1 pkt 3 lit. b	Kancelaria Juris Jan A. Stefanowicz	Możliwość uzyskania „częściowej” oceny z postępowania należy uznać za dobrą propozycję, gdyż ogranicza konieczność sporządzania ponownego wniosku o przeprowadzenie „w całości” postępowania kwalifikacyjnego tj. co do obu kryteriów określonych w art. 49a ust. 2 p.g.g., a tym samym może przyczynić się do odciążenia przedsiębiorców. Z projektowanej regulacji wynika, iż uzyskiwanie opinii organów przez okres ważności decyzji (5 lat) nie będzie	Uwaga nieuwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt 5 lit. h Przedstawiona interpretacja art. 49a ust. 16a ustawy - Prawo geologiczne i górnicze, nie jest właściwa, podobnie jak wynikające z niej uwagi dotyczące kierunku doprecyzowania zapisów. Wprowadzając ust. 16a w art. 49a Pgg umożliwia

			konieczne jeżeli w tym czasie podmiot „częściowo” kwalifikowany wystąpi z wnioskiem o ocenę w zakresie posiadanego doświadczenia. Należałoby jednak dla przejrzystości, wprowadzić przepis, iż wniosek o przeprowadzenie postępowania kwalifikacyjnego w przypadku, o którym mowa w projektowanym art. 49a ust. 16a p.g.g. dotyczy zakresu, o którym mowa w art. 49 ust. 2 pkt 2 p.g.g.. Ponadto należy rozważyć, czy przeprowadzenie postępowania tylko w zakresie weryfikacji posiadanego doświadczenia nie powinno powodować zmniejszenia opłaty za przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego, o którym mowa w art.49a p.g.g. Trzeba też wskazać, iż ocena pozytywna w zakresie art. 49 ust. 2 pkt 1 p.g.g. i ewentualnie późniejsza decyzja pozytywna w zakresie art. 49 ust. 2 pkt 2 p.g.g., którą podmiot uzyskałby po ponownym złożeniu wniosku o przeprowadzenie postępowania kwalifikacyjnego w zakresie posiadanego doświadczenia będą różniły się okresem ważności. Przepis art. 49 ust. 17 p.g.g. ma bowiem zastosowanie do oceny z postępowania kwalifikacyjnego, w obecnym brzmieniu zatem należy go zastosować także do decyzji wydawanych		wydanie częściowo pozytywnej oceny z postępowania kwalifikacyjnego (w zakresie bezpieczeństwa), jeżeli w toku postępowania okazałoby się, że podmiot kwalifikowany nie wykaże posiadania wystarczającego doświadczenia. Powyższy przepis stanowi uzupełnienie obowiązującego stanu prawnego, w którym nie było dotąd określonego wariantu, w którym w toku postępowania kwalifikacyjnego podmiot nie mógł się wykazać stosownym doświadczeniem, a otrzymał pozytywne opinie wszystkich organów, o których mowa w art. 49a ust. 10 Pgg. Teraz taki podmiot uzyskując pozytywną ocenę z postępowania kwalifikacyjnego wyłącznie w zakresie niespełniania przesłanek, o których mowa w ust. 2 pkt 1 Pgg, będzie mógł być wpisany na listę podmiotów, na których rzecz została decyzja o uzyskaniu

			w przypadkach określonych w art. 16a p.g.g. Wobec braku dookreślenia zakresu ponownego wniosku o przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego w zakresie posiadanego doświadczenia, sytuacja ta może powodować konieczność sporządzania i składania ponownych wniosków o przeprowadzenie postępowania kwalifikacyjnego po upływie okresu ważności decyzji „częściowych”. O ile założenie regulacji jest poprawne, to projektowane zapisy wymagają doprecyzowania.		pozytywnej oceny z postępowania kwalifikacyjnego w zakresie, o którym mowa w art. 49a ust. 16 pkt 1 Pgg. W myśl art. 49d Pgg, ww. decyzja uprawnia podmiot do złożenia oferty w postępowaniu przetargowym o udzielenie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża lub koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złoża, z tym że musi ubiegać się o koncesję wspólnie z podmiotem - tzw. operatorem, który uzyskał pozytywną ocenę z postępowania kwalifikacyjnego w zakresie, o którym mowa w art. 49a ust. 16 pkt 2 Pgg.
33.	Art. 1 pkt 4	LOTOS Petrobaltic B8 Spółka z o.o. Baltic SKA	Art. 49b pgig <i>a) proponowane brzmienie ust. 1</i> <i>1. W przypadku gdy nastąpiła zmiana danych, o których mowa w art. 49a ust. 7 pkt 1-5, podmiot, na rzecz którego została wydana decyzja o uzyskaniu pozytywnej</i>	Uwaga nieuwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt. 6 Zmiana art. 49b ust. 1 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze dotyczy kwestii ponownego postępowania kwalifikacyjnego

			<i>oceny z postępowania kwalifikacyjnego, jest obowiązany, w terminie 14 dni od dnia zaistnienia zdarzenia powodującego zmianę danych, złożyć wniosek o ponowne przeprowadzenie postępowania kwalifikacyjnego w zakresie zaistniałej zmiany. Do wniosku dołącza się dowody potwierdzające okoliczność zmiany danych.</i> <i>b) proponowane brzmienie ust. 3</i> <i>3. W przypadku powzięcia przez organ, o którym mowa w <u>art. 49a</u>, wiadomości o zmianie danych, o których mowa w <u>art. 49a ust. 7 pkt 1-5</u>, wobec podmiotu, na rzecz którego została wydana decyzja o uzyskaniu pozytywnej oceny z postępowania kwalifikacyjnego, organ ten wszczyna z urzędu ponowne postępowanie kwalifikacyjne w zakresie zaistniałej zmiany, wobec tego podmiotu, z zastrzeżeniem, że nie toczy się wobec tych samych zmian postępowanie z wniosku, o którym mowa w ust. 1.</i> <i>c) proponowane brzmieniu ust. 4</i> <i>4. Do ponownego przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego przepisy <u>art. 49a ust. 1-16</u> stosuje się odpowiednio z zastrzeżeniem, iż ponowne postępowanie</i>		prorowadzonego w wyniku zmiany danych podmiotu kwalifikowanego. Zmiana przepisu ma na celu ograniczenie obowiązku przeprowadzania postępowania kwalifikacyjnego przy każdej zmianie danych, o których mowa w ust. 7 pkt 1-5 Pgg. Doświadczenie pokazuje, iż pewne odnotowane zmiany danych nie stanowią zmian istotnych z punktu widzenia kwalifikacji, a wymusza automatycznie przeprowadzenie postępowania. Z uwagi na powyższe, zasadne jest aby zapewnić organowi możliwość rozsądnej oceny zmieniających się danych podmiotu i uzależnić od niej możliwość wszczęcia postępowania.

			<i>kwalifikacyjne prowadzi się wyłącznie w zakresie danych, które uległy zmianie.</i> <u>Uzasadnienie:</u> Przychylając się do założeń projektowanej zmiany, rozważyć należy, przyjęty sposób rozwiązania kwestii trybu postępowania, toczącego się w przypadku zmiany danych podmiotu na rzecz, którego wydana została decyzja kwalifikacyjna. W szczególności wątpliwości budzi wzajemna relacji projektowanego brzmienia art. 49b ust. 1 i ust. 3 pgig oraz charakteru prawnego i skutków "powiadomienia", o którym mowa w ust.1. W aktualnie obowiązującej regulacji, podmiot na rzecz którego wydana została decyzja kwalifikacyjna, w sytuacji zmiany danych, o których mowa w art. 49a ust. 1 pkt. 1-5 wnioskuje o przeprowadzenie ponownego postępowania kwalifikacyjnego. Zasadę stanowi zatem wszczęcie procedury z inicjatywy podmiotu, co obliguje organ do jej przeprowadzenia przy współdziałaniu z organami, o których mowa w art. 49a ust. 10 pgig i wydania jednego z rozstrzygnięć przewidzianych w art. 49b ust.5 pgig. Projektowane rozwiązanie, przewiduje fakultatywne prowadzenie ponownego postępowania		

			kwalifikacyjnego, w sytuacji powzięcia przez organ wiadomości w przedmiocie zmiany danych, przy czym przyjąć należy, iż każdorazowo dokonanie powiadomienia przez podmiot, tożsame będzie z powzięciem wiadomości przez organ. W efekcie powiadomienia organ zobligowany będzie zatem do dokonania samodzielnej wstępnej oceny zakresu zaistniałej zmiany i ich wpływu na sytuację pomiotu w celu rozważenia zasadności wszczęcie ponownego postępowania kwalifikacyjnego, a więc w zasadzie do podjęcia czynności wyjaśniających jeszcze przed wszczęciem właściwego postępowania kwalifikacyjnego i bez udziału organów opiniujących, o których mowa w ust. 49a 10. Jednocześnie projektowana regulacja nie wprowadza terminu w jakim dopuszczalne jest wszczęcie przez organ postępowania kwalifikacyjnego z urzędu na skutek powiadomienia dokonanego przez podmiot. Tym samym przedsiębiorca dokonujący powiadomienia o zmianie danych pozostaje w niepewności co do tego, czy i kiedy w związku z zaistniałą zmianą prowadzone będzie wobec niego ponowne postępowanie kwalifikacyjne. Spółka proponuje zatem zachowanie		

			dotychczasowego trybu przewidzianego w art. 49b pgig, przy jednoczesnym ograniczeniu zakresu ponownego postępowania kwalifikacyjnego, wyłącznie do zaistniałej zmiany danych. Dodatkowo, w przypadku uwzględnienia uwagi podnoszonej wyżej, postulować należy ewentualne doprecyzowanie zakresu danych, których zmiana skutkować powinna, obowiązkiem prowadzenia ponownego postępowania kwalifikacyjne. Wskazać należy, że obowiązek ponownej kwalifikacji po każdej zmianie w strukturze kapitału i powiązaniach kapitałowych podmiotu w przypadku podmiotów których akcje są w obrocie publicznym lub należą do grupy kapitałowej w której podmiotami dominującymi na dowolnym szczeblu są spółki publiczne czynni trwałość decyzji kwalifikacyjnej czysto iluzoryczną. Podobnie w zakresie sytuacji finansowej podmiotu, która ze swej natury jest dynamiczna.		
34.	Art. 1 pkt 4 lit. a oraz b	Kancelaria Juris Jan A. Stefanowicz	W założeniach projektodawcy, jak wynika także z uzasadnienia projektu, polega na tym, iż podmiot kwalifikowany w przypadku, gdy nastąpią relewantne zmiany zgłasza je organowi koncesyjnemu z dowodami potwierdzającymi dokonane	Uwaga częściowo uwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt. 6 Doprecyzowano uzasadnienie zmian w art. 49b ustawy – Prawo geologiczne i górnicze,

			zmiany, a organ przeprowadza z urzędu ponowne postępowanie kwalifikacyjne, ale jedynie w zakresie dokonywanych zmian. Kierunek przywoływanych zmian należy ocenić pozytywnie. Jakakolwiek zmiana np. w danych identyfikujących podmiot prowadziła do konieczności sporządzania i składania wielodokumentowego wniosku i angażowania aparatu administracyjnego do ponownej analizy wszystkich dokumentów pod względem wszystkich kryteriów. Wprowadzenie obowiązku jedynie powiadamiania organu o zmianie i przedstawienia dowodów tylko w zakresie dokonanych zmian jest rozwiązaniem prawidłowym. Użycie słowa „może” w projektowanym art. 49b ust. 3 wskazuje, iż ponowne przeprowadzenie postępowania kwalifikacyjnego w sytuacji zmiany relevantnych danych jest fakultatywne. Z uzasadnienia do projektu wynika jednak, iż ma być ono przeprowadzane zawsze z urzędu, ale w zakresie dokonanych zmian. W projektowanym art. 49b ust. 3 usunięto ograniczenie zastosowania tego przepisu do przypadków, w których podmiot kwalifikowany nie złożył wniosku o przeprowadzenie ponownego postępowania kwalifikacyjnego, a organ powziął skądinąd wiedzę o zmianie danych podmiotu. Zatem obecnie można		tak aby nie budziło wątpliwości, iż wszczęcie postępowania z urzędu będzie miało fakultatywny charakter i będzie uzależnione od zaistniałych zmian.

			wywieść, iż ust. 3 ma zastosowanie do wszystkich przypadków ujawnienia zmiany danych wobec organu, a co za tym idzie, iż postępowanie toczyć się będzie zawsze z urzędu, ale fakultatywnie. Taka interpretacja, choć jak wynika z uzasadnienia projektu – może nie do końca zamierzona przez projektodawcę, zasługiwałaby na pochwałę, gdyż nie każda zmiana np. danych teleadresowych powinna uruchamiać procedurę ponownej weryfikacji.		
35.	Art. 1 pkt 4 lit. b	Marek Szydło	W projektowanym art. 49b ust. 3 pgg stwierdza się, że „W przypadku powzięcia przez organ, o którym mowa w art. 49a ust. 1, wiadomości o zmianie danych, o których mowa w art. 49a ust. 7 pkt 1-5, wobec podmiotu, na rzecz którego została wydana decyzja o uzyskaniu pozytywnej oceny z postępowania kwalifikacyjnego, organ ten może wszcząć z urzędu ponowne postępowanie kwalifikacyjne wobec tego podmiotu, w zakresie ujawnionych zmian.”. To ostatnie stwierdzenie, mówiące o ponownym prowadzeniu postępowania kwalifikacyjnego wobec danego podmiotu „w zakresie ujawnionych zmian”, jest nietrafne i nieprecyzyjne. Postępowanie kwalifikacyjne, do którego odwołuje się projektowany art. 49 ust. 3 pgg, jest	Uwaga nieuwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt. 6 Zgodnie z art. 49b ustawy – Prawo geologiczne i górnicze, podmiot, na rzecz którego została wydana decyzja o uzyskaniu pozytywnej oceny z postępowania kwalifikacyjnego, jest obowiązany, w terminie 14 dni do dnia zaistnienia zdarzenia powodującego zmianę danych, powiadomić organ. Zatem ewentualne ponowne postępowanie kwalifikacyjne wobec tego podmiotu będzie prowadzone w zakresie ujawnionych

			bowiem prowadzone nie „w zakresie” danych, o których mowa w art. 49a ust. 7 pkt 1-5, ale w przedmiocie tego, czy w świetle tych i innych jeszcze danych można uznać, że spełnione są przesłanki określone w art. 49a ust. 2 pgg, czyli przesłanki: wpływu, zagrożenia dla bezpieczeństwa państwa i posiadania stosownego doświadczenia. Analogicznie zatem w przypadku ponownego prowadzenia przez ministra właściwego do spraw środowiska ponownego postępowania kwalifikacyjnego, o którym jest mowa w projektowanym art. 49b ust. 3 pgg, postępowanie to powinno być prowadzone nie „w zakresie ujawnionych zmian” (jak to nietrafnie ujmuje projekt), lecz – <i>de lege ferenda</i> – „w przedmiocie wpływu ujawnionych zmian na spełnianie przez ten podmiot przesłanek, o których mowa w art. 49a ust. 2.”.		zmian, a ich charakter pozwoli ustalić czy znajduje się pod kontrolą korporacyjną państwa trzeciego, podmiotu lub obywatela państwa trzeciego, a w przypadku znajdowania się pod taką kontrolą, czy kontrola ta może zagrażać bezpieczeństwu państwa.
36.	Uwaga ogólna dotyczy: Art. 49d ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	PGNIG OPPPW	Zmiana brzmienia Art. 49d ustawy – Prawo geologiczne i górnicze: „Art. 49d. Decyzja o uzyskaniu pozytywnej oceny z postępowania kwalifikacyjnego uprawnia podmiot, na rzecz którego została wydana, do złożenia oferty w postępowaniu przetargowym o udzielenie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złożeń węglowodorów	Uwaga uwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt. 7

			oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża lub koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złoża oraz wniosku, o którym mowa w art. 49e ust. 1, z tym że do złożenia oferty lub wniosku samodzielnie, a w przypadku ubiegania się o koncesję wspólnie przez kilka podmiotów – jako operator, jest wymagana decyzja o uzyskaniu pozytywnej oceny z postępowania kwalifikacyjnego w zakresie, o którym mowa w art. 49a ust. 16 pkt 2.” <u>Uzasadnienie:</u> Z uwagi na proponowane wprowadzenie w art. 1 pkt 5 projektu trybu „open door” konieczne jest dostosowanie przepisu art. 49d do nowego trybu udzielania koncesji.		
37.	Art. 1 pkt 5 i 6	Kancelaria Juris Jan A. Stefanowicz	<u>Uwaga ogólna do artykułu:</u> Uregulowane na nowo udzielanie koncesji na wniosek zainteresowanego podmiotu, w propozycji art. 49e ust. 2 pr.g.g. w zw. z dodawanym art. 49ea, w kontekście całości regulacji koncesjonowania i udzielania praw do korzystania z górotworu w zakresie własności górniczej, jest co najmniej nieczytelne. Z brzmienia projektowanego przepisu i standardowo zastosowanej wykładni gramatycznej i systemowej wynikałoby, że w całości i jedynie przez postępowanie projektowane tym	Uwaga uwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt 8, pkt 9 Zmiana brzmienia art. 49e oraz dodanie art. 49ea ustawy – Prawo geologiczne i górnicze, wprowadza drugą procedurę, obok przetargu, udzielania koncesji węglowodorowych, tzw. „open door”. Procedura opiera się na zasadach już stosowanych w ustawie –

			przepisem, nie wchodząc tu w to, na ile ma ono charakter postępowania z kompetencji regulatora, organu koncesyjnego, w trybie administracyjnoprawnym, a na ile przy zastosowaniu czynności cywilnoprawnych, to sformułowanie norm poprzez przesłanki i warunki w katalogach zamkniętych powoduje, iż każdy, kto z własnej inicjatywy złoży wniosek spełniając przesłanki i warunki zarówno co do wniosku, jak i samego postępowania, a następnie uzyska najwyższą ocenę w wyniku porównania wniosków koncesyjnych, to organ koncesyjny musi zawrzeć z nim umowę o ustanowienie użytkowania górniczego. Przy czym norma wynikająca z ust. 4 w art. 49ea daje roszczenie do organu koncesyjnego o zawarcie umowy temu podmiotowi, który uzyskał najwyższą ocenę niezależnie od ewentualnej woli właściciela czyli Skarbu Państwa, a więc organu działającego jako <i>statio fisci</i> za SP. Nie wyklucza to oczywiście, że może to być ten sam minister czy działający w jego imieniu sekretarz stanu – główny geolog. Takie ograniczenie właściciela w dysponowaniu przedmiotem własności nie tylko stawia w gorszej sytuacji Skarb Państwa jako właściciela w stosunku do właścicieli złóż kopalin niestanowiących		Prawo geologiczne i górniczne przed 2015 rokiem, ale została dostosowana do obowiązujących przepisów, m.in. koncesji łącznej obejmującej poszukiwanie, rozpoznawanie oraz wydobywanie węglowodorów, czy możliwości przyznania koncesji stronom umowy o współpracy. Zasada konkurencyjności została zachowana i do postępowania tego stosować będzie się przepisy przetargowe odpowiednio. Potrzeba wprowadzenia tej procedury wynika z konieczności zracjonalizowania sposobu przyznawania koncesji węglowodorowych z jednoczesnym zachowaniem przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie warunków udzielania i korzystania z zezwoleń na poszukiwanie, badanie i produkcję węglowodorów (Dz. Urz. WE L 164 z

			własności górniczej SP, ale stwarza istotne zagrożenia dla porządku prawnego w gospodarce przestrzennej, zasobami złóż surowców mineralnych, w tym przypadku węglowodorów zaliczanych do zasobu strategicznego, a także generuje ryzyka odszkodowań na rzecz podmiotu, który nie będzie ostatecznie mógł zdyskontować bądź, wygrania w konkurencji, bądź później, rozpoznania i udokumentowania złoża lub przygotowanego projektu zagospodarowania złoża po przeprowadzeniu kosztownych ocen oddziaływania na środowisko i uzyskaniu szeregu innych decyzji i pozwoleń. <u>Uwaga szczegółowa do artykułu:</u> Projektowaną zmianę z punktu widzenia przedsiębiorców należy przynajmniej w części ocenić pozytywnie, ze względu na uelastycznienie możliwości występowania o koncesję i ubiegania się przez przedsiębiorców o koncesję na obszary ocenianie przez nich jako perspektywiczne, a niekoniecznie tak oceniane przez organ. Jednakże z drugiej strony, regulacja ta osłabia pozycję Skarbu Państwa jako właściciela. Udzielenie koncesji w procedurze „open door” następuje po spełnieniu przesłanek określonych ustawowo i organ nie ma w tym zakresie pełnej swobody w wyborze.	30.06.1994, str. 3; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 6, t. 2, str. 262). Procedura pozwala na przeprowadzenie postępowania przetargowego na wniosek przedsiębiorcy. Zmiana wychodzi także naprzeciw postulatom przedsiębiorców, którzy w obecnym stanie prawnym nie mają możliwości ubiegania się o obszary z ich punktu widzenia perspektywiczne.. Procedura „open door” daje również większe szanse udzielenia koncesji niż tryb wyłącznie przetargowy. W przypadku trybu przetargowego ryzyko, że nie zgłosi się nikt i koncesja nie zostanie udzielona jest bardzo wysokie. W trybie „open door” ryzyko to jest znacznie obniżone a szanse na zakończenie postępowania udzieleniem koncesji wysokie. Nie można się zgodzić z opinią, że regulacja ta osłabia pozycję Skarbu Państwa jako właściciela. Procedurę „open

			Obowiązek zawarcia umowy użytkowania górniczego równocześnie z uzyskiwaniem koncesji, w przypadku, gdy obszar koncesyjny, a co za tym idzie i górotwór jest jedynie wytypowany przez przedsiębiorcę do prowadzenia działalności, ogranicza możliwość dysponowania Skarbu Państwa swoim przedmiotem własności czyli zasobami złóż objętych własnością górnictw Skarbu Państwa. W przypadku postępowania przetargowego organ również zawiera umowę o ustanowienie użytkowania górniczego ze zwycięzcą przetargu, jednakże to organ, a nie przedsiębiorca decyduje o obszarze i przestrzeni, którą chce powierzyć przedsiębiorcy na prowadzenie działalności koncesjonowanej. Co do natomiast kryteriów mających podlegać ocenie w postępowaniu „open door”, to mają być one - co do zasady - takie same jak w przypadku przetargu, a procedura „open door” ma znaleźć zastosowanie także do ubiegania się o koncesję w obszarach morskich. Wobec powyższego należy wskazać, iż w projektowanym art. 49ea ust. 3 należałoby także zawrzeć odesłanie do projektowanego art. 49k ust. 1a, który ma dookreślać kryteria, na których opierają się		door” wszczyna wniosek, który spełnia wymagania prawa, w której wyłaniany jest podmiot uzyskujący najlepszą ofertę. Ponadto należy się zgodzić, iż przewidziany przez Pgg tryb udzielania koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż lub koncesji na wydobywanie węglowodorów we złóż ma również zastosowanie do obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej. Z uwagi na powyższe, wprowadzono w projektowanym art. 49ea Pgg odesłanie do projektowanego art. 49k ust. 1a, a także 1b, które dookreślają kryteria, na których opierają się warunki przetargu w odniesieniu do działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów.

			warunki przetargu w odniesieniu do działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów. Mankamentem przywrócenia procedury „open door”, oprócz ograniczenia przez Skarb Państwa możliwości dysponowania przedmiotem własności górniczej, jak właściciel, jest jej długotrwałość. Poza czasem potrzebnym na dokonanie: wstępnej weryfikacji formalnej wniosku i jego załączników, ogłoszenia, wpływ wniosków, potrzebny jest także znaczny okres na porównanie wniosków. Nawet jeżeli postępowanie toczy się tylko z jednego wniosku, a więc nie ma wniosków konkurencyjnych, jest ono prowadzone na zasadach „zwykłego”, zasadniczo gabinetowego postępowania administracyjnego, które od czasu toczenia się postępowania w sprawie z właściwego wniosku nie jest obwarowane żadnymi terminami z wyjątkiem ogólnych terminów załatwiania spraw określonych w k.p.a. Ponadto Dyrektywa 94/22/WE nakazuje określać maksymalny czas na wydanie zezwolenia, co w praktyce nie ma miejsca. Postępowanie przetargowe może okazać się w praktyce postępowaniem szybszym.		
38.	Art. 1 pkt 6	Marek Szydło	W projektowanym art. 49ea ust. 5 pgg przyjęto rozwiązanie, zgodnie z którym	Uwaga uwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt 8

			postępowania o udzielenie koncesji wszczęte na skutek złożenia pozostałych wniosków koncesyjnych, które uzyskały niższe oceny niż wniosek, który uzyskał najwyższą ocenę w wyniku porównania wniosków koncesyjnych, „ulegają umorzeniu”. Tego rodzaju rozwiązanie polegające na umarzaniu postępowań koncesyjnych wszczętych przez inne podmioty jest w sensie konstrukcyjnym nieprawidłowe, gdyż nie uwzględnia ono istoty decyzji administracyjnych umarzających postępowanie. W ujęciu modelowym umarzane powinno być postępowanie bezprzedmiotowe, tj. takie, w którym brak jest podmiotu lub przedmiotu rozstrzygnięcia. Tymczasem postępowania koncesyjne wszczęte przez inne podmioty (na podstawie projektowanego art. 49ea ust. 2 pgg) nie są bynajmniej w tym sensie bezprzedmiotowe: postępowania te toczą się co do istoty sprawy, zaś wnioski koncesyjne tych innych przedsiębiorców są na normalnych zasadach merytorycznie rozpatrywane. Dlatego też <i>de lege ferenda</i> te pozostałe postępowania koncesyjne, wszczęte na wniosek innych przedsiębiorców, powinny się kończyć wydaniem tym podmiotom decyzji odmownej (tj. o odmowie udzielenia		

			koncesji), nie zaś decyzjami o umorzeniu postępowania.		
39.	Art. 1 pkt 6	LOTOS Petrobaltic B8 Spółka z o.o. Baltic SKA OPPPW	<u>Uzasadnienie:</u> W ramach przywróconego trybu udzielenia koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża w procedurze "open door", nie przewidziano regulacji normującej kwestię określania wysokości i warunków ustanawiania ewentualnego fakultatywnego zabezpieczenia, o którym mowa w art. 49x ust. 2 pgig. Zgodnie z aktualnym brzmieniem art. 49u ust. 1 pkt.7 pgig koncesja łączna określa, warunki zabezpieczenia, o których mowa w <u>art. 49x ust. 2 pgig, o ile je przewidziano w ogłoszeniu, o którym mowa w art. 49h ust. 2, w szczególności wysokość, zakres i sposób ustanowienia tego zabezpieczenia.</u> W opinii Spółki warunki ustanowienia zabezpieczenia fakultatywnego oraz jego wysokość, nie mogą stanowić kryterium oceny wniosków, stosownie do art. 49k ust. 1 pgig. Ustalenie czy zachodzi konieczność jego ustanowienia, w świetle przesłanek wskazanych w art. 49x ust. 2 pgig, należy wyłącznie do organu. Na etapie składania wniosku przedsiębiorcy uczestniczący w procedurze nie są zatem kompetentni do rozstrzygania czy i w	Uwaga częściowo uwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt 8 Zgodnie z art. 4 dyrektywy <i>offshore</i> organ koncesyjny zobowiązuje koncesjonobiorcę do utrzymywania zdolności wystarczających do wypełniania jego zobowiązań finansowych wynikających z odpowiedzialności za działalność związaną z poszukiwaniem, rozpoznawaniem i wydobywaniem węglowodorów w obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej, rozumianą jako wszelkie działania związane z instalacją lub połączoną infrastrukturą, w tym ich projektowanie, planowanie, budowę, eksploatację i likwidację. Z uwagi na powyższe w art. 49x ust. 2a Pgg, zobowiązano Przedsiębiorę do ustanowienia zabezpieczenia, o którym mowa w ust. 2, przed

			jakiej wysokości zasadne jest ustanowienie fakultatywnego zabezpieczenia. Należy również zakwestionować potencjalną możliwość dyskrejonalnego narzucania przez organ, warunków i wysokości zabezpieczenia w treści decyzji koncesyjnej. W tak przyjętym trybie przedsiębiorca wnioskujący o udzielenie koncesji, nie posiadał by bowiem wiedzy odnośnie wysokości i warunków zabezpieczenia aż do momentu uzyskania decyzji, a zatem pozbawiony został by możliwości dokonania wstępnej oceny ekonomicznej przedsięwzięcia. Z ostrożności, w przypadku nieuwzględnienia uwagi Spółki wskazanej w pkt. 3 odnośnie zmian w zakresie art. 49x pgig dotyczących projektowanego zapisu art. 49x ust. 2a pgig, należy podnieść, iż w przypadku przyjęcia obligatoryjnego charakteru zabezpieczenia w odniesieniu do przedsiębiorców wykonujących działalność na podstawie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża, brak jest regulacji wskazującej, przez kogo, na jakim etapie i w odniesieniu do jakich wskaźników ustalana miała by być wysokość zabezpieczenia, w przypadku	przystąpieniem do realizacji zatwierdzonego przez właściwy organ nadzoru górniczego planu ruchu zakładu górniczego dla wykonywania robót geologicznych i robót górniczych związanych z wykonywaniem działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej. W związku z powyższym, należało wskazać w ogłoszeniu przetargowym warunki udzielenia koncesji, w tym wytyczne dotyczące zabezpieczeń, które docelowo staną się warunkiem koncesji.

			procedury "open door".		
40.	Art. 1 pkt 6	PGNiG	Zmiana brzmienia art. 49ea ust. 3-5 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze: „Art. 49ea. 3. Po upływie terminu określonego w ogłoszeniu, o którym mowa w ust. 1 organ koncesyjny dokonuje porównania wniosków na podstawie kryteriów określonych w art. 49k ust. 1., art. 49k ust. 2 i 3, art. 49l i art. 49m ust. 2-6 i art. 49p stosuje się odpowiednio. 4. Podmiotowi, którego wniosek uzyskał najwyższą ocenę w wyniku porównywania wniosków koncesyjnych organ koncesyjny udziela koncesji po przeprowadzeniu postępowania uwzględniającego stanowiska odpowiednich organów, o których mowa w art. 8, art. 23 ust. 2 pkt 2 albo w art. 23 ust. 2a pkt 1, oraz w art. 23 ust. 1 pkt 3, w art. 49g ust. 1 pkt 3 oraz zawiera z nim umowę o ustanowieniu użytkowania górniczego. 5. Do postępowania o udzielenie koncesji na wniosek, art. 49s ust. 1 – 2 oraz ust. 3 pkt 2 stosuje się odpowiednio.” <u>Uzasadnienie</u> Niniejsza procedura „open door” wzorowana jest na procedurze obowiązującej do dnia 1 stycznia 2015 r.	Uwaga częściowo uwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt 8 art. 49p ustawy – Prawo geologiczne i górnicze – nie dotyczy procedury „open-door”, ale etapu już po rozstrzygnięciu. Poprawiono przez analogię do 49s ustawy – Prawo geologiczne i górnicze procedurę dotyczącą udzielania koncesji.

			W celu zachowania spójności z nowymi regulacjami dotyczącymi postępowania przetargowego proponuje się zachowanie odesłania do odpowiedniego stosowania również art. 49s ust. 1 i 2 oraz ust. 3 pkt 2, który stanowi o tym kiedy koncesja zostaje udzielona oraz jakie są przesłanki do odmowy jej udzielenia (utrata decyzji o uzyskaniu pozytywnej oceny z postępowania kwalifikacyjnego). W pozostałym zakresie zmiana ma charakter redakcyjny.		
41.	Uwaga ogólna dotyczy: Art. 49i ust.1 pgig	LOTOS Petrobaltic B8 Spółka z o.o. Baltic SKA OPPP	<i>Proponowane brzmienie art. 49i ust.1 pgig:</i> <i>1. W terminie 14 dni od dnia opublikowania ogłoszenia, o którym mowa w art. 49h ust. 2, zainteresowany podmiot może złożyć do organu koncesyjnego wnioski o udzielenie wyjaśnień dotyczących warunków, o których mowa w art. 49h ust. 3 pkt 4.</i> <u>Uzasadnienie</u> Proponuje się wydłużenie 7 dniowego terminu, wskazanego w art. 49i ust.1 pgig na składanie przez przedsiębiorców wniosków o udzielenie wyjaśnień dotyczących warunków przetargu, który jest okresem zbyt krótkim do racjonalnej analizy warunków postępowania, sformułowania wniosku i doręczenia go do	Uwaga uwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt 12

			organu koncesyjnego, zwłaszcza w przypadku gdy w jednym terminie nastąpi ogłoszenie o wszczęciu kilku postępowań przetargowych.		
42.	Art. 1 pkt 8, 11, 12, 15, 16 oraz 18	Kancelaria Juris Jan A. Stefanowicz	Ocena projektowanego rozwiązania wymaga ważenia dwóch wartości jaką jest odciążanie przedsiębiorców i zachęta do podejmowania działalności w zakresie eksploracji i eksploatacji węglowodorów z szeroko pojętym interesem publicznym. Uwalnianie przedsiębiorców od obowiązków nie może bowiem następować ze szkodą dla tego interesu. W omawianym przypadku pomimo rezygnacji z obligatoryjnego zabezpieczania, określonego w art. 49x ust. 1 p.g.g. organ koncesyjny zachowałby możliwość przyznawania koncesji pod warunkiem udzielenia przez przedsiębiorcę zabezpieczenia roszczeń mogących powstać wskutek wykonywania działalności objętej koncesją. Wobec powyższego należałoby uznać, iż ochrona szeroko pojętego interesu publicznego i interesu osób trzecich nie doznawałaby uszczerbku poprzez usunięcie art. 49x ust. 1 p.g.g. Należy też pamiętać, iż przedsiębiorca odpowiada za skutki działalności, w tym mogące stanowić niewykonanie bądź nienależyte wykonanie warunków koncesji, na zasadach	Uwaga częściowo uwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt 19 Został zmieniony art. 49x ust. 2a ustawy – Prawo geologiczne i górnicze, zgodnie z którym zabezpieczenie będzie wymagane na etapie planu ruchu, a jego wysokość będzie bezpośrednio związana z konkretną robotą geologiczną lub robotą górniczą. Należy zauważyć, że ust. 3 Pgg dotyczył jedynie zabezpieczenia z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania warunków określonych w koncesji oraz finansowania likwidacji wyrobisk górniczych w przypadku wygaśnięcia, cofnięcia lub utraty mocy koncesji. Nie dotyczył on zabezpieczenia roszczeń mogących powstać wskutek wykonywania

			ogólnych. Projektowane uregulowanie pozwoli przedsiębiorcy uniknąć blokady znacznej ilości środków oraz umożliwi podjęcie szerszego zakresu prac. Zgodnie z art. 49x ust. 1 w zw. z art. 49x ust. 3 p.g.g., dotychczas im więcej prac i robót lub im bardziej byłyby one kosztowne, tym większe należy ustanowić zabezpieczenie. Powyższe uwagi nie będą miały w pełni zastosowania do przedsiębiorców chcących prowadzić działalność koncesjonowaną w zakresie węglowodorów na obszarach morskich, gdyż Dyrektywa 2013/30/UE nakazuje państwom członkowskim ułatwienie stosowania zrównoważonych instrumentów finansowych i innych ustaleń służących pomocy wnioskodawcom występującym o koncesję w wykazywaniu ich zdolności finansowych zgodnie z akapitem pierwszym (art. 4 Dyrektywy 2013/30/UE). Ponadto Państwa członkowskie mają zobowiązać koncesjonariusza do utrzymywania zdolności wystarczających do wypełnienia jego zobowiązań finansowych wynikających z odpowiedzialności za działalność związaną ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach		działalności objętej koncesją (które nie jest wprost zależne od kosztów prac geologicznych, ale ewentualnych szkód mogących powstać wskutek działalności).

			morskich. Implementacji tych postanowień ma służyć projektowany art. 49x ust.2a, zgodnie z którym koncesje na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej lub koncesje na wydobywanie węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej są udzielane pod warunkiem ustanowienia zabezpieczenia z tytułu roszczeń mogących powstać wskutek działalności objętej koncesją. Przedsiębiorca działający na obszarach morskich będzie zobowiązany do wniesienia zabezpieczenia. Natomiast uchylenie art. 49x ust. 3 p.g.g. stanowiącego na jakich zasadach ma być ustalana wysokość zabezpieczenia jest rozwiązaniem poprawnym w zakresie ustalania demotywującego systemu wysokości zabezpieczenia (uzależnienie wysokości od kosztów prac), które w przypadku działalności w obszarach morskich byłyby kilkakrotnie wyższe niż na lądzie. Jednoczesne jednakże usunięcie maksymalnego limitu zabezpieczenia może powodować zbytnie, uznaniowe obciążanie przedsiębiorców.		

43.	Art. 1 pkt 9	Kancelaria Juris Jan A. Stefanowicz	Co do zasady projektowana zmiana zwiększałaby swobodę zawierania umów o współpracy. Jednocześnie jednak należy zwrócić uwagę, iż przynajmniej 50% udział operatora w ramach umowy o współpracy jest elementem konstruowania jego pozycji jako lidera przedsięwzięcia, a więc podmiotu głównie odpowiedzialnego i reprezentanta całego przedsięwzięcia. Należałoby tu rozważyć, czy rezygnacja z tego uregulowania nie będzie stać sprzeczności z założeniami Dyrektywy 2013/30/UE, które zostały wyrażone m.in. w jej pkt 13. Co prawda projekt nie uchyla ani nie zmienia art. 49zm, 49zq i n. stanowiących o odpowiedzialności operatora za zobowiązania związane z działalnością objętą umową o współpracy, co powoduje, iż obniżenie udziału nie spowoduje bezpośrednio naruszenia zasad wynikających z ww. Dyrektywy. Jednakże należy też wziąć pod uwagę konieczność zapewnienia należytego wynagradzania operatora, na którym ciąży najwięcej obowiązków i ciężarów związanych ze wspólnym przedsięwzięciem, a ustanowienie minimalnego udziału na poziomie 50 % w założeniach miało także stanowić należyte zabezpieczenie interesu operatora.	Uwaga nieuwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt 13 Zmiana w art. 49j ustawy – <i>Prawo geologiczne i górnicze</i>, spełnia postulat przedsiębiorców i znosi konieczność posiadania co najmniej 50% udziałów przez operatora w ramach umowy o współpracy. Przepis daje większą swobodę zawierania przedmiotowych umów a jednocześnie nie zagraża prawidłowej ich realizacji (operator nadal pozostanie odpowiedzialny za realizację obowiązków koncesyjnych i ustawowych). Praktyka pokazuje, że nie zawsze operator musi posiadać największy udział procentowy w kosztach prac geologicznych, w tym robót geologicznych, lub robót górniczych.

44.	Art. 1 pkt 9	PGNiG	Przywrócenie art. 49j ust. 2 pkt 2 <u>Uzasadnienie:</u> Zasadnym jest by operator, który ponosi odpowiedzialność wobec organów administracji publicznej posiadał większość, która pozwoli mu posiadać głos decydująco w sprawach dotyczących wykonywania koncesji. Stąd przywrócić należy regulację, zgodnie z którą udział operatora w umowie o współpracy, a tym samym pośrednio udział w koncesji, powinien wynosić więcej niż 50%.	Uwaga nieuwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt 13 Zmiana w art. 49j ustawy – Prawo geologiczne i górnicze, spełnia postulat przedsiębiorców i znosi konieczność posiadania co najmniej 50% udziałów przez operatora w ramach umowy o współpracy. Przepis daje większą swobodę zawierania tych umów a jednocześnie nie zagraża prawidłowej realizacji tych umów (operator nadal pozostanie odpowiedzialny za realizację obowiązków koncesyjnych i ustawowych). Praktyka pokazuje, że nie zawsze operator musi posiadać największy udział procentowy w kosztach prac geologicznych, w tym robót geologicznych, lub robót górniczych.
45.	Art. 1 pkt 10	Kancelaria Juris Jan A. Stefanowicz	Niejasny jest charakter elementów określonych w projektowanym przepisie. Należy postulować wprowadzenie odesłania do art. 49k ust. 1a w art. 49h ust. 3 pkt 4 p.g.g., który stanowi o kryteriach ogłoszenia przetargu. Istotne jest bowiem	Uwaga uwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt 11 Przez analogię wprowadzono odniesienie do art. 49k ust. 1a ustawy – Prawo geologiczne i

			zapewnienie pełnej transparentności warunków udzielania koncesji zgodnie z Dyrektywą 94/22/UE.		górnictwo.
46.	Art. 1 pkt 10	Stowarzyszenie Kopalń Odkrywkowych	W art. 49 k po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu „1a. W ramach badania kryterium, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, ocenia się również zakres współpracy w opracowywaniu i wdrażaniu innowacji w poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów ze złóż z jednostkami naukowymi zajmującymi się rozpoznaniem budowy geologicznej Polski oraz analityki, technologii i metodyki poszukiwań złóż dedykowaną do polskich warunków geologicznych , wpisanych na listę Ministra Środowiska, o której mowa w art.” Art.... 1. Minister właściwy do spraw środowiska prowadzi listę jednostek naukowych Ministra Środowiska, o których mowa w art. 49k ust. 1a. 2. Lista jednostek naukowych Ministra Środowiska jest ogłaszana na stronie podmiotowej urzędu	Uwaga uwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt 14 i 15

			obsługującego ministra właściwego do spraw środowiska w Biuletynie Informacji Publicznej. 3. Minister właściwy do spraw środowiska wpisuje jednostkę naukową na listę Ministra Środowiska, na jej wniosek, po spełnieniu przez nią kryteriów określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 5. 4. Minister właściwy do spraw środowiska skreśla jednostkę naukową z listy Ministra Środowiska, jeżeli przestaje ona spełniać kryteria określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 5. 5. Minister Właściwy do spraw środowiska określi w drodze rozporządzenia kryteria i tryb umieszczania jednostek naukowych na liście Ministra Środowiska, a także tryb skreślania tych jednostek z listy, mając na uwadze potrzebę ...[wytyczne do wydania rozporządzenia, np.: rozwoju nauki w zakresie		

			poszukiwania, rozpoznawania i wydobywania węglowodorów.] KRYTERIA WPISU w rozporządzeniu MŚ : 2. Minister właściwy do spraw środowiska wpisuje jednostkę naukową na listę Ministra Środowiska, na jej wniosek, po spełnieniu przez nią następujących kryteriów: (I) dorobek naukowo-badawczy w badaniu procesów i struktur geologicznych Rzeczypospolitej Polskiej (II) zaplecze aparaturowe i specjalistyczne adekwatne do stawianych celów 3. Wpisu dokonuje się w terminie ... [ile dni?] od dnia otrzymania kompletnego wniosku, po przeprowadzeniu weryfikacji spełnienia kryteriów, o których mowa w ust. 2.		
47.	Uwaga ogólna dotyczy Art. 49t ust. 1 ustawy –	PGNiG OPPPW	Zmiana brzmienia art. 49t ust.1: „1. Koncesji na poszukiwanie i	Uwaga uwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt 16

	Prawo geologiczne i górnicze		rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż, a także koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złóż, udziela się na czas oznaczony nie krótszy niż 10 lat i nie dłuższy niż 30 lat, z zastrzeżeniem art. 49y ust. 2, 5 i 8.” <u>Uzasadnienie:</u> Z uwagi na proponowane w projekcie w art. 1 pkt 13 zmiany art. 49y ustawy – Prawo geologiczne i górnicze dostosowania wymaga również art. 49t ust. 1 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze w zakresie okresu obowiązywania koncesji.		
48.	Art. 1 pkt 12	LOTOS Petrobaltic B8 Spółka z o.o. Baltic SKA OPPPW	<i>Usunięcie art. 1 pkt. 12 lit. b Projektu oraz odpowiednio dostosowanie dalszych regulacji poprzez usunięcie odwołań do zabezpieczenia, o którym mowa w art. 49x ust. 2a.</i> <i>Przywrócenie art. 49x ust. 6</i> <u>Uzasadnienie:</u> Projekt nakłada na przedsiębiorców z branży węglowodorowej, prowadzących działalność na obszarach morskich obciążenia w tym finansowe, w postaci konieczność ustanowienia zabezpieczenia, o którym mowa w art. 49x ust. 2a Projektu. Projektowana regulacja, uzależnia wydanie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie	Uwaga częściowo uwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt 19 Zgodnie z art. 4 dyrektywy <i>offshore</i> Projektodawca zobowiązuje koncesjonobiorcę do utrzymywania zdolności wystarczających do wypełniania jego zobowiązań finansowych wynikających z odpowiedzialności za działalność związaną z poszukiwaniem, rozpoznawaniem i wydobywaniem węglowodorów w obszarach

			węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej od ustanowienia zabezpieczenia, o którym mowa w art. 49x ust. 2 pgig. Jednocześnie nie wprowadza żadnych zasad ustalania czy ograniczeń w odniesieniu do wysokości zabezpieczenia. Spółka pragnie wskazać, iż w jej opinii nie jest to obowiązek, którego wprowadzenie jest konieczne w świetle art. 4 Dyrektywy. W pierwszej kolejności należy bowiem wskazać, iż ocena zdolności technicznej i finansowej podmiotu do prowadzenia działalności dokonywana jest przez organ koncesyjny na różnych etapach – częściowo postępowania kwalifikacyjnego, postępowania przetargowego, gdzie w art. 49k ust. 1 pkt 1 - 3 pgig zostały określone kryteria oceny przedsiębiorcy takie jak: 1) doświadczenie w wykonywaniu działalności w zakresie poszukiwania i rozpoznawania złóż węglowodorów lub wydobywania węglowodorów ze złóż, zapewniające bezpieczeństwo prowadzonej działalności, ochronę życia i zdrowia ludzi i zwierząt oraz ochronę środowiska; 2) techniczne możliwości wykonywania		morskich Rzeczypospolitej Polskiej, rozumianą jako wszelkie działania związane z instalacją lub połączoną infrastrukturą, w tym ich projektowanie, planowanie, budowę, eksploatację i likwidację. Z uwagi na powyższe w art. 49x ust. 2a Pgg, zobowiązano Przedsiębiorę do ustanowienia zabezpieczenia, o którym mowa w ust. 2, przed przystąpieniem do realizacji zatwierdzonego przez właściwy organ nadzoru górniczego planu ruchu zakładu górniczego dla wykonywania robót geologicznych i robót górniczych związanych z wykonywaniem działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej. Ponadto w art. 49k ust. 1 pkt 2 Pgg zaktualizowano kryteria oceny przedsiębiorcy:

			działalności w zakresie, odpowiednio, poszukiwania i rozpoznawania złóż węglowodorów oraz wydobywania węglowodorów ze złóż albo wydobywania węglowodorów ze złóż, w szczególności dysponowanie odpowiednim potencjałem technicznym, organizacyjnym, logistycznym oraz kadrowym; 3) finansowe możliwości dające należytą rękojmię wykonywania działalności w zakresie, odpowiednio, poszukiwania i rozpoznawania złóż węglowodorów oraz wydobywania węglowodorów ze złóż albo wydobywania węglowodorów ze złóż, w szczególności źródła i sposoby finansowania zamierzonej działalności, w tym udział środków własnych oraz środków pochodzących z kapitału obcego. Dodatkowo zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 28 lipca 2015 roku w sprawie przetargu na udzielenie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóża węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóża, a także koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złóża – oprócz wyżej przywołanych kryteriów ustawowych, które przedsiębiorca winien wykazać dokumentami, w ofercie powinien określić sposób przeciwdziałania ujemnym wpływom zamierzonej działalności na środowisko.	„rodzaje zabezpieczenia finansowego, do pokrycia zobowiązań, jakie mogą potencjalnie wynikać z danego rodzaju działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej”. Rozszerzono katalog form zabezpieczeń o ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej. W tym miejscu należy podkreślić, że podkreślić, że w kontekście zabezpieczeń dotyczących względów bezpieczeństwa i środowiska nie jest rozpatrywana zdolność finansowa i techniczna do prowadzenia działalności na podstawie koncesji, ale rozpatrywana jest zdolność przedsiębiorcy do przyjęcia odpowiednich rozwiązań na okoliczności odpowiedzialności, jaka może wynikać z jego działalności związanej w poszukiwaniem, rozpoznawaniem i

			Zgodnie z art. 49s ust. 3 pgig organ odmawia udzielenia koncesji m.in. w sytuacjach gdy zamierzona działalność sprzeciwia się interesowi publicznemu, w szczególności związanemu z bezpieczeństwem państwa lub ochroną środowiska w tym z racjonalną gospodarką złożami kopalin. Z powyższego wynika zatem, że przedsiębiorca w toku postępowania o udzielenie koncesji podlega skrupulatnej ocenie organu koncesyjnego pod kątem techniczno-finansowych możliwości prowadzenia działalności koncesjonowanej ze szczególnym uwzględnieniem zapewnienia ochrony życia, zdrowia i środowiska. Powyższa regulacja jest zatem spójna z wymogami Dyrektywy, z której wynika jedynie konieczność uwzględnienia przy wydawaniu decyzji koncesyjnych zdolności wnioskodawcy do spełnienia wymogów dotyczących działalności w ramach koncesji. Nie oznacza to jednakże bezwzględnie wymogu ustanowienia zabezpieczenia roszczeń, które mogą powstać w związku z działalnością. Przedsiębiorca, tak jak do tej pory, powinien mieć możliwość wykazywania zdolności finansowych na zasadach		wydobywaniem węglowodorów ze złóż w obszarach morskich. Ponadto, przywrócono art. 49x ust. 6 Pgg w jego dotychczasowym brzmieniu.

			ogólnych. Taką formę mogłoby bowiem stanowić ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej czy poręczenie innych podmiotów, w tym np. spółek z grupy. Nadto zdaniem Spółki z Dyrektywy wynika, iż jednym z kryteriów oceny zdolności technicznych i finansowych wnioskodawcy występującego o koncesję jest „ryzyko, zagrożenia i wszelkie istotne informacje dotyczące obszaru koncesyjnego”. Z uwagi na budowę geologiczną wnętrza ziemi pod dnem polskich obszarów morskich oraz podejmowane przez przedsiębiorcę środki mające zapewnić bezpieczne prowadzenie działalności należy stwierdzić, iż ryzyka poważnych awarii nie są analogiczne do wypadku w Zatoce Meksykańskiej, która legła u podstaw wydania Dyrektywy. Nakładanie obowiązków finansowych w formie zabezpieczenia obciąża przedsiębiorcę, w sposób nieproporcjonalny do ryzyka wystąpienia zagrożenia. W opinii Spółki pełna ocena zdolności finansowej przedsiębiorców do prowadzenia działalności (także w świetle Dyrektywy) jest już dokonywana w toku postępowań o udzielenie koncesji, na bazie dotychczasowych przepisów. Zaś wymóg ustanowienia zabezpieczenia - bez		

			jakichkolwiek kryteriów określenia jego wysokości, a zabezpieczającego nieograniczony zakres zobowiązań, które mogłyby wynikać z prowadzonej działalności i to w sztywnych, wyłącznie w przewidzianych w art. art.49x ust. 4 formach jest zbyt dużym obciążeniem. Spółka wskazuje, iż właściwszym jej zdaniem rozwiązaniem byłoby, w odniesieniu do przedsiębiorców, występujących o wydanie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża w granicach obszarów morskich RP, analogiczne stosowanie art. 49x ust. 2 pgig – fakultatywności zabezpieczenia w przypadku, gdy z uwagi na szczególne okoliczności konkretnego przypadku organ koncesyjny uzna to za konieczne. Dodatkowo Spółka podnosi, iż nie znajduje uzasadnienia uchylenie art. 49x ust. 6 pgig w jego dotychczasowym brzmieniu. W przypadku zabezpieczeń wnoszonych w pieniądzu, uprawnienie organu do zachowania kwoty odsetek od złożonych na rachunku bankowym urzędu obsługującego organ koncesyjny środków pieniężnych, w zakresie w jakim		

			przewyższa ona koszt prowadzenia rachunku, pozostaje w sprzeczności z celem wnoszonego zabezpieczenia. Jednocześnie brak jest regulacji wskazującej kto i w jakich przypadkach uprawniony będzie do podejmowania środków z rachunku bankowego oraz jak przebiegał będzie proces dysponowania nimi i udostępniania przedsiębiorcy celem pokrycia roszczeń jakie objęte mają zostać zabezpieczeniem. Dlatego też zdaniem Spółki przyjęcie takiego rozwiązania jest niezgodne z Dyrektywą, albowiem według regulacji europejskiej środki finansowe, którymi ma wykazywać się przedsiębiorca mają umożliwić przedsiębiorcy natychmiastowe uruchomienie i nieprzerwane stosowanie wszystkich środków niezbędnych do skutecznego reagowania w przypadku awarii i szkód. Zgromadzenie kwot na rachunku bankowym urzędu oraz dodatkowo brak określonych ustawowo szczegółowych warunków uruchomienia tych środków nie spełnia tych wymogów. W razie nie uwzględnienia uwagi o usunięcie wymogu ustanowienia zabezpieczenia Spółka wskazuje, iż najpełniej takiej zdolności dowodziłoby ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej. Przedmiotowej polisy jednak w katalogi		

			zabezpieczeń art. 49x ust. 4 pgig brak		
49.	Art. 1 pkt 12	LOTOS Petrobaltic B8 Spółka z o.o. Baltic SKA OPPPW	<u>Uzasadnienie:</u> Niezależnie – na wypadek nie uwzględnienia uwagi Spółki, o której mowa powyżej – należy wskazać, iż zabezpieczenie, o którym mowa w art. 49x ust. 2a powinno być objęte ogłoszeniem o przetargu jest to bowiem analogiczne zabezpieczenie, jak to z art. 49x ust.2, którego wysokość oraz sposób ustanowienia wskazuje się na podstawie art. 49h ust.3 pkt 7) pgig. Z uwagi bowiem na treść przepisu art. 49x ust.2a pgig w projektowanym brzmieniu ustanowienie zabezpieczenia stanowi warunek udzielenia koncesji, które zgodnie z art. 49h ust. 3 pkt 7 pgig obejmowane są ogłoszeniem. Wysokość zabezpieczenia winna zostać określona przez organ przed wszczęciem postępowania, a następnie znaleźć odzwierciedlenie w decyzji koncesyjnej (mimo, że aktualnie art. 49u pgig nie przewiduje takiego zabezpieczenia w treści decyzji koncesyjnej). Wysokość zabezpieczenia nie powinna bowiem stanowić kryterium oceny ofert.	Uwaga uwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt. 11, pkt. 17 w art. 49h w ust. 3 pkt 7 ustawy – <i>Prawo geologiczne i górnicze</i>, otrzymuje brzmienie: 7) warunki udzielenia koncesji, w szczególności dotyczące wysokości, zakresu, sposobu oraz terminu ustanowienia zabezpieczenia, o którym mowa w art. 49x ust. 2a, a w uzasadnionym przypadku także wysokość, zakres oraz sposób ustanowienia zabezpieczenia, o którym mowa w art. 49x ust. 2 Dodatkowo w ust. 49u ust.1 Pgg po pkt 7 dodano pkt 8 w brzmieniu: „8) wysokość, zakres, sposób i termin ustanowienia zabezpieczenia, o którym mowa w art. 49x ust. 2a, w przypadku koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów oraz

					wydobywanie węglowodorów ze złoża w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, a także koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złoża w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej
50.	Art. 1 pkt 12 lit. f	PGNiG	Przywrócenie art. 49x ust. 6 dla zabezpieczenia określonego w ust. 2: ”6. Jeżeli zabezpieczenie, o którym mowa ust. 2, wniesiono w pieniądzu, organ koncesyjny przechowuje je na oprocentowanym rachunku bankowym. Organ koncesyjny zwraca zabezpieczenie wniesione w pieniądzu z odsetkami wynikającymi z umowy rachunku bankowego, na którym było ono przechowywane, pomniejszone o koszt prowadzenia tego rachunku oraz prowizji bankowej za przelew pieniędzy na rachunek przedsiębiorcy, a w przypadku udzielenia koncesji na rzecz stron umowy o współpracy - na rachunek wspólny, o którym mowa w art. 49zp ust. 1.” <u>Uzasadnienie:</u> Zasadnym jest by organ koncesyjny utrzymywał zabezpieczenie ustalone w pieniądzu na oprocentowanym rachunku	Uwaga uwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt. 19

			bankowym, a następnie dokonywał zwrotu wraz z odsetkami. Zabezpieczanie utrzymywane przez czas trwania koncesji powoduje zablokowanie dużych kwot na długi okres czasu (min. 10 lat). Nie jest zasadnym by organ koncesyjny uzyskiwał w ten sposób dodatkowe środki kosztem przedsiębiorców.		
51.	Art. 1 pkt 13	Kancelaria Juris Jan A. Stefanowicz	Zmianę tę należy ocenić pozytywnie. Stanowi ona realizację uwag zgłaszanych już przez instytucje branżowe i przedsiębiorców na etapie procedowania ustawy z 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy - prawo geologiczne i górnicze, wskazujących, iż ograniczanie czasu i utrudniania możliwości przedłużenia koncesji stanowi nadmierną trudność w wykonywaniu działalności, w szczególności w sytuacji nierozpoznanej lub skomplikowanych budowy i warunków geologicznych	Brak uwag	
	Uwaga ogólna dotyczy: Art. 49y ust. 3 – 4 pgig	OPPPW	Art. 49y. 3. Warunkiem przedłużenia fazy rozpoznawania jest wykonywanie działalności zgodnie z warunkami określonymi w koncesji, w szczególności zgodnie z harmonogramami, o których mowa w art. 49t ust. 1 pkt 3. 4. Przedsiębiorca przedkłada wniosek o przedłużenie fazy rozpoznawania, nie później niż 60 dni przed upływem czasu trwania tej fazy. Do wniosku dołącza się	Uwaga nieuwzględniona	Uwaga nie jest związana z procedowanym projektem ustawy. Poza tym w koncesjach łącznych ustanowiona jest wspólna faza poszukiwawczo-rozpoznawcza. W związku z uznano uwagę za bezzasadną.

			dokumenty potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w ust. 3. (...)Skreślenie w art. 49zf ust. 1-4 <u>Uzasadnienie:</u> Działalność rozpoznawcza jest warunkowana wieloma czynnikami pozostającymi poza kontrolą przedsiębiorcy, nie zawsze jest zatem możliwe dotrzymanie terminów. W takim właśnie przypadku powinno być możliwe zastosowanie instytucji przedłużenia fazy rozpoznawczej. Biorąc pod uwagę znaczne koszty, z którymi wiąże się działalność rozpoznawcza, tego rodzaju ograniczenie może zniechęcić inwestorów do podejmowania ryzyka związanego z rozpoznawaniem złóż w obawie, że będą musieli tą działalność zakończyć na przedwczesnym etapie.		
52.	Uwaga ogólna dotyczy: Art. 49za ust. 5a ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	PGNiG OPPPW	Dodanie w art. 49za ustawy – Prawo geologiczne i górnicze ust. 5a w brzmieniu: „5a. Zmiana decyzji inwestycyjnej w zakresie powiększenia obszaru górniczego w czasie trwania fazy wydobywczej wynikająca ze zmiany granic złoża określonych w zatwierdzonych dokumentacjach geologiczno-inwestycyjnych złoża węglowodorów lub	Uwaga częściowo uwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt. 24 W art. 49zg ust. 1 Pgg otrzymał brzmienie: 1. Do zmian koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża, a także koncesji na

			dodatków do dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów jest dopuszczalna, o ile granice powiększonego obszaru górniczego nie przekraczają granic przestrzeni wyznaczonej przez koncesję na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów w fazie poszukiwania i rozpoznawania. Do zmiany określonej niniejszym ustępem w zakresie granic przestrzeni koncesji stosuje się ust. 5.” <u>Uzasadnienie:</u> Z uwagi na brzmienie art. 49w ust. 2 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz art. 93 ust. 4d ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz projektowanej w art. 1 pkt 17 projektu zmiany art. 49zg ustawy – Prawo geologiczne i górnicze, niniejsza zmiana zmierza do zachowania spójności pomiędzy wskazanymi przepisami. Dodatkowo propozycja ta nie jest sprzeczna z Dyrektywą nr 94/22/WE, która w art. 3 ust. 5 stanowi, że jako udzielenie zezwolenia nie jest traktowane udzielenie pozwolenia podmiotowi posiadającemu inną formę zezwolenia, jeśli posiadanie ostatniego zezwolenia pociąga za sobą prawo do kolejnego. Możliwe jest zatem powiększanie obszaru	wydobywanie węglowodorów ze złoża nie stosuje się procedur, o których mowa w art. 49e ust. 1, chyba że zmiana koncesji zmierza do powiększenia przestrzeni nią wyznaczonej. Zmiana koncesji może nastąpić w przypadku uzasadnionym, w szczególności warunkami geologicznymi i racjonalną gospodarką złożem.”; Dodatkowo dodano w art. 49zg ust. 1a – 1c Pgg w brzmieniu: „1a. Do zmian koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża, a także koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złoża nie stosuje się procedur, o których mowa w art. 49e ust. 1, również w przypadku powiększenia obszaru górniczego, wyznaczonego odpowiednio w decyzji inwestycyjnej lub w koncesji na wydobywanie

			górniczego w ramach udzielonej pierwotnie przestrzeni w koncesji w fazie poszukiwawczo-rozpoznawczej. Konsekwencją wprowadzenia tej zmiany powinna być również zmiana dla koncesji przekształcanych w art. 9 ust. 13 ustawy nowelizującej PGiG, która odsyła do art. 49za w całości.		węglowodorów ze złoża, związanego ze zmianą granic złoża, będącego przedmiotem eksploatacji, w dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów. 1b. Zmiana koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża, a także koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złoża, w przypadku, o którym mowa w ust. 1a, może nastąpić na wniosek, jeżeli obszar, którego wniosek dotyczy nie jest objęty aktualnie ogłoszeniem, o którym mowa w art. 49f ust. 1, albo nie zostało na ten obszar wszczęte postępowanie przetargowe, albo nie został złożony wniosek, o którym mowa w art. 49e. 1c. Wniosek, o którym mowa u ust. 1b, może zostać złożony do organu koncesyjnego przez okres 3 lat od dnia doręczenia decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczno-inwestycyjną tego złoża.”;

					W projektowanym przepisie doprecyzowano, że możliwa będzie bezprzetargowa zmiana obszaru górniczego, związana ze zmianą granic złoża, będącego przedmiotem eksploatacji, w dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów, pod warunkiem, że obszar jest dostępny oraz nastąpi to przed pływem 3 lat od dnia doręczenia decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczno-inwestycyjną tego złoża (co jest skorelowane z posiadanym wyłącznym prawem do korzystania z informacji geologicznej).
53.	Uwaga ogólna dotyczy: Art. 49za.ust. 6	LOTOS Petrobaltic B8 Spółka z o.o. Baltic SKA OWPPP	<u>Uzasadnienie:</u> Przepis nakłada na przedsiębiorcę obowiązek uzyskania zmiany umowy użytkowania górniczego w terminie który w dużej mierze zależy od organu koncesyjnego. Przedsiębiorcy nie powinny obciążać okoliczności leżące po stronie organu. Wskazany w ustawie termin 30 dni może się okazać niewystarczającym w szczególności w przypadku koncesji	Uwaga nieuwzględniona	Uwaga nie jest związana z procedowanym projektem zmiany ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. Tym samym uwaga wymaga przeprowadzenia odrębnej analizy obowiązujących regulacji prawnych, w celu rozważenia zasadności ewentualnego wprowadzenia

			morskich, zgodnie bowiem z art. 12 ust. 3 p.g.g., umowy użytkowania górniczego i ich zmiany, są uzgadniane z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej.		zmian w opisanym uwagą zakresie, w terminie późniejszym.
54.	Art. 1 pk 14	Kancelaria Juris Jan A. Stefanowicz	Projektowaną zmianę należy ocenić co do zasady pozytywnie jako zmierzającą do zredukowania obciążeń po stronie przedsiębiorcy. Jednakże realny problem dotyczy tu ilości informacji ulegających przekazaniu właściwym organom oraz terminie (14 dni od dnia ich uzyskania, w różnej formie w zależności od postaci informacji). Przedsiębiorca dalej będzie zobowiązany na mocy art. 82 ust. 3 p.g.g. do przekazywania równolegle służbie geologicznej i organowi koncesyjnemu danych geologicznych pozyskanych w trakcie prowadzonych robót geologicznych. Należałoby rozważyć, czy i w tym zakresie nie ograniczyć kręgu adresatów przekazywanych danych geologicznych. Oczywiście otwartą pozostaje kwestia, ograniczenia przedmiotowego obowiązku przekazywania informacji geologicznej i metadanych jej dotyczących oraz czasu ich przekazania właściwym organom.	Uwaga uwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt. 38 Ograniczono do bieżącego informowania organu koncesyjnego o przekazaniu danych geologicznych i próbek uzyskanych w wyniku robót geologicznych państwowej służbie geologicznej danych geologicznych.
55.	Uwaga ogólna dotyczy: Art. 49zd ust. 9 oraz art. 36	Polski Związek Pracodawców Przemysłu Wydobywczego	Prawo do informacji geologicznej wskutek przeniesienia koncesji (art. 49zd ust. 9 oraz art. 36 ust. 7 PGG)	Uwaga nieuwzględniona	Uwaga nie jest związana z procedowanym projektem zmiany ustawy – Prawo

	ust. 7 pgig		<u>Uzasadnienie:</u> Zgodnie z obecnie obowiązującą treścią powołanych przepisów przeniesienie koncesji przenosi również prawa i obowiązku wynikające z innych decyzji wydanych na podstawie ustawy. W praktyce napotyka się kontrowersje związane z nabyciem w tym trybie prawa do informacji geologicznej posiadanej przez przenoszącego koncesję. Jeden z takich sporów podlegał rozstrzygnięciu przez Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dn. 28.06.2011 r. (sygn. II GSK 415/11), który choć wydany na gruncie poprzednio obowiązującego prawa geologicznego i górniczego z 1994 r. ma w pełni zastosowanie na gruncie obecnie obowiązującego PGG. W wyroku tym stwierdzono, iż przeniesienie koncesji obejmuje również wszelkie prawa wynikające z decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczną, która jest źródłem informacji geologicznych. Stąd też, w celu wyeliminowania wątpliwości należałoby w ustawie wskazać, iż przeniesienie koncesji przenosi prawa o obowiązku wynikające z innych decyzji wydanych na podstawie ustawy, w tym także w zakresie prawa do informacji geologicznej, stanowiącej podstawę wydania takich decyzji.	geologiczne i górnicze. Tym samym uwaga wymaga przeprowadzenia odrębnej analizy obowiązujących regulacji prawnych, w celu rozważenia zasadności ewentualnego wprowadzenia zmian w opisanym uwagą zakresie, w terminie późniejszym.

56.	Art. 1 pkt 17	LOTOS Petrobaltic B8 Spółka z o.o. Baltic SKA OPPPW	Proponuje się zmianę art. 49zg ust. 1, poprzez nadanie mu brzmienia: <i>„1. Do zmian koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż, a także koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złóż nie stosuje się postępowania przetargowego. Zmiana koncesji zmierzająca do powiększenia jej powierzchni może nastąpić w przypadku uzasadnionym w szczególności warunkami geologicznymi lub racjonalną gospodarką złożem.”;</i> <u>Uzasadnienie:</u> Zmiana komentowanego przepisu w taki sposób, który statuuje możliwość zmiany koncesji obejmującej powiększenie obszaru górniczego w trybie bezprzetargowym jest zmianą pożądaną i uwzględniającą specyfikę inwestycji z branży naftowej. Jednakże zdaniem Spółki analogiczne rozwiązanie powinno zostać przyjęte dla fazy poszukiwawczo-rozpoznawczej – właściwym byłoby pozostawienie ocenie organu koncesyjnego – czy w danym przypadku powiększenie obszaru koncesji o obszar przyległy jest uzasadnione warunkami geologicznymi, wynikającymi z przeprowadzonych przez przedsiębiorcę badań i analiz, które wskazują na	Uwaga nieuwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt. 24 W ocenie projektodawcy proponowany zapis byłby niezgodny z dyrektywą węglowodorową (94/22/WE). Zgodnie z dyrektywą węglowodorową Państwo Członkowskie może (ale nie musi) zdecydować o niestosowaniu przetargu, w przypadku przyznawania zezwoleń na obszar przyległy. W ocenie Ustawodawcy uwarunkowania geologiczne i produkcyjne usprawiedliwiają takie zwolnienie jedynie w przypadku zwiększenia obszaru górniczego.

			prawdopodobieństwo istnienia obiektów/struktur, których granice wykraczają poza obszar koncesji. Takie rozwiązanie jest też w opinii Spółki zgodne z brzmieniem art. 3 ust. 4 Dyrektywy 94/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 roku w sprawie warunków udzielania i korzystania z zezwoleń na poszukiwanie, badanie i produkcję węglowodorów (dalej jako „Dyrektywa Węglowodorowa”), a zatem dopuszczalne. Przepis ten bowiem pozostawia Państwu Członkowskiemu decyzję co do przyjęcia regulacji pozwalające na niestosowanie postępowań przetargowych i tzw. trybu „open door” dla „przyznawania zezwoleń na obszar przyległy”. Dotyczy to koncesji na wszystkie etapy procesu inwestycyjnego, albowiem Dyrektywa nie różnicuje pod tym względem etapu poszukiwania i rozpoznawania od wydobywania. Jedynym wymogiem jest to, by objęcie decyzją obszaru przyległego było uzasadnione uwarunkowaniami geologicznymi <u>lub</u> produkcyjnymi (w polskiej wersji językowej Dyrektywy wynikiem błędnego tłumaczenia występuje koniunkcja, gdy tymczasem pozostałe wersje językowe w tym w szczególności angielskojęzyczna, francuskojęzyczna czy wersja włoska		

			przewidują alternatywę w tym zakresie). Jednocześnie z systemowego punktu widzenia proponuje się rozważenie doprecyzowania regulacji w taki sposób, iż do zmiany koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz na wydobywanie węglowodorów ze złóż, a także koncesji na wydobywanie węglowodorów nie stosuje się postępowania przetargowego oraz procedury „open door”. Jeżeli bowiem – słusznie – ustawodawca uznaje konieczność wyraźnego wyłączenia w tym zakresie postępowania przetargowego, to analogicznie – celem usunięcia nasuwających się wątpliwości – wyraźnemu wyłączeniu powinna podlegać także druga, nowowprowadzana procedura „open door”, którą co do zasady uruchamia wniosek przedsiębiorcy. Największe wątpliwości w tym zakresie mogłyby bowiem pojawić się w przypadku wniosku w przedmiocie zmiany poprzez powiększenie koncesji i obszar przyległy. Takie też rozwiązanie przyjęto w Dyrektywie Węglowodorowej, gdzie w art. 3 ust. 4, w którym zwolnienie dotyczy zarówno postępowania przetargowego jak i „open door”.		

57.	Art. 1 pkt 17	PGNiG	Zmiana brzmienia art. 49zg ust. 1 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze: „Art. 49zg. 1. Do zmian koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż, a także koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złóż nie stosuje się postępowania przetargowego, chyba że zmiana koncesji zmierza do powiększenia powierzchni koncesji ustanowionej dla fazy poszukiwawczo- rozpoznawczej. Zmiana koncesji może nastąpić w przypadku uzasadnionym w szczególności warunkami geologicznymi i racjonalną gospodarką złożem, w szczególności w sytuacji określonej w art. 49za ust. 5a lub art. 93 ust. 4d, gdy wynika to ze zmiany przestrzeni określonej w zatwierdzonym przez organ administracji geologicznej dodatku do dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej. <u>Uzasadnienie:</u> Przepis art. 49zg ust.1 może budzić wątpliwości z punktu widzenia jego zgodności z dyrektywą 94/22/WE z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie warunków udzielania i korzystania z zezwoleń na poszukiwanie, badanie i produkcję	Uwaga częściowo uwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt. 24 W art. 49zg ust. 1 Pgg otrzymał brzmienie: 1. Do zmian koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż, a także koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złóż nie stosuje się procedur, o których mowa w art. 49e ust. 1, chyba że zmiana koncesji zmierza do powiększenia przestrzeni nią wyznaczonej. Zmiana koncesji może nastąpić w przypadku uzasadnionym, w szczególności warunkami geologicznymi i racjonalną gospodarką złożem.”; Dodatkowo dodano w art. 49zg ust. 1a – 1c Pgg w brzmieniu: „1a. Do zmian koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów

			węglowodorów (tzw. dyrektywy węglowodorowej). Art. 3 ust. 4 dyrektywy węglowodorowej przewiduje możliwość przyznania koncesjonariuszowi posiadającemu koncesję w odniesieniu do danego obszaru koncesyjnego o obszar przyległy, o ile jest to usprawiedliwione uwarunkowaniami geologicznymi i produkcyjnymi. Takie rozwiązanie może być realizowane poprzez tryb zmiany koncesji już udzielonej danemu przedsiębiorcy; wówczas decyzja organu koncesyjnego w przedmiocie zmiany koncesji stanowić będzie „zezwoleń na obszar przyległy” w rozumieniu wskazanego przepisu dyrektywy węglowodorowej. Brak jest merytorycznego i praktycznego uzasadnienia dla niewprowadzenia postulowanej zmiany, korespondującej z powołanym postanowieniem dyrektywy. Proponowana zmiana ma na celu wzmocnić argumentację jaka posługuje się dyrektywa węglowodorowa.		ze złoża, a także koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złoża nie stosuje się procedur, o których mowa w art. 49e ust. 1, również w przypadku powiększenia obszaru górniczego, wyznaczonego odpowiednio w decyzji inwestycyjnej lub w koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złoża, związanego ze zmianą granic złoża, będącego przedmiotem eksploatacji, w dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów. 1b. Zmiana koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża, a także koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złoża, w przypadku, o którym mowa w ust. 1a, może nastąpić na wniosek, jeżeli obszar, którego wniosek dotyczy nie jest objęty aktualnie ogłoszeniem, o którym mowa w art. 49f ust. 1, albo nie zostało na ten obszar wszczęte postępowanie

					przetargowe, albo nie został złożony wniosek, o którym mowa w art. 49e. 1c. Wniosek, o którym mowa u ust. 1b, może zostać złożony do organu koncesyjnego przez okres 3 lat od dnia doręczenia decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczno-inwestycyjną tego złoża.”; W projektowanym przepisie doprecyzowano, że możliwa będzie bezprzetargowa zmiana obszaru górniczego, związana ze zmianą granic złoża, będącego przedmiotem eksploatacji, w dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów, pod warunkiem, że obszar jest dostępny oraz nastąpi to przed pływem 3 lat od dnia doręczenia decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczno-inwestycyjną tego złoża (co jest skorelowane z posiadanym wyłącznym prawem do korzystania z informacji geologicznej).

58.	Art. 1 pkt 17	Kancelaria Juris Jan A. Stefanowicz	Wątpliwe jest, czy proponowane rozwiązanie jest zgodne z Dyrektywą 94/22/ WE, która nakazuje podjąć państwu członkowskiemu niezbędne środki celem zapewnienia, aby dostęp do działalności polegającej na poszukiwaniu, badaniu i produkcji węglowodorów pozbawiony wszelkiej dyskryminacji oraz aby zezwolenia na prowadzenie owej działalności były udzielane według procedury, zgodnie z którą wszystkie zainteresowane podmioty mogą składać wnioski według opublikowanych kryteriów. Powiększenie obszaru lub przestrzeni może być uznane jako uprzywilejowanie podmiotu już posiadającego koncesję. Tym bardziej, iż to poszerzenie może teoretycznie dotyczyć także części, a nawet całości obszarów przetargowych (aktualnie ogłoszonych albo takich, na które nie udzielono koncesji). W projektowanych i obowiązujących regulacjach brak właściwej normy, iż postępowania w omawianym zakresie nie podlegałyby wszczęciu, a wszczęte ulegałyby umorzeniu (w szczególności regulacji takiej brak w projektowanych przepisach dotyczących procedury „open door”).	Uwaga częściowo uwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt. 24 Uzasadnienie jw. W ocenie projektodawcy proponowany zapis jest zgodny z dyrektywą węglowodorową (94/22/WE). Zgodnie z dyrektywą węglowodorową Państwo Członkowskie może zdecydować o niestosowaniu przetargu, w przypadku przyznawania zezwoleń na obszar przyległy. W ocenie Projektodawcy uwarunkowania geologiczne i produkcyjne usprawiedliwiają takie zwolnienie w przypadku zwiększenia obszaru górniczego
59.	Uwaga ogólna dotyczy art. 49zn	LOTOS Petrobaltic B8 Spółka z o.o. Baltic	<i>Postuluje się uchylenia art. 49zn ust. 7 -10 oraz art. 49zo pgig, a w konsekwencji</i>	Uwaga nieuwzględniona	Uwaga nie jest związana z procedowanym projektem

	ust. 7-10, art. 49zo, 49ze ust. 3 pkt. 2 oraz ust. 1 pkt. 1 pgig	SKA OPPPW	<i>uchylenie zapisu art. 49ze ust. 3 pkt. 2 oraz ust. 1 pkt. 1 pgig.</i> <u>Uzasadnienie:</u> Zapisy dotyczące Umowy o współpracy odnoszące się do rocznego zebrania stron umowy oraz sprawozdań finansowych wzorowane są na zapisach dotyczących spółek handlowych. Tymczasem strony tej Umowy nie tworzą poprzez jej zawarcie Spółki, dla której możliwe byłoby sporządzenie rachunku zysków i strat oraz bilansu, zaś ze względu na fakt, że każda ze stron Umowy może samodzielnie prowadzić sprzedaż węglowodorów, nie można do Umowy przypisać określonych przychodów. Operator powinien zapewnić prowadzenie rachunkowości umożliwiającej przypisanie każdej ze stron jej udziału w kosztach, aktywach i zobowiązaniach, które będą mogły uwzględnić w swych indywidualnych sprawdzaniach finansowych oraz przypadające na ich udziały ilości węglowodorów do sprzedaży. Nie znajdują uzasadnienia regulacje o charakterze bezwzględnie obowiązującym, wprowadzając wymogi w zakresie sposobu organizacji działalności stron umowy o współpracy. W szczególności wskazać tu należy na wymóg sporządzania i zatwierdzania		zmiany ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. Tym samym uwaga wymaga przeprowadzenia odrębnej analizy obowiązujących regulacji prawnych, w celu rozważenia zasadności ewentualnego wprowadzenia zmian w opisanym uwagą zakresie, w terminie późniejszym.

			planów rocznych i wieloletnich jak również wymóg powoływania biegłego rewidenta celem przeprowadzenia badania, prowadzonych odrębnie dla wspólnej działalności ksiąg rachunkowych i rocznych sprawozdań finansowych. Planowanie wspólnej działalności w okresach rocznych oraz wieloletnich, jak również prowadzenie wzajemnych rozliczeń pomiędzy stronami, weryfikacja wyników finansowych projektu oraz jego ocena ekonomiczna, oparte zostać powinny na zasadach ustalonych przez strony, uwzględniających specyfikę danego projektu oraz obowiązki wynikające bezpośrednio z decyzji koncesyjnej. Istotnym jest bowiem, iż harmonogram, w podziale na lata, realizacji obowiązków wynikających z koncesji stanowi element obligatoryjny zarówno oferty składanej przez podmioty występujące wspólnie w ramach przetargu na udzielenie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża, jak również element obligatoryjny decyzji koncesyjnej. Niezasadnym wydaje się zatem powielanie obowiązków w zakresie planowania realizacji i finansowania		

			zadań w ramach prowadzonej wspólnie działalności, w sytuacji gdy harmonogram ich realizacji wynika bezpośrednio z treści decyzji koncesyjnej i w tym zakresie pozostaje wiążący dla koncesjonariuszy - stron umowy o współpracy. Jego konkretyzacja w aspekcie finansowym i rzeczowym, z uwagi na sekwencyjność i warunkowość poszczególnych etapów prac, pozostawać winna w wyłącznej kompetencji stron umowy. W świetle powyższego, nie znajdują również uzasadnienia daleko idące sankcje, przewidziane w art. 49ze ust. 3 pkt. 2 obligującym organ koncesyjny do cofnięcia koncesji w przypadku niezatwierdzenia planu działalności dla pierwszego roku obrotowego oraz 49ze ust. 1 pkt. 1 pgig, uprawniająca organ koncesyjny do cofnięcia koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż w sytuacji niezatwierdzenia planów rocznych lub wieloletnich w kolejnych latach. Należy podkreślić, iż postulowane zmiany w żaden sposób nie zmniejszą i nie osłabią możliwości kontroli przedsiębiorców i terminowości wykonywania przez nich prac, w tym robót geologicznych przez organ		

			koncesyjny. Najistotniejsza nie jest bowiem kontrola wykonywania przez kooperantów zobowiązań umownych. Ta sfera powinna pozostać objęta zasadą swobody kontraktowania. Decydującym z punktu widzenia zarówno organu koncesyjnego jak i Skarbu Państwa jest zdaniem Spółki fakt wykonywania prac określonych w koncesji, zgodnie z założonym harmonogramem. W związku zaś z tym, iż na koncesjonobiorcy ciąży szereg obowiązków informacyjnych, w tym do okresowego składania raportów dotyczących przebiegu działalności, w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w wykonywaniu działalności koncesjonowanej organowi służy instrument określony w art. 37 p.gig. Wskazać należy przy tym, iż w odniesieniu do podmiotów uzyskujących koncesję i prowadzących działalność samodzielnie, ustawodawca nie przewiduje dodatkowych obowiązków w zakresie planowania realizacji oraz finansowania obowiązków przewidzianych w koncesji, jak również nie poddaje wyników finansowych prowadzonej działalności koncesyjnej odrębnym wymogom w obszarze rachunkowości. Wprowadzenie zatem dodatkowych obowiązków w odniesieniu do podmiotów		

			kooperujących, niezasadnie różnicuje sytuację koncesjonariuszy działających w ramach umowy o współpracy co w efekcie może zniechęcić przedsiębiorców do współpracy i wpłynąć negatywnie na rozwój działalności w zakresie poszukiwania i rozpoznawania węglowodorów oraz wydobywania węglowodorów ze złóż.		
60.	Uwaga ogólna dotyczy: Art. 49 zn ust. 7-10 oraz Art. 49 zo PGiG	ORLEN Upstream	Uchylenie Art. 49 zn ust. 7-10 oraz Art. 49 zo – przepisów odnoszących się w sposób szczegółowy do organizacji współpracy stron w ramach umowy o współpracy <u>Uzasadnienie:</u> Nie znajdujemy uzasadnienia dla szczegółowego regulowania w ustawie relacji prawnych pomiędzy stronami umowy o współpracy, takiej jak wymogi dotyczące sposobu organizacji działalności stron umowy o współpracy, sporządzania i zatwierdzania planów rocznych, wieloletnich, prowadzenie ksiąg rachunkowych etc . Jest to niezgodne z praktyką światową w tym zakresie, gdzie stosunki pomiędzy przedsiębiorcami są regulowane swobodnie w ramach przyjętych standardów i dobrych praktyk. Postulujemy w tym zakresie pozostawienie autonomii regulacyjnej.	Uwaga nieuwzględniona	Uwaga nie jest związana z procedowanym projektem zmiany ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. Tym samym uwaga wymaga przeprowadzenia odrębnej analizy obowiązujących regulacji prawnych, w celu rozważenia zasadności ewentualnego wprowadzenia zmian w opisanym uwagą zakresie, w terminie późniejszym.
61.	Uwaga ogólna	LOTOS Petrobaltic	Proponowane brzmienie art. 49zq ust.1	Uwaga	Uwaga nie jest związana z

	dotyczy: art. 49zq ust. 1 pgig	B8 Spółka z o.o. Baltic SKA OPPPW	pgig: <i>Za zobowiązania powstałe w związku z działalnością objętą umową o współpracy oraz koncesją na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża albo koncesją na wydobywanie węglowodorów ze złoża, w tym uiszczenie wynagrodzenia z tytułu umowy o ustanowieniu użytkowania górniczego i umowy na korzystanie z informacji geologicznej, do której prawa przysługują Skarbowi Państwa oraz opłat, o których mowa w dziale VII, <u>odpowiedzialność ponoszą strony umowy o współpracy, proporcjonalnie do określonego w umowie udziału stron w kosztach wspólnej działalności.</u></i> <u>Uzasadnienie:</u> Literalne brzmienie art. 49zq ust. 1 pgig sugerowałoby, że za zobowiązania w tym przepisie wymienione wyłączną odpowiedzialność ponosi operator, w takim rozumieniu, że jest on zobowiązany do ich poniesienia. Taką interpretację mógłby uzasadniać także ustęp 3 tego samego przepisu, który tylko w tym szczególnym przypadku przewiduje regres Operatora w stosunku do pozostałych stron Umowy. Tymczasem jest to niespójne z celem regulacji, zasadami	niewwzględniona	procedowanym projektem zmiany ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. Tym samym uwaga wymaga przeprowadzenia odrębnej analizy obowiązujących regulacji prawnych, w celu rozważenia zasadności ewentualnego wprowadzenia zmian w opisanym uwagą zakresie, w terminie późniejszym.

			ponoszenia kosztów i sprzeczne z wnioskiem wynikającym z art. 49zu o odpowiedzialności ustępujących nieoperatorów wobec osób trzecich.		
62.	Uwaga ogólna dotyczy: art.49zr oraz art. 49zd pgig	LOTOS Petrobaltic B8 Spółka z o.o. Baltic SKA OPPPW	Proponowane brzmienie art. 49zd ust. 1 - 5 pgig: <i>1. Jeżeli nie sprzeciwia się temu interes publiczny, w szczególności związany z bezpieczeństwem państwa, budową konkurencyjnego i przejrzystego rynku energii, zapewnieniem bezpieczeństwa energetycznego lub ochroną środowiska, w tym z racjonalną gospodarką złożem, na wniosek przedsiębiorcy będącego dotychczasową stroną umowy o współpracy, w przypadkach określonych w art. 49zr ust. 2 oraz art. 49zt ust. 3 i 4, organ koncesyjny przenosi koncesję na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża albo koncesję na wydobywanie węglowodorów ze złoża, w drodze decyzji, <u>na tego przedsiębiorcę</u> bądź na nowe strony umowy o współpracy.</i> <i>2. Organ koncesyjny przenosi koncesję, w przypadku gdy <u>przedsiębiorca będący dotychczasową stroną umowy o współpracy, występujący z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, bądź podmiot przystępujący do umowy o współpracy:</u></i> <i>1) posiada decyzję o uzyskaniu pozytywnej</i>	Uwaga nieuwzględniona	Uwaga nie jest związana z procedowanym projektem zmiany ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. Tym samym uwaga wymaga przeprowadzenia odrębnej analizy obowiązujących regulacji prawnych, w celu rozważenia zasadności ewentualnego wprowadzenia zmian w opisanym uwagą zakresie, w terminie późniejszym.

			oceny z postępowania kwalifikacyjnego, o której mowa w <u>art. 49a ust. 17</u>, odpowiednio w zakresie, o którym mowa w <u>art. 49a ust. 16</u>; 2) wyraża zgodę na przyjęcie wszystkich warunków określonych w koncesji oraz w umowie o ustanowieniu użytkowania górniczego; 3) wykaże, iż jest w stanie spełnić wymagania związane z wykonywaniem zamierzonej działalności. 3. Do wniosku o przeniesienie koncesji dołącza się nową umowę o współpracy, w przypadku gdy wniosek dotyczy przeniesienia koncesji na nowe strony umowy o współpracy. 4. Stronami postępowania dotyczącego przeniesienia, o którym mowa w ust. 1, są strony dotychczasowej umowy o współpracy oraz podmiot przystępujący do umowy o współpracy, w przypadku gdy wniosek dotyczy przeniesienia koncesji na nowe strony umowy o współpracy.. 5. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do przenoszenia koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża albo koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złoża udzielonej jednemu przedsiębiorcy. Stronami postępowania dotyczącego		

			przeniesienia takiej koncesji są przedsiębiorca oraz podmiot, który ubiega się o przeniesienie koncesji, bądź strony umowy o współpracy ubiegające się o przeniesienia koncesji. Proponowane brzmienia art. 49 zr ust. pgig: <i>1. Za zgodą wszystkich stron umowy o współpracy operator może wypowiedzieć swój udział w umowie z zachowaniem sześciomiesięcznego terminu wypowiedzenia, ze skutkiem na dzień, w którym decyzja, o której mowa w art. 49zd ust. 1, stała się ostateczna, pod warunkiem przedstawienia kandydatury nowego operatora <u>lub pod warunkiem przyjęcia przez dotychczasową stronę umowy o współpracy niebędącą operatorem funkcji operator.</u></i> <u><i>1a Za zgodą wszystkich stron umowy o współpracy, operator może wypowiedzieć swój udział, z zachowaniem terminu o przewidzianego w ust. 1, również w przypadku, gdy niebędąca operatorem strona umowy o współpracy podejmie decyzję o samodzielnym kontynuowaniu działalności.</i></u> 2. Nowy operator <u>lub niebędąca operatorem strona umowy o współpracy,</u>		

			<u>o której mowa w ustępie 1a</u>, wstępuje w prawa i obowiązki operatora, który wypowiedział swój udział w umowie o współpracy, z dniem, w którym decyzja, o której mowa w <u>art. 49zd</u> ust. 1, stała się ostateczna. 3. <u>W przypadku wskazanym w ustępie 1</u>, nowy operator oraz operator, który wypowiedział swój udział w umowie o współpracy, ponoszą solidarną odpowiedzialność wobec pozostałych stron umowy za zobowiązania wynikające z umowy powstałe przed dniem, w którym decyzja, o której mowa w <u>art. 49zd</u> ust. 1, stała się ostateczna, przez okres kolejnych 12 miesięcy. Nowy operator oraz operator który wypowiedział swój udział, za zgodą wszystkich pozostałych stron umowy o współpracy, mogą uregulować swoją odpowiedzialność w sposób odmienny. <u>Uzasadnienie:</u> Wątpliwości budzą, regulacje odnoszące się do zasad wypowiedzania umowy o współpracy przez operatora, (art. 49 zr) w kontekście zasad przenoszenia koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża (art. 49zd pgig) w zakresie w jakim nie przewidują one możliwości, rezygnacji z realizacji projektu przez operatora i przeniesienia		

			koncesji na pozostałą niebędącą operatorem stroną umowy o współpracy. Zawarte w art. 49zr, odwołanie do art. 49zd ust. 1 pgig, posługującego się pojęciem "nowych stron umowy o współpracy" sugeruje, iż ustawodawca nie dopuszcza możliwości, wypowiedzenia umowy o współpracę przez operatora, przy jednoczesnym przeniesieniu koncesji udzielonej stronom umowy o współpracy, na działającą samodzielnie pozostałą stroną niebędącą operatorem, która wyraża chęć dalszego prowadzenia działalności samodzielnie. Uwzględnienie dodatkowo literalnego brzmienia art. 49 zd ust. 5, prowadzi do wniosku, iż ustawodawca dopuszcza wyłącznie dwie konfiguracje, to jest przeniesienie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż albo wydobywanie węglowodorów ze złóż udzielonej jednemu podmiotowi na rzecz innego przedsiębiorcy, bądź przeniesienie koncesji udzielonej stronom umowy o współpracy na nowe strony umowy o współpracy. Podkreślić należy, iż rozwiązanie takie nie odpowiada w pełni potrzebom rynku oraz nie uwzględnia jego specyfiki. Zważywszy bowiem na poziom skomplikowania procesów		

			inwestycyjnych i technologicznym, ich kosztowność jak również zmienną sytuację ekonomiczną, nieuzasadnione wydaje się nadmierne ograniczanie możliwości zmian podmiotowych po stronie koncesjonariuszy. Jednocześnie zwrócić należy uwagę, iż ustawodawca dopuszcza przeniesienie koncesji na podmiot trzeci, przy spełnieniu warunków wymienionych w art. 49zd ust.1 pgig. Tym bardziej zatem za uzasadnioną uznać należy możliwość, przeniesienia koncesji udzielonej stronom umowy o współpracy na rzecz jednej ze stron, w sytuacji gdy operator podejmie decyzję o wycofaniu się ze wspólnej działalności. Taka regulacja byłaby pożądaną w przypadku realizacji projektów realizowanych przez dwa podmioty, w którym operator nie oceniałby go dłużej jako atrakcyjny, zaś nieoperator zamierzałby go kontynuować. W aktualnym brzmieniu ustawy w sytuacji braku potencjalnego zainteresowanego nowego podmiotu, który objąć mógłby status operatora, przy braku regulacji dopuszczającej przejęcie udziałów przez jedyne nieoperatora najprawdopodobniej nastąpiłoby zrzeczenie się koncesji przez dotychczasowego operatora, co powoduje		

			jej wygaśnięcie i w sposób nieefektywny kończy projekt w toku, ze szkodą zarówno dla przedsiębiorców jak i interesu Skarbu Państwa. Precyzyjna regulacja w powyższym zakresie jest uzasadniona także faktem, iż zmiana stron decyzji administracyjnej w trybie przenoszenia decyzji jest szczególnym trybem uzyskiwania decyzji administracyjnej, który wymaga wyraźnej ku temu podstawy prawnej. Jednocześnie należy podkreślić, iż z uwagi na określone w art. 49 zd ust. 2 pgiG przesłanki wydania decyzji przenoszącej koncesję przedsiębiorca zamierzający samodzielnie kontynuować projekt będzie podlegał ocenie dokonywanej przez organ czy spełnia warunki ku temu. Wydanie decyzji przenoszącej koncesję będzie zatem uzależnione od możliwości wykazania przez przedsiębiorcę, że samodzielnie spełnia wymogi kontynuowania projektu.		
63.	Uwaga ogólna dotyczy: Art. 49 zr oraz Art. 49 zt. PGiG	ORLEN Upstream	Zmiana regulacji odnoszących się do wypowiedzenia udziału operatora w umowie o współpracy w taki sposób, aby możliwe było przeniesienie funkcji operatora na jedną ze stron umowy o współpracy.	Uwaga nieuwzględniona	Uwaga nie jest związana z procedowanym projektem zmiany ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. Tym samym uwaga wymaga przeprowadzenia odrębnej

			<u>Uzasadnienie:</u> Proponowane w projekcie zmiany ustawy przewidujące odstąpienie od wymogu posiadania przez operatora >50% udziału w koncesji (Art. 49j) powinny przełożyć się również na zmianę w Art. 49 zr oraz Art. 49 zt w taki sposób, aby możliwe było przeniesienie funkcji operatora na jedną ze stron umowy o współpracy. Przeniesienie to powinno być możliwe także wówczas, gdy podmiot będący operatorem zrezygnuje z pełnienia funkcji operatora, ale nadal pozostaje koncesjonariuszem.		analizy obowiązujących regulacji prawnych, w celu rozważenia zasadności ewentualnego wprowadzenia zmian w opisanym uwagą zakresie, w terminie późniejszym.
64.	Uwaga ogólna dotyczy: Art. 49zr ust. 3, art. 49zt ust. 7	LOTOS Petrobaltic B8 Spółka z o.o. Baltic SKA OPPPW	Proponowane brzmienie art. 49zr ust. 3 pggig: <i>"3. Nowy operator oraz operator, który wypowiedział swój udział w umowie o współpracy, ponoszą solidarną odpowiedzialność wobec pozostałych stron umowy za zobowiązania wynikające z umowy powstałe przed dniem, w którym decyzja, o której mowa w art. 49zd ust. 1, stała się ostateczna, przez okres kolejnych 12 miesięcy. <u>Nowy operator oraz operator który wypowiedział swój udział, za zgodą wszystkich pozostałych stron umowy o współpracy, mogą uregulować swoją odpowiedzialność w sposób odmienny</u>".</i>	Uwaga nieuwzględniona	Uwaga nie jest związana z procedowanym projektem zmiany ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. Tym samym uwaga wymaga przeprowadzenia odrębnej analizy obowiązujących regulacji prawnych, w celu rozważenia zasadności ewentualnego wprowadzenia zmian w opisanym uwagą zakresie, w terminie późniejszym.

			oraz nowe brzmienie art. 49zt ust. 7 : <i>"7. Niebędąca operatorem strona przystępująca do umowy o współpracy oraz strona wypowiadająca udział w umowie, ponoszą solidarną odpowiedzialność wobec pozostałych stron umowy za zobowiązania wynikające z umowy powstałe przed dniem, w którym decyzja, o której mowa w art. 49zd ust. 1 albo art. 49zg ust. 5, stała się ostateczna, przez okres kolejnych 12 miesięcy, <u>chyba że niebędąca operatorem strona przystępująca do umowy o współpracy oraz strona wypowiadająca, za zgodą wszystkich pozostałych stron umowy o współpracy, uregulują swoją odpowiedzialność w sposób odmienny</u>"</i> <u>Uzasadnienie:</u> W odniesieniu do regulacji art. 49zr ust. 3 oraz art. 49zt ust. 7, w zakresie w jakim odnoszą się one do zasady odpowiedzialności stron, postuluje się nadanie im charakteru dyspozytywnego. Zauważyć należy bowiem, iż wskazana regulacja odnosi się do wzajemnej odpowiedzialności stron. W świetle art. 49zu rozliczenia dokonywane między stronami realizowane w oparciu o wskazane przepisy nie wywołują skutku w odniesieniu do osób trzecich,		

			nieuzasadnionym wydaje się zatem ograniczenie możliwości zawężenia lub rozszerzenia odpowiedzialności stron, w przypadku ich zgodnego porozumienia w przedmiotowym zakresie. Zwrócić należy również uwagę, że w przypadku, gdy rozwiązanie umowy następuje w przypadkach, o których mowa w art. 49zg ust. 5 pgig nie mamy do czynienia z „niebędącą operatorem stroną przystępującą do umowy o współpracy” w miejsce strony o której mowa w art. 49 zg ust. 5 pgig. Tym samym nie ma podmiotu, z którym przedsiębiorca o którym mowa w art. 49zg ust. 5 miałby ponosić odpowiedzialność solidarną.		
65.	Uwaga ogólna dotyczy: art. 49zr ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	PGNiG	Zmiana brzmienia art. 49zr ustawy – Prawo geologiczne i górnicze: Art. 49zr. 1. Za zgodą wszystkich stron umowy o współpracy operator może wypowiedzieć swój udział w umowie z zachowaniem sześciomiesięcznego terminu wypowiedzenia, ze skutkiem na dzień, w którym decyzja, o której mowa w Art. 49zd ust. 1, stała się ostateczna, pod warunkiem przedstawienia kandydatury nowego operatora. Nowym operatorem może być również inna dotychczasowa strona umowy o współpracy.	Uwaga nieuwzględniona	Uwaga nie jest związana z procedowanym projektem zmiany ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. Tym samym uwaga wymaga przeprowadzenia odrębnej analizy obowiązujących regulacji prawnych, w celu rozważenia zasadności ewentualnego wprowadzenia zmian w opisanym uwagą zakresie, w terminie późniejszym.

			<u>Uzasadnienie:</u> Wątpliwości budzą regulacje odnoszące się do zasad wypowiedzania umowy o współpracy przez operatora (art. 49zr) w kontekście zasad przenoszenia koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża (art. 49zd ustawy – Prawo geologiczne i górnicze) w zakresie w jakim nie przewidują one możliwości rezygnacji z realizacji projektu przez operatora i przeniesienia koncesji na pozostałą niebędącą operatorem stroną umowy o współpracy. Zawarte w art. 49zr odwołanie do art. 49zd ust. 1 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze, posługującego się pojęciem "nowych stron umowy o współpracy" sugeruje, iż ustawodawca nie dopuszcza możliwości wypowiedzenia umowy o współpracę przez operatora, przy jednoczesnym przeniesieniu koncesji udzielonej stronom umowy o współpracy na działającą samodzielnie pozostałą stroną niebędącą operatorem, która wyraża chęć dalszego prowadzenia działalności samodzielnie. Uwzględnienie dodatkowo literalnego brzmienia art. 49 zd ust. 5 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze, prowadzi do wniosku, iż ustawodawca dopuszcza		

			wyłącznie dwie konfiguracje, to jest przeniesienie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż albo wydobywanie węglowodorów ze złóż udzielonej jednemu podmiotowi na rzecz innego przedsiębiorcy, bądź przeniesienie koncesji udzielonej stronom umowy o współpracy na nowe strony umowy o współpracy. Podkreślić należy, iż rozwiązanie takie nie odpowiada w pełni potrzebom rynku oraz nie uwzględnia jego specyfiki. Zważywszy bowiem na poziom skomplikowania procesów inwestycyjnych i technologicznym, ich kosztowność jak również zmienną sytuację ekonomiczną, nieuzasadnione wydaje się nadmierne ograniczanie możliwości zmian podmiotowych po stronie koncesjonariuszy. Jednocześnie zwrócić należy uwagę, iż ustawodawca dopuszcza przeniesienie koncesji na podmiot trzeci, przy spełnieniu warunków wymienionych w art. 49zd ust.1 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. Tym bardziej zatem za uzasadnioną uznać należy możliwość przeniesienia koncesji udzielonej stronom umowy o współpracy na rzecz jednej ze stron, w sytuacji gdy operator podejmie decyzję o wycofaniu się		

			ze wspólnej działalności.		
66.	Art. 1 pkt 27	LOTOS Petrobaltic B8 Spółka z o.o. Baltic SKA OPPPW	Wykreślenie proponowanych zmian <u>Uzasadnienie:</u> Obowiązek ustanowienia systemu niezależnej weryfikacji oraz udziału niezależnego weryfikatora narzucony w dyrektywie unijnej, proponujemy wypełnić pozostawiając weryfikację Planu Ruchu w gestii organu nadzoru górniczego bez konieczności powoływania nowej kategorii rzeczoznawcy.	Uwaga nieuwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt. 34 Obowiązek ustalenia systemu niezależnej weryfikacji wynika z art. 17 dyrektywy <i>offshore</i> , Przy czym definicja „niezależnego weryfikatora” oznacza ocenę i potwierdzenie ważności konkretnych oświadczeń pisemnych dokonanych przez podmiot (tj. osobę fizyczną lub osobę prywatną) lub organizacyjną część operatora (rozumianego jako podmiot, wyznaczony do prowadzenia działalności związanej z poszukiwaniem, rozpoznawaniem i wydobywaniem węglowodorów, w tym planowania i realizacji na odwiercie lub zarządzania i sterowania funkcjami instalacji wydobywczej) lub właściciela, przy czym nie może on znajdować się pod kontrolą ani wpływem podmiotu lub części

					organizacyjnej stosujących te oświadczenia. Z uwagi na powyższe, brak jest przesłanki aby uwzględnić niniejszą uwagę.
67.	Art. 1 pkt 28	Kancelaria Juris Jan A. Stefanowicz	<u>Uwaga ogólna do artykułu:</u> Należy zwrócić uwagę, iż nieadekwatna implementacja przepisu Dyrektywy UE nr 2013/30/UE zaproponowana w art. 79 ust. 1a pr.g.g. jest w istocie rozszerzeniem i to powodującym nieczytelność hipotezy normy. Wydaje się, iż zgodnie z regulacją unijną nie jakiegokolwiek badania geofizyczne powinny być objęte obligatoryjnym projektem robót geologicznych, lecz jedynie rzeczywiście roboty geologiczne, czy też może co najwyżej takie prace geologiczne, które wiążą się z ingerencją w „obszar” dna morza. W tym miejscu należy również wskazać, iż zasadne i celowe jest zaproponowanie nowej definicji „pracy geologicznej” zawartej w słowniczku ustawy pr.g.g. w art. 6 ust. 1 pkt 8) w brzmieniu: <i>„8. pracą geologiczną – jest projektowanie i wykonywanie badań oraz innych czynności dla ustalania budowy geologicznej kraju, ustalenia lub rozpoznania nagromadzeń naturalnych i antropogenicznych surowców</i>	Uwaga częściowo uwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt. 35 w art. 79 ust. 1a Pgg otrzymał brzmienie: „1a. Wykonywanie prac geologicznych z zastosowaniem metod geofizycznych w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej wymaga projektu robót geologicznych.”; Ze względu na powyższą poprawkę konieczne było preredagowanie art. 1 pkt 42 (dot. art. 92 ust. 5 Pgg). Uwaga dotycząca powtórnego zdefiniowania prac geologicznych, zgłoszona została poza projektem. Zostanie rozważona przy kolejnej nowelizacji Prawa geologicznego i górniczego.

			<i>mineralnych, wód podziemnych, kompleksów podziemnego składowania substancji w tym dwutlenku węgla, odpadów, określania warunków hydrogeologicznych, gazowych lub geologiczno-inżynierskich oraz sporządzanie map i dokumentacji geologicznych, projektowanie i wykonywanie badań na potrzeby wykorzystania ciepła ziemi lub korzystania z wód podziemnych. ”</i> <u>Uwaga szczegółowa do artykułu:</u> Powyższa zmiana nie jest kompatybilna z przepisem art. 6 ust. 1 pkt 1c pr.g.g., w którym nowelizacją tzw. węglowodorową do pr.g.g. wprowadzono z dniem 1 stycznia 2015 r. definicję „<i>badan geofizycznych w celu zbadania struktur geologicznych związanych z występowaniem złóż węglowodorów</i>”, ani z definicją robót geologicznych z pkt 11. Określenie w dyspozycji projektowanej zmiany obowiązku sporządzania projektu robót geologicznych ogólnie, w odniesieniu do wszystkich badań geofizycznych w granicach obszarów morskich RP, oznacza zastosowanie definicji z art. 6 ust. 1 pkt 1c, a więc konieczność sporządzania takiego projektu w każdym przypadku wykonywania jakichkolwiek badań geofizycznych, a nie		

			tylko takich, które są robotami geologicznymi z zastosowaniem metod geofizycznych, wykonywanymi w celu zbadania struktur geologicznych związanych z występowaniem złóż węglowodorów, w obszarach morskich. Zmiana wymaga doprecyzowania, gdyż w praktyce w takim kształcie jak proponowany może nasuwać istotne rozbieżności w wykładni. Dyrektywa UE nr 2013/30/UE nie zawiera definicji „badań geofizycznych”, co uzasadnia zastosowanie - zgodnie z wykładnią systemową – takiego rozumienia tego pojęcia jak zostało ono normatywnie zdefiniowane przez krajowego ustawodawcę w przepisach pr.g.g.		
68.	Art. 1 pkt 29 lit. a	Kancelaria Juris Jan A. Stefanowicz	Zmiana oznacza, że po analizie formalnej złożonego projektu robót geologicznych organ będzie mógł wezwać wnioskodawcę do przedłożenia kopii projektu w liczbie zgodnej z liczbą organów opiniujących. Zmianę tę należy ocenić pozytywnie.	Bez uwag	
69.	Art. 1 pkt 29 lit. b	Kancelaria Juris Jan A. Stefanowicz	Obecnie obowiązujący ust. 7 w art. 80 przewiduje dwie podstawy do odmowy przez organ administracji geologicznej zatwierdzenia projektu robót geologicznych, tj. jeżeli: – projektowane roboty geologiczne naruszałyby wymagania ochrony	Uwaga nieuwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt. 36 Dodanie w art. 80 ust. 7 pkt 3 projektu Pgg umożliwi organowi koncesyjnemu odmowę zatwierdzenia projektu robót geologicznych,

			środowiska, – projekt robót geologicznych nie odpowiada wymaganiom prawa. Projektowana zmiana wprowadza trzecią przesłankę odmowy, która w proponowanym brzmieniu daje organowi z jednej strony duże pole do oceny, co do zasady subiektywnej, a z drugiej strony istotnie poszerza zakres i charakter dokonywanej przez organ w trakcie postępowania o zatwierdzenie projektu, konieczności analizy i oceny pod względem merytorycznym. Zmianę należy ocenić negatywnie, gdyż stanowi ona zbyt daleko idące wyjście poza <i>ratio legis</i> przepisu art. 80 określającego zakres uprawnienia organu do przeprowadzania analizy projektu robót geologicznych w toku postępowania o jego zatwierdzenie. Oznacza bowiem wyjście poza przepisaną rolę weryfikacji projektu pod względem formalnoprawnym, w kierunku możliwości dokonywania przez organ ocen tego rodzaju przesłanek, jak przyjęta metodyka i zakres projektowanych prac, które pozostają w gestii przedsiębiorcy – profesjonalisty, działającego na swój koszt i ryzyko. Ponadto, projektowany przepis może być konfliktogenny, gdyż należy zakładać, iż przedsiębiorca w przypadku decyzji odmawiającej zatwierdzenia		jeżeli metodyka i zakres projektowanych robót geologicznych nie odpowiada celowi tych robót. Wprowadzony przepis pozwala organowi odmówić zatwierdzenia projektu robót geologicznych na wykonywanie prac geologicznych, które (z uwagi na nich charakter) wymagałyby jednak uzyskania koncesji. Analiza projektu robót geologicznych, w toku postępowania o jego zatwierdzenie, daje możliwość weryfikacji deklarowanego i potencjalnego celu wykonywania prac geologicznych.

			projektu robót geologicznych w oparciu o ww przesłankę o charakterze ocennym, będzie ją podważał, w tym korzystając z instytucji biegłych, co również będzie miało wpływ na wydłużenie tego rodzaju postępowań.		
70.	Art. 1 pkt 30 lit. a oraz b	Kancelaria Juris Jan A. Stefanowicz	Zmianę należy ocenić co do zasady pozytywnie.	Bez uwag	
71	Art. 1 pkt 30 lit. c	Kancelaria Juris Jan A. Stefanowicz	Pierwotnym celem wprowadzenia dodatków do projektu robót geologicznych było przyspieszenie dokonywania zmian koncesji, aby przedsiębiorcy mogli płynnie wykonywać zaplanowane prace. Jednak konieczność zmiany decyzji z urzędu dwukrotnie wydłuża postępowanie, czego efektem są opóźnienia w pracach. Ponadto, większość OUG i innych organów (np. odpowiednich do wydawania pozwoleń na składowanie odpadów) nie akceptują decyzji zatwierdzającej dodatek, jako dokumentu, na podstawie, którego można ubiegać się o zatwierdzenie planu ruchu. Przedsiębiorcy zmuszeni są na oczekiwanie decyzji z urzędu. Przy prowadzeniu postępowania wyłącznie w oparciu o art. 34 ust. 1 dotyczący zmiany koncesji, organ koncesyjny jest w stanie dokonać zmiany w zdecydowanie krótszym czasie przy jednym postępowaniu. Zmianę należy	Bez uwag	

			ocenić pozytywnie.		
72.	Art. 1 pkt 30	PGNiG	Zmiana brzmienia art. 80a ust. 2 i 3 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze: „Art. 80a.1. Zmiany projektu robót geologicznych dokonuje się przez sporządzenie dodatku. 2. Przedsiębiorca przedkłada dodatek do projektu robót geologicznych właściwemu organowi koncesyjnemu, a w przypadku dodatku do projektu robót geologicznych, których wykonywanie nie wymaga uzyskania koncesji – właściwemu organowi administracji geologicznej. Decyzja o zatwierdzeniu dodatku do projektu robót geologicznych stanowi podstawę do wykonywania robót geologicznych w niej wskazanych. 3. Stroną postępowania o zatwierdzenie dodatku jest przedsiębiorca, a w sytuacji zmiany lokalizacji wierceń, właściciel nieruchomości na której nowa lokalizacja jest projektowana. 4. W przypadku istotnych zmian projektu robót geologicznych, których wykonywanie wymaga uzyskania koncesji, mających bezpośredni wpływ na warunki określone w koncesji, organ koncesyjny z urzędu zmienia koncesję w	Uwaga nieuwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt. 37 Zaproponowano zmianę art.80a ust. 2 Pgg, dodanie ust. 2a-2b: „2. Dodatek do projektu robót geologicznych, których wykonywanie nie wymaga uzyskania koncesji zatwierdza, w drodze decyzji, właściwy organ administracji geologicznej.”, 2a. Dla złóż wymienionych w art. 10 ust. 1 dodatek do projektu robót geologicznych, dołącza się do wniosku o zmianę koncesji. 2b. Dodatek do projektu robót geologicznych wykonywanych w celu poszukiwania i rozpoznawania złóż węglowodorów zatwierdza, w drodze decyzji, organ koncesyjny, wyłącznie w przypadku, kiedy zmiany projektu nie mają

			zakresie określonym w decyzji zatwierdzającej dodatek do projektu robót geologicznych. Do postępowania w sprawie zmiany koncesji przepisów art. 8 i art. 23 ust. 2, art. 155 k.p.a. nie stosuje się, 4. Zmiana koncesji nie jest wymagana w przypadku: 1)zmiany głębokości planowanego otworu, o ile mieści się to w umowie o ustanowienie użytkowania górniczego. 2)zmiany zaplanowanej kolejności wiercenia otworów;. 3) zmiany lokalizacji otworu w ramach granic dotychczasowej nieruchomości. 5. Stronie postępowania w sprawie zmiany koncesji, która nie składała środków zaskarżenia wobec decyzji o zatwierdzenie dodatku do projektu robót geologicznych nie przysługuje środek zaskarżenia wobec decyzji o zmianie koncesji wydanej na podstawie ust. 3, w zakresie w jakim zaskarżenie dotyczy spraw rozstrzygniętych decyzją o zatwierdzeniu dodatku.” <u>Uzasadnienie:</u> Propozycja zawarta w projekcie prowadzi do utrzymania konieczności zmiany		bezpośredniego wpływu na warunki określone w koncesji.”, Powyższa propozycja zmiany ma na celu przyspieszenie prowadzonych postępowań oraz zmniejszenie ich ilości. Obecnie wiele przypadków zatwierdzenia dodatku do projektu robót geologicznych wymagało zmiany koncesji z urzędu. Proponowany zapis umożliwia zatwierdzenie dodatku w przypadku, kiedy nie wpłynie to na warunki określone w koncesji. W przeciwnym razie będzie to wymagało przedłożenia wniosku o zmianę koncesji wraz z dodatkiem do projektu robót geologicznych.

			koncesji, a w przypadku dodatku dla węglowodorów nie wprowadza żadnych istotnych zmian upraszczających. W przypadku istotnych zmian projektu, których wykonywanie wymaga uzyskania koncesji, mających bezpośredni wpływ na warunki określone w koncesji, organ koncesyjny z urzędu zmienia koncesję w zakresie określonym w decyzji zatwierdzającej dodatek do projektu robót geologicznych. W ocenie branży przyjęte rozwiązanie w sposób znaczący utrudnia prowadzenie działalności poszukiwawczo-rozpoznawczej złóż węglowodorów, bowiem każda nawet najmniejsza zmiana projektu obliuguje przedsiębiorcę do sporządzenia stosownego dodatku, który w trybie nowego postępowania administracyjnego podlega zatwierdzeniu. Po uzyskaniu takiej decyzji przedsiębiorca nie może jednak od razu podjąć wykonywania zaplanowanych prac geologicznych, bowiem musi z urzędu zostać zmieniona koncesja. Dopiero po jej uzyskaniu możliwe jest podjęcie zaplanowanych prac. Dlatego proponujemy rozwiązania pozwalające na prowadzenie robót w oparciu o zatwierdzony dodatek oraz ograniczenie liczby stron takiego postępowania i możliwości wzruszania decyzji o zmianie		

			koncesji. Wyjątki od zmiany koncesji: W momencie planowania głębokości otworów wiertniczych przedsiębiorca nie ma pełnych danych pozwalających na precyzyjne jej określenie. Dopiero po pierwszym etapie prac – wykonaniu badań geofizycznych – można tego dokonać i wprowadzić odpowiednie korekty. Dokonywanie tego w procedurze zmiany koncesji znacząco spowalnia jednak działalność poszukiwawczo-rozpoznawczą oraz stanowi zbędną biurokrację – zarówno dla organów administracji geologicznej, jak też dla przedsiębiorcy (np. poprzez konieczność wprowadzania ciągłych aneksów do planów ruchu). Wyniki osiągnięte na jednym otworze mogą spowodować decyzję o zmianie kolejności dalszych wierceń lub nawet o rezygnacji z niektórych z nich. Należy pamiętać, że w środowisku przyrodniczym nie wszystko można przewidzieć i dlatego też harmonogram prac winien być traktowany elastycznie i dopasowywany przez przedsiębiorcę w miarę postępu prac i uzyskiwania kolejnych wyników. Dodatkowo, z uwagi na potencjalną możliwość składania środków zaskarżenia		

			przez strony nie tylko w toku procedury zatwierdzania dodatku do projektu robót, ale także w toku zmiany koncesji z urzędu, proponujemy wprowadzenie regulacji, która będzie stanowiła podstawę do odrzucenia wniosku strony o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją o zmianie koncesji w sytuacji, gdy taki wniosek dotyczy spraw objętych decyzją o zatwierdzeniu dodatku do projektu robót.		
73.	Art. 1 pkt 30	Polski Związek Pracodawców Przemysłu Wydobywczego	Doprecyzowanie regulacji dotyczącej zatwierdzania dodatków do projektów robót geologicznych w art. 80a Pgg <u>Uzasadnienie:</u> Z uwagi na potencjalną możliwość składania środków zaskarżenia przez strony nie tylko w toku procedury zatwierdzania dodatku do projektu robót, ale także w toku zmiany koncesji z urzędu w odniesieniu do węglowodorów, proponujemy wprowadzenie regulacji, która będzie stanowiła podstawę do odrzucenia wniosku strony o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją o zmianie koncesji w sytuacji kiedy taki wniosek dotyczy spraw objętych decyzją o zatwierdzeniu dodatku do projektu robót. Alternatywnie wnioskujemy o rezygnację z konieczności zmiany koncesji z urzędu zastępując ją regulacją, iż z mocy prawa	Uwaga nieuwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt 37 Proponowane nowe brzmienie art. 80a Pgg rezygnuje z możliwości zmiany koncesji z urzędu.

			decyzja ta uzupełnia lub zastępuje koncesję w zakresie warunków jakie określa. Koniecznym wydaje się także dookreślenie przypadków, w których następuje jedynie zatwierdzenie dodatku do projektu robót, a w jakich koniecznym będzie wystąpienie o zmianę koncesji w odniesieniu do węglowodorów. Aktualna praktyka organów koncesyjnych jest bowiem w tym zakresie różna. W przypadku dania pierwszeństwa regulacji zawartej w art. 80a PGG konieczne jest konstruowanie treści warunków koncesji w ten sposób, by umożliwić bezpośrednie stosowanie dodatku do projektów robót zatwierdzanego odrębnymi decyzjami.		
74.	Art. 1 pkt 30	ORLEN Upstream	Proponujemy zmianę Art. 80a: 1. Zmiany projektu robót geologicznych dokonuje się przez sporządzenie dodatku. 2. Przedsiębiorca przedkłada dodatek do projektu robót geologicznych właściwemu organowi koncesyjnemu na co najmniej 30 dni przed terminem realizacji zamierzonych prac, a w przypadku dodatku do projektu robót geologicznych, których wykonywanie nie wymaga uzyskania koncesji – właściwemu organowi administracji geologicznej na co najmniej 30 dni przed terminem realizacji zamierzonych prac.	Uwaga częściowo uwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt 37 Organ koncesyjny nie może dopuścić sytuacji, kiedy prace będą realizowane w oparciu o niezatwierdzony dodatek do projektu robót geologicznych nie zostanie zatwierdzony. W związku z powyższym zaproponowano rozwiązanie w art. 80a Pgg:

			3. Dla złóż wymienionych w Art. 10 ust.1 rozpoczęcie robót geologicznych może nastąpić, jeżeli w terminie 30 dni od dnia przedłożenia dodatku do projektu robót geologicznych minister właściwy do spraw środowiska, w drodze decyzji nie zgłosi do niego sprzeciwu. 4. Dla złóż wymienionych w Art. 10 ust. 1 dodatek do projektu robót geologicznych dołącza się do wniosku o zmianę koncesji. Przepisy Art. 34 ust. 1 stosuje się odpowiednio. <u>Uzasadnienie:</u> Dotychczasowa procedura w sposób znaczący utrudniała prowadzenie prac poszukiwawczo - rozpoznawczych złóż węglowodorów. Zmiana projektu robót geologicznych (PRG) wymagała sporządzenia stosownego dodatku zatwierdzanego decyzją Ministra, ale po uzyskaniu takiej decyzji przedsiębiorca często nie mógł jednak od razu podjąć wykonywania zaplanowanych prac geologicznych, bowiem w przypadku zmian projektu wpływających na zapisy koncesji, przed rozpoczęciem prac konieczna była zmiana koncesji z urzędu, gdyż wiele OUG i innych organów wydających pozwolenia w trakcie realizacji prac geologicznych, nie akceptuje decyzji zatwierdzającej dodatek	2. Dodatek do projektu robót geologicznych, których wykonywanie nie wymaga uzyskania koncesji zatwierdza, w drodze decyzji, właściwy organ administracji geologicznej.”, 2a. Dla złóż wymienionych w art. 10 ust. 1 dodatek do projektu robót geologicznych, dołącza się do wniosku o zmianę koncesji. 2b. Dodatek do projektu robót geologicznych wykonywanych w celu poszukiwania i rozpoznawania złóż węglowodorów zatwierdza, w drodze decyzji, organ koncesyjny, wyłącznie w przypadku, kiedy zmiany projektu nie mają bezpośredniego wpływu na warunki określone w koncesji.”, Powyższe propozycja zmiany ma na celu przyspieszenie prowadzonych postępowań oraz zmniejszenie ich ilości. Obecnie wiele przypadków zatwierdzenie dodatku do projektu robót geologicznych wymagało zmiany koncesji z urzędu. Proponowany zapis

			do PRG jako dokumentu, na podstawie którego można ubiegać się o np. zatwierdzenie planu ruchu. Wydanie każdej z ww. decyzji poprzedzane było uzyskaniem stosownych opinii, uzgodnień. Dopiero po zmianie koncesji możliwe było podjęcie zaplanowanych prac. Dlatego proponujemy powrót do stanu sprzed 1.01.2015 i odstąpienie od wydawania decyzji zatwierdzającej dodatek do projektu robót geologicznych, podobnie jak to ma miejsce w przypadku projektu robót geologicznych na wykonywanie badań geofizycznych w celu zbadania struktur geologicznych związanych z występowaniem węglowodorów, gdzie projekt podlega jedynie zgłoszeniu, pomimo tego, że prace mogą być prowadzone poza koncesją. Zmiana koncesji powinna odbywać się poprzez wystąpienie z wnioskiem o zmianę koncesji, do którego dołącza się dodatek do projektu robót geologicznych.		umożliwia zatwierdzenie dodatku w przypadku, kiedy nie wpłynie to na warunki określone w koncesji. W przeciwnym razie będzie to wymagało przedłożenia wniosku o zmianę koncesji wraz z dodatkiem do projektu robót geologicznych.
75.	Uwaga ogólna dotyczy: art. 82 ust. 5 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	PGNiG OWPPP	Zmiana brzmienia art. 82 ust. 5 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze: „5. Przekazywanie: 1) danych geologicznych, o których mowa w ust. 2 pkt. 1, odbywa się nie później niż	Uwaga nieuwzględniona	Uwaga nie jest związana z procedowanym projektem zmiany ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. Tym samym uwaga wymaga przeprowadzenia odrębnej analizy obowiązujących

			60 dni od dnia ich uzyskania; 2) próbek, o których mowa w ust. 2 pkt. 2, odbywa się nie później niż 90 dni od dnia ich uzyskania; 3) wyników badań próbek, o których mowa w ust. 2 pkt. 2, odbywa się nie później niż 30 dni od dnia ich uzyskania." <u>Uzasadnienie:</u> Nowelizacja ustawy – Prawo geologiczne i górnicze, która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2015 r., wprowadziła w art. 82 ust. 5 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze terminy, w jakich koncesjonariusz zobligowany jest do przekazywania danych i próbek w ramach bieżącego dokumentowania prac geologicznych, to jest termin 14-dniowy w odniesieniu do danych geologicznych i wyników badań próbek oraz termin 60-dniowy w odniesieniu do próbek. Jednocześnie w wydany na podstawie zawartej w art. 82a ust. 1 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze delegacji ustawowej rozrządzeniem Ministra Środowiska w sprawie przekazywania informacji z bieżącego dokumentowania przebiegu prac geologicznych z dnia 9 czerwca 2015 r., wprowadzono ściśle sformalizowaną procedurę przekazywania		regulacji prawnych, w celu rozważenia zasadności ewentualnego wprowadzenia zmian w opisanym uwagą zakresie, w terminie późniejszym.

			danych i próbek określając zarówno tryb, jak i formę przekazywania. Należy zgodzić się z wielokrotnie podnoszonymi postulatami przedsiębiorców sektora poszukiwawczo- rozpoznawczego, iż wprowadzone terminy nie uwzględniają realiów prowadzenia działalności oraz specyfiki i poziomu skomplikowania prowadzonych prac, których przebieg i wyniki przedsiębiorcy zobligowani są przekazywać w ramach bieżącego dokumentowania. Wskazać należy bowiem, iż zarówno proces przygotowania danych, ich usystematyzowania i skompilowania w sposób odpowiadający wymogom rozporządzenia, jak również proces odpowiedniego przygotowania próbek, nie jest możliwy do zrealizowania w terminach ustawowych. Wskazana regulacja nie uwzględnia przy tym specyfiki działalności prowadzonej w obszarach morskich, gdzie dodatkowe utrudnienie stanowi konieczność organizacji i przeprowadzenia transportu próbek na ląd, co z uwagi na szereg czynników niezależnych od przedsiębiorcy, jak chociażby warunki meteorologiczne, skutkować może przekroczeniem terminów ustawowych. Podkreślić należy przy tym, iż naruszenie		

			przepisów ustawy w przedmiotowym zakresie, obliguje organ koncesyjny do wszczęcia procedury przewidzianej art. 37 ust. 1 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze, niezależnie od tego jakie okoliczności legły u podstaw opóźnienia podmiotu w przekazaniu danych lub próbek. Zasadnym wydaje się zatem określenie dłuższych terminów przekazywania danych i próbek, zarówno bowiem w interesie przedsiębiorców podejmujących działalność w zakresie poszukiwania i rozpoznawania złóż kopalin, jak i państwa pozostaje, utrzymanie wysokiego poziomu i należytej staranności w zakresie dokumentowania przebiegu prowadzonych prac geologicznych. Wydaje się również, iż nie ma uzasadnienia do regulowania krótkich terminów do przekazywania informacji geologicznej. Zgodnie bowiem z art. 82 ust. 8 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze od dnia przekazania przez przedsiębiorcę danych geologicznych, próbek i wyników do dnia doręczenia decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczną państwowa służba geologiczna i organ koncesyjny nie udostępniają ich podmiotom trzecim. Dane te podlegają zatem ochronie i w tym		

			okresie może z nich korzystać wyłącznie przedsiębiorca, stąd za krótkimi terminami do przekazania danych nie przemawia szczególny interes Skarbu Państwa. Termin ten powinien zostać ustalony zarówno przy uwzględnieniu interesu Skarbu Państwa – ocenianego także w świetle czasu koniecznego do sporządzenia pełnej, wyczerpującej i rzetelnej dokumentacji – oraz możliwości przedsiębiorcy w zakresie zakończenia takich prac i sporządzenia dokumentacji spełniającej takie kryteria. W przypadku prowadzenie prac przez ich wykonawcę, przedsiębiorca winien mieć odpowiedni czas na weryfikację poprawności i jakości wykonywanej usługi przed ich przekazaniem w celu uniknięcia potrzeby korekty przekazanych już danych.		
76.	Uwaga ogólna dotyczy: Art. 82 ust. 5 pgig	LOTOS Petrobaltic B8 Spółka z o.o. Baltic SKA	Proponowane brzmienie art. 82 ust. 5 pgig: "5. Przekazywanie: 1) danych geologicznych, o których mowa w ust. 2 pkt. 1, odbywa się nie później niż 60 dni od dnia ich uzyskania; 2) próbek, o których mowa w ust. 2 pkt. 2, odbywa się nie później niż 90 dni od dnia ich uzyskania; 3) wyników badań próbek, o których mowa w ust. 2 pkt. 2, odbywa się nie później niż 30 dni od dnia ich uzyskania."	Uwaga nieuwzględniona	Uwaga nie jest związana z procedowanym projektem zmiany ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. Tym samym uwaga wymaga przeprowadzenia odrębnej analizy obowiązujących regulacji prawnych, w celu rozważenia zasadności ewentualnego wprowadzenia zmian w opisanym uwagą zakresie, w terminie

			<u>Uzasadnienie:</u> Nowelizacja ustawy prawo geologiczne i górnicze, która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2015 r., wprowadziła w art. 82 ust. 5 pgig terminy, w jakich koncesjonariusz zobligowany jest do przekazywania danych i próbek w ramach bieżącego dokumentowania prac geologicznych, to jest termin 14 dniowy w odniesieniu do danych geologicznych oraz termin 60 dniowy w odniesieniu do próbek. Jednocześnie wydanym na podstawie zawartej w art. 82a ust. 1 pgig delegacji ustawowej rozrządzeniem Ministra Środowiska w sprawie przekazywania informacji z bieżącego dokumentowania przebiegu prac geologicznych z dnia 9 czerwca 2015 r., wprowadzono ściśle sformalizowaną procedurę przekazywania danych i próbek określając zarówno tryb jak i formę przekazywania. Należy zgodzić się z wielokrotnie podnoszonymi postulatami przedsiębiorców sektora poszukiwawczo-rozpoznawczego, iż wprowadzone terminy nie uwzględniają realiów prowadzenia działalności oraz specyfiki i poziomu skomplikowania prowadzonych prac, których przebieg i wyniki przedsiębiorcy zobligowani są przekazywać w ramach bieżącego		późniejszym.

			dokumentowania. Wskazać należy bowiem, iż zarówno proces przygotowania danych, ich usystematyzowania i skompilowania w sposób odpowiadający wymogom rozporządzenia, jak również proces odpowiedniego przygotowania próbek, nie jest możliwy do zrealizowania w terminach ustawowych. Wskazana regulacja nie uwzględnia przy tym specyfiki działalności prowadzonej w obszarach morskich, gdzie dodatkowe utrudnienie stanowi konieczność organizacji i przeprowadzenia transportu próbek na ląd, co z uwagi na szereg czynników niezależnych od przedsiębiorcy, jak chociażby warunki meteorologiczne, skutkować może przekroczeniem terminów ustawowych. Podkreślić należy przy tym, iż naruszenie zapisów ustawy w przedmiotowym zakresie, obliguje organ koncesyjny do wszczęcia procedury przewidzianej art. 37 ust. 1 p.g.ig, niezależnie od tego jakie okoliczności legły u podstaw opóźnienia podmiotu w przekazaniu danych lub próbek. Zasadnym wydaje się zatem określenie dłuższych terminów przekazywania danych i próbek, zarówno bowiem w interesie przedsiębiorców podejmujących		

			działalność w zakresie poszukiwania i rozpoznawania złóż kopalin jak i Państwa pozostaje, utrzymanie wysokiego poziomu i należytej staranności w zakresie dokumentowania przebiegu prowadzonych prac geologicznych. Wydaje się również, iż nie ma uzasadnienia do regulowania krótkich terminów do przekazywania informacji geologicznej. Zgodnie bowiem z art. 82 ust. 8 p.g.ig od dnia przekazania przez przedsiębiorcę danych geologicznych, próbek i wyników do dnia doręczenia decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczną państwowa służba geologiczna i organ koncesyjny nie udostępniają ich podmiotom trzecim. Dane te podlegają zatem ochronie i w tym okresie może z nich korzystać wyłącznie przedsiębiorca, stąd za krótkimi terminami do przekazania danych nie przemawia szczególny interes Skarbu Państwa. Termin ten powinien zostać ustalony zarówno przy uwzględnieniu interesu Skarbu Państwa – ocenianego także w świetle czasu koniecznego do sporządzenia pełnej, wyczerpującej i rzetelnej dokumentacji – oraz możliwości przedsiębiorcy zakończenia takich prac i sporządzenia dokumentacji spełniającej takie kryteria.		

			Na przedsiębiorcę został nałożony obowiązek bieżącego dokumentowania prac i ich wyników oraz obowiązek ich przekazywania do państwowej służby geologicznej. Proponowane terminy przekazywania danych, próbek i wyników w krótkim czasie od ich uzyskania są często niemożliwe do zrealizowania. W praktyce, proces dokumentowania może zająć znacznie więcej czasu, dlatego, aby umożliwić przedsiębiorcom terminowe wywiązanie się z obowiązków nałożonych ustawą, postulujemy wydłużenie tych terminów.		
77.	Uwaga ogólna dotyczy: Art. 85 ust. 5 PGiG	ORLEN Upstream	Proponujemy zmianę 85a ust. 5: 5. Przekazywanie: 1) danych geologicznych, o których mowa w ust. 2 pkt. 1, odbywa się nie później niż 90 dni od dnia ich uzyskania; 2) próbek, o których mowa w ust. 2 pkt. 2, odbywa się nie później niż 90 dni od dnia ich uzyskania; 3) wyników badań próbek, o których mowa w ust. 2 pkt. 2, odbywa się nie później niż 90 dni od dnia ich uzyskania."	Uwaga nieuwzględniona	Uwaga nie jest związana z procedowanym projektem zmiany ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. Tym samym uwaga wymaga przeprowadzenia odrębnej analizy obowiązujących regulacji prawnych, w celu rozważenia zasadności ewentualnego wprowadzenia zmian w opisanym uwagą zakresie, w terminie późniejszym.
78.	Uwaga ogólna dotyczy: art. 85a ust. 3 i 6 ustawy – Prawo	PGNiG OPPPW	Zmiana brzmienia art. 85a ust. 3 i 6 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze: „3. Minister właściwy do spraw	Uwaga uwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt 39 Dodatkowo uznano za

	geologiczne i górnicze		środowiska zgłasza sprzeciw, jeżeli: 1) sposób wykonywania zamierzonych robót geologicznych zagraża środowisku; 2) projekt robót geologicznych nie odpowiada wymaganiom prawa; 3) przedsiębiorca nie dołączył pisemnej zgody przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 6.” „6. Podmiot, który zamierza wykonywać roboty geologiczne, o których mowa w ust. 1, w przestrzeni wyznaczonej koncesją na działalność regulowaną ustawą dotyczącą kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1, jest obowiązany przed dokonaniem zgłoszenia do uzyskania pisemnej zgody przedsiębiorcy, któremu udzielono tej koncesji w odniesieniu do terminu, lokalizacji i zakresu robót.” <u>Uzasadnienie:</u> W związku z okolicznością, iż w toku wykonywania jednocześnie prac objętych koncesją oraz prac prowadzonych na podstawie zgłoszenia utrudnione będzie wykazanie podmiotu, którego działalność może spowodować powstanie ewentualnych szkód konieczne jest wzmocnienie ochrony przedsiębiorcy posiadającego koncesję. Przedsiębiorca traci powinien podlegać ochronie z uwagi na prawa		konieczne wprowadzenie obowiązku zgłaszania zamiaru rozpoczęcia robót geologicznych właściwemu organowi administracji geologicznej oraz wójtowi (burmistrzowi, prezydentowi miasta), a na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej - terenowemu organowi administracji morskiej na zasadach określonych w art. 81 ust. 2 Pgg. Ponadto uznano za konieczne ograniczenie możliwości składania projektów robót geologicznych jedynie w przypadku, kiedy projektowane badania geofizyczne są bezpośrednio związane z wykonywaniem działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów, objętej posiadaną przez niego koncesją.

			nabyte decyzją.		
79.	Art. 1 pkt 31	Kancelaria Juris Jan A. Stefanowicz	<u>Uwaga ogólna do artykułu:</u> Przy zmianie w art. 89 pr.g.g., dodając ust. 6, tylko częściowo poprawiono regulację w zakresie bieżącego i pełnego rozliczania zasobów. Pozostają nierozwiązane zagadnienia rozliczania zasobów, przy uwzględnieniu danych z ewidencji, co najmniej operatów, uzyskiwane w toku eksploatacji, jak również danych, które są zawierane w innych dokumentacjach i wynikach badań realizowanych przy okazji badań geologicznych głębokiego podłoża, hydrogeologicznych, geologiczno-inżynierskich, dla różnego typu inwestycji, m.in. infrastrukturalnych (tunele itp.). Również pozostają „zamrożone” dane dokumentacji geologicznych, bez aktualizacji zasobów, objęte bilansem zasobów, na których obszarach zalegania wykonywano prace geologiczne, choćby za poszukiwaniem węglowodorów, lecz także j.w. w innych celach. W tym miejscu trzeba wskazać, że ewentualne uzupełnienie art. 89 pr.g.g. powinno być skorelowane z redefiniowaniem pracy geologicznej tak, aby była zapewniona pełna korelacja, a tym samym możliwość właściwego zastosowania pojęcia „praca geologiczna” (patrz wyżej pkt 4) z zakresem danych	Bez uwag	

			geologicznych z prac geologicznych, które powinny - niejako „z urzędu” - być zaliczane do dokumentacji geologicznej (załączane jako dokumenty ustalające i do zbioru danych) <u>Uwaga szczegółowa do artykułu:</u> Zmianę należy ocenić pozytywnie. Jest to odpowiedź na często występujące w praktyce przypadki, w których dochodziło do licznych sporów z organem w związku z brakiem regulacji prawnej przewidującej właściwe rozliczanie zasobów. Propozycja wychodzi naprzeciw oczekiwaniom przedsiębiorców i zgodnie z proponowaną zmianą w takich sytuacjach należałoby sporządzić dodatek do dokumentacji geologicznej złoża kopaliny „zerujący” zasoby w złożu włączanym do nowego złoża.		
80.	Art. 1 pkt 32	Kancelaria Juris Jan A. Stefanowicz	Zmiana częściowo jest pozytywna. Projektodawca wskazuje, iż dotychczasowy brak tego przepisu budził wątpliwości, w jaki sposób dokumentować wyniki badań geofizycznych. Zmiana doprecyzowuje w jakich przypadkach wykonywania badań geofizycznych należy obligatoryjnie sporządzać tzw. „inną” dokumentację geologiczną (katalog zamknięty). Natomiast jeżeli już zmieniano art. 92 pkt 5 pr.g.g., to można było także przewidzieć wykonywanie	Uwaga nieuwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt 42 Ze względu na zwięzły charakter przedstawionej informacji, niewystarczającej do rozpoznania przyczyny problemu oraz z uwagi na brak propozycji jego rozwiązania, nie było możliwości rozpatrzenia uwagi.

			takiej dokumentacji dla badań geofizycznych realizowanych w toku prowadzenia działalności wydobywczej dla rozpoznania górotworu i pełniejszego złożeń przed projektowaniem wyrobisk wydobywczych i zmianami planu ruchu zakładu górniczego. Istnieje w tym zakresie pewna luka, która powoduje że bez koncesji na rozpoznawanie i /lub sporządzanie dodatku do dokumentacji geologicznej nie można sporządzić dokumentacji, która pozwoliłaby zmienić pzz i planu ruchu z.g. Ponadto, napotyka się w toku rozpoznawania górotworu dla prowadzenia wyrobisk nagromadzenia, mineralizacje pierwiastków, które mogą być odrębnie rozpoznawane jako kopalina towarzysząca i wówczas taka wstępna dokumentacja miałaby określoną wartość, zarówno geologiczną, jak i gospodarczą.		
81.	Uwaga ogólna dotyczy: Art. 93 ust. 3 pgig	LOTOS Petrobaltic B8 Spółka z o.o. Baltic SKA	Proponowane brzmienie art. 93 ust. 3 pgig: <i>Jeżeli dokumentacja geologiczna, o której mowa w art. 88 ust. 2 pkt 1-3, nie odpowiada wymaganiom prawa, właściwy organ administracji geologicznej wzywa do jej poprawy albo uzupełnienia. Organ administracji geologicznej może w wezwaniu określić odpowiedni termin jej poprawy albo uzupełnienia. Jeżeli przedsiębiorca nie dokona poprawy albo</i>	Uwaga nieuwzględniona	Uwaga poza procedowanym projektem ustawy. Obowiązek wezwania do uzupełniania podania o ewentualne braki formalne wynika z przepisów Kpa, które są stosowane również do postępowania ws. zatwierdzenia dokumentacji geologicznej. Zgodnie z art. 64 par. 2 Kpa, jeżeli podanie

			uzupełnienia dokumentacji organ administracji geologicznej odmawia jej zatwierdzenia. Jeżeli dokumentacja geologiczna, o której mowa w art. 88 ust. 2 pkt 1-3, powstała w wyniku działań niezgodnych z prawem, właściwy organ administracji geologicznej odmawia jej zatwierdzenia <u>Uzasadnienie:</u> Obecnie obowiązujące przepisy przewidują wyłącznie możliwość zatwierdzenia bądź odmowę zatwierdzenia dokumentacji geologicznej złoża przez organ administracji geologicznej. Zasadnym wydaje się wprowadzenie regulacji uprawniającej organ, w szczególności gdy wadliwość dokumentacji ma charakter drobnych błędów, do uzupełnienia bądź poprawienia dokumentacji. Spowoduje to usprawnienie procedur zatwierdzania dokumentacji i ułatwi przedsiębiorcom działania w tym zakresie.		nie czyni zadość wymaganiom ustalonym w przepisach prawa, należy wezwać wnoszącego do usunięcia braków w terminie siedmiu dni z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie podania bez rozpoznania. W związku z powyższym obowiązek wezwania do uzupełnienia dokumentacji, jak również termin w jakim braki mają zostać uzupełnione, wynika już z powszechnie obowiązujących przepisów. Wprowadzenie dodatkowego zapisu nie znajduje uzasadnienia.
82.	Art. 1 pkt 33 projektu - art. 93 ust. 3 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	PGNiG	Zmiana brzmienia art. 93 ust. 3 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze: „3. Jeżeli dokumentacja geologiczna, o której mowa w art. 88 ust. 2 pkt 1-3, nie odpowiada wymaganiom prawa albo powstała w wyniku działań niezgodnych z prawem, właściwy organ administracji	Uwaga nieuwzględniona	Uwaga poza procedowanym projektem ustawy Obowiązek wezwania do uzupełniania podania o ewentualne braki formalne wynika z przepisów Kpa, które są stosowane również do postępowania ws.

			geologicznej wzywa do jej poprawy albo uzupełnienia. Organ administracji geologicznej może w wezwaniu określić odpowiedni termin jej poprawy albo uzupełnienia. Jeżeli przedsiębiorca nie dokona poprawy albo uzupełnienia dokumentacji organ administracji geologicznej odmawia jej zatwierdzenia.” <u>Uzasadnienie:</u> Obecnie obowiązujące przepisy umożliwiają zatwierdzenie bądź odmowę zatwierdzenia dokumentacji geologicznej złoża, nawet w przypadku drobnych błędów. Dlatego niezbędne jest wprowadzenie przepisów, które umożliwią organowi wezwanie do uzupełnienia bądź poprawienia dokumentacji. Spowoduje to usprawnienie procedur zatwierdzania dokumentacji i ułatwi przedsiębiorcom działania w tym zakresie.		zatwierdzenia dokumentacji geologicznej. Zgodnie z art. 64 par. 2 Kpa, jeżeli podanie nie czyni zadość wymaganiom ustalonym w przepisach prawa, należy wezwać wnoszącego do usunięcia braków w terminie siedmiu dni z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie podania bez rozpoznania. W związku z powyższym obowiązek wezwania do uzupełnienia dokumentacji, jak również termin w jakim braki mają zostać uzupełnione, wynika już z powszechnie obowiązujących przepisów. Nie ma potrzeby wprowadzać dodatkowego zapisu
83.	Art. 1 pkt 33	PGNiG	Przywrócenie art. 93 ust. 4d ustawy – Prawo geologiczne i górnicze w brzmieniu: „4d. W przypadku gdy dodatek do dokumentacji, o której mowa w art. 88 ust. 2 pkt 1a, ma bezpośredni wpływ na warunki określone w koncesji na wydobywanie	Uwaga nieuwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt 43 Skreślenie ust. 4d z art. 93 Pgg jest niezbędne z uwagi na konieczność usunięcia poważnej wady w ustawie, polegającej na możliwości

			węglowodorów ze złoża albo koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża lub decyzji inwestycyjnej, organ koncesyjny może z urzędu zmienić koncesję lub decyzję inwestycyjną w zakresie określonym w decyzji zatwierdzającej dodatek. <u>Uzasadnienie:</u> Proponowane rozwiązanie jest spójne z koncepcją umożliwiającą zmianę koncesji z uwagi na zmianę granic złoża wynikającej z dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża.		zmiany koncesji w zakresie wydobywania z urzędu po zatwierdzeniu dodatku do dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej. W przypadku wydobywania węglowodorów ze złóż zmiana z urzędu nie jest możliwa chociażby ze względu na konieczność uzyskania przez przedsiębiorcę decyzji środowiskowej, określającej środowiskowe uwarunkowania przedsięwzięcia. W trybie postępowania z urzędu organ koncesyjny nie mógłby żądać takiego dokumentu, co powodowałby w istocie, że organ koncesyjny, poprzez dokonanie zmiany koncesji w zakresie wydobywania, niejako sankcjonowałby wykonywanie działalności z rażącym naruszeniem przepisów prawa.
84.	Uwaga ogólna dotyczy: Art. 95 i nast. pgig	Polski Związek Pracodawców Przemysłu Wydobywczego	Wprowadzenie nowego systemu ochrony złóż kopalin (art. 95 i nast. PGG) <u>Uzasadnienie:</u> Rekomendowane jest by ochronie podlegały tylko udokumentowane złoża	Uwaga nieuwzględniona	Uwaga nie jest związana z procedowanym projektem zmiany ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. Tym samym uwaga wymaga

			kopalin objęte własnością górnictw, czyli te szczególnie cenne. Obecny zakres ochrony złóż jest zbyt szeroki i budzi szereg zastrzeżeń. Może przyczyniać się do zahamowania rozwoju wielu gmin, a w efekcie nie jest przez nie stosowany. Także wojewodowie niechętnie przystępują do wydawania zarządzeń zastępczych, przy czym przepisy dotyczące treści zarządzenia i trybu procedowania są niedostatecznie precyzyjne. Spośród kilku zarządzeń, które do tej pory wydano wszystkie różnią się pod tym względem. Po drugie system ten powinien być powiązany z ewentualnymi odszkodowaniami dla gmin, czy właścicieli nieruchomości. Mogłoby to ułatwić przejście do procesu eksploatacji, a na pewno uczyniłoby system ochrony złóż efektywnym. Po trzecie system powinien się opierać na wymogu uzgadniania przez Ministra Środowiska projektów aktów planistycznych w zakresie dotyczącym udokumentowanych złóż kopalin objętych własnością górnictw. Wzorem są tu rozwiązania stosowane przy ochronie gruntów rolnych klasy I-III w ustawie z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych.		przeprowadzenia odrębnej analizy obowiązujących regulacji prawnych, w celu rozważenia zasadności ewentualnego wprowadzenia zmian w opisanym uwagą zakresie, w terminie późniejszym.
	Uwaga ogólna	OPPPW	Postulujemy wprowadzenie przepisów	Uwaga	Uwaga nie jest związana z

	dotyczy: art. 99 pgig		modyfikujących przyjęte w art. 207 ust. 2 ustawy prawo geologiczne i górnicze rozwiązanie w taki sposób, by uprawnienie do korzystania z informacji geologicznych wytworzonych przez przedsiębiorców w latach 2002 – 2011 przysługiwało im bezterminowo (a nie jak dotychczas 5 lat od dnia wygaśnięcia decyzji na podstawie której zostały wytworzone). Ten kto poniósł koszty pozyskania informacji geologicznej przed rokiem 2012, powinien mieć bowiem możliwość korzystania i rozporządzania nią. <u>Uzasadnienie:</u> Przepis wymaga modyfikacji.	niewwzględniona	procedowanym projektem zmiany ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. Tym samym uwaga wymaga przeprowadzenia odrębnej analizy obowiązujących regulacji prawnych, w celu rozważenia zasadności ewentualnego wprowadzenia zmian w opisanym uwagą zakresie, w terminie późniejszym.
85.	Uwaga ogólna dotyczy: art. 99 ust. 3 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	PGNiG	„Art. 99. 3. W okresie obowiązywania koncesji, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1 lub 2a) oraz w okresie 5 lat od dnia doręczenia decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczną lub od dnia przekazania dokumentacji sporządzonej w przypadkach, o których mowa w art. 92 pkt 3 i 5, podmiotowi, o którym mowa w ust. 2, przysługuje wyłączone prawo do korzystania z informacji geologicznej w celu ubiegania się o wykonywanie działalności, o której mowa w 100 ust. 2.” <u>Uzasadnienie:</u> Nowelizacja ustawy – Prawo geologiczne i górnicze skróciła z 5 lat do 3 lat okres przysługiwania wyłącznego prawa do korzystania z wytworzonej informacji	Uwaga niewwzględniona	Uwaga nie jest związana z procedowanym projektem ustawy. Niemniej jednak w ocenie organu koncesyjnego zbyt długi okres może powodować zablokowanie poszczególnych obszarów dla działalności innych przedsiębiorców. Mając na względzie 3-letni okres pierwszeństwa do ustanowienia użytkowania górniczego uzasadnione jest pozostawienie również 3-letniego okresu od doręczenia decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczną na

			geologicznej oraz przewiduje, że to prawo przysługuje przedsiębiorcy dopiero od dnia zatwierdzenia dokumentacji geologicznej. Przepis ustawy nie jest zasadny z uwagi na to, że: ▪ skrócenie tego okresu jest niekorzystne dla przedsiębiorców, którzy ponieśli koszt pozyskania tej informacji geologicznej, ▪ w ustawie – Prawo geologiczne i górnicze z 1994 r. obowiązywał okres 2-letni, który został wydłużony do 5 lat ustawą – Prawo geologiczne i górnicze z 2011 r. aby wyjść naprzeciw postulatom inwestorów, ▪ od czasu wydłużenia omawianego okresu do 5 lat nie nastąpiły zmiany w sposobie funkcjonowania sektora poszukiwawczo-wydobywczego, które uzasadniałyby skrócenie tego okresu do 3 lat. Dlatego przepis powinien zostać zmieniony, tak aby prawo wyłączności do pozyskiwanej informacji geologicznej przysługiwało przez cały okres obowiązywania koncesji oraz 5 lat od dnia zatwierdzenia dokumentacji geologicznej złoża. Wprowadzona zmiana powinna		wyłączne prawo do korzystania z informacji geologicznej

			być wprowadzona równolegle z propozycją wydłużenia okresu (z 3 do 5 lat) w odniesieniu do roszczenia o ustanowienie użytkowania górniczego z pierwszeństwem przed innymi dla podmiotu, który na podstawie koncesji na poszukiwanie lub rozpoznawanie złoża węglowodorów udzielonej przed dniem wejścia w życie ustawy rozpoznał złożę węglowodorów i udokumentował je w stopniu umożliwiającym sporządzenie projektu zagospodarowania złoża oraz po dniu wejścia w życie ustawy uzyskał decyzję zatwierdzającą dokumentację geologiczno-inwestycyjną tego złoża (art. 13 ust. 3 ustawy nowelizującej PGiG).		
86.	Uwaga ogólna dotyczy: Art. 99 ust. 3 oraz 4a pgig	Polski Związek Pracodawców Przemysłu Wydobywczego	Wydłużenie okresu wyłącznego prawa do korzystania z informacji geologicznej (art. 99 ust. 3 oraz 4a PGG) <u>Uzasadnienie:</u> Wyłączne prawo korzystania z informacji geologicznej przysługuje podmiotowi, który tę informację geologiczną wytworzył w okresie 3 lat od dnia doręczenia decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczną. Długość okresu została skrócona z 5 lat (w stosunku do Ustawy z dn. 9 czerwca 2011 r.), co w oczywisty sposób jest niekorzystne dla przedsiębiorców, którzy	Uwaga nieuwzględniona	Uwaga nie jest związana z procedowanym projektem ustawy. Niemniej jednak w ocenie Ministra Środowiska zbyt długi okres może powodować zablokowanie poszczególnych obszarów dla działalności innych przedsiębiorców. Mając na względzie 3-letni okres pierwszeństwa do ustanowienia użytkowania górniczego uzasadnione jest pozostawienie również 3-

			ponieśli koszty pozyskania informacji. Zapis mówiący, iż prawo wyłączności do korzystania z informacji przysługuje dopiero po udokumentowaniu złoża powoduje również, że w czasie trwania prac poszukiwawczych i rozpoznawczych dostęp do niej mają również podmioty konkurencyjne. Postulujemy przywrócenie 5-letniego okresu wyłączności od momentu zatwierdzenia dokumentacji oraz rozciągnięcie go na czas obowiązywania koncesji poszukiwawczej i/lub rozpoznawczej.		letniego okresu od doręczenia decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczną na wyłączne prawo do korzystania z informacji geologicznej
87.	Uwaga ogólna dotyczy: Art. 99 ust. 3 pgig oraz Art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw	LOTOS Petrobaltic B8 Spółka z o.o. Baltic SKA	<u>Uzasadnienie:</u> Postulujemy przywrócenie 5 letniego terminu przysługiwania wyłącznego prawa do korzystania z wytworzonej informacji geologicznej. W Prawie geologicznym i górniczym z 1994 r. obowiązywał okres 2 letni, który celem wyjścia naprzeciw postulatam inwestorów, został wydłużony do 5 lat ustawą Prawo geologiczne i górnicze z 2011 r., Od czasu wydłużenia omawianego okresu do 5 lat nie nastąpiły zmiany w sposobie funkcjonowania sektora poszukiwawczo-wydobycznego, które uzasadniałyby skrócenie tego okresu do 3 lat.	Uwaga nieuwzględniona	Uwaga nie jest związana z procedowanym projektem ustawy. Niemniej jednak w ocenie Ministra Środowiska zbyt długi okres może powodować zablokowanie poszczególnych obszarów dla działalności innych przedsiębiorców. Mając na względzie 3-letni okres pierwszeństwa do ustanowienia użytkowania górniczego uzasadnione jest pozostawienie również 3-letniego okresu od doręczenia decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczną na wyłączne prawo do

			Dlatego przepis powinien zostać zmieniony, tak aby prawo wyłączności do pozyskiwanej informacji geologicznej przysługiwało przez cały okres obowiązywania koncesji oraz 5 lat od dnia zatwierdzenia dokumentacji geologicznej złoża. Wprowadzona zmiana powinna być wprowadzona równolegle z propozycją wydłużenia okresu (z 3 do 5 lat) w odniesieniu do roszczenia o ustanowienie użytkowania górniczego z pierwszeństwem przed innymi dla podmiotu który na podstawie koncesji na poszukiwanie lub rozpoznawanie złoża węglowodorów udzielonej przed dniem wejścia w życie ustawy rozpoznał złożo węglowodorów i udokumentował je w stopniu umożliwiającym sporządzenie projektu zagospodarowania złoża oraz po dniu wejścia w życie ustawy uzyskał decyzję zatwierdzającą dokumentację geologiczno-inwestycyjną tego złoża (art. 13 ust. 3 ustawy nowelizującej). 3 letni okres prawa pierwszeństwa do ustanowienia użytkowania górniczego jest zbyt krótki na uzyskanie wszelkich decyzji i zebranie dokumentów niezbędnych do skutecznego wystąpienia o koncesję na eksploatację złoża (m.in. dokonanie		korzystania z informacji geologicznej

			zmiany mpzp i uzyskanie decyzji środowiskowej). Ten kto poniósł koszt odkrycia i udokumentowania złoża powinien mieć zagwarantowany realny czas na wystąpienie z wnioskiem o koncesję na wydobywanie. Dlatego postulujemy o wprowadzenie 5 letniego okresu przysługiwania roszczenia o ustanowienia użytkowania górniczego przedsiębiorcy , który na podstawie koncesji na poszukiwanie lub rozpoznawanie złoża węglowodorów udzielonej przed dniem wejścia w życie ustawy rozpoznał złoża węglowodorów i udokumentował je w stopniu umożliwiającym sporządzenie projektu zagospodarowania złoża oraz po dniu wejścia w życie ustawy uzyskał decyzję zatwierdzającą dokumentację geologiczno-inwestycyjną tego złoża, Wprowadzona zmiana powinna być wprowadzona równolegle z wyżej wskazana propozycją wydłużenia okresu (z 3 do 5 lat) na wyłączne prawo do korzystania z wytworzonej informacji geologicznej (art.99).		
	Uwaga ogólna dotyczy: Art. 99 ust. 3 pgig oraz Art. 13 ust. 3	OPPPW	Art. 99. 1. Prawo do informacji geologicznej przysługuje Skarbowi Państwa. 2. Temu, kto, ponosząc koszt prac	Uwaga nieuwzględniona	Uwaga nie jest związana z procedowanym projektem ustawy. Niemniej jednak w ocenie Ministra Środowiska

	ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw		prowadzonych w wyniku decyzji wydanych na podstawie ustawy lub prowadzonych na podstawie zgłoszenia, o którym mowa w art. 85 ust. 2 i art. 85a ust. 1, uzyskał informację geologiczną, przysługuje prawo do nieodpłatnego korzystania z niej. 3. W okresie obowiązywania koncesji poszukiwawczej lub poszukiwawczo-rozpoznawczej oraz w okresie 5 lat od dnia doręczenia decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczną lub od dnia przekazania dokumentacji sporządzonej w przypadkach, o których mowa w art. 92 pkt 3 i 5, podmiotowi, o którym mowa w ust. 2, przysługuje wyłączne prawo do korzystania z informacji geologicznej w celu ubiegania się o wykonywanie działalności, o której mowa w art. 100 ust. 2. <u>Uzasadnienie jak wyżej</u>		zbyt długi okres może powodować zablokowanie poszczególnych obszarów dla działalności innych przedsiębiorców. Mając na względzie 3-letni okres pierwszeństwa do ustanowienia użytkowania górniczego uzasadnione jest pozostawienie również 3-letniego okresu od doręczenia decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczną na wyłączne prawo do korzystania z informacji geologicznej
88.	Art. 1 pkt 34	Kancelaria Juris Jan A. Stefanowicz	Zmiana ma charakter doprecyzowujący co do jednolitego traktowania podstaw i zakresu kompetencji Ministra właściwego ds. środowiska, który w sprawach rozporządzania prawem do informacji geologicznej działa za Skarb Państwa, a więc w <i>dominium</i>.	Bez uwag	
89.	Uwaga ogólna dotyczy art. 100 gig	Polski Związek Pracodawców Przemysłu Wydobywczego	<i>Wysokość wynagrodzenia za korzystanie z informacji geologicznej (art. 100 PGG)</i> <i>Uzasadnienie:</i>	Uwaga nieuwzględniona	Uwaga nie jest związana z procedowanym projektem zmiany ustawy – Prawo

			<i>W ocenie przedsiębiorców aktualne stawki stanowiące podstawę do ustalenia wynagrodzenia za korzystanie z informacji geologicznej są nadmiernie wysokie (bliskie ich wartości rynkowej) i stanowią nadmierne utrudnienie w szerszym dostępie do nich. Z tego tytułu przedsiębiorcy zamiast korzystać z danych już dostępnych, decydują się raczej na samodzielne wykonanie prac za podobną cenę, a które zostaną wykonane w sposób przez nich zaprojektowany i przy wykorzystaniu najnowszych technik górniczych. Prowadzi to z kolei do dublowania prac, zamiast do zwiększania ich zasięgu. Proponujemy weryfikację wysokości stawek stosowanych do wyceny informacji geologicznej, aby stanowiła on rekompensatę rzeczywiście poniesionych przez Skarb Państwa kosztów ich pozyskania, co przyczyni się do lepszego rozpoznania geologicznego obszaru kraju i dostępności tych danych oraz ich systematycznym uszczegóławianiu przez nowe prace.</i>		geologiczne i górnicze. Tym samym uwaga wymaga przeprowadzenia odrębnej analizy obowiązujących regulacji prawnych, w celu rozważenia zasadności ewentualnego wprowadzenia zmian w opisanym uwagą zakresie, w terminie późniejszym.
90.	Uwaga ogólna dotyczy art. 100 ust. 2 pgig	LOTOS Petrobaltic B8 Spółka z o.o. Baltic SKA	<i>Proponuje się uchylene art. 100 ust. 2 pkt. 1a oraz art. 100 ust. 3a pkt 1) i 3) pgig.</i> <u>Uzasadnienie</u> Postuluje się przywrócenie uregulowania art. 100 ust. 2 pgig, w brzmieniu	Uwaga częściowo uwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt 44 Doprecyzowano w art. 100 ust. 2 ust. 1a Pgg: 1a) poszukiwania i

			obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2015 r., to jest w zakresie w jakim nie przewidywał on konieczności zawarcia umowy umożliwiającej korzystanie z informacji geologicznej, za wynagrodzeniem w celu prowadzenia działalności w zakresie poszukiwania i rozpoznawania złóż węglowodorów. Należy podnieść, iż obowiązek ponoszenia kosztów wynagrodzenia za korzystanie informacji geologicznej już na etapie wstępnej oceny potencjału węglowodorowego obszarów zainteresowań stanowi znaczne obciążenie finansowe przedsiębiorców podejmujących działalność w zakresie poszukiwania i rozpoznawania węglowodorów, co w sposób istotny wpłynąć może na zmniejszenie zainteresowania podejmowaniem działalności w przedmiotowym obszarze.		rozpoznawania złóż węglowodorów oraz wydobywania węglowodorów ze złóż w celu uzyskania decyzji inwestycyjnej. Uchylenie art. 100 ust. 3a pkt 1) i 3) Pgg nie znajduje uzasadnienia. Poza tym uwaga nie jest związana z procedowanym projektem ustawy. Zostanie rozważona przy okazji kolejnej zmiany ustawy Prawo geologiczne i górnicze.
	Uwaga ogólna dotyczy art. 100 ust. 2 pgig	OPPPW	<i>Proponuje się zmianę art. 100 ust. 2 pkt. 1a oraz uchylenie art. 100 ust. 3a pkt 1) i 3) PGiG.</i> <i>Proponowane brzmienie art. 100 ust. 2 pkt. 1a</i> 1a) poszukiwania i rozpoznawania złóż węglowodorów oraz wydobywania węglowodorów ze złóż w celu uzyskania decyzji inwestycyjnej, Uzasadnienie:	Uwaga częściowo uwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt 44 Doprecyzowano w art. 100 ust. 2 ust. 1a Pgg: 1a) poszukiwania i rozpoznawania złóż węglowodorów oraz wydobywania węglowodorów ze złóż w celu uzyskania

			Postuluje się przywrócenie uregulowania art. 100 ust. 2 i ust.3a pkt 1) i 3) PGiG, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2015 r., to jest w zakresie w jakim nie przewidywał on konieczności zawarcia umowy umożliwiającej korzystanie z informacji geologicznej, za wynagrodzeniem w celu prowadzenia działalności w zakresie poszukiwania i rozpoznawania złóż węglowodorów. Należy podnieść, iż obowiązek ponoszenia kosztów wynagrodzenia za korzystanie informacji geologicznej już na etapie wstępnej oceny potencjału węglowodorowego obszarów zainteresowań stanowi znaczne obciążenie finansowe przedsiębiorców podejmujących działalność w zakresie poszukiwania i rozpoznawania węglowodorów, co w sposób istotny wpłynąć może na zmniejszenie zainteresowania podejmowaniem działalności w przedmiotowym obszarze z uwagi na wysokie ryzyko jakim jest obarczona tego typu inwestycja. Obowiązująca uprzednio regulacja, obligująca przedsiębiorcę do zakupu informacji geologicznej, która doprowadziła do rozpoznania i udokumentowania złoża, a warunkująca możliwość przejścia do dalszego, docelowego etapu inwestycji - wydobywania była rozwiązaniem kompromisowym i uwzględniającym zarówno interes państwa jak i interes przedsiębiorców.		decyzji inwestycyjnej. Uchylenie art. 100 ust. 3a pkt 1) i 3) Pgg nie znajduje uzasadnienia. Poza tym uwaga nie jest związana z procedowanym projektem ustawy. Zostanie rozważona przy okazji kolejnej zmiany ustawy Prawo geologiczne i górnicze.

			Nadto należy wskazać, iż stare dane geologiczne – zwłaszcza z lat 60, 70 i 80 są często nienajlepszej jakości. Dalsza ich analiza wymaga dużego nakładu pracy i środków. Konieczne jest ich ponowne przetworzenie celem umożliwienia dalszej interpretacji. Fakt, że zanim przedsiębiorca przystąpi do drogich prac zobowiązany będzie do zakupu wejściowej informacji geologicznej w postaci danych geologicznych, co często generuje gigantyczne koszty (porównywalne z wydatkami na ponowną akwizycję) może przekreślić opłacalność projektu, zwłaszcza przy uwzględnieniu ryzyka niekorzystnego efektu końcowego. W opinii OPPPW, za postulowanym rozwiązaniem przemawia także interes Skarbu Państwa. Korzyści w tym zakresie występują nie tylko w odniesieniu do większej niezależności energetycznej kraju w związku z potencjalnym przystąpieniem do wydobywania węglowodorów ale i na etapie poszukiwawczo-rozpoznawczym. Wynika to z faktu, że dodatkowo uzyskana w ten sposób informacja geologiczna podlega przekazaniu organowi koncesyjnego wraz z dokumentacją powstałą na bazie przeprowadzonych prac. Tym samym zwiększa się zakres informacji geologicznej, którym dysponuje Skarb Państwa, a którą wytworzył i poniósł koszty jej uzyskania przedsiębiorca.		
91.	art. 1 pkt 34	PGNiG	Zmiana brzmienia art. 100 ust. 2 pkt 1a	Uwaga	Aktualna jednostka redakcyjna

	projektu art. 100 ust. 2 pkt 1a ustawy – Prawo geologiczne i górnicze		ustawy – Prawo geologiczne i górnicze: „2. Korzystanie z informacji geologicznej, do której prawa przysługują Skarbowi Państwa, w celu wykonywania działalności w zakresie: 1) wydobywania kopalin ze złóż, 1a) poszukiwania i rozpoznawania złóż węglowodorów oraz wydobywania węglowodorów ze złóż, w celu uzyskania decyzji inwestycyjnej; 2) podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji, podziemnego składowania odpadów oraz podziemnego składowania dwutlenku węgla, 3) w jakim wymagane jest pozwolenie wodnoprawne - następuje, w drodze umowy, za wynagrodzeniem.” <u>Uzasadnienie:</u> Postuluje się zmianę art. 100 ust. 2 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze, w zakresie w jakim nie przewiduje on konieczności zawarcia umowy umożliwiającej korzystanie z informacji geologicznej, za wynagrodzeniem w celu prowadzenia działalności w zakresie poszukiwania i rozpoznawania złóż węglowodorów. Należy podnieść,	uwzględniona	art. 1 pkt 44 Doprecyzowano w art. 100 ust. 2 ust. 1a Pgg : 1a) poszukiwania i rozpoznawania złóż węglowodorów oraz wydobywania węglowodorów ze złóż w celu uzyskania decyzji inwestycyjnej.

			iż obowiązek ponoszenia kosztów wynagrodzenia za korzystanie informacji geologicznej już na etapie wstępnej oceny potencjału węglowodorowego obszarów zainteresowań stanowi znaczne obciążenie finansowe przedsiębiorców podejmujących działalność w zakresie poszukiwania i rozpoznawania węglowodorów, co w sposób istotny wpłynąć może na zmniejszenie zainteresowania podejmowaniem działalności w przedmiotowym obszarze.		
92.	Art. 1 pkt 35 lit. c	Kancelaria Juris Jan A. Stefanowicz	Powyższa zmiana jest <i>novum</i> wynikającym z konieczności implementacji Dyrektywy UE. Ważne jest tu wskazanie na przepisy przejściowe projektu, w których projektodawca przewidział termin do dnia 19 lipca 2018 r. dla wykonania ww. obowiązku opracowania i przedłożenia właściwemu organowi nadzoru górniczego dokumentu polityki korporacyjnej przez koncesjonariuszy, w odniesieniu do zakładów górniczych, które w dniu wejścia w życie przedmiotowej nowelizacji (tj. po upływie 14 dni od ogłoszenia), prowadzą działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów w granicach obszarów morskich RP.	Uwaga nieuwzględniona.	Aktualna jednostka redakcyjna art. 14 Z założenia należy uznać, że akty wykonawcze powinny wejść w życie razem z procedowaną ustawą, ewentualnie z niewielkim opóźnieniem

			Ww. termin określony w art. 14 ust. 2 przepisów przejściowych projektu, został jednocześnie potraktowany przez projektodawcę jako cezura graniczna do wydania aktu wykonawczego stanowiącego wytyczne do sporządzenia polityki korporacyjnej, co mając na uwadze dotychczasową praktykę przebiegu prac legislacyjnych w odniesieniu do aktów wykonawczych do ustawy pr.g.g., należy ocenić negatywnie. Należałoby postulować wprowadzenie w przepisach przejściowych zapisu obligującego do wydania przedmiotowego rozporządzenia z odpowiednim np. 6 msc-nym wyprzedzeniem przed upływem przesuniętego terminu wykonania obowiązku j.w.		
93.	Uwaga ogólna dotyczy art. 108 ust. 6b pgig	Polski Związek Pracodawców Przemysłu Wydobywczego	Doprecyzowanie charakteru prawnego opinii udzielanych przez wójtów, burmistrzów lub prezydentów miast na podstawie art. 108 ust. 6b PGG oraz innych przepisów PGG <u>Uzasadnienie:</u> Doprecyzowania wymaga okoliczność, iż do opinii wydawanej przez wójtów (burmistrzów, prezydentów miast) nie ma zastosowania art. 106 KPA. Praktyka wskazuje, iż organy wydające opinie na podstawie nowych przepisów traktują je w sposób identyczny jak opinie wydawane	Uwaga nieuwzględniona	Uwaga nie jest związana z procedowanym projektem zmiany ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. Tym samym uwaga wymaga przeprowadzenia odrębnej analizy obowiązujących regulacji prawnych, w celu rozważenia zasadności ewentualnego wprowadzenia zmian w opisanym uwagą zakresie, w terminie późniejszym.

			dotychczas tj. w toku prowadzonego postępowania. Natomiast opinie wskazane w art. 108 PGG są uzyskiwane nie przez organ, ale przez przedsiębiorcę przed złożeniem stosownego wniosku. Konsekwencją uznania jako podstawy prawnej dla opinii art. 106 KPA jest możliwość złożenia zażalenia na takie postanowienie. Powoduje to, w przypadku złożenia takiego zażalenia, wstrzymanie przez organ nadzoru górniczego procedury zatwierdzania planu ruchu do czasu rozstrzygnięcia takiego zażalenia. Tym samym zniweczony został główny cel wprowadzenia tej regulacji, jakim miało być przyspieszenie procesu zatwierdzania planów ruchu. Warto rozważyć w całej ustawie czy współdziałanie organów administracji samorządowej nie powinno mieć charakteru opinii odnoszących się do ustaleń faktycznych i przepisów prawa, ale bez wydawania ich w formule postanowienia z art. 106 KPA. Chodzi o wyeliminowanie dodatkowego wpadkowego postępowania administracyjnego w ramach procesu koncesyjnego, które często przedłuża sprawę. Istota opinii sprowadzałaby się więc do zwrócenia organowi koncesyjnemu uwagi na kwestie, które		

			powinien uwzględnić. Propozycja poszerza zakres opinii, przyczyniając się do lepszego wyjaśnienia sprawy i jednocześnie odformalizuje proces konsultacji. Gdyby organ koncesyjny zaniechał uwzględnienia trafnych zastrzeżeń ryzykowałby uchylene koncesji w ewentualnych postępowaniach odwoławczych i sądowych.		
94.	Art. 1 pkt 35) lit. c	LOTOS Petrobaltic B8 Spółka z o.o. Baltic SKA OPPPW	Zmianę art. 108 ust. 9a pgig następującego brzmienia (proponowaną zmianę stanowi podkreślenie): 9a. <i>Polityka korporacyjna w zakresie zapobiegania wypadkom oraz niebezpiecznym zdarzeniom określa planowany sposób postępowania przedsiębiorcy w zakresie ich zapobiegania, w szczególności ustala sposób przeprowadzania oraz doskonalenia zasad kontroli ryzyka wystąpienia wypadków oraz niebezpiecznych zdarzeń, mechanizmy monitorowania skuteczności tej polityki, a <u>ponadto – w przypadku prowadzenia przez przedsiębiorcę działalności związanej ze złożami ropy naftowej na obszarach morskich poza terytorium Unii Europejskiej - uwzględnia powyższe informacje</u></i>	Uwaga uwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt 46 lit. c

			<u><i>także dla zakładów górniczych prowadzących działalność na tych obszarach.</i></u> <u>Uzasadnienie:</u> Konieczność doprecyzowania, iż zakres dodatkowych informacji dotyczy tylko zakładów górniczych danego przedsiębiorcy. Ponadto - teoretycznie poprzednie literalne brzmienie przepisu sugerowałoby objęcie jego regulacją zakładów górniczych położonych na koncesjach lądowych państw UE choć nie taki zapewne był cel Projektodawcy, z uwagi na zakres stosowania polityki korporacyjnej jak i brzmienie Załącznika I części 8 pkt 9 Dyrektywy.		
95.	Art. 1 pkt 35) litera c	LOTOS Petrobaltic B8 Spółka z o.o. Baltic SKA OPPPW	Proponuje się w art. 108 ust. 9 b wykreślić punkt 2. <u>Uzasadnienie:</u> O ile ustalenie w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw energii wymagań dla polityki korporacyjnej w zakresie formy, wytycznych do jej opracowania oraz ogólnych celów i ustaleń kontroli ryzyka jest pożądanym, bo precyzuje ogólnie zarysowane wymogi ustawowe, o tyle sposób osiągnięcia celów i wprowadzenia ich w życie na poziomie korporacyjnym powinno znajdować się w gestii przedsiębiorcy. Każdorazowo bowiem jest to ściśle zależne od struktury i specyfiki	Uwaga uwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt 46 Art. 108 ust. 9b pkt 2 Pgg został przeredagowany zgodnie z uwagą w sposób następujący: 2) obowiązek określenia sposobu osiągnięcia i wprowadzenia w życie na poziomie korporacyjnym, celów określonych w pkt 1.

			danego podmiotu – ale także w świetle art. 108 ust. 9a i regulacji Dyrektywy Offshorowej – znajomości otoczenia geologicznego i prawnego zakładów górniczych prowadzących działalność na obszarach morskich poza UE. Zadaniem przedsiębiorcy jest przyjęcie rozwiązań gwarantujących skuteczne i efektywne osiągnięcie celów (i tym samym realizacja obowiązków ustawowych), a dobrać odpowiednie środki ku temu może tylko sam podmiot znając strukturę jak i realia oraz otoczenie działania na terenie RP jak i na obszarach morskich poza UE. Zatem w ustawie powinien być jedynie ustanowiony wymóg, objęcia treścią polityki korporacyjnej sposobu, w jaki cele mają zostać osiągnięte i wprowadzone w życie. Taki postulat jest zgodny z art. 19 ust. 5 lit a) Dyrektywy Offshorowej.		
96.	Art. 1 pkt 35 litera d)	LOTOS Petrobaltic B8 Spółka z o.o. Baltic SKA	Proponuje się po art. 108 ust. 10c dodać nadać numerację ustępu 1, po którym dodać: <i>10d. Organ właściwy zainteresowanego państwa członkowskiego Unii Europejskiej zajmuje stanowisko nie później niż w terminie 14 dni od uzyskania za</i>	Uwaga częściowo uwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt 46 lit. e Zmieniono brzmienie art. 108 ust. 10c. Pgg – „Właściwy organ nadzoru górniczego przed zatwierdzeniem planu ruchu zakładu górniczego

			<i>pośrednictwem Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego informacji, o której mowa w art. 10b.</i> <i>10e. Jeżeli organ właściwy zainteresowanego państwa członkowskiego Unii Europejskiej nie zajmie stanowiska w terminie, o którym mowa w ust. 1 uważa się, że nie wnosi uwag.</i> <i>10f. Termin do zajęcia stanowiska jest zachowany, jeżeli przed upływem 14 dni od dnia uzyskania za pośrednictwem Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego informacji, o której mowa w art. 10b organ właściwy zainteresowanego państwa członkowskiego Unii Europejskiej doręczył swoje stanowisko właściwemu organowi nadzoru górniczego</i> <u>Uzasadnienie:</u> W opinii Spółki koniecznym rozwiązaniem jest określenie maksymalnego terminu oczekiwania na stanowisko organu właściwego zainteresowanego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, po którego bezskutecznym upływie organ nadzoru górniczego mógłby procedować zatwierdzenie planu ruchu uznając, iż właściwy organ nie przedstawiając stanowiska zaaprobował rozwiązanie zaproponowane przez przedsiębiorcę.		prowadzącego działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów ze złoża w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej bierze pod uwagę stanowisko organu właściwego zainteresowanego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, otrzymane za pośrednictwem Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego, jeżeli takie stanowisko zostało przedstawione Prezesowi Wyższego Urzędu Górniczego w terminie 14 dni od dokonania czynności, o której mowa w ust. 10a.”.

			Taki termin wystarczająco długi, by uznać go za odpowiedni do wyrażenia stanowiska w tak istotnej sprawie przez zainteresowane państwo UE, ale jednocześnie określony w przepisach przyczyni się do zapewnienia sprawnego przebiegu postępowania jak i wpłynie pozytywnie na możliwość planowania przez przedsiębiorcę przebiegu inwestycji. Ponadto procedura przewidziana w art. 108 pgig znajduje zastosowanie także do zmiany planu ruchu. Powyższe doprecyzowanie pozwoli zatem przedsiębiorcy na racjonalne planowanie harmonogramu koniecznych zmian podstawowego dokumentu, na podstawie którego prowadzi się ruch zakładu. Natomiast brak takiego przepisu statuującego wprost taki wymóg może oznaczać paraliż działania właściwego organu nadzoru górniczego i brak rozstrzygnięcia w oczekiwaniu na odpowiedź właściwego organu państwa członkowskiego.		
97.	Art. 1 pkt 36	LOTOS Petrobaltic B8 Spółka z o.o. Baltic SKA OPPPW	Proponuje się zmianę art. 1 pkt. 10) Projektu poprzez nadanie 109 ust. 1a pgig brzmienia (zmianę stanowi fragment podkreślony) <i>Zmiany planu ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność związaną ze</i>	Uwaga uwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt 47

			złożami węglowodorów w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej dokonuje się w formie dodatku do planu ruchu zakładu górniczego <u>w szczególności</u>: 1) jeżeli przegląd, o którym mowa w art. 108 ust. 2d, wykazał potrzebę wprowadzenia zmian w planie ruchu zakładu górniczego; 2) na wezwanie właściwego organu nadzoru górniczego, określające zakres zmian oraz termin ich przekazania do zatwierdzenia”. <u>Uzasadnienie:</u> Proponowana zmiana służy uniknięciu nieporozumienia, że plan ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność wydobywczą w obszarach morskich może być zmieniany tylko w tych dwóch wskazanych przypadkach. Modyfikacja przepisu Projektu w sposób zaproponowany precyzuje, że także w odniesieniu do planów ruchu dotyczącej działalności <i>offshore</i> zasadą jest art. 109 ust.1, a kolejny ustęp odnosi się już tylko do obszarów morskich, regulując szczególne przypadki gdy zmiany są konieczne.		

98.	Art. 1 pkt 37	Kancelaria Juris Jan A. Stefanowicz	W praktyce powyższa zmiana oznaczać będzie zmianę dotychczas obowiązującego Rozporządzenia MŚ z 16.02.2012 r. w sprawie planów ruchu zakładów górniczych (Dz.U.2012.372), poprzez istotne poszerzenie zakresu przedmiotowego. Istotne znaczenie ma tu art. 15 ust. 2 przepisów przejściowych projektu stanowiący, że dotychczasowe ww Rozporządzenie zachowuje moc do dnia wejścia w życie nowego aktu wykonawczego, jednak nie dłużej niż przez 6 msc-y od dnia wejścia w życie przedmiotowej nowelizacji tj. po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Dodatkowo zmiana zaproponowana w tym przepisie ma również charakter dostosowujący wynikający ze zmiany wprowadzone Ustawą z dnia 11 lutego 2016 r. o zmianie ustawy o działach administracji rządowej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 r., poz. 266) oraz Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 grudnia 2015 r. w sprawie utworzenia Ministerstwa Energii (Dz. U. z 2015 r., poz. 2075) i przekazaniu ministrowi energii dotychczasowych kompetencji ministra środowiska w zakresie gospodarki złożami kopalni.	Bez uwag	

99.	Art. 1 pkt 38	Kancelaria Juris Jan A. Stefanowicz	Tym samym przedmiotowe zmiany nie mają związku z implementacją Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/30/UE, ani też Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, a wynikają z konieczności dostosowania przepisów ustawy p.g.g., do zmian kompetencyjnych w zakresie działów administracji rządowej (patrz też Uwaga do art. 110 j.w.).	Bez uwag	
100.	Art. 1 pkt. 39	LOTOS Petrobaltic B8 Spółka z o.o. Baltic SKA OPPPW	<u>Uzasadnienie:</u> Zdaniem Spółki istnieje konieczność doprecyzowania określonych w art. 117a pkt 1) zakresu danych technicznych dotyczących prowadzonej działalności. Spółka nie kwestionując obowiązku co do zasady uznaje za niezbędne doprecyzowanie i uszczegółowienie tak ogólnego sformułowania, by prawidłowo zidentyfikować dane podlegające odrębnemu przechowywaniu i zabezpieczeniu.	Uwaga uwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt 50 Doprecyzowano zapis zgodnie z dyrektywą offshore.
101.	Art. 1 pkt. 39	LOTOS Petrobaltic B8 Spółka z o.o. Baltic SKA OPPPW	Proponuje się zmianę art. 1 pkt. 39) Projektu poprzez nadanie 117b ust. 1 pgig brzmienia (zmianę stanowi fragment podkreślony)	Uwaga częściowo uwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt 50 Zmieniono brzmienie art. 117b. 1. Pgg na -

			<i>Kierownik ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej przekazuje właściwemu organowi nadzoru górniczego sprawozdania z realizacji planu ruchu zakładu górniczego dla tej działalności, <u>w terminach ustalonych przez organ nadzoru, w decyzji, o której mowa w art. 108 ust. 11, nie częściej niż co 30 dni.</u></i> <u>Uzasadnienie:</u> Art. 117b przewidujący obowiązek przekazywania przez kierownika ruchu zakładu górniczego organowi nadzoru sprawozdania z realizacji planu ruchu zakładu górniczego w odstępach 7 dniowych jest zbyt dużym obciążeniem. Zwłaszcza w sytuacji, gdy działalność prowadzona jest w sposób niezakłócony i zgodnie z przyjętymi w planie założeniami. W przypadku niebezpiecznych zdarzeń KRZG zawiadamia organ nadzoru na innej podstawie tj. § 35 Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 25 kwietnia 2014 w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących prowadzenia ruchu zakładów górniczych wydobywających kopaliny		„Kierownik ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej przekazuje właściwemu organowi nadzoru górniczego sprawozdania z realizacji planu ruchu zakładu górniczego dla tej działalności, w terminach ustalonych przez organ nadzoru, w decyzji, o której mowa w art. 108 ust. 11.

			otworami wiertniczymi, sygnalizując tym samym nieprawidłowości. Zdaniem Spółki zatem przekazywanie sprawozdań, o których mowa w art. 117b mogłoby się odbywać z mniejszą częstotliwością np. nie częściej niż 30 dni, co zgodnie z art. 15 ust. 4 Dyrektywy wynikać może z wymogów określonych przez organ nadzoru górniczego.		
102.	Art. 1 pkt 40	Kancelaria Juris Jan A. Stefanowicz	Projektowane przepisy mają na celu implementację do polskiego porządku prawnego wymagań dotyczących wewnętrznego planu reagowania w przypadku awarii określonych w art. 11 ust. 1 lit g, art. 14, art. 28 i art. 31 ust. 2 Dyrektywy 2013/30/UE. Porównanie dotychczasowych przepisów dotyczących planu ratownictwa górniczego w przeważającym zakresie pokrywa się z wymaganiami dotyczącymi planu ratownictwa górniczego. Należy też wskazać, iż polski system prawny przewiduje także sporządzanie planu zwalczania rozlewów olejowych i likwidacji zagrożeń dla środowisk, który jest sporządzany na podstawie Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 25 kwietnia 2014 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących prowadzenia ruchu zakładów górniczych wydobywających kopaliny otworami	Uwaga nieuwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt 52 Zgodnie z opiniowanym projektem ustawy wprowadzane w art. 122 ust.12a-e Pgg, nie wykluczają stosowania pozostałych przepisów o planie ratownictwa górniczego a jedynie je doprecyzowują w zakresie wymaganym implementowaną dyrektywą odnoszącą się jedynie do działalności prowadzonej w obszarach morskich.

			wiertniczymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 812), który jest związany z regulacją Dyrektywy jednakże projektodawca słusznie nie zamierza inkorporować tego dokumentu do planu ratownictwa górniczego. Z punktu widzenia przejrzystości legislacji, wyodrębnienie regulacji dotyczących planu ratownictwa górniczego w jednostki w ust. 12a – 12 d powoduje, iż tworzy się jakby szczególny rodzaj planu ratownictwa dla zakładu górniczego prowadzącego działalność polegającą na poszukiwaniu i wydobywaniu węglowodorów w granicach obszarów morski RP. Takie wyodrębnienie może rodzić wątpliwość w jakim zakresie poprzedzające ustępy art. 122 p.g.g. znajdą zastosowanie do planów ratownictwa dotyczących zakładów górniczych w obszarach morskich. Projektowane przepisy nie określają bowiem odrębnie elementów objętych plan ratownictwa dotyczącym zakładów górniczych w obszarach morskich. Stanowi o tym art. 122 ust. 11 p.g.g., a więc ustęp poprzedzający „szczególną regulację” dotyczącą planów ratownictwa zakładów górniczych w obszarach morskich. Nie ulega wątpliwości, że nie wszystkie przepisy ustępów poprzedzających i następujących po		

			„szczególnej regulacji” mogłyby znaleźć zastosowania wprost do planów ratownictwa zakładów górniczych w obszarach morskich np. art. 122 ust. 12 p.g.g., który określa ogólne zasady i podmioty w zakresie zatwierdzania zmiany i dokonywania aktualizacji planów ratownictwa górniczego. Należałoby zatem rozważyć wprowadzenie odpowiedniego stosowanie regulacji art. 122 ust. 1- 12 i 13 - 19 p.g.g. albo zmianę redakcji projektowanego ust. 12a (np. użycie wyrażenia: <i>„Jeżeli plan ratownictwa dotyczy zakładu górniczego prowadzącego działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich ...”</i>).		
103.	Art. 1 pkt 40	LOTOS Petrobaltic B8 Spółka z o.o. Baltic SKA OPPPW	<u>Uzasadnienie:</u> Wprowadzenie wymogu zatwierdzania planów ratownictwa górniczego oraz zmian w tych planach, w drodze decyzji organu nadzoru górniczego, nie znajduje uzasadnienia na gruncie implementowanej Dyrektywy. Podkreślenia wymaga, iż zgodnie z przyjętym w Projekcie założeniem, plan ratownictwa górniczego, spełniać ma rolę wewnętrznego planu reagowania przypadku awarii. Artykuł 14 Dyrektywy, zakłada wyłącznie przekazywanie wspomnianych planów	Uwaga uwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt 52

			zgodnie z art.11 ust. 1 lit. g Dyrektywy. Wskazanie na obowiązek przekazania planu, wynika również z art. 28 ust. 1 Dyrektywy, gdzie w ust. 3 wyraźnie podnosi się konieczność stałego i bieżącego aktualizowania planów, przy wystąpieniu jakiegokolwiek istotnej zmiany w sprawozdaniu dotyczącym poważnych zagrożeń oraz <u>przekazywania</u> aktualizacji. Ustawodawca unijny, odstępując od wprowadzenia wymogu akceptacji, czy zatwierdzania planów przez organy państwowe uwzględnia konieczność ich szybkiej adaptacji oraz częstej modyfikacji z uwagi na potrzebę ciągłego udoskonalania systemów w reakcji na pojawiające się ryzyka i zagrożenia. Wprowadzony tryb zatwierdzania planów ratownictwa górniczego, jak również ich zmian w drodze decyzji administracyjnej, której wydanie poprzedzane winno być każdorazowo przeprowadzeniem postępowania administracyjnego, wykracza poza wymogi minimalne Dyrektywy i jednocześnie pozostaje w sprzeczności z założeniami prawodawcy unijnego. Analogicznie ocenić należy wprowadzone wyłączenie obowiązku, uzyskiwania zatwierdzenia w drodze decyzji, w		

			odniesieniu do aktualizacji planu. Aktualizacja taka, mogła by być bowiem realizowana wyłącznie w ograniczonym zakresie, określonym postanowieniem organu nadzoru górniczego. Należy podkreślić, iż organ nadzoru nie jest pozbawiony wpływu na organizację ratownictwa górniczego przedsiębiorcy. Na gruncie aktualnie obowiązujących przepisów przewiduje się bowiem wymóg uzyskania zgody organu nadzoru wyrażanej w drodze decyzji na powierzenie części lub całości obowiązków w zakresie ratownictwa podmiotowi profesjonalnemu jak również uprawnienie organu do nakazania przedsiębiorcy w drodze, decyzji zmiany organizacji ratownictwa. Proponuje się zatem ograniczenie obowiązku przedsiębiorcy do przekazywania planów ratownictwa górniczego, lub ich zmian bądź aktualizacji organowi nadzoru górniczego oraz podmiotom wskazanym w art. 122 ust. 12 f pkt. 1 w brzmieniu przewidzianym w Projekcie.		
104.	Art. 1 pkt 41	LOTOS Petrobaltic B8 Spółka z o.o. Baltic SKA OPPPW	Proponuje się zmianę projektowanego art. 123 c. poprzez nadanie mu następującego brzmienia (zmianę stanowi fragment podkreślony)	Uwaga częściowo uwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt 53 Zmieniono brzmienie art. 123c. ust. 1 Pgg na - „Podmiot

		1. Podmiot mający siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i prowadzący, samodzielnie lub za pośrednictwem <u>podmiotów zależnych, o których mowa w art. 49a ust. 4</u>, działalność związaną ze złożami węglowodorów w granicach obszarów morskich poza terytorium Unii Europejskiej, na wezwanie Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego, <u>w zakresie dopuszczalnym przez właściwe przepisy</u> sporządza sprawozdanie dotyczące okoliczności powstania zagrożeń wymienionych w art. 123a ust. 1, w których uczestniczył. Sprawozdanie to przekazuje Prezesowi Wyższego Urzędu Górniczego, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania o przekazaniu sprawozdania. 2. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego w wezwaniu każdorazowo określa informacje jakie należy zamieścić w sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 1. <u>Uzasadnienie:</u> Konieczność doprecyzowania znaczenia „jednostki zależnej” na potrzeby art. 123c bądź przez jej zdefiniowanie w ustawie bądź odesłanie do znaczenia „podmiotu zależnego”, o którym mowa w art. 49a ust. 4 pgig lub poprzez odesłanie do zdefiniowanych powiązań w innych	mający siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i prowadzący, samodzielnie lub za pośrednictwem podmiotów zależnych, działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów w granicach obszarów morskich poza terytorium Unii Europejskiej, na wezwanie Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego, w zakresie dopuszczalnym przez właściwe przepisy, sporządza sprawozdanie dotyczące okoliczności powstania zagrożeń wymienionych w art. 123a ust. 1, w których uczestniczył. Sprawozdanie to przekazuje Prezesowi Wyższego Urzędu Górniczego, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania o przekazaniu sprawozdania.”

			ustawach np. do jednostki zależnej w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości. Zmiana konieczna celem usunięcia wątpliwości co do zakresu obowiązku przedsiębiorcy. Dodatkowo zauważyć należy, iż dostęp podmiotów uczestniczących w działalności <i>upstream</i> w państwach trzecich - zwłaszcza poprzez jednostki zależne – do szczegółowych informacji dotyczących zagrożeń może być ograniczony przez rozwiązania przyjęte we właściwych porządkach prawnych.		
105.	Art. 1 pkt 41	Marek Szydło	W projektowanym art. 123c ust. 1 pgg jest mowa o prowadzeniu przez dany podmiot działalności w zakresie węglowodorów za pośrednictwem „jednostek zależnych”. Tymczasem ustawa pgg, ani w wersji obecnej ani też w wersji projektowanej, nie definiuje normatywnie pojęcia „jednostek zależnych”. Pgg definiuje natomiast pojęcie „podmiotów zależnych” (zob. art. 49a ust. 4 pgg). Dlatego też w celu wyeliminowania wszelkich mogących się pojawić w tym zakresie wątpliwości interpretacyjnych należałoby <i>de lege ferenda</i> występujące w projektowanym art. 123 c ust. 1 pgg pojęcie „jednostek	Uwaga uwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt 53 Zmieniono brzmienie art. 123c. ust. 1 Pgg na - „Podmiot mający siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i prowadzący, samodzielnie lub za pośrednictwem podmiotów zależnych, działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów w granicach obszarów morskich poza terytorium Unii Europejskiej, na wezwanie

			zależnych” zastąpić określeniem: „podmiotów zależnych”.		Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego, w zakresie dopuszczalnym przez właściwe przepisy, sporządza sprawozdanie dotyczące okoliczności powstania zagrożeń wymienionych w art. 123a ust. 1, w których uczestniczył. Sprawozdanie to przekazuje Prezesowi Wyższego Urzędu Górniczego, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania o przekazaniu sprawozdania.”
106.	Art. 1 pkt 42	Green Gas Polska sp. z o.o.	Ponadto wydaję nam się, iż w art. 140, ust. 3 w pkt. 1 b jest błąd w wysokości opłaty podwyższonej dla bursztynów (winno być 40.000?).	Uwaga nieuwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt 54 Określona stawka podwyższona za poszukiwanie lub rozpoznawanie złóż bursztynu w wysokości 400.000 zł za każdy kilometr kwadratowy powierzchni terenu objętego taką działalnością jest prawidłowa.
107.	Art. 1 pkt 42	Kancelaria Juris Jan A. Stefanowicz	Przedmiotowa zmiana nie ma związku z implementacją Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/30/UE, ani też Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i	Uwaga nieuwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt 54 Określona stawka podwyższona za

			Rady 94/22/WE, a wynikają z doprecyzowaniem w art. 10 ust. 1 p.g.g., iż bursztyn objęty jest własnością górnictw. Z normy zawartej w art. 140 ust. 3 pkt 1) p.g.g. odnoszącej się do wysokości opłaty podwyższonej z tytułu nielegalnej eksploracji złóż kopalin wyłączono działalność dotyczącą złóż bursztynu i poświęcono jej dodane pkt 1b i 3a. Dla eksploracji złóż bursztynu w nowym art. 140 ust. 3 pkt 1b) p.g.g. przewidziano, iż opłata podwyższona za nielegalne poszukiwanie lub rozpoznawanie złóż bursztynu wynosi 400.000 zł za każdy kilometr kwadratowy powierzchni terenu objętego taką działalnością. Należy w tym miejscu zauważyć, iż dla pozostałych kopalin wysokość opłaty podwyższonej za nielegalną eksplorację wynosi 50.000 zł za kilometr kwadratowy. Natomiast w nowym art. 140 ust. 3 pkt 3a) p.g.g. dotyczącym wysokości opłaty podwyższonej za nielegalne wydobywanie bursztynu ze złóż przewidziano - jednak chyba omyłkowo - niższy przelicznik, aniżeli dla pozostałych kopalin. W projektowanym przepisie opłatę podwyższoną za nielegalne wydobywanie bursztynu ustala się w wysokości		poszukiwanie lub rozpoznawanie złóż bursztynu w wysokości 400.000 zł za każdy kilometr kwadratowy powierzchni terenu objętego taką działalnością jest prawidłowa. W art. 140 Pgg regulującym delikt administracyjny polegający na wydobywaniu kopaliny bez wymaganej koncesji w odniesieniu do złóż bursztynu przewidziano dwudziestokrotność opłaty eksploatacyjnej, pomnożonej przez ilość wydobytego bez koncesji bursztynu. Należy przy tym zaznaczyć, że stawka opłaty eksploatacyjnej za bursztyn również została podwyższona do 800 zł za kg bursztynu. W uzasadnieniu do ustawy został doprecyzowany zapis dot. opłaty za nielegalne wydobywanie bursztynu, poprzez zwrócenie uwagi na fakt, iż zaktualizowana została wysokość stawki za wydobywanie przedmiotowej

			dwudziestokrotnej stawki opłaty eksploatacyjnej dla tej kopaliny pomnożonej przez ilość wydobytego bez koncesji bursztynu, podczas gdy dla pozostałych kopaliny opłata stanowi iloczyn czterdziestokrotnej stawki opłaty dla danego rodzaju kopaliny i ilości wydobytej bez koncesji kopaliny. Należy przy tym zauważyć, iż treść przepisu dotyczącego podwyższonej opłaty za nielegalne wydobycie bursztynu stoi w sprzeczności z uzasadnieniem tego przepisu. W Uzasadnieniu do Projektu Ustawy wskazano, iż „W art. 140 Pgg regulującym delikt administracyjny polegający na wydobywaniu kopaliny bez wymaganej koncesji proponuje się w odniesieniu do złóż bursztynu zwiększyć dwudziestokrotnie przewidziane w nim stawki, na podstawie, których organ ustala opłatę”. Tymczasem proponowana treść przepisu powoduje, iż mnożnik dla nielegalnego wydobywania bursztynu jest dwukrotnie niższy aniżeli dla pozostałych kopaliny, a nie zwiększony, jak to wskazuje projektodawca w uzasadnieniu do ustawy zmieniającej.		kopaliny, co w efekcie spowodowało wzrost wysokości sankcji.
108.	Uwaga ogólna dotyczy: art. 128	PGNiG OPPPW	Zmiana brzmienia art. 128 ust. 1 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze:	Uwaga nieuwzględniona	Uwaga nie jest związana z procedowanym projektem

	ust. 1 ustawy – Prawo geologiczne i górnice		„1. Przedsiębiorca, który uzyskał koncesję na działalność, o której mowa w art. 21 ust. 1 pkt 2 - 4, z wyłączeniem pkt 2a, tworzy fundusz likwidacji zakładu górniczego, zwany dalej „funduszem”, oraz gromadzi na nim środki. W przypadku działalności o której mowa w art. 21 ust. 1 pkt 2a obowiązek tworzenia "funduszu" następuje od momentu uzyskania decyzji inwestycyjnej." <u>Uzasadnienie:</u> W przypadku węglowodorów fundusz taki powinien być tworzony przy decyzji inwestycyjnej, a nie na etapie poszukiwania i rozpoznawania. Celowym jest doprecyzowanie, iż wyłączona jest faza poszukiwawczo-rozpoznawcza spod tej regulacji. W przypadku art. 21 ust. 1 pkt 2a ustawy – Prawo geologiczne i górnice obowiązek tworzenia funduszy będzie obowiązywał z momentem uzyskania decyzji inwestycyjnej.		ustawy. Nie zachodzi potrzeba wprowadzania zaproponowanego zapisu. Należy zauważyć, że zgodnie z art. 128 ust. 1 Pgg obowiązek przeznaczania środków na fundusz powstaje w przypadku wydobywania kopalin ze złóż od dnia wymagalności opłaty eksploatacyjnej. W związku z tym dopóki nie istnieje wymagalność opłaty eksploatacyjnej, nie ma obowiązku przeznaczania środków na fundusz likwidacji zakładu górniczego.
109.	Uwaga ogólna dotyczy: art. 134 ustawy – Prawo geologiczne i górnice art. 1 pkt 52 projektu	PGNiG	Proponuje się: 1) dodanie w art. 134 ustępu 4: „4. Stawka opłaty eksploatacyjnej wynosi 0% w przypadku: 1) złoża ropy naftowej, gdzie średnie wydobyte z odwiertu w konturze złoża	Uwaga nieuwzględniona	Uwaga nie jest związana z procedowanym projektem zmiany ustawy – Prawo geologiczne i górnice. Tym samym uwaga wymaga przeprowadzenia odrębnej analizy obowiązujących regulacji prawnych, w celu

		nie przekracza 80 ton na miesiąc; 2) złoża gazu ziemnego, gdzie średnie wydobyte z odwiertu w konturze złoża nie przekracza 1100 MWh na miesiąc.” 2) w art. 1 pkt 52 Projektu ustawy proponuje się dodać lit. d i e: <table><tr><td>10 a</td><td>Gaz ziemny, którego wydobyte w okresie rozliczeniowym nie przekracza 6600 MWh</td><td>MWh</td><td>0</td></tr></table> <table><tr><td>36 b</td><td>Ropa naftowa, której wydobyte w okresie rozliczeniowym nie przekracza 480 t</td><td>t</td><td>0</td></tr></table> 3) dodanie przepisu przejściowego:	10 a	Gaz ziemny, którego wydobyte w okresie rozliczeniowym nie przekracza 6600 MWh	MWh	0	36 b	Ropa naftowa, której wydobyte w okresie rozliczeniowym nie przekracza 480 t	t	0		rozważenia zasadności ewentualnego wprowadzenia zmian w opisanym uwagą zakresie, w terminie późniejszym.
10 a	Gaz ziemny, którego wydobyte w okresie rozliczeniowym nie przekracza 6600 MWh	MWh	0									
36 b	Ropa naftowa, której wydobyte w okresie rozliczeniowym nie przekracza 480 t	t	0									

			„Art. 15b. Do koncesji na wydobywanie udzielonych na podstawie dotychczasowych przepisów, o których mowa w art. 8 ust. 3, art. 12 ust. 1 i art. 14 ustawy, o której mowa w art. 2 do stawki opłaty eksploatacyjnej stosuje się art. 134, 141 i 142 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą oraz stawki tej opłaty określone w załączniku do ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.” <u>Uzasadnienie:</u> Wprowadzenie 0% stawki opłaty eksploatacyjnej dotyczyłoby złóż ropy naftowej i gazu ziemnego w schyłkowej fazie eksploatacji. Takie rozwiązania prawne tj: zerowa stawka opłaty eksploatacyjnej, pozwoliłaby na utrzymanie opłacalności wydobycia złóż marginalnych oraz z otworów o zanikającej wydajności, co dałoby szanse na prowadzenie ekonomiczniej uzasadnionej eksploatacji marginalnych złóż węglowodorów. Zaproponowane wielkości graniczne wydobycia dla otrzymania zerowej stawki eksploatacyjnej są zgodne z wielkościami przyjętymi w art. 7b ustawy z dnia 2 marca 2012 r. o podatku od wydobycia		

			niektórych kopalin (Dz. U. z 2012 r. z póź.) Jednocześnie w celu umożliwienia zastosowania tych stawek do koncesji udzielnych na dotychczasowych zasadach konieczne jest wprowadzenie w projekcie przepisu przejściowego .		
110.	Art. 1 pkt 46	Kancelaria Juris Jan A. Stefanowicz	Przepis ten jest ograniczony do implementacji Dyrektywy 2013/30/UE (art. 22 ust. 1), gdyż wprowadza instrument sygnalizacji tylko dla działalności w zakresie węglowodorów na obszarach morskich. Jednakże <i>ratio legis</i> wskazywałoby, aby analogiczny mechanizm zgłoszeń problemów dotyczących bezpieczeństwa i środowiska zastosować odnośnie węglowodorów bez względu na miejsce eksploracji lub eksploatacji, a może też do pozostałych kopalin nie poprzez nałożenie obowiązku na Prezesa WUG, a poprzez umożliwienie mu takim przepisem wprowadzenie mechanizmów dotyczących poufnego zgłaszania problemów odnoszących się do problemów związanych z eksploracją i eksploatacją pozostałych kopalin. Nie ma bowiem podstaw do różnicowania nadzoru nad bezpieczeństwem i środowiskiem działalności geologiczno-górnictwej w	Uwaga nieuwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt 61 Obowiązek taki wynika z dyrektywy <i>offshore</i> tylko w zakresie działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów w obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej. Nie uzasadnione byłoby wprowadzanie analogicznych zapisów do działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów w obszarach lądowych bądź do innych kopalin. Ponadto należy zaznaczyć, że projektowany zapis jest zgodny z implementowaną dyrektywą.

			odniesieniu do eksploracji i eksploatacji węglowodorów na morzu w odniesieniu do pozostałych kopalin. Jednocześnie należy zwrócić uwagę, na brak przejrzystości zdania drugiego omawianego przepisu dotyczącego poufności zgłaszającego, tj. „Nie jest wymagane podawanie danych umożliwiających identyfikację zgłaszającego; zgłoszenia są analizowane z zachowaniem anonimowości osób zgłaszających.” Nie tylko element redakcyjny przepisu zasługuje na krytykę, ale i zastosowany język prawny gdyż nie jest tu adekwatne pojęcie „anonimowości”, lecz ze względu na dobra chronione ochrona danych osobowych, czy poufności danych zgłaszającego. Anonimizacja jest czynnością materialno-techniczną w dokumentach (w rozumieniu dokumentu jak w ustawie o dostępie do informacji publicznej oraz w ustawie o ochronie informacji niejawnych) polegająca na wycięciu, zakryciu czy usunięciu fragmentu na kopii, odpisie, dla realizacji ochrony. Przepis ten może być odczytywany w różny sposób. Po pierwsze, iż Prezes WUG nie jest zobowiązany podawać danych		

			umożliwiających identyfikację zgłaszającego lub, że zgłaszający nie jest zobowiązany podawać swoich danych umożliwiających jego identyfikację. Treść implementowanego przepisu art. 22 ust. 1 Dyrektywy 2013/30/UE przemawia za tą drugą interpretacją. Wobec tego należałoby rekomendować zastosowanie w normie obu przesłanek w dyspozycji, a więc i prawa do anonimowego udzielenia informacji bez podawania danych osobowych, a w przypadku jeżeli wbrew zamiarowi czy nawet bez świadomości skutków osoba informująca poda dane osobowe umożliwiające jej personalizację, to obowiązek ochrony tych danych, gdzie wystarczającym byłoby odesłanie do ochrony danych osobowych w ogólności lub art. 5 ustawy o dostępie do informacji publicznej.		
111.	Art. 1 pkt 49	Kancelaria Juris Jan A. Stefanowicz	Wprowadzana zmiana i rozszerzenie katalogu przesłanek upoważniających Prezesa WUG do nakładania kar pieniężnych wynika z implementacji Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/30/UE (art. 34), która zobowiązuje państwa członkowskie do określenia zasad dotyczących sankcji nakładanych w przypadku naruszenia	Uwaga uwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 1 pkt 64

			przepisów krajowych przyjętych na podstawie tej Dyrektywy. Należy krytycznie odnieść się do sposobu sformułowania przesłanki nałożenia przez Prezesa WUG kary pieniężnej na kierownika r.z.g. określonej w projektowanym art. 175 ust. 2 lit g) dotyczącym niedopełnienia przez kierownika r.z.g. obowiązku przekazywania sprawozdań. Przepis ten w zaproponowanym brzmieniu jest zbyt ogólny i może dawać zbyt szeroki zakres swobodnego uznania organowi. Formalnie tylko projektowany przepis art. 117 b ust. 1 p.g.g. wprowadza skonkretyzowany, dla kierownika r.z.g. prowadzącego działalność polegająca na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów w granicach obszarów morskich RP, obowiązek przekazywania właściwemu organowi nadzoru górniczego, nie rzadziej niż co 7 dni, sprawozdań z realizacji planu r.z.g. dla tej działalności. Natomiast „pozostali” kierownicy r.z.g. nie są wprost objęci analogicznymi, konkretnymi obowiązkami; to jednak oczywiście składają sprawozdania z realizacji p.r.z.g. i mają szereg obowiązków informacyjnych. Dla przejrzystości ww. projektowanego		

			art. 175 ust. 2 lit g) należałoby go rozszerzyć, o doprecyzowanie, iż chodzi o niedopełnienie obowiązku sprawozdawczego, o którym mowa w art. 117b ust. 1 p.g.g.		
112.	Uwaga ogólna dotyczy: art. 205 ust. 3 pgig	Polski Związek Pracodawców Przemysłu Wydobywczego	Zwolnienie z obowiązku wykazania się prawem do informacji geologicznej w przypadku zmiany udzielonych dotychczas koncesji na wydobywanie kopalin ze złóż (art. 205 ust. 3 PGG) <u>Uzasadnienie:</u> Zgodnie z obowiązującym brzmieniem art. 205 ust. 3 PGG, przedsiębiorca jest zobowiązany do wykazania się prawem do informacji geologicznej w przypadku ubiegania się o zmianę koncesji (uzyskanych do dnia 31 grudnia 2011 r.) w zakresie powiększenia przestrzeni objętej działalnością lub przedłużenia terminu jej obowiązywania. Zobowiązanie przedsiębiorcy do wykazania się prawem do informacji geologicznej złoża na etapie, kiedy zmiana koncesji jest niezbędna do zakończenia wydobywania kopaliny ze złoża może rodzić wątpliwości z punktu widzenia racjonalnej gospodarki złożem. W większości przypadków koszt pozyskania prawa do informacji geologicznej będzie tak wysoki, że	Uwaga nieuwzględniona	Uwaga nie jest związana z procedowanym projektem zmiany ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. Tym samym uwaga wymaga przeprowadzenia odrębnej analizy obowiązujących regulacji prawnych, w celu rozważenia zasadności ewentualnego wprowadzenia zmian w opisanym uwagą zakresie, w terminie późniejszym.

			przedłużenie koncesji nie będzie opłacalne, a w konsekwencji koncesje te będą wygaszane. W rezultacie krytykowane rozwiązanie może prowadzić do zaniechania dalszej eksploatacji wspomnianych złóż.		
113.	Uwaga ogólna dotyczy: art. 205 ust. 3 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	PGNiG OPPPW	Zmiana brzmienia art. 205 ust. 3 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze: „3. Do zmiany oraz przeniesienia koncesji udzielonych na podstawie przepisów dotychczasowych nie stosuje się przepisów w zakresie wykazania się prawem do informacji geologicznej.” <u>Uzasadnienie:</u> Zgodnie z obowiązującym brzmieniem art. 205 ust. 3 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze, przedsiębiorca jest zobowiązany do wykazania się prawem do informacji geologicznej w przypadku ubiegania się o zmianę koncesji (uzyskanych do dnia 31 grudnia 2011 r.) w zakresie powiększenia przestrzeni objętej działalnością lub przedłużenia terminu jej obowiązywania. W opinii branży przedmiotowy przepis wymaga nowelizacji z uwagi na to, że: ▪ Zobowiązanie przedsiębiorcy do wykazania się prawem do informacji	Uwaga nieuwzględniona	Uwaga nie jest związana z procedowanym projektem zmiany ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. Tym samym uwaga wymaga przeprowadzenia odrębnej analizy obowiązujących regulacji prawnych, w celu rozważenia zasadności ewentualnego wprowadzenia zmian w opisanym uwagą zakresie, w terminie późniejszym.

			geologicznej złoża, na etapie kiedy zmiana koncesji jest niezbędna do zakończenia wydobywania kopaliny ze złoża może rodzić wątpliwości z punktu widzenia racjonalnej gospodarki złożem. W większości przypadków koszt pozyskania prawa do informacji geologicznej będzie tak wysoki, że przedłużenie koncesji nie będzie opłacalne, a w konsekwencji koncesje te będą wygaszane. W rezultacie krytykowane rozwiązanie może prowadzić do zaniechania dalszej eksploatacji wspomnianych złóż. ▪ W takim uregulowaniu można upatrywać naruszenia zasady ochrony praw nabytych. ▪ Tym samym zasadne jest zwolnienie przedsiębiorcy z obowiązku wykazywania się prawem do informacji geologicznej (co jest równoważne z ponoszeniem wysokich opłat za informację geologiczną) w przypadku zmian „starych” koncesji w zakresie m.in. podejmowania decyzji o kontynuowaniu działalności gospodarczej polegającej na wydobywaniu kopaliny z już zagospodarowanego złoża. ▪ w przypadku zmiany temporalnego		

			zakresu koncesji, przedsiębiorca jest zobligowany do nabycia prawa do korzystania z informacji geologicznej dla całego złoża, w tym dla tej jego części, dla której nie było ono dotychczas wymagane. Z uwagi na powyższe zastrzeżenia, w opinii przedsiębiorców przepis ustawy – Prawo geologiczne i górnicze dotyczący obowiązku wykazania się prawem do informacji geologicznej nie powinien mieć zastosowania do zmiany oraz przeniesienia koncesji uzyskanych przed dniem wejścia w życie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze (tj. przed 1 stycznia 2012 r.).		
114.	Art. 2 projektu art. 8 ust. 1 i 3 ustawy nowelizującej PGiG	PGNiG OPPPW	Zmiana brzmienia art. 8 ust. 1 i 3 ustawy nowelizującej PGiG: „1. Koncesje na poszukiwanie lub rozpoznawanie złóż węglowodorów, pozostające w mocy na dzień wejścia w życie ustawy, które zostały udzielone na podstawie ustawy z dnia 9 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2005 r. Nr 228, poz. 1947, z późn. zm.) oraz udzielone na podstawie przepisów dotychczasowych ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują ważność do dnia upływu terminu, na który zostały	Uwaga nieuwzględniona	Uwaga nie jest związana z procedowanym projektem zmiany ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. Tym samym uwaga wymaga przeprowadzenia odrębnej analizy obowiązujących regulacji prawnych, w celu rozważenia zasadności ewentualnego wprowadzenia zmian w opisanym uwagą zakresie, w terminie późniejszym. Niemniej jednak brak

			udzielone, z zastrzeżeniem art. 9 i art. 10.” „3. Koncesje na wydobywanie węglowodorów ze złóż, pozostają w mocy na dzień wejścia w życie ustawy, które zostały udzielone na podstawie dekretu z dnia 6 maja 1953 r. - Prawo górnicze (Dz. U. z 1978 r. Nr 4, poz. 12, z 1984 r. Nr 35, poz. 186, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 14, poz. 89 i z 1991 r. Nr 31, poz. 128), dekretu z dnia 21 października 1954 r. o urzędach górniczych (Dz. U. z 1961 r. Nr 23, poz. 114), ustawy z dnia 16 listopada 1960 r. o prawie geologicznym (Dz. U. Nr 52, poz. 303, z 1974 r. Nr 38, poz. 230, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, 1989 r. Nr 35, poz. 192 i z 1991 r. Nr 31, poz. 129) oraz ustawy z dnia 9 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2005 r. Nr 228, poz. 1947, z późn. zm.) oraz udzielone na podstawie przepisów dotychczasowych ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują ważność do dnia upływu terminu, na który zostały udzielone. <u>Uzasadnienie:</u> Z uwagi na niejasny stan prawny i istniejące wątpliwości interpretacje koniecznym staje się wprowadzenie		uzasadnienia do wprowadzenia takiego zapisu. Należy zaznaczyć, że koncesje wydane na podstawie dotychczasowych przepisów zgodnie z przepisami przejściowymi: art. 142 ustawy - Prawo geologiczne i górnicze z 1994 r. oraz art. 205 ustawy - Prawo geologiczne i górnicze z 2011 r., zachowały swoją ważność i stały się koncesjami w rozumieniu nowych przepisów. Dlatego też nie na podstaw wprowadzać proponowanego zapisu.

			samoistnej podstawy prawnej w przypadku zmiany koncesji oraz korekty przepisów przejściowych, regulujących kwestie koncesji udzielonych na podstawie przepisów sprzed wejścia w życie ustawy nowelizującej PGiG, w tym w szczególności koncesji na wydobywanie udzielonych na podstawie poprzednich regulacji tj.: ▪ dekretu z dnia 6 maja 1953 r - Prawo górnicze, ▪ dekretu z dnia 21 października 1954 r. o urzędach górniczych; ▪ ustawy z dnia 16 listopada 1960 o prawie geologicznym, ▪ ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. - Prawa geologiczne i górnicze. Zmiana w art. 8 ustępu 1 i 3 usuwa błąd ustawy, polegający na nieuwzględnieniu koncesji wydanych po wejściu w życie ustawy zmieniającej ustawę Prawo geologiczne i górnicze, ale na podstawie przepisów sprzed jej wejścia w życie. Ponadto proponowana zmiana ma na celu usunięcie wątpliwości interpretacyjnych poprzez dookreślenie, że art. 8 ustawy dotyczy wszystkich koncesji obowiązujących w dniu wejścia w życie ustawy, tj. także tych, udzielonych na podstawie poprzednio obowiązujących		

			regulacji. Koncesje te zgodnie z przepisami przejściowymi: art. 142 Prawa geologicznego i górniczego z 1994 r. oraz art. 205 ustawy Prawo geologiczne i górnicze z 2011 r. zachowały swoją ważność. W obecnym stanie prawnym nie powinno zatem być wątpliwości, iż koncesje wydane nie tylko na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. zachowały swoją ważność. Zaistniała zatem potrzeba zachowania dla tych koncesji podstawy materialnej i procesowej do dokonywania zmian takich koncesji.		
115.	Art. 2 projektu art. 8 ust. 4 pkt 6 ustawy nowelizującej PGiG	PGNiG OPPPW	Dodanie w art. 8 ust. 4 pkt 6 ustawy nowelizującej PGiG lit. a) i b) w brzmieniu: „4. Do wykonywania koncesji, o której mowa w ust. 3, stosuje się przepisy dotychczasowe, z tym że w zakresie: (...) 6) do zmiany koncesji stosuje się przepisy dotychczasowe, z zastrzeżeniem, iż do zmiany dotyczącej: a) wydłużania okresu jej obowiązywania stosuje się art. 49y ust. 8, ustawy o której mowa w art. 1; b) powiększania obszaru górniczego, stosuje się odpowiednio art. 49zg ust. 1	Uwaga częściowo uwzględniona	Uwaga nie jest związana z procedowanym projektem zmiany ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. Projektodawca uznał za zasadne regulacjom określonym w art. 8 ust. 3 i 4 ustawy o zmianie ustawy Pgg z 2014 r. nadać nowe brzmienie. Aktualna jednostka redakcyjna art. 7

			ustawy, o której mowa w art. 1, przy czym w sytuacji gdy zmiana koncesji nie prowadzi do zmiany ostatnio zatwierdzonej dokumentacji geologicznej złoża w drodze decyzji lub przyjętej przez zawiadomienie, do wniosku o zmianę nie jest wymagane złożenie dokumentacji geologiczno – inwestycyjnej złoża węglowodorów. <u>Uzasadnienie:</u> Art. 3 ust. 4 dyrektywy 94/22/WE z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie warunków udzielania i korzystania z zezwoleń na poszukiwanie, badanie i produkcję węglowodorów przewiduje możliwość przyznania koncesjonariuszowi posiadającemu koncesję w odniesieniu do danego obszaru koncesyjnego zezwolenia na obszar przyległy. Takie rozwiązanie może być realizowane poprzez tryb zmiany koncesji już udzielonej danemu przedsiębiorcy; wówczas decyzja organu koncesyjnego w przedmiocie zmiany koncesji stanowić będzie „zezwolenie na obszar przyległy” w rozumieniu wskazanego przepisu dyrektywy węglowodorowej. Również z uwagi na okoliczność, że w koncesjach udzielonych na podstawie dotychczasowych przepisów obszar górniczy często nie jest tożsamy z dokumentacją geologiczną konieczne		

			jest umożliwienie dostosowania obu dokumentów. Nieprzyjęcie postulatu może skutkować istotnymi, nieuzasadnionymi ograniczeniami w realizacji procesu inwestycyjnego. W związku z powyższym powinna zostać stworzona możliwość przedłużenia ważności koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złóż, jak również powiększenia obszaru górniczego w granicach udokumentowanego złoża bez konieczności stosowania procedury przetargowej. Stosowanie postępowania przetargowego wydaje się słuszne jedynie przy zmianie koncesji w zakresie powiększenia jej powierzchni wyłącznie na etapie poszukiwawczo-rozpoznawczym.		
116.	Uwaga ogólna dotyczy: Art. 8 ust. 4 oraz art. 9 ust.13 ustawy z dnia 11 lipca 2014 roku o zmianie ustawy – prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw	LOTOS Petrobaltic B8 Spółka z o.o. Baltic SKA OPPPW	<u>Uzasadnienie:</u> Z uwagi na dokonywane Projektem zmiany koniecznym zdaniem Spółki jest doprecyzowanie przepisów przejściowych nowelizacji pgig z 2014 roku w taki sposób, by te enumeratywnie wymienione przepisy nowelizowanej wówczas ustawy, które w drodze wyjątku stosuje się do wykonywania „starych” koncesji na wydobywanie oraz do koncesji przekształcanych stosowało się w brzmieniu nadanym Projektem – w ten sposób wydłużanie koncesji nie będzie	Uwaga częściowo uwzględniona	Uzasadnienie j.w. Aktualna jednostka redakcyjna art. 7

			ograniczone terminami 2 lub 5 letnimi (w zależności od fazy której wniosek o przedłużenie dotyczy), oraz będzie możliwe zwiększanie obszaru koncesji bez trybu przetargowego.		
117.	Art. 2 projektu art. 9 ust. 1, 1a i 13 ustawy nowelizującej PGiG	PGNiG OPPPW	Zmiana brzmienia art. 9 ust. 1, 1a i 13 ustawy nowelizującej PGiG: „Art. 9. 1. Przedsiębiorca, który wykonuje działalność na podstawie koncesji, o której mowa w art. 8 ust. 1, z wyłączeniem koncesji obejmującej wyłącznie poszukiwanie złoża węglowodorów, w okresie 4 lat od dnia wejścia w życie ustawy, ma prawo do przekształcenia tej koncesji w koncesję na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża w rozumieniu przepisów ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. „1a. Przedsiębiorca, który wykonuje działalność na podstawie koncesji, o której mowa w art. 8 ust. 1, z wyłączeniem koncesji obejmującej wyłącznie poszukiwanie złoża węglowodorów, która została mu udzielona po wejściu w życie ustawy, na podstawie przepisów dotychczasowych, zgodnie z art. 11 ustawy, ma prawo do przekształcenia tej	Uwaga częściowo uwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 7 Przedłużono czas (z 2 lat do 4 lat), w jakim przedsiębiorca, który wykonuje działalność na podstawie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie, ma prawo do przekształcenia tej koncesji w koncesję na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża. Analogicznie został przedłużony czas w jakim przedsiębiorca, który wykonuje działalność na podstawie koncesji, która została mu udzielona po wejściu w życie ustawy, na podstawie przepisów dotychczasowych, ma prawo do przekształcenia tej koncesji w koncesję na poszukiwanie i

			koncesji, w terminie 4 lat od dnia jej udzielenia, w koncesję na poszukiwanie i rozpoznawanie z łoża węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża w rozumieniu przepisów ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą."; (...) „13. Do koncesji stosuje się przepisy odpowiednio art. 48t ust. 1, art. 49u ust. 1 pkt 1-6, ust. 2, art. 49v pkt 1-5 i 7 oraz art. 49y-49zh ustawy, o której mowa w art. 1.” <u>Uzasadnienie:</u> Postuluje się wydłużenie wskazanego w art. 9 ustawy nowelizującej PGiG 2-letniego okresu na przekształcenie dotychczasowych koncesji w koncesje łączne także z uwagi na fakt, iż aktualnie obowiązujący okres na przekształcenie do 1 stycznia 2017 roku wyklucza możliwość wystąpienia z takim wnioskiem w odniesieniu do decyzji, co do których postępowanie o ich udzielenie, zainicjowane przed 30 września 2014 roku, jest aktualnie w toku. W takim przypadku przedsiębiorca nie zdąży wykonać prac, których wyniki pozwolą stwierdzić zasadność kontynuacji prac	rozpoznawanie złoża węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża. Uwzględniono także propozycję zmiany ust. 13, z uwagi na rezygnację z obowiązku ustanowienia zabezpieczenia z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania warunków określonych w koncesji oraz finansowania likwidacji wyrobisk górniczych w przypadku wygaśnięcia, cofnięcia lub utraty mocy koncesji oraz wprowadzenia zabezpieczenia przed przystąpieniem do realizacji zatwierdzonego przez właściwy organ nadzoru górniczego planu ruchu zakładu górniczego dla wykonywania robót geologicznych i robót górniczych związanych z wykonywaniem działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów

			i wystąpienia z wnioskiem o którym mowa w art. 9 ustawy nowelizującej PGiG. Analogiczny czas powinien być uwzględniony w dodawanym ust. 1a. W ustępie 13 ustawa odsyła do stosowania dla przekształconej koncesji przepisów nowych. Wyłącza wprost art. 49x, ale jednocześnie odsyła do przepisów dotyczących treści koncesji, która to treść zawiera regulacje dotyczące zabezpieczenia. W celu wyjaśnienia wątpliwości powstałych wobec takiej redakcji przepisu proponuje się doprecyzować odesłanie i wskazać, że przepisy te stosuje się odpowiednio, co oznacza, iż w przypadku dotychczasowych koncesji art. 49x nie będzie miał zastosowania.		w granicach obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej Jednocześnie doprecyzowano zapisy pod kątem działalności na morzu w zakresie uzgadniania z Prezesem WUG oraz ministrem właściwym do spraw obrony narodowej.
118.	Art. 2	LOTOS Petrobaltic B8 Spółka z o.o. Baltic SKA OPPPW	Dotychczasowemu brzmieniu art. 2 nadać ustęp 1, po którym dodać ustęp 2 w brzmieniu: <i>„2. Poprzez przepisy dotychczasowe, o których mowa art. 13 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 11 lipca 2014 roku o zmianie ustawy – prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą oraz w art. 8 ust. 1 oraz art. 8 ust. 3 ustawy z dnia 11 lipca 2014 roku o zmianie ustawy – prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych</i>	Uwaga nieuwzględniona	Uwaga nie jest związana z procedowanym projektem ustawy. Należy zaznaczyć, że koncesje wydane na podstawie dotychczasowych przepisów zgodnie z przepisami przejściowymi art. 205 ustawy Prawo geologiczne i górnicze z 2011 r. zachowały swoją ważność i stały się koncesjami w rozumieniu nowych

			innych ustaw w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 01 kwietnia 2016 roku o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz ustawy o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw rozumie się przepisy wszystkich poprzednich regulacji na podstawie których wydano koncesje na poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie węglowodorów, a obowiązujących przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 11 lipca 2014 roku o zmianie ustawy – prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw”. <u>Uzasadnienie:</u> Zmianą we właściwym kierunku jest zmiana art. 8 ust. 1 i 3 oraz art. 13 ustawy z dnia 11 lipca 2014 roku o zmianie ustawy – prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw poprzez objęcie tą regulacją nie tylko koncesji wydanych przed wejściem w życie tejże ustawy, ale także wydawanych po jej wejściu w życie ale na podstawie przepisów poprzednio obowiązujących. Jednakże sformułowanie „na podstawie przepisów dotychczasowych” sugeruje jedynie ustawę obowiązującą bezpośrednio przed wejściem w życie ustawy z dnia 11 lipca 2014 roku. Zatem w opinii Spółki literalne brzmienie tych		przepisów. Dlatego też nie ma podstaw wprowadzać proponowanego zapisu.

			przepisów nasuwa wątpliwość bo sugeruje jedynie koncesje wydane na podstawie ustawy z dnia 09 czerwca 2011 roku prawo geologiczne i górnicze. Tymczasem większość koncesji posiadanych przez Spółkę zostało wydanych na podstawie poprzedniej regulacji – z 1994 roku.		
119.	Art. 2 pkt 1	Kancelaria Juris Jan A. Stefanowicz	Zmianę należy ocenić pozytywnie, gdyż „wydłuża” ona możliwość dokonania przekształceń koncesji uwzględniając te stany faktyczne powstałe na gruncie art. 11 noweli tzw. węglowodorowej, a więc wydania decyzji udzielającej koncesji na poszukiwanie lub rozpoznawanie złoża węglowodorów albo decyzji o zmianie takiej koncesji poprzez wydłużenie terminu jej obowiązywania, w dacie po dniu 1 stycznia 2015 r.	Bez uwag	
120.	Art. 2 pkt 1	ORLEN Upstream	Wydłużenie do 4 lat terminu na przekształcenie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie węglowodorów w koncesję „łączną” na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż. <u>Uzasadnienie:</u> Proponujemy wydłużenie do 4 lat czasu na przekształcenie koncesji z uwagi na zbliżający się już termin graniczny, do którego możliwe będzie wystąpienie z wnioskiem o przekształcenie.	Uwaga uwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 7

			Przedłużające się wydanie aktów wykonawczych (w szczególności rozporządzenia ws. postępowania kwalifikacyjnego), a następnie prowadzenie tego postępowania sprawiło, że na przygotowanie i wystąpienie z wnioskiem o przekształcenie pozostało ok. pół roku.		
121.	Art. 2 pkt 2	Kancelaria Juris Jan A. Stefanowicz	Zdaniem projektodawcy w dotychczasowych przepisach ustawy zabrakło tego elementu, a jest on niezbędny przy przedłużeniu koncesji, gdzie warunkiem koniecznym do jego dokonania jest zaprojektowanie przez przedsiębiorcę dodatkowych prac i robót geologicznych.	Bez uwag	
122.	Art. 2 pkt 2	LOTOS Petrobaltic B8 Spółka z o.o. Baltic SKA OPPPW	2) w art . 10 a) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. W przypadku gdy celem zmiany koncesji jest zwiększenie zakresu prac geologicznych, w tym robót geologicznych, organ koncesyjny może przedłużyć czas obowiązywania koncesji na okres niezbędny do realizacji tych prac, ~~jednak nie dłuższy niż 3 lata~~ (...). <u>Uzasadnienie:</u> Niezasadnym jest rozwiązanie wprowadzające ustawowe ograniczenie okresu dopuszczalnego przedłużenia fazy poszukiwawczo-rozpoznawczej do	Uwaga uwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 7

			maksymalnie 3 lat. Ze względu na specyfikę projektów poszukiwawczych branży naftowej właściwszym byłoby pozostawienie organowi koncesyjnemu uprawnienia do oceny czy wnioskowany przez przedsiębiorcę termin przedłużenia znajduje swoje uzasadnienie geologiczne i projektowe, bez ustawowego limitowania tego okresu. Analogicznie – brak racjonalnego uzasadnienia do ustawowego limitowania z góry maksymalnego okresu o jaki dopuszczalne jest przedłużanie czasu obowiązywania koncesji.		
123.	Art. 2 pkt 3	Kancelaria Juris Jan A. Stefanowicz	Mając na względzie 1,5 okres obowiązywania noweli tzw. węglowodorowej, projektowaną zmianę należy obecnie oceniać już bardziej pod kątem doprecyzowania redakcyjnego aniżeli co do istotnych skutków dla koncesjonariuszy.	Bez uwag	
124.	Art. 2 pkt 4	Kancelaria Juris Jan A. Stefanowicz	Z uzasadnienia projektu nie wynika cel, któremu ma służyć ww zmiana. Projektodawca nie jest tu również konsekwentny, gdyż pominął dokonanie analogicznej zmiany w ust. 2 w art. 13. Zmiana ta zmienia termin stosowania starej ustawy z dnia „udzielenia” koncesji na dzień uzyskania koncesji wydawanej na podstawie wcześniejszej ustawy.	Uwaga nieuwzględniona	Uwaga nie jest związana z brzmieniem procedowanego projektu zmiany ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. Przedmiotowa zamiana została już wprowadzona ustawą z dnia 1 kwietnia 2016 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz ustawy o zmianie ustawy –

					Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 r. poz. 566).
125.	art. 2 pkt 4 lit b) projektu	PGNiG OPPPW	Zmiana brzmienia art. 13 ust. 3 ustawy nowelizującej PGiG: „Art. 13. 3. Przedsiębiorca, który na podstawie koncesji na poszukiwanie lub rozpoznawanie złoża węglowodorów udzielonych na podstawie przepisów dotychczasowych rozpoznał złożo węglowodorów i udokumentował je w stopniu umożliwiającym sporządzenie projektu zagospodarowania złoża oraz po dniu wejścia w życie ustawy uzyskał decyzję zatwierdzającą dokumentację geologiczno-inwestycyjną tego złoża, posiada roszczenie o ustanowienie na jego rzecz użytkowania górniczego z pierwszeństwem przed innymi przez okres 5 lat od dnia doręczenia decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczno--inwestycyjną tego złoża.” <u>Uzasadnienie:</u> 3-letni okres prawa pierwszeństwa do ustanowienia użytkowania górniczego jest zbyt krótki na uzyskanie wszelkich decyzji i zebranie dokumentów niezbędnych do skutecznego wystąpienia o koncesję na eksploatację złoża (m.in. dokonanie	Uwaga nieuwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 7 W ocenie Ministra Środowiska zbyt długi okres może powodować zablokowanie poszczególnych obszarów dla działalności innych przedsiębiorców. Mając na względzie charakter prowadzonej działalności, jak również wpływ czynników zewnętrznych, wystarczający jest okres 3 lat od doręczenia decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczną.

			zmiany mpzp i uzyskanie decyzji środowiskowej). Ten kto poniósł koszt odkrycia udokumentowania złoża powinien mieć zagwarantowany realny czas na wystąpienie z wnioskiem o koncesję na wydobywanie. Dlatego postulujemy przywrócenie 5-letniego okresu przysługiwania roszczenia ustanowienia użytkowania górniczego przedsiębiorcy, który na podstawie koncesji na poszukiwanie lub rozpoznawanie złoża węglowodorów udzielonej przed dniem wejścia w życie ustawy rozpoznał złoża węglowodorów i udokumentował je w stopniu umożliwiającym sporządzenie projektu zagospodarowania złoża oraz po dniu wejścia w życie ustawy uzyskał decyzję zatwierdzającą dokumentację geologiczno-inwestycyjną tego złoża, Wprowadzona zmiana powinna być przeprowadzona równolegle z wyżej wskazana propozycją wydłużenia okresu (z 3 do 5 lat) na wyłączne prawo do korzystania z wytworzonej informacji geologicznej (art. 99 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze).		
126.	Art. 2 ust. 5	Kancelaria Juris Jan A. Stefanowicz	Zmianę należy ocenić częściowo pozytywnie jako konsekwencję realizacji zasady ochrony praw nabytych – art. 13	Bez uwag	

			noweli tzw. węglowodorowej.		
127.	Art. 2 ust. 6	Kancelaria Juris Jan A. Stefanowicz	Zdaniem projektodawcy konieczność przesunięcia tej daty wynika z potrzeby wykonania testów systemu jeszcze przed jego uruchomieniem. Nie wchodząc w ocenę zapewnienia dostępności i prawidłowości funkcjonowania systemu pod względem technicznym, zmianę należy ocenić krytycznie. Wprowadzenie urządzenia materialnotechnicznego jakim jest Geoinfonet miało za zadanie realizację jawności, przejrzystości i dostępności do zbioru danych w nim gromadzonych i przetwarzanych. Brak w dalszym ciągu takiego narzędzia, pomimo upływu 1,5 roku od planowanego uruchomienia i przesuwania do 2018 r., stanowi nie tylko barierę dla prawidłowego wykonywania przepisanych ustawą obowiązków przez państwową służbę geologiczną, ale również istotnie ogranicza dostęp interesariuszom.	Uwaga nieuwzględniona	Z uwagi na stopień skomplikowania przedsięwzięcia wskazane jest określenie realnej daty wykonania i wdrożenia systemu. Aktualne zaawansowanie prac nie pozwala na przyjęcie założenia, że system będzie gotowy przed 1 stycznia 2018 r. GEOINFONET miał być narzędziem ułatwiającym gromadzenie, udostępnianie i przetwarzanie danych geologicznych. Konieczność utworzenia tego systemu została w nieprawidłowy sposób umieszczona w Rozdziale 3 ustawy Prawo geologiczne i górnicze. Ogólnie regulacje takie jak nazwy i zakresy baz danych, zgodnie z techniką prawodawczą, powinny zostać wpisane w regulację prawną w randze co najwyżej rozporządzenia. W obecnym stanie prawnym wprowadzono

					powielenia zakresu zadań państwowej służby geologicznej, co jest całkowicie zbędnym elementem tej ustawy Prawa geologicznego i górniczego.. Państwowa służba geologiczna, zgodnie z zapisem ustawowym, powinna do 27 sierpnia 2016 r. przygotować i prowadzić Geoinfonet. Aktualnie nie został przygotowany system, który mógłby prawidłowo funkcjonować. Stało się tak głównie z powodu zaniedbań poprzednich władz PIG-PIB. Przedłużanie tego terminu nie zmieni i tak nieprawidłowego zapisu ustawowego. Usunięcie z ustawy zapisów dotyczących Geoinfonetu poprawi czytelność i przejrzystość zapisów ustawowych.
128.	Art. 2 projektu art. 16 ustawy nowelizującej PGiG	PGNiG	W art. 16 ustawy nowelizującej PGiG po ust. 3 dodać ust. 4 w brzmieniu: „4. Dokumentacja, o której mowa w ust. 1, oraz dokumentacja przyjęta w drodze zawiadomienia, nie wymaga	Uwaga częściowo uwzględniona	Uwaga nie jest związana z brzmieniem procedowanego projektu zmiany ustawy Projektodawca uznał za zasadne art. 16 ustawy o

			dostosowania do wymagań określonych w art. 89a ustawy, o której mowa w art. 1, oraz przepisów wydanych na podstawie art. 97 ust. 1 pkt 2 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w przypadku złożenia wniosku o zmianę koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złóż udzielonych na podstawie dotychczasowych przepisów, w szczególności w sytuacjach przedłużenia terminu jej ważności.” <u>Uzasadnienie:</u> Z uwagi na brak jednoznacznej interpretacji art. 16 istnieje realne zagrożenie, że organ koncesyjny będzie nakazywał przedsiębiorcom opracowywanie nowych dokumentacji-geologiczno-inwestycyjnych dla złóż już eksploatowanych, w przypadku wystąpienia z wnioskiem o przedłużenie terminu ważności koncesji. W latach 2017-2019 upływają terminy ważności aż 136 koncesji udzielnych na wydobywanie węglowodorów ze złóż. Istnieje obawa, że przedłużenie terminu ważności koncesji wydobywczycych wiązać się		zmianie ustawy Pgg z 2014 r. nadać nowe brzmienie. Aktualna jednostka redakcyjna art. 7

			będzie z koniecznością dostosowania dotychczasowych dokumentacji geologicznych złóż węglowodorów do obowiązujących przepisów prawa wprowadzających nowy rodzaj dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej. W ocenie przedsiębiorcy przyjęcie interpretacji przepisów nakazującej dostosowanie dokumentacji geologicznych złóż węglowodorów do obowiązujących wymagań prawa spowoduje realne zagrożenie utraty posiadanych koncesji wydobywczych. Nie jest bowiem możliwe opracowanie i zatwierdzenie przez organ koncesyjny tylu opracowań w tak krótkim czasie, a następnie uzyskanie decyzji zmieniających koncesje. Doskonałym przykładem ogromu pracy może być wykonanie nowej dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża gazu ziemnego „Przemyśl” udokumentowanego w roku 1964 r., a uzupełnionego ok. 20 dodatkami. Przedmiotowe złożo obecnie eksploatowane jest ponad 300 otworami produkcyjnymi. Rzetelne wykonanie całkowicie nowej dokumentacji to czas ok. 2 lat. Złożo Przemyśl produkuje ok. 510 mln m³ gazu ziemnego, co stanowi ponad 12%		

			produkcji krajowej. Zagrożenie wstrzymania eksploatacji w związku z koniecznością nieotrzymania w terminie stosownych decyzji (decyzji zatwierdzającej dokumentację geologiczno-inwestycyjną, decyzji zmieniającej koncesję na wydobywanie) może doprowadzić do ogromnych negatywnych konsekwencji dla Polski. Zatem konieczne staje się uściślenie przepisu art. 16, który jednoznacznie będzie wskazywał, że opracowywanie nowego rodzaju dokumentacji geologiczno-inwestycyjnych złóż węglowodorów dotyczy jedynie nowych złóż.		
	Art. 2 projektu art. 16 ustawy nowelizującej PGiG	OPPPW	W art. 16 po ust. 3 dodać ust. 4 w brzmieniu: 1. Zachowują moc wydane przed dniem wejścia w życie ustawy decyzje zatwierdzające dokumentację geologiczną złoża węglowodorów. 2. Dokumentacja, o której mowa w ust. 1, wymaga dostosowania do wymagań określonych w art. 89a ustawy, o której mowa w art. 1, oraz przepisów wydanych na podstawie art. 97 ust. 1 pkt 2 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w przypadku złożenia wniosku o udzielenie koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złoża lub oferty w ramach postępowania przetargowego, którego przedmiotem jest	Uwaga częściowo uwzględniona	Uwaga nie jest związana z brzmieniem procedowanego projektu zmiany ustawy Projektodawca uznał za zasadne art. 16 ustawy o zmianie ustawy Pgg z 2014 r. nadać nowe brzmienie. Aktualna jednostka redakcyjna art. 7

			udzielenie koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złoża. 3. Do postępowań o zatwierdzenie dokumentacji geologicznej złoża węglowodorów, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. 4. Dokumentacja, o której mowa w ust. 1, nie wymaga dostosowania do wymagań określonych w art. 89a ustawy, o której mowa w art. 1, oraz przepisów wydanych na podstawie art. 97 ust. 1 pkt 2 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w przypadku złożenia wniosku o zmianę koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złoża udzielonych na podstawie dotychczasowych przepisów, w szczególności w sytuacjach przedłużenia terminu jej ważności . <u>Uzasadnienie jak wyżej:</u>		
129.	Uwaga ogólna dotyczy art. 16 ustawy z dnia 11 lipca 2014 o zmianie ustawy — Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych	Polski Związek Pracodawców Przemysłu Wydobywczego	Rezygnacja z opracowywania nowego rodzaju dokumentacji geologiczno-inwestycyjnych dla złóż już eksploatowanych (zmiana art. 16 ustawy z dnia 11 lipca 2014 o zmianie ustawy — Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2014 r. poz., 1133))	Uwaga częściowo uwzględniona	Uwaga nie jest związana z brzmieniem procedowanego projektu zmiany ustawy Projektodawca uznał za zasadne art. 16 ustawy o zmianie ustawy Pgg z 2014 r. nadać nowe brzmienie. Aktualna jednostka redakcyjna

	ustaw (Dz. U. z 2014 r. poz., 1133)		<u>Uzasadnienie:</u> Zgodnie z art. 16 ustawy z dnia 11 lipca 2014 o zmianie ustawy — Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw zachowują moc wydane przed dniem wejścia w życie ustawy decyzje zatwierdzające dokumentacje geologiczne złóż węglowodorów. Jednakże dokumentacja taka wymaga dostosowania do wymagań określonych w art. 89a ustawy oraz przepisów wydanych na podstawie art. 97 ust. 1 pkt 2 PGG w przypadku złożenia wniosku o udzielenie koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złoża lub oferty w ramach postępowania przetargowego, którego przedmiotem jest udzielenie koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złoża. Z uwagi jednak na brak jednoznacznej interpretacji wyżej opisanego art. 16 istnieje realne zagrożenie, że organ koncesyjny będzie nakazywał przedsiębiorcom opracowywanie nowych dokumentacji-geologiczno-inwestycyjnych dla złóż już eksploatowanych, w przypadku		art. 7

			wystąpienia z wnioskiem o przedłużenie terminu ważności koncesji. W latach 2017-2019 upływają terminy ważności 136 koncesji udzielnych na wydobywanie węglowodorów ze złóż. Istnieje obawa, że przedłużenie terminu ważności koncesji wydobywczych wiązać się będzie z koniecznością dostosowania dotychczasowych dokumentacji geologicznych złóż węglowodorów do obowiązujących przepisów prawa wprowadzających nowy rodzaj dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej. W ocenie przedsiębiorców przyjęcie interpretacji przepisów nakazującej dostosowanie dokumentacji geologicznych złóż węglowodorów do obowiązujących wymagań prawa spowoduje realne zagrożenie utraty posiadanych koncesji wydobywczych. Nie jest bowiem możliwe opracowanie i zatwierdzenie przez organ koncesyjny tylu opracowań w tak krótkim czasie, a następnie uzyskanie decyzji zmieniających koncesje.		
130.	Art. 5	Kancelaria Juris Jan A. Stefanowicz	W zakresie zmian definicyjnych trzeba jednak zwrócić uwagę na rozszerzający	Uwaga częściowo uwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 4

			zakres nowych definicji „podmiot korzystający ze środowiska” oraz „szkoda w środowisku”, gdyż przedsiębiorca zobowiązany będzie przestrzegać i dopełniać wszelkich obowiązków na niego nałożonych z tego tytułu, w tym w zakresie działań zapobiegawczych i naprawczych, które będzie musiał podjąć w związku z wystąpieniem bezpośredniego zagrożenia szkodą lub szkody w środowisku. Przedmiotowa zmiana jest wynikiem implementacji Dyrektywy nr 2013/30/UE. Natomiast zmiana definicji „szkoda w środowisku” polega na objęciu jej zakresem pojęciowym również negatywnej, mierzalnej zmiany stanu lub funkcji elementów przyrodniczych mającą negatywny wpływ na stan wód morskich. W zaproponowanym brzmieniu tego fragmentu definicji odnoszącym się do wód jako szkodę na środowisku należy rozumieć negatywną, mierzalną zmianę stanu lub funkcji elementów przyrodniczych, ocenioną w stosunku do stanu początkowego, która została spowodowana bezpośrednio lub pośrednio przez działalność prowadzoną przez podmiot korzystający ze środowiska:		Zamieniono termin „wody morskie” na termin „obszar morski”.

			– w wodach, mającą znaczący negatywny wpływ na potencjał ekologiczny, stan ekologiczny, chemiczny lub ilościowy wód <u>lub stan środowiska wód morskich.</u> Sposób modyfikacji przywołanego przepisu powoduje konieczność podniesienia dwóch zasadniczych uwag. Po pierwsze proponowana zmiana jest bardzo szeroka, co spowoduje, iż działalność mająca negatywny wpływ na stan środowiska wód morskich przy spełnieniu pozostałych przesłanek definicji będzie kwalifikowana jako szkoda na środowisku. Pierwotna część tego przepisu przed rozszerzeniem wskazywała, iż negatywny wpływ odnosił się do potencjału ekologicznego, stanu ekologicznego, chemicznego lub ilościowego wód, natomiast w zakresie wód morskich negatywny wpływ odnosi się do stanu środowiska, a zatem jest niejako niemierzalny a katalog przypadków będzie niezwykle szeroki. Po drugie odnosząc się do pojęcia „wody morskie” należy zwrócić uwagę, iż nie jest to pojęcie normatywne. Ustawa z dnia 18 lipca 2001 – Prawo wodne (Dz. U. z 2015 r., poz. 469 ze zm.) posługuje się		

			takimi pojęciami jak wody śródlądowe, morskie wody wewnętrzne, wody morza terytorialnego (art. 5 Prawa wodnego – „<i>Wody, z wyjątkiem wód morza terytorialnego i morskich wód wewnętrznych, są wodami śródlądowymi</i>”). Ustawa ta nie posługuje się terminem „wody morskie”. Wobec tego należałoby dostosować terminologię wprowadzaną do Ustawy o zapobieganiu szkodom na środowisku i ich naprawie do terminologii, jaką posługuje się Ustawa – Prawo wodne, tak aby zapewnić kompatybilność pojęć w systemie prawa.		
131.	Art. 6	Kancelaria Juris Jan A. Stefanowicz	Trzeba tu zauważyć, że zgodnie z art. 72 ust. 4a Ustawy o ocenach decyzję środowiskową należy uzyskać przed uzyskaniem decyzji zatwierdzającej plan ruchu dla wykonywania robót geologicznych związanych z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złoża węglowodorów lub decyzji inwestycyjnej w celu wykonywania koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża – wydawanych na podstawie Prawa geologicznego i	Uwaga uwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 6

			górniczego. Analiza treści przepisu implementowanego art. 5 Dyrektywy 2013/30/UE prowadzi do wniosku, iż proponowana zmiana wykracza poza przepisy Dyrektywy i jest szersza. Zgodnie z Dyrektywą 2013/30/UE nie każda działalność eksploracyjna w zakresie węglowodorów na obszarach morskich RP, objęta obowiązkiem uzyskania decyzji środowiskowej wymaga udziału społeczeństwa, a jedynie przewidująca wykonanie odwiertu poszukiwawczego z instalacji innej niż wydobywcza. Tymczasem projektowany przepis zakłada udział społeczeństwa w postępowaniu dotyczących każdej działalności prowadzonej na podstawie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie węglowodorów na morzu RP, w tym przewidującej też badania sejsmiczne. Jednocześnie należy rozważyć dostosowanie przepisu art. 72 ust. 4a Ustawy o ocenach wskazując, iż przepis ten odnosi się również do działalności wykonywanej na morzu, skoro p.g.g. stale stosuje takie rozróżnienie, tak aby uniknąć wątpliwości interpretacyjnych.		

132.	Art. 6	ORLEN Upstream OPPPW	Zmiana zapisu w następujący sposób: 1. Przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu: 2) dotyczącym działalności prowadzonej w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, na podstawie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż, a także koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złóż wydawanych na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2011r. – Prawo geologiczne i górnicze <u>Uzasadnienie:</u> Zmiana zapisu poprzez przeniesienie słów „w granicach obszarów morskich” na początek przepisu, aby wymóg udziału społeczeństwa jednoznacznie odnoszony był do prowadzenia działalności poszukiwawczo –rozpoznawczo-wydobywczej węglowodorów w obszarach morskich.	Uwaga uwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 6
133.	Uwaga ogólna dotyczy :art. 96.	PGNiG	Zmiana brzmienia art. 96 ust. 2: „2. Do decyzji, o których mowa w ust. 1,	Uwaga nieuwzględniona	Uwaga nie jest związana z procedowanym projektem zmiany ustawy – Prawo

	ust. 2 pkt 2) ustawy dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko		należą w szczególności: 1) decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1; 2) koncesja, inna niż wymieniona w art. 72 ust. 1 pkt 4 - wydawana na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze zatwierdzająca projekt robót dla pierwszego etapu prac albo decyzje zatwierdzające dodatek dla projektów robót geologicznych dla kolejnych etapów prac – dla robót, dla których nie jest wymagane sporządzenie planu ruchu, a w przypadku innych robót geologicznych decyzje zatwierdzające plan ruchu;” Dodanie ust. 5 w brzmieniu: „5. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 3 służy zażalenie” <u>Uzasadnienie:</u> Proponowana zmiana jest spójna ze zmianą dokonaną w art. 72 ustawy nowelizującej PGiG z dnia 11 lipca 2014 r. Obowiązek uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach został przesunięty na moment zatwierdzania planów ruchu, czyli w momencie kiedy doprecyzowany zostaje zakres prac i ich lokalizacja. Zasadnym jest by ocena określona w art. 96 ust. 1 czy dane		geologiczne i górnicze. Tym samym uwaga wymaga przeprowadzenia odrębnej analizy obowiązujących regulacji prawnych, w celu rozważenia zasadności ewentualnego wprowadzenia zmian w opisanym uwagą zakresie, w terminie późniejszym.

			przedsięwzięcie inne niż przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko, które nie jest bezpośrednio związane z ochroną obszaru Natura 2000 lub nie wynika z tej ochrony, ma znaczący wpływ na Naturę 2000 było dokonywane również na późniejszym etapie. Zmiana pozwoli także na usunięcie wątpliwości, który z kompetentnych organów (organ koncesyjny czy organ nadzoru górniczego) jest właściwy do dokonania takiej oceny. Obecnie art. 96 ust. 2 odsyła do koncesji udzielanych na podstawie Prawa geologicznego i górniczego, ale także planów ruchu. Stąd ocena taka mogłaby być wykonywana dwukrotnie przez organ koncesyjny oraz organ nadzoru górniczego. Jednocześnie potrzebne jest doprecyzowania w przepisach przejściowych, iż przepisy te mają zastosowanie odpowiednio do koncesji przekształcanych. Zasadnym jest wprowadzenie zaskarżalności postanowienia organu administracji, o którym mowa w art. 96 ust. 1, który dokonuje wstępnej oceny czy dana inwestycja, inna niż przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco negatywnie oddziaływać na środowisko lub mogąco potencjalnie negatywnie oddziaływać na		

			środowisko, może mieć negatywny wpływ na Naturę 2000. Doświadczenie wskazuje, iż ocena taka jest często nieprawidłowa i wynika z błędnego przyjęcia stanu faktycznego. Przedsiębiorca powinien mieć możliwość wskazania tych nieprawidłowości zanim będzie ostatecznie zobowiązany do przedłożenia szeregu dokumentów wskazanych w art. 96 ust. 3.		
	Uwaga ogólna dotyczy: art. 96. ust. 2 pkt 2) ustawy dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko	OPPPW	W Art. 96 ust. 2 proponuje się skreślić pkt 2: 2. Do decyzji, o których mowa w ust. 1, należą w szczególności: 1) decyzje, o których mowa w art. 72 ust.1; 2) koncesja, inna niż wymieniona w art. 72 ust. 1 pkt 4 - wydawana na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze; (...) <u>Uzasadnienie:</u> Proponowana zmiana jest spójna ze zmianą dokonaną w art. 72 nowelizacją z dnia 11 lipca 2014 r. Obowiązek uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach został przesunięty na moment zatwierdzania planów ruchu, czyli w momencie kiedy doprecyzowane zostaje zakres prac i ich lokalizacja. Zasadnym jest by ocena określona w Art. 96 ust. 1 czy dane przedsięwzięcie inne niż przedsięwzięcie mogące znacząco	Uwaga nieuwzględniona	Uwaga nie jest związana z procedowanym projektem zmiany ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. Tym samym uwaga wymaga przeprowadzenia odrębnej analizy obowiązujących regulacji prawnych, w celu rozważenia zasadności ewentualnego wprowadzenia zmian w opisanym uwagą zakresie, w terminie późniejszym.

			oddziaływać na środowisko, które nie jest bezpośrednio związane z ochroną obszaru Natura 2000 lub nie wynika z tej ochrony ma znaczący wpływ na Naturę 2000 było dokonywane również na późniejszym etapie. Zmiana pozwoli także na usunięcie wątpliwości, który z kompetentnych organów (organ koncesyjny czy organ nadzoru górniczego) jest właściwy do dokonania takiej oceny. Obecnie Art. 96 ust. 2 odsyła do koncesji udzielanych na podstawie Prawa geologicznego i górniczego ale także planów ruchu. Jednocześnie potrzebne jest doprecyzowania w przepisach przejściowych, iż przepisy te mają zastosowanie odpowiednio do koncesji przekształcanych.		
134.	Art. 10	PGNiG	Zmiana brzmienia art. 10 projektu: „Art. 10. Do postępowań prowadzonych na podstawie art. 80a ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.” <u>Uzasadnienie:</u> Z uwagi na proponowaną w art. 80a zmianę brzmienia tego przepisu, która wprowadza rozwiązania korzystniejsze dla przedsiębiorców, zasadnym jest by postępowania w toku toczyły się na	Uwaga nieuwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 9 W związku ze zmianą art. 80a Pgg mówiącą, że dodatek do projektu robót geologicznych wykonywanych w celu poszukiwania i rozpoznawania złóż węglowodorów może zostać zatwierdzony jedynie wyłącznie w przypadku, kiedy zmiany projektu nie mają bezpośredniego wpływu na

			nowych zasadach.		warunki określone w koncesji, a w każdym innym przypadku będzie załącznikiem do wniosku o zmianę koncesji, uzasadnionym wydaje się kontynuowanie postępowań na podstawie przepisów przejściowych. Doprecyzowano również, iż w uzasadnionych przypadkach zmiana koncesji z urzędu procedowana będzie na podstawie przepisów dotychczasowych
135.	Art. 11	PGNiG	Zmiana brzmienia art. 11 projektu oraz uchylenie ust. 2: „Art. 11. 1. Do postępowań w sprawie udzielenia, zmiany i przeniesienia koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż, a także koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złóż, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 i w art. 2 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą z zastrzeżeniem ust. 2. ~~2. W przypadku, gdy w dniu wejścia w życie ustawy jest ogłoszone~~	Uwaga częściowo uwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 10 Z uwagi na procedury udzielania przetargów, uzasadnione jest wprowadzenie przepisów przejściowych utrzymujących obecny stan prawny w zakresie zabezpieczeń. Projekt, w istocie, docelowo rezygnuje z tej formy, jednak zmiana dotyczyć będzie również wprowadzanych zabezpieczeń wynikających z wdrażanej dyrektywy, o których mowa w art. 49x ust.

			~~wszczęcie postępowania przetargowego, zgodnie z art. 49h ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, do zabezpieczenia z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania warunków określonych w koncesji oraz finansowania likwidacji wyrobisk górniczych w przypadku wygaśnięcia, cofnięcia lub utraty mocy koncesji, stosuje się przepisy art. 49x i art. 49zh ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.~~ <u>Uzasadnienie</u> W ustępie 1 należy także uwzględnić zmiany w postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy nowelizującej PGiG. Projekt przewiduje rezygnację z ustanowienia zabezpieczenia z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania warunków określonych w koncesji oraz finansowania likwidacji wyrobisk górniczych (art. 49x ust. 1). W art. 11 ust. 2 określono wyjątek od zasady, wg której nowe przepisy nie będą dotyczyły wszczęcia postępowania przetargowego. Z uwagi na ograniczoną liczbę przestrzeni ogłoszonych do		2a Pgg. Powyższe, wymagałoby ingerowania w ofertę przetargową, co z kolei, wpłynęłoby negatywnie, na całą wszczętą procedurę. Uzasadnione jest więc przeprowadzić powyższą procedurę na przepisach dotychczasowych, zapewniając przy tym możliwość późniejszego dostosowania koncesji do znowelizowanego prawa.

			przetargu i nieogłoszenie na dzień zgłaszania uwag ani jednego postępowania przetargowego nie jest zasadnym wprowadzenie rozróżnień dla prawdopodobnie ograniczonej liczby koncesji udzielanych w tym trybie. Może to prowadzić do zarzutu nierównego traktowania przedsiębiorców.		
136.	Art. 11	LOTOS Petrobaltic B8 Spółka z o.o. Baltic SKA OPPPW	Proponuje się dodanie ustępu 1a o treści: <i>„Do postępowań w sprawie przekształcenia koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów w koncesję na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów i wydobywanie węglowodorów ze złoża stosuje się przepisy określone w art. 9 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw”.</i> <u>Uzasadnienie:</u> Istnieje prawdopodobieństwo, iż w dniu wejścia w życie ustawy, będą się toczyć postępowania na podstawie art. 9 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw o przekształcenie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie węglowodorów w koncesję tzw. łączną obejmującą zarówno fazę poszukiwawczo-rozpoznawczą jak i wydobywczą . Zdaniem Spółki ze względu na	Uwaga uwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 10

			konieczność ochrony praw nabytych oraz specyficznego i szczególnego przypadku, o który mowa w art. 9 przywołanej ustawy do postępowań w przedmiocie przekształcenia koncesji nie powinna mieć zastosowania zasada wskazana w art. 9 Projektu. Zdaniem Spółki przekształcenie koncesji nie jest równoznaczne z „udzieleniem koncesji”, tym niemniej brak stosownych przepisów przejściowych oznacza zasadę automatycznego stosowania przepisów nowelizacji. Brak jest jednak zdaniem Spółki uzasadnienia do modyfikacji rozwiązania wprowadzonego art. 9 ust. 13 ustawy z dnia 11 lipca 2014 roku o zmianie ustawy – prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw. W tym konkretnym przypadku winna zostać zachowana zasada, iż do postępowań wszczętych na podstawie ustawy z dnia 11 lipca 2014 roku o zmianie ustawy – prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw przed dniem wejścia w życie Projektu należy stosować przepisy wskazane w art. 9 ustawy z dnia 11 lipca 2014 roku o zmianie ustawy – prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw o przekształcenie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie węglowodorów w koncesję tzw. łączną		

			obejmującą zarówno fazę poszukiwawczo-rozpoznawczą jak i wydobywczą , w tym w szczególności bez konieczności stosowania art. 49x ust.2a pgig w brzmieniu nadanym Projektem.		
137.	Art. 11 ust. 3	LOTOS Petrobaltic B8 Spółka z o.o. Baltic SKA OPPPW	Na wypadek nie uwzględnienia wyżej proponowanych zmian w przedmiocie usunięcia art. 49x ust. 2a proponuje się dodanie ustępu 3 następującej treści: <i>„Do postępowań w przedmiocie zmiany koncesji lub do postępowań o przekształcenie koncesji, prowadzonych na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 lipca 2014 roku o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw nie stosuje się art. 49x ust. 2a ustawy, o której mowa w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą”.</i> <u>Uzasadnienie:</u> Celem usunięcia jakiegokolwiek wątpliwości proponuje się dodanie przepisu wprost stanowiącego, że <u>do wykonywania koncesji udzielonych lub wydawanych w oparciu o poprzednio obowiązujące przepisy – nie stosuje się konieczności ustanowienia zabezpieczenia.</u> Jakkolwiek brak konieczności stosowania art. 49x ust. 2a do zmiany koncesji poszukiwawczo-rozpoznawczych, wydobywczych lub „łącznych” oraz do	Uwaga nieuwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 10 Przepis budzący sprzeciw został przeredagowany, tak aby nie działał rozszerzająco w stosunku do dyrektywy, przez co rozumie się połączenie zabezpieczeń wprost z działalnością zakładu górniczego na podstawie zatwierdzonego planu ruchu. W takim zakresie, zabezpieczenie obejmie również istniejące instalacje, z uwzględnieniem okresu na dostosowanie działalności, co jest wprost wymagane dyrektywą.

			koncesji przekształcanych wynika z faktu, że art. 49x ust.2a znajduje zastosowanie przy udzielaniu koncesji. Jednakże celem usunięcia jakichkolwiek wątpliwości oraz z uwagi na konieczność ochrony praw nabytych – na wypadek nieuwzględnienia uwagi dotyczącej niewprowadzania takiego obowiązku – Spółka wnosi o wprowadzenie takiego przepisu.		
138.	Art. 16 Projektu	LOTOS Petrobaltic B8 Spółka z o.o. Baltic SKA OPPPW	<i>Art. 16 Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, za wyjątkiem art. 1 ust. 1 pkt 1) lit.b); pkt 7); pkt 10); pkt 12) lit. b), d), e), g) h), j); pkt 27), pkt 35); pkt 36), pkt 37); pkt 39); pkt 40); pkt 41); pkt 43); pkt 44); pkt 45); pkt 46); pkt 47); pkt 48); pkt 49); pkt 50) oraz Art. 6 które wchodzi w życie z 01 stycznia 2017 roku.</i> <u>Uzasadnienie:</u> Dłuższe niż zaproponowane w Projekcie vacatio legis jest uzasadnione z uwagi na konieczność umożliwienia przedsiębiorcom przygotowania się do zmienianych Projektem warunków prowadzenia działalności. Stąd postuluje się o powrót do rozwiązania przyjętego w poprzednim projekcie ustawy i przyjęcie, że przepisy będące wynikiem konieczności implementacji Dyrektywy offshorowej wejdą w życie co do zasady z dniem 01 stycznia 2017 roku (oczywiście z	Uwaga częściowo uwzględniona	Aktualna jednostka redakcyjna art. 25 Przepisy przejściowe dostosowane zostały do zaktualizowanego brzmienia projektowanej ustawy.

			zastrzeżeniem przewidzianego w obecnym art. 14 wyjątku dla zakładów górniczych do dostosowania się do dodatkowych obowiązków do dnia 19 lipca 2018 roku).		
139.	Uwaga ogólna dotyczy: art. 2a ust. 3 oraz art. 2b ust. 2 ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego (Dz.U. z 2012 r., poz. 803) (oczekuje na podpis Prezydenta RP)	PGNiG	Dodanie w art. 2a ust. 5 brzmieniu: „Art. 2a. 3.Przepisy ust. 1 i 2 nie dotyczą nabycia nieruchomości rolnej: 1) przez: a) osobę bliską zbywcy, b) jednostkę samorządu terytorialnego, c) Skarb Państwa lub działającą na jego rzecz Agencję, d) osoby prawne działające na podstawie przepisów o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej, o stosunku Państwa do innych kościołów i związków wyznaniowych oraz o gwarancjach wolności sumienia i wyznania; 2) w wyniku dziedziczenia oraz zapisu windykacyjnego; 3) na podstawie art. 151 lub art. 231 Kodeksu cywilnego; 4) w toku postępowania restrukturyzacyjnego w ramach postępowania sanacyjnego;	Uwaga nieuwzględniona	Uwaga nie jest związana z procedowanym projektem zmiany ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. Tym samym uwaga wymaga przeprowadzenia odrębnej analizy obowiązujących regulacji prawnych, w celu rozważenia zasadności ewentualnego wprowadzenia zmian w opisanym uwagą zakresie, w terminie późniejszym.

			5) przedsiębiorców nabywających prawo do nieruchomości w celu wykonywania działalności regulowanej ustawą z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze. Art. 2b ust. 2. W okresie, o którym mowa w ust. 1, nabyta nieruchomość nie może być zbyta ani oddana w posiadanie innym podmiotom, za wyjątkiem oddania w posiadanie przedsiębiorcom prowadzącym działalność regulowaną ustawą z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, w celu wykonywania tej działalności. <u>Uzasadnienie:</u> Oczekująca na wejście w życie ustawa z dnia 14 kwietnia 2016 r. o wstrzymaniu sprzedaży nieruchomości Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa oraz o zmianie niektórych ustaw wprowadza ograniczenia dotyczące nabywania i zbywania nieruchomości rolnych. Z uwagi na okoliczność, że ustawa - Prawo geologiczne i górnicze wymaga w niektórych przypadkach do wykazania się tytułem prawnym do nieruchomości (np. dzierżawą), a w art. 18 i 19 wprowadza mechanizmy przewidujące wykup nieruchomości niezbędnych dla		

			prowadzenia działalności regulowanej ustawą, konieczne jest uwzględnienie takich wyjątków w zmienianej ustawą z dnia 14 kwietnia 2016 r. ustawie z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego.		

Na etapie prac nad projektem ustawy *o zmianie ustawy Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw* żadne podmioty nie zgłosiły zainteresowania pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

Projekt ustawy nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Tytuł projektu		Ustawa o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw				
Tytuł wdrażanego aktu prawnego		Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/30/UE z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie bezpieczeństwa działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na o bszarach morskich oraz zmiany dyrektywy 2004/35/WE				
Przepisy Unii Europejskiej						
Jedn. red.	Treść przepisu UE	Ko- nie- czność wdro- żenia T/N	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu		Uzas- dnienie uwzglę- dnienia w proje- kcie przepi- sów wykra- czają- cych poza mini- malne wymogi prawa UE
ROZ- DZIAŁ I PRZE- PISY WSTĘP- NE						

Art. 1 Prze dmiot i zakres zastosowa- nia	1. Niniejsza dyrektywa ustanawia minimalne wymagania w dziedzinie zapobiegania poważnym awariom mającym związek z działalnością związaną ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich i ograniczania skutków takich awarii.	N		Nie wymaga implementacji.	
	2. Niniejsza dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla przepisów Unii dotyczących bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy, w szczególności dyrektyw 89/391/EWG i 92/91/EWG.	N		Nie wymaga implementacji.	
Art. 2 Definicje	Do celów niniejszej dyrektywy: 1. „poważna awaria”, w odniesieniu do instalacji lub połączonej infrastruktury, oznacza: a) wybuch, pożar, utratę kontroli nad odwiertem lub wyciek ropy naftowej, gazu ziemnego lub substancji niebezpiecznych, powodujące lub mogące potencjalnie spowodować śmiertelne lub ciężkie uszkodzenia ciała;	T	Art.49m ust.1 a pkt 3, Art.108 ust.2b pkt 1, art. 119 ust. 4 i ust. 5, art. 123 ust. 8 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze	Definicja poważnej awarii jest już implementowana do ustawodawstwa krajowego w art. 3 pkt 23 ustawy Prawo ochrony środowiska, dalej jako Poś i jest dorozumiana jako „zdarzenie, w szczególności emisję, pożar lub eksplozję, powstałe w trakcie procesu przemysłowego, magazynowania lub transportu, w których występuje jedna lub więcej niebezpiecznych substancji, prowadzące do natychmiastowego powstania zagrożenia życia lub zdrowia ludzi lub środowiska lub powstania takiego zagrożenia z opóźnieniem”. W zaistniałej sytuacji należy uznać, że wytyczna dyrektywy w tym zakresie została już transponowana. Ponowne definiowanie w ustawie Pgg „poważnej awarii” byłoby powieleniem tej definicji w krajowym porządku prawnym. W polskim systemie prawa górniczego nie rozróżnia się awarii i poważnych awarii. Każde zdarzenie, niezależnie od ewentualnych skutków, jest traktowane tak samo, jako niebezpieczne zdarzenie (np. art. 119 ust. 4 i ust. 5, art. 123 ust. 8 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze). Art. 49m ust.1 a pkt 3: „3) dostępne informacje dotyczące działania podmiotu uczestniczącego w przetargu w zakresie bezpieczeństwa i ochrony środowiska, w tym w odniesieniu do niebezpiecznych zdarzeń, w zakresie, w jakim mogą mieć one wpływ na wykonywanie działalności.”	

				Art. 108.2b: „2b. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej plan ruchu zakładu górniczego zawiera także: 1) analizę poważnych zagrożeń dla zakładu górniczego, rozumianych jako sytuacje mogące potencjalnie doprowadzić do niebezpiecznego zdarzenia lub wypadku; 2) opis systemu zarządzania środowiskiem i bezpieczeństwem ruchu zakładu górniczego; 3) opis systemu niezależnej weryfikacji, o którym mowa w art. 117a ust. 1 pkt 2., Art. 119.4.5. 4. Kierownik ruchu zakładu górniczego jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić właściwy organ nadzoru górniczego, w sposób ustalony w przepisach wydanych na podstawie art. 120 ust. 1, o każdym wypadku śmiertelnym, ciężkim lub zbiorowym, zgonie naturalnym, jak również o związanych z ruchem zakładu górniczego niebezpiecznych zdarzeniach, stwarzających zagrożenie życia, zdrowia ludzkiego lub bezpieczeństwa powszechnego. 5. Kierownik ruchu zakładu górniczego, w terminie do 3 dnia roboczego każdego miesiąca, jest obowiązany zawiadomić właściwy organ nadzoru górniczego, w sposób ustalony w przepisach wydanych na podstawie art. 120 ust. 1, o każdym wypadku zaistniałym w zakładzie górniczym, innym niż określony w ust. 4, który zaistniał w poprzednim miesiącu. Art. 123. 3. W przypadku wystąpienia zagrożenia życia i zdrowia pracowników zakładu górniczego, bezpieczeństwa ruchu zakładu górniczego lub bezpieczeństwa powszechnego, w związku z ruchem zakładu górniczego, niezwłocznie podejmuje się i prowadzi akcję ratowniczą. 8. Jeżeli wymaga tego waga lub zawilość sprawy, w szczególności w przypadku zaistnienia wypadku zbiorowego, katastrofy albo niebezpiecznego zdarzenia, czynności określone w ust. 7 może podejmować Prezes Wyższego Urzędu Górniczego.	
	b) zdarzenie prowadzące do poważnego uszkodzenia instalacji lub połączonej infrastruktury,	T	Art. 119 ust. 4 i ust. 5, art. 123 ust. 8 ustawy z	W polskim systemie prawa górniczego nie rozróżnia się awarii i poważnych awarii. Każde zdarzenie, niezależnie od ewentualnych skutków, jest traktowane tak samo, jako niebezpieczne zdarzenie (np. art. 119 ust. 4 i ust. 5, art. 123 ust. 8	

	powodujące lub mogące potencjalnie spowodować śmiertelne lub ciężkie uszkodzenia ciała;		dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze	ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze). art. 119 ust. 4: „4. Kierownik ruchu zakładu górniczego jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić właściwy organ nadzoru górniczego, w sposób ustalony w przepisach wydanych na podstawie art. 120 ust. 1, o każdym wypadku śmiertelnym, ciężkim lub zbiorowym, zgonie naturalnym, jak również o związanych z ruchem zakładu górniczego niebezpiecznych zdarzeniach, stwarzających zagrożenie życia, zdrowia ludzkiego lub bezpieczeństwa powszechnego. 5. Kierownik ruchu zakładu górniczego, w terminie do 3 dnia roboczego każdego miesiąca, jest obowiązany zawiadomić właściwy organ nadzoru górniczego, w sposób ustalony w przepisach wydanych na podstawie art. 120 ust. 1, o każdym wypadku zaistniałym w zakładzie górniczym, innym niż określony w ust. 4, który zaistniał w poprzednim miesiącu. Art. 123. 3. W przypadku wystąpienia zagrożenia życia i zdrowia pracowników zakładu górniczego, bezpieczeństwa ruchu zakładu górniczego lub bezpieczeństwa powszechnego, w związku z ruchem zakładu górniczego, niezwłocznie podejmuje się i prowadzi akcję ratowniczą. 8. Jeżeli wymaga tego waga lub zawilość sprawy, w szczególności w przypadku zaistnienia wypadku zbiorowego, katastrofy albo niebezpiecznego zdarzenia, czynności określone w ust. 7 może podejmować Prezes Wyższego Urzędu Górniczego.	
	c) każde inne zdarzenie prowadzące do śmierci lub ciężkich uszkodzeń ciała co najmniej pięciu osób, które znajdowały się na instalacji na obszarach morskich stanowiącej źródło zagrożenia lub które uczestniczyły w działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich, w powiązaniu z instalacją lub połączoną infrastrukturą; lub PL	T	Art. 119 ust. 4 i ust. 5, art. 123 ust. 8 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze	W polskim systemie prawa górniczego nie rozróżnia się awarii i poważnych awarii. Każde zdarzenie, niezależnie od ewentualnych skutków, jest traktowane tak samo, jako niebezpieczne zdarzenie (np. art. 119 ust. 4 i ust. 5, art. 123 ust. 8 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze). art. 119 ust. 4: „4. Kierownik ruchu zakładu górniczego jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić właściwy organ nadzoru górniczego, w sposób ustalony w przepisach wydanych na podstawie art. 120 ust. 1, o każdym wypadku śmiertelnym, ciężkim lub zbiorowym, zgonie naturalnym, jak również o związanych z ruchem zakładu górniczego niebezpiecznych zdarzeniach, stwarzających zagrożenie życia, zdrowia ludzkiego lub bezpieczeństwa powszechnego. 5. Kierownik ruchu zakładu górniczego, w terminie do 3 dnia roboczego każdego miesiąca, jest obowiązany zawiadomić właściwy organ nadzoru górniczego, w sposób ustalony w przepisach wydanych na podstawie art. 120 ust. 1, o każdym	

				wypadku zaistniałym w zakładzie górniczym, innym niż określony w ust. 4, który zaistniał w poprzednim miesiącu. Art. 123. 3. W przypadku wystąpienia zagrożenia życia i zdrowia pracowników zakładu górniczego, bezpieczeństwa ruchu zakładu górniczego lub bezpieczeństwa powszechnego, w związku z ruchem zakładu górniczego, niezwłocznie podejmuje się i prowadzi akcję ratowniczą. 8. Jeżeli wymaga tego waga lub zawilość sprawy, w szczególności w przypadku zaistnienia wypadku zbiorowego, katastrofy albo niebezpiecznego zdarzenia, czynności określone w ust. 7 może podejmować Prezes Wyższego Urzędu Górniczego.	
	d) każdy poważny incydent środowiskowy wynikający ze zdarzeń, o których mowa w lit. a), b) i c).	T	Art. 119 ust. 4 i ust. 5, art. 123 ust. 8 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze	W polskim systemie prawa górniczego nie rozróżnia się awarii i poważnych awarii. Każde zdarzenie, niezależnie od ewentualnych skutków, jest traktowane tak samo, jako niebezpieczne zdarzenie (np. art. 119 ust. 4 i ust. 5, art. 123 ust. 8 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze). art. 119 ust. 4: „4. Kierownik ruchu zakładu górniczego jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić właściwy organ nadzoru górniczego, w sposób ustalony w przepisach wydanych na podstawie art. 120 ust. 1, o każdym wypadku śmiertelnym, ciężkim lub zbiorowym, zgonie naturalnym, jak również o związanych z ruchem zakładu górniczego niebezpiecznych zdarzeniach, stwarzających zagrożenie życia, zdrowia ludzkiego lub bezpieczeństwa powszechnego. 5. Kierownik ruchu zakładu górniczego, w terminie do 3 dnia roboczego każdego miesiąca, jest obowiązany zawiadomić właściwy organ nadzoru górniczego, w sposób ustalony w przepisach wydanych na podstawie art. 120 ust. 1, o każdym wypadku zaistniałym w zakładzie górniczym, innym niż określony w ust. 4, który zaistniał w poprzednim miesiącu. Art. 123. 3. W przypadku wystąpienia zagrożenia życia i zdrowia pracowników zakładu górniczego, bezpieczeństwa ruchu zakładu górniczego lub bezpieczeństwa powszechnego, w związku z ruchem zakładu górniczego, niezwłocznie podejmuje się i prowadzi akcję ratowniczą. 8. Jeżeli wymaga tego waga lub zawilość sprawy, w szczególności w przypadku zaistnienia wypadku zbiorowego, katastrofy albo niebezpiecznego zdarzenia, czynności określone w ust. 7 może podejmować Prezes Wyższego Urzędu Górniczego.	

	Do celów ustalenia, czy zdarzenie stanowi poważną awarię w rozumieniu lit. a), b) lub d), instalację, która jest standardowo bezzałogowa, traktuje się tak, jak gdyby była instalacją załogową;	T		W polskim systemie prawa górniczego nie rozróżnia się instalacji załogowych od bezzałogowych – oba typy podlegają tym samym regulacjom.	
	2. „na obszarach morskich” oznacza usytuowany na morzu terytorialnym, w wyłącznej strefie ekonomicznej lub na szelfie kontynentalnym państwa członkowskiego, w rozumieniu Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza;	T	Art. 2 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej	Art. 2. 1. Obszarami morskimi Rzeczypospolitej Polskiej są: 1) morskie wody wewnętrzne, 2) morze terytorialne, 3) strefa przyległa, 4) wyłączna strefa ekonomiczna - zwane dalej "polskimi obszarami morskimi". 2. Morskie wody wewnętrzne i morze terytorialne wchodzą w skład terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.	
	3. „działalność związana ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich” oznacza wszelkie działania związane z instalacją lub połączoną infrastrukturą, w tym ich projektowanie, planowanie, budowę, eksploatację i likwidację, odnoszące się do poszukiwania i wydobywania ropy naftowej i gazu ziemnego, z wyłączeniem transportu ropy naftowej i gazu ziemnego z jednego wybrzeża do drugiego;	T	Art. 6 ust. 1 pkt 7, 8, 11, 12, 13 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze.	Działalność związana ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich jest regulowana na podstawie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze, w szczególności, jako działalność na poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie węglowodorów ze złóż. Art. 6. 1. W rozumieniu ustawy: 7) poszukiwaniem - jest wykonywanie prac geologicznych w celu ustalenia i wstępnego udokumentowania złoża kopaliny, wód podziemnych albo kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla; 13) rozpoznawaniem - jest wykonywanie prac geologicznych na obszarze wstępnie udokumentowanego złoża kopaliny, wód podziemnych albo kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla; 16c) wydobywaniem węglowodorów ze złóż – jest prowadzenie wydobywania węglowodorów, w tym przygotowanie wydobytych węglowodorów do transportu oraz ich transport w obrębie zakładu górniczego; Ponadto definicja ta wynika już z istniejącej definicji pracy geologicznej, roboty geologicznej, roboty górniczej określonej odpowiednio w art. 6 ust. 1 pkt 8, pkt 11, pkt 12. 8) pracą geologiczną - jest projektowanie i wykonywanie badań oraz innych czynności, w celu ustalenia budowy geologicznej kraju, a w szczególności	

				poszukiwania i rozpoznawania złóż kopalin, wód podziemnych oraz kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, określenia warunków hydrogeologicznych, geologiczno-inżynierskich, a także sporządzanie map i dokumentacji geologicznych oraz projektowanie i wykonywanie badań na potrzeby wykorzystania ciepła Ziemi lub korzystania z wód podziemnych; 11) robotą geologiczną - jest wykonywanie w ramach prac geologicznych wszelkich czynności poniżej powierzchni terenu, w tym przy użyciu środków strzałowych, a także likwidacja wyrobisk po tych czynnościach; 12) robotą górniczą - jest wykonywanie, utrzymywanie, zabezpieczanie lub likwidowanie wyrobisk górniczych oraz zwałowanie nadkładu w odkrywkowych zakładach górniczych w związku z działalnością regulowaną ustawą; 13) rozpoznawaniem – jest wykonywanie prac geologicznych na obszarze wstępnie udokumentowanego złoża kopaliny, wód podziemnych albo kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla; Tym samym działania związane z instalacją lub połączoną infrastrukturą (tj. zakładem górniczym w rozumieniu pgg), w tym ich projektowanie, planowanie, budowa, eksploatacja i likwidacja, odnoszące się do poszukiwania i wydobywania ropy naftowej i gazu ziemnego, z wyłączeniem transportu ropy naftowej i gazu ziemnego z jednego wybrzeża do drugiego są zdefiniowane w PGG.	
	4. „ryzyko” oznacza połączenie prawdopodobieństwa wystąpienia danego zdarzenia ze skutkami tego zdarzenia;	T		Pojęcie ryzyka ma ustalone znaczenie na języku prawniczego i nie odbiegającym od wskazanego w dyrektywie, nie ma zatem potrzeby wprowadzania takiej definicji (np. funkcjonuje w doktrynie i orzecznictwie prawa cywilnego, w szczególności odpowiedzialność za szkody powstałe w związku z prowadzeniem ruchu zakładu (Kodeksu cywilnego) odbywa się na zasadzie ryzyka).	
	5. „operator” oznacza podmiot, który jest przez koncesjodawcę lub przez organ koncesyjny wyznaczony do prowadzenia działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich, w tym planowania i realizacji operacji na	T	Art. 6 ust. 1 pkt 9, art. 86, 105 ust. 1, art. 108 ust.1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i	Operator jest, w świetle obowiązujących polskich przepisów, przedsiębiorcą. Art. 6. 1. pkt 9) przedsiębiorcą - jest ten, kto posiada koncesję na prowadzenie działalności regulowanej ustawą; Art. 86. Do robót geologicznych służących poszukiwaniu i rozpoznawaniu złóż kopalin oraz poszukiwaniu i rozpoznawaniu kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, a także robót geologicznych służących innym	

	odwiercie lub zarządzania i sterowania funkcjami instalacji wydobywczej;		górnice	celom wykonywanych z użyciem środków strzałowych albo wykonywanych na głębokości większej niż 100 m albo wykonywanych na obszarze górnictwa utworzonym w celu wykonywania działalności metodą robót podziemnych albo metodą otworów wiertniczych, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące zakładu górnictwa i jego ruchu oraz ratownictwa górnictwa. Art. 105. 1. Ruch zakładu górnictwa prowadzi się w sposób zgodny z przepisami prawa, w szczególności na podstawie planu ruchu zakładu górnictwa, a także zgodnie z zasadami techniki górnictwa. Art. 108. 1. Plan ruchu zakładu górnictwa sporządza przedsiębiorca, odrębnie dla każdego zakładu górnictwa.	
	6. „odpowiedni” oznacza prawidłowy lub w pełni właściwy, przy uwzględnieniu proporcjonalnych wysiłków i kosztów, w odniesieniu do danego wymogu lub sytuacji, oparty na obiektywnych dowodach oraz potwierdzony analizą i porównaniem z właściwymi normami lub z innymi rozwiązaniami stosowanymi w porównywalnych sytuacjach przez inne organy lub branżę;	T		Pojęcie o ustalonym znaczeniu w języku potocznym – nie odbiegającym od wskazanego w dyrektywie, nie ma zatem potrzeby wprowadzania takiej definicji.	
	7. „podmiot” oznacza osobę fizyczną lub osobę prawną lub grupę takich osób;	T		Pojęcie o ustalonym znaczeniu w języku potocznym – nie odbiegającym od wskazanego w dyrektywie, nie ma zatem potrzeby wprowadzania takiej definicji.	
	8. „możliwy do przyjęcia”, w odniesieniu do ryzyka, oznacza poziom ryzyka, w odniesieniu do którego czas, koszty lub wysiłki związane z jego dalszym zmniejszeniem byłyby rażąco nieproporcjonalne do korzyści z takiego zmniejszenia. Przy ocenie tego, czy czas, koszty lub wysiłki	T		Pojęcie o ustalonym znaczeniu w języku potocznym – nie odbiegającym od wskazanego w dyrektywie, nie ma zatem potrzeby wprowadzania takiej definicji	

	byłyby rażąco nieproporcjonalne do korzyści z dalszego zmniejszenia ryzyka, uwzględnia się poziomy ryzyka zgodne z najlepszymi praktykami odpowiednimi dla danego przedsięwzięcia;				
	9. „koncesja” oznacza zezwolenie na prowadzenie działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich na podstawie dyrektywy 94/22/WE;	T	Art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej; Art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 46. 1. Uzyskania koncesji wymaga wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie: 1) poszukiwania, rozpoznawania złóż węglowodorów oraz kopalin stałych objętych własnością górniczą, poszukiwania lub rozpoznawania kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, wydobywania kopalin ze złóż, podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji, podziemnego składowania odpadów oraz podziemnego składowania dwutlenku węgla; Art. 21. 1. Działalność w zakresie: 1) poszukiwania lub rozpoznawania złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1, z wyłączeniem złóż węglowodorów, 1a) poszukiwania lub rozpoznawania kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, 2) wydobywania kopalin ze złóż, 2a) poszukiwania i rozpoznawania złóż węglowodorów oraz wydobywania węglowodorów ze złóż, 3) podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji, 4) podziemnego składowania odpadów, 5) podziemnego składowania dwutlenku węgla - może być wykonywana po uzyskaniu koncesji.	
	10. ”obszar koncesyjny” oznacza obszar geograficzny objęty koncesją;	T	Art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 21 ust. 5, art. 30 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo	5) obszarem górniczym - jest przestrzeń, w granicach której przedsiębiorca jest uprawniony do wydobywania kopaliny, podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji, podziemnego składowania odpadów, podziemnego składowania dwutlenku węgla oraz prowadzenia robót górniczych niezbędnych do wykonywania koncesji; 5. Koncesja uprawnia do wykonywania działalności gospodarczej w oznaczonej przestrzeni.	

			geologiczne i górnicze	Art. 30. 1. Koncesja określa: 1) rodzaj i sposób wykonywania zamierzonej działalności; 2) przestrzeń, w granicach której ma być wykonywana zamierzona działalność; 3) czas obowiązywania koncesji; 4) termin rozpoczęcia działalności określonej koncesją, a w razie potrzeby – przesłanki, których spełnienie oznacza rozpoczęcie działalności.	
	11. "koncesjobiorca" oznacza osobę posiadającą lub osoby współposiadające koncesję;	T	Art. 6 ust. 1 pkt 9, art. 49j ust. 3 oraz art. 49u ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze	9) przedsiębiorcą - jest ten, kto posiada koncesję na prowadzenie działalności regulowanej ustawą; Art. 49j. 3. Operatorem jest przedsiębiorca posiadający decyzję o uzyskaniu pozytywnej oceny z postępowania kwalifikacyjnego w zakresie, o którym mowa w art. 49a ust. 16 pkt 2, obowiązany do wykonywania wobec organów administracji publicznej praw i obowiązków wynikających z udzielonej koncesji, o której mowa w niniejszym rozdziale, oraz obowiązany do ponoszenia odpowiedzialności wobec tych organów i osób trzecich, a także uprawniony do reprezentowania pozostałych przedsiębiorców, którym udzielono tej koncesji, na zasadach określonych w ustawie. Art. 49u. 1. Koncesja na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża, a także koncesja na wydobywanie węglowodorów ze złoża, określa: 3) w przypadku gdy jest udzielana na rzecz stron umowy o współpracy - operatora oraz wskazuje zgodnie z umową o współpracy udziały stron umowy w zysku i kosztach prac geologicznych, w tym robót geologicznych, lub robót górniczych;	
	12. "wykonawca" oznacza podmiot, któremu operator lub właściciel zlecił wykonanie określonych zadań w imieniu operatora lub właściciela;	T	Art. 121 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze	Pojęcie o ustalonym znaczeniu w języku potocznym – nie odbiegającym od wskazanego w dyrektywie, nie ma zatem potrzeby wprowadzania takiej definicji. Do wykonawców stosuje się m.in. art. 121 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, zamieszczonego w rozdziale 2 (Ruch zakładu górniczego) Działu VI (Zakład górniczy, jego ruch oraz ratownictwo górnicze). Art. 121. 1. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio do podmiotów wykonujących w zakresie swojej działalności zawodowej czynności im powierzone w ruchu zakładu górniczego. 2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, są obowiązane spełniać następujące	

				wymagania w zależności od rodzaju zakładu górniczego: 1) zapewnić odpowiednie służby ruchu, w tym osoby kierownictwa i dozoru ruchu oraz osoby o kwalifikacjach niezbędnych do kierowania i wykonywania określonego rodzaju robót; 2) zapewnić niezbędne środki materialne i techniczne umożliwiające bezpieczne wykonywanie robót; 3) przeszkolić pracowników w zakresie znajomości przepisów i zasad bezpieczeństwa i higieny pracy, w tym bezpiecznego wykonywania powierzonych im czynności; 4) ocenić i udokumentować ryzyko zawodowe na stanowisku pracy oraz poinformować pracowników o tym ryzyku, a także stosować niezbędne środki profilaktyczne zmniejszające to ryzyko. 3. Sposób organizacji pracy wraz ze schematem organizacyjnym i dodatkowymi ustaleniami zapewniającymi bezpieczne wykonywanie robót określa umowa zawarta między przedsiębiorcą a podmiotem, o którym mowa w ust. 1.	
	13. „organ koncesyjny” oznacza organ publiczny, który jest odpowiedzialny za udzielanie zezwoleń lub monitorowanie wykorzystywania zezwoleń zgodnie z dyrektywą 94/22/WE;	T	Art. 22 ust. 1 pkt 2a i 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 22. 1. Koncesji na: 2a) poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż, 3) wydobywanie kopalin ze złóż znajdujących się w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, - udziela minister właściwy do spraw środowiska.	
	14 „właściwy organ” oznacza organ publiczny wyznaczony na podstawie niniejszej dyrektywy i pełniący obowiązki przydzielone mu w niniejszej dyrektywie. Właściwy organ może być złożony z jednej lub większej liczby jednostek publicznych;	T	Art. 164, art. 165 ust. 1, art. 166 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 164. 1. Organami nadzoru górniczego są: 1) Prezes Wyższego Urzędu Górniczego; 2) dyrektorzy okręgowych urzędów górniczych; 3) dyrektor Specjalistycznego Urzędu Górniczego, zwanego dalej „SUG”. 2. Organami nadzoru górniczego pierwszej instancji są dyrektorzy okręgowych urzędów górniczych oraz dyrektor SUG, chyba że ustawa stanowi inaczej. Art. 165. 1. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego jest centralnym organem administracji rządowej, działającym pod nadzorem ministra właściwego do spraw energii, właściwym w sprawach nadzoru górniczego. Art. 166. 1. pkt 10: „10) w zakresie bezpieczeństwa działalności polegającej na poszukiwaniu,	

				rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej; a) współpracuje z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej oraz dyrektorem właściwego urzędu morskiego w celu zapewnienia bezpieczeństwa morskiego w związku z wykonywaniem tej działalności, b) sporządza i przekazuje sprawozdania właściwym organom innych państw członkowskich Unii Europejskiej, zgodnie z przepisami dotyczącymi bezpieczeństwa tej działalności, c) zawiera, po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalin, porozumienia z właściwymi organami innych państw członkowskich Unii Europejskiej dotyczące opracowywania i aktualizacji scenariuszy współpracy w przypadku zaistnienia wypadku lub niebezpiecznego zdarzenia, d) zawiera, po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalin, porozumienia z właściwymi agencjami Unii Europejskiej oraz innymi instytucjami w celu wymiany informacji dotyczących tej działalności, e) przekazuje, na wniosek właściwego organu państwa członkowskiego Unii Europejskiej, informacje dotyczące zagrożeń dla środowiska, jakie mogą wystąpić w tym państwie na skutek wykonywania tej działalności, f) bierze udział w konsultacjach z przedsiębiorcami oraz Komisją Europejską w zakresie stosowania przepisów dotyczących działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich, g) współpracuje z przedsiębiorcami wykonującymi tę działalność w celu opracowania i aktualizacji standardów i wytycznych dotyczących najlepszych praktyk w odniesieniu do kontroli poważnych zagrożeń, na każdym etapie wykonywania działalności.	
	15. „Poszukiwanie” oznacza wiercenia poszukiwawcze i wszelką powiązaną działalność związaną ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich, niezbędną do rozpoczęcia działalności związanej z wydobywaniem;	T	Art. 6 ust. 1 pkt 7, 8 i 13 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze	7) poszukiwaniem - jest wykonywanie prac geologicznych w celu ustalenia i wstępnego udokumentowania złoża kopaliny, wód podziemnych albo kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla; 8) pracą geologiczną - jest projektowanie i wykonywanie badań oraz innych czynności, w celu ustalenia budowy geologicznej kraju, a w szczególności poszukiwania i rozpoznawania złóż kopalin, wód podziemnych oraz kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, określenia warunków hydrogeologicznych, geologiczno-inżynierskich, a także sporządzanie map i dokumentacji geologicznych oraz projektowanie i wykonywanie badań na	

				potrzeby wykorzystania ciepła Ziemi lub korzystania z wód podziemnych; 13) rozpoznawaniem - jest wykonywanie prac geologicznych na obszarze wstępnie udokumentowanego złoża kopaliny, wód podziemnych albo kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla;	
	16. "wydobycie" oznacza prowadzone na obszarach morskich wydobywanie ropy naftowej i gazu ziemnego ze złóż obszaru koncesyjnego, w tym przetwarzanie ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich oraz ich transport za pośrednictwem połączonej infrastruktury;	T	Art. 1 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 6 ust. 1 pkt 16c ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze	Projektowanie prac geologicznych i wydobywanie węglowodorów w granicach obszarów morskich już obecnie funkcjonuje w przepisach ustawowych. Art. 1 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze. Art. 1. 1. Ustawa określa zasady i warunki podejmowania, wykonywania oraz zakończenia działalności w zakresie: 1) prac geologicznych; 2) wydobywania kopalin ze złóż (...). Art. 6 ust. 1 pkt 16c) wydobywaniem węglowodorów ze złoża – jest prowadzenie wydobywania węglowodorów, w tym przygotowanie wydobytych węglowodorów do transportu oraz ich transport w obrębie zakładu górniczego.	
	17. „Instalacja inna niż wydobywcza” oznacza instalację inną niż instalacja używana do wydobywania ropy naftowej i gazu ziemnego;	T	Art. 6 ust. 1 pkt 18 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Pojęcie instalacja inna niż wydobywcza mieści się w zakresie pojęcia przedmiotowym zakładu górniczego, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 18 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. Art. 6. 1. W rozumieniu ustawy: 18) zakładem górniczym - jest wyodrębniony technicznie i organizacyjnie zespół środków służących bezpośrednio do wykonywania działalności regulowanej ustawą w zakresie wydobywania kopalin ze złóż, a w podziemnych zakładach górniczych wydobywających węgiel kamienny wraz z pozostającym w związku technologicznym z wydobywaniem kopaliny przygotowaniem wydobytej kopaliny do sprzedaży, podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji, podziemnego składowania odpadów albo podziemnego składowania dwutlenku węgla, w tym wyrobiska górnicze, obiekty budowlane, urządzenia oraz instalacje.	
	18. „społeczeństwo” oznacza jeden podmiot lub więcej podmiotów i – zgodnie z krajowymi przepisami lub praktyką krajową – ich stowarzyszenia, organizacje lub grupy;	T		Pojęcie o ustalonym znaczeniu w języku potocznym – nie odbiegającym od wskazanego w dyrektywie, nie ma zatem potrzeby wprowadzania takiej definicji.	

	19. „instalacja” oznacza stacjonarny obiekt stały lub ruchomy lub zespół obiektów na stałe połączonych łącznikami lub innymi elementami, wykorzystywany do prowadzenia działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich lub w związku z tą działalnością. Pojęcie „instalacja” obejmuje ruchome platformy wiertnicze wyłącznie wtedy, gdy są one umiejscowione na obszarach morskich do celów wiercenia, wydobywania lub innych działań dotyczących działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich;	T	Art. 6 ust. 1 pkt 18 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Pojęcie instalacja mieści się w zakresie przedmiotowym pojęcia zakładu górniczego, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 18 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. Art. 6. 1. W rozumieniu ustawy: 18) zakładem górniczym - jest wyodrębniony technicznie i organizacyjnie zespół środków służących bezpośrednio do wykonywania działalności regulowanej ustawą w zakresie wydobywania kopalin ze złóż, a w podziemnych zakładach górniczych wydobywających węgiel kamienny wraz z pozostającym w związku technologicznym z wydobywaniem kopaliny przygotowaniem wydobytej kopaliny do sprzedaży, podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji, podziemnego składowania odpadów albo podziemnego składowania dwutlenku węgla, w tym wyrobiska górnicze, obiekty budowlane, urządzenia oraz instalacje;	
	20. „instalacja wydobywcza” oznacza instalację używaną do wydobywania;	T	Art. 6 ust. 1 pkt 18 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Pojęcie instalacja wydobywcza mieści się w zakresie przedmiotowym pojęcia zakładu górniczego, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 18 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. Art. 6. 1. W rozumieniu ustawy: 18) zakładem górniczym - jest wyodrębniony technicznie i organizacyjnie zespół środków służących bezpośrednio do wykonywania działalności regulowanej ustawą w zakresie wydobywania kopalin ze złóż, a w podziemnych zakładach górniczych wydobywających węgiel kamienny wraz z pozostającym w związku technologicznym z wydobywaniem kopaliny przygotowaniem wydobytej kopaliny do sprzedaży, podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji, podziemnego składowania odpadów albo podziemnego składowania dwutlenku węgla, w tym wyrobiska górnicze, obiekty budowlane, urządzenia oraz instalacje;	
	21. „połączona infrastruktura” oznacza, w obrębie strefy	T	Art. 6 ust. 1 pkt 18 ustawy –	Pojęcie „połączona infrastruktura” mieści się w zakresie przedmiotowym pojęcia zakładu górniczego, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 18 ustawy – Prawo	

	bezpieczeństwa lub w obrębie pobliskiej strefy bardziej oddalonej od instalacji według uznania państwa członkowskiego: a) każdy odwiert i przynależne obiekty, jednostki uzupełniające i przyrządy połączone z instalacją; b) każde urządzenie lub element wykonawczy znajdujące się lub zamontowane na głównej konstrukcji instalacji; c) każde podłączone urządzenie lub element wykonawczy rurociągu;		Prawo geologiczne i górnicze	geologiczne i górnicze. Art. 6. 1. W rozumieniu ustawy: 18) zakładem górniczym - jest wyodrębniony technicznie i organizacyjnie zespół środków służących bezpośrednio do wykonywania działalności regulowanej ustawą w zakresie wydobywania kopalin ze złóż, a w podziemnych zakładach górniczych wydobywających węgiel kamienny wraz z pozostającym w związku technologicznym z wydobywaniem kopaliny przygotowaniem wydobytej kopaliny do sprzedaży, podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji, podziemnego składowania odpadów albo podziemnego składowania dwutlenku węgla, w tym wyrobiska górnicze, obiekty budowlane, urządzenia oraz instalacje;	
	22. „potwierdzenie”, w odniesieniu do sprawozdania dotyczącego poważnych zagrożeń, oznacza powiadomienie przez właściwy organ na piśmie operatora lub właściciela o tym, że sprawozdanie to – pod warunkiem wdrożenia w sposób w nim określony – spełnia wymogi niniejszej dyrektywy. Potwierdzenie nie wiąże się z jakimkolwiek przekazaniem właściwemu organowi odpowiedzialności za kontrolę poważnych zagrożeń;	T		„Potwierdzenie”, o którym mowa w art. 2 pkt 22 dyrektywy jest decyzją administracyjną w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego.	
	23. „poważne zagrożenie” oznacza sytuację, która potencjalnie może doprowadzić do poważnej awarii;	T	Art. 3 pkt 23 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska	Definicja poważnej awarii jest już implementowana do ustawodawstwa krajowego w art. 3 pkt 23 ustawy Prawo ochrony środowiska, dalej jako Poś i jest dorozumiana jako „zdarzenie, w szczególności emisję, pożar lub eksplozję, powstałe w trakcie procesu przemysłowego, magazynowania lub transportu, w których występuje jedna lub więcej niebezpiecznych substancji, prowadzące do natychmiastowego powstania zagrożenia życia lub zdrowia ludzi lub środowiska	

			Art. 119 ust. 4 i ust. 5, art. 123 ust. 8 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze	lub powstania takiego zagrożenia z opóźnieniem”. W zaistniałej sytuacji należy uznać, że wytyczna dyrektywy w tym zakresie została już transponowana. Ponowne definiowanie w ustawie Pgg „poważnej awarii” byłoby powieleniem tej definicji w krajowym porządku prawnym. W polskim systemie prawa górniczego nie rozróżnia się awarii i poważnych awarii, ani poważnego zagrożenia. Każde zdarzenie, niezależnie od ewentualnych skutków, jest traktowane tak samo, jako niebezpieczne zdarzenie (np. art. 119 ust. 4 i ust. 5, art. 123 ust. 8 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze). art. 119. 4: 4. Kierownik ruchu zakładu górniczego jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić właściwy organ nadzoru górniczego, w sposób ustalony w przepisach wydanych na podstawie art. 120 ust. 1, o każdym wypadku śmiertelnym, ciężkim lub zbiorowym, zgonie naturalnym, jak również o związanych z ruchem zakładu górniczego niebezpiecznych zdarzeniach, stwarzających zagrożenie życia, zdrowia ludzkiego lub bezpieczeństwa powszechnego. 5. Kierownik ruchu zakładu górniczego, w terminie do 3 dnia roboczego każdego miesiąca, jest obowiązany zawiadomić właściwy organ nadzoru górniczego, w sposób ustalony w przepisach wydanych na podstawie art. 120 ust. 1, o każdym wypadku zaistniałym w zakładzie górniczym, innym niż określony w ust. 4, który zaistniał w poprzednim miesiącu. Art. 123. 3. W przypadku wystąpienia zagrożenia życia i zdrowia pracowników zakładu górniczego, bezpieczeństwa ruchu zakładu górniczego lub bezpieczeństwa powszechnego, w związku z ruchem zakładu górniczego, niezwłocznie podejmuje się i prowadzi akcję ratowniczą. 8. Jeżeli wymaga tego waga lub zawilość sprawy, w szczególności w przypadku zaistnienia wypadku zbiorowego, katastrofy albo niebezpiecznego zdarzenia, czynności określone w ust. 7 może podejmować Prezes Wyższego Urzędu Górniczego.	
	24. „operacja na odwiercie” oznacza każdą działalność związaną z odwiertem, która mogłaby spowodować przypadkowe uwolnienie substancji, które może	T	Art. 119 ust. 4 i ust. 5, art. 123 ust. 8 oraz art. 186 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r.	W polskim systemie prawa górniczego każda działalność związana z odwiertem jest traktowana jako taka, która mogłaby spowodować przypadkowe uwolnienie substancji, które może doprowadzić do powstania poważnej awarii (niebezpiecznego zdarzenia). Każde zdarzenie, niezależnie od ewentualnych skutków, jest traktowane tak samo, jako niebezpieczne zdarzenie (np. art. 119 ust. 4 i ust. 5, art. 123 ust. ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i	

	doprowadzić do powstania poważnej awarii, włączając w to wykonanie odwiertu, naprawę lub modyfikację odwiertu, zawieszenie operacji na odwiercie i trwale wyłączenie odwiertu;		– Prawo geologiczne i górnicze	górnice). art. 119. 4: 4. Kierownik ruchu zakładu górniczego jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić właściwy organ nadzoru górniczego, w sposób ustalony w przepisach wydanych na podstawie art. 120 ust. 1, o każdym wypadku śmiertelnym, ciężkim lub zbiorowym, zgonie naturalnym, jak również o związanych z ruchem zakładu górniczego niebezpiecznych zdarzeniach, stwarzających zagrożenie życia, zdrowia ludzkiego lub bezpieczeństwa powszechnego. 5. Kierownik ruchu zakładu górniczego, w terminie do 3 dnia roboczego każdego miesiąca, jest obowiązany zawiadomić właściwy organ nadzoru górniczego, w sposób ustalony w przepisach wydanych na podstawie art. 120 ust. 1, o każdym wypadku zaistniałym w zakładzie górniczym, innym niż określony w ust. 4, który zaistniał w poprzednim miesiącu. Art. 123. 3. W przypadku wystąpienia zagrożenia życia i zdrowia pracowników zakładu górniczego, bezpieczeństwa ruchu zakładu górniczego lub bezpieczeństwa powszechnego, w związku z ruchem zakładu górniczego, niezwłocznie podejmuje się i prowadzi akcję ratowniczą. 8. Jeżeli wymaga tego waga lub zawilość sprawy, w szczególności w przypadku zaistnienia wypadku zbiorowego, katastrofy albo niebezpiecznego zdarzenia, czynności określone w ust. 7 może podejmować Prezes Wyższego Urzędu Górniczego.	
	25. „działalność połączona” oznacza działalność prowadzoną z danej instalacji w połączeniu z inną instalacją lub instalacjami do celów związanych z tą inną instalacją (tymi innymi instalacjami), co istotnie wpływa na ryzyko dla bezpieczeństwa ludzi lub ochrony środowiska na którejkolwiek z tych instalacji lub na wszystkich tych instalacjach;	T	Art. 6 ust. 1 pkt 18 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Działalność połączona w rozumieniu dyrektywy w polskim systemie prawa górniczego jest regulowana jak każda inna działalność otworowa, do której stosuje się wysokie standardy bezpieczeństwa i jest prowadzona przez zakład górniczy. Pojęcie „działalność połączona” mieści się w zakresie pojęcia przedmiotowym zakładu górniczego, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 18 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. Art. 6. 1. W rozumieniu ustawy: 18) zakładem górniczym - jest wyodrębniony technicznie i organizacyjnie zespół środków służących bezpośrednio do wykonywania działalności regulowanej ustawą w zakresie wydobywania kopalin ze złóż, a w podziemnych zakładach górniczych wydobywających węgiel kamienny wraz z pozostającym w związku technologicznym z wydobywaniem kopaliny przygotowaniem wydobytej kopaliny do sprzedaży, podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji, podziemnego składowania odpadów albo	

				podziemnego składowania dwutlenku węgla, w tym wyrobiska górnicze, obiekty budowlane, urządzenia oraz instalacje;	
	26. „strefa bezpieczeństwa” oznacza obszar w odległości 500 metrów od jakiegokolwiek części instalacji, ustanowiony przez państwo członkowskie;	T	Art. 24 i art. 24a ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej	Art. 24. Wokół sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń dyrektor właściwego urzędu morskiego może ustanowić strefy bezpieczeństwa, sięgające nie dalej niż 500 metrów od każdego punktu ich zewnętrznej krawędzi, chyba że inny zasięg strefy jest dozwolony przez powszechnie przyjęte normy prawa międzynarodowego lub zalecony przez właściwą organizację międzynarodową. Art. 24a. 1. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej dyrektor właściwego urzędu morskiego, w drodze zarządzenia, ustanawia strefę bezpieczeństwa, o której mowa w art. 24, wokół zakładu i zakładu górniczego w rozumieniu ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2016 r. poz. 1131 i 1991 oraz z 2017 r. poz. 60, 202 i ...). 2. Zabrania się wchodzenia statków do strefy bezpieczeństwa ustanowionej wokół zakładów i zakładów górniczych oraz przebywania statków w tej strefie. 3. Dozwolone jest wchodzenie statków do strefy bezpieczeństwa ustanowionej wokół zakładów i zakładów górniczych: 1) w związku z układaniem, inspekcją, testowaniem, naprawą, konserwacją, zmianą, odnową lub usuwaniem kabli lub rurociągów w tej strefie lub w odległości 50 metrów od tej strefy; 2) w celu świadczenia usług na rzecz sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w tej strefie lub przewożenia osób i towarów do sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń oraz z tych wysp, konstrukcji i urządzeń w tej strefie; 3) w celu dokonania przez właściwy organ nadzoru górniczego kontroli zakładu i zakładu górniczego; 4) w związku z ratowaniem życia lub mienia; 5) z powodu złej pogody; 6) w przypadku gdy statki są w niebezpieczeństwie; 7) jeżeli dyrektor właściwego urzędu morskiego lub przedsiębiorca wykonujący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, udzieli na to zgody.	

	27. „właściciel” oznacza podmiot prawnie upoważniony do sprawowania kontroli nad działaniem instalacji innej niż wydobywcza;	T	Art. 6 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 6. 1. W rozumieniu ustawy: 9) przedsiębiorcą - jest ten, kto posiada koncesję na prowadzenie działalności regulowanej ustawą;	
	28. ”wewnętrzny plan reagowania w przypadku awarii” oznacza plan opracowany przez operatora lub właściciela zgodnie z wymogami niniejszej dyrektywy, dotyczący środków, które mają zapobiec nasileniu lub ograniczyć skutki poważnej awarii mającej związek z prowadzeniem działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich;	T	Art. 122 ust. 10, 11 - 12 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze	10. Plan ratownictwa górniczego sporządza się dla każdego zakładu górniczego. 11. Plan ratownictwa górniczego określa sposób wykonania obowiązków w zakresie ratownictwa górniczego, w szczególności: 1) organizację służb ratownictwa górniczego i służb pogotowia w zakładzie górniczym; 2) możliwość stałego udziału w akcji ratowniczej zawodowych specjalistycznych służb podmiotu zawodowo trudniącego się ratownictwem górniczym - w przypadku zawarcia umowy, o której mowa w ust. 15; 3) niezbędne wyposażenie w sprzęt ratowniczy; 4) sposób prowadzenia akcji ratowniczej. 12. Plan ratownictwa górniczego oraz zmiany w tym planie zatwierdza kierownik ruchu zakładu górniczego. Plan ten na bieżąco aktualizuje się w zakresie ustalonym przez kierownika ruchu zakładu górniczego. Art. 122. 11a. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej plan ratownictwa górniczego jest opracowywany z uwzględnieniem: 1) oceny ryzyka wystąpienia niebezpiecznych zdarzeń lub wypadków, dokonanej w trakcie sporządzania planu ruchu zakładu górniczego oraz analizy skuteczności reagowania w przypadku wycieku ropy naftowej; 2) krajowego planu zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń środowiska morskiego, o którym mowa w art. 24 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Dz. U. z 2015 r. poz. 434 i 881, z 2016 r. poz. 1954 oraz z 2017 r. poz. 32); 3) otrzymanych od Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego informacji o poważnym zagrożeniu dla zakładu górniczego związanym z działalnością polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze	

				złóż w granicach obszarów morskich innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej. 11b. Zmiany w planie, o którym mowa w ust. 11a, są dokonywane w szczególności w przypadku: 1) zmiany uwarunkowań istniejących w trakcie sporządzenia planu ratownictwa górniczego; 2) zmiany w planie ruchu zakładu górniczego, jeżeli zmiana ta ma wpływ na plan ratownictwa górniczego; 3) gdy przegląd, o którym mowa w art. 108 ust. 2d albo art. 108a ust. 1, wykazał potrzebę wprowadzenia zmian w planie ratownictwa górniczego. 11c. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej kierownik ruchu zakładu górniczego przekazuje właściwemu organowi nadzoru górniczego plan, o którym mowa w ust. 11a, oraz jego zmiany, niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni od dnia ich zatwierdzenia. 11d. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej przedsiębiorca: 1) przekazuje plan, o którym mowa w ust. 11a, oraz jego zmiany, niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni od dnia ich zatwierdzenia, podmiotowi, o którym mowa w art. 24 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki; 2) wyposaża zakład górniczy w sprzęt do realizacji planu ratownictwa górniczego oraz udostępnia go podmiotom, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki.	
	29. „niezależna weryfikacja” oznacza ocenę i potwierdzenie ważności konkretnych oświadczeń pisemnych dokonane przez podmiot lub organizacyjną część operatora lub właściciela, przy czym ten podmiot lub ta część nie znajdują się pod	T	Art. 72 pkt 22, art. 108 ust. 2b, art. 108 ust. 9 pkt 4, art. 110, art. 117a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo	Art. 72 pkt 22: 22) grupa XXII – badanie rozwiązań technicznych i organizacyjnych dotyczących poszukiwania, rozpoznawania i wydobywania węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej – wskazując zakresy czynności, w których mają być wykonywane zadania rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 118 ust. 4 oraz art. 120 ust. 1 i 2, a w przypadku grupy XXII – także zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 110.	

	kontrolą ani wpływem podmiotu lub części organizacyjnej stosujących te oświadczenia;		geologiczne i górnicze	Art. 108. 2b. W przypadku prowadzenia działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, plan ruchu zakładu górniczego zawiera także: 1) analizę poważnych zagrożeń dla zakładu lub zakładu górniczego, rozumianych jako sytuacje mogące potencjalnie doprowadzić do niebezpiecznego zdarzenia; 2) opis systemu zarządzania bezpieczeństwem i środowiskiem; 3) opis systemu niezależnej weryfikacji przeprowadzanej przez rzeczoznawcę do spraw ruchu zakładu górniczego. Art. 108. 9.: „4) w przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej: a) oświadczenie przedsiębiorcy i kierownika ruchu zakładu górniczego, że plan ruchu zakładu górniczego zapewnia bezpieczne prowadzenie ruchu tego zakładu, b) analizę skuteczności reagowania w przypadku wycieku ropy naftowej, c) opinię rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego dotyczącą elementów planu ruchu zakładu górniczego określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 110, w zakresie przyjętych przez przedsiębiorcę rozwiązań technicznych zabezpieczających przed wystąpieniem niebezpiecznych zdarzeń lub wypadków, a także oświadczenie przedsiębiorcy i kierownika ruchu zakładu górniczego o sposobie jej uwzględnienia, d) politykę korporacyjną, o której mowa w ust. 9a.”, Art. 110. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalin określi, w drodze rozporządzenia: 1) szczegółowe wymagania dotyczące treści planu ruchu zakładu górniczego oraz planu ruchu likwidowanego (likwidowanej oznaczonej części) zakładu górniczego, różnicując je w zależności, od rodzaju i metody wykonywanej	

				działalności oraz przestrzeni, w granicach której jest wykonywana działalność, kierując się potrzebą zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa wykonywanej działalności, a dla likwidowanego (likwidowanej oznaczonej części) zakładu górniczego również obowiązkiem realizacji działań, o których mowa w art. 129 ust. 1; 2) elementy planu ruchu zakładu górniczego przedsiębiorcy wykonującego działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, które wymagają opinii rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego, kierując się potrzebą zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa wykonywanej działalności oraz jej niezależnej weryfikacji; 3) elementy planu ruchu zakładu górniczego, których zmiany dokonuje się w trybie uproszczonym, zgodnie z art. 109 ust. 1 pkt 2, kierując się potrzebą uproszczenia procedury zmiany planu ruchu zakładu górniczego z uwzględnieniem zachowania bezpieczeństwa wykonywanej działalności. Art. 117a. 1. Przedsiębiorca wykonujący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany także: 1) opracować i wdrożyć, po zatwierdzeniu planu ruchu zakładu górniczego, a przed dniem rozpoczęcia prowadzenia ruchu zakładu górniczego, system umożliwiający gromadzenie i zapisywanie danych technicznych dotyczących tej działalności, z zabezpieczeniami, które uniemożliwią manipulację zgromadzonymi danymi; 2) ustanowić przed zatwierdzeniem planu ruchu zakładu górniczego i wdrożyć przed dniem rozpoczęcia prowadzenia ruchu zakładu górniczego system niezależnej weryfikacji przeprowadzanej przez rzeczoznawcę do spraw ruchu zakładu górniczego, zapewniając, aby rzeczoznawca: a) nie opiniował elementów planu ruchu zakładu górniczego w zakresie, w którym uczestniczył w pracach nad tym planem, b) był niezależny od przedsiębiorcy, c) w porozumieniu z przedsiębiorcą ustalił sposób wzajemnego przepływu informacji. 2. System niezależnej weryfikacji obejmuje sposób wyboru rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego oraz sposób badania przez rzeczoznawcę	

				rozwiązań technicznych i organizacyjnych dotyczących działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej.	
	30. „Istotna zmiana” oznacza: a) w przypadku sprawozdania dotyczącego poważnych zagrożeń – zmianę podstawy potwierdzenia pierwotnego sprawozdania, w tym między innymi fizyczne modyfikacje, dostępność nowej wiedzy lub technologii i zmiany w zarządzaniu operacyjnym; b) w przypadku powiadomienia dotyczącego operacji na odwiercie lub działalności połączonej – zmianę podstawy przekazania pierwotnego powiadomienia, w tym między innymi fizyczne modyfikacje, zastąpienie instalacji inną instalacją, dostępność nowej wiedzy lub technologii i zmiany w zarządzaniu operacyjnym;	T	Art. 109 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze	Pojęcie o ustalonym znaczeniu w systemie prawa górniczego – nie odbiegającym od wskazanego w dyrektywie, nie ma zatem potrzeby wprowadzania takiej definicji. Zgodnie z art. 109 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, co do zasady każda zmiana planu ruchu wymaga sporządzenia dodatku do planu ruchu. Art. 109. 1. Zmiany planu ruchu zakładu górniczego dokonuje się w formie dodatku do planu, w trybie: 1) przewidzianym dla zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego; 2) uproszczonym - jeżeli zmiany nie dotyczą bezpieczeństwa powszechnego, bezpieczeństwa pożarowego, bezpieczeństwa osób przebywających w zakładzie górniczym, bezpieczeństwa ruchu zakładu górniczego, gospodarki złożem, ochrony środowiska, robót budowlanych, ochrony obiektów budowlanych oraz zapobiegania szkodom i ich naprawy.	
	31. „rozpoczęcie działalności” oznacza moment, w którym instalacja lub połączona infrastruktura jest po raz pierwszy wykorzystywana do działalności, do której jest przeznaczona;	T	Art. 30 ust. 1 pkt 4 oraz art. 108 ust. 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze	Pojęcie o ustalonym znaczeniu w systemie prawa górniczego – nie odbiegającym od wskazanego w dyrektywie, nie ma zatem potrzeby wprowadzania takiej definicji. W art. 30 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze wskazano, że koncesja określa termin rozpoczęcia działalności określonej koncesją, a w razie potrzeby – przesłanki, których spełnienie oznacza rozpoczęcie działalności. Art. 30. 1. Koncesja określa: 1) rodzaj i sposób wykonywania zamierzonej działalności; 2) przestrzeń, w granicach której ma być wykonywana zamierzona działalność; 3) czas obowiązywania koncesji;	

				4) termin rozpoczęcia działalności określonej koncesją, a w razie potrzeby - przesłanki, których spełnienie oznacza rozpoczęcie działalności. 2. Koncesja może określać inne wymagania dotyczące wykonywania działalności objętej koncesją, w szczególności w zakresie bezpieczeństwa powszechnego i ochrony środowiska. Art. 108. 3. Plan ruchu zakładu górniczego sporządza się z uwzględnieniem warunków określonych w koncesji oraz odpowiednio w projekcie zagospodarowania złoża albo w planie zagospodarowania podziemnego składowiska dwutlenku węgla, a w przypadku: 1) robót geologicznych, których wykonywanie nie wymaga koncesji - z uwzględnieniem warunków określonych w projekcie robót geologicznych; 2) działalności określonej w art. 2 ust. 1 z uwzględnieniem warunków lokalnych jej prowadzenia.	
	32. „skuteczność reagowania w przypadku wycieku ropy naftowej” oznacza skuteczność systemów reagowania w przypadku wycieków ropy naftowej, na podstawie analizy częstotliwości, czasu trwania i momentu wystąpienia warunków środowiskowych, które uniemożliwiałyby reakcję. Ocena skuteczności reagowania w przypadku wycieku ropy naftowej ma być wyrażona jako odsetek czasu, w jakim takie warunki nie występują, i ma zawierać opis ograniczeń eksploatacyjnych nałożonych na dane instalacje w wyniku tej oceny;	T		Pojęcie o ustalonym znaczeniu w systemie prawa górniczego – nie odbiegającym od wskazanego w dyrektywie, nie ma zatem potrzeby wprowadzania takiej definicji.	
	33. „elementy kluczowe dla bezpieczeństwa i środowiska” oznaczają części instalacji, w tym	T	Art. 108 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 9 czerwca	Art. 108. 1. Plan ruchu zakładu górniczego sporządza przedsiębiorca, odrębnie dla każdego zakładu górniczego. 2. Plan ruchu zakładu górniczego określa:	

	programy komputerowe, których celem jest zapobieganie poważnym awariom lub ograniczanie ich skutków, lub których uszkodzenie mogłoby spowodować poważną awarię lub znacząco przyczynić się do powstania poważnej awarii;		2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze	1) strukturę organizacyjną zakładu górniczego, w szczególności przez wskazanie stanowisk osób kierownictwa i dozoru ruchu; 1a) granice zakładu górniczego; 2) szczególne przedsięwzięcia niezbędne w celu zapewnienia: a) wykonywania działalności objętej koncesją, b) bezpieczeństwa powszechnego, c) bezpieczeństwa pożarowego, d) bezpieczeństwa osób przebywających w zakładzie górniczym, w szczególności dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy, e) racjonalnej gospodarki złożem, f) ochrony elementów środowiska, g) ochrony obiektów budowlanych, h) zapobiegania szkodom i ich naprawy.	
	34. „konsultacje trójstronne” oznaczają formalnie przyjęte ustalenie służące umożliwieniu dialogu i współpracy między właściwym organem, operatorami i właścicielami a przedstawicielami pracowników;	T	Art. 166 ust. 1 pkt 10 i art. 174d ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 166 ust. 1 pkt 10: 10) w zakresie bezpieczeństwa działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej: a) współpracuje z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej oraz dyrektorem właściwego urzędu morskiego w celu zapewnienia bezpieczeństwa morskiego w związku z wykonywaniem tej działalności, b) sporządza i przekazuje sprawozdania właściwym organom innych państw członkowskich Unii Europejskiej, zgodnie z przepisami dotyczącymi bezpieczeństwa tej działalności, c) zawiera, po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalin, porozumienia z właściwymi organami innych państw członkowskich Unii Europejskiej dotyczące opracowywania i aktualizacji scenariuszy współpracy w przypadku zaistnienia wypadku lub niebezpiecznego zdarzenia, d) zawiera, po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalin, porozumienia z właściwymi agencjami Unii Europejskiej oraz innymi instytucjami w celu wymiany informacji dotyczących tej działalności, e) przekazuje, na wniosek właściwego organu państwa członkowskiego Unii Europejskiej, informacje dotyczące zagrożeń dla środowiska, jakie mogą wystąpić w tym państwie na skutek wykonywania tej działalności, f) bierze udział w konsultacjach z przedsiębiorcami oraz Komisją	

				Europejską w zakresie stosowania przepisów dotyczących działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich, g) współpracuje z przedsiębiorcami wykonującymi tę działalność w celu opracowania i aktualizacji standardów i wytycznych dotyczących najlepszych praktyk w odniesieniu do kontroli poważnych zagrożeń, na każdym etapie wykonywania działalności. Art. 174d. 1. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego, w ramach współpracy, o której mowa w art. 166 ust. 1 pkt 10 lit. g, w drodze zarządzenia, powołuje komisję do spraw bezpieczeństwa działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej oraz określa jej zakres zadań, tryb pracy oraz sposób obsługi. 2. W skład komisji, o której mowa w ust. 1, wchodzi Prezes Wyższego Urzędu Górniczego oraz przedstawiciele: 1) Wyższego Urzędu Górniczego oraz okręgowych urzędów górniczych; 2) przedsiębiorców wykonujących działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej; 3) pracowników przedsiębiorców, o których mowa w pkt 2. 3. Przewodniczącym komisji, o której mowa w ust. 1, jest Prezes Wyższego Urzędu Górniczego. 4. Komisja, o której mowa w ust. 1, opracowuje standardy i wytyczne dotyczące najlepszych praktyk w odniesieniu do kontroli poważnych zagrożeń, na każdym etapie wykonywania działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej. 5. Standardy i wytyczne, o których mowa w ust. 4, Prezes Wyższego Urzędu Górniczego zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu. 6. Przy opracowywaniu standardów i wytycznych, o których mowa w ust. 4, bierze się pod uwagę wytyczne, o których mowa w załączniku VI do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/30/UE z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie bezpieczeństwa działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu	

				ziemnego na obszarach morskich oraz zmiany dyrektywy 2004/35/WE (Dz. Urz. UE L 178 z 28.06.2013, str. 66). 7. Do aktualizacji standardów i wytycznych, o których mowa w ust. 4, stosuje się przepisy ust. 4-6.	
	35 „branża” oznacza podmioty, które są bezpośrednio zaangażowane w działalność związaną ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich, objętą zakresem stosowania niniejszej dyrektywy lub których działania są ściśle związane z taką działalnością;	T		Pojęcie powszechnie stosowane, nie wymaga odrębnej definicji ustawowej.	
	36. „zewewnętrzny plan reagowania w przypadku awarii” oznacza lokalną, krajową lub regionalną strategię mającą na celu zapobieganie nasileniu lub ograniczenie skutków poważnych awarii mających związek z prowadzeniem działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich przy wykorzystaniu wszelkich zasobów dostępnych operatorowi, które opisano w odpowiednich wewnętrznych planach reagowania w przypadku awarii, a także przy wykorzystaniu wszelkich dodatkowych środków udostępnionych przez państwa członkowskie;	T	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 2002 r. w sprawie organizacji i sposobu zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu	§ 8. 1. Działania zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń wykonuje się zgodnie z Krajowym Planem. 2. Krajowy Plan powinien zawierać w szczególności: 1) określenie sposobów alarmowania i informowania o zdarzeniach powodujących zagrożenia lub zanieczyszczenia środowiska morskiego oraz punktów kontaktowych; 2) wykaz i rozmieszczenie sił i środków, które mogą być użyte do akcji zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu; 3) sposób prowadzenia akcji zwalczania zanieczyszczeń na morzu, z uwzględnieniem specjalnych metod prowadzenia działań na akwenach uznanych za szczególnie wrażliwe na zanieczyszczenia; 4) zadania dla jednostek współdziałających ze Służbą SAR w akcjach zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu; 5) określenie jednostek współdziałających w zwalczaniu zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu. 3. Krajowy Plan powinien być opracowany zgodnie z wymaganiami Komisji Helsińskiej, z uwzględnieniem analiz istniejących zagrożeń oraz aktualnych prognoz wynikających z: 1) rozwoju transportu morskiego, w tym ilości i rodzaju transportowanych poszczególnymi trasami ładunków szkodliwych i niebezpiecznych; 2) natężenia ruchu statków i ich rodzaju oraz charakteru transportowanych	

				niebezpiecznych substancji w opakowaniach oraz utrudnień w żegludze występujących na określonych trasach; 3) rozwoju eksploatacji zasobów mineralnych znajdujących się pod dnem morskim; 4) zagrożeń, które mogą zostać spowodowane przez awarie instalacji przemysłowych oraz urządzeń technicznych zlokalizowanych na morzu lub w strefie nadmorskiej; 5) zobowiązań międzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej.	
	37. „poważny incydent środowiskowy” oznacza zdarzenie, które powoduje lub może spowodować znaczne niekorzystne skutki dla środowiska, zgodnie z dyrektywą 2004/35/WE.	T	Art. 6 pkt 1 i 11 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie	Art. 6. Ilekroć w ustawie jest mowa o: 1) bezpośrednim zagrożeniu szkodą w środowisku - rozumie się przez to wysokie prawdopodobieństwo wystąpienia szkody w środowisku w dającej się przewidzieć przyszłości 11) szkodzie w środowisku - rozumie się przez to negatywną, mierzalną zmianę stanu lub funkcji elementów przyrodniczych, ocenioną w stosunku do stanu początkowego, która została spowodowana bezpośrednio lub pośrednio przez działalność prowadzoną przez podmiot korzystający ze środowiska: a) w gatunkach chronionych lub chronionych siedliskach przyrodniczych, mającą znaczący negatywny wpływ na osiągnięcie lub utrzymanie właściwego stanu ochrony tych gatunków lub siedlisk przyrodniczych, z tym że szkoda w gatunkach chronionych lub chronionych siedliskach przyrodniczych nie obejmuje uprzednio zidentyfikowanego negatywnego wpływu, wynikającego z działania podmiotu korzystającego ze środowiska zgodnie z: – decyzją, o której mowa w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody lub – decyzją, o której mowa w art. 56 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub – zatwierdzonym planem urządzenia lasu, dla którego przeprowadzono strategiczną ocenę oddziaływania na środowisko, o której mowa w art. 46 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235, z późn. zm.), lub – decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, lub	

				– postanowieniami, o których mowa w art. 90 ust. 1 i art. 98 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, b) w wodach, mającą znaczący negatywny wpływ na potencjał ekologiczny, stan ekologiczny, chemiczny lub ilościowy wód lub stan środowiska wód morskich, z wyjątkiem negatywnego wpływu, o którym mowa w art. 38j ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2016 r. poz. 469 ze zm.)”. c) w powierzchni ziemi, przez co rozumie się zanieczyszczenie gleby lub ziemi, w tym w szczególności zanieczyszczenie mogące stanowić zagrożenie dla zdrowia ludzi;	
Artykuł 3 Ogólne zasady zarządzania ryzykiem w działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich	1. Państwa członkowskie nakładają na operatorów wymóg zapewnienia, aby podejmowane były wszelkie odpowiednie środki w celu zapobiegania poważnym awariom w wyniku działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich.	T	Art. 4 pkt 1 i 3 oraz 12 ust. 1 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki Art. 105 ust. 1, art. 111, 119 i 123 ust. 3 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze § 5 i § 9 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 25 kwietnia 2014 r. w	Art. 4. W rozumieniu niniejszej ustawy: 1) statek - oznacza urządzenie pływające używane w środowisku morskim, w tym również wodoroloty, poduszkowce, statki podwodne oraz umocowane i pływające platformy wiertnicze; 3) kapitan - oznacza osobę kierującą pracą na statku; Art. 12. 1. Kapitan statku znajdującego się w polskich obszarach morskich uczestniczącego w wypadku powodującym albo mogący spowodować rozlew oleju lub zanieczyszczenie innego rodzaju podejmuje niezwłocznie wszelkie działania konieczne dla zapobieżenia, ograniczenia i usunięcia zanieczyszczenia środowiska morskiego. Art. 105. 1. Ruch zakładu górniczego prowadzi się w sposób zgodny z przepisami prawa, w szczególności na podstawie planu ruchu zakładu górniczego, a także zgodnie z zasadami techniki górniczej. Art. 111. 1. Odstąpienie od zatwierdzonego planu ruchu zakładu górniczego jest dopuszczalne tylko w przypadku powstania zagrożenia bezpieczeństwa ruchu zakładu górniczego lub jego części, bezpieczeństwa powszechnego lub środowiska. 2. W przypadku odstąpienia od zatwierdzonego planu ruchu zakładu górniczego przedsiębiorca jest obowiązany niezwłocznie podjąć działania konieczne dla ochrony zdrowia i życia ludzkiego, zabezpieczenia obiektów zakładu górniczego, bezpieczeństwa powszechnego i ochrony środowiska. Działania te nie mogą być niezgodne z zasadami techniki górniczej oraz zasadami bezpieczeństwa i higieny pracy. 3. O dokonanym odstąpieniu przedsiębiorca niezwłocznie powiadamia właściwy	

			sprawie szczegółowych wymagań dotyczących prowadzenia ruchu zakładów górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi	organ nadzoru górniczego oraz organ opiniujący lub uzgadniający. W uzasadnionych przypadkach właściwy organ nadzoru górniczego może, w drodze decyzji, która podlega natychmiastowemu wykonaniu, określić sposób, zakres i termin wykonania obowiązków, o których mowa w ust. 2. Art. 119. 1. Kto spostrzeże zagrożenie dla ludzi, zakładu górniczego lub jego ruchu, uszkodzenie albo nieprawidłowe działanie urządzeń tego zakładu, jest obowiązany niezwłocznie ostrzec osoby zagrożone, podjąć środki dostępne w celu usunięcia niebezpieczeństwa oraz zawiadomić o niebezpieczeństwie najbliższą osobę kierownictwa lub dozoru ruchu. 2. W przypadku powstania stanu zagrożenia życia lub zdrowia osób przebywających w zakładzie górniczym, dla zakładu górniczego lub jego ruchu, na żądanie kierownika ruchu tego zakładu, każdy przedsiębiorca jest obowiązany udzielić mu niezbędnej pomocy. 3. W przypadku powstania stanu zagrożenia życia lub zdrowia osób przebywających w zakładzie górniczym, niezwłocznie wstrzymuje się prowadzenie ruchu w strefie zagrożenia, wycofuje się ludzi w bezpieczne miejsce i podejmuje się niezbędne działania, w tym środki dostępne w celu usunięcia stanu zagrożenia. 4. Kierownik ruchu zakładu górniczego jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić właściwy organ nadzoru górniczego, w sposób ustalony w przepisach wydanych na podstawie art. 120 ust. 1, o każdym wypadku śmiertelnym, ciężkim lub zbiorowym, zgonie naturalnym, jak również o związanych z ruchem zakładu górniczego niebezpiecznych zdarzeniach, stwarzających zagrożenie życia, zdrowia ludzkiego lub bezpieczeństwa powszechnego. 5. Kierownik ruchu zakładu górniczego, w terminie do 3 dnia roboczego każdego miesiąca, jest obowiązany zawiadomić właściwy organ nadzoru górniczego, w sposób ustalony w przepisach wydanych na podstawie art. 120 ust. 1, o każdym wypadku zaistniałym w zakładzie górniczym, innym niż określony w ust. 4, który zaistniał w poprzednim miesiącu. Art. 123. 3. W przypadku wystąpienia zagrożenia życia i zdrowia pracowników zakładu górniczego, bezpieczeństwa ruchu zakładu górniczego lub bezpieczeństwa powszechnego, w związku z ruchem zakładu górniczego, niezwłocznie podejmuje się i prowadzi akcję ratowniczą. 8. Jeżeli wymaga tego waga lub złożoność sprawy, w szczególności w przypadku	

				zaistnienia wypadku zbiorowego, katastrofy albo niebezpiecznego zdarzenia, czynności określone w ust. 7 może podejmować Prezes Wyższego Urzędu Górniczego. § 5. Przedsiębiorca sporządza, uzupełnia i aktualizuje dokumentację dotyczącą prowadzenia ruchu zakładu górniczego otworowego oraz, w sposób ciągły, przeprowadza analizy i badania niezbędne dla bezpiecznego prowadzenia tego ruchu, w tym dla oceny i dokumentowania ryzyka zawodowego oraz stosowania niezbędnych rozwiązań zmniejszających to ryzyko. § 9. 1. Kierownik ruchu zakładu górniczego otworowego: dokonuje właściwego oraz zgodnego z przeznaczeniem doboru maszyn, urządzeń, materiałów, wyrobów z tworzyw sztucznych oraz środków strzałowych i sprzętu strzałowego w taki sposób, aby nie stwarzały one zagrożenia dla bezpieczeństwa i zdrowia osób oraz środowiska;	
	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby operatorzy nie byli zwalniani ze swoich obowiązków na mocy niniejszej dyrektywy w sytuacji, gdy za działania lub zaniechania, które doprowadziły lub przyczyniły się do poważnych awarii, odpowiedzialni są wykonawcy.	T	Art. 146 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 146. 1. Odpowiedzialność za szkodę ponosi przedsiębiorca prowadzący ruch zakładu górniczego, wskutek którego wystąpiła szkoda. 2. Przepis ust. 1 stosuje się także do innych podmiotów prowadzących działalność regulowaną ustawą, nawet jeżeli nie stosuje się do nich przepisów dotyczących ruchu zakładu górniczego. 3. Jeżeli nie można ustalić, kto wyrządził szkodę, odpowiada za nią przedsiębiorca, który w dniu ujawnienia się szkody ma prawo prowadzić w obszarze górniczym, w granicach którego wystąpiła szkoda, działalność regulowaną ustawą. 4. Jeżeli nie istnieje przedsiębiorca odpowiedzialny za szkodę ani jego następcą prawny, za szkodę odpowiada Skarb Państwa reprezentowany przez właściwy organ nadzoru górniczego na zasadach określonych niniejszym działem. 5. Jeżeli szkoda nastąpiła także z innych przyczyn niż ruch zakładu górniczego, odpowiedzialność podmiotów określonych w ust. 1-4 oraz innych podmiotów jest solidarna. 6. Odpowiedzialność przedsiębiorcy oraz podmiotów trudniących się zawodowo wykonywaniem powierzonych im przez tego przedsiębiorcę czynności jest solidarna.	
	3. W razie poważnej awarii państwa członkowskie zapewniają, aby operatorzy podejmowali wszelkie	T	Art. 4 pkt 1 i 3 oraz art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 16 marca	Art. 4. W rozumieniu niniejszej ustawy: 1) statek - oznacza urządzenie pływające używane w środowisku morskim, w tym również wodoroloty, poduszkowce, statki podwodne oraz umocowane i pływające platformy wiertnicze;	

	odpowiednie środki w celu ograniczenia jej skutków dla zdrowia ludzi i dla środowiska.		1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki Art. 111, 119 i 123 ust. 3 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze § 5 i § 9 ust. 1 pkt 3 rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 25 kwietnia 2014 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących prowadzenia ruchu zakładów górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi	3) kapitan - oznacza osobę kierującą pracą na statku; Art. 12. 1. Kapitan statku znajdującego się w polskich obszarach morskich uczestniczącego w wypadku powodującym albo mogącym spowodować rozlew oleju lub zanieczyszczenie innego rodzaju podejmuje niezwłocznie wszelkie działania konieczne dla zapobieżenia, ograniczenia i usunięcia zanieczyszczenia środowiska morskiego. Art. 111. 1. Odstąpienie od zatwierdzonego planu ruchu zakładu górniczego jest dopuszczalne tylko w przypadku powstania zagrożenia bezpieczeństwa ruchu zakładu górniczego lub jego części, bezpieczeństwa powszechnego lub środowiska. 2. W przypadku odstąpienia od zatwierdzonego planu ruchu zakładu górniczego przedsiębiorca jest obowiązany niezwłocznie podjąć działania konieczne dla ochrony zdrowia i życia ludzkiego, zabezpieczenia obiektów zakładu górniczego, bezpieczeństwa powszechnego i ochrony środowiska. Działania te nie mogą być niezgodne z zasadami techniki górniczej oraz zasadami bezpieczeństwa i higieny pracy. 3. O dokonanym odstąpieniu przedsiębiorca niezwłocznie powiadamia właściwy organ nadzoru górniczego oraz organ opiniujący lub uzgadniający. W uzasadnionych przypadkach właściwy organ nadzoru górniczego może, w drodze decyzji, która podlega natychmiastowemu wykonaniu, określić sposób, zakres i termin wykonania obowiązków, o których mowa w ust. 2. Art. 119. 1. Kto spostrzeże zagrożenie dla ludzi, zakładu górniczego lub jego ruchu, uszkodzenie albo nieprawidłowe działanie urządzeń tego zakładu, jest obowiązany niezwłocznie ostrzec osoby zagrożone, podjąć środki dostępne w celu usunięcia niebezpieczeństwa oraz zawiadomić o niebezpieczeństwie najbliższą osobę kierownictwa lub dozoru ruchu. 2. W przypadku powstania stanu zagrożenia życia lub zdrowia osób przebywających w zakładzie górniczym, dla zakładu górniczego lub jego ruchu, na żądanie kierownika ruchu tego zakładu, każdy przedsiębiorca jest obowiązany udzielić mu niezbędnej pomocy. 3. W przypadku powstania stanu zagrożenia życia lub zdrowia osób przebywających w zakładzie górniczym, niezwłocznie wstrzymuje się prowadzenie ruchu w strefie zagrożenia, wycofuje się ludzi w bezpieczne miejsce i podejmuje się niezbędne działania, w tym środki dostępne w celu usunięcia stanu	

				zagrożenia. 4. Kierownik ruchu zakładu górniczego jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić właściwy organ nadzoru górniczego, w sposób ustalony w przepisach wydanych na podstawie art. 120 ust. 1, o każdym wypadku śmiertelnym, ciężkim lub zbiorowym, zgonie naturalnym, jak również o związanych z ruchem zakładu górniczego niebezpiecznych zdarzeniach, stwarzających zagrożenie życia, zdrowia ludzkiego lub bezpieczeństwa powszechnego. 5. Kierownik ruchu zakładu górniczego, w terminie do 3 dnia roboczego każdego miesiąca, jest obowiązany zawiadomić właściwy organ nadzoru górniczego, w sposób ustalony w przepisach wydanych na podstawie art. 120 ust. 1, o każdym wypadku zaistniałym w zakładzie górniczym, innym niż określony w ust. 4, który zaistniał w poprzednim miesiącu. 6. Kierownik ruchu zakładu górniczego prowadzącego podziemne składowanie dwutlenku węgla jest obowiązany poinformować właściwy organ nadzoru górniczego o wycieku dwutlenku węgla oraz o ryzyku wystąpienia takiego wycieku. Art. 123. 3. W przypadku wystąpienia zagrożenia życia i zdrowia pracowników zakładu górniczego, bezpieczeństwa ruchu zakładu górniczego lub bezpieczeństwa powszechnego, w związku z ruchem zakładu górniczego, niezwłocznie podejmuje się i prowadzi akcję ratowniczą. § 5. Przedsiębiorca sporządza, uzupełnia i aktualizuje dokumentację dotyczącą prowadzenia ruchu zakładu górniczego otworowego oraz, w sposób ciągły, przeprowadza analizy i badania niezbędne dla bezpiecznego prowadzenia tego ruchu, w tym dla oceny i dokumentowania ryzyka zawodowego oraz stosowania niezbędnych rozwiązań zmniejszających to ryzyko. § 9. 1. Kierownik ruchu zakładu górniczego otworowego: 3) dokonuje właściwego oraz zgodnego z przeznaczeniem doboru maszyn, urządzeń, materiałów, wyrobów z tworzyw sztucznych oraz środków strzałowych i sprzętu strzałowego w taki sposób, aby nie stwarzały one zagrożenia dla bezpieczeństwa i zdrowia osób oraz środowiska;	
	4. Państwa członkowskie nakładają na operatorów wymóg zapewnienia, aby działalność	T	Art. 4 pkt 1 i 3 oraz art. 12 ust. 1 ustawy z	Art. 4. W rozumieniu niniejszej ustawy: 1) statek - oznacza urządzenie pływające używane w środowisku morskim, w tym również wodoroloty, poduszkowce, statki podwodne oraz umocowane i	

	związana ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich była prowadzona na zasadach zarządzania ryzykiem systematycznym, tak aby szacunkowe ryzyko poważnej awarii mającej wpływ na ludzi, środowisko i instalacje na obszarach morskich było na poziomie możliwym do przyjęcia.	dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki § 5 i § 9 ust. 1 pkt 3 rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 25 kwietnia 2014 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących prowadzenia ruchu zakładów górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi Art. 108 ust. 2b-2e, ust. 9 pkt 4, art. 122 ust. 11a-11d ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo	plywające platformy wiertnicze; 3) kapitan - oznacza osobę kierującą pracą na statku; Art. 12. 1. Kapitan statku znajdującego się w polskich obszarach morskich uczestniczącego w wypadku powodującym albo mogącym spowodować rozlew oleju lub zanieczyszczenie innego rodzaju podejmuje niezwłocznie wszelkie działania konieczne dla zapobieżenia, ograniczenia i usunięcia zanieczyszczenia środowiska morskiego. § 5. Przedsiębiorca sporządza, uzupełnia i aktualizuje dokumentację dotyczącą prowadzenia ruchu zakładu górniczego otworowego oraz, w sposób ciągły, przeprowadza analizy i badania niezbędne dla bezpiecznego prowadzenia tego ruchu, w tym dla oceny i dokumentowania ryzyka zawodowego oraz stosowania niezbędnych rozwiązań zmniejszających to ryzyko. § 9. 1. Kierownik ruchu zakładu górniczego otworowego dokonuje właściwego oraz zgodnego z przeznaczeniem doboru maszyn, urządzeń, materiałów, wyrobów z tworzyw sztucznych oraz środków strzałowych i sprzętu strzałowego w taki sposób, aby nie stwarzały one zagrożenia dla bezpieczeństwa i zdrowia osób oraz środowiska; Art. 108. 2b. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej plan ruchu zakładu górniczego zawiera także: 1) analizę poważnych zagrożeń dla zakładu górniczego, rozumianych jako sytuacje mogące potencjalnie doprowadzić do niebezpiecznego zdarzenia lub wypadku; 2) opis systemu zarządzania środowiskiem i bezpieczeństwem ruchu zakładu górniczego; 3) opis systemu niezależnej weryfikacji, o którym mowa w art. 117a ust. 1 pkt 2. 2c. Przedsiębiorca konsultuje projekt analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, z przedstawicielami pracowników zakładu górniczego. 2d. Przedsiębiorca dokonuje przeglądu analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, nie rzadziej niż co 5 lat, przy czym pierwszego przeglądu dokonuje nie później niż w terminie 5 lat od dnia zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego. 2e. Wyniki przeglądu, o którym mowa w ust. 2d, przedsiębiorca przekazuje właściwemu organowi nadzoru górniczego, w terminie 14 dni od dnia	

			geologiczne i górnicze zakończenia przeglądu. Art. 108. 9.4) 4) w przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej: a) oświadczenie przedsiębiorcy i kierownika ruchu zakładu górniczego, że plan ruchu zakładu górniczego zapewnia bezpieczne prowadzenie ruchu tego zakładu, b) analizę skuteczności reagowania w przypadku wycieku ropy naftowej, c) opinię rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego dotyczącą elementów planu ruchu zakładu górniczego określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 110, w zakresie przyjętych przez przedsiębiorcę rozwiązań technicznych zabezpieczających przed wystąpieniem niebezpiecznych zdarzeń lub wypadków, a także oświadczenie przedsiębiorcy i kierownika ruchu zakładu górniczego o sposobie jej uwzględnienia, d) politykę korporacyjną, o której mowa w ust. 9a Art. 122. 11a. 11a. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej plan ratownictwa górniczego jest opracowywany z uwzględnieniem: 1) oceny ryzyka wystąpienia niebezpiecznych zdarzeń lub wypadków, dokonanej w trakcie sporządzania planu ruchu zakładu górniczego oraz analizy skuteczności reagowania w przypadku wycieku ropy naftowej; 2) krajowego planu zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń środowiska morskiego, o którym mowa w art. 24 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Dz. U. z 2015 r. poz. 434 i 881, z 2016 r. poz. 1954 oraz z 2017 r. poz. 32); 3) otrzymanych od Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego informacji o poważnym zagrożeniu dla zakładu górniczego związanym z działalnością polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich innego niż Rzeczpospolita Polska państwa	

				członkowskiego Unii Europejskiej. 11b. Zmiany w planie, o którym mowa w ust. 11a, są dokonywane w szczególności w przypadku: 1) zmiany uwarunkowań istniejących w trakcie sporządzenia planu ratownictwa górniczego; 2) zmiany w planie ruchu zakładu górniczego, jeżeli zmiana ta ma wpływ na plan ratownictwa górniczego; 3) gdy przegląd, o którym mowa w art. 108 ust. 2d albo art. 108a ust. 1, wykazał potrzebę wprowadzenia zmian w planie ratownictwa górniczego. 11c. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej kierownik ruchu zakładu górniczego przekazuje właściwemu organowi nadzoru górniczego plan, o którym mowa w ust. 11a, oraz jego zmiany, niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni od dnia ich zatwierdzenia. 11d. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej przedsiębiorca: 1) przekazuje plan, o którym mowa w ust. 11a, oraz jego zmiany, niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni od dnia ich zatwierdzenia, podmiotowi, o którym mowa w art. 24 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki; 2) wyposaża zakład górniczy w sprzęt do realizacji planu ratownictwa górniczego oraz udostępnia go podmiotom, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki.	
Artykuł 4 Względy dotyczące bezpie- czeństwa i środowi- ska związane	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby decyzje w sprawie udzielania lub przenoszenia koncesji na prowadzenie działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich uwzględniały zdolność wnioskodawcy	T	Art. 49a, art. 49h ust.3 pkt 4 oraz art. 49k ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 49a. 1. W celu oceny zdolności zainteresowanego podmiotu do prowadzenia działalności w zakresie poszukiwania i rozpoznawania złóż węglowodorów oraz wydobywania węglowodorów ze złóż minister właściwy do spraw środowiska przeprowadza postępowanie kwalifikacyjne. Art. 49h. 1. Postępowanie przetargowe składa się z następujących etapów: 1) przetarg; 2) zawarcie umowy o współpracy, w przypadku gdy zwycięzcą przetargu jest kilka podmiotów, które wspólnie złożyły ofertę;	

z koncesja- mi	występującego o taką koncesję do spełnienia wymogów dotyczących działalności w ramach koncesji zgodnie z wymogami odpowiednich przepisów prawa unijnego, w szczególności niniejszej dyrektywy.		3) udzielenie koncesji. 2. Organ koncesyjny ogłasza wszczęcie postępowania przetargowego w celu udzielenia koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż albo koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złóż w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Informację o opublikowaniu ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej zamieszcza się w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego organ koncesyjny. 3. Ogłoszenie określa w szczególności: 1) rodzaj działalności, na którą ma być udzielona koncesja; 2) przestrzeń, w granicach której ma być wykonywana działalność; 3) termin składania ofert nie krótszy niż 90 dni od dnia opublikowania ogłoszenia i miejsce ich składania; 4) szczegółowe warunki przetargu, w tym kryteria oceny ofert oraz określenie ich znaczenia, zapewniające spełnienie warunków, o których mowa w art. 49k ust. 1; 5) minimalny zakres informacji geologicznej; 6) termin rozpoczęcia działalności; 7) warunki udzielenia koncesji, w szczególności dotyczące wysokości, zakresu, sposobu oraz terminu ustanowienia zabezpieczenia, o którym mowa w art. 49x ust. 1 i 2a, a jeżeli przemawia za tym szczególnie ważny interes państwa lub szczególnie ważny interes publiczny związany w szczególności z ochroną środowiska lub gospodarką kraju, także wysokość, zakres oraz sposób ustanowienia zabezpieczenia, o którym mowa w art. 49x ust. 2; 8) minimalny zakres prac geologicznych, w tym robót geologicznych, lub robót górniczych; 9) czas, na jaki ma być udzielona koncesja; 10) szczególne warunki wykonywania działalności, w tym w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa powszechnego, zdrowia publicznego, ochrony środowiska lub racjonalnego gospodarowania złożem; 11) wzór umowy o ustanowienie użytkowania górniczego; 12) informację o wysokości wynagrodzenia za ustanowienie użytkowania górniczego; 13) informację o wymaganiach, jakim powinna odpowiadać oferta oraz dokumenty wymagane od składającego ofertę; 14) informację o formie wniesienia wadium oraz o jego wysokości i terminie	

				wpłaty. Art. 49k 1. Warunki przetargu powinny mieć charakter obiektywny i niedyskryminujący, dawać pierwszeństwo najlepszym systemom poszukiwania i rozpoznawania złóż węglowodorów lub wydobywania węglowodorów ze złóż oraz opierać się na następujących kryteriach: 1) doświadczenie w wykonywaniu działalności w zakresie poszukiwania i rozpoznawania złóż węglowodorów lub wydobywania węglowodorów ze złóż, zapewniające bezpieczeństwo prowadzonej działalności, ochronę życia i zdrowia ludzi i zwierząt oraz ochronę środowiska; 2) techniczne możliwości wykonywania działalności w zakresie, odpowiednio, poszukiwania i rozpoznawania złóż węglowodorów oraz wydobywania węglowodorów ze złóż albo wydobywania węglowodorów ze złóż, w szczególności dysponowanie odpowiednim potencjałem technicznym, organizacyjnym, logistycznym oraz kadrowym; 3) finansowe możliwości dające należytą rękojmię wykonywania działalności w zakresie, odpowiednio, poszukiwania i rozpoznawania złóż węglowodorów oraz wydobywania węglowodorów ze złóż albo wydobywania węglowodorów ze złóż, w szczególności źródła i sposoby finansowania zamierzonej działalności, w tym udział środków własnych oraz środków pochodzących z kapitału obcego; 4) proponowana technologia prowadzenia prac geologicznych, w tym robót geologicznych, lub robót górniczych; 5) zakres i harmonogram proponowanych prac geologicznych, w tym robót geologicznych, lub robót górniczych; 6) zakres i harmonogram obowiązkowego poboru próbek uzyskanych w wyniku robót geologicznych, w tym rdzeni wiertniczych. Art. 49zd. 1. Jeżeli nie sprzeciwia się temu interes publiczny, w szczególności związany z bezpieczeństwem państwa, budową konkurencyjnego i przejrzystego rynku energii, zapewnieniem bezpieczeństwa energetycznego lub ochroną środowiska, w tym z racjonalną gospodarką złożem, na wniosek przedsiębiorcy będącego dotychczasową stroną umowy o współpracy, w przypadkach określonych w art. 49zr ust. 2 oraz art. 49zt ust. 3 i 4, organ koncesyjny przenosi koncesję na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża albo koncesję na	

				wydobywanie węglowodorów ze złoża, w drodze decyzji, na nowe strony umowy o współpracy. 2. Organ koncesyjny przenosi koncesję, w przypadku gdy podmiot przystępujący do umowy o współpracy: 1) posiada decyzję o uzyskaniu pozytywnej oceny z postępowania kwalifikacyjnego, o której mowa w art. 49a ust. 17, odpowiednio w zakresie, o którym mowa w art. 49a ust. 16; 2) wyraża zgodę na przyjęcie wszystkich warunków określonych w koncesji oraz w umowie o ustanowieniu użytkowania górniczego; 3) wykaże, iż jest w stanie spełnić wymagania związane z wykonywaniem zamierzonej działalności. 3. Do wniosku o przeniesienie koncesji dołącza się nową umowę o współpracy. 4. Stronami postępowania dotyczącego przeniesienia, o którym mowa w ust. 1, są strony dotychczasowej umowy o współpracy oraz podmiot przystępujący do umowy o współpracy. 5. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do przenoszenia koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża albo koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złoża udzielonej jednemu przedsiębiorcy. Stronami postępowania dotyczącego przeniesienia takiej koncesji są przedsiębiorca oraz podmiot, który ubiega się o przeniesienie koncesji. 6. W decyzji przenoszącej koncesję organ koncesyjny na nowo określa wysokość, zakres lub sposób ustanowienia zabezpieczenia, o którym mowa w art. 49x ust. 1-2a, a w przypadku zabezpieczenia, o którym mowa w art. 49x ust. 2a, także termin doręczenia organowi koncesyjnemu dowodu ustanowienia zabezpieczenia. 7. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, dowód ustanowienia zabezpieczenia, o którym mowa w: 1) art. 49x ust. 1 i 2 - doręcza się organowi koncesyjnemu w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji przenoszącej koncesję; 2) art. 49x ust. 2a - doręcza się organowi koncesyjnemu w terminie określonym w decyzji przenoszącej koncesję, nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia decyzji przenoszącej koncesję. 8. Przeniesienie koncesji zobowiązuje do niezwłocznej zmiany umowy o ustanowieniu użytkowania górniczego.	

				9. Przeniesienie koncesji przenosi również prawa i obowiązki wynikające z innych decyzji wydanych na podstawie ustawy.	
	2. Oceniając zdolności techniczne i finansowe wnioskodawcy występującego o koncesję, należy w szczególności odpowiednio uwzględnić następujące elementy:	T			
	a) ryzyko, zagrożenia i wszelkie inne istotne informacje dotyczące danego obszaru koncesyjnego, w tym, w stosownych przypadkach, koszty degradacji środowiska morskiego, o których mowa w art. 8 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2008/56/WE;	T	art. 49m ust. 1a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 49m. 1a. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, komisja przetargowa, dokonując oceny ofert w zakresie kryteriów, o których mowa w art. 49k ust. 1 pkt 2 i 3, bierze pod uwagę w szczególności: 1) ryzyko i zagrożenia dotyczące wykonywania działalności w przestrzeni, w granicach której ma być wykonywana, w szczególności koszty degradacji środowiska wód morskich, o których mowa w art. 61h ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne; 2) zdolności finansowe podmiotu uczestniczącego w przetargu do pokrycia zobowiązań, jakie mogą potencjalnie wynikać z wykonywania działalności, w tym wszelkie rodzaje zabezpieczenia finansowego; 3) dostępne informacje dotyczące działania podmiotu uczestniczącego w przetargu w zakresie bezpieczeństwa i ochrony środowiska, w tym w odniesieniu do niebezpiecznych zdarzeń, w zakresie, w jakim mogą mieć one wpływ na wykonywanie działalności.	
	b) określony etap działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich;	T	art. 49m ust. 1a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 49m. 1a. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, komisja przetargowa, dokonując oceny ofert w zakresie kryteriów, o których mowa w art. 49k ust. 1 pkt 2 i 3, bierze pod uwagę w szczególności: 1) ryzyko i zagrożenia dotyczące wykonywania działalności w przestrzeni, w granicach której ma być wykonywana, w szczególności koszty degradacji środowiska wód morskich, o których mowa w art. 61h ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne; 2) zdolności finansowe podmiotu uczestniczącego w przetargu do pokrycia zobowiązań, jakie mogą potencjalnie wynikać z wykonywania działalności, w	

				tym wszelkie rodzaje zabezpieczenia finansowego; 3) dostępne informacje dotyczące działania podmiotu uczestniczącego w przetargu w zakresie bezpieczeństwa i ochrony środowiska, w tym w odniesieniu do niebezpiecznych zdarzeń, w zakresie, w jakim mogą mieć one wpływ na wykonywanie działalności.	
	c) zdolności finansowe wnioskodawcy, w tym wszelkie rodzaje zabezpieczenia finansowego, do pokrycia zobowiązań, jakie mogą potencjalnie wynikać z danego rodzaju działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich, w tym odpowiedzialności za ewentualne szkody ekonomiczne, w przypadku gdy taka odpowiedzialność jest przewidziana w prawie krajowym;	T	art. 49m ust. 1a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 49m. 1a. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, komisja przetargowa, dokonując oceny ofert w zakresie kryteriów, o których mowa w art. 49k ust. 1 pkt 2 i 3, bierze pod uwagę w szczególności: 1) ryzyko i zagrożenia dotyczące wykonywania działalności w przestrzeni, w granicach której ma być wykonywana, w szczególności koszty degradacji środowiska wód morskich, o których mowa w art. 61h ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne; 2) zdolności finansowe podmiotu uczestniczącego w przetargu do pokrycia zobowiązań, jakie mogą potencjalnie wynikać z wykonywania działalności, w tym wszelkie rodzaje zabezpieczenia finansowego; 3) dostępne informacje dotyczące działania podmiotu uczestniczącego w przetargu w zakresie bezpieczeństwa i ochrony środowiska, w tym w odniesieniu do niebezpiecznych zdarzeń, w zakresie, w jakim mogą mieć one wpływ na wykonywanie działalności.	
	d) dostępne informacje dotyczące działań wnioskodawcy w zakresie bezpieczeństwa i ochrony środowiska, w tym w odniesieniu do poważnych awarii, w zakresie, w jakim może mieć to znaczenie dla działalności, której dotyczy wnioski o wydanie koncesji.	T	art. 49m ust. 1a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 49m. 1a. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, komisja przetargowa, dokonując oceny ofert w zakresie kryteriów, o których mowa w art. 49k ust. 1 pkt 2 i 3, bierze pod uwagę w szczególności: 1) ryzyko i zagrożenia dotyczące wykonywania działalności w przestrzeni, w granicach której ma być wykonywana, w szczególności koszty degradacji środowiska wód morskich, o których mowa w art. 61h ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne; 2) zdolności finansowe podmiotu uczestniczącego w przetargu do pokrycia zobowiązań, jakie mogą potencjalnie wynikać z wykonywania działalności, w tym wszelkie rodzaje zabezpieczenia finansowego; 3) dostępne informacje dotyczące działania podmiotu uczestniczącego w przetargu w zakresie bezpieczeństwa i ochrony środowiska, w tym w odniesieniu	

				do niebezpiecznych zdarzeń, w zakresie, w jakim mogą mieć one wpływ na wykonywanie działalności.	
	Przed udzieleniem lub przeniesieniem koncesji na prowadzenie działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich organ koncesyjny przeprowadza, w stosownych przypadkach, konsultacje z właściwym organem.	T	Art. 23 ust. 1 pkt 1a, art. 49g ust. 1 pkt 3, art. 34 ust. 1a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 23. 1. pkt 1a: „1a) poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej albo wydobywanie węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej wymaga opinii Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego dotyczącej technicznych możliwości prowadzenia działalności oraz zapewnienia jej bezpieczeństwa;”; Art. 49g. 1 pkt 3: „3) poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej albo wydobywanie węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej – uzyskuje także opinię Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego w zakresie bezpieczeństwa wykonywania tej działalności. Art. 34. 1a. Do zmiany koncesji stosuje się odpowiednio przepisy o jej udzieleniu. Współdziałanie z organami określonymi ustawą dotyczy wówczas tylko tych spraw, które są przedmiotem zamierzonej zmiany, w szczególności w zakresie zgodności z przeznaczeniem lub sposobem korzystania z nieruchomości określonym w sposób przewidziany w art. 7.	
	3. Państwa członkowskie zapewniają, aby organ koncesyjny nie udzielał koncesji, jeśli nie jest przekonany w oparciu o dowody przedstawione przez wnioskodawcę, że wnioskodawca przyjął lub przyjmie odpowiednie rozwiązania, na podstawie ustaleń podjętych przez państwa członkowskie, zabezpieczające go na okoliczność odpowiedzialności, jaka może potencjalnie wyniknąć z jego	T	Art. 49m, art. 49x ust. 2a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 49m ust. 1a. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, komisja przetargowa, dokonując oceny ofert w zakresie kryteriów, o których mowa w art. 49k ust. 1 pkt 2 i 3, bierze pod uwagę w szczególności: 1) ryzyko i zagrożenia dotyczące wykonywania działalności w przestrzeni, w granicach której ma być wykonywana, w szczególności koszty degradacji środowiska wód morskich, o których mowa w art. 61h ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne; 2) zdolności finansowe podmiotu uczestniczącego w przetargu do pokrycia zobowiązań, jakie mogą potencjalnie wyniknąć z wykonywania działalności, w tym wszelkie rodzaje zabezpieczenia finansowego; 3) dostępne informacje dotyczące działania podmiotu uczestniczącego w	

	działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich. Rozwiązania te muszą być ważne i skuteczne od momentu rozpoczęcia działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich. Państwa członkowskie wymagają od wnioskodawców, aby w odpowiedni sposób przekazały dowód zdolności technicznych i finansowych oraz wszelkie inne odpowiednie informacje związane z obszarem, którego dotyczy koncesja, i określonym etapem działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich.			przetargu w zakresie bezpieczeństwa i ochrony środowiska, w tym w odniesieniu do niebezpiecznych zdarzeń, w zakresie, w jakim mogą mieć one wpływ na wykonywanie działalności. Art. 49x. 2a. Przedsiębiorca wykonujący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej jest także obowiązany do ustanowienia zabezpieczenia roszczeń mogących powstać wskutek wykonywania tej działalności. Zabezpieczenie ustanawia się po dniu doręczenia decyzji zatwierdzającej plan ruchu zakładu górniczego, o której mowa w art. 108 ust. 11, nie później niż przed dniem rozpoczęcia prowadzenia ruchu zakładu górniczego.	
	Państwa członkowskie oceniają stosowność rozwiązań, o których mowa w akapicie pierwszym, w celu ustalenia, czy wnioskodawca dysponował zasobami finansowymi wystarczającymi do natychmiastowego uruchomienia i nieprzerwanego stosowania wszystkich środków niezbędnych do skutecznego reagowania w przypadku awarii i usuwania szkód.	T	Art. 49k, art. 49m ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 49k. 1. Warunki przetargu powinny mieć charakter obiektywny i niedyskryminujący, dawać pierwszeństwo najlepszym systemom poszukiwania i rozpoznawania złóż węglowodorów lub wydobywania węglowodorów ze złóż oraz opierać się na następujących kryteriach: 3) finansowe możliwości dające należytą rękojmię wykonywania działalności w zakresie, odpowiednio, poszukiwania i rozpoznawania złóż węglowodorów oraz wydobywania węglowodorów ze złóż albo wydobywania węglowodorów ze złóż, w szczególności źródła i sposoby finansowania zamierzonej działalności, w tym udział środków własnych oraz środków pochodzących z kapitału obcego; Art. 49m. 1. Komisja przetargowa dokonuje oceny spełnienia przez oferty wymogów, o których mowa w art. 49h ust. 3 pkt 13, oraz ocenia oferty na podstawie kryteriów, o których mowa w art. 49h ust. 3 pkt 4. 2. W przypadku gdy ofertę składa wspólnie kilka podmiotów, ocena jest dokonywana łącznie wobec wszystkich podmiotów. 3. Zwycięzcą przetargu zostaje podmiot albo podmioty, których oferta uzyskała	

				najwyższą ocenę. 4. W przypadku gdy zwycięzcą przetargu są podmioty, które wspólnie złożyły ofertę, operatorem jest podmiot wskazany w ofercie. 5. Po zakończeniu przetargu komisja przetargowa niezwłocznie przedstawia organowi koncesyjnemu protokół z przetargu. 6. Organ koncesyjny przesyła protokół z przetargu wszystkim podmiotom uczestniczącym w przetargu. Art. 49m. 1a. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, komisja przetargowa, dokonując oceny ofert w zakresie kryteriów, o których mowa w art. 49k ust. 1 pkt 2 i 3, bierze pod uwagę w szczególności: 1) ryzyko i zagrożenia dotyczące wykonywania działalności w przestrzeni, w granicach której ma być wykonywana, w szczególności koszty degradacji środowiska wód morskich, o których mowa w art. 61h ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne; 2) zdolności finansowe podmiotu uczestniczącego w przetargu do pokrycia zobowiązań, jakie mogą potencjalnie wynikać z wykonywania działalności, w tym wszelkie rodzaje zabezpieczenia finansowego; 3) dostępne informacje dotyczące działania podmiotu uczestniczącego w przetargu w zakresie bezpieczeństwa i ochrony środowiska, w tym w odniesieniu do niebezpiecznych zdarzeń, w zakresie, w jakim mogą mieć one wpływ na wykonywanie działalności.	
	Państwa członkowskie ułatwiają stosowanie zrównoważonych instrumentów finansowych i innych ustaleń służących pomocy wnioskodawcom występującym o koncesje w wykazywaniu ich zdolności finansowych zgodnie z akapitem pierwszym.	T	Art. 49x ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 49x. 1. Koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż udziela się pod warunkiem ustanowienia zabezpieczenia z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania warunków określonych w koncesji oraz finansowania likwidacji wyrobisk górniczych w przypadku wygaśnięcia, cofnięcia lub utraty mocy koncesji. Zabezpieczenie ustanawia się na okres od dnia udzielenia koncesji do dnia zakończenia fazy poszukiwania i rozpoznawania. 2. Jeżeli przemawia za tym szczególnie ważny interes państwa lub szczególnie ważny interes publiczny związany w szczególności z ochroną środowiska lub gospodarką kraju, koncesja na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż albo koncesja na	

				wydobywanie węglowodorów ze złoża może zostać udzielona pod warunkiem ustanowienia zabezpieczenia roszczeń mogących powstać wskutek wykonywania działalności objętej koncesją. 2a. Przedsiębiorca wykonujący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej jest także obowiązany do ustanowienia zabezpieczenia roszczeń mogących powstać wskutek wykonywania tej działalności. Zabezpieczenie ustanawia się po dniu doręczenia decyzji zatwierdzającej plan ruchu zakładu górniczego, o której mowa w art. 108 ust. 11, nie później niż przed dniem rozpoczęcia prowadzenia ruchu zakładu górniczego. 3. Wysokość zabezpieczenia, o którym mowa w ust. 1, ustala się w stosunku procentowym do wysokości kosztów prac geologicznych, w tym robót geologicznych. Wysokość zabezpieczenia nie może przekraczać równowartości 20% tych kosztów. 4. Zabezpieczenie, o którym mowa w ust.1-2a, wnosi się w następujących formach: 1) pieniądzu; 2) poręczeniach bankowych lub poręczeniach spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej, z tym że zobowiązanie kasy jest zawsze zobowiązaniem pieniężnym; 3) gwarancjach bankowych; 4) gwarancjach ubezpieczeniowych; 5) poręczeniach udzielanych przez podmioty, o których mowa w art. 6b ust. 5 pkt 2 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (Dz. U. z 2014 r. poz. 1804); 6) wekslach z poręczeniem wekslowym banku lub spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej; 7) zastawie na papierach wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa, 8) ubezpieczeniach od odpowiedzialności cywilnej. 5. Zabezpieczenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, wnoszone w pieniądzu wpłaca się przelewem na odrębny rachunek bankowy urzędu obsługującego organ koncesyjny w terminie 30 dni od dnia udzielenia koncesji. 5a. W przypadku, o którym mowa w ust. 2a, zabezpieczenie wnoszone w pieniądzu wpłaca się przelewem na odrębny rachunek bankowy urzędu obsługującego organ koncesyjny, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji	

				zatwierdzającej plan ruchu zakładu górniczego, nie później niż przed dniem rozpoczęcia prowadzenia ruchu zakładu górniczego. 6. Jeżeli zabezpieczenie, o którym mowa w ust. 1-2a, wniesiono w pieniądzu, organ koncesyjny przechowuje je na oprocentowanym rachunku bankowym. Organ koncesyjny zwraca zabezpieczenie wniesione w pieniądzu z odsetkami wynikającymi z umowy rachunku bankowego, na którym było ono przechowywane, pomniejszone o koszt prowadzenia tego rachunku oraz prowizji bankowej za przelew pieniędzy na rachunek przedsiębiorcy, a w przypadku udzielenia koncesji na rzecz stron umowy o współpracy - na rachunek wspólny, o którym mowa w art. 49zp ust. 1. 7. Dowód ustanowienia zabezpieczenia, o którym mowa w: 1) ust. 1 - przedstawia się organowi koncesyjnemu w terminie 30 dni od dnia udzielenia koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża; 2) ust. 2 - przedstawia się organowi koncesyjnemu w terminie 30 dni od dnia udzielenia koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża albo koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złoża; 3) ust. 2a - przedstawia się organowi koncesyjnemu w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji zatwierdzającej plan ruchu zakładu górniczego 8. Corocznie, w terminie do dnia 31 stycznia, przedkłada się organowi koncesyjnemu aktualny dowód istnienia zabezpieczenia, o którym mowa w ust. 1-2a. 9. Ustanowione zabezpieczenie, o którym mowa w ust. 1, powinno być utrzymywane w wysokości określonej w koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża i uzupełniane niezwłocznie do tej wysokości do zakończenia fazy poszukiwania i rozpoznawania. 9a. Ustanowione zabezpieczenie, o którym mowa w ust. 2a, powinno być utrzymane w wysokości określonej w koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, a także w koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, i uzupełniane do tej wysokości przez cały okres, na który został sporządzony i zatwierdzony plan ruchu zakładu górniczego.	

				10. Zabezpieczenie, o którym mowa w ust. 1-2a, ustanowione w pieniądzu nie wchodzi w skład masy upadłości.	
	Jako minimum państwa członkowskie ustanawiają procedury zapewniające szybkie i właściwe rozpatrywanie roszczeń o odszkodowania , również w odniesieniu do wypłat odszkodowań związanych z incydentami transgranicznymi.	T	Art. 6, art. 22 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie Art. 323 ustawy – Prawo ochrony środowiska Art. 435 Kodeksu Cywilnego Dział VIII – Odpowiedzialność za szkody ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (w szczególności art. 146, art. 148, art. 151)	Art. 6. Ilekroć w ustawie jest mowa o: 3) działaniach naprawczych - rozumie się przez to wszelkie działania, w tym działania ograniczające lub tymczasowe, podejmowane w celu naprawy lub zastąpienia w równoważny sposób elementów przyrodniczych lub ich funkcji, które uległy szkodzie, a także działania kompensacyjne; do działań naprawczych zalicza się w szczególności przeprowadzenie remediacji, przywracanie naturalnego ukształtowania terenu, zalesianie, zadrzewianie lub tworzenie skupień roślinności, reintrodukcję zniszczonych gatunków, prowadzące do usunięcia zagrożenia dla zdrowia ludzi oraz przywracania równowagi przyrodniczej na danym terenie; Art. 22. 1. Koszty przeprowadzenia działań zapobiegawczych lub naprawczych ponosi podmiot korzystający ze środowiska. 2. Podmiot korzystający ze środowiska nie ponosi kosztów przeprowadzenia działań zapobiegawczych i naprawczych, jeżeli wykaze, że bezpośrednie zagrożenie szkodą w środowisku lub szkoda w środowisku: 1) zostały spowodowane przez inny wskazany podmiot oraz wystąpiły mimo zastosowania przez podmiot korzystający ze środowiska właściwych środków bezpieczeństwa; 2) powstały na skutek podporządkowania się nakazowi wydanemu przez organ administracji publicznej, chyba że nakaz ten wynikał z emisji lub zdarzenia spowodowanego własną działalnością podmiotu korzystającego ze środowiska. 3. Podmiot korzystający ze środowiska, który podjął działania zapobiegawcze lub naprawcze w odniesieniu do bezpośredniego zagrożenia szkodą w środowisku lub szkody w środowisku, może wystąpić z roszczeniem o zwrot kosztów poczynionych na ten cel: 1) do sprawcy bezpośredniego zagrożenia szkodą w środowisku lub szkody w środowisku - w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1; 2) do organu administracji publicznej - w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2. 4. Do roszczenia, o którym mowa w ust. 3, stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu cywilnego.	

				Art. 323. 1. Każdy, komu przez bezprawne oddziaływanie na środowisko bezpośrednio zagraża szkoda lub została mu wyrządzona szkoda, może żądać od podmiotu odpowiedzialnego za to zagrożenie lub naruszenie przywrócenia stanu zgodnego z prawem i podjęcia środków zapobiegawczych, w szczególności przez zamontowanie instalacji lub urządzeń zabezpieczających przed zagrożeniem lub naruszeniem; w razie gdy jest to niemożliwe lub nadmiernie utrudnione, może on żądać zaprzestania działalności powodującej to zagrożenie lub naruszenie. 2. Jeżeli zagrożenie lub naruszenie dotyczy środowiska jako dobra wspólnego, z roszczeniem, o którym mowa w ust. 1, może wystąpić Skarb Państwa, jednostka samorządu terytorialnego, a także organizacja ekologiczna. Art. 435. § 1. Prowadzący na własny rachunek przedsiębiorstwo lub zakład uprawiany w ruch za pomocą sił przyrody (pary, gazu, elektryczności, paliw płynnych itp.) ponosi odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek przez ruch przedsiębiorstwa lub zakładu, chyba że szkoda nastąpiła wskutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności. § 2. Przepis powyższy stosuje się odpowiednio do przedsiębiorstw lub zakładów wytwarzających środki wybuchowe albo posługujących się takimi środkami. Art. 146. 1. Odpowiedzialność za szkodę ponosi przedsiębiorca prowadzący ruch zakładu górniczego, wskutek którego wystąpiła szkoda. 2. Przepis ust. 1 stosuje się także do innych podmiotów prowadzących działalność regulowaną ustawą, nawet jeżeli nie stosuje się do nich przepisów dotyczących ruchu zakładu górniczego. 3. Jeżeli nie można ustalić, kto wyrządził szkodę, odpowiada za nią przedsiębiorca, który w dniu ujawnienia się szkody ma prawo prowadzić w obszarze górnictwa, w granicach którego wystąpiła szkoda, działalność regulowaną ustawą. 4. Jeżeli nie istnieje przedsiębiorca odpowiedzialny za szkodę ani jego następca prawny, za szkodę odpowiada Skarb Państwa reprezentowany przez właściwy organ nadzoru górniczego na zasadach określonych niniejszym działem. 5. Jeżeli szkoda nastąpiła także z innych przyczyn niż ruch zakładu górniczego, odpowiedzialność podmiotów określonych w ust. 1-4 oraz innych podmiotów jest solidarna.	

				6. Odpowiedzialność przedsiębiorcy oraz podmiotów trudniących się zawodowo wykonywaniem powierzonych im przez tego przedsiębiorcę czynności jest solidarna. Art. 148. Jeżeli poszkodowany poniósł nakłady na naprawienie szkody, odszkodowanie ustala się z uwzględnieniem wartości uzasadnionych nakładów. Art. 151. 1. Sądowe dochodzenie roszczeń jest możliwe po wyczerpaniu postępowania ugodowego. 2. Warunek wyczerpania postępowania ugodowego jest spełniony, jeżeli przedsiębiorca odmówił zawarcia ugody lub jeżeli od skierowania przez poszkodowanego roszczenia wobec przedsiębiorcy upłynęło 30 dni, chyba że poszkodowany, zgłaszając żądanie zawarcia ugody, wyznaczy dłuższy termin. 3. Uгода zawarta w formie aktu notarialnego stanowi tytuł egzekucyjny w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania cywilnego. 4. Jeżeli przedsiębiorca uchyla się od wykonania ugody lub wyroku nakazującego naprawę szkód wyrządzonych ruchem zakładu górniczego, koszt wykonania zastępczego może zostać pokryty z zabezpieczenia, o którym mowa w art. 28.	
	Państwa członkowskie zobowiązują koncesjodawcę do utrzymywania zdolności wystarczających do wypełnienia jego zobowiązań finansowych wynikających z odpowiedzialności za działalność związaną ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich.	T	Art. 49x ust. 9-10 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 49x. 9. Ustanowione zabezpieczenie, o którym mowa w ust. 1, powinno być utrzymywane w wysokości określonej w koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża i uzupełnianie niezwłocznie do tej wysokości do zakończenia fazy poszukiwania i rozpoznawania. 9a. Ustanowione zabezpieczenie, o którym mowa w ust. 2a, powinno być utrzymane w wysokości określonej w koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, a także w koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, i uzupełnianie do tej wysokości przez cały okres, na który został sporządzony i zatwierdzony plan ruchu zakładu górniczego. 10. Zabezpieczenie, o którym mowa w ust. 1-2a, ustanowione w pieniądzu nie wchodzi w skład masy upadłości.	
	4. Organ koncesyjny lub koncesjodawca wyznaczają operatora. W przypadku gdy	T	Art. 6 ust. 1 pkt 9, art. 146 ustawy z dnia 9	Art. 6. 1. pkt 9) przedsiębiorcą - jest ten, kto posiada koncesję na prowadzenie działalności regulowanej ustawą; Art. 146. 1. Odpowiedzialność za szkodę ponosi przedsiębiorca prowadzący ruch	

	operator ma być wyznaczony przez koncesjobiorcę, organ koncesyjny jest z uprzedzeniem powiadamiany o tym wyznaczeniu. W takim przypadku organ koncesyjny może, w razie konieczności w porozumieniu z właściwym organem, sprzeciwić się wyznaczeniu danego operatora. W przypadku gdy zgłoszono taki sprzeciw, państwa członkowskie nakładają na koncesjobiorcę wymóg wyznaczenia odpowiedniego alternatywnego operatora lub przejęcia odpowiedzialności operatora na podstawie niniejszej dyrektywy.		czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze	zakładu górniczego, wskutek którego wystąpiła szkoda. 2. Przepis ust. 1 stosuje się także do innych podmiotów prowadzących działalność regulowaną ustawą, nawet jeżeli nie stosuje się do nich przepisów dotyczących ruchu zakładu górniczego. 3. Jeżeli nie można ustalić, kto wyrządził szkodę, odpowiada za nią przedsiębiorca, który w dniu ujawnienia się szkody ma prawo prowadzić w obszarze górniczym, w granicach którego wystąpiła szkoda, działalność regulowaną ustawą. 4. Jeżeli nie istnieje przedsiębiorca odpowiedzialny za szkodę ani jego następcą prawnym, za szkodę odpowiada Skarb Państwa reprezentowany przez właściwy organ nadzoru górniczego na zasadach określonych niniejszym działem.	
	5. Procedury udzielania koncesji na działalność związaną ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich dotyczące danego obszaru koncesyjnego są organizowane w taki sposób, aby informacje gromadzone w wyniku poszukiwania mogły zostać przeanalizowane przez państwo członkowskie przed rozpoczęciem działalności wydobywczej.	T	Art. 88, art. 89 ust. 1 i 4, art. 93 ust. 1-4 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 88. 1. Wyniki prac geologicznych, wraz z ich interpretacją, określeniem stopnia osiągnięcia zamierzonego celu wraz z uzasadnieniem, przedstawia się w dokumentacji geologicznej. 2. Dokumentację geologiczną stanowią następujące rodzaje dokumentacji: 1) geologiczna złoża kopaliny, z wyłączeniem złoża węglowodorów; 1a) geologiczno-inwestycyjna złoża węglowodorów; 2) hydrogeologiczna; 3) geologiczno-inżynierska; 4) inne niż określone w pkt 1-3. Art. 89. 1. Dokumentację geologiczną złoża kopaliny sporządza się w celu określenia jego granic, zasobów geologicznych, warunków występowania oraz określenia możliwości wydobywania kopaliny ze złoża. 4. Jeżeli dokumentacja geologiczna złoża kopaliny ma być podstawą uzyskania koncesji, rozpoznanie złoża następuje w stopniu umożliwiającym sporządzenie projektu zagospodarowania złoża. Art. 93. 1. Dokumentację geologiczną, o której mowa w art. 88 ust. 2 pkt 1-3, przedkłada się właściwemu organowi administracji geologicznej w 4	

				egzemplarzach w postaci papierowej i w 4 egzemplarzach w postaci elektronicznej. 2. Dokumentację geologiczną, o której mowa w art. 88 ust. 2 pkt 1-3, zatwierdza, w drodze decyzji, właściwy organ administracji geologicznej. 3. Jeżeli dokumentacja geologiczna, o której mowa w art. 88 ust. 2 pkt 1-3, nie odpowiada wymaganiom prawa albo powstała w wyniku działań niezgodnych z prawem, właściwy organ administracji geologicznej odmawia jej zatwierdzenia. 4. Zmiany dokumentacji geologicznej, o której mowa w art. 88 ust. 2 pkt 1-3, dokonuje się przez sporządzenie dodatku. Do postępowania z dodatkiem do dokumentacji geologicznej stosuje się ust. 1-3.	
	6. Oceniając zdolności techniczne i finansowe wnioskodawcy występującego o koncesję, zwraca się szczególną uwagę na wszystkie wrażliwe pod względem środowiskowym środowiska morskie i przybrzeżne, w szczególności na ekosystemy, które odgrywają ważną rolę w łagodzeniu skutków zmiany klimatu i przystosowaniu się do niej, takie jak bagna słone i łąki podmorskie, a także na morskie obszary chronione, takie jak specjalne obszary ochrony na podstawie dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (1), obszary specjalnej ochrony na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (2), jak	T	Art. 49m ust. 1a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnictwo	Art. 49m. 1a. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, komisja przetargowa, dokonując oceny ofert w zakresie kryteriów, o których mowa w art. 49k ust. 1 pkt 2 i 3, bierze pod uwagę w szczególności: 1) ryzyko i zagrożenia dotyczące wykonywania działalności w przestrzeni, w granicach której ma być wykonywana, w szczególności koszty degradacji środowiska wód morskich, o których mowa w art. 61h ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne; 2) zdolności finansowe podmiotu uczestniczącego w przetargu do pokrycia zobowiązań, jakie mogą potencjalnie wynikać z wykonywania działalności, w tym wszelkie rodzaje zabezpieczenia finansowego; 3) dostępne informacje dotyczące działania podmiotu uczestniczącego w przetargu w zakresie bezpieczeństwa i ochrony środowiska, w tym w odniesieniu do niebezpiecznych zdarzeń, w zakresie, w jakim mogą mieć one wpływ na wykonywanie działalności.	

	również morskie obszary chronione ustalone przez Unię lub zainteresowane państwa członkowskie w ramach wszelkich międzynarodowych lub regionalnych porozumień, których są stroną.				
Artykuł 5 Udział społeczeństwa w odniesieniu do skutków dla środowiska planowanej działalności poszukiwawczej związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich	1. Nie rozpoczyna się wykonania odwiertu poszukiwawczego z instalacji innej niż wydobywcza, dopóki odpowiednie organy państwa członkowskiego uprzednio nie zapewnią na wczesnym etapie skutecznego udziału społeczeństwa w odniesieniu do ewentualnych skutków dla środowiska planowanej działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich na mocy innych aktów prawnych Unii, w szczególności, w stosownych przypadkach, dyrektywy 2001/42/WE lub 2011/92/UE.	T	art. 108 ust. 10g ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 108. 10g. Właściwy organ nadzoru górniczego zapewnia możliwość udziału społeczeństwa, na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 353, 831, 961, 1250, 1579 i 2003), w postępowaniu, którego przedmiotem jest zatwierdzenie planu ruchu zakładu górniczego dla wykonywania działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem przypadków gdy plan ruchu zakładu górniczego jest poprzedzony decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach podjętą w postępowaniu toczącym się z udziałem społeczeństwa lub jeżeli koncesja została poprzedzona taką decyzją.	
	2. W przypadku, gdy nie	T		W ust. 1 zapewniono udział społeczeństwa.	

	zapewniono udział społeczeństwa zgodnie z ust. 1, państwa członkowskie zapewniają podjęcie następujących działań:				
	a) społeczeństwo jest informowane za pomocą ogłoszeń publicznych lub innych odpowiednich środków, takich jak media elektroniczne, na temat miejsc, w odniesieniu do których planowane jest udzielenie koncesji na działalność poszukiwawczą;	T		W ust. 1 zapewniono udział społeczeństwa.	
	b) określa się dane społeczeństwo, w tym społeczeństwo, którego dotyczy lub może dotyczyć decyzja o udzieleniu koncesji na działalność poszukiwawczą lub które ma interes w takiej decyzji; określa się także odpowiednie organizacje pozarządowe, np. organizacje propagujące ochronę środowiska, a także inne odpowiednie organizacje;	T		W ust. 1 zapewniono udział społeczeństwa.	
	c) odpowiednie informacje na temat takiej planowanej działalności są udostępniane społeczeństwu, w tym między innymi informacje na temat prawa do udziału w podejmowaniu decyzji oraz tego, do kogo można zgłaszać uwagi lub pytania;	T		W ust. 1 zapewniono udział społeczeństwa.	
	d) społeczeństwo ma prawo wyrażać komentarze i opinie w momencie, kiedy wszystkie opcje	T		W ust. 1 zapewniono udział społeczeństwa.	

	są jeszcze otwarte przed podjęciem decyzji o koncesji na poszukiwanie;				
	e) przy podejmowaniu decyzji na podstawie lit. d) przykładą się należyłą wagę do wyników udziału społeczeństwa; oraz	T		W ust. 1 zapewniono udział społeczeństwa.	
	f) po przeanalizowaniu uwag i opinii wyrażonych przez społeczeństwo dane państwo członkowskie niezwłocznie informuje społeczeństwo o podjętych decyzjach oraz ich przyczynach i względach, na których oparto te decyzje, z uwzględnieniem informacji o procesie udziału społeczeństwa.	T		W ust. 1 zapewniono udział społeczeństwa.	
	Określa się rozsądne ramy czasowe, które zapewnią wystarczającą ilość czasu na poszczególne etapy udziału społeczeństwa.	T		W ust. 1 zapewniono udział społeczeństwa.	
	3. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do obszarów objętych koncesją przed dniem 18 lipca 2013 r.	T	Art. 13 ust. 2. Projektu ustawy	Art. 13 ust. 2. Do działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej na obszarach objętych koncesją przed dniem 18 lipca 2013 r. przepisu art. 108 ust. 10g ustawy zmienianej w art. 1 nie stosuje się.	
Artykuł 6 Działalność związana ze złożami ropy naftowej i gazu	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby instalacje wydobywcze i połączona infrastruktura były eksploatowane wyłącznie w obszarach koncesyjnych i wyłącznie przez operatorów wyznaczonych do tego celu na podstawie art. 4 ust. 4.	T	Art. 6 ust. 1 pkt 9 i 21 ust. 1 pkt 2a i ust. 5 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 6. 1. W rozumieniu ustawy: 9) przedsiębiorcą – jest ten, kto posiada koncesję na prowadzenie działalności regulowanej ustawą; Art. 21.1. Działalność w zakresie: 1) poszukiwania lub rozpoznawania złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1, z wyłączeniem złóż węglowodorów, 1a) poszukiwania lub rozpoznawania kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, 2) wydobywania kopalin ze złóż,	

ziemnego na obszarach morskich na obszarze koncesyjnym				2a) poszukiwania i rozpoznawania złóż węglowodorów oraz wydobywania węglowodorów ze złóż, 3) podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji, 4) podziemnego składowania odpadów, 5) podziemnego składowania dwutlenku węgla – może być wykonywana po uzyskaniu koncesji. ust.5. Koncesja uprawnia do wykonywania działalności gospodarczej w oznaczonej przestrzeni.	
	2. Państwa członkowskie nakładają na koncesjodawcę wymóg zapewnienia, aby operator miał zdolność do spełnienia wymogów dotyczących konkretnej działalności w ramach koncesji.	T	Art. 49a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 49a. 1. W celu oceny zdolności zainteresowanego podmiotu do prowadzenia działalności w zakresie poszukiwania i rozpoznawania złóż węglowodorów oraz wydobywania węglowodorów ze złóż minister właściwy do spraw środowiska przeprowadza postępowanie kwalifikacyjne.	
	3. Podczas całej działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich państwa członkowskie nakładają na koncesjodawcę wymóg podejmowania wszelkich rozsądnych kroków służących zapewnieniu, aby operator spełniał wymogi, pełnił swoje funkcje i wywiązywał się ze swoich obowiązków na mocy niniejszej dyrektywy.	T	Art. 37 i 49ze ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 37. 1. W przypadku gdy przedsiębiorca narusza wymagania ustawy, w szczególności dotyczące ochrony środowiska lub racjonalnej gospodarki złożem, albo nie wypełnia warunków określonych w koncesji, w tym nie podejmuje określonej nią działalności albo trwale zaprzestaje jej wykonywania, lub wykonuje roboty geologiczne z naruszeniem harmonogramu określonego w projekcie robót geologicznych, lub nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 82 ust. 2, lub wykonuje je niezgodnie z warunkami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 82a ust. 1, organ koncesyjny, w drodze postanowienia, wzywa przedsiębiorcę do usunięcia naruszeń oraz określa termin ich usunięcia. Organ koncesyjny może również określić sposób usunięcia naruszeń. 2. W przypadku gdy przedsiębiorca nie wykonał postanowienia, o którym mowa w ust. 1, organ koncesyjny może, bez odszkodowania: 1) cofnąć koncesję; 2) w przypadku stwierdzenia wykonywania robót geologicznych z naruszeniem harmonogramu określonego w projekcie robót geologicznych – cofnąć koncesję albo ograniczyć jej zakres. 3. Organ koncesyjny umarza postępowanie w przypadku, gdy stwierdzi, że przedsiębiorca: 1) nie narusza wymagań, o których mowa w ust. 1; 2) naruszył wymagania, o których mowa w ust. 1, z tym że przyczyną ich	

				naruszenia była siła wyższa; 3) wykonał postanowienie, o którym mowa w ust. 1. Art. 49ze. 1. Organ koncesyjny może cofnąć koncesję na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża, a także koncesję na wydobywanie węglowodorów ze złoża, w przypadkach określonych w art. 37, a także w przypadku gdy: 1) zaistniały okoliczności, o których mowa w art. 49zn ust. 10, a koncesja została udzielona na rzecz stron umowy o współpracy; 2) przedsiębiorca narusza obowiązki określone w art. 49zc. 2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, organ koncesyjny może cofnąć koncesję na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża, a także koncesję na wydobywanie węglowodorów ze złoża, po przeprowadzeniu postępowania zgodnie z art. 37. 3. Organ koncesyjny cofa koncesję na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża, a także koncesję na wydobywanie węglowodorów ze złoża, w przypadku gdy: 1) przedsiębiorcy, któremu samodzielnie udzielono koncesji, a w przypadku gdy koncesja została udzielona na rzecz stron umowy o współpracy – operatorowi albo wszystkim stronom umowy o współpracy, uchylono decyzję o uzyskaniu pozytywnej oceny z postępowania kwalifikacyjnego, decyzja ta wygasła albo utraciła moc bez względu na przyczynę; 2) zaistniały okoliczności, o których mowa w art. 49zn ust. 9, a koncesja została udzielona na rzecz stron umowy o współpracy.	
	4. W przypadku gdy właściwy organ stwierdzi, że operator nie posiada już zdolności do spełniania odpowiednich wymogów na mocy niniejszej dyrektywy, powiadamia się organ koncesyjny. Następnie organ koncesyjny powiadamia o tym koncesjobiorcę, który ponosi odpowiedzialność za wywiązywanie się z	T	Art. 170 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze Art. 171 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 170 ust. 1. Organy nadzoru górniczego sprawują nadzór i kontrolę nad: 1) podmiotami zawodowo trudniącymi się ratownictwem górniczym, w zakresie przestrzegania przez nie przepisów dotyczących ratownictwa górniczego; 2) podmiotami wykonującymi w zakresie swej działalności zawodowej czynności powierzone im w ruchu zakładu górniczego. 2. Organy nadzoru górniczego sprawują nadzór i kontrolę nad wykonywaniem robót geologicznych, o których mowa w art. 86. 3. Organy nadzoru górniczego sprawują nadzór i kontrolę nad szkoleniem osób wykonujących czynności w ruchu zakładu górniczego lub wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86. Art. 171. 1. Przy wykonywaniu nadzoru i kontroli właściwy organ nadzoru	

	przedmiotowych obowiązków i proponuje bezzwłocznie organowi koncesyjnemu operatora zastępczego.			górniczego: 1) nakazuje usunięcie nieprawidłowości powstałych wskutek naruszenia przepisów stosowanych w ruchu zakładu górniczego lub warunków określonych w planie ruchu zakładu górniczego, a w przypadku działalności prowadzonej na podstawie koncesji udzielonej przez starostę - warunków dotyczących ruchu zakładu górniczego, określonych w tej koncesji; 2) w przypadku bezpośredniego zagrożenia dla zakładu górniczego, jego pracowników, bezpieczeństwa powszechnego lub środowiska, może w całości lub w części wstrzymać ruch tego zakładu lub jego urządzeń, określając warunki wznowienia ruchu tego zakładu lub urządzeń; 3) może nakazać podjęcie niezbędnych środków profilaktycznych, w tym skierowanie określonego zagadnienia do rozpatrzenia przez komisję, o której mowa w art. 166 ust. 1 pkt 2; 4) może nakazać dokonanie określonych czynności, niezbędnych dla zapewnienia prawidłowego prowadzenia ruchu zakładu górniczego, innych niż środki profilaktyczne. 2. Decyzje, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, mogą zostać wydane także przez Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego. 3. Decyzje wydane na podstawie ust. 1 pkt 1 lub 2 podlegają rygorowi natychmiastowej wykonalności.	
	5. Państwa członkowskie zapewniają, aby działalność związana z instalacjami wydobywczymi i innymi niż wydobywcze nie rozpoczęła się ani nie była kontynuowana, dopóki właściwy organ nie potwierdzi sprawozdania dotyczącego poważnych zagrożeń zgodnie z niniejszą dyrektywą.	T	Art. 108 ust. 2b-2e, ust. 9 pkt 4 i ust. 11 ustawy – Prawo geologiczne i górniczne	Art. 108. 2b. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej plan ruchu zakładu górniczego zawiera także: 1) analizę poważnych zagrożeń dla zakładu górniczego, rozumianych jako sytuacje mogące potencjalnie doprowadzić do niebezpiecznego zdarzenia lub wypadku; 2) opis systemu zarządzania środowiskiem i bezpieczeństwem ruchu zakładu górniczego; 3) opis systemu niezależnej weryfikacji, o którym mowa w art. 117a ust. 1 pkt 2. 2c. Przedsiębiorca konsultuje projekt analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, z przedstawicielami pracowników zakładu górniczego. 2d. Przedsiębiorca dokonuje przeglądu analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, nie rzadziej niż co 5 lat, przy czym pierwszego przeglądu dokonuje nie później niż w terminie 5 lat od dnia zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego.	

				2e. Wyniki przeglądu, o którym mowa w ust. 2d, przedsiębiorca przekazuje właściwemu organowi nadzoru górniczego, w terminie 14 dni od dnia zakończenia przeglądu. Art. 108. 9: 4) w przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej: a) oświadczenie przedsiębiorcy i kierownika ruchu zakładu górniczego, że plan ruchu zakładu górniczego zapewnia bezpieczne prowadzenie ruchu tego zakładu, b) analizę skuteczności reagowania w przypadku wycieku ropy naftowej, c) opinię rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego dotyczącą elementów planu ruchu zakładu górniczego określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 110, w zakresie przyjętych przez przedsiębiorcę rozwiązań technicznych zabezpieczających przed wystąpieniem niebezpiecznych zdarzeń lub wypadków, a także oświadczenie przedsiębiorcy i kierownika ruchu zakładu górniczego o sposobie jej uwzględnienia, d) politykę korporacyjną, o której mowa w ust. 9a. Art. 108. 11. Plan ruchu zakładu górniczego zatwierdza właściwy organ nadzoru górniczego, w drodze decyzji.	
	6. Państwa członkowskie zapewniają, aby operacja na odwiercie lub działalność połączona nie rozpoczęła się ani nie były kontynuowane, dopóki nie potwierdzono sprawozdania dotyczącego poważnych zagrożeń w odniesieniu do przedmiotowych instalacji, zgodnie z niniejszą dyrektywą. Ponadto takiej działalności nie można rozpocząć ani kontynuować, jeżeli nie	T	Art. 108 ust. 2b-2e, ust. 9 pkt 4 i 11 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 108. 2b. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej plan ruchu zakładu górniczego zawiera także: 1) analizę poważnych zagrożeń dla zakładu górniczego, rozumianych jako sytuacje mogące potencjalnie doprowadzić do niebezpiecznego zdarzenia lub wypadku; 2) opis systemu zarządzania środowiskiem i bezpieczeństwem ruchu zakładu górniczego; 3) opis systemu niezależnej weryfikacji, o którym mowa w art. 117a ust. 1 pkt 2. 2c. Przedsiębiorca konsultuje projekt analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, z przedstawicielami pracowników zakładu górniczego.	

	przekazano właściwemu organowi powiadomienia dotyczącego operacji na odwiercie lub powiadomienia dotyczącego działalności połączonej zgodnie z art. 11 ust. 1 lit. h) lub i), lub jeżeli właściwy organ wyrazi sprzeciw wobec treści powiadomienia.			2d. Przedsiębiorca dokonuje przeglądu analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, nie rzadziej niż co 5 lat, przy czym pierwszego przeglądu dokonuje nie później niż w terminie 5 lat od dnia zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego. 2e. Wyniki przeglądu, o którym mowa w ust. 2d, przedsiębiorca przekazuje właściwemu organowi nadzoru górniczego, w terminie 14 dni od dnia zakończenia przeglądu. Art. 108. 9. 4) w przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej: a) oświadczenie przedsiębiorcy i kierownika ruchu zakładu górniczego, że plan ruchu zakładu górniczego zapewnia bezpieczne prowadzenie ruchu tego zakładu, b) analizę skuteczności reagowania w przypadku wycieku ropy naftowej, c) opinię rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego dotyczącą elementów planu ruchu zakładu górniczego określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 110, w zakresie przyjętych przez przedsiębiorcę rozwiązań technicznych zabezpieczających przed wystąpieniem niebezpiecznych zdarzeń lub wypadków, a także oświadczenie przedsiębiorcy i kierownika ruchu zakładu górniczego o sposobie jej uwzględnienia, d) politykę korporacyjną, o której mowa w ust. 9a. Art. 108. 11. Plan ruchu zakładu górniczego zatwierdza właściwy organ nadzoru górniczego, w drodze decyzji.	
	7. Państwa członkowskie zapewniają, aby wokół instalacji ustanowiona została strefa bezpieczeństwa oraz aby zakazano statkom wchodzenia do tej strefy bezpieczeństwa lub przebywania w niej. Zakaz ten nie ma jednak zastosowania do statków	T	Art. 24 i 24a ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji	Art. 24. Wokół sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń dyrektor właściwego urzędu morskiego może ustanowić strefy bezpieczeństwa, sięgające nie dalej niż 500 metrów od każdego punktu ich zewnętrznej krawędzi, chyba że inny zasięg strefy jest dozwolony przez powszechnie przyjęte normy prawa międzynarodowego lub zalecony przez właściwą organizację międzynarodową. Art.24a. 1. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej dyrektor właściwego urzędu morskiego, w	

	wchodzących do strefy bezpieczeństwa lub przebywających w niej: a) w związku z kładzeniem, inspekcją, testowaniem, naprawą, konserwacją, zmianą, odnową lub usuwaniem wszelkich podwodnych kabli lub rurociągów w tej strefie bezpieczeństwa lub w jej pobliżu; b) aby świadczyć usługi na rzecz instalacji w tej strefie bezpieczeństwa lub przewozić osoby lub towary do takiej instalacji lub z niej; c) aby dokonać inspekcji instalacji lub połączonej infrastruktury w tej strefie bezpieczeństwa pod zwierzchnictwem państwa członkowskiego; d) w związku z ratowaniem lub próbą ratowania życia lub mienia; e) z powodu złej pogody; f) gdy są w niebezpieczeństwie; lub g) jeżeli operator, właściciel lub państwo członkowskie, w którym znajduje się dana strefa bezpieczeństwa, udzielili zgody.		morskiej	drodze zarządzenia, ustanawia strefę bezpieczeństwa, o której mowa w art. 24, wokół zakładu i zakładu górniczego w rozumieniu ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2016 r. poz. 1131 i 1991 oraz z 2017 r. poz. 60, 202 i ...). 2. Zabrania się wchodzenia statków do strefy bezpieczeństwa ustanowionej wokół zakładów i zakładów górniczych oraz przebywania statków w tej strefie. 3. Dozwolone jest wchodzenie statków do strefy bezpieczeństwa ustanowionej wokół zakładów i zakładów górniczych: 1) w związku z układaniem, inspekcją, testowaniem, naprawą, konserwacją, zmianą, odnową lub usuwaniem kabli lub rurociągów w tej strefie lub w odległości 50 metrów od tej strefy; 2) w celu świadczenia usług na rzecz sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w tej strefie lub przewożenia osób i towarów do sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń oraz z tych wysp, konstrukcji i urządzeń w tej strefie; 3) w celu dokonania przez właściwy organ nadzoru górniczego kontroli zakładu i zakładu górniczego; 4) w związku z ratowaniem życia lub mienia; 5) z powodu złej pogody; 6) w przypadku gdy statki są w niebezpieczeństwie; 7) jeżeli dyrektor właściwego urzędu morskiego lub przedsiębiorca wykonujący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, udzieli na to zgody.	
	8. Państwa członkowskie ustanawiają mechanizm skutecznego udziału w trójstronnych konsultacjach między właściwym organem, operatorami i właścicielami a	T	Art. 166 ust. 1 pkt 10g i art. 174d ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo	art. 166 ust. 1: 10) w zakresie bezpieczeństwa działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej: g) współpracuje z przedsiębiorcami wykonującymi tę działalność w celu opracowania i aktualizacji standardów i wytycznych dotyczących najlepszych	

	przedstawicielami pracowników, podczas formułowania norm i polityk dotyczących zapobiegania poważnym awariom.		geologiczne i górnicze	praktyk w odniesieniu do kontroli poważnych zagrożeń, na każdym etapie wykonywania działalności. Art. 174d. 1. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego, w ramach współpracy, o której mowa w art. 166 ust. 1 pkt 10 lit. g, w drodze zarządzenia, powołuje komisję do spraw bezpieczeństwa działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej oraz określa jej zakres zadań, tryb pracy oraz sposób obsługi. 2. W skład komisji, o której mowa w ust. 1, wchodzi Prezes Wyższego Urzędu Górniczego oraz przedstawiciele: 1) Wyższego Urzędu Górniczego oraz okręgowych urzędów górniczych; 2) przedsiębiorców wykonujących działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej; 3) pracowników przedsiębiorców, o których mowa w pkt 2. 3. Przewodniczącym komisji, o której mowa w ust. 1, jest Prezes Wyższego Urzędu Górniczego. 4. Komisja, o której mowa w ust. 1, opracowuje standardy i wytyczne dotyczące najlepszych praktyk w odniesieniu do kontroli poważnych zagrożeń, na każdym etapie wykonywania działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej. 5. Standardy i wytyczne, o których mowa w ust. 4, Prezes Wyższego Urzędu Górniczego zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu. 6. Przy opracowywaniu standardów i wytycznych, o których mowa w ust. 4, bierze się pod uwagę wytyczne, o których mowa w załączniku VI do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/30/UE z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie bezpieczeństwa działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich oraz zmiany dyrektywy 2004/35/WE (Dz. Urz. UE L 178 z 28.06.2013, str. 66). 7. Do aktualizacji standardów i wytycznych, o których mowa w ust. 4, stosuje się przepisy ust. 4-6.	

Artykuł 7 Odpowiedzialność za szkody wyrządzone środowisku	Bez uszczerbku dla istniejącego zakresu odpowiedzialności związanej z zapobieganiem szkodom wyrządzonym środowisku i ich usuwaniem na podstawie dyrektywy 2004/35/WE, państwa członkowskie zapewniają, aby koncesjodawca ponosił finansową odpowiedzialność za zapobieganie szkodom wyrządzonym środowisku, określonym w tej dyrektywie, spowodowanym działalnością związaną ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich prowadzoną przez koncesjodawcę lub operatora lub w ich imieniu, oraz za usuwanie tych szkód.	T	Art. 3 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie Art. 49x ust. 2a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 3. 1. 8) „8) z zakresu ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2016 r. poz. 1131 i 1991 oraz z 2017 r. poz. 60, 202 i ...) - podziemne składowanie dwutlenku węgla oraz działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej.”; Art. 49x ust. 2a. Przedsiębiorca wykonujący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej jest także obowiązany do ustanowienia zabezpieczenia roszczeń mogących powstać wskutek wykonywania tej działalności. Zabezpieczenie ustanawia się po dniu doręczenia decyzji zatwierdzającej plan ruchu zakładu górniczego, o której mowa w art. 108 ust. 11, nie później niż przed dniem rozpoczęcia prowadzenia ruchu zakładu górniczego	
Artykuł 8 Wyznaczenie właściwego organu	1. Państwa członkowskie wyznaczają właściwy organ odpowiedzialny za następujące funkcje regulacyjne:	T	Art. 164 ust. 1 i 2 oraz 165 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 164. 1. Organami nadzoru górniczego są: 1) Prezes Wyższego Urzędu Górniczego; 2) dyrektorzy okręgowych urzędów górniczych; 3) dyrektor Specjalistycznego Urzędu Górniczego, zwanego dalej „SUG”. 2. Organami nadzoru górniczego pierwszej instancji są dyrektorzy okręgowych urzędów górniczych oraz dyrektor SUG, chyba że ustawa stanowi inaczej. Art. 165. 1. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego jest centralnym organem administracji rządowej, działającym pod nadzorem ministra właściwego do spraw energii, właściwym w sprawach nadzoru górniczego.	
	a) ocena i potwierdzanie sprawozdań dotyczących poważnych zagrożeń, ocena powiadomień dotyczących projektów oraz ocena	T	Art. 108 ust. 11 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	11. Plan ruchu zakładu górniczego zatwierdza właściwy organ nadzoru górniczego, w drodze decyzji.	

	powiadomień dotyczących operacji na odwiercie lub działalności połączonej, a także innych dostarczonych mu dokumentów o podobnym charakterze;				
	b) nadzór nad przestrzeganiem przez operatorów i właścicieli niniejszej dyrektywy, w tym inspekcje, dochodzenia i działania związane z egzekwowaniem przepisów;	T	Art. 170 i 171 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 170. 1. Organy nadzoru górniczego sprawują nadzór i kontrolę nad: 1) podmiotami zawodowo trudniącymi się ratownictwem górniczym, w zakresie przestrzegania przez nie przepisów dotyczących ratownictwa górniczego; 2) podmiotami wykonującymi w zakresie swej działalności zawodowej czynności powierzone im w ruchu zakładu górniczego. 2. Organy nadzoru górniczego sprawują nadzór i kontrolę nad wykonywaniem robót geologicznych, o których mowa w art. 86. 3. Organy nadzoru górniczego sprawują nadzór i kontrolę nad szkoleniem osób wykonujących czynności w ruchu zakładu górniczego lub wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86. Art. 171. 1. Przy wykonywaniu nadzoru i kontroli właściwy organ nadzoru górniczego: 1) nakazuje usunięcie nieprawidłowości powstałych wskutek naruszenia przepisów stosowanych w ruchu zakładu górniczego lub warunków określonych w planie ruchu zakładu górniczego, a w przypadku działalności prowadzonej na podstawie koncesji udzielonej przez starostę - warunków dotyczących ruchu zakładu górniczego, określonych w tej koncesji; 2) w przypadku bezpośredniego zagrożenia dla zakładu górniczego, jego pracowników, bezpieczeństwa powszechnego lub środowiska, może w całości lub w części wstrzymać ruch tego zakładu lub jego urządzeń, określając warunki wznowienia ruchu tego zakładu lub urządzeń; 3) może nakazać podjęcie niezbędnych środków profilaktycznych, w tym skierowanie określonego zagadnienia do rozpatrzenia przez komisję, o której mowa w art. 166 ust. 1 pkt 2; 4) może nakazać dokonanie określonych czynności, niezbędnych dla zapewnienia prawidłowego prowadzenia ruchu zakładu górniczego, innych niż środki profilaktyczne. 2. Decyzje, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, mogą zostać wydane także przez	

				Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego. 3. Decyzje wydane na podstawie ust. 1 pkt 1 lub 2 podlegają rygorowi natychmiastowej wykonalności.	
	c) doradzanie innym organom lub jednostkom, w tym organowi koncesyjnemu	T	Art. 23 ust 1 pkt 1a, art. 49g ust. 1 pkt 3, art. 166 ust. 1 pkt 10 lit. a ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 23. 1. pkt 1a: 1a) poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej albo wydobywanie węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej wymaga opinii Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego dotyczącej technicznych możliwości prowadzenia działalności oraz zapewnienia jej bezpieczeństwa; Art. 49g. 1. pkt 3: 3) poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej albo wydobywanie węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej – uzyskuje także opinię Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego w zakresie bezpieczeństwa wykonywania tej działalności. Art. 166. 1.: 10) w zakresie bezpieczeństwa działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej: a) współpracuje z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej oraz dyrektorem właściwego urzędu morskiego w celu zapewnienia bezpieczeństwa morskiego w związku z wykonywaniem tej działalności	
	d) sporządzanie rocznych planów na podstawie art. 21;	T	§ 7-9 zarządzenia nr 13 Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego z dnia 5 lipca 2013 r. w	§ 7. 1. Plan operacyjny stanowi uszczegółowienie planu strategicznego na dany rok kalendarzowy, zwany dalej "rokiem". 2. Plan operacyjny składa się w szczególności z: 1) mierników celów strategicznych; 2) zadań operacyjnych, za pomocą których zostaną zrealizowane cele strategiczne. 3. Do celu strategicznego przypisuje się co najmniej 1 miernik. Miernik posiada format liczbowy, a w wyjątkowych, uzasadnionych przypadkach - format inny niż	

			sprawie planowania działalności oraz zarządzania ryzykiem w urzędach górniczych (Dz. Urz. WUG z 2015 r. poz. 65)	liczbowy. Miernik może być przyporządkowany więcej niż jednemu celowi strategicznemu. 4. Do miernika przypisuje się próg satysfakcji, będący wartością liczbową dotyczącą realizacji celu strategicznego, której osiągnięcie zostało zaplanowane w danym roku. Może zostać określony drugi, dodatkowy próg satysfakcji, którego osiągnięcie zostało zaplanowane w chwili zakończenia realizacji celu. Jeśli jest to uzasadnione rodzajem miernika, określa się wyłącznie próg satysfakcji w chwili zakończenia realizacji celu. 5. Przy zadaniu operacyjnym wskazuje się komórkę, odpowiedzialną za jego realizację oraz termin realizacji. Horyzont czasowy zadania operacyjnego nie może być dłuższy niż rok. 6. Każde zadanie operacyjne jest przyporządkowane do jednej z 4 perspektyw Strategicznej Karty Wyników. § 8. 1. Plan operacyjny jest sporządzany przez zespół roboczy powołany przez Prezesa WUG, na podstawie wytycznych osób kierownictwa WUG. 2. W skład zespołu roboczego wchodzi: przewodniczący i członkowie. 3. Przewodniczącym zespołu roboczego jest dyrektor GP. 4. Zespół roboczy sporządzający plan operacyjny na dany rok rozpoczyna pracę nie później niż dnia 15 sierpnia roku poprzedniego oraz przedstawia Prezesowi WUG, w celu zatwierdzenia, projekt nowego planu operacyjnego do dnia 20 września roku poprzedniego. § 9. 1. Plany pracy są sporządzane przez departamenty, biura oraz samodzielne wydziały w WUG oraz przez OUG i SUG na okres roku. 2. Za sporządzenie planu pracy odpowiada dyrektor. 3. Prace nad sporządzeniem planu pracy rozpoczynają się z dniem otrzymania zatwierdzonego przez Prezesa WUG planu operacyjnego na dany rok. 4. Plan pracy zawiera: 1) fakultatywne podzadania operacyjne, będące uszczegółowieniem zadań operacyjnych na dany rok, przypisanych komórce, OUG lub SUG - jeśli uszczegółowienie zadania operacyjnego jest potrzebne; 2) nie więcej niż 5 własnych zadań priorytetowych komórki, OUG lub SUG. 5. Plan pracy może również zawierać zadania niewymienione w ust. 4, jeśli dyrektor tak postanowi. 6. Plan pracy OUG oraz SUG zawiera również kryteria częstotliwości kontroli, o których mowa w § 5 pkt 1 i 2 zarządzenia nr 33 Prezesa Wyższego Urzędu	

				Górnictwa z dnia 20 grudnia 2013 r. w sprawie trybu wykonywania czynności inspekcyjno-technicznych przez pracowników okręgowych urzędów górniczych oraz Specjalistycznego Urzędu Górniczego (Dz. Urz. WUG z 2015 r. poz. 34). Element ten ujmuję się na końcu, jako ostatnią część planu pracy. 7. Wszystkie elementy planu pracy, wymienione w ust. 4 i 5, uszczegóławia się w postaci konkretnych czynności do wykonania. Dla każdej z czynności wskazuje się stanowisko lub osobę odpowiedzialną oraz termin wykonania. 8. Prezes WUG może wskazać odrębnym pismem dodatkowe elementy, które powinny zawierać plany pracy wszystkich lub wybranych komórek albo urzędów na dany rok. 9. Załącznikiem do planu pracy: 1) komórki, OUG oraz SUG jest schemat organizacyjny, mający charakter informacyjny; 2) komórki, która planuje i przeprowadza kontrole urzędów górniczych, jest plan kontroli. 10. Załącznikiem do planu pracy OUG oraz SUG jest ponadto: 1) plan kontroli, o których mowa w § 5 pkt 1 i 2 zarządzenia nr 33 Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego z dnia 20 grudnia 2013 r. w sprawie trybu wykonywania czynności inspekcyjno-technicznych przez pracowników okręgowych urzędów górniczych oraz Specjalistycznego Urzędu Górniczego, w zakładach górniczych, zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze, zakładach wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86 tej ustawy, podmiotach zawodowo trudniących się ratownictwem górniczym oraz jednostkach organizacyjnych prowadzących działalność szkoleniową; 2) zestawienie liczby dni nadzorczych i kontrolnych wynikającej z liczby etatów obsadzonych przez pracowników inspekcyjno-technicznych w OUG oraz SUG w poszczególnych specjalnościach. 11. Plan pracy jest przekazywany do dyrektora GP do 30 listopada roku poprzedniego, a w przypadku komórek - do 15 grudnia roku poprzedniego. 12. Plany pracy podlegają zaopiniowaniu przez GP pod względem poprawności zastosowanych technik planistycznych oraz zarządzania ryzykiem do 10 grudnia roku poprzedniego, a w przypadku komórek - do 20 grudnia roku poprzedniego. 13. Plan pracy OUG oraz SUG podlega zaopiniowaniu przez Departament Górnictwa Podziemnego i Odkrywkowego, Departament Górnictwa Otworowego	

				i Wiertnictwa, Departament Energomechaniczny, Departament Ochrony Środowiska i Gospodarki Złożem oraz Biuro Kontroli i Audytu Wewnętrznego do 10 grudnia roku poprzedniego. 14. W przypadku konieczności dokonania poprawek przed zatwierdzeniem planu, termin i sposób ich dokonania ustala właściwa osoba kierownictwa WUG. 15. Plany pracy są zatwierdzane przez właściwą osobę kierownictwa WUG do 31 grudnia roku poprzedniego	
	e) sporządzanie sprawozdań;	T	Art. 166 ust. 1 pkt 9, art. 174a i 174b ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 174a. 1. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego dokonuje podsumowania informacji zawartych w: 1) ustaleniach, o których mowa w art. 174 ust. 1a; 2) raportach, o których mowa w art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 31 sierpnia 2012 r. o Państwowej Komisji Badania Wypadków Morskich (Dz. U. poz. 1068 oraz z 2015 r. poz. 1320), jeżeli w wypadku lub incydencie morskim brał udział zakład górniczy przedsiębiorcy wykonującego działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej; 3) decyzji dyrektora urzędu morskiego kończącej postępowanie, o którym mowa w art. 29 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki. 2. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego przekazuje Komisji Europejskiej podsumowanie informacji, o których mowa w ust. 1, oraz zamieszcza je w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu. 3. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego dokonuje analizy informacji, o których mowa w ust. 1, w celu zwiększenia skuteczności wykonywania zadań organów nadzoru górniczego. Art. 174b. 1. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego sporządza i składa ministrowi właściwemu do spraw gospodarki złożami kopalin oraz przekazuje do wiadomości ministrowi właściwemu do spraw środowiska corocznie, w terminie do dnia 15 lutego każdego roku, sprawozdanie ze swojej działalności za poprzedni rok, zgodnie z zakresem zadań określonych w art. 166 ust. 1 pkt 10. 2. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego sporządza i zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu oraz przekazuje Komisji Europejskiej corocznie, w terminie do dnia 1 czerwca,	

				sprawozdanie ze swojej działalności za poprzedni rok, zgodnie z wytycznymi określonymi w załączniku II do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1112/2014 z dnia 13 października 2014 r. określającego wspólny format sprawozdań do celu wymiany informacji dotyczących wskaźników odnoszących się do poważnych zagrożeń przez operatorów i właścicieli instalacji do wydobywania ropy naftowej i gazu na obszarach morskich oraz wspólny format sprawozdań do celów publikacji przez państwa członkowskie informacji dotyczących wskaźników odnoszących się do poważnych zagrożeń. Art. 166. 1. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego w szczególności: 9) sporządza roczne sprawozdania z działalności urzędów górniczych.	
	f) współpraca z właściwymi organami lub punktami kontaktowymi na podstawie art. 27.	T	Art. 166 ust. 1 pkt 10 lit. c-f ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 166 ust. 1 : 10) w zakresie bezpieczeństwa działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej: c) zawiera, po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalin, porozumienia z właściwymi organami innych państw członkowskich Unii Europejskiej dotyczące opracowywania i aktualizacji scenariuszy współpracy w przypadku zaistnienia wypadku lub niebezpiecznego zdarzenia, d) zawiera, po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalin, porozumienia z właściwymi agencjami Unii Europejskiej oraz innymi instytucjami w celu wymiany informacji dotyczących tej działalności, e) przekazuje, na wniosek właściwego organu państwa członkowskiego Unii Europejskiej, informacje dotyczące zagrożeń dla środowiska, jakie mogą wystąpić w tym państwie na skutek wykonywania tej działalności, f) bierze udział w konsultacjach z przedsiębiorcami oraz Komisją Europejską w zakresie stosowania przepisów dotyczących działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich,	
	2. Państwa członkowskie w każdym momencie zapewniają niezależność i obiektywność	T	Art. 164 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 9 czerwca	Art. 164. 1. Organami nadzoru górniczego są: 1) Prezes Wyższego Urzędu Górniczego; 2) dyrektorzy okręgowych urzędów górniczych;	

	właściwego organu w pełnieniu jego funkcji regulacyjnych, a w szczególności w odniesieniu do ust. 1 lit. a), b) i c). W związku z tym konieczne jest zapobieganie konfliktom interesów między, z jednej strony, funkcjami regulacyjnymi właściwego organu a, z drugiej strony, funkcjami regulacyjnymi odnoszącymi się do zagospodarowania zasobów naturalnych na obszarach morskich i udzielania koncesji na działalność związaną ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich w danym państwie członkowskim oraz pobierania środków pieniężnych z tytułu prowadzenia tej działalności i zarządzania tymi środkami.		2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze	3) dyrektor Specjalistycznego Urzędu Górniczego, zwanego dalej "SUG". 2. Organami nadzoru górniczego pierwszej instancji są dyrektorzy okręgowych urzędów górniczych oraz dyrektor SUG, chyba że ustawa stanowi inaczej.	
	3. Aby osiągnąć cele określone w ust. 2, państwa członkowskie wymagają, aby funkcje regulacyjne właściwego organu były pełnione w ramach organu, który jest niezależny od wszelkich funkcji państwa członkowskiego związanych z zagospodarowaniem zasobów naturalnych na obszarach morskich i udzielaniem koncesji na działalność związaną ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich	T	Art. 22 ust. 1, art. 164 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 164. 1. Organami nadzoru górniczego są: 1) Prezes Wyższego Urzędu Górniczego; 2) dyrektorzy okręgowych urzędów górniczych; 3) dyrektor Specjalistycznego Urzędu Górniczego, zwanego dalej "SUG". 2. Organami nadzoru górniczego pierwszej instancji są dyrektorzy okręgowych urzędów górniczych oraz dyrektor SUG, chyba że ustawa stanowi inaczej. Art. 22. 1. Koncesji na: 1) poszukiwanie lub rozpoznawanie złóż kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1, z wyłączeniem złóż węglowodorów, 1a) poszukiwanie lub rozpoznawanie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, 2) wydobywanie kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1, ze złóż, 2a) poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie	

	w danym państwie członkowskim oraz pobieraniem środków pieniężnych z tytułu prowadzenia tej działalności i zarządzaniem tymi środkami.			węglowodorów ze złóż, 3) wydobywanie kopalin ze złóż znajdujących się w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, 4) podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji, 5) podziemne składowanie odpadów, 6) podziemne składowanie dwutlenku węgla - udziela minister właściwy do spraw środowiska.	
	W przypadku gdy całkowita liczba standardowo załogowych instalacji jest mniejsza niż sześć, zainteresowane państwo członkowskie może jednak zdecydować o niestosowaniu akapitu pierwszego. Taka decyzja nie narusza jego obowiązków określonych w ust. 2.	N		Nie wymaga implementacji.	
	4. Państwa członkowskie udostępniają społeczeństwu opis organizacji właściwego organu, w tym powody, dla których właściwy organ został w taki sposób ustanowiony, oraz sposób zapewnienia wykonywania funkcji regulacyjnych określonych w ust. 1 oraz przestrzegania obowiązków określonych w ust. 2.	T	Art. 6 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej	Art. 6. 1. Udostępnieniu podlega informacja publiczna, w szczególności o: 1) polityce wewnętrznej i zagranicznej, w tym o: a) zamierzeniach działań władzy ustawodawczej oraz wykonawczej, b) projektowaniu aktów normatywnych, c) programach w zakresie realizacji zadań publicznych, sposobie ich realizacji, wykonywaniu i skutkach realizacji tych zadań; 2) podmiotach, o których mowa w art. 4 ust. 1, w tym o: a) statusie prawnym lub formie prawnej, b) organizacji, c) przedmiocie działalności i kompetencjach, d) organach i osobach sprawujących w nich funkcje i ich kompetencjach, e) strukturze własnościowej podmiotów, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3-5, f) majątku, którym dysponują; 3) zasadach funkcjonowania podmiotów, o których mowa w art. 4 ust. 1, w tym o: a) trybie działania władz publicznych i ich jednostek organizacyjnych, b) trybie działania państwowych osób prawnych i osób prawnych samorządu terytorialnego w zakresie wykonywania zadań publicznych i ich działalności w ramach gospodarki budżetowej i pozabudżetowej, c) sposobach stanowienia aktów publicznoprawnych,	

			d) sposobach przyjmowania i załatwiania spraw, e) stanie przyjmowanych spraw, kolejności ich załatwiania lub rozstrzygania, f) prowadzonych rejestrach, ewidencjach i archiwach oraz o sposobach i zasadach udostępniania danych w nich zawartych, g) naborze kandydatów do zatrudnienia na wolne stanowiska, w zakresie określonym w przepisach odrębnych, 4) danych publicznych, w tym: a) treść i postać dokumentów urzędowych, w szczególności: - treść aktów administracyjnych i innych rozstrzygnięć, - dokumentacja przebiegu i efektów kontroli oraz wystąpienia, stanowiska, wnioski i opinie podmiotów ją przeprowadzających, -treść orzeczeń sądów powszechnych, Sądu Najwyższego, sądów administracyjnych, sądów wojskowych, Trybunału Konstytucyjnego i Trybunału Stanu, b) stanowiska w sprawach publicznych zajęte przez organy władzy publicznej i przez funkcjonariuszy publicznych w rozumieniu przepisów Kodeksu karnego, c) treść innych wystąpień i ocen dokonywanych przez organy władzy publicznej, d) informacja o stanie państwa, samorządów i ich jednostek organizacyjnych; 5) majątku publicznym, w tym o: a) majątku Skarbu Państwa i państwowych osób prawnych, b) innych prawach majątkowych przysługujących państwu i jego długach, c) majątku jednostek samorządu terytorialnego oraz samorządów zawodowych i gospodarczych oraz majątku osób prawnych samorządu terytorialnego, a także kas chorych, d) majątku podmiotów, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 5, pochodzącym z zadysponowania majątkiem, o którym mowa w lit. a-c, oraz pożytkach z tego majątku i jego obciążeniach, e) dochodach i stratach spółek handlowych, w których podmioty, o których mowa w lit. a-c, mają pozycję dominującą w rozumieniu przepisów Kodeksu spółek handlowych, oraz dysponowaniu tymi dochodami i sposobie pokrywania strat, f) długu publicznym, g) pomocy publicznej, h) ciężarach publicznych.		
	5. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwy organ	T	Art. 165 ust. 1, art. 166 ust. 2 i	Art. 165. 1. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego jest centralnym organem administracji rządowej, działającym pod nadzorem ministra właściwego do spraw	

	dysponował odpowiednimi zasobami ludzkimi i finansowymi, tak aby mógł on wykonywać obowiązki na mocy niniejszej dyrektywy. Zasoby te muszą być proporcjonalne do poziomu działalności państw członkowskich związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich.		art. 167 ust. 1 i 5 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze Art. 9 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych	środowiska, właściwym w sprawach nadzoru górniczego. Art. 166. 2. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego wykonuje swoje zadania przy pomocy Wyższego Urzędu Górniczego, działającego pod jego bezpośrednim kierownictwem. Art. 167. 1. Terenowymi organami administracji rządowej, podległymi Prezesowi Wyższego Urzędu Górniczego, są dyrektorzy okręgowych urzędów górniczych i dyrektor SUG. 5. Dyrektorzy, o których mowa w ust. 1, wykonują swoje zadania przy pomocy okręgowych urzędów górniczych i SUG, działających pod ich bezpośrednim kierownictwem. Art. 9. Sektor finansów publicznych tworzą: 1) organy władzy publicznej, w tym organy administracji rządowej, organy kontroli państwowej i ochrony prawa oraz sądy i trybunały;	
	6. Państwa członkowskie mogą zawierać formalne porozumienia z właściwymi agencjami unijnymi lub, jeżeli takie istnieją, z innymi odpowiednimi jednostkami, do celów przekazywania specjalistycznej wiedzy fachowej na rzecz wsparcia właściwego organu w pełnieniu jego funkcji regulacyjnych. Do celów niniejszego ustępu dana jednostka nie zostanie uznana za odpowiednią w przypadku, gdy konflikty interesów mogą zagrozić jej obiektywności.	T	Art. 166 ust. 1 pkt 10 lit. d ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 166 ust.1 : 10) w zakresie bezpieczeństwa działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej: d) zawiera, po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalin, porozumienia z właściwymi agencjami Unii Europejskiej oraz innymi instytucjami w celu wymiany informacji dotyczących tej działalności,	
	7. Państwa członkowskie mogą ustanowić mechanizmy, zgodnie z którymi koszty finansowe ponoszone przez właściwy organ w wyniku pełnienia jego obowiązków na mocy niniejszej	N		Przepis o charakterze fakultatywnym	

	dyrektywy mogą być zwracane przez koncesjodawcę, operatorów lub właścicieli.				
	8. W przypadku gdy właściwy organ składa się z więcej niż jednej jednostki, państwa członkowskie dokładają wszelkich starań, aby unikać powielania się funkcji regulacyjnych w jednostkach. Państwa członkowskie mogą wyznaczyć jedną z jednostek składowych jako jednostkę przewodnią mającą za zadanie koordynację funkcji regulacyjnych na mocy niniejszej dyrektywy i za składanie sprawozdań Komisji.	T	Art. 164 ust. 1 oraz art. 166 ust. 1 pkt 1 i 8 i 10 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze § 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 marca 2015 r. w sprawie nazw, siedzib i właściwości miejscowej okręgowych urzędów górniczych (Dz. U. poz. 456)	Art. 164. 1. Organami nadzoru górniczego są: 1) Prezes Wyższego Urzędu Górniczego; 2) dyrektorzy okręgowych urzędów górniczych; 3) dyrektor Specjalistycznego Urzędu Górniczego, zwanego dalej "SUG". Art. 166. 1. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego w szczególności: 1) jest organem wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w stosunku do dyrektorów okręgowych urzędów górniczych oraz dyrektora SUG, a także sprawuje nadzór nad ich działalnością; 8) dokonuje kompleksowego sprawdzenia i oceny stanu bezpieczeństwa powszechnego, związanego z ruchem zakładu górniczego, stanu bezpieczeństwa pracy w górnictwie, stanu rozpoznania i zwalczania zagrożeń w zakładach górniczych, stanu ratownictwa górniczego oraz innych zagadnień związanych z prowadzeniem ruchu zakładów górniczych, a także przedkłada właściwym organom informacje, opinie i wnioski w tej dziedzinie; 10) w zakresie bezpieczeństwa działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej; b) sporządza i przekazuje sprawozdania właściwym organom innych państw członkowskich Unii Europejskiej, zgodnie z przepisami dotyczącymi bezpieczeństwa tej działalności, c) zawiera, po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalin, porozumienia z właściwymi organami innych państw członkowskich Unii Europejskiej dotyczące opracowywania i aktualizacji scenariuszy współpracy w przypadku zaistnienia wypadku lub niebezpiecznego zdarzenia, d) zawiera, po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalin, porozumienia z właściwymi agencjami Unii Europejskiej oraz innymi instytucjami w celu wymiany informacji dotyczących tej działalności, e) przekazuje, na wniosek właściwego organu państwa członkowskiego Unii Europejskiej, informacje dotyczące zagrożeń dla środowiska, jakie mogą wystąpić w tym państwie na skutek wykonywania tej działalności,	

				f) bierze udział w konsultacjach z przedsiębiorcami oraz Komisją Europejską w zakresie stosowania przepisów dotyczących działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich, § 1. Rozporządzenie określa nazwy, siedziby i właściwość miejscową okręgowych urzędów górniczych, utworzonych rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 8 grudnia 1998 r. w sprawie utworzenia okręgowych urzędów górniczych oraz ustalenia ich siedzib i właściwości miejscowej (Dz. U. Nr 150, poz. 986) oraz rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 27 marca 2015 r. w sprawie utworzenia Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku (Dz. U. poz. 455): 1) Okręgowy Urząd Górniczy w Gdańsku, z siedzibą w Gdańsku, dla obszaru województw: kujawsko-pomorskiego i pomorskiego oraz dla obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej;	
	9. Państwa członkowskie dokonują przeglądu działań właściwego organu i podejmują wszelkie niezbędne środki służące zwiększeniu skuteczności pełnienia przez niego funkcji regulacyjnych określonych w ust. 1.	T	Art. 174b ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 174b. 1. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego sporządza i składa ministrowi właściwemu do spraw gospodarki złożami kopalin oraz przekazuje do wiadomości ministrowi właściwemu do spraw środowiska corocznie, w terminie do dnia 15 lutego każdego roku, sprawozdanie ze swojej działalności za poprzedni rok, zgodnie z zakresem zadań określonych w art. 166 ust. 1 pkt 10. 2. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego sporządza i zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu oraz przekazuje Komisji Europejskiej corocznie, w terminie do dnia 1 czerwca, sprawozdanie ze swojej działalności za poprzedni rok, zgodnie z wytycznymi określonymi w załączniku II do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1112/2014 z dnia 13 października 2014 r. określającego wspólny format sprawozdań do celu wymiany informacji dotyczących wskaźników odnoszących się do poważnych zagrożeń przez operatorów i właścicieli instalacji do wydobywania ropy naftowej i gazu na obszarach morskich oraz wspólny format sprawozdań do celów publikacji przez państwa członkowskie informacji dotyczących wskaźników odnoszących się do poważnych zagrożeń.	
<i>Artykuł 9</i> Funkcjonowanie właściwe-	Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwy organ:				

go organu					
	a) działał niezależnie od polityk, decyzji regulacyjnych lub innych względów niezwiązanych z jego obowiązkami na mocy niniejszej dyrektywy;	T	Art. 164 ust.1, art. 166 ust. 1 pkt 1 i 8, art. 168 ust. 1 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 164. 1. Organami nadzoru górniczego są: 1) Prezes Wyższego Urzędu Górniczego; 2) dyrektorzy okręgowych urzędów górniczych; 3) dyrektor Specjalistycznego Urzędu Górniczego, zwanego dalej "SUG". Art. 166. 1. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego w szczególności: 1) jest organem wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w stosunku do dyrektorów okręgowych urzędów górniczych oraz dyrektora SUG, a także sprawuje nadzór nad ich działalnością; 8) dokonuje kompleksowego sprawdzenia i oceny stanu bezpieczeństwa powszechnego, związanego z ruchem zakładu górniczego, stanu bezpieczeństwa pracy w górnictwie, stanu rozpoznania i zwalczania zagrożeń w zakładach górniczych, stanu ratownictwa górniczego oraz innych zagadnień związanych z prowadzeniem ruchu zakładów górniczych, a także przedkłada właściwym organom informacje, opinie i wnioski w tej dziedzinie; Art. 168. 1. Organy nadzoru górniczego sprawują nadzór i kontrolę nad ruchem zakładów górniczych, w szczególności w zakresie: 1) bezpieczeństwa i higieny pracy; 2) bezpieczeństwa pożarowego; 3) ratownictwa górniczego; 4) gospodarki złożami kopalin w procesie ich wydobywania; 5) ochrony środowiska i gospodarki złożem, w tym według kryterium wykonywania przez przedsiębiorców obowiązków określonych w odrębnych przepisach lub na ich podstawie; 6) zapobiegania szkodom; 7) budowy i likwidacji zakładu górniczego, w tym rekultywacji gruntów po działalności górniczej.	
	b) wyjaśniał zakres swej odpowiedzialności oraz odpowiedzialności operatora i właściciela w zakresie kontroli	T	Art. 166 ust. 1 pkt 7 i 8, art. 110 ustawy – Prawo	Art. 166. 1. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego w szczególności: 7) ustala kierunki i wytyczne działania urzędów górniczych, a także może wydawać dyrektorom okręgowych urzędów górniczych oraz dyrektorowi SUG polecenia dotyczące podjęcia określonych czynności oraz żądać od nich	

	ryzyka poważnych awarii na mocy niniejszej dyrektywy;		geologiczne i górnicze	informacji będących w ich posiadaniu; 8) dokonuje kompleksowego sprawdzenia i oceny stanu bezpieczeństwa powszechnego, związanego z ruchem zakładu górniczego, stanu bezpieczeństwa pracy w górnictwie, stanu rozpoznania i zwalczania zagrożeń w zakładach górniczych, stanu ratownictwa górniczego oraz innych zagadnień związanych z prowadzeniem ruchu zakładów górniczych, a także przedkłada właściwym organom informacje, opinie i wnioski w tej dziedzinie; Art. 110. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalin określi, w drodze rozporządzenia: 1) szczegółowe wymagania dotyczące treści planu ruchu zakładu górniczego oraz planu ruchu likwidowanego (likwidowanej oznaczonej części) zakładu górniczego, różnicując je w zależności od rodzaju i metody wykonywanej działalności oraz przestrzeni, w granicach której jest wykonywana działalność, kierując się potrzebą zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa wykonywanej działalności, a dla likwidowanego (likwidowanej oznaczonej części) zakładu górniczego również obowiązkiem realizacji działań, o których mowa w art. 129 ust. 1; 2) elementy planu ruchu zakładu górniczego przedsiębiorcy wykonującego działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, które wymagają opinii rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego, kierując się potrzebą zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa wykonywanej działalności oraz jej niezależnej weryfikacji; 3) elementy planu ruchu zakładu górniczego, których zmiany dokonuje się w trybie uproszczonym, zgodnie z art. 109 ust. 1 pkt 2, kierując się potrzebą uproszczenia procedury zmiany planu ruchu zakładu górniczego z uwzględnieniem zachowania bezpieczeństwa wykonywanej działalności.	
	c) ustanawiał strategię, przebieg i procedury szczegółowej oceny sprawozdań dotyczących poważnych zagrożeń oraz powiadomień przekazanych na podstawie art. 11, a także	T	Art. 108, art. 110 i art. 123a-b, art. 174c ustawy – Prawo	Art. 108. 2b. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej plan ruchu zakładu górniczego zawiera także: 1) analizę poważnych zagrożeń dla zakładu górniczego, rozumianych jako sytuacje mogące potencjalnie doprowadzić do niebezpiecznego zdarzenia lub wypadku;	

	nadzorowania przestrzegania niniejszej dyrektywy w ramach jurysdykcji danego państwa członkowskiego, w tym w drodze inspekcji, dochodzeń i działań związanych z egzekwowaniem przepisów;		geologiczne i górnicze 2) opis systemu zarządzania środowiskiem i bezpieczeństwem ruchu zakładu górniczego; 3) opis systemu niezależnej weryfikacji, o którym mowa w art. 117a ust. 1 pkt 2. 2c. Przedsiębiorca konsultuje projekt analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, z przedstawicielami pracowników zakładu górniczego. Art. 110. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalin określi, w drodze rozporządzenia: 1) szczegółowe wymagania dotyczące treści planu ruchu zakładu górniczego oraz planu ruchu likwidowanego (likwidowanej oznaczonej części) zakładu górniczego, różnicując je w zależności od rodzaju i metody wykonywanej działalności oraz przestrzeni, w granicach której jest wykonywana działalność, kierując się potrzebą zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa wykonywanej działalności, a dla likwidowanego (likwidowanej oznaczonej części) zakładu górniczego również obowiązkiem realizacji działań, o których mowa w art. 129 ust. 1; 2) elementy planu ruchu zakładu górniczego przedsiębiorcy wykonującego działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, które wymagają opinii rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego, kierując się potrzebą zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa wykonywanej działalności oraz jej niezależnej weryfikacji; 3) elementy planu ruchu zakładu górniczego, których zmiany dokonuje się w trybie uproszczonym, zgodnie z art. 109 ust. 1 pkt 2, kierując się potrzebą uproszczenia procedury zmiany planu ruchu zakładu górniczego z uwzględnieniem zachowania bezpieczeństwa wykonywanej działalności. Art. 123a. 1. W przypadku wystąpienia zagrożenia życia lub zdrowia osób przebywających w zakładzie górniczym, bezpieczeństwa ruchu tego zakładu górniczego, bezpieczeństwa powszechnego lub środowiska przedsiębiorca wykonujący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej informuje niezwłocznie, nie później niż w terminie 24	

				godzin od wdrożenia działania zgodnego z planem ratownictwa górniczego, właściwy organ nadzoru górniczego, Morską Służbę Poszukiwania i Ratownictwa, dyrektora właściwego urzędu morskiego oraz Straż Graniczną o wystąpieniu takiego zagrożenia oraz wdraża działania zgodnie z planem ratownictwa górniczego w celu ograniczenia lub usunięcia tego zagrożenia, w tym zanieczyszczenia środowiska i zapewnienia bezpieczeństwa osób. 2. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera: 1) opis okoliczności powstania zagrożenia; 2) dostępne informacje dotyczące określenia przyczyn powstania zagrożenia; 3) opis możliwych skutków wynikających z zagrożenia, w tym skutków dla środowiska. Art. 123b. 1. Przedsiębiorca wykonujący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej sporządza i przekazuje właściwemu organowi nadzoru górniczego, Morskiej Służbie Poszukiwania i Ratownictwa, dyrektorowi właściwego urzędu morskiego oraz Straży Granicznej sprawozdanie dotyczące wystąpienia zagrożenia, o którym mowa w art. 123a ust. 1, w terminie 10 dni roboczych od dnia wystąpienia tego zagrożenia. 2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, sporządza się zgodnie z wytycznymi określonymi w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1112/2014 z dnia 13 października 2014 r. określającego wspólny format sprawozdań do celu wymiany informacji dotyczących wskaźników odnoszących się do poważnych zagrożeń przez operatorów i właścicieli instalacji do wydobywania ropy naftowej i gazu na obszarach morskich oraz wspólny format sprawozdań do celów publikacji przez państwa członkowskie informacji dotyczących wskaźników odnoszących się do poważnych zagrożeń (Dz. Urz. UE L 302 z 22.10.2014, str. 1). Art. 174c. 1. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego wzywa podmiot mający siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i wykonujący, samodzielnie lub za pośrednictwem podmiotów zależnych, działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej, do sporządzenia sprawozdania dotyczącego okoliczności powstania zagrożenia, o którym mowa w art. 123a ust. 1, w którym podmiot ten uczestniczył.	

				2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, przekazuje sprawozdanie Prezesowi Wyższego Urzędu Górniczego, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania o przekazaniu sprawozdania. 3. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego w wezwaniu każdorazowo określa informacje, jakie należy zamieścić w sprawozdaniu.	
	d) udostępniał strategię, przebieg i procedury na podstawie lit. c) operatorom i właścicielom oraz udostępniał społeczeństwu ich podsumowania;	T	Art. 6 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej	Art. 6. 1. Udostępnieniu podlega informacja publiczna, w szczególności o: 1) polityce wewnętrznej i zagranicznej, w tym o: a) zamierzeniach działań władzy ustawodawczej oraz wykonawczej, b) projektowaniu aktów normatywnych, c) programach w zakresie realizacji zadań publicznych, sposobie ich realizacji, wykonywaniu i skutkach realizacji tych zadań; 2) podmiotach, o których mowa w art. 4 ust. 1, w tym o: a) statusie prawnym lub formie prawnej, b) organizacji, c) przedmiocie działalności i kompetencjach, d) organach i osobach sprawujących w nich funkcje i ich kompetencjach, e) strukturze własnościowej podmiotów, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3-5, f) majątku, którym dysponują; 3) zasadach funkcjonowania podmiotów, o których mowa w art. 4 ust. 1, w tym o: a) trybie działania władz publicznych i ich jednostek organizacyjnych, b) trybie działania państwowych osób prawnych i osób prawnych samorządu terytorialnego w zakresie wykonywania zadań publicznych i ich działalności w ramach gospodarki budżetowej i pozabudżetowej, c) sposobach stanowienia aktów publicznoprawnych, d) sposobach przyjmowania i załatwiania spraw, e) stanie przyjmowanych spraw, kolejności ich załatwiania lub rozstrzygania, f) prowadzonych rejestrach, ewidencjach i archiwach oraz o sposobach i zasadach udostępniania danych w nich zawartych, g) naborze kandydatów do zatrudnienia na wolne stanowiska, w zakresie określonym w przepisach odrębnych, 4) danych publicznych, w tym: a) treść i postać dokumentów urzędowych, w szczególności: - treść aktów administracyjnych i innych rozstrzygnięć, - dokumentacja przebiegu i efektów kontroli oraz wystąpienia, stanowiska,	

				wnioski i opinie podmiotów ją przeprowadzających, – treść orzeczeń sądów powszechnych, Sądu Najwyższego, sądów administracyjnych, sądów wojskowych, Trybunału Konstytucyjnego i Trybunału Stanu, b) stanowiska w sprawach publicznych zajęte przez organy władzy publicznej i przez funkcjonariuszy publicznych w rozumieniu przepisów Kodeksu karnego, c) treść innych wystąpień i ocen dokonywanych przez organy władzy publicznej, d) informacja o stanie państwa, samorządów i ich jednostek organizacyjnych; 5) majątku publicznym, w tym o: a) majątku Skarbu Państwa i państwowych osób prawnych, b) innych prawach majątkowych przysługujących państwu i jego długach, c) majątku jednostek samorządu terytorialnego oraz samorządów zawodowych i gospodarczych oraz majątku osób prawnych samorządu terytorialnego, a także kas chorych(3), d) majątku podmiotów, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 5, pochodzącym z zadysponowania majątkiem, o którym mowa w lit. a-c, oraz pożytkach z tego majątku i jego obciążeniach, e) dochodach i stratach spółek handlowych, w których podmioty, o których mowa w lit. a-c, mają pozycję dominującą w rozumieniu przepisów Kodeksu spółek handlowych, oraz dysponowaniu tymi dochodami i sposobie pokrywania strat, f) długu publicznym, g) pomocy publicznej, h) ciężarach publicznych.	
	e) w razie konieczności przygotowywał i wdrażał skoordynowane lub wspólne procedury z innymi organami w danym państwie członkowskim, służące wypełnianiu obowiązków na mocy niniejszej dyrektywy; oraz	T	Art. 166 ust. 1 pkt 10 lit a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 166. 1: 10) w zakresie bezpieczeństwa działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej: a) współpracuje z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej oraz dyrektorem właściwego urzędu morskiego w celu zapewnienia bezpieczeństwa morskiego w związku z wykonywaniem tej działalności,	
	f) opierał swoją strategię, organizację i swoje procedury operacyjne na zasadach określonych w załączniku III.	T	Art. 165 ust. 1, art. 166 ust 2 i 4 ustawy – Prawo	Art. 165 ust. 1. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego jest centralnym organem administracji rządowej, działającym pod nadzorem ministra właściwego do spraw energii, właściwym w sprawach nadzoru górniczego. Art. 166 ust. 2. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego wykonuje swoje zadania	

			geologiczne i górnicze	przy pomocy Wyższego Urzędu Górniczego, działającego pod jego bezpośrednim kierownictwem. 4. Minister właściwy do spraw energii nadaje, w drodze zarządzenia, statut Wyższemu Urzędowi Górniczemu, określający jego organizację wewnętrzną.	
<i>Artykuł 10</i> Zadania Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Morskiego	1. Europejska Agencja Bezpieczeństwa Morskiego (EMSA, zwana dalej „Agencją”) zapewnia pomoc techniczną i naukową dla państw członkowskich i Komisji, zgodnie z jej mandatem na mocy rozporządzenia (WE) nr 1406/2002.	N		Przepis określa obowiązki nałożone na Europejską Agencję Bezpieczeństwa Morskiego.	
	2. W ramach swojego mandatu Agencja:	N		Przepis określa obowiązki nałożone na Europejską Agencję Bezpieczeństwa Morskiego	
	a) pomaga Komisji i zainteresowanemu państwu członkowskiemu, na jego wniosek, w wykrywaniu i monitorowaniu wielkości wycieków ropy naftowej lub gazu ziemnego;	N		Przepis określa obowiązki nałożone na Europejską Agencję Bezpieczeństwa Morskiego	
	b) pomaga państwom członkowskim, na ich wniosek, w przygotowywaniu i realizacji zewnętrznych planów reagowania w przypadku awarii, zwłaszcza gdy występują transgraniczne skutki w obrębie obszarów morskich państw członkowskich i poza nimi;	N		Przepis określa obowiązki nałożone na Europejską Agencję Bezpieczeństwa Morskiego	
	c) na podstawie zewnętrznych i wewnętrznych planów reagowania w przypadku awarii	N		Przepis określa obowiązki nałożone na Europejską Agencję Bezpieczeństwa Morskiego	

	sporządzonych przez państwa członkowskie, opracowuje z państwami członkowskimi i operatorami katalog dostępnego sprzętu i służb na wypadek awarii.				
	3. Agencja może, na wniosek:	N		Przepis określa obowiązki nałożone na Europejską Agencję Bezpieczeństwa Morskiego	
	a) pomagać Komisji w ocenie zewnętrznych planów reagowania w przypadku awarii sporządzonych przez państwa członkowskie, aby sprawdzić, czy plany te są zgodne z niniejszą dyrektywą;	N		Przepis określa obowiązki nałożone na Europejską Agencję Bezpieczeństwa Morskiego	
	b) dokonywać przeglądu ćwiczeń mających na celu testowanie transgranicznych i unijnych mechanizmów reagowania na wypadek awarii.	N		Przepis określa obowiązki nałożone na Europejską Agencję Bezpieczeństwa Morskiego	
<i>Artykuł 11</i> Dokumen-ty, które należy przeka-zać w odniesie-niu do wykony-wania działal-ności związa-nej ze złożami	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby operator lub właściciel przekazał właściwemu organowi następujące dokumenty:	N			

ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich					
	a) politykę korporacyjną w zakresie zapobiegania poważnym awariom lub jej odpowiedni opis zgodnie z art. 19 ust. 1 i 5;	T	Art. 108 ust. 9 pkt 4 lit. d ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 108. 9: 4) w przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej: d) politykę korporacyjną, o której mowa w ust. 9a;	
	b) system zarządzania bezpieczeństwem i środowiskiem mający zastosowanie do danej instalacji, lub jego odpowiedni opis, zgodnie z art. 19 ust. 3 i 5;	T	Art. 108 ust. 2b pkt 2 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 108. 2b. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej plan ruchu zakładu górniczego zawiera także: 1) analizę poważnych zagrożeń dla zakładu górniczego, rozumianych jako sytuacje mogące potencjalnie doprowadzić do niebezpiecznego zdarzenia lub wypadku; 2) opis systemu zarządzania środowiskiem i bezpieczeństwem ruchu zakładu górniczego; 3) opis systemu niezależnej weryfikacji, o którym mowa w art. 117a ust. 1 pkt 2.	
	c) w przypadku planowanej instalacji wydobywczej – powiadomienie dotyczące projektu, zgodnie z wymogami określonymi w załączniku I część 1;	T	Art. 108 ust. 7 i 8 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	7. Wniosek o zatwierdzenie planu ruchu zakładu górniczego przedkłada się organowi nadzoru górniczego właściwemu dla miejsca wykonywania robót objętych planem, a jeżeli roboty objęte planem będą wykonywane w granicach właściwości miejscowej co najmniej 2 organów nadzoru górniczego - organowi nadzoru górniczego właściwemu dla siedziby zakładu górniczego. 8. Wniosek o zatwierdzenie planu ruchu zakładu górniczego przedkłada się co	

				najmniej na 30 dni przed dniem zamierzonego rozpoczęcia wykonywania robót, z tym że w przypadku wykonywania robót geologicznych związanych z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złoża węglowodorów termin ten wynosi 14 dni.	
	d) opis systemu niezależnej weryfikacji zgodnie z art. 17;	T	Art. 108 ust. 2b pkt 3 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 108. 2b. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej plan ruchu zakładu górniczego zawiera także: 1) analizę poważnych zagrożeń dla zakładu górniczego, rozumianych jako sytuacje mogące potencjalnie doprowadzić do niebezpiecznego zdarzenia lub wypadku; 2) opis systemu zarządzania środowiskiem i bezpieczeństwem ruchu zakładu górniczego; 3) opis systemu niezależnej weryfikacji, o którym mowa w art. 117a ust. 1 pkt 2.	
	e) sprawozdanie dotyczące poważnych zagrożeń zgodnie z art. 12 i 13;	T	Art. 108 ust. 2b pkt 1 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 108. 2b. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej plan ruchu zakładu górniczego zawiera także: 1) analizę poważnych zagrożeń dla zakładu górniczego, rozumianych jako sytuacje mogące potencjalnie doprowadzić do niebezpiecznego zdarzenia lub wypadku; 2) opis systemu zarządzania środowiskiem i bezpieczeństwem ruchu zakładu górniczego; 3) opis systemu niezależnej weryfikacji, o którym mowa w art. 117a ust. 1 pkt 2. 2c. Przedsiębiorca konsultuje projekt analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, z przedstawicielami pracowników zakładu górniczego. 2d. Przedsiębiorca dokonuje przeglądu analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, nie rzadziej niż co 5 lat, przy czym pierwszego przeglądu dokonuje nie później niż w terminie 5 lat od dnia zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego. 2e. Wyniki przeglądu, o którym mowa w ust. 2d, przedsiębiorca przekazuje właściwemu organowi nadzoru górniczego, w terminie 14 dni od dnia zakończenia przeglądu.	
	f) w przypadku istotnej zmiany lub demontażu instalacji, zmienione sprawozdanie	T	Art. 108 ust. 2b i art. 109 ust. 6 ustawy –	Art. 108. 2b. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej plan ruchu zakładu górniczego zawiera także:	

	dotyczące poważnych zagrożeń zgodnie z art. 12 i 13;		Prawo geologiczne i górnicze	1) analizę poważnych zagrożeń dla zakładu górniczego, rozumianych jako sytuacje mogące potencjalnie doprowadzić do niebezpiecznego zdarzenia lub wypadku; 2) opis systemu zarządzania środowiskiem i bezpieczeństwem ruchu zakładu górniczego; 3) opis systemu niezależnej weryfikacji, o którym mowa w art. 117a ust. 1 pkt 2. 2c. Przedsiębiorca konsultuje projekt analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, z przedstawicielami pracowników zakładu górniczego. 2d. Przedsiębiorca dokonuje przeglądu analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, nie rzadziej niż co 5 lat, przy czym pierwszego przeglądu dokonuje nie później niż w terminie 5 lat od dnia zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego. 2e. Wyniki przeglądu, o którym mowa w ust. 2d, przedsiębiorca przekazuje właściwemu organowi nadzoru górniczego, w terminie 14 dni od dnia zakończenia przeglądu. Art. 109. 6. Przedsiębiorca wykonujący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej dokonuje zmiany planu ruchu zakładu górniczego w przypadku gdy: 1) przegląd, o którym mowa w art. 108 ust. 2d lub art. 108a ust. 1, wykazał potrzebę wprowadzenia zmian w planie ruchu zakładu górniczego albo 2) właściwy organ nadzoru górniczego nakazał, w drodze decyzji, o której mowa w ust. 5, dokonanie zmian w planie ruchu zakładu górniczego.	
	g) wewnętrzny plan reagowania w przypadku awarii, lub jego odpowiedni opis, zgodnie z art. 14 i 28;	T	Art. 122 ust. 11a-11d ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 122. 11a. 11a. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej plan ratownictwa górniczego jest opracowywany z uwzględnieniem: 1) oceny ryzyka wystąpienia niebezpiecznych zdarzeń lub wypadków, dokonanej w trakcie sporządzania planu ruchu zakładu górniczego oraz analizy skuteczności reagowania w przypadku wycieku ropy naftowej; 2) krajowego planu zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń środowiska morskiego, o którym mowa w art. 24 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Dz. U. z 2015 r. poz. 434	

				i 881, z 2016 r. poz. 1954 oraz z 2017 r. poz. 32); 3) otrzymanych od Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego informacji o poważnym zagrożeniu dla zakładu górniczego związanym z działalnością polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej. 11b. Zmiany w planie, o którym mowa w ust. 11a, są dokonywane w szczególności w przypadku: 1) zmiany uwarunkowań istniejących w trakcie sporządzenia planu ratownictwa górniczego; 2) zmiany w planie ruchu zakładu górniczego, jeżeli zmiana ta ma wpływ na plan ratownictwa górniczego; 3) gdy przegląd, o którym mowa w art. 108 ust. 2d albo art. 108a ust. 1, wykazał potrzebę wprowadzenia zmian w planie ratownictwa górniczego. 11c. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej kierownik ruchu zakładu górniczego przekazuje właściwemu organowi nadzoru górniczego plan, o którym mowa w ust. 11a, oraz jego zmiany, niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni od dnia ich zatwierdzenia. 11d. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej przedsiębiorca: 1) przekazuje plan, o którym mowa w ust. 11a, oraz jego zmiany, niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni od dnia ich zatwierdzenia, podmiotowi, o którym mowa w art. 24 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki; 2) wyposaża zakład górniczy w sprzęt do realizacji planu ratownictwa górniczego oraz udostępnia go podmiotom, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki.	
	h) w przypadku operacji na odwiercie – powiadomienie dotyczące tej operacji na odwiercie i informacje dotyczące	T	Art. 108 ust. 1 i 2 ustawy – Prawo geologiczne i	Art. 108. 1. Plan ruchu zakładu górniczego sporządza przedsiębiorca, odrębnie dla każdego zakładu górniczego. 2. Plan ruchu zakładu górniczego określa: 1) strukturę organizacyjną zakładu górniczego, w szczególności przez wskazanie	

	tej operacji na odwiercie zgodnie z art. 15;		górnice	stanowisk osób kierownictwa i dozoru ruchu; 1a) granice zakładu górniczego; 2) szczegółowe przedsięwzięcia niezbędne w celu zapewnienia: a) wykonywania działalności objętej koncesją, b) bezpieczeństwa powszechnego, c) bezpieczeństwa pożarowego, d) bezpieczeństwa osób przebywających w zakładzie górnym, w szczególności dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy, e) racjonalnej gospodarki złożem, f) ochrony elementów środowiska, g) ochrony obiektów budowlanych, h) zapobiegania szkodom i ich naprawy.	
	i) w przypadku działalności połączonej – powiadomienie dotyczące działalności połączonej zgodnie z art. 16;	T	Art. 108 ust. 1 i 2 ustawy – Prawo geologiczne i górnice	Art. 108. 1. Plan ruchu zakładu górniczego sporządza przedsiębiorca, odrębnie dla każdego zakładu górniczego. 2. Plan ruchu zakładu górniczego określa: 1) strukturę organizacyjną zakładu górniczego, w szczególności przez wskazanie stanowisk osób kierownictwa i dozoru ruchu; 1a) granice zakładu górniczego; 2) szczegółowe przedsięwzięcia niezbędne w celu zapewnienia: a) wykonywania działalności objętej koncesją, b) bezpieczeństwa powszechnego, c) bezpieczeństwa pożarowego, d) bezpieczeństwa osób przebywających w zakładzie górnym, w szczególności dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy, e) racjonalnej gospodarki złożem, f) ochrony elementów środowiska, g) ochrony obiektów budowlanych, h) zapobiegania szkodom i ich naprawy.	
	j) w przypadku istniejącej instalacji wydobywczej, która ma zostać przeniesiona do nowej lokalizacji wydobywczej, gdzie ma być eksploatowana – powiadomienie dotyczące przeniesienia zgodnie z	T	Art. 108 ust. 1 i 2 oraz art. 109 ust. 1 ustawy – Prawo geologiczne i górnice	Art. 108. 1. Plan ruchu zakładu górniczego sporządza przedsiębiorca, odrębnie dla każdego zakładu górniczego. 2. Plan ruchu zakładu górniczego określa: 1) strukturę organizacyjną zakładu górniczego, w szczególności przez wskazanie stanowisk osób kierownictwa i dozoru ruchu; 1a) granice zakładu górniczego; 2) szczegółowe przedsięwzięcia niezbędne w celu zapewnienia:	

	załącznikiem I część 1;			a) wykonywania działalności objętej koncesją, b) bezpieczeństwa powszechnego, c) bezpieczeństwa pożarowego, d) bezpieczeństwa osób przebywających w zakładzie górniczym, w szczególności dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy, e) racjonalnej gospodarki złożem, f) ochrony elementów środowiska, g) ochrony obiektów budowlanych, h) zapobiegania szkodom i ich naprawy. Art. 109. 1. Zmiany planu ruchu zakładu górniczego dokonuje się w formie dodatku do planu, w trybie: 1) przewidzianym dla zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego; 2) uproszczonym - jeżeli zmiany nie dotyczą bezpieczeństwa powszechnego, bezpieczeństwa pożarowego, bezpieczeństwa osób przebywających w zakładzie górniczym, bezpieczeństwa ruchu zakładu górniczego, gospodarki złożem, ochrony środowiska, robót budowlanych, ochrony obiektów budowlanych oraz zapobiegania szkodom i ich naprawy.	
	k) wszelkie inne odpowiednie dokumenty, o które zwróci się właściwy organ.	T	Art. 116, atr. 153 ust. 1 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 116. 5. Przedsiębiorca jest obowiązany nieodpłatnie udostępnić organom administracji geologicznej oraz organom nadzoru górniczego, na żądanie tych organów, dokumentację mierniczo-geologiczną w zakresie niezbędnym do wykonywania ich zadań. Art. 153. 1. Przy wykonywaniu nadzoru i kontroli upoważnionym pracownikom organów administracji geologicznej oraz pracownikom organów nadzoru górniczego, w granicach ich właściwości rzeczowej i miejscowej, przysługuje, po okazaniu legitymacji służbowej, prawo: 1) całodobowego wstępu, wraz z pracownikami pomocniczymi, rzeczoznawcami i niezbędnym sprzętem do: a) miejsc wykonywania robót geologicznych, b) miejsc wydobywania kopalin, c) zakładów górniczych, d) siedzib, obiektów i urządzeń podmiotów zawodowo trudniących się ratownictwem górniczym, e) siedzib, obiektów i urządzeń przedsiębiorców produkujących, importujących	

				lub wprowadzających do obrotu wyroby przeznaczone do stosowania w ruchu zakładu górniczego; 2) dostępu do niezbędnych informacji, urządzeń i dokumentów; 3) żądania pisemnych lub ustnych informacji oraz wzywania i przesłuchiwania osób; 4) żądania udzielania wyjaśnień w zakresie niezbędnym do sprawowania nadzoru i kontroli; 5) legitymowania osób w celu stwierdzenia ich tożsamości, jeżeli jest to niezbędne dla potrzeb kontroli; 6) żądania okazania dokumentów i udostępniania niezbędnych danych; 7) pobierania próbek, przeprowadzania niezbędnych badań lub wykonywania innych czynności kontrolnych.	
	2. Dokumenty, które mają być przekazane na podstawie ust. 1 lit. a), b), d) i g), są włączane do sprawozdania dotyczącego poważnych zagrożeń wymaganego na podstawie ust. 1 lit. e). Polityka korporacyjna w zakresie zapobiegania poważnym awariom, sporządzona przez operatora odwiertu, jest włączana do powiadomienia dotyczącego operacji na odwiercie, które ma być przekazane na podstawie ust. 1 lit. h), chyba że została przekazana wcześniej.	T	Art. 108 ust. 2, 2b i 9 pkt 4 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 108. 2. Plan ruchu zakładu górniczego określa: 1) strukturę organizacyjną zakładu górniczego, w szczególności przez wskazanie stanowisk osób kierownictwa i dozoru ruchu; 1a) granice zakładu górniczego; 2) szczegółowe przedsięwzięcia niezbędne w celu zapewnienia: a) wykonywania działalności objętej koncesją, b) bezpieczeństwa powszechnego, c) bezpieczeństwa pożarowego, d) bezpieczeństwa osób przebywających w zakładzie górniczym, w szczególności dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy, e) racjonalnej gospodarki złożem, f) ochrony elementów środowiska, g) ochrony obiektów budowlanych, h) zapobiegania szkodom i ich naprawy. Art. 108. 2b. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej plan ruchu zakładu górniczego zawiera także: 1) analizę poważnych zagrożeń dla zakładu górniczego, rozumianych jako sytuacje mogące potencjalnie doprowadzić do niebezpiecznego zdarzenia lub wypadku; 2) opis systemu zarządzania środowiskiem i bezpieczeństwem ruchu zakładu górniczego;	

				3) opis systemu niezależnej weryfikacji, o którym mowa w art. 117a ust. 1 pkt 2. 2c. Przedsiębiorca konsultuje projekt analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, z przedstawicielami pracowników zakładu górniczego. 2d. Przedsiębiorca dokonuje przeglądu analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, nie rzadziej niż co 5 lat, przy czym pierwszego przeglądu dokonuje nie później niż w terminie 5 lat od dnia zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego. 2e. Wyniki przeglądu, o którym mowa w ust. 2d, przedsiębiorca przekazuje właściwemu organowi nadzoru górniczego, w terminie 14 dni od dnia zakończenia przeglądu. Art. 108 ust. 9: „4) w przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej: a) oświadczenie przedsiębiorcy i kierownika ruchu zakładu górniczego, że plan ruchu zakładu górniczego zapewnia bezpieczne prowadzenie ruchu tego zakładu, b) analizę skuteczności reagowania w przypadku wycieku ropy naftowej, c) opinię rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego dotyczącą elementów planu ruchu zakładu górniczego określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 110, w zakresie przyjętych przez przedsiębiorcę rozwiązań technicznych zabezpieczających przed wystąpieniem niebezpiecznych zdarzeń lub wypadków, a także oświadczenie przedsiębiorcy i kierownika ruchu zakładu górniczego o sposobie jej uwzględnienia, d) politykę korporacyjną, o której mowa w ust. 9a.	
	3. Powiadomienie dotyczące projektu, wymagane na podstawie ust. 1 lit. c), jest przekazywane właściwemu organowi w terminie ustalonym przez właściwy organ przed planowanym przekazaniem sprawozdania dotyczącego poważnych zagrożeń w odniesieniu do planowanej	T	Art. 108 ust. 2, 2b-2e, art. 108 ust. 9 pkt 4 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 108. 2. Plan ruchu zakładu górniczego określa: 1) strukturę organizacyjną zakładu górniczego, w szczególności przez wskazanie stanowisk osób kierownictwa i dozoru ruchu; 1a) granice zakładu górniczego; 2) szczegółowe przedsięwzięcia niezbędne w celu zapewnienia: a) wykonywania działalności objętej koncesją, b) bezpieczeństwa powszechnego, c) bezpieczeństwa pożarowego, d) bezpieczeństwa osób przebywających w zakładzie górniczym, w	

	działalności. W odpowiedzi na powiadomienie dotyczące projektu właściwy organ wydaje opinie, które należy uwzględnić w sprawozdaniu dotyczącym poważnych zagrożeń.		szczegółności dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy, e) racjonalnej gospodarki złożem, f) ochrony elementów środowiska, g) ochrony obiektów budowlanych, h) zapobiegania szkodom i ich naprawy. Art. 108. 2b. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej plan ruchu zakładu górniczego zawiera także: 1) analizę poważnych zagrożeń dla zakładu górniczego, rozumianych jako sytuacje mogące potencjalnie doprowadzić do niebezpiecznego zdarzenia lub wypadku; 2) opis systemu zarządzania środowiskiem i bezpieczeństwem ruchu zakładu górniczego; 3) opis systemu niezależnej weryfikacji, o którym mowa w art. 117a ust. 1 pkt 2. 2c. Przedsiębiorca konsultuje projekt analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, z przedstawicielami pracowników zakładu górniczego. 2d. Przedsiębiorca dokonuje przeglądu analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, nie rzadziej niż co 5 lat, przy czym pierwszego przeglądu dokonuje nie później niż w terminie 5 lat od dnia zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego. Art. 108. 9: „4) w przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej: a) oświadczenie przedsiębiorcy i kierownika ruchu zakładu górniczego, że plan ruchu zakładu górniczego zapewnia bezpieczne prowadzenie ruchu tego zakładu, b) analizę skuteczności reagowania w przypadku wycieku ropy naftowej, c) opinię rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego dotyczącą elementów planu ruchu zakładu górniczego określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 110, w zakresie przyjętych przez przedsiębiorcę rozwiązań technicznych zabezpieczających przed wystąpieniem niebezpiecznych zdarzeń lub wypadków, a także oświadczenie przedsiębiorcy i kierownika ruchu zakładu	

				górnictwa o sposobie jej uwzględnienia, d) politykę korporacyjną, o której mowa w ust. 9a.	
	4. W przypadku gdy istniejąca instalacja wydobywcza ma stanąć na wodach obszarów morskich państwa członkowskiego lub opuścić te wody, operator powiadamia właściwy organ na piśmie przed dniem, w którym dana instalacja wydobywcza ma stanąć na wodach obszarów morskich państwa członkowskiego lub opuścić te wody.	T	Art. 108 ust 2 i 2a ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 108. 2. Plan ruchu zakładu górnictwa określa: 1) strukturę organizacyjną zakładu górnictwa, w szczególności przez wskazanie stanowisk osób kierownictwa i dozoru ruchu; 1a) granice zakładu górnictwa; 2) szczegółowe przedsięwzięcia niezbędne w celu zapewnienia: a) wykonywania działalności objętej koncesją, b) bezpieczeństwa powszechnego, c) bezpieczeństwa pożarowego, d) bezpieczeństwa osób przebywających w zakładzie górnictwa, w szczególności dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy, e) racjonalnej gospodarki złożem, f) ochrony elementów środowiska, g) ochrony obiektów budowlanych, h) zapobiegania szkodom i ich naprawy. 2a. Plan ruchu zakładu górnictwa prowadzącego podziemne składowanie dwutlenku węgla określa również przedsięwzięcia niezbędne w celu zapewnienia bezpieczeństwa podziemnego składowania dwutlenku węgla, w tym: 1) przedsięwzięcia mające na celu zapobieżenie wystąpieniu wycieków dwutlenku węgla oraz wydostaniu się dwutlenku węgla, poza kompleks podziemnego składowania dwutlenku węgla, a także przedsięwzięcia mające na celu zapobieżenie innym nieprawidłowościom w procesie podziemnego składowania dwutlenku węgla, które mogą powodować zagrożenie bezpieczeństwa powszechnego lub zdrowie i życie ludzi oraz środowiska; 2) działania naprawcze; 3) przedsięwzięcia, które będą podejmowane po zamknięciu, podziemnego składowiska dwutlenku węgla, ze szczególnym uwzględnieniem ich uwarunkowań technicznych. Art. 108. 2b. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej plan ruchu zakładu górnictwa zawiera także: 1) analizę poważnych zagrożeń dla zakładu górnictwa, rozumianych jako	

				sytuacje mogące potencjalnie doprowadzić do niebezpiecznego zdarzenia lub wypadku; 2) opis systemu zarządzania środowiskiem i bezpieczeństwem ruchu zakładu górniczego; 3) opis systemu niezależnej weryfikacji, o którym mowa w art. 117a ust. 1 pkt 2. 2c. Przedsiębiorca konsultuje projekt analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, z przedstawicielami pracowników zakładu górniczego. 2d. Przedsiębiorca dokonuje przeglądu analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, nie rzadziej niż co 5 lat, przy czym pierwszego przeglądu dokonuje nie później niż w terminie 5 lat od dnia zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego.	
	5. Powiadomienie dotyczące przeniesienia, wymagane na podstawie ust. 1 lit. j), jest przekazywane właściwemu organowi na wystarczająco wczesnym etapie zaproponowanego działania, aby umożliwić operatorowi uwzględnienie wszelkich kwestii podniesionych przez właściwy organ podczas przygotowywania sprawozdania dotyczącego poważnych zagrożeń.	T	Art. 108 ust 2 i 2a ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 108. 2. Plan ruchu zakładu górniczego określa: 1) strukturę organizacyjną zakładu górniczego, w szczególności przez wskazanie stanowisk osób kierownictwa i dozoru ruchu; 1a) granice zakładu górniczego; 2) szczegółowe przedsięwzięcia niezbędne w celu zapewnienia: a) wykonywania działalności objętej koncesją, b) bezpieczeństwa powszechnego, c) bezpieczeństwa pożarowego, d) bezpieczeństwa osób przebywających w zakładzie górniczym, w szczególności dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy, e) racjonalnej gospodarki złożem, f) ochrony elementów środowiska, g) ochrony obiektów budowlanych, h) zapobiegania szkodom i ich naprawy. 2a. Plan ruchu zakładu górniczego prowadzącego podziemne składowanie dwutlenku węgla określa również przedsięwzięcia niezbędne w celu zapewnienia bezpieczeństwa podziemnego składowania dwutlenku węgla, w tym: 1) przedsięwzięcia mające na celu zapobieżenie wystąpieniu wycieków dwutlenku węgla oraz wydostaniu się dwutlenku węgla, poza kompleks podziemnego składowania dwutlenku węgla, a także przedsięwzięcia mające na celu zapobieżenie innym nieprawidłowościom w procesie podziemnego składowania dwutlenku węgla, które mogą powodować zagrożenie	

				bezpieczeństwa powszechnego lub zdrowie i życie ludzi oraz środowiska; 2) działania naprawcze; 3) przedsięwzięcia, które będą podejmowane po zamknięciu, podziemnego składowiska dwutlenku węgla, ze szczególnym uwzględnieniem ich uwarunkowań technicznych. Art. 108. 2b. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej plan ruchu zakładu górniczego zawiera także: 1) analizę poważnych zagrożeń dla zakładu górniczego, rozumianych jako sytuacje mogące potencjalnie doprowadzić do niebezpiecznego zdarzenia lub wypadku; 2) opis systemu zarządzania środowiskiem i bezpieczeństwem ruchu zakładu górniczego; 3) opis systemu niezależnej weryfikacji, o którym mowa w art. 117a ust. 1 pkt 2. 2c. Przedsiębiorca konsultuje projekt analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, z przedstawicielami pracowników zakładu górniczego. 2d. Przedsiębiorca dokonuje przeglądu analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, nie rzadziej niż co 5 lat, przy czym pierwszego przeglądu dokonuje nie później niż w terminie 5 lat od dnia zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego.	
	6. W przypadku gdy przed przekazaniem sprawozdania dotyczącego poważnych zagrożeń dokonywana zostanie istotna zmiana mająca wpływ na powiadomienie dotyczące projektu lub powiadomienie dotyczące przeniesienia, właściwy organ zostaje o tej zmianie jak najszybciej powiadomiony.	T	Art. 105 ust. 1 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 105. 1. Ruch zakładu górniczego prowadzi się w sposób zgodny z przepisami prawa, w szczególności na podstawie planu ruchu zakładu górniczego, a także zgodnie z zasadami techniki górniczej.	
	7. Sprawozdanie dotyczące poważnych zagrożeń, wymagane na podstawie ust. 1 lit. e), jest przekazywane właściwemu	T	Art. 108 ust. 8 ustawy – Prawo geologiczne i	Art. 108. 8. Wniosek o zatwierdzenie planu ruchu zakładu górniczego przedkłada się co najmniej na 30 dni przed dniem zamierzonego rozpoczęcia wykonywania robót, z tym że w przypadku wykonywania robót geologicznych związanych z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złoża węglowodorów termin ten wynosi 14	

	organowi w terminie ustalonym przez właściwy organ, który przypada przed planowanym rozpoczęciem działalności.		górnice	dni.	
<i>Artykuł 12</i> Sprawozdanie dotyczące poważnych zagrożeń w odniesieniu do instalacji wydobywczej	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby operator sporządził sprawozdanie dotyczące poważnych zagrożeń w odniesieniu do instalacji wydobywczej, które ma być przekazane na podstawie art. 11 ust. 1 lit. e). Sprawozdanie to zawiera informacje określone w załączniku I część 2 i 5, i jest aktualizowane w stosownych przypadkach lub gdy tego żąda właściwy organ.	T	Art. 108 ust. 2b – 2e, art. 109 ust. 6 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 108. 2b. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej plan ruchu zakładu górniczego zawiera także: 1) analizę poważnych zagrożeń dla zakładu górniczego, rozumianych jako sytuacje mogące potencjalnie doprowadzić do niebezpiecznego zdarzenia lub wypadku; 2) opis systemu zarządzania środowiskiem i bezpieczeństwem ruchu zakładu górniczego; 3) opis systemu niezależnej weryfikacji, o którym mowa w art. 117a ust. 1 pkt 2. 2c. Przedsiębiorca konsultuje projekt analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, z przedstawicielami pracowników zakładu górniczego. 2d. Przedsiębiorca dokonuje przeglądu analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, nie rzadziej niż co 5 lat, przy czym pierwszego przeglądu dokonuje nie później niż w terminie 5 lat od dnia zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego. 2e. Wyniki przeglądu, o którym mowa w ust. 2d, przedsiębiorca przekazuje właściwemu organowi nadzoru górniczego, w terminie 14 dni od dnia zakończenia przeglądu. Art. 109. 6. Przedsiębiorca wykonujący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej sporządza dodatek do planu ruchu zakładu górniczego w przypadku gdy: 1) przegląd, o którym mowa w art. 108 ust. 2d lub art. 108a ust. 1, wykazał potrzebę wprowadzenia zmian w planie ruchu zakładu górniczego; 2) właściwy organ nadzoru górniczego nakazał, w drodze decyzji, o której mowa w ust. 5, dokonanie zmian w planie ruchu zakładu górniczego.	
	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby przedstawiciele pracowników byli konsultowani na odpowiednich etapach przygotowywania sprawozdania	T	Art. 108 ust. 2b – 2e ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 108. 2b. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej plan ruchu zakładu górniczego zawiera także: 1) analizę poważnych zagrożeń dla zakładu górniczego, rozumianych jako sytuacje mogące potencjalnie doprowadzić do niebezpiecznego zdarzenia lub	

	dotyczącego poważnych zagrożeń w odniesieniu do instalacji wydobywczej oraz aby w tym celu przekazywane były dowody zgodnie z załącznikiem I część 2 pkt 3.			wypadku; 2) opis systemu zarządzania środowiskiem i bezpieczeństwem ruchu zakładu górniczego; 3) opis systemu niezależnej weryfikacji, o którym mowa w art. 117a ust. 1 pkt 2. 2c. Przedsiębiorca konsultuje projekt analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, z przedstawicielami pracowników zakładu górniczego.	
	3. Sprawozdanie dotyczące poważnych zagrożeń w odniesieniu do instalacji wydobywczej może być sporządzone w odniesieniu do grupy instalacji pod warunkiem uzyskania zgody właściwego organu.	N	Art. 108 ust. 1 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	W polskim systemie prawa geologicznego i górniczego nie ma możliwości uzyskiwania odrębnej zgody – plan ruchu zakładu górniczego jest sporządzany odrębnie dla każdego ruchu. Art. 108. 1. Plan ruchu zakładu górniczego sporządza przedsiębiorca, odrębnie dla każdego zakładu górniczego.	
	4. W przypadku gdy do potwierdzenia sprawozdania dotyczącego poważnych zagrożeń niezbędne są dodatkowe informacje, państwa członkowskie zapewniają, aby na wniosek właściwego organu operator dostarczył takich informacji i wprowadził wszelkie niezbędne zmiany do przekazanego sprawozdania dotyczącego poważnych zagrożeń.	T	Art. 108 ust. 2b – 2e, art. 109 ust. 6 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 108. 2b. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej plan ruchu zakładu górniczego zawiera także: 1) analizę poważnych zagrożeń dla zakładu górniczego, rozumianych jako sytuacje mogące potencjalnie doprowadzić do niebezpiecznego zdarzenia lub wypadku; 2) opis systemu zarządzania środowiskiem i bezpieczeństwem ruchu zakładu górniczego; 3) opis systemu niezależnej weryfikacji, o którym mowa w art. 117a ust. 1 pkt 2. 2c. Przedsiębiorca konsultuje projekt analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, z przedstawicielami pracowników zakładu górniczego. 2d. Przedsiębiorca dokonuje przeglądu analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, nie rzadziej niż co 5 lat, przy czym pierwszego przeglądu dokonuje nie później niż w terminie 5 lat od dnia zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego. 2e. Wyniki przeglądu, o którym mowa w ust. 2d, przedsiębiorca przekazuje właściwemu organowi nadzoru górniczego, w terminie 14 dni od dnia zakończenia przeglądu.	

				Art. 109. 6. Przedsiębiorca wykonujący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej sporządza dodatek do planu ruchu zakładu górniczego w przypadku gdy: 1) przegląd, o którym mowa w art. 108 ust. 2d lub art. 108a ust. 1, wykazał potrzebę wprowadzenia zmian w planie ruchu zakładu górniczego; 2) właściwy organ nadzoru górniczego nakazał, w drodze decyzji, o której mowa w ust. 5, dokonanie zmian w planie ruchu zakładu górniczego.	
	5. W przypadku gdy należy dokonać modyfikacji instalacji wydobywczej, które prowadzą do istotnej zmiany, lub gdy przewidziany jest demontaż stałej instalacji wydobywczej, operator sporządza zmienione sprawozdanie dotyczące poważnych zagrożeń, które ma być przekazane na podstawie art. 11 ust. 1 lit. f) w terminie ustalonym przez właściwy organ, zgodnie z załącznikiem I część 6.	T	Art. 108 ust. 8 i art. 109 ust. 1 i 6 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 108. 8. Wniosek o zatwierdzenie planu ruchu zakładu górniczego przedkłada się co najmniej na 30 dni przed dniem zamierzonego rozpoczęcia wykonywania robót, z tym że w przypadku wykonywania robót geologicznych związanych z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złoża węglowodorów termin ten wynosi 14 dni. Art. 109. 1. Zmiany planu ruchu zakładu górniczego dokonuje się w formie dodatku do planu, w trybie: 1) przewidzianym dla zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego; 2) uproszczonym - jeżeli zmiany nie dotyczą bezpieczeństwa powszechnego, bezpieczeństwa pożarowego, bezpieczeństwa osób przebywających w zakładzie górniczym, bezpieczeństwa ruchu zakładu górniczego, gospodarki złożem, ochrony środowiska, robót budowlanych, ochrony obiektów budowlanych oraz zapobiegania szkodom i ich naprawy. Art. 109. 6. Przedsiębiorca wykonujący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej sporządza dodatek do planu ruchu zakładu górniczego w przypadku gdy: 1) przegląd, o którym mowa w art. 108 ust. 2d lub art. 108a ust. 1, wykazał potrzebę wprowadzenia zmian w planie ruchu zakładu górniczego; 2) właściwy organ nadzoru górniczego nakazał, w drodze decyzji, o której mowa w ust. 5, dokonanie zmian w planie ruchu zakładu górniczego.	
	6. Państwa członkowskie zapewniają, aby planowane modyfikacje nie były realizowane	T	Art. 108 ust. 11 i art. 109 ust. 1 ustawy –	Art. 108. 11. Plan ruchu zakładu górniczego zatwierdza właściwy organ nadzoru górniczego, w drodze decyzji.	

	ani nie rozpoczynał się demontaż, dopóki właściwy organ nie potwierdzi zmienionego sprawozdania dotyczącego poważnych zagrożeń w odniesieniu do instalacji wydobywczej.		Prawo geologiczne i górnicze	Art. 109. 1. Zmiany planu ruchu zakładu górniczego dokonuje się w formie dodatku do planu, w trybie: 1) przewidzianym dla zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego; 2) uproszczonym - jeżeli zmiany nie dotyczą bezpieczeństwa powszechnego, bezpieczeństwa pożarowego, bezpieczeństwa osób przebywających w zakładzie górniczym, bezpieczeństwa ruchu zakładu górniczego, gospodarki złożem, ochrony środowiska, robót budowlanych, ochrony obiektów budowlanych oraz zapobiegania szkodom i ich naprawy.	
	7. Sprawozdanie dotyczące poważnych zagrożeń w odniesieniu do instalacji wydobywczej podlega szczegółowemu regularnemu przeglądowi, przeprowadzanemu przez operatora co pięć lat lub częściej, lub wcześniej, gdy tego żąda właściwy organ. Wyniki przeglądu przedstawiane są właściwemu organowi.	T	Art. 108 ust. 2b – 2e, art. 108a, art. 109 ust. 5 i 6 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 108. 2b. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej plan ruchu zakładu górniczego zawiera także: 1) analizę poważnych zagrożeń dla zakładu górniczego, rozumianych jako sytuacje mogące potencjalnie doprowadzić do niebezpiecznego zdarzenia lub wypadku; 2) opis systemu zarządzania środowiskiem i bezpieczeństwem ruchu zakładu górniczego; 3) opis systemu niezależnej weryfikacji, o którym mowa w art. 117a ust. 1 pkt 2. 2c. Przedsiębiorca konsultuje projekt analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, z przedstawicielami pracowników zakładu górniczego. 2d. Przedsiębiorca dokonuje przeglądu analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, nie rzadziej niż co 5 lat, przy czym pierwszego przeglądu dokonuje nie później niż w terminie 5 lat od dnia zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego. 2e. Wyniki przeglądu, o którym mowa w ust. 2d, przedsiębiorca przekazuje właściwemu organowi nadzoru górniczego, w terminie 14 dni od dnia zakończenia przeglądu. Art. 108a. 1. W przypadku gdy wynika to z wniosku pokontrolnego lub ustaleń stanu faktycznego i przyczyny niebezpiecznych zdarzeń lub wypadków, właściwy organ nadzoru górniczego, wzywa przedsiębiorcę, w drodze postanowienia, do dokonania przeglądu analizy, o której mowa w art. 108 ust. 2b pkt 1. 2. Przedsiębiorca dokonuje przeglądu analizy oraz przekazuje jego wyniki właściwemu organowi nadzoru górniczego w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia, o którym mowa w ust. 1.	

				Art. 109. 5. Właściwy organ nadzoru górniczego, w przypadku niezbędnym do zapewnienia bezpieczeństwa zakładu górniczego, jego pracowników, bezpieczeństwa powszechnego lub środowiska, w drodze decyzji, nakazuje przedsiębiorcy wykonującemu działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej dokonanie zmian w planie ruchu zakładu górniczego, określając zakres tych zmian oraz termin przekazania do zatwierdzenia dodatku do planu ruchu zakładu górniczego, nie krótszy niż 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Art. 109.6. Przedsiębiorca wykonujący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej dokonuje zmiany planu ruchu zakładu górniczego w przypadku gdy: 1) przegląd, o którym mowa w art. 108 ust. 2d lub art. 108a ust. 1, wykazał potrzebę wprowadzenia zmian w planie ruchu zakładu górniczego albo 2) właściwy organ nadzoru górniczego nakazał, w drodze decyzji, o której mowa w ust. 5, dokonanie zmian w planie ruchu zakładu górniczego.	
<i>Artykuł 13</i> Sprawozdanie dotyczące poważnych zagrożeń w odniesieniu do instalacji innej niż wydobywacza	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściciel sporządził sprawozdanie dotyczące poważnych zagrożeń w odniesieniu do instalacji innej niż wydobywacza, które ma być przekazane na podstawie art. 11 ust. 1 lit. e). Sprawozdanie to zawiera informacje określone w załączniku I część 3 i 5, i jest aktualizowane w stosownych przypadkach lub gdy tego żąda właściwy organ.	T	Art. 108 ust. 2b – 2e, art. 109 ust. 6 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 108. 2b. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej plan ruchu zakładu górniczego zawiera także: 1) analizę poważnych zagrożeń dla zakładu górniczego, rozumianych jako sytuacje mogące potencjalnie doprowadzić do niebezpiecznego zdarzenia lub wypadku; 2) opis systemu zarządzania środowiskiem i bezpieczeństwem ruchu zakładu górniczego; 3) opis systemu niezależnej weryfikacji, o którym mowa w art. 117a ust. 1 pkt 2. 2c. Przedsiębiorca konsultuje projekt analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, z przedstawicielami pracowników zakładu górniczego. 2d. Przedsiębiorca dokonuje przeglądu analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, nie rzadziej niż co 5 lat, przy czym pierwszego przeglądu dokonuje nie później niż w terminie 5 lat od dnia zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego.	

				2e. Wyniki przeglądu, o którym mowa w ust. 2d, przedsiębiorca przekazuje właściwemu organowi nadzoru górniczego, w terminie 14 dni od dnia zakończenia przeglądu. Art. 109. 6. Przedsiębiorca wykonujący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej dokonuje zmiany planu ruchu zakładu górniczego w przypadku gdy: 1) przegląd, o którym mowa w art. 108 ust. 2d lub art. 108a ust. 1, wykazał potrzebę wprowadzenia zmian w planie ruchu zakładu górniczego albo 2) właściwy organ nadzoru górniczego nakazał, w drodze decyzji, o której mowa w ust. 5, dokonanie zmian w planie ruchu zakładu górniczego.	
	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby przedstawiciele pracowników byli konsultowani na odpowiednich etapach przygotowywania sprawozdania dotyczącego poważnych zagrożeń w odniesieniu do instalacji innej niż wydobywcza oraz aby w tym celu przekazywane były dowody zgodnie z załącznikiem I część 3 pkt 2.	T	Art. 1 pkt 15 lit. a projektu	Art. 108. 2b. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej plan ruchu zakładu górniczego zawiera także: 1) analizę poważnych zagrożeń dla zakładu górniczego, rozumianych jako sytuacje mogące potencjalnie doprowadzić do niebezpiecznego zdarzenia lub wypadku; 2) opis systemu zarządzania środowiskiem i bezpieczeństwem ruchu zakładu górniczego; 3) opis systemu niezależnej weryfikacji, o którym mowa w art. 117a ust. 1 pkt 2. 2c. Przedsiębiorca konsultuje projekt analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, z przedstawicielami pracowników zakładu górniczego. 2d. Przedsiębiorca dokonuje przeglądu analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, nie rzadziej niż co 5 lat, przy czym pierwszego przeglądu dokonuje nie później niż w terminie 5 lat od dnia zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego. 2e. Wyniki przeglądu, o którym mowa w ust. 2d, przedsiębiorca przekazuje właściwemu organowi nadzoru górniczego, w terminie 14 dni od dnia zakończenia przeglądu.	
	3. W przypadku gdy do potwierdzenia sprawozdania dotyczącego poważnych zagrożeń w odniesieniu do instalacji innej niż wydobywcza niezbędne są	T	Art. 108 ust. 2b – 2e, art. 108a, art. 109 ust. 6 ustawy – Prawo	Art. 108. 2b. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej plan ruchu zakładu górniczego zawiera także: 1) analizę poważnych zagrożeń dla zakładu górniczego, rozumianych jako sytuacje mogące potencjalnie doprowadzić do niebezpiecznego zdarzenia lub	

	dodatkowe informacje, państwa członkowskie wymagają, aby na wniosek właściwego organu operator lub właściciel dostarczył takich informacji i wprowadził wszelkie niezbędne zmiany do przekazanego sprawozdania dotyczącego poważnych zagrożeń.		geologiczne i górnicze	wypadku; 2) opis systemu zarządzania środowiskiem i bezpieczeństwem ruchu zakładu górniczego; 3) opis systemu niezależnej weryfikacji, o którym mowa w art. 117a ust. 1 pkt 2. 2c. Przedsiębiorca konsultuje projekt analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, z przedstawicielami pracowników zakładu górniczego. 2d. Przedsiębiorca dokonuje przeglądu analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, nie rzadziej niż co 5 lat, przy czym pierwszego przeglądu dokonuje nie później niż w terminie 5 lat od dnia zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego. 2e. Wyniki przeglądu, o którym mowa w ust. 2d, przedsiębiorca przekazuje właściwemu organowi nadzoru górniczego, w terminie 14 dni od dnia zakończenia przeglądu. Art. 108a. 1. W przypadku gdy wynika to z wniosku pokontrolnego lub ustaleń stanu faktycznego i przyczyny niebezpiecznych zdarzeń lub wypadków, właściwy organ nadzoru górniczego, wzywa przedsiębiorcę, w drodze postanowienia, do dokonania przeglądu analizy, o której mowa w art. 108 ust. 2b pkt 1. 2. Przedsiębiorca dokonuje przeglądu analizy oraz przekazuje jego wyniki właściwemu organowi nadzoru górniczego w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia, o którym mowa w ust. 1. Art. 109. 6. Przedsiębiorca wykonujący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej dokonuje zmiany planu ruchu zakładu górniczego w przypadku gdy: 1) przegląd, o którym mowa w art. 108 ust. 2d lub art. 108a ust. 1, wykazał potrzebę wprowadzenia zmian w planie ruchu zakładu górniczego albo 2) właściwy organ nadzoru górniczego nakazał, w drodze decyzji, o której mowa w ust. 5, dokonanie zmian w planie ruchu zakładu górniczego.	
	4. W przypadku gdy należy dokonać modyfikacji instalacji innej niż wydobywcza, które	T	Art. 108 ust. 8 i art. 109 ust. 1 i 6 ustawy –	Art. 108. 8. Wniosek o zatwierdzenie planu ruchu zakładu górniczego przedkłada się co najmniej na 30 dni przed dniem zamierzonego rozpoczęcia wykonywania robót, z tym że w przypadku wykonywania robót geologicznych związanych z	

	prowadzą do istotnej zmiany, lub gdy przewidziany jest demontaż stałej instalacji innej niż wydobywcza, właściciel sporządza zmienione sprawozdanie dotyczące poważnych zagrożeń, które ma być przekazane na podstawie art. 11 ust. 1 lit. f) w terminie ustalonym przez właściwy organ, zgodnie z załącznikiem I część 6 pkt 1, 2 i 3.		Prawo geologiczne i górnicze	poszukiwaniem i rozpoznawaniem złoża węglowodorów termin ten wynosi 14 dni. Art. 109. 1. Zmiany planu ruchu zakładu górniczego dokonuje się w formie dodatku do planu, w trybie: 1) przewidzianym dla zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego; 2) uproszczonym - jeżeli zmiany nie dotyczą bezpieczeństwa powszechnego, bezpieczeństwa pożarowego, bezpieczeństwa osób przebywających w zakładzie górniczym, bezpieczeństwa ruchu zakładu górniczego, gospodarki złożem, ochrony środowiska, robót budowlanych, ochrony obiektów budowlanych oraz zapobiegania szkodom i ich naprawy. Art. 109. 6. Przedsiębiorca wykonujący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej dokonuje zmiany planu ruchu zakładu górniczego w przypadku gdy: 1) przegląd, o którym mowa w art. 108 ust. 2d lub art. 108a ust. 1, wykazał potrzebę wprowadzenia zmian w planie ruchu zakładu górniczego albo 2) właściwy organ nadzoru górniczego nakazał, w drodze decyzji, o której mowa w ust. 5, dokonanie zmian w planie ruchu zakładu górniczego.	
	5. W odniesieniu do stałej instalacji innej niż wydobywcza, państwa członkowskie zapewniają, aby planowane modyfikacje nie były realizowane ani nie rozpoczynał się demontaż, dopóki właściwy organ nie potwierdzi zmienionego sprawozdania dotyczącego poważnych zagrożeń w odniesieniu do stałej instalacji innej niż wydobywcza.	T	Art. 108 ust. 11 i art. 109 ust. 1 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 108. 11. Plan ruchu zakładu górniczego zatwierdza właściwy organ nadzoru górniczego, w drodze decyzji. Art. 109. 1. Zmiany planu ruchu zakładu górniczego dokonuje się w formie dodatku do planu, w trybie: 1) przewidzianym dla zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego; 2) uproszczonym - jeżeli zmiany nie dotyczą bezpieczeństwa powszechnego, bezpieczeństwa pożarowego, bezpieczeństwa osób przebywających w zakładzie górniczym, bezpieczeństwa ruchu zakładu górniczego, gospodarki złożem, ochrony środowiska, robót budowlanych, ochrony obiektów budowlanych oraz zapobiegania szkodom i ich naprawy.	
	6. W odniesieniu do ruchomej instalacji innej niż wydobywcza,	T	Art. 108 ust. 11 i art. 109 ust. 1	Art. 108. 11. Plan ruchu zakładu górniczego zatwierdza właściwy organ nadzoru górniczego, w drodze decyzji.	

	państwa członkowskie zapewniają, aby planowane modyfikacje nie były realizowane, dopóki właściwy organ nie potwierdzi zmienionego sprawozdania dotyczącego poważnych zagrożeń w odniesieniu do ruchomej instalacji innej niż wydobywca.		ustawy – Prawo geologiczne i górnictwo	Art. 109. 1. Zmiany planu ruchu zakładu górniczego dokonuje się w formie dodatku do planu, w trybie: 1) przewidzianym dla zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego; 2) uproszczonym - jeżeli zmiany nie dotyczą bezpieczeństwa powszechnego, bezpieczeństwa pożarowego, bezpieczeństwa osób przebywających w zakładzie górniczym, bezpieczeństwa ruchu zakładu górniczego, gospodarki złożem, ochrony środowiska, robót budowlanych, ochrony obiektów budowlanych oraz zapobiegania szkodom i ich naprawy.	
	7. Sprawozdanie dotyczące poważnych zagrożeń w odniesieniu do instalacji innej niż wydobywca podlega szczegółowemu regularnemu przeglądowi, przeprowadzanemu przez właściciela co 5 lat lub częściej, lub wcześniej, gdy tego żąda właściwy organ. Wyniki przeglądu przedstawiane są właściwemu organowi.	T	Art. 108 ust. 2b – 2e, art. 108a, art. 109 ust. 5 i 6 ustawy – Prawo geologiczne i górnictwo	Art. 108. 2b. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej plan ruchu zakładu górniczego zawiera także: 1) analizę poważnych zagrożeń dla zakładu górniczego, rozumianych jako sytuacje mogące potencjalnie doprowadzić do niebezpiecznego zdarzenia lub wypadku; 2) opis systemu zarządzania środowiskiem i bezpieczeństwem ruchu zakładu górniczego; 3) opis systemu niezależnej weryfikacji, o którym mowa w art. 117a ust. 1 pkt 2. 2c. Przedsiębiorca konsultuje projekt analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, z przedstawicielami pracowników zakładu górniczego. 2d. Przedsiębiorca dokonuje przeglądu analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, nie rzadziej niż co 5 lat, przy czym pierwszego przeglądu dokonuje nie później niż w terminie 5 lat od dnia zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego. 2e. Wyniki przeglądu, o którym mowa w ust. 2d, przedsiębiorca przekazuje właściwemu organowi nadzoru górniczego, w terminie 14 dni od dnia zakończenia przeglądu. Art. 108a. 1. W przypadku gdy wynika to z wniosku pokontrolnego lub ustaleń stanu faktycznego i przyczyny niebezpiecznych zdarzeń lub wypadków, właściwy organ nadzoru górniczego, wzywa przedsiębiorcę, w drodze postanowienia, do dokonania przeglądu analizy, o której mowa w art. 108 ust. 2b pkt 1. 2. Przedsiębiorca dokonuje przeglądu analizy oraz przekazuje jego wyniki właściwemu organowi nadzoru górniczego w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia, o którym mowa w ust. 1.	

				Art. 109. 5. Właściwy organ nadzoru górniczego, w przypadku niezbędnym do zapewnienia bezpieczeństwa zakładu górniczego, jego pracowników, bezpieczeństwa powszechnego lub środowiska, w drodze decyzji, nakazuje przedsiębiorcy wykonującemu działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej dokonanie zmian w planie ruchu zakładu górniczego, określając zakres tych zmian oraz termin przekazania do zatwierdzenia dodatku do planu ruchu zakładu górniczego, nie krótszy niż 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Art. 109. 6. Przedsiębiorca wykonujący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej dokonuje zmiany planu ruchu zakładu górniczego w przypadku gdy: 1) przegląd, o którym mowa w art. 108 ust. 2d lub art. 108a ust. 1, wykazał potrzebę wprowadzenia zmian w planie ruchu zakładu górniczego albo 2) właściwy organ nadzoru górniczego nakazał, w drodze decyzji, o której mowa w ust. 5, dokonanie zmian w planie ruchu zakładu górniczego.	
<i>Artykuł 14</i> Wewnętrzne plany reagowania w przypadku awarii	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby operatorzy lub właściciele, w zależności od okoliczności, opracowali wewnętrzne plany reagowania w przypadku awarii, które mają być przekazane na podstawie art. 11 ust. 1 lit. g). Plany opracowywane są zgodnie z art. 28, przy uwzględnieniu oceny ryzyka wystąpienia poważnych awarii dokonanej w trakcie sporządzania najnowszego sprawozdania dotyczącego poważnych zagrożeń. Plany obejmują analizę	T	Art. 122 ust. 11a ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 122. 11a. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej plan ratownictwa górniczego jest opracowywany z uwzględnieniem: 1) oceny ryzyka wystąpienia niebezpiecznych zdarzeń lub wypadków, dokonanej w trakcie sporządzania planu ruchu zakładu górniczego oraz analizy skuteczności reagowania w przypadku wycieku ropy naftowej; 2) krajowego planu zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń środowiska morskiego, o którym mowa w art. 24 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Dz. U. z 2015 r. poz. 434 i 881, z 2016 r. poz. 1954 oraz z 2017 r. poz. 32); 3) otrzymanych od Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego informacji o poważnym zagrożeniu dla zakładu górniczego związanym z działalnością polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich innego niż Rzeczpospolita Polska państwa	

	skuteczności reagowania w przypadku wycieku ropy naftowej.			członkowskiego Unii Europejskiej.	
	2. W przypadku gdy ruchoma instalacja inna niż wydobywcza ma być wykorzystana do wykonywania operacji na odwiercie, wewnętrzny plan reagowania w przypadku awarii w odniesieniu do takiej instalacji uwzględnia ocenę ryzyka dokonaną w trakcie sporządzania powiadomienia dotyczącego operacji na odwiercie, które ma być przekazane na podstawie art. 11 ust. 1 lit. h). W przypadku gdy wewnętrzny plan reagowania w przypadku awarii musi zostać zmieniony w związku ze szczególnym charakterem lub szczególną lokalizacją odwiertu, państwa członkowskie zapewniają, aby operator odwiertu przekazał właściwemu organowi zmieniony wewnętrzny plan reagowania w przypadku awarii lub jego odpowiedni opis w celu uzupełnienia danego powiadomienia dotyczącego operacji na odwiercie.	T	Art. 122 ust. 11b ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 122. 11b. Zmiany w planie, o którym mowa w ust. 11a, są dokonywane w szczególności w przypadku: 1) zmiany uwarunkowań istniejących w trakcie sporządzenia planu ratownictwa górniczego; 2) zmiany w planie ruchu zakładu górniczego, jeżeli zmiana ta ma wpływ na plan ratownictwa górniczego; 3) gdy przegląd, o którym mowa w art. 108 ust. 2d albo art. 108a ust. 1, wykazał potrzebę wprowadzenia zmian w planie ratownictwa górniczego.	
	3. W przypadku gdy instalacja inna niż wydobywcza ma być wykorzystana do wykonywania działalności połączonej, wewnętrzny plan reagowania w	T	Art. 122 ust. 11b-d ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 122. 11b. Zmiany w planie, o którym mowa w ust. 11a, są dokonywane w szczególności w przypadku: 1) zmiany uwarunkowań istniejących w trakcie sporządzenia planu ratownictwa górniczego; 2) zmiany w planie ruchu zakładu górniczego, jeżeli zmiana ta ma wpływ na	

	przypadku awarii zostaje zmieniony, aby objąć nim działalność połączoną, oraz przekazany właściwemu organowi w celu uzupełnienia danego powiadomienia dotyczącego działalności połączonej.			plan ratownictwa górniczego; 3) gdy przegląd, o którym mowa w art. 108 ust. 2d albo art. 108a ust. 1, wykazał potrzebę wprowadzenia zmian w planie ratownictwa górniczego. 11c. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej kierownik ruchu zakładu górniczego przekazuje właściwemu organowi nadzoru górniczego plan, o którym mowa w ust. 11a, oraz jego zmiany, niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni od dnia ich zatwierdzenia. 11d. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej przedsiębiorca: 1) przekazuje plan, o którym mowa w ust. 11a, oraz jego zmiany, niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni od dnia ich zatwierdzenia, podmiotowi, o którym mowa w art. 24 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki; 2) wyposaża zakład górniczy w sprzęt do realizacji planu ratownictwa górniczego oraz udostępnia go podmiotom, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki.	
<i>Artykuł 15</i> Powiadomienie dotyczące operacji na odwiercie i informacja dotycząca operacji na	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby operator odwiertu sporządził powiadomienie, które ma być przekazane właściwemu organowi na podstawie art. 11 ust. 1 lit. h). Powiadomienie przekazywane jest w terminie ustalonym przez właściwy organ, który przypada przed rozpoczęciem operacji na odwiercie. Powiadomienie dotyczące operacji na odwiercie zawiera dane szczegółowe dotyczące projektu odwiertu i	T	Art. 108 ust. 2, 7, 8 i 11, art. 108 ust. 2b-2e, art. 108 ust. 9 pkt 4 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 108. 2. Plan ruchu zakładu górniczego określa: 1) strukturę organizacyjną zakładu górniczego, w szczególności przez wskazanie stanowisk osób kierownictwa i dozoru ruchu; 1a) granice zakładu górniczego; 2) szczegółowe przedsięwzięcia niezbędne w celu zapewnienia: a) wykonywania działalności objętej koncesją, b) bezpieczeństwa powszechnego, c) bezpieczeństwa pożarowego, d) bezpieczeństwa osób przebywających w zakładzie górniczym, w szczególności dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy, e) racjonalnej gospodarki złożem, f) ochrony elementów środowiska, g) ochrony obiektów budowlanych, h) zapobiegania szkodom i ich naprawy.	

odwiercie	proponowanej operacji na odwiercie zgodnie z wymogami określonymi w załączniku I część 4. Obejmuje to analizę skuteczności reagowania w przypadku wycieku ropy naftowej.			7. Wniosek o zatwierdzenie planu ruchu zakładu górniczego przedkłada się organowi nadzoru górniczego właściwemu dla miejsca wykonywania robót objętych planem, a jeżeli roboty objęte planem będą wykonywane w granicach właściwości miejscowej co najmniej 2 organów nadzoru górniczego - organowi nadzoru górniczego właściwemu dla siedziby zakładu górniczego. 8. Wniosek o zatwierdzenie planu ruchu zakładu górniczego przedkłada się co najmniej na 30 dni przed dniem zamierzonego rozpoczęcia wykonywania robót, z tym że w przypadku wykonywania robót geologicznych związanych z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złoża węglowodorów termin ten wynosi 14 dni. 11. Plan ruchu zakładu górniczego zatwierdza właściwy organ nadzoru górniczego, w drodze decyzji. Art. 108. 2b. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej plan ruchu zakładu górniczego zawiera także: 1) analizę poważnych zagrożeń dla zakładu górniczego, rozumianych jako sytuacje mogące potencjalnie doprowadzić do niebezpiecznego zdarzenia lub wypadku; 2) opis systemu zarządzania środowiskiem i bezpieczeństwem ruchu zakładu górniczego; 3) opis systemu niezależnej weryfikacji, o którym mowa w art. 117a ust. 1 pkt 2. 2c. Przedsiębiorca konsultuje projekt analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, z przedstawicielami pracowników zakładu górniczego. 2d. Przedsiębiorca dokonuje przeglądu analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, nie rzadziej niż co 5 lat, przy czym pierwszego przeglądu dokonuje nie później niż w terminie 5 lat od dnia zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego. 2e. Wyniki przeglądu, o którym mowa w ust. 2d, przedsiębiorca przekazuje właściwemu organowi nadzoru górniczego, w terminie 14 dni od dnia zakończenia przeglądu. Art. 108. 9 : 4) w przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich	

				Rzeczypospolitej Polskiej: a) oświadczenie przedsiębiorcy i kierownika ruchu zakładu górniczego, że plan ruchu zakładu górniczego zapewnia bezpieczne prowadzenie ruchu tego zakładu, b) analizę skuteczności reagowania w przypadku wycieku ropy naftowej, c) opinię rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego dotyczącą elementów planu ruchu zakładu górniczego określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 110, w zakresie przyjętych przez przedsiębiorcę rozwiązań technicznych zabezpieczających przed wystąpieniem niebezpiecznych zdarzeń lub wypadków, a także oświadczenie przedsiębiorcy i kierownika ruchu zakładu górniczego o sposobie jej uwzględnienia, d) politykę korporacyjną, o której mowa w ust. 9a.	
	2. Przed rozpoczęciem operacji na odwiercie właściwy organ analizuje powiadomienie i, w razie konieczności, podejmuje odpowiednie działania, które mogą objąć zakaz rozpoczęcia działalności.	T	Art. 108 ust. 11 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 108. 11. Plan ruchu zakładu górniczego zatwierdza właściwy organ nadzoru górniczego, w drodze decyzji.	
	3. Państwa członkowskie zapewniają, aby operator odwiertu zaangażował niezależnego weryfikatora w planowanie i przygotowywanie istotnej zmiany w przekazanym powiadomieniu dotyczącym operacji na odwiercie na podstawie art. 17 ust. 4 lit. b) oraz aby natychmiastowo poinformował właściwy organ o każdej istotnej zmianie w przekazanym powiadomieniu dotyczącym operacji na odwiercie. Właściwy organ analizuje te zmiany i, w razie konieczności, podejmuje	T	Art. 72, art. 108 ust. 9 pkt 4, art. 117a, art. 109 ust. 1 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 72: 22) grupa XXII – badanie rozwiązań technicznych i organizacyjnych dotyczących poszukiwania, rozpoznawania i wydobywania węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej – wskazując zakresy czynności, w których mają być wykonywane zadania rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 118 ust. 4 oraz art. 120 ust. 1 i 2, a w przypadku grupy XXII – także zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 110. Art. 108. 9 : 4) w przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej: a) oświadczenie przedsiębiorcy i kierownika ruchu zakładu górniczego, że plan ruchu zakładu górniczego zapewnia bezpieczne prowadzenie ruchu tego zakładu,	

	odpowiednie działania.		b) analizę skuteczności reagowania w przypadku wycieku ropy naftowej, c) opinię rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego dotyczącą elementów planu ruchu zakładu górniczego określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 110, w zakresie przyjętych przez przedsiębiorcę rozwiązań technicznych zabezpieczających przed wystąpieniem niebezpiecznych zdarzeń lub wypadków, a także oświadczenie przedsiębiorcy i kierownika ruchu zakładu górniczego o sposobie jej uwzględnienia, d) politykę korporacyjną, o której mowa w ust. 9a. Art. 117a. 1. Przedsiębiorca wykonujący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany także: 1) opracować i wdrożyć, po zatwierdzeniu planu ruchu zakładu górniczego, a przed dniem rozpoczęcia prowadzenia ruchu zakładu górniczego, system umożliwiający gromadzenie i zapisywanie danych technicznych dotyczących tej działalności, z zabezpieczeniami, które uniemożliwią manipulację zgromadzonymi danymi; 2) ustanowić przed zatwierdzeniem planu ruchu zakładu górniczego i wdrożyć przed dniem rozpoczęcia prowadzenia ruchu zakładu górniczego system niezależnej weryfikacji rozwiązań technicznych i organizacyjnych dotyczących tej działalności, przeprowadzanej przez rzeczoznawcę do spraw ruchu zakładu górniczego, zapewniając, aby rzeczoznawca: a) nie opiniował elementów planu ruchu zakładu górniczego w zakresie, w którym uczestniczył w pracach nad tym planem, b) był niezależny od przedsiębiorcy, c) w porozumieniu z przedsiębiorcą ustalił sposób wzajemnego przepływu informacji. 2. System niezależnej weryfikacji obejmuje sposób wyboru rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego oraz sposób badania przez rzeczoznawcę rozwiązań technicznych i organizacyjnych dotyczących działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej. Art. 109. 1. Zmiany planu ruchu zakładu górniczego dokonuje się w formie dodatku do planu, w trybie:	

				1) przewidzianym dla zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego; 2) uproszczonym - jeżeli zmiany nie dotyczą bezpieczeństwa powszechnego, bezpieczeństwa pożarowego, bezpieczeństwa osób przebywających w zakładzie górniczym, bezpieczeństwa ruchu zakładu górniczego, gospodarki złożem, ochrony środowiska, robót budowlanych, ochrony obiektów budowlanych oraz zapobiegania szkodom i ich naprawy.	
	4. Państwa członkowskie zapewniają, aby operator odwiertu przekazywał właściwemu organowi sprawozdania z operacji na odwiercie zgodnie z wymogami określonymi w załączniku II. Sprawozdania są przekazywane w tygodniowych odstępach, począwszy od dnia rozpoczęcia operacji na odwiercie, lub w odstępach określonych przez właściwy organ.	T	Art. 117b ust. 1 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 117b. 1. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej kierownik ruchu zakładu górniczego przekazuje, co 7 dni, właściwemu organowi nadzoru górniczego sprawozdanie z realizacji planu ruchu zakładu górniczego. Pierwsze sprawozdanie przekazuje się w terminie 7 dni od dnia zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego.	
Artykuł 16 Powiadomienie dotyczące działalności połączonej	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby operatorzy i właściciele prowadzący działalność połączoną wspólnie sporządzili powiadomienie, które ma być przekazane na podstawie art. 11 ust. 1 lit. i). Powiadomienie zawiera informacje określone w załączniku I część 7. Państwa członkowskie zapewniają, aby jeden z operatorów przekazał właściwemu organowi powiadomienie dotyczące działalności połączonej. Powiadomienie to jest	T	Art. 108 ust. 2, 7, 8 i 11 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 108. 2. Plan ruchu zakładu górniczego określa: 1) strukturę organizacyjną zakładu górniczego, w szczególności przez wskazanie stanowisk osób kierownictwa i dozoru ruchu; 1a) granice zakładu górniczego; 2) szczegółowe przedsięwzięcia niezbędne w celu zapewnienia: a) wykonywania działalności objętej koncesją, b) bezpieczeństwa powszechnego, c) bezpieczeństwa pożarowego, d) bezpieczeństwa osób przebywających w zakładzie górniczym, w szczególności dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy, e) racjonalnej gospodarki złożem, f) ochrony elementów środowiska, g) ochrony obiektów budowlanych, h) zapobiegania szkodom i ich naprawy. 7. Wniosek o zatwierdzenie planu ruchu zakładu górniczego przedkłada się organowi nadzoru górniczego właściwemu dla miejsca wykonywania robót	

	przekazywane w terminie ustalonym przez właściwy organ, który przypada przed rozpoczęciem działalności połączonej.			objętych planem, a jeżeli roboty objęte planem będą wykonywane w granicach właściwości miejscowej co najmniej 2 organów nadzoru górniczego - organowi nadzoru górniczego właściwemu dla siedziby zakładu górniczego. 8. Wniosek o zatwierdzenie planu ruchu zakładu górniczego przedkłada się co najmniej na 30 dni przed dniem zamierzonego rozpoczęcia wykonywania robót, z tym że w przypadku wykonywania robót geologicznych związanych z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złoża węglowodorów termin ten wynosi 14 dni. 11. Plan ruchu zakładu górniczego zatwierdza właściwy organ nadzoru górniczego, w drodze decyzji.	
	2. Przed rozpoczęciem działalności połączonej właściwy organ analizuje powiadomienie i, w razie konieczności, podejmuje odpowiednie działania, które mogą objąć zakaz rozpoczęcia działalności.	T	Art. 108 ust. 11 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 108. 11. Plan ruchu zakładu górniczego zatwierdza właściwy organ nadzoru górniczego, w drodze decyzji.	
	3. Państwa członkowskie zapewniają, aby operator, który przekazał powiadomienie, poinformował bezzwłocznie właściwy organ o każdej istotnej zmianie w przekazanym powiadomieniu. Właściwy organ analizuje te zmiany i, w razie konieczności, podejmuje odpowiednie działania.	T	Art. 109 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 109. 1. Zmiany planu ruchu zakładu górniczego dokonuje się w formie dodatku do planu, w trybie: 1) przewidzianym dla zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego; 2) uproszczonym - jeżeli zmiany nie dotyczą bezpieczeństwa powszechnego, bezpieczeństwa pożarowego, bezpieczeństwa osób przebywających w zakładzie górniczym, bezpieczeństwa ruchu zakładu górniczego, gospodarki złożem, ochrony środowiska, robót budowlanych, ochrony obiektów budowlanych oraz zapobiegania szkodom i ich naprawy.	

<i>Artykuł 17</i> Niezależna weryfikacja	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby operatorzy i właściciele ustalili systemy niezależnej weryfikacji – i przygotowali opisy tych systemów – które mają być przekazane na podstawie art. 11 ust. 1 lit. d); systemy te mają być włączone do systemu zarządzania bezpieczeństwem i środowiskiem przekazanego na podstawie art. 11 ust. 1 lit. b). Opis zawiera informacje określone w załączniku I część 5.	T	Art. 108 ust. 2b ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 108. 2b. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej plan ruchu zakładu górniczego zawiera także: 1) analizę poważnych zagrożeń dla zakładu górniczego, rozumianych jako sytuacje mogące potencjalnie doprowadzić do niebezpiecznego zdarzenia lub wypadku; 2) opis systemu zarządzania środowiskiem i bezpieczeństwem ruchu zakładu górniczego; 3) opis systemu niezależnej weryfikacji, o którym mowa w art. 117a ust. 1 pkt 2.	
	2. Wyniki niezależnej weryfikacji pozostają bez uszczerbku dla odpowiedzialności operatora lub właściciela za właściwe i bezpieczne działanie sprzętu i systemów poddawanych weryfikacji.	T	Art. 108 ust. 1 i art. 146 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 108. 1. Plan ruchu zakładu górniczego sporządza przedsiębiorca, odrębnie dla każdego zakładu górniczego Art. 146. 1. Odpowiedzialność za szkodę ponosi przedsiębiorca prowadzący ruch zakładu górniczego, wskutek którego wystąpiła szkoda.	
	3. Wybór niezależnego weryfikatora i projektowanie systemów niezależnej weryfikacji muszą spełniać kryteria określone w załączniku V.	T	Art. 117a ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 117a. 1. Przedsiębiorca wykonujący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany także: 1) opracować i wdrożyć, po zatwierdzeniu planu ruchu zakładu górniczego, a przed dniem rozpoczęcia prowadzenia ruchu zakładu górniczego, system umożliwiający gromadzenie i zapisywanie danych technicznych dotyczących tej działalności, z zabezpieczeniami, które uniemożliwią manipulację zgromadzonymi danymi; 2) ustanowić przed zatwierdzeniem planu ruchu zakładu górniczego i wdrożyć przed dniem rozpoczęcia prowadzenia ruchu zakładu górniczego system niezależnej weryfikacji rozwiązań technicznych i organizacyjnych dotyczących tej działalności, przeprowadzanej przez rzeczoznawcę do spraw ruchu zakładu górniczego, zapewniając, aby rzeczoznawca: a) nie opiniował elementów planu ruchu zakładu górniczego w zakresie,	

				w którym uczestniczył w pracach nad tym planem, b) był niezależny od przedsiębiorcy, c) w porozumieniu z przedsiębiorcą ustalił sposób wzajemnego przepływu informacji. 2. System niezależnej weryfikacji obejmuje sposób wyboru rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego oraz sposób badania przez rzeczoznawcę rozwiązań technicznych i organizacyjnych dotyczących działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej.	
	4. Systemy niezależnej weryfikacji ustanawia się:	N			
	a) w odniesieniu do instalacji – aby zapewnić niezależne potwierdzenie, że elementy kluczowe dla bezpieczeństwa i środowiska określone w ocenie ryzyka w odniesieniu do tej instalacji, zgodnie z opisem w sprawozdaniu dotyczącym poważnych zagrożeń, są odpowiednie i że harmonogram analizy i testowania elementów kluczowych dla bezpieczeństwa i środowiska jest odpowiedni, aktualny i jest realizowany zgodnie z zamierzeniami;	T	Art. 117a ust. 2 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 117a. 2. System niezależnej weryfikacji obejmuje sposób wyboru rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego oraz sposób badania przez rzeczoznawcę rozwiązań technicznych i organizacyjnych dotyczących działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej.	
	b) w odniesieniu do powiadomień dotyczących operacji na odwiercie – aby zapewnić niezależne potwierdzenie, że projekt odwiertu i środki kontroli odwiertu są odpowiednie w kontekście przewidywanych warunków operacji na odwiercie	T	Art. 108 ust. 9 pkt 4 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 108. 9. 4) w przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej: a) oświadczenie przedsiębiorcy i kierownika ruchu zakładu górniczego, że plan ruchu zakładu górniczego zapewnia bezpieczne prowadzenie ruchu tego zakładu, b) analizę skuteczności reagowania w przypadku wycieku ropy naftowej, c) opinię rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego dotyczącą	

	w każdym czasie.			elementów planu ruchu zakładu górniczego określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 110, w zakresie przyjętych przez przedsiębiorcę rozwiązań technicznych zabezpieczających przed wystąpieniem niebezpiecznych zdarzeń lub wypadków, a także oświadczenie przedsiębiorcy i kierownika ruchu zakładu górniczego o sposobie jej uwzględnienia, d) politykę korporacyjną, o której mowa w ust. 9a.	
	5. Państwa członkowskie zapewniają, aby operatorzy i właściciele reagowali i podejmowali odpowiednie działania w oparciu o rady niezależnego weryfikatora.	T	Art. 108 ust. 9 pkt 4 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 108. 9. 4) w przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej: a) oświadczenie przedsiębiorcy i kierownika ruchu zakładu górniczego, że plan ruchu zakładu górniczego zapewnia bezpieczne prowadzenie ruchu tego zakładu, b) analizę skuteczności reagowania w przypadku wycieku ropy naftowej, c) opinię rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego dotyczącą elementów planu ruchu zakładu górniczego określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 110, w zakresie przyjętych przez przedsiębiorcę rozwiązań technicznych zabezpieczających przed wystąpieniem niebezpiecznych zdarzeń lub wypadków, a także oświadczenie przedsiębiorcy i kierownika ruchu zakładu górniczego o sposobie jej uwzględnienia, d) politykę korporacyjną, o której mowa w ust. 9a.	
	6. Państwa członkowskie nakładają na operatorów i właścicieli wymóg zapewnienia, aby rady otrzymane od niezależnego weryfikatora na podstawie ust. 4 lit. a) oraz zapis działań podjętych na podstawie tych rad były udostępniane właściwemu organowi i przechowywane przez operatora lub właściciela przez sześć miesięcy po zakończeniu działalności związanej ze złożami	T	Art. 117 pkt 7 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 117. 7) przechowywać: a) dokumenty, o których mowa w art. 108 ust. 9 pkt 4 lit. a, b i d oraz ust. 10, wraz z planem ruchu zakładu górniczego, b) dokument, o którym mowa w art. 108 ust. 9 pkt 4 lit. c – przez 6 miesięcy od dnia zakończenia likwidacji zakładu górniczego.	

	ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich, do której się one odnoszą.				
	7. Państwa członkowskie nakładają na operatorów odwiertu wymóg zapewnienia, aby spostrzeżenia i uwagi niezależnego weryfikatora na podstawie ust. 4 lit. b) niniejszego artykułu oraz działania podjęte w odpowiedzi na te spostrzeżenia i uwagi zostały przedstawione w powiadomieniu dotyczącym operacji na odwiercie przygotowanym zgodnie z art. 15.	T	Art. 108 ust. 9 pkt 4 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 108. 9. 4) w przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej: a) oświadczenie przedsiębiorcy i kierownika ruchu zakładu górniczego, że plan ruchu zakładu górniczego zapewnia bezpieczne prowadzenie ruchu tego zakładu, b) analizę skuteczności reagowania w przypadku wycieku ropy naftowej, c) opinię rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego dotyczącą elementów planu ruchu zakładu górniczego określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 110, w zakresie przyjętych przez przedsiębiorcę rozwiązań technicznych zabezpieczających przed wystąpieniem niebezpiecznych zdarzeń lub wypadków, a także oświadczenie przedsiębiorcy i kierownika ruchu zakładu górniczego o sposobie jej uwzględnienia, d) politykę korporacyjną, o której mowa w ust. 9a.	
	8. W przypadku instalacji wydobywczych system weryfikacji ustanawia się przed zakończeniem projektowania. W przypadku instalacji innych niż wydobywcze system ten ustanawia się przed rozpoczęciem eksploatacji na obszarach morskich państw członkowskich.	T	Art. 117a ust. 1 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 117a. 1. Przedsiębiorca wykonujący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany także: 1) opracować i wdrożyć, po zatwierdzeniu planu ruchu zakładu górniczego, a przed dniem rozpoczęcia prowadzenia ruchu zakładu górniczego, system umożliwiający gromadzenie i zapisywanie danych technicznych dotyczących tej działalności, z zabezpieczeniami, które uniemożliwią manipulację zgromadzonymi danymi; 2) ustanowić przed zatwierdzeniem planu ruchu zakładu górniczego i wdrożyć przed dniem rozpoczęcia prowadzenia ruchu zakładu górniczego system niezależnej weryfikacji rozwiązań technicznych i organizacyjnych dotyczących tej działalności, przeprowadzanej przez rzeczoznawcę do spraw ruchu zakładu górniczego, zapewniając, aby rzeczoznawca: a) nie opiniował elementów planu ruchu zakładu górniczego w zakresie, w którym uczestniczył w pracach nad tym planem, b) był niezależny od przedsiębiorcy, c) w porozumieniu z przedsiębiorcą ustalił sposób wzajemnego przepływu informacji.	

Artykuł 18 Uprawnienia właściwego organu dotyczące działalności prowadzonej na instalacjach	Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwy organ:				
	a) zakazał eksploatacji lub rozpoczęcia eksploatacji na każdej instalacji lub połączonej infrastrukturze, w przypadku gdy uznaje się, że środki zaproponowane w sprawozdaniu dotyczącym poważnych zagrożeń, odnoszące się do zapobiegania poważnym awariom lub ograniczania ich skutków, lub w powiadomieniach dotyczących operacji na odwiercie lub działalności połączonej, przekazanych na podstawie art. 11 ust. 1 lit. h) lub i), są niewystarczające do spełnienia wymogów określonych w niniejszej dyrektywie;	T	Art. 105 ust. 1, art. 108 ust. 11, art. 171 ust. 1 pkt 2 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 105. 1. Ruch zakładu górniczego prowadzi się w sposób zgodny z przepisami prawa, w szczególności na podstawie planu ruchu zakładu górniczego, a także zgodnie z zasadami techniki górniczej. Art. 108. 11. Plan ruchu zakładu górniczego zatwierdza właściwy organ nadzoru górniczego, w drodze decyzji. Art. 171. 1. Przy wykonywaniu nadzoru i kontroli właściwy organ nadzoru górniczego: 1) nakazuje usunięcie nieprawidłowości powstałych wskutek naruszenia przepisów stosowanych w ruchu zakładu górniczego lub warunków określonych w planie ruchu zakładu górniczego, a w przypadku działalności prowadzonej na podstawie koncesji udzielonej przez starostę - warunków dotyczących ruchu zakładu górniczego, określonych w tej koncesji; 2) w przypadku bezpośredniego zagrożenia dla zakładu górniczego, jego pracowników, bezpieczeństwa powszechnego lub środowiska, może w całości lub w części wstrzymać ruch tego zakładu lub jego urządzeń, określając warunki wznowienia ruchu tego zakładu lub urządzeń; 3) może nakazać podjęcie niezbędnych środków profilaktycznych, w tym skierowanie określonego zagadnienia do rozpatrzenia przez komisję, o której mowa w art. 166 ust. 1 pkt 2; 4) może nakazać dokonanie określonych czynności, niezbędnych dla zapewnienia prawidłowego prowadzenia ruchu zakładu górniczego, innych	

				niż środki profilaktyczne. 2. Decyzje, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, mogą zostać wydane także przez Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego. 3. Decyzje wydane na podstawie ust. 1 pkt 1 lub 2 podlegają rygorowi natychmiastowej wykonalności.	
	b) w wyjątkowych sytuacjach – uznawszy, że bezpieczeństwo i ochrona środowiska nie są naruszone – skracając odstęp czasu między przekazaniem sprawozdania dotyczącego poważnych zagrożeń lub innych dokumentów na podstawie art. 11 a rozpoczęciem działalności;	T	Art. 105 ust. 1, art. 108 ust. 2b-2e i ust. 11 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 105. 1. Ruch zakładu górniczego prowadzi się w sposób zgodny z przepisami prawa, w szczególności na podstawie planu ruchu zakładu górniczego, a także zgodnie z zasadami techniki górniczej. Art. 108. 2b. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej plan ruchu zakładu górniczego zawiera także: 1) analizę poważnych zagrożeń dla zakładu górniczego, rozumianych jako sytuacje mogące potencjalnie doprowadzić do niebezpiecznego zdarzenia lub wypadku; 2) opis systemu zarządzania środowiskiem i bezpieczeństwem ruchu zakładu górniczego; 3) opis systemu niezależnej weryfikacji, o którym mowa w art. 117a ust. 1 pkt 2. 2c. Przedsiębiorca konsultuje projekt analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, z przedstawicielami pracowników zakładu górniczego. 2d. Przedsiębiorca dokonuje przeglądu analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, nie rzadziej niż co 5 lat, przy czym pierwszego przeglądu dokonuje nie później niż w terminie 5 lat od dnia zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego. 2e. Wyniki przeglądu, o którym mowa w ust. 2d, przedsiębiorca przekazuje właściwemu organowi nadzoru górniczego, w terminie 14 dni od dnia zakończenia przeglądu. Art. 108. 11. Plan ruchu zakładu górniczego zatwierdza właściwy organ nadzoru górniczego, w drodze decyzji.	
	c) wymagał od operatora, aby podejmował takie proporcjonalne środki, jakie właściwy organ uważa za niezbędne do zapewnienia zgodności z art. 3 ust. 1;	T	Art. 105 ust. 1, art. 108 ust. 2 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 105. 1. Ruch zakładu górniczego prowadzi się w sposób zgodny z przepisami prawa, w szczególności na podstawie planu ruchu zakładu górniczego, a także zgodnie z zasadami techniki górniczej. Art. 108. 2. Plan ruchu zakładu górniczego określa: 1) strukturę organizacyjną zakładu górniczego, w szczególności przez	

				wskazanie stanowisk osób kierownictwa i dozoru ruchu; 1a) granice zakładu górniczego; 2) szczegółowe przedsięwzięcia niezbędne w celu zapewnienia: a) wykonywania działalności objętej koncesją, b) bezpieczeństwa powszechnego, c) bezpieczeństwa pożarowego, d) bezpieczeństwa osób przebywających w zakładzie górniczym, w szczególności dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy, e) racjonalnej gospodarki złożem, f) ochrony elementów środowiska, g) ochrony obiektów budowlanych, h) zapobiegania szkodom i ich naprawy.	
	d) w przypadku gdy zastosowanie ma art. 6 ust. 4 – podejmował odpowiednie środki służące zapewnieniu nieprzerwanego bezpieczeństwa działalności;	T	Art. 170 i art. 171 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 170. 1. Organy nadzoru górniczego sprawują nadzór i kontrolę nad: 1) podmiotami zawodowo trudniącymi się ratownictwem górniczym, w zakresie przestrzegania przez nie przepisów dotyczących ratownictwa górniczego; 2) podmiotami wykonującymi w zakresie swej działalności zawodowej czynności powierzone im w ruchu zakładu górniczego. 2. Organy nadzoru górniczego sprawują nadzór i kontrolę nad wykonywaniem robót geologicznych, o których mowa w art. 86. 3. Organy nadzoru górniczego sprawują nadzór i kontrolę nad szkoleniem osób wykonujących czynności w ruchu zakładu górniczego lub wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86. Art. 171. 1. Przy wykonywaniu nadzoru i kontroli właściwy organ nadzoru górniczego: 1) nakazuje usunięcie nieprawidłowości powstałych wskutek naruszenia przepisów stosowanych w ruchu zakładu górniczego lub warunków określonych w planie ruchu zakładu górniczego, a w przypadku działalności prowadzonej na podstawie koncesji udzielonej przez starostę - warunków dotyczących ruchu zakładu górniczego, określonych w tej koncesji; 2) w przypadku bezpośredniego zagrożenia dla zakładu górniczego, jego pracowników, bezpieczeństwa powszechnego lub środowiska, może w całości lub w części wstrzymać ruch tego zakładu lub jego urządzeń, określając warunki wznowienia ruchu tego zakładu lub urządzeń;	

				3) może nakazać podjęcie niezbędnych środków profilaktycznych, w tym skierowanie określonego zagadnienia do rozpatrzenia przez komisję, o której mowa w art. 166 ust. 1 pkt 2; 4) może nakazać dokonanie określonych czynności, niezbędnych dla zapewnienia prawidłowego prowadzenia ruchu zakładu górniczego, innych niż środki profilaktyczne. 2. Decyzje, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, mogą zostać wydane także przez Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego. 3. Decyzje wydane na podstawie ust. 1 pkt 1 lub 2 podlegają rygorowi natychmiastowej wykonalności.	
	e) był uprawniony do wymagania doskonalenia i, w razie konieczności, zakazania dalszej eksploatacji każdej instalacji lub każdej jej części lub każdej połączonej infrastruktury, w przypadku gdy wynik inspekcji, stwierdzenie na podstawie art. 6 ust. 4, okresowy przegląd sprawozdania dotyczącego poważnych zagrożeń przedstawionego na podstawie art. 11 ust. 1 lit. e) lub zmiany powiadomień przedstawionych na podstawie art. 11 wykazują, że wymogi określone w niniejszej dyrektywie nie są spełniane lub że istnieją uzasadnione obawy dotyczące bezpieczeństwa działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich lub instalacji.	T	Art. 108 ust. 2b-2d, art. 108a, art. 109 ust. 5 i 6 art. 171 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 108. 2b. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej plan ruchu zakładu górniczego zawiera także: 1) analizę poważnych zagrożeń dla zakładu górniczego, rozumianych jako sytuacje mogące potencjalnie doprowadzić do niebezpiecznego zdarzenia lub wypadku; 2) opis systemu zarządzania środowiskiem i bezpieczeństwem ruchu zakładu górniczego; 3) opis systemu niezależnej weryfikacji, o którym mowa w art. 117a ust. 1 pkt 2. 2c. Przedsiębiorca konsultuje projekt analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, z przedstawicielami pracowników zakładu górniczego. 2d. Przedsiębiorca dokonuje przeglądu analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, nie rzadziej niż co 5 lat, przy czym pierwszego przeglądu dokonuje nie później niż w terminie 5 lat od dnia zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego. 2e. Wyniki przeglądu, o którym mowa w ust. 2d, przedsiębiorca przekazuje właściwemu organowi nadzoru górniczego, w terminie 14 dni od dnia zakończenia przeglądu. Art. 108a. 1. W przypadku gdy wynika to z wniosku pokontrolnego lub ustaleń stanu faktycznego i przyczyny niebezpiecznych zdarzeń lub wypadków, właściwy organ nadzoru górniczego, wzywa przedsiębiorcę, w drodze postanowienia, do dokonania przeglądu analizy, o której mowa w art. 108 ust. 2b pkt 1.	

				2. Przedsiębiorca dokonuje przeglądu analizy oraz przekazuje jego wyniki właściwemu organowi nadzoru górniczego w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia, o którym mowa w ust. 1. Art. 109. 5. Właściwy organ nadzoru górniczego, w przypadku niezbędnym do zapewnienia bezpieczeństwa zakładu górniczego, jego pracowników, bezpieczeństwa powszechnego lub środowiska, w drodze decyzji, nakazuje przedsiębiorcy wykonującemu działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej dokonanie zmian w planie ruchu zakładu górniczego, określając zakres tych zmian oraz termin przekazania do zatwierdzenia dodatku do planu ruchu zakładu górniczego, nie krótszy niż 14 dni od dnia doręczenia decyzji. 6. Przedsiębiorca wykonujący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej dokonuje zmiany planu ruchu zakładu górniczego w przypadku gdy: 1) przegląd, o którym mowa w art. 108 ust. 2d lub art. 108a ust. 1, wykazał potrzebę wprowadzenia zmian w planie ruchu zakładu górniczego albo 2) właściwy organ nadzoru górniczego nakazał, w drodze decyzji, o której mowa w ust. 5, dokonanie zmian w planie ruchu zakładu górniczego. Art. 171. 1. Przy wykonywaniu nadzoru i kontroli właściwy organ nadzoru górniczego: 1) nakazuje usunięcie nieprawidłowości powstałych wskutek naruszenia przepisów stosowanych w ruchu zakładu górniczego lub warunków określonych w planie ruchu zakładu górniczego, a w przypadku działalności prowadzonej na podstawie koncesji udzielonej przez starostę - warunków dotyczących ruchu zakładu górniczego, określonych w tej koncesji; 2) w przypadku bezpośredniego zagrożenia dla zakładu górniczego, jego pracowników, bezpieczeństwa powszechnego lub środowiska, może w całości lub w części wstrzymać ruch tego zakładu lub jego urządzeń, określając warunki wznowienia ruchu tego zakładu lub urządzeń; 3) może nakazać podjęcie niezbędnych środków profilaktycznych, w tym skierowanie określonego zagadnienia do rozpatrzenia przez komisję, o której	

				mowa w art. 166 ust. 1 pkt 2; 4) może nakazać dokonanie określonych czynności, niezbędnych dla zapewnienia prawidłowego prowadzenia ruchu zakładu górniczego, innych niż środki profilaktyczne. 2. Decyzje, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, mogą zostać wydane także przez Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego. 3. Decyzje wydane na podstawie ust. 1 pkt 1 lub 2 podlegają rygorowi natychmiastowej wykonalności.	
<i>Artykuł 19</i> Zapobieganie poważnym awariom przez operatorów i właścicieli	1. Państwa członkowskie nakładają na operatorów i właścicieli wymóg przygotowania dokumentu określającego ich politykę korporacyjną w zakresie zapobiegania poważnym awariom, który ma być przekazany na podstawie art. 11 ust. 1 lit. a), i wymóg zapewnienia wdrożenia tej polityki we wszystkich aspektach ich działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich, w tym przez wprowadzenie odpowiednich mechanizmów monitorowania w celu zapewnienia skuteczności tej polityki. Dokument ten zawiera informacje określone w załączniku I część 8.	T	Art. 108 ust. 9a – 9g ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 108. 9a. Przedsiębiorca wykonujący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej sporządza na piśmie politykę korporacyjną w zakresie zapobiegania niebezpiecznym zdarzeniom oraz wypadkom, zwaną dalej „polityką korporacyjną”. 9b. Polityka korporacyjna określa: 1) ogólne cele i ustalenia dotyczące kontroli ryzyka wystąpienia niebezpiecznych zdarzeń oraz wypadków, a także sposób, w jaki te cele mają być osiągnięte, a ustalenia wprowadzone w życie; 2) sposób przeprowadzania kontroli ryzyka wystąpienia niebezpiecznych zdarzeń oraz wypadków oraz sposób doskonalenia jej zasad, a także mechanizmy monitorowania skuteczności polityki korporacyjnej; 3) sposób osiągnięcia i wprowadzenia w życie na poziomie korporacyjnym środków służących do zapewnienia bezpieczeństwa wykonywanej działalności. 9c. Za realizację polityki korporacyjnej w zakresie, o którym mowa w ust. 9b, odpowiedzialność ponosi przedsiębiorca. 9d. Przedsiębiorca jest obowiązany zapewnić, aby polityka korporacyjna była odpowiednia do wykonywanej działalności, realizowana na każdym etapie wykonywanej działalności i uwzględniana w planie ruchu zakładu górniczego oraz w planie ratownictwa górniczego. 9e. W przypadku aktualizacji polityki korporacyjnej, przedsiębiorca przekazuje aktualizację niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni od dnia jej dokonania, właściwemu organowi nadzoru górniczego. 9f. Jeżeli przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 9a, wykonuje działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich państw	

				niebędących państwami członkowskimi Unii Europejskiej, polityka korporacyjna określa również, w jakim zakresie jej postanowienia są stosowane przez przedsiębiorcę w zakładach górniczych służących do wykonywania tej działalności. 9g. Minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalin określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres polityki korporacyjnej, kierując się potrzebą zapewnienia kompletności i przejrzystości przedstawianych w niej informacji oraz zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej.	
	2. W polityce korporacyjnej w zakresie zapobiegania poważnym awariom uwzględnia się, że za – między innymi – kontrolę ryzyka poważnych awarii, które są wynikiem działalności operatora, oraz za ciągłą poprawę kontroli tego ryzyka, tak aby zapewnić wysoki poziom ochrony w każdym momencie, odpowiedzialność ponosi głównie operator.	T	Art. 108 ust. 9a – 9g ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 108. 9a. Przedsiębiorca wykonujący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej sporządza na piśmie politykę korporacyjną w zakresie zapobiegania niebezpiecznym zdarzeniom oraz wypadkom, zwaną dalej „polityką korporacyjną”. 9b. Polityka korporacyjna określa: 1) ogólne cele i ustalenia dotyczące kontroli ryzyka wystąpienia niebezpiecznych zdarzeń oraz wypadków, a także sposób, w jaki te cele mają być osiągnięte, a ustalenia wprowadzone w życie; 2) sposób przeprowadzania kontroli ryzyka wystąpienia niebezpiecznych zdarzeń oraz wypadków oraz sposób doskonalenia jej zasad, a także mechanizmy monitorowania skuteczności polityki korporacyjnej; 3) sposób osiągnięcia i wprowadzenia w życie na poziomie korporacyjnym środków służących do zapewnienia bezpieczeństwa wykonywanej działalności. 9c. Za realizację polityki korporacyjnej w zakresie, o którym mowa w ust. 9b, odpowiedzialność ponosi przedsiębiorca. 9d. Przedsiębiorca jest obowiązany zapewnić, aby polityka korporacyjna była odpowiednia do wykonywanej działalności, realizowana na każdym etapie wykonywanej działalności i uwzględniana w planie ruchu zakładu górniczego oraz w planie ratownictwa górniczego. 9e. W przypadku aktualizacji polityki korporacyjnej, przedsiębiorca przekazuje aktualizację niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni od dnia jej	

				dokonania, właściwemu organowi nadzoru górniczego. 9f. Jeżeli przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 9a, wykonuje działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich państw niebędących państwami członkowskimi Unii Europejskiej, polityka korporacyjna określa również, w jakim zakresie jej postanowienia są stosowane przez przedsiębiorcę w zakładach górniczych służących do wykonywania tej działalności. 9g. Minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalin określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres polityki korporacyjnej, kierując się potrzebą zapewnienia kompletności i przejrzystości przedstawianych w niej informacji oraz zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej.	
	3. Państwa członkowskie zapewniają, aby operatorzy i właściciele przygotowali dokument przedstawiający ich system zarządzania bezpieczeństwem i środowiskiem, który ma być przekazywany na podstawie art. 11 ust. 1 lit. b). Dokument ten zawiera opis:	T	Art. 108 ust. 2b – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 108. 2b. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej plan ruchu zakładu górniczego zawiera także: 1) analizę poważnych zagrożeń dla zakładu górniczego, rozumianych jako sytuacje mogące potencjalnie doprowadzić do niebezpiecznego zdarzenia lub wypadku; 2) opis systemu zarządzania środowiskiem i bezpieczeństwem ruchu zakładu górniczego; 3) opis systemu niezależnej weryfikacji, o którym mowa w art. 117a ust. 1 pkt 2.	
	a) ustaleń organizacyjnych w zakresie kontroli poważnych zagrożeń;	T	Art. 108 ust. 2b, art. 110 – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 108. 2b. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej plan ruchu zakładu górniczego zawiera także: 1) analizę poważnych zagrożeń dla zakładu górniczego, rozumianych jako sytuacje mogące potencjalnie doprowadzić do niebezpiecznego zdarzenia lub wypadku;	

				2) opis systemu zarządzania środowiskiem i bezpieczeństwem ruchu zakładu górniczego; 3) opis systemu niezależnej weryfikacji, o którym mowa w art. 117a ust. 1 pkt 2. Art. 110. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalin określi, w drodze rozporządzenia: 1) szczegółowe wymagania dotyczące treści planu ruchu zakładu górniczego oraz planu ruchu likwidowanego (likwidowanej oznaczonej części) zakładu górniczego, różnicując je w zależności od rodzaju i metody wykonywanej działalności oraz przestrzeni, w granicach której jest wykonywana działalność, kierując się potrzebą zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa wykonywanej działalności, a dla likwidowanego (likwidowanej oznaczonej części) zakładu górniczego również obowiązkiem realizacji działań, o których mowa w art. 129 ust. 1; 2) elementy planu ruchu zakładu górniczego przedsiębiorcy wykonującego działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, które wymagają opinii rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego, kierując się potrzebą zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa wykonywanej działalności oraz jej niezależnej weryfikacji; 3) elementy planu ruchu zakładu górniczego, których zmiany dokonuje się w trybie uproszczonym, zgodnie z art. 109 ust. 1 pkt 2, kierując się potrzebą uproszczenia procedury zmiany planu ruchu zakładu górniczego z uwzględnieniem zachowania bezpieczeństwa wykonywanej działalności.	
	b) ustaleń dotyczących sporządzania i składania sprawozdań dotyczących poważnych zagrożeń oraz, w stosownych przypadkach, innych dokumentów na podstawie niniejszej dyrektywy; oraz	T	Art. 110 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 110. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalin określi, w drodze rozporządzenia: 1) szczegółowe wymagania dotyczące treści planu ruchu zakładu górniczego oraz planu ruchu likwidowanego (likwidowanej oznaczonej części) zakładu górniczego, różnicując je w zależności od rodzaju i metody wykonywanej działalności oraz przestrzeni, w granicach której jest wykonywana działalność, kierując się potrzebą zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa wykonywanej działalności, a dla likwidowanego	

				(likwidowanej oznaczonej części) zakładu górniczego również obowiązkiem realizacji działań, o których mowa w art. 129 ust. 1; 2) elementy planu ruchu zakładu górniczego przedsiębiorcy wykonującego działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, które wymagają opinii rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego, kierując się potrzebą zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa wykonywanej działalności oraz jej niezależnej weryfikacji; 3) elementy planu ruchu zakładu górniczego, których zmiany dokonuje się w trybie uproszczonym, zgodnie z art. 109 ust. 1 pkt 2, kierując się potrzebą uproszczenia procedury zmiany planu ruchu zakładu górniczego z uwzględnieniem zachowania bezpieczeństwa wykonywanej działalności.	
	c) systemów niezależnej weryfikacji ustalonych na podstawie art. 17.	T	Art. 108 ust. 2b, art. 110 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 108. 2b. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej plan ruchu zakładu górniczego zawiera także: 1) analizę poważnych zagrożeń dla zakładu górniczego, rozumianych jako sytuacje mogące potencjalnie doprowadzić do niebezpiecznego zdarzenia lub wypadku; 2) opis systemu zarządzania środowiskiem i bezpieczeństwem ruchu zakładu górniczego; 3) opis systemu niezależnej weryfikacji, o którym mowa w art. 117a ust. 1 pkt 2. Art. 110. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalin określi, w drodze rozporządzenia: 1) szczegółowe wymagania dotyczące treści planu ruchu zakładu górniczego oraz planu ruchu likwidowanego (likwidowanej oznaczonej części) zakładu górniczego, różnicując je w zależności od rodzaju i metody wykonywanej działalności oraz przestrzeni, w granicach której jest wykonywana działalność, kierując się potrzebą zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa wykonywanej działalności, a dla likwidowanego (likwidowanej oznaczonej części) zakładu górniczego również obowiązkiem realizacji działań, o których mowa w art. 129 ust. 1;	

				2) elementy planu ruchu zakładu górniczego przedsiębiorcy wykonującego działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, które wymagają opinii rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego, kierując się potrzebą zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa wykonywanej działalności oraz jej niezależnej weryfikacji; 3) elementy planu ruchu zakładu górniczego, których zmiany dokonuje się w trybie uproszczonym, zgodnie z art. 109 ust. 1 pkt 2, kierując się potrzebą uproszczenia procedury zmiany planu ruchu zakładu górniczego z uwzględnieniem zachowania bezpieczeństwa wykonywanej działalności.	
	4. Państwa członkowskie stwarzają operatorom i właścicielom możliwości udziału w mechanizmach skutecznej konsultacji trójstronnej ustanowionych na podstawie art. 6 ust. 8. W stosownych przypadkach zobowiązanie operatora i właściciela do skorzystania z takich mechanizmów można przedstawić w polityce korporacyjnej w zakresie zapobiegania poważnym awariom.	T	Art. 174d ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 174d. 1. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego, w ramach współpracy, o której mowa w art. 166 ust. 1 pkt 10 lit. g, w drodze zarządzenia powołuje, komisję do spraw bezpieczeństwa działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, oraz określa jej zakres zadań, tryb pracy oraz sposób obsługi. 2. W skład komisji, o której mowa w ust. 1, wchodzi Prezes Wyższego Urzędu Górniczego oraz przedstawiciele: 1) Wyższego Urzędu Górniczego oraz okręgowych urzędów górniczych; 2) przedsiębiorców wykonujących działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej; 3) pracowników przedsiębiorców, o których mowa w pkt 2. 3. Przewodniczącym komisji, o której mowa w ust. 1, jest Prezes Wyższego Urzędu Górniczego. 4. Komisja, o której mowa w ust. 1, opracowuje standardy i wytyczne dotyczące najlepszych praktyk w odniesieniu do kontroli poważnych zagrożeń, na każdym etapie wykonywania działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej. 5. Standardy i wytyczne, o których mowa w ust. 4, Prezes Wyższego Urzędu Górniczego zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu. 6. Przy opracowywaniu standardów i wytycznych, o których mowa w ust. 4, bierze się pod uwagę wytyczne, o których mowa w załączniku VI do dyrektywy	

				Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/30/UE z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie bezpieczeństwa działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich oraz zmiany dyrektywy 2004/35/WE (Dz. Urz. UE L 178 z 28.06.2013, str. 66). 7. Do aktualizacji standardów i wytycznych, o których mowa w ust. 4, stosuje się przepisy ust. 4 - 6.	
	5. Polityka korporacyjna w zakresie zapobiegania poważnym awariom i systemy zarządzania bezpieczeństwem i środowiskiem są przygotowywane zgodnie z załącznikiem I część 8 i 9 i załącznikiem IV. Zastosowanie mają następujące warunki:	T	Art. 108 ust. 9a – 9h ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 108. 9a. Przedsiębiorca wykonujący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej sporządza na piśmie politykę korporacyjną w zakresie zapobiegania niebezpiecznym zdarzeniom oraz wypadkom, zwaną dalej „polityką korporacyjną”. 9b. Polityka korporacyjna określa: 1) ogólne cele i ustalenia dotyczące kontroli ryzyka wystąpienia niebezpiecznych zdarzeń oraz wypadków , a także sposób, w jaki te cele mają być osiągnięte, a ustalenia wprowadzone w życie; 2) sposób przeprowadzania kontroli ryzyka wystąpienia niebezpiecznych zdarzeń oraz wypadków oraz sposób doskonalenia jej zasad, a także mechanizmy monitorowania skuteczności polityki korporacyjnej; 3) sposób osiągnięcia i wprowadzenia w życie na poziomie korporacyjnym środków służących do zapewnienia bezpieczeństwa wykonywanej działalności. 9c. Za realizację polityki korporacyjnej w zakresie, o którym mowa w ust. 9b, odpowiedzialność ponosi przedsiębiorca. 9d. Przedsiębiorca jest obowiązany zapewnić, aby polityka korporacyjna była odpowiednia do wykonywanej działalności, realizowana na każdym etapie wykonywanej działalności i uwzględniana w planie ruchu zakładu górniczego oraz w planie ratownictwa górniczego. 9e. W przypadku aktualizacji polityki korporacyjnej, przedsiębiorca przekazuje aktualizację niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni od dnia jej dokonania, właściwemu organowi nadzoru górniczego. 9f. Jeżeli przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 9a, wykonuje działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich państw niebędących państwami członkowskimi Unii Europejskiej, polityka korporacyjna określa również, w jakim zakresie jej postanowienia są	

				stosowane przez przedsiębiorcę w zakładach górniczych służących do wykonywania tej działalności. 9g. Minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalin określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres polityki korporacyjnej, kierując się potrzebą zapewnienia kompletności i przejrzystości przedstawianych w niej informacji oraz zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej.	
	a) politykę korporacyjną w zakresie zapobiegania poważnym awariom sporządza się na piśmie i ustanawia w niej ogólne cele i ustalenia dotyczące kontroli ryzyka poważnych awarii, a także sposób, w jaki te cele mają być osiągnięte, a ustalenia wprowadzone w życie na poziomie korporacyjnym;	T	Art. 108 ust. 9a – 9h ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 108. 9a. Przedsiębiorca wykonujący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej sporządza na piśmie politykę korporacyjną w zakresie zapobiegania niebezpiecznym zdarzeniom oraz wypadkom, zwaną dalej „polityką korporacyjną”. 9b. Polityka korporacyjna określa: 1) ogólne cele i ustalenia dotyczące kontroli ryzyka wystąpienia niebezpiecznych zdarzeń oraz wypadków, a także sposób, w jaki te cele mają być osiągnięte, a ustalenia wprowadzone w życie; 2) sposób przeprowadzania kontroli ryzyka wystąpienia niebezpiecznych zdarzeń oraz wypadków oraz sposób doskonalenia jej zasad, a także mechanizmy monitorowania skuteczności polityki korporacyjnej; 3) sposób osiągnięcia i wprowadzenia w życie na poziomie korporacyjnym środków służących do zapewnienia bezpieczeństwa wykonywanej działalności. 9c. Za realizację polityki korporacyjnej w zakresie, o którym mowa w ust. 9b, odpowiedzialność ponosi przedsiębiorca. 9d. Przedsiębiorca jest obowiązany zapewnić, aby polityka korporacyjna była odpowiednia do wykonywanej działalności, realizowana na każdym etapie wykonywanej działalności i uwzględniana w planie ruchu zakładu górniczego oraz w planie ratownictwa górniczego. 9e. W przypadku aktualizacji polityki korporacyjnej, przedsiębiorca przekazuje aktualizację niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni od dnia jej dokonania, właściwemu organowi nadzoru górniczego. 9f. Jeżeli przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 9a, wykonuje działalność	

				polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich państw niebędących państwami członkowskimi Unii Europejskiej, polityka korporacyjna określa również, w jakim zakresie jej postanowienia są stosowane przez przedsiębiorcę w zakładach górniczych służących do wykonywania tej działalności. 9g. Minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalin określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres polityki korporacyjnej, kierując się potrzebą zapewnienia kompletności i przejrzystości przedstawianych w niej informacji oraz zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej.	
	b) system zarządzania bezpieczeństwem i środowiskiem włącza się do ogólnego systemu zarządzania, jaki realizuje operator lub właściciel; system ten obejmuje strukturę organizacyjną, zadania, praktyki, procedury, procesy i zasoby dotyczące określania i wdrażania polityki korporacyjnej w zakresie zapobiegania poważnym awariom.	T	Art. 108 ust. 2b, ust. 9a – 9h, art. 110 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 108. 2b. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej plan ruchu zakładu górniczego zawiera także: 1) analizę poważnych zagrożeń dla zakładu górniczego, rozumianych jako sytuacje mogące potencjalnie doprowadzić do niebezpiecznego zdarzenia lub wypadku; 2) opis systemu zarządzania środowiskiem i bezpieczeństwem ruchu zakładu górniczego; 3) opis systemu niezależnej weryfikacji, o którym mowa w art. 117a ust. 1 pkt 2. Art. 108. 9a. Przedsiębiorca wykonujący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej sporządza na piśmie politykę korporacyjną w zakresie zapobiegania niebezpiecznym zdarzeniom oraz wypadkom, zwaną dalej „polityką korporacyjną”. 9b. Polityka korporacyjna określa: 1) ogólne cele i ustalenia dotyczące kontroli ryzyka wystąpienia niebezpiecznych zdarzeń oraz wypadków, a także sposób, w jaki te cele mają być osiągnięte, a ustalenia wprowadzone w życie;	

				2) sposób przeprowadzania kontroli ryzyka wystąpienia niebezpiecznych zdarzeń oraz wypadków oraz sposób doskonalenia jej zasad, a także mechanizmy monitorowania skuteczności polityki korporacyjnej; 3) sposób osiągnięcia i wprowadzenia w życie na poziomie korporacyjnym środków służących do zapewnienia bezpieczeństwa wykonywanej działalności. 9c. Za realizację polityki korporacyjnej w zakresie, o którym mowa w ust. 9b, odpowiedzialność ponosi przedsiębiorca. 9d. Przedsiębiorca jest obowiązany zapewnić, aby polityka korporacyjna była odpowiednia do wykonywanej działalności, realizowana na każdym etapie wykonywanej działalności i uwzględniana w planie ruchu zakładu górniczego oraz w planie ratownictwa górniczego. 9e. W przypadku aktualizacji polityki korporacyjnej, przedsiębiorca przekazuje aktualizację niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni od dnia jej dokonania, właściwemu organowi nadzoru górniczego. 9f. Jeżeli przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 9a, wykonuje działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich państw niebędących państwami członkowskimi Unii Europejskiej, polityka korporacyjna określa również, w jakim zakresie jej postanowienia są stosowane przez przedsiębiorcę w zakładach górniczych służących do wykonywania tej działalności. 9g. Minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalin określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres polityki korporacyjnej, kierując się potrzebą zapewnienia kompletności i przejrzystości przedstawianych w niej informacji oraz zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej. Art. 110. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalin określi, w drodze rozporządzenia: 1) szczegółowe wymagania dotyczące treści planu ruchu zakładu górniczego oraz planu ruchu likwidowanego (likwidowanej oznaczonej części) zakładu	

				górnictwa, różnicując je w zależności od rodzaju i metody wykonywanej działalności oraz przestrzeni, w granicach której jest wykonywana działalność, kierując się potrzebą zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa wykonywanej działalności, a dla likwidowanego (likwidowanej oznaczonej części) zakładu górnictwa również obowiązkiem realizacji działań, o których mowa w art. 129 ust. 1; 2) elementy planu ruchu zakładu górnictwa przedsiębiorcy wykonującego działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, które wymagają opinii rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górnictwa, kierując się potrzebą zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa wykonywanej działalności oraz jej niezależnej weryfikacji; 3) elementy planu ruchu zakładu górnictwa, których zmiany dokonuje się w trybie uproszczonym, zgodnie z art. 109 ust. 1 pkt 2, kierując się potrzebą uproszczenia procedury zmiany planu ruchu zakładu górnictwa z uwzględnieniem zachowania bezpieczeństwa wykonywanej działalności.	
	6. Państwa członkowskie zapewniają, aby operatorzy i właściciele przygotowali i utrzymywali wykaz sprzętu stosowanego na wypadek awarii właściwego dla ich działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich.	T	Art. 122 ust. 11 i 11d ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 122. 11. Plan ratownictwa górnictwa określa sposób wykonania obowiązków w zakresie ratownictwa górnictwa, w szczególności: 1) organizację służb ratownictwa górnictwa i służb pogotowia w zakładzie górnictwa; 2) możliwość stałego udziału w akcji ratowniczej zawodowych specjalistycznych służb podmiotu zawodowo trudniącego się ratownictwem górnictwa - w przypadku zawarcia umowy, o której mowa w ust. 15; 3) niezbędne wyposażenie w sprzęt ratowniczy; 4) sposób prowadzenia akcji ratowniczej. Art. 122. 11d. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej przedsiębiorca: 1) przekazuje plan, o którym mowa w ust. 11a, oraz jego zmiany, niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni od dnia ich zatwierdzenia, podmiotowi, o którym mowa w art. 24 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki; 2) wyposaża zakład górniczy w sprzęt do realizacji planu ratownictwa górnictwa oraz udostępnia go podmiotom, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 2 i	

				3 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki.	
	7. Państwa członkowskie zapewniają, aby operatorzy i właściciele, w konsultacji z właściwym organem i korzystając z wymiany wiedzy, informacji i doświadczenia przewidzianej w art. 27 ust. 1, przygotowywali i zmieniali normy i wytyczne dotyczące najlepszych praktyk w odniesieniu do kontroli poważnych zagrożeń podczas projektowania i w całym operacyjnym cyklu działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich oraz aby co najmniej włączali elementy przedstawione w załączniku VI.	T	Art. 174d ustawy – Prawo geologiczne i górnictwo	Art. 174d. 1. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego, w ramach współpracy, o której mowa w art. 166 ust. 1 pkt 10 lit. g w drodze zarządzenia, powołuje, komisję do spraw bezpieczeństwa działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej oraz określa jej zakres zadań, tryb pracy oraz sposób obsługi. 2. W skład komisji, o której mowa w ust. 1, wchodzi Prezes Wyższego Urzędu Górniczego oraz przedstawiciele: 1) Wyższego Urzędu Górniczego oraz okręgowych urzędów górniczych; 2) przedsiębiorców wykonujących działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej; 3) pracowników przedsiębiorców, o których mowa w pkt 2. 3. Przewodniczącym komisji, o której mowa w ust. 1, jest Prezes Wyższego Urzędu Górniczego. 4. Komisja, o której mowa w ust. 1, opracowuje standardy i wytyczne dotyczące najlepszych praktyk w odniesieniu do kontroli poważnych zagrożeń, na każdym etapie wykonywania działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej. 5. Standardy i wytyczne, o których mowa w ust. 4, Prezes Wyższego Urzędu Górniczego zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu. 6. Przy opracowywaniu standardów i wytycznych, o których mowa w ust. 4, bierze się pod uwagę wytyczne, o których mowa w załączniku VI do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/30/UE z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie bezpieczeństwa działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich oraz zmiany dyrektywy 2004/35/WE (Dz. Urz. UE L 178 z 28.06.2013, str. 66). 7. Do aktualizacji standardów i wytycznych, o których mowa w ust. 4, stosuje się przepisy ust. 4 - 6.	

	8. Państwa członkowskie nakładają na operatorów i właścicieli wymóg zapewnienia, aby ich polityka korporacyjna w zakresie zapobiegania poważnym awariom, o której mowa w ust. 1, obejmowała również ich instalacje wydobywcze i inne niż wydobywcze poza Unią.	T	Art. 108 ust. 9f ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 108. 9f. Jeżeli przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 9a, wykonuje działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich państw niebędących państwami członkowskimi Unii Europejskiej, polityka korporacyjna określa również, w jakim zakresie jej postanowienia są stosowane przez przedsiębiorcę w zakładach górniczych służących do wykonywania tej działalności.	
	9. W przypadku gdy działanie prowadzone przez operatora lub właściciela stanowi bezpośrednie niebezpieczeństwo dla zdrowia ludzi lub znacznie zwiększa ryzyko poważnej awarii, państwa członkowskie zapewniają, aby operator lub właściciel podjęli odpowiednie środki, które mogą w razie konieczności objąć zawieszenie danego działania do momentu, gdy dane niebezpieczeństwo lub ryzyko znajdzie się pod odpowiednią kontrolą. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy podejmowane są takie środki, operator lub właściciel – niezwłocznie i nie później niż w terminie 24 godzin po podjęciu tych środków – odpowiednio powiadomili właściwy organ.	T	Art. 111, 119 i 123a ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 111. 1. Odstąpienie od zatwierdzonego planu ruchu zakładu górniczego jest dopuszczalne tylko w przypadku powstania zagrożenia bezpieczeństwa ruchu zakładu górniczego lub jego części, bezpieczeństwa powszechnego lub środowiska. 2. W przypadku odstąpienia od zatwierdzonego planu ruchu zakładu górniczego przedsiębiorca jest obowiązany niezwłocznie podjąć działania konieczne dla ochrony zdrowia i życia ludzkiego, zabezpieczenia obiektów zakładu górniczego, bezpieczeństwa powszechnego i ochrony środowiska. Działania te nie mogą być niezgodne z zasadami techniki górniczej oraz zasadami bezpieczeństwa i higieny pracy. 3. O dokonanym odstąpieniu przedsiębiorca niezwłocznie powiadamia właściwy organ nadzoru górniczego oraz organ opiniujący lub uzgadniający. W uzasadnionych przypadkach właściwy organ nadzoru górniczego może, w drodze decyzji, która podlega natychmiastowemu wykonaniu, określić sposób, zakres i termin wykonania obowiązków, o których mowa w ust. 2. Art. 119. 1. Kto spostrzeże zagrożenie dla ludzi, zakładu górniczego lub jego ruchu, uszkodzenie albo nieprawidłowe działanie urządzeń tego zakładu, jest obowiązany niezwłocznie ostrzec osoby zagrożone, podjąć środki dostępne w celu usunięcia niebezpieczeństwa oraz zawiadomić o niebezpieczeństwie najbliższą osobę kierownictwa lub dozoru ruchu. 2. W przypadku powstania stanu zagrożenia życia lub zdrowia osób przebywających w zakładzie górniczym, dla zakładu górniczego lub jego ruchu, na żądanie kierownika ruchu tego zakładu, każdy przedsiębiorca jest obowiązany udzielić mu niezbędnej pomocy. 3. W przypadku powstania stanu zagrożenia życia lub zdrowia osób	

				przebywających w zakładzie górniczym, niezwłocznie wstrzymuje się prowadzenie ruchu w strefie zagrożenia, wycofuje się ludzi w bezpieczne miejsce i podejmuje się niezbędne działania, w tym środki dostępne w celu usunięcia stanu zagrożenia. Art. 123a. 1. W przypadku wystąpienia zagrożenia życia lub zdrowia osób przebywających w zakładzie górniczym, bezpieczeństwa ruchu tego zakładu górniczego, bezpieczeństwa powszechnego lub środowiska przedsiębiorca wykonujący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej informuje niezwłocznie, nie później niż w terminie 24 godzin od wdrożenia działania zgodnego z planem ratownictwa górniczego, właściwy organ nadzoru górniczego, Morską Służbę Poszukiwania i Ratownictwa, dyrektora właściwego urzędu morskiego oraz Straż Graniczną o wystąpieniu takiego zagrożenia oraz wdraża działania zgodnie z planem ratownictwa górniczego w celu ograniczenia lub usunięcia tego zagrożenia, w tym zanieczyszczenia środowiska i zapewnienia bezpieczeństwa osób. 2. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera: 1) opis okoliczności powstania zagrożenia; 2) dostępne informacje dotyczące określenia przyczyn powstania zagrożenia; 3) opis możliwych skutków wynikających z zagrożenia, w tym skutków dla środowiska. Art. 123b. 1. Przedsiębiorca wykonujący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej sporządza i przekazuje właściwemu organowi nadzoru górniczego, Morskiej Służbie Poszukiwania i Ratownictwa, dyrektorowi właściwego urzędu morskiego oraz Straży Granicznej sprawozdanie dotyczące wystąpienia zagrożenia, o którym mowa w art. 123a ust. 1, w terminie 10 dni roboczych od dnia wystąpienia tego zagrożenia. 2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, sporządza się zgodnie z wytycznymi określonymi w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1112/2014 z dnia 13 października 2014 r. określającego wspólny format sprawozdań do celu wymiany informacji dotyczących wskaźników odnoszących się do poważnych zagrożeń przez operatorów i właścicieli instalacji do	

				wydobywania ropy naftowej i gazu na obszarach morskich oraz wspólny format sprawozdań do celów publikacji przez państwa członkowskie informacji dotyczących wskaźników odnoszących się do poważnych zagrożeń (Dz. Urz. UE L 302 z 22.10.2014, str. 1).	
	10. Państwa członkowskie zapewniają, aby w stosownych przypadkach operatorzy i właściciele podejmowali odpowiednie kroki służące stosowaniu odpowiednich środków lub procedur technicznych, w celu propagowania niezawodności gromadzenia i zapisywania właściwych danych oraz zapobiegania ewentualnym manipulacjom nimi.	T	Art. 117a ust. 1 pkt 1 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 117a. 1. Przedsiębiorca wykonujący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany także: 1) opracować i wdrożyć, po zatwierdzeniu planu ruchu zakładu górniczego, a przed dniem rozpoczęcia prowadzenia ruchu zakładu górniczego, system umożliwiający gromadzenie i zapisywanie danych technicznych dotyczących tej działalności, z zabezpieczeniami, które uniemożliwią manipulację zgromadzonymi danymi;	
Artykuł 20 Działalność związana ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich prowadzona poza Unią	1. Państwa członkowskie nakładają na przedsiębiorstwa zarejestrowane na ich terytorium i prowadzące – samodzielnie lub za pośrednictwem jednostek zależnych – poza Unią działalność związaną ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich jako koncesjodawcy lub operatorzy, wymóg złożenia im na żądanie sprawozdania na temat okoliczności poważnej awarii, w której miały udział.	T	Art. 174c ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 174c. 1. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego wzywa podmiot mający siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i wykonujący, samodzielnie lub za pośrednictwem podmiotów zależnych, działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej, do sporządzenia sprawozdania dotyczącego okoliczności powstania zagrożenia, o którym mowa w art. 123a ust. 1, w którym podmiot ten uczestniczył. 2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, przekazuje sprawozdanie Prezesowi Wyższego Urzędu Górniczego, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania o przekazaniu sprawozdania. 3. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego w wezwaniu każdorazowo określa informacje, jakie należy zamieścić w sprawozdaniu.	

	2. W żądaniu sprawozdania na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu dane państwo członkowskie określa szczegółowo, jakie informacje są wymagane. Takie sprawozdania podlegają wymianie zgodnie z art. 27 ust. 1. Państwa członkowskie, które nie mają właściwego organu, ani punktu kontaktowego, przekazują otrzymane sprawozdania Komisji.	T	Art. 174c ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 174c. 1. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego wzywa podmiot mający siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i wykonujący, samodzielnie lub za pośrednictwem podmiotów zależnych, działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej, do sporządzenia sprawozdania dotyczącego okoliczności powstania zagrożenia, o którym mowa w art. 123a ust. 1, w którym podmiot ten uczestniczył. 2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, przekazuje sprawozdanie Prezesowi Wyższego Urzędu Górniczego, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania o przekazaniu sprawozdania. 3. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego w wezwaniu każdorazowo określa informacje, jakie należy zamieścić w sprawozdaniu.	
Artykuł 21 Zapewnienie zgodności z ramami regulacyjnymi dotyczącymi zapobiegania poważnym awariom	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby operatorzy i właściciele działali zgodnie ze środkami ustanowionymi w sprawozdaniu dotyczącym poważnych zagrożeń i w planach, o których mowa w powiadomieniu dotyczącym operacji na odwiercie oraz powiadomieniu dotyczącym działalności połączonej, przekazanych odpowiednio na podstawie art. 11 ust. 1 lit. e), h) i i).	T	Art. 105 ust. 1, art. 108 ust. 2 i 2b, art. 168 ust. 1 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 105. 1. Ruch zakładu górniczego prowadzi się w sposób zgodny z przepisami prawa, w szczególności na podstawie planu ruchu zakładu górniczego, a także zgodnie z zasadami techniki górniczej. Art. 108. 2. Plan ruchu zakładu górniczego określa: 1) strukturę organizacyjną zakładu górniczego, w szczególności przez wskazanie stanowisk osób kierownictwa i dozoru ruchu; 1a) granice zakładu górniczego; 2) szczegółowe przedsięwzięcia niezbędne w celu zapewnienia: a) wykonywania działalności objętej koncesją, b) bezpieczeństwa powszechnego, c) bezpieczeństwa pożarowego, d) bezpieczeństwa osób przebywających w zakładzie górniczym, w szczególności dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy, e) racjonalnej gospodarki złożem, f) ochrony elementów środowiska, g) ochrony obiektów budowlanych, h) zapobiegania szkodom i ich naprawy. Art. 108. 2b. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej plan ruchu zakładu górniczego zawiera także:	

				1) analizę poważnych zagrożeń dla zakładu górniczego, rozumianych jako sytuacje mogące potencjalnie doprowadzić do niebezpiecznego zdarzenia lub wypadku; 2) opis systemu zarządzania środowiskiem i bezpieczeństwem ruchu zakładu górniczego; 3) opis systemu niezależnej weryfikacji, o którym mowa w art. 117a ust. 1 pkt 2. Art. 168. 1. Organy nadzoru górniczego sprawują nadzór i kontrolę nad ruchem zakładów górniczych, w szczególności w zakresie: 1) bezpieczeństwa i higieny pracy; 2) bezpieczeństwa pożarowego; 3) ratownictwa górniczego; 4) gospodarki złożami kopalin w procesie ich wydobywania; 5) ochrony środowiska i gospodarki złożem, w tym według kryterium wykonywania przez przedsiębiorców obowiązków określonych w odrębnych przepisach lub na ich podstawie; 6) zapobiegania szkodom; 7) budowy i likwidacji zakładu górniczego, w tym rekultywacji gruntów po działalności górniczej.	
	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby operatorzy i właściciele zapewniali właściwemu organowi lub wszelkim innym osobom działającym pod kierunkiem właściwego organu transport do lub z instalacji lub statku związanego z działalnością związaną z ropą naftową i gazem ziemnym, w tym przewóz ich sprzętu, w rozsądnym terminie, a także zakwaterowanie, wyżywienie i inne świadczenia z zakresu utrzymania w związku z	T	Art. 154 ust. 4 i 5 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 154. 4. Przedsiębiorca wykonujący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, u którego będzie przeprowadzana kontrola, zapewnia przeprowadzającym kontrolę transport do zakładu górniczego i z tego zakładu, w tym przewóz sprzętu niezbędnego do przeprowadzenia kontroli, oraz zakwaterowanie i wyżywienie. Art. 154. 5. W przypadku, o którym mowa w art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie, przedsiębiorca wykonujący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, w związku z którą powstało bezpośrednie zagrożenie szkodą w środowisku lub wystąpiła szkoda w środowisku, zapewnia właściwemu regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska transport do miejsca wystąpienia bezpośredniego zagrożenia szkodą w środowisku lub miejsca	

	wizytacjami instalacji przeprowadzanymi do celów ułatwiania nadzoru przez właściwy organ, w tym inspekcji, dochodzeń i działań związanych z egzekwowaniem zgodności z niniejszą dyrektywą.			wystąpienia szkody w środowisku i z tego miejsca, w tym przewóz niezbędnego sprzętu, oraz zakwaterowanie i wyżywienie.	
	3. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwy organ opracowywał roczne plany skutecznego nadzoru, w tym inspekcji, w odniesieniu do poważnych zagrożeń, opierając się na zarządzaniu ryzykiem i zwracając szczególną uwagę na zgodność ze sprawozdaniem dotyczącym poważnych zagrożeń i innymi dokumentami przekazywanymi na podstawie art. 11. Skuteczność planów jest regularnie poddawana przeglądowi i właściwy organ podejmuje wszelkie niezbędne środki służące ich usprawnianiu.	T	Art. 167 ust. 10 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze zarządzenie nr 13 Prezesa Urzędu Górniczego z dnia 5 lipca 2013 r. w sprawie planowania działalności oraz zarządzania ryzykiem w urzędach górniczych (Dz. Urz. Wyż. Urz. Gór. z 2013 r. poz. 65)	Art. 167. 10. Organizację wewnętrzną oraz tryb pracy okręgowych urzędów górniczych i SUG określa, w drodze zarządzenia, Prezes Wyższego Urzędu Górniczego. § 7. 1. Plan operacyjny stanowi uszczegółowienie planu strategicznego na dany rok kalendarzowy, zwany dalej "rokiem". 2. Plan operacyjny składa się w szczególności z: 1) mierników celów strategicznych; 2) zadań operacyjnych, za pomocą których zostaną zrealizowane cele strategiczne. 3. Do celu strategicznego przypisuje się co najmniej 1 miernik. Miernik posiada format liczbowy, a w wyjątkowych, uzasadnionych przypadkach - format inny niż liczbowy. Miernik może być przyporządkowany więcej niż jednemu celowi strategicznemu. 4. Do miernika przypisuje się próg satysfakcji, będący wartością liczbową dotyczącą realizacji celu strategicznego, której osiągnięcie zostało zaplanowane w danym roku. Może zostać określony drugi, dodatkowy próg satysfakcji, którego osiągnięcie zostało zaplanowane w chwili zakończenia realizacji celu. Jeśli jest to uzasadnione rodzajem miernika, określa się wyłącznie próg satysfakcji w chwili zakończenia realizacji celu. 5. Przy zadaniu operacyjnym wskazuje się komórkę, odpowiedzialną za jego realizację oraz termin realizacji. Horyzont czasowy zadania operacyjnego nie może być dłuższy niż rok. 6. Każde zadanie operacyjne jest przyporządkowane do jednej z 4 perspektyw Strategicznej Karty Wyników. § 8. 1. Plan operacyjny jest sporządzany przez zespół roboczy powołany przez Prezesa WUG, na podstawie wytycznych osób kierownictwa WUG. 2. W skład zespołu roboczego wchodzi: przewodniczący i członkowie.	

			3. Przewodniczącym zespołu roboczego jest dyrektor GP. 4. Zespół roboczy sporządzający plan operacyjny na dany rok rozpoczyna pracę nie później niż dnia 15 sierpnia roku poprzedniego oraz przedstawia Prezesowi WUG, w celu zatwierdzenia, projekt nowego planu operacyjnego do dnia 20 września roku poprzedniego. § 9. 1. Plany pracy są sporządzane przez departamenty, biura oraz samodzielne wydziały w WUG oraz przez OUG i SUG na okres roku. 2. Za sporządzenie planu pracy odpowiada dyrektor. 3. Prace nad sporządzeniem planu pracy rozpoczynają się z dniem otrzymania zatwierdzonego przez Prezesa WUG planu operacyjnego na dany rok. 4. Plan pracy zawiera: 1) fakultatywne podzadania operacyjne, będące uszczegółowieniem zadań operacyjnych na dany rok, przypisanych komórce, OUG lub SUG - jeśli uszczegółowienie zadania operacyjnego jest potrzebne; 2) nie więcej niż 5 własnych zadań priorytetowych komórki, OUG lub SUG. 5. Plan pracy może również zawierać zadania niewymienione w ust. 4, jeśli dyrektor tak postanowi. 6. Plan pracy OUG oraz SUG zawiera również kryteria częstotliwości kontroli, o których mowa w § 5 pkt 1 i 2 zarządzenia nr 33 Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego z dnia 20 grudnia 2013 r. w sprawie trybu wykonywania czynności inspekcyjno-technicznych przez pracowników okręgowych urzędów górniczych oraz Specjalistycznego Urzędu Górniczego (Dz. Urz. WUG z 2015 r. poz. 34). Element ten ujmuje się na końcu, jako ostatnią część planu pracy. 7. Wszystkie elementy planu pracy, wymienione w ust. 4 i 5, uszczegóławia się w postaci konkretnych czynności do wykonania. Dla każdej z czynności wskazuje się stanowisko lub osobę odpowiedzialną oraz termin wykonania. 8. Prezes WUG może wskazać odrębnym pismem dodatkowe elementy, które powinny zawierać plany pracy wszystkich lub wybranych komórek albo urzędów na dany rok. 9. Załącznikiem do planu pracy: 1) komórki, OUG oraz SUG jest schemat organizacyjny, mający charakter informacyjny; 2) komórki, która planuje i przeprowadza kontrole urzędów górniczych, jest plan kontroli. 10. Załącznikiem do planu pracy OUG oraz SUG jest ponadto:	

				1) plan kontroli, o których mowa w § 5 pkt 1 i 2 zarządzenia nr 33 Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego z dnia 20 grudnia 2013 r. w sprawie trybu wykonywania czynności inspekcyjno-technicznych przez pracowników okręgowych urzędów górniczych oraz Specjalistycznego Urzędu Górniczego, w zakładach górniczych, zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze, zakładach wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86 tej ustawy, podmiotach zawodowo trudniących się ratownictwem górniczym oraz jednostkach organizacyjnych prowadzących działalność szkoleniową; 2) zestawienie liczby dni nadzorczych i kontrolnych wynikającej z liczby etatów obsadzonych przez pracowników inspekcyjno-technicznych w OUG oraz SUG w poszczególnych specjalnościach. 11. Plan pracy jest przekazywany do dyrektora GP do 30 listopada roku poprzedniego, a w przypadku komórek - do 15 grudnia roku poprzedniego. 12. Plany pracy podlegają zaopiniowaniu przez GP pod względem poprawności zastosowanych technik planistycznych oraz zarządzania ryzykiem do 10 grudnia roku poprzedniego, a w przypadku komórek - do 20 grudnia roku poprzedniego. 13. Plan pracy OUG oraz SUG podlega zaopiniowaniu przez Departament Górnictwa Podziemnego i Odkrywkowego, Departament Górnictwa Otworowego i Wiertnictwa, Departament Energomechaniczny, Departament Ochrony Środowiska i Gospodarki Złożem oraz Biuro Kontroli i Audytu Wewnętrznego do 10 grudnia roku poprzedniego. 14. W przypadku konieczności dokonania poprawek przed zatwierdzeniem planu, termin i sposób ich dokonania ustala właściwa osoba kierownictwa WUG. 15. Plany pracy są zatwierdzane przez właściwą osobę kierownictwa WUG do 31 grudnia roku poprzedniego	

Artykuł 22 Poufne zgłaszanie problemów dotyczących bezpieczeństwa	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwy organ ustanowił mechanizmy: a) dotyczące poufnego zgłaszania – z jakiegokolwiek źródła – problemów dotyczących bezpieczeństwa i środowiska odnoszących się do działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich; oraz b) dotyczące badania tych zgłoszeń przy zachowaniu anonimowości poszczególnych osób.	T	Art. 117c i art 174e ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 117c. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej kierownik ruchu zakładu górniczego umieszcza w miejscu ogólnodostępnym na terenie zakładu górniczego informację o możliwości anonimowego zgłaszania właściwemu organowi nadzoru górniczego oraz Prezesowi Wyższego Urzędu Górniczego problemów dotyczących bezpieczeństwa i środowiska odnoszących się do tej działalności oraz informuje osoby obecne na terenie zakładu górniczego o takiej możliwości, w szczególności podczas każdego szkolenia w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy. Art. 174e. 1. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu numer telefonu, za pośrednictwem którego mogą być zgłaszane problemy dotyczące bezpieczeństwa i środowiska odnoszące się do działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej. 2. Przy zgłaszaniu problemów, o których mowa w ust. 1, podawanie danych umożliwiających identyfikację zgłaszającego nie jest wymagane. 3. Zgłoszenia, o których mowa w ust. 1, są analizowane z zachowaniem anonimowości osób zgłaszających.	
	2. Państwa członkowskie nakładają na operatorów i właścicieli wymóg przekazywania szczegółowych informacji o ustaleniach krajowych dotyczących mechanizmów, o których mowa w ust. 1, swoim pracownikom i wykonawcom związanym z daną działalnością oraz ich pracownikom, a także wymóg zapewnienia uwzględnienia informacji o poufnym zgłaszaniu problemów w ramach odpowiednich szkoleń i	T	Art. 117c i art. 174e ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 117c. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej kierownik ruchu zakładu górniczego umieszcza w miejscu ogólnodostępnym na terenie zakładu górniczego informację o możliwości anonimowego zgłaszania właściwemu organowi nadzoru górniczego oraz Prezesowi Wyższego Urzędu Górniczego problemów dotyczących bezpieczeństwa i środowiska odnoszących się do tej działalności oraz informuje osoby obecne na terenie zakładu górniczego o takiej możliwości, w szczególności podczas każdego szkolenia w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy. Art. 174e. 1. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu numer telefonu, za pośrednictwem którego mogą być zgłaszane problemy dotyczące bezpieczeństwa i środowiska odnoszące się do działalności polegającej na	

	działań informacyjnych.			poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej. 2. Przy zgłaszaniu problemów, o których mowa w ust. 1, podawanie danych umożliwiających identyfikację zgłaszającego nie jest wymagane. 3. Zgłoszenia, o których mowa w ust. 1, są analizowane z zachowaniem anonimowości osób zgłaszających.	
<i>Artykuł 23</i> Wymiana informacji	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby operatorzy i właściciele dostarczali właściwemu organowi, jako minimum, informacji opisanych w załączniku IX.	T	Art. 123b ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 123b. 1. Przedsiębiorca wykonujący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej sporządza i przekazuje właściwemu organowi nadzoru górniczego, Morskiej Służbie Poszukiwania i Ratownictwa, dyrektorowi właściwego urzędu morskiego oraz Straży Granicznej sprawozdanie dotyczące wystąpienia zagrożenia, o którym mowa w art. 123a ust. 1, w terminie 10 dni roboczych od dnia wystąpienia tego zagrożenia. 2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, sporządza się zgodnie z wytycznymi określonymi w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1112/2014 z dnia 13 października 2014 r. określającego wspólny format sprawozdań do celu wymiany informacji dotyczących wskaźników odnoszących się do poważnych zagrożeń przez operatorów i właścicieli instalacji do wydobywania ropy naftowej i gazu na obszarach morskich oraz wspólny format sprawozdań do celów publikacji przez państwa członkowskie informacji dotyczących wskaźników odnoszących się do poważnych zagrożeń (Dz. Urz. UE L 302 z 22.10.2014, str. 1).	
	2. Komisja określa w drodze aktu wykonawczego wspólny format zgłaszania danych oraz szczegóły informacji, którymi należy się wymieniać. Ten akt wykonawczy przyjmowany jest zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 37 ust. 2.	N		Przepis dotyczy zadania nałożonego na KE	
<i>Artykuł 24</i> Przejrzystość	1. Państwa członkowskie udostępniają publicznie informacje, o których mowa w załączniku IX.	T	Art. 174a i art. 174b ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 174a. 1. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego dokonuje podsumowania informacji zawartych w: 1) ustaleniach, o których mowa w art. 174 ust. 1a; 2) raportach, o których mowa w art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 31 sierpnia 2012 r. o Państwowej Komisji Badania Wypadków Morskich (Dz. U.	

			poz. 1068 oraz z 2015 r. poz. 1320), jeżeli w wypadku lub incydencie morskim brał udział zakład górniczy przedsiębiorcy wykonującego działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej; 3) decyzji dyrektora urzędu morskiego kończącej postępowanie, o którym mowa w art. 29 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki. 2. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego przekazuje Komisji Europejskiej podsumowanie informacji, o których mowa w ust. 1, oraz zamieszcza je w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu. 3. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego dokonuje analizy informacji, o których mowa w ust. 1, w celu zwiększenia skuteczności wykonywania zadań organów nadzoru górniczego. Art. 174b. 1. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego sporządza i składa ministrowi właściwemu do spraw gospodarki złożami kopalin oraz przekazuje do wiadomości ministrowi właściwemu do spraw środowiska corocznie, w terminie do dnia 15 lutego każdego roku, sprawozdanie ze swojej działalności za poprzedni rok, zgodnie z zakresem zadań określonych w art. 166 ust. 1 pkt 10. 2. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego sporządza i zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu oraz przekazuje Komisji Europejskiej corocznie, w terminie do dnia 1 czerwca, sprawozdanie ze swojej działalności za poprzedni rok, zgodnie z wytycznymi określonymi w załączniku II do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1112/2014 z dnia 13 października 2014 r. określającego wspólny format sprawozdań do celu wymiany informacji dotyczących wskaźników odnoszących się do poważnych zagrożeń przez operatorów i właścicieli instalacji do wydobywania ropy naftowej i gazu na obszarach morskich oraz wspólny format sprawozdań do celów publikacji przez państwa członkowskie informacji dotyczących wskaźników odnoszących się do poważnych zagrożeń.	
	2. Komisja określa w drodze aktu wykonawczego wspólny format publikacji, który umożliwia łatwe transgraniczne porównywanie	N	Przepis dotyczy zadania nałożonego na KE	

	danych. Ten akt wykonawczy przyjmowany jest zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 37 ust. 2. Wspólny format publikacji umożliwia rzetelne porównywanie krajowych praktyk na podstawie niniejszego artykułu i art. 25.				
<i>Artykuł 25</i> Sprawozdawczość dotycząca skutków dla bezpieczeństwa i środowiska	1. Państwa członkowskie przekazują Komisji roczne sprawozdanie zawierające informacje określone w załączniku IX pkt 3.	T	Art. 174b ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 174b. 1. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego sporządza i składa ministrowi właściwemu do spraw gospodarki złożami kopalin oraz przekazuje do wiadomości ministrowi właściwemu do spraw środowiska corocznie, w terminie do dnia 15 lutego każdego roku, sprawozdanie ze swojej działalności za poprzedni rok, zgodnie z zakresem zadań określonych w art. 166 ust. 1 pkt 10. 2. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego sporządza i zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu oraz przekazuje Komisji Europejskiej corocznie, w terminie do dnia 1 czerwca, sprawozdanie ze swojej działalności za poprzedni rok, zgodnie z wytycznymi określonymi w załączniku II do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1112/2014 z dnia 13 października 2014 r. określającego wspólny format sprawozdań do celu wymiany informacji dotyczących wskaźników odnoszących się do poważnych zagrożeń przez operatorów i właścicieli instalacji do wydobywania ropy naftowej i gazu na obszarach morskich oraz wspólny format sprawozdań do celów publikacji przez państwa członkowskie informacji dotyczących wskaźników odnoszących się do poważnych zagrożeń.	
	2. Państwa członkowskie wyznaczają organ odpowiedzialny za wymianę informacji na podstawie art. 23 oraz za publikację informacji na podstawie art. 24.	T	Art. 174b ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 174b. 1. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego sporządza i składa ministrowi właściwemu do spraw gospodarki złożami kopalin oraz przekazuje do wiadomości ministrowi właściwemu do spraw środowiska corocznie, w terminie do dnia 15 lutego każdego roku, sprawozdanie ze swojej działalności za poprzedni rok, zgodnie z zakresem zadań określonych w art. 166 ust. 1 pkt 10. 2. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego sporządza i zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu oraz przekazuje Komisji Europejskiej corocznie, w terminie do dnia 1 czerwca, sprawozdanie ze swojej działalności za poprzedni rok, zgodnie z wytycznymi określonymi w załączniku II do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE)	

				nr 1112/2014 z dnia 13 października 2014 r. określającego wspólny format sprawozdań do celu wymiany informacji dotyczących wskaźników odnoszących się do poważnych zagrożeń przez operatorów i właścicieli instalacji do wydobywania ropy naftowej i gazu na obszarach morskich oraz wspólny format sprawozdań do celów publikacji przez państwa członkowskie informacji dotyczących wskaźników odnoszących się do poważnych zagrożeń.	
	3. Komisja publikuje roczne sprawozdanie oparte na informacjach zgłaszanych jej przez państwa członkowskie na podstawie ust. 1.	N		Przepis dotyczy zadania nałożonego na KE	
<i>Artykuł 26</i> Prowadzenie dochodzenia po poważnej awarii	1. Państwa członkowskie wszczynają szczegółowe dochodzenia dotyczące poważnych awarii występujących na obszarze podlegającym ich jurysdykcji.	T	Art. 15 ust.1 ustawy z dnia 31 sierpnia 2012 r. o Państwowej Komisji Badania Wypadków Morskich – w odniesieniu do ruchomych platform wiertniczych Art. 5 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim Art. 4 oraz 29 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu	Art. 15. 1. Komisja bada wypadki i incydenty morskie: 1) w których uczestniczył: a) statek o polskiej przynależności. b) statek o obcej przynależności, jeżeli wypadek lub incydent morski nastąpił na polskich morskich wodach wewnętrznych lub polskim morzu terytorialnym, c) prom pasażerski typu ro-ro lub szybki statek pasażerski, jeżeli wypadek lub incydent morski nastąpił poza wodami wewnętrznymi lub morzem terytorialnym państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w przypadku gdy ostatnim portem zawinięcia statku był port w Rzeczypospolitej Polskiej; Art. 5. Ilekroć w ustawie jest mowa o: 1) statku - należy przez to rozumieć urządzenie pływające używane w środowisku morskim, w tym również: wodoroloty, poduszkowce, statki podwodne i ruchome platformy wiertnicze, chyba że powołane w ustawie umowy międzynarodowe stanowią inaczej; Art. 4. W rozumieniu niniejszej ustawy: 1) statek - oznacza urządzenie pływające używane w środowisku morskim, w tym również wodoroloty, poduszkowce, statki podwodne oraz umocowane i pływające platformy wiertnicze; Art. 29. Dyrektor urzędu morskiego jest obowiązany przeprowadzić postępowanie, o którym mowa w niniejszym rozdziale:	

			zanieczyszczaniu morza przez statki art. 174 ust. 1a ustawy – Prawo geologiczne i górnicze Art. 117 ust. 2a ustawy - o bezpieczeń - stwie morskim	1) w odniesieniu do statku o polskiej przynależności: a) który spowodował zanieczyszczenie środowiska morskiego lub zagrożenie zanieczyszczeniem, z naruszeniem przepisów ustawy, b) na wniosek organu każdego państwa, w razie podejrzenia naruszenia przepisów ustawy, jeżeli zostały zabezpieczone dowody; 2) w odniesieniu do statku o obcej przynależności, przebywającego w porcie polskim lub bazie przeładunkowej, który spowodował zanieczyszczenie środowiska morskiego lub zagrożenie zanieczyszczeniem na polskich obszarach morskich, naruszając przepisy ustawy. Art. 174. 1a. W przypadku wystąpienia niebezpiecznego zdarzenia lub wypadku w ruchu zakładu górniczego przedsiębiorcy wykonującego działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, właściwy organ nadzoru górniczego ustala stan faktyczny i przyczyny tego zdarzenia lub wypadku oraz niezwłocznie przekazuje te ustalenia Prezesowi Wyższego Urzędu Górniczego. Art. 117. 2a „Do zadań Morskiej Służby SAR należy także sporządzanie raportu z akcji poszukiwawczych i ratowniczych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, oraz akcji zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu prowadzonych zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki, jeżeli dotyczą one zdarzeń związanych z działalnością polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, oraz niezwłoczne przekazywanie tego raportu Prezesowi Wyższego Urzędu Górniczego, dyrektorowi właściwego urzędu morskiego oraz Komisji Badania Wypadków Morskich.	
	2. Podsumowanie ustaleń dokonanych na podstawie ust. 1 udostępnia się Komisji w momencie zamknięcia dochodzenia albo w momencie zakończenia postępowania prawnego, stosownie do	T	Art. 174a ust. 1 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze Art. 34a ustawy	Art. 174a. 1. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego dokonuje podsumowania informacji zawartych w: 1) ustaleniach, o których mowa w art. 174 ust. 1a; 2) raportach, o których mowa w art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 31 sierpnia 2012 r. o Państwowej Komisji Badania Wypadków Morskich (Dz. U. poz. 1068 oraz z 2015 r. poz. 1320), jeżeli w wypadku lub incydencie morskim brał udział zakład górniczy przedsiębiorcy wykonującego działalność polegającą	

	przypadku. Państwa członkowskie udostępniają publicznie jawną wersję ustaleń.		o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki Art. 41 ust. 4 ustawy o Państwowej Komisji Badania Wypadków Morskich	na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej; 3) decyzji dyrektora urzędu morskiego kończącej postępowanie, o którym mowa w art. 29 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki. 2. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego przekazuje Komisji Europejskiej podsumowanie informacji, o których mowa w ust. 1, oraz zamieszcza je w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu. 3. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego dokonuje analizy informacji, o których mowa w ust. 1, w celu zwiększenia skuteczności wykonywania zadań organów nadzoru górniczego. Art. 34a. Dyrektor urzędu morskiego niezwłocznie przekazuje Prezesowi Wyższego Urzędu Górniczego kopię decyzji kończącej postępowanie, o którym mowa w art. 29, jeżeli dotyczy ona zdarzenia związanego z działalnością polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej. Art. 41 ust. 4. Przewodniczący Komisji niezwłocznie przekazuje Prezesowi Wyższego Urzędu Górniczego kopię raportu, o którym mowa w ust. 1, jeżeli dotyczy on zdarzenia związanego z działalnością polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej.	
	3. Państwa członkowskie zapewniają, aby w następstwie dochodzeń na podstawie ust. 1 właściwy organ wdrażał wszelkie zalecenia dochodzenia, w odniesieniu do których jest on uprawniony do działania.	T	Art. 174a ust. 3 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 174a. 3. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego dokonuje analizy informacji, o których mowa w ust. 1, w celu zwiększenia skuteczności wykonywania zadań organów nadzoru górniczego.	
Artykuł 27 Współpraca między	1. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby jego właściwy organ regularnie wymieniał się wiedzą, informacjami i doświadczeniem z innymi	T	Art. 166 ust. 1 pkt 10 lit f ustawy – Prawo geologiczne i	Art. 166. 1: 10) w zakresie bezpieczeństwa działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej; f) bierze udział w konsultacjach z przedsiębiorcami oraz Komisją	

państwa- mi członko- wskimi	właściwymi organami, między innymi za pośrednictwem unijnej grupy organów ds. wydobywania ropy naftowej i gazu ziemnego ze złóż podmorskich (EUOAG), oraz aby uczestniczył on w konsultacjach dotyczących stosowania odpowiednich przepisów krajowych i unijnych, prowadzonych z branżą, z innymi zainteresowanymi stronami oraz z Komisją.		górnice	Europejską w zakresie stosowania przepisów dotyczących działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich,	
	W przypadku państw członkowskich, pod których jurysdykcją nie jest prowadzona działalność związana ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich, informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, otrzymują punkty kontaktowe wyznaczone na podstawie art. 32 ust. 1.	N		Przepis nie dotyczy PL	
	2. Wiedza, informacje i doświadczenia wymieniane na podstawie ust. 1 dotyczą w szczególności funkcjonowania środków zarządzania ryzykiem, zapobiegania poważnym awariom, weryfikacji zgodności oraz reagowania w przypadku awarii w odniesieniu do działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich prowadzonej	T	Art. 166 ust. 1 pkt 10 lit f ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 166. 1: 10) w zakresie bezpieczeństwa działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej: f) bierze udział w konsultacjach z przedsiębiorcami oraz Komisją Europejską w zakresie stosowania przepisów dotyczących działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich,	

	w Unii, a także, w stosownych przypadkach, poza Unią.				
	3. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby jego właściwy organ uczestniczył w ustalaniu jasnych wspólnych priorytetów w zakresie przygotowywania i aktualizowania norm i wytycznych, tak aby określić najlepsze praktyki w działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich oraz ułatwić ich wdrażanie i spójne stosowanie.	T	Art. 166 ust. 1 pkt 10 lit f ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 166. 1: 10) w zakresie bezpieczeństwa działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej: f) bierze udział w konsultacjach z przedsiębiorcami oraz Komisją Europejską w zakresie stosowania przepisów dotyczących działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich,	
	4. Do dnia 19 lipca 2014 r. Komisja przedstawi państwom członkowskim sprawozdanie na temat odpowiedniości krajowych zasobów ekspertów do celów zgodności z funkcjami regulacyjnymi na podstawie niniejszej dyrektywy; sprawozdanie to będzie zawierać w razie konieczności propozycje dotyczące zapewnienia, by wszystkie państwa członkowskie miały dostęp do odpowiednich zasobów ekspertów.	N		Zadanie nałożone na KE	
	5. Do dnia 19 lipca 2016 r. państwa członkowskie powiadomią Komisję o środkach krajowych, którymi dysponują, dotyczących dostępu do zasobów wiedzy, aktywów i ekspertów, w	N		Przepis o charakterze technicznym	

	tym formalnych porozumieniach na podstawie art. 8 ust. 6.				
<i>Artykuł 28</i> Wymogi dotyczące wewnętrznych planów reagowania w przypadku awarii	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby wewnętrzne plany reagowania w przypadku awarii, które mają być opracowane przez operatora lub właściciela zgodnie z art. 14 i przekazane na podstawie art. 11 ust. 1 lit. g), były:				
	a) uruchamiane bezzwłocznie w reakcji na każdą poważną awarię lub sytuację, w której istnieje bezpośrednie ryzyko wystąpienia poważnej awarii; oraz	T	Art. 123 ust. 3 i 4 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 123. 3. W przypadku wystąpienia zagrożenia życia i zdrowia pracowników zakładu górniczego, bezpieczeństwa ruchu zakładu górniczego lub bezpieczeństwa powszechnego, w związku z ruchem zakładu górniczego, niezwłocznie podejmuje się i prowadzi akcję ratowniczą. 4. Akcję ratowniczą prowadzi kierownik akcji ratowniczej zgodnie z planem ratownictwa górniczego oraz wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 124.	
	b) spójne z zewnętrznym planem reagowania w przypadku awarii, o którym mowa w art. 29.	T	Art. 122 ust. 11a ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 122. 11a. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej plan ratownictwa górniczego jest opracowywany z uwzględnieniem: 1) oceny ryzyka wystąpienia niebezpiecznych zdarzeń lub wypadków, dokonanej w trakcie sporządzania planu ruchu zakładu górniczego oraz analizy skuteczności reagowania w przypadku wycieku ropy naftowej; 2) krajowego planu zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń środowiska morskiego, o którym mowa w art. 24 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Dz. U. z 2015 r. poz. 434 i 881, z 2016 r. poz. 1954 oraz z 2017 r. poz. 32); 3) otrzymanych od Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego informacji o	

				poważnym zagrożeniu dla zakładu górniczego związanym z działalnością polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej.	
	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby operator i właściciel utrzymywali sprzęt i wiedzę fachową właściwe dla wewnętrznego planu reagowania w przypadku awarii w celu zapewnienia dostępności tego sprzętu i wiedzy fachowej w każdym momencie i udostępnienia ich w razie konieczności organom odpowiedzialnym za wykonanie zewnętrznego planu reagowania w przypadku awarii w państwie członkowskim, w którym ma zastosowanie wewnętrzny plan reagowania w przypadku awarii.	T	Art. 122 ust. 11d ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 122. 11d. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej przedsiębiorca: 1) przekazuje plan, o którym mowa w ust. 11a, oraz jego zmiany, niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni od dnia ich zatwierdzenia, podmiotowi, o którym mowa w art. 24 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki; 2) wyposaża zakład górniczy w sprzęt do realizacji planu ratownictwa górniczego oraz udostępnia go podmiotom, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki.	
	3. Wewnętrzny plan reagowania w przypadku awarii sporządza się zgodnie z załącznikiem I część 10 i aktualizuje się go w wyniku każdej istotnej zmiany w sprawozdaniu dotyczącym poważnych zagrożeń lub w powiadomieniach przekazywanych na podstawie art. 11. Wszelkie takie aktualizacje przekazuje się właściwemu organowi na podstawie art. 11 ust. 1 lit. g) i powiadamia o nich	T	Art. 122 ust. 11b i 11c ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 122. 11b. Zmiany w planie, o którym mowa w ust. 11a, są dokonywane w szczególności w przypadku: 1) zmiany uwarunkowań istniejących w trakcie sporządzenia planu ratownictwa górniczego; 2) zmiany w planie ruchu zakładu górniczego, jeżeli zmiana ta ma wpływ na plan ratownictwa górniczego; 3) gdy przegląd, o którym mowa w art. 108 ust. 2d albo art. 108a ust. 1, wykazał potrzebę wprowadzenia zmian w planie ratownictwa górniczego. 11c. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej kierownik ruchu zakładu górniczego przekazuje właściwemu organowi nadzoru górniczego plan, o którym mowa w ust. 11a, oraz	

	odpowiedni organ lub odpowiednie organy odpowiedzialne za przygotowanie zewnętrznych planów reagowania w przypadku awarii dotyczących danego obszaru.			jego zmiany, niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni od dnia ich zatwierdzenia.	
	4. Wewnętrzny plan reagowania w przypadku awarii jest łączony z innymi środkami dotyczącymi ochrony pracowników i ratowania ich z zagrożonej instalacji, tak aby zapewnić bezpieczeństwo i ratunek jak największej liczbie osób.	T	Art. 122 ust. 11a ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 122. 11a. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej plan ratownictwa górniczego jest opracowywany z uwzględnieniem: 1) oceny ryzyka wystąpienia niebezpiecznych zdarzeń lub wypadków, dokonanej w trakcie sporządzania planu ruchu zakładu górniczego oraz analizy skuteczności reagowania w przypadku wycieku ropy naftowej; 2) krajowego planu zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń środowiska morskiego, o którym mowa w art. 24 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Dz. U. z 2015 r. poz. 434 i 881, z 2016 r. poz. 1954 oraz z 2017 r. poz. 32); 3) otrzymanych od Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego informacji o poważnym zagrożeniu dla zakładu górniczego związanym z działalnością polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej.	
<i>Artykuł 29</i> Zewnętrzne plany reagowania w przypadku awarii i gotowość na wypadek	1. Państwa członkowskie opracowują zewnętrzne plany reagowania w przypadku awarii uwzględniające wszystkie instalacje związane ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich lub połączoną infrastrukturę, a także potencjalnie dotknięte obszary leżące w ich jurysdykcji. Państwa członkowskie określają rolę i zobowiązanie finansowe	T	Art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z	Art. 24. 1. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określi: 1) sposób organizacji zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu, w tym sposób łagodzenia negatywnych skutków dla flory i fauny w granicach obszarów morskich, z uwzględnieniem opieki nad zoolejonymi zwierzętami, 2) jednostki organizacyjne współdziałające w zakresie zwalczania zagrożeń na morzu z Morską Służbą Poszukiwania i Ratownictwa, 3) podmiot właściwy do opracowania krajowego planu zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń środowiska morskiego, elementy składowe oraz sposób opracowania, konsultowania i ogłaszania tego planu, 4) zadania organów administracji morskiej w zakresie funkcjonowania systemu zwalczania zanieczyszczeń na morzu, 5) zadania i uprawnienia Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa w	

awarii	koncesjodawców i operatorów w zewnętrznych planach reagowania w przypadku awarii.	dnia 3 grudnia 2002 r. w sprawie organizacji i sposobu zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu § 3 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 22 czerwca 2012 r. w sprawie szczegółowej organizacji Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa	organizowaniu i koordynowaniu akcji zwalczania zagrożeń lub zanieczyszczeń na morzu, 6) zasady i sposób udostępniania w ramach współpracy międzynarodowej informacji o gotowości do zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń środowiska morskiego, mając na względzie celowość i sprawność działań na rzecz ochrony środowiska morskiego, a także zgodność z postanowieniami konwencji i umów międzynarodowych oraz zaleceń organizacji międzynarodowych w tym zakresie. § 8. 1. Działania zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń wykonuje się zgodnie z Krajowym Planem. 2. Krajowy Plan powinien zawierać w szczególności: 1) określenie sposobów alarmowania i informowania o zdarzeniach powodujących zagrożenia lub zanieczyszczenia środowiska morskiego oraz punktów kontaktowych; 2) wykaz i rozmieszczenie sił i środków, które mogą być użyte do akcji zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu; 3) sposób prowadzenia akcji zwalczania zanieczyszczeń na morzu, z uwzględnieniem specjalnych metod prowadzenia działań na akwenach uznanych za szczególnie wrażliwe na zanieczyszczenia; 4) zadania dla jednostek współdziałających ze Służbą SAR w akcjach zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu; 5) określenie jednostek współdziałających w zwalczaniu zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu. 3. Krajowy Plan powinien być opracowany zgodnie z wymaganiami Komisji Helsińskiej, z uwzględnieniem analiz istniejących zagrożeń oraz aktualnych prognoz wynikających z: 1) rozwoju transportu morskiego, w tym ilości i rodzaju transportowanych poszczególnymi trasami ładunków szkodliwych i niebezpiecznych; 2) natężenia ruchu statków i ich rodzaju oraz charakteru transportowanych niebezpiecznych substancji w opakowaniach oraz utrudnień w żegludze występujących na określonych trasach; 3) rozwoju eksploatacji zasobów mineralnych znajdujących się pod dnem morskim; 4) zagrożeń, które mogą zostać spowodowane przez awarie instalacji przemysłowych oraz urządzeń technicznych zlokalizowanych na morzu lub w strefie nadmorskiej; 5) zobowiązań międzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej.	

				Łagodzenie negatywnych skutków dla flory i fauny w granicach obszarów morskich należy rozumieć jako działalność Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa (Służba SAR) w zakresie zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu (na podstawie art. 23a ustawy z dnia 16 marca 1996 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Dz. U. 2015 poz. 434, z późn. zm.). Działalność ta jest szczegółowo określona w § 7 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 2002 r. w sprawie organizacji i sposobu zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu (Dz. U. 2015 poz. 358). Zgodnie z § 8 ust. 1 ww. rozporządzenia działania zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń wykonuje się zgodnie z krajowym planem zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń środowiska morskiego. Łagodzenie negatywnych skutków dla flory i fauny w „regionach przybrzeżnych/na brzegu” z uwzględnieniem opieki nad zaolejonymi zwierzętami określone jest w przyjętym na podstawie ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz. Urz. z 2015 r. poz. 469, z późn. zm.) uchwałą Rady Ministrów w dniu 2 grudnia 2016 r. Krajowym Programie Ochrony Wód Morskich (KPOWM) wskazującym, że „procedury ratowania zaolejonych zwierząt zostaną dodane do wojewódzkich planów reagowania kryzysowego. Procedury zostaną wypracowane przez zespół roboczy, w którego skład wchodzić będą przedstawiciele MŚ, MGMIŻŚ, MRiRW, przedstawiciele jednostek podległych im służb oraz reprezentanci ośrodków rehabilitacji zwierząt i organizacji pozarządowych.” Wojewódzkie plany reagowania kryzysowego, o których mowa w ww. uchwale RM, ustanawiane są na podstawie art. 5 ust. 1. ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. 2017 poz. 209).	
	2. Zewnętrzne plany reagowania w przypadku awarii są opracowywane przez państwa członkowskie we współpracy z odpowiednimi operatorami i właścicielami i, w stosownych przypadkach, z koncesjodawcami i właściwym organem oraz uwzględniają najbardziej aktualną wersję wewnętrznych planów	T	Art. 24 ust. 1 ustawy - zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki	Art. 24. 1. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określi: 1) sposób organizacji zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu, w tym sposób łagodzenia negatywnych skutków dla flory i fauny w granicach obszarów morskich, z uwzględnieniem opieki nad zaolejonymi zwierzętami 2) jednostki organizacyjne współdziałające w zakresie zwalczania zagrożeń na morzu z Morską Służbą Poszukiwania i Ratownictwa, 3) podmiot właściwy do opracowania krajowego planu zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń środowiska morskiego, elementy składowe oraz sposób opracowania, konsultowania i ogłaszania tego planu,	

	reagowania w przypadku awarii istniejących lub planowanych instalacji lub połączonej infrastruktury na obszarze objętym zewnętrznym planem reagowania w przypadku awarii.			4) zadania organów administracji morskiej w zakresie funkcjonowania systemu zwalczania zanieczyszczeń na morzu, 5) zadania i uprawnienia Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa w organizowaniu i koordynowaniu akcji zwalczania zagrożeń lub zanieczyszczeń na morzu, 6) zasady i sposób udostępniania w ramach współpracy międzynarodowej informacji o gotowości do zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń środowiska morskiego, mając na względzie celowość i sprawność działań na rzecz ochrony środowiska morskiego, a także zgodność z postanowieniami konwencji i umów międzynarodowych oraz zaleceń organizacji międzynarodowych w tym zakresie. Łagodzenie negatywnych skutków dla flory i fauny w granicach obszarów morskich należy rozumieć jako działalność Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa (Służba SAR) w zakresie zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu (na podstawie art. 23a ustawy z dnia 10 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Dz. U. 2015 poz. 434)). Działalność ta jest szczegółowo określona w § 7 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 2002 r. w sprawie organizacji i sposobu zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu (Dz. U. 2015 poz. 358). Zgodnie z § 8 ust. 1 ww. rozporządzenia działania zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń wykonuje się zgodnie z krajowym planem zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń środowiska morskiego. Łagodzenie negatywnych skutków dla flory i fauny w „regionach przybrzeżnych/na brzegu” z uwzględnieniem opieki nad zaolejonymi zwierzętami określone jest w przyjętym na podstawie ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2015 r. poz. 169, z późn. zm.) uchwałą Rady Ministrów w dniu 2 grudnia 2016 r. Krajowym Programie Ochrony Wód Morskich (KPOWM) wskazującym, że „procedury ratowania zaolejonych zwierząt zostaną dodane do wojewódzkich planów reagowania kryzysowego. Procedury zostaną wypracowane przez zespół roboczy, w którego skład wchodzić będą przedstawiciele MŚ, MG MiŻŚ, MRiRW, przedstawiciele jednostek podległych im służb oraz reprezentanci ośrodków rehabilitacji zwierząt i organizacji pozarządowych.” Wojewódzkie plany reagowania kryzysowego, o których mowa w ww. uchwale RM, ustanawiane są na podstawie art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. 2017 poz. 209).	

	3. Zewnętrzne plany reagowania w przypadku awarii opracowuje się zgodnie z załącznikiem VII oraz udostępnia się je Komisji, innym potencjalnie narażonym państwom członkowskim oraz społeczeństwu. Udostępniając swoje zewnętrzne plany reagowania w przypadku awarii, państwa członkowskie zapewniają, aby ujawnione informacje nie stwarzały ryzyka dla bezpieczeństwa i ochrony instalacji związanych ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich oraz ich eksploatacji ani nie szkodziły interesom gospodarczym państw członkowskich lub osobistemu bezpieczeństwu i dobrostanowi urzędników państw członkowskich.	T	Art. 24 ust. 1 ustawy - zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki	Art. 24. 1. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określi: 1) sposób organizacji zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu, w tym sposób łagodzenia negatywnych skutków dla flory i fauny w granicach obszarów morskich, z uwzględnieniem opieki nad zaolejonymi zwierzętami, 2) jednostki organizacyjne współdziałające w zakresie zwalczania zagrożeń na morzu z Morską Służbą Poszukiwania i Ratownictwa, 3) podmiot właściwy do opracowania krajowego planu zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń środowiska morskiego, elementy składowe oraz sposób opracowania, konsultowania i ogłaszania tego planu, 4) zadania organów administracji morskiej w zakresie funkcjonowania systemu zwalczania zanieczyszczeń na morzu, 5) zadania i uprawnienia Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa w organizowaniu i koordynowaniu akcji zwalczania zagrożeń lub zanieczyszczeń na morzu, 6) zasady i sposób udostępniania w ramach współpracy międzynarodowej informacji o gotowości do zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń środowiska morskiego, mając na względzie celowość i sprawność działań na rzecz ochrony środowiska morskiego, a także zgodność z postanowieniami konwencji i umów międzynarodowych oraz zaleceń organizacji międzynarodowych w tym zakresie. Łagodzenie negatywnych skutków dla flory i fauny w granicach obszarów morskich należy rozumieć jako działalność Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa (Służba SAR) w zakresie zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu (na podstawie art. 23a ustawy z dnia 10 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Dz. U. 2015 poz. 434, z późn. zm. z dnia 3 grudnia 2002 r.). Działalność ta jest szczegółowo określona w § 7 ust. 1 Rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie organizacji i sposobu zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu (Dz. U. 2015 poz. 358). Zgodnie z § 8 ust. 1 ww. rozporządzenia działania zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń wykonuje się zgodnie z krajowym planem zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń środowiska morskiego. Łagodzenie negatywnych skutków dla flory i fauny w „regionach przybrzeżnych/na brzegu” z uwzględnieniem opieki nad zaolejonymi zwierzętami	

				określone jest w przyjętym na podstawie ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2015 r. poz. 469, z późn. zm.) uchwałą Rady Ministrów w dniu 2 grudnia 2016 r. Krajowym Programie Ochrony Wód Morskich (KPOWM) wskazującym, że „procedury ratowania zalejonych zwierząt zostaną dodane do wojewódzkich planów reagowania kryzysowego. Procedury zostaną wypracowane przez zespół roboczy, w którego skład wchodzić będą przedstawiciele MŚ, MG MiŻŚ, MRiRW, przedstawiciele jednostek podległych im służb oraz reprezentanci ośrodków rehabilitacji zwierząt i organizacji pozarządowych.” Wojewódzkie plany reagowania kryzysowego, o których mowa w ww. uchwale RM, ustanawiane są na podstawie art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. 2017 poz. 209).	
	4. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie środki w celu osiągnięcia wysokiego poziomu kompatybilności i interoperacyjności sprzętu i wiedzy wykorzystywanych na wypadek awarii we wszystkich państwach członkowskich w danym regionie geograficznym, a w stosownych przypadkach również poza takim regionem. Państwa członkowskie zachęcają branżę do opracowywania sprzętu i zleconych usług wykorzystywanych w przypadku awarii, które są kompatybilne i interoperacyjne w całym regionie geograficznym.	T	Art. 1 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki Załącznik VII przepis 1 konwencji sporządzonej w Helsinkach dnia 9 kwietnia 1992 r. o ochronie środowiska morskiego obszaru Morza Bałtyckiego	Art. 1. Do zapobiegania zanieczyszczeniu morza przez statki stosuje się: 1) postanowienia następujących umów międzynarodowych, wraz ze zmianami obowiązującymi od daty ich wejścia w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej, podanymi do publicznej wiadomości we właściwy sposób: a) Międzynarodowej konwencji o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki, 1973 r., sporządzonej w Londynie dnia 2 listopada 1973 r., zmienionej Protokołem uzupełniającym sporządzonym w Londynie dnia 17 lutego 1978 r. (Dz. U. z 1987 r. Nr 17, poz. 101) oraz Protokołem uzupełniającym sporządzonym w Londynie dnia 26 września 1997 r. (Dz. U. z 2005 r. Nr 202, poz. 1679), zwanej dalej "Konwencją MARPOL", b) Konwencji o ochronie środowiska morskiego obszaru Morza Bałtyckiego, sporządzonej w Helsinkach dnia 9 kwietnia 1992 r. (Dz. U. z 2000 r. Nr 28, poz. 346), zwanej dalej "Konwencją Helsińską 1992", c) Konwencji o zapobieganiu zanieczyszczeniu mórz przez zatapianie odpadów i innych substancji, sporządzonej w Moskwie, Waszyngtonie, Londynie i Meksyku dnia 29 grudnia 1972 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 11, poz. 46), zwanej dalej "Konwencją o zatapianiu", d) Międzynarodowej konwencji w sprawie kontroli szkodliwych systemów przeciwporostowych na statkach, podpisanej w Londynie dnia 5 października 2001 r. (Dz. U. z 2008 r. Nr 134, poz. 851), zwanej dalej "Konwencją AFS"; ZAŁĄCZNIK VII Reagowanie na przypadki zanieczyszczenia Przepis 1; Ogólne zasady	

				1. Umawiające się Strony zobowiązują się utrzymać gotowość do reagowania na przypadki zanieczyszczenia, zagrażające środowisku morskemu obszarowi Morza Bałtyckiego. Gotowość ta powinna obejmować odpowiedni sprzęt, statki i ludzi przygotowanych do działań zarówno na wodach przybrzeżnych, jak i na morzu pełnym.	
	5. Państwa członkowskie prowadzą rejestry sprzętu i usług wykorzystywanych na wypadek awarii zgodnie z załącznikiem VIII pkt 1. Rejestry te udostępnia się innym potencjalnie narażonym państwom członkowskim i Komisji oraz, na zasadzie wzajemności, sąsiadującym państwom trzecim.	T	Art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki § 8. ust. 2 pkt 2 oraz § 19 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 2002 r. w sprawie organizacji i sposobu zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu	1. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określi: 1) sposób organizacji zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu, w tym sposób łagodzenia negatywnych skutków dla flory i fauny w granicach obszarów morskich, z uwzględnieniem opieki nad zaolejonymi zwierzętami, 2) jednostki organizacyjne współdziałające w zakresie zwalczania zagrożeń na morzu z Morską Służbą Poszukiwania i Ratownictwa, 3) podmiot właściwy do opracowania krajowego planu zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń środowiska morskiego, elementy składowe oraz sposób opracowania, konsultowania i ogłaszania tego planu, 4) zadania organów administracji morskiej w zakresie funkcjonowania systemu zwalczania zanieczyszczeń na morzu, 5) zadania i uprawnienia Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa w organizowaniu i koordynowaniu akcji zwalczania zagrożeń lub zanieczyszczeń na morzu, 6) zasady i sposób udostępniania w ramach współpracy międzynarodowej informacji o gotowości do zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń środowiska morskiego, mając na względzie celowość i sprawność działań na rzecz ochrony środowiska morskiego, a także zgodność z postanowieniami konwencji i umów międzynarodowych oraz zaleceń organizacji międzynarodowych w tym zakresie. § 8. 2. Krajowy Plan powinien zawierać w szczególności: 2) wykaz i rozmieszczenie sił i środków, które mogą być użyte do akcji zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu; § 19. 1. Dyrektor Urzędu Morskiego w Szczecinie, w porozumieniu z dyrektorami pozostałych urzędów morskich oraz dyrektorem Służby SAR, opracowuje i udostępnia, w ramach współpracy międzynarodowej, w sieci Internet, informację o organizacji zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na polskich obszarach morskich, zgodnie z wytycznymi Konwencji Helsińskiej 1992, oraz zapewnia jej bieżącą aktualizację.	

				2. Informacja, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać w szczególności: 1) opis organizacji oraz zadań i odpowiedzialności jednostek właściwych w sprawach zanieczyszczeń morza; 2) wykaz i adresy punktów kontaktowych oraz sposoby kontaktowania się z nimi; 3) informacje o zespołach przeznaczonych do działań na wypadek sytuacji kryzysowych oraz usuwania zanieczyszczeń i o wyposażeniu tych jednostek, a w szczególności: a) specjalnych morskich statkach i zespołach do zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń, b) bazach lądowych, c) posiadanych systemach zwalczania zanieczyszczeń na morzu i brzegu morskim, w tym urządzeń do odładowywania zbiornikowców, d) stosowanych systemach obserwacji i kontroli z powietrza, e) holownikach ratowniczych, f) zespołach ekspertów, g) zasadach i warunkach udzielania pomocy. Łagodzenie negatywnych skutków dla flory i fauny w granicach obszarów morskich należy rozumieć jako działalność Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa (Służba SAR) w zakresie zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu (na podstawie art. 23a ustawy z dnia 10 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Dz. U. 2015 poz. 434, z późn. zm.). Działalność ta jest szczegółowo określona w § 7 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 2002 r. w sprawie organizacji i sposobu zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu (Dz. U. 2015 poz. 358). Zgodnie z § 8 ust. 1 ww. rozporządzenia działania zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń wykonuje się zgodnie z krajowym planem zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń środowiska morskiego. Łagodzenie negatywnych skutków dla flory i fauny w „regionach przybrzeżnych/na brzegu” z uwzględnieniem opieki nad zaolejonymi zwierzętami określone jest w przyjętym na podstawie ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2015 r. poz. 469, z późn. zm.) uchwałą Rady Ministrów w dniu 2 grudnia 2016 r. Krajowym Programie Ochrony Wód Morskich (KPOWM) wskazującym, że „procedury ratowania zaolejonych zwierząt zostaną dodane do wojewódzkich planów reagowania kryzysowego. Procedury zostaną wypracowane	

				przez zespół roboczy, w którego skład wchodzić będą przedstawiciele MŚ, MGMIŻŚ, MRiRW, przedstawiciele jednostek podległych im służb oraz reprezentanci ośrodków rehabilitacji zwierząt i organizacji pozarządowych.” Wojewódzkie plany reagowania kryzowego, o których mowa w ww. uchwale RM, ustanawiane są na podstawie art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. 2017 poz. 209).	
	6. Państwa członkowskie zapewniają, aby operatorzy i właściciele regularnie sprawdzali swoją gotowość do skutecznego działania w razie poważnych awarii w ścisłej współpracy z odpowiednimi organami państw członkowskich.	T	§ 383, § 406, § 407 i § 463 ust. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 25 kwietnia 2014 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących prowadzenia ruchu zakładów górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi	§ 383. Kierownik morskiej jednostki niezwłocznie zgłasza, właściwemu organowi administracji morskiej, niedopuszczalną obecność statku morskiego lub powietrznego w granicach ustanowionej strefy ochronnej. § 406. 1. Sprawność i prawidłowość działania urządzeń kontrolno-pomiarowych i zabezpieczających, a w szczególności istotnych dla bezpieczeństwa ludzi i morskiej jednostki, podlega okresowej kontroli. 2. Zakres, częstotliwość oraz sposób przeprowadzania kontroli, o której mowa w ust. 1, określa kierownik ruchu zakładu górniczego otworowego. § 407. 1. Na morskiej jednostce wszystkie pomosty, platformy, schodnie, drabiny, mostki i przejścia, z wyjątkiem lądowiska śmigłowca, zabezpiecza się stałymi balustradami oraz poręczami o wysokości co najmniej 1,0 m i bortnicami o wysokości 0,15 m. 2. Lądowisko śmigłowcowe zabezpiecza się siatką ochronną, rozpiętą na wysięgnikach o długości co najmniej 1,0 m. § 463. 1. Kierownik ruchu zakładu górniczego otworowego sporządza plan zwalczania rozlewów olejowych i likwidacji zagrożeń dla środowisk. 3. Plan, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności: 1) listę instytucji i jednostek organizacyjnych krajowych oraz zagranicznych, w tym ubezpieczycieli, w których zakresie kompetencji mieszczą się sprawy ujęte w planie zwalczania rozlewów olejowych i likwidacji zagrożeń dla środowiska, wraz z danymi kontaktowymi; 2) instrukcję alarmowania, powiadamiania i ostrzegania, wraz z formularzami międzynarodowymi powiadamiania i ostrzegania; 3) formularze pierwszego i kolejnego raportu o stanie i rozwoju sytuacji; 4) plany rozmieszczenia urządzeń stwarzających zagrożenie na morskiej jednostce, a także przebiegu instalacji i zaworów odcinających; 5) plan rozmieszczenia sprzętu technicznego, zlokalizowanego na morskiej jednostce, statku oczekującego w pogotowiu i w magazynach na lądzie oraz na	

				innych jednostkach wspomagających; 6) harmonogram mobilizacji sił i środków pierwszego rzutu usuwania rozlewów olejowych na morzu; 7) instrukcje postępowania w razie rozlewu olejowego lub wycieku innych szkodliwych substancji, zawierające obowiązki członków załogi morskiej jednostki i załogi jednostek wspomagających; 8) instrukcję postępowania w razie zagrożeń będących następstwem wypadków morskich i sił przyrody; 9) plan zawierający organizację usuwania rozlewów, podział zadań i funkcji, określenie zadań dla jednostek wspomagających, zasady współpracy z organami administracji morskiej oraz z Morską Służbą Poszukiwania i Ratownictwa (SAR); 10) instrukcję zawierającą sposób magazynowania i składowania zebranych zanieczyszczeń oraz sposób transportowania ich na ląd; 11) plan szkoleń i ćwiczeń praktycznych.	
	7. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy lub, w stosownych przypadkach, punkty kontaktowe opracowały scenariusze współpracy na wypadek awarii. Scenariusze te są regularnie oceniane i aktualizowane w razie konieczności.	T	Art. 166 ust. 1 pkt 10 lit c ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 166. 1: 10) w zakresie bezpieczeństwa działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej: c) zawiera, po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalin, porozumienia z właściwymi organami innych państw członkowskich Unii Europejskiej dotyczące opracowywania i aktualizacji scenariuszy współpracy w przypadku zaistnienia wypadku lub niebezpiecznego zdarzenia,	
<i>Artykuł 30</i> Reagowanie w przypadku awarii	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby operator lub, w stosownych przypadkach, właściciel powiadamiali bezzwłocznie odpowiednie organy o poważnej awarii lub sytuacji, w której występuje bezpośrednie ryzyko poważnej awarii. To powiadomienie opisuje okoliczności, w tym, w miarę możliwości, źródło, możliwe	T	Art. 123a ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 123a. 1. W przypadku wystąpienia zagrożenia życia lub zdrowia osób przebywających w zakładzie górniczym, bezpieczeństwa ruchu tego zakładu górniczego, bezpieczeństwa powszechnego lub środowiska przedsiębiorca wykonujący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej informuje niezwłocznie, nie później niż w terminie 24 godzin od wdrożenia działania zgodnego z planem ratownictwa górniczego, właściwy organ nadzoru górniczego, Morską Służbę Poszukiwania i Ratownictwa, dyrektora właściwego urzędu morskiego oraz Straż Graniczną o wystąpieniu takiego zagrożenia oraz wdraża działania zgodnie z planem ratownictwa górniczego w celu ograniczenia lub usunięcia tego zagrożenia, w tym	

	skutki dla środowiska i potencjalne poważne skutki.			zanieczyszczenia środowiska i zapewnienia bezpieczeństwa osób. 2. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera: 1) opis okoliczności powstania zagrożenia; 2) dostępne informacje dotyczące określenia przyczyn powstania zagrożenia; 3) opis możliwych skutków wynikających z zagrożenia, w tym skutków dla środowiska.	
	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby w razie poważnej awarii operator lub właściciel podejmowali wszelkie odpowiednie środki służące przeciwdziałaniu nasileniu oraz ograniczeniu skutków awarii. Odpowiednie organy państw członkowskich mogą pomagać operatorowi lub właścicielowi, w tym dostarczać im dodatkowe zasoby.	T	§ 165, §167, § 389, § 394, § 400 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 25 kwietnia 2014 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących prowadzenia ruchu zakładów górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi	§ 165. Kierownik ruchu zakładu górniczego otworowego podejmuje działania mające na celu zmniejszenia negatywnego wpływu działalności zakładu górniczego otworowego na środowisko. § 167. 1. W zakładzie górniczym otworowym wydobywającym ropę naftową lub gaz ziemny z zawartością siarkowodoru lub innych związków toksycznych sporządza się program opanowania i neutralizacji skażenia terenu. 2. Instalacje oraz urządzenia, które w przypadku uszkodzenia albo awarii mogłyby stać się źródłem zagrożenia dla otoczenia, lokalizuje się w taki sposób, aby zapewnione były warunki do likwidacji tego zagrożenia. § 389. 1. Decyzję o całkowitej lub częściowej ewakuacji morskiej jednostki podejmuje kierownik tej jednostki w przypadku zagrożenia zdrowia lub życia załogi, w szczególności jeżeli nastąpi: 1) niebezpieczny przechyl morskiej jednostki; 2) poważne uszkodzenie pali lub nóg morskiej jednostki; 3) przeciek, kolizja lub wypadek przy holowaniu; 4) otwarta erupcja płynu złożowego; 5) wybuch lub pożar; 6) zagrożenie zewnętrzne dla morskiej jednostki. 2. W przypadku zarządzenia częściowej ewakuacji morskiej jednostki, gdy została pozostawiona część załogi dla zapewnienia bezpieczeństwa morskiej jednostki, zapewnia się możliwość ewakuacji pozostawionej załogi jednym lotem śmigłowca oraz zapewnia środki do ewakuacji statkiem pogotowia. 3. Kierownik morskiej jednostki, zastępca kierownika morskiej jednostki, starszy mechanik oraz osoby funkcyjne odpowiedzialne za ewakuację opuszczają morską jednostkę jako ostatni, po uprzednim sprawdzeniu, czy wszystkie osoby opuściły morską jednostkę. 4. Na morskiej jednostce, na której mieszkają członkowie załogi, zapewnia się	

				wystarczającą liczbę osób przeszkolonych do celów ratunkowych, które są obecne na miejscu lądowania podczas lądowania lub startu helikoptera. 5. Na morskiej jednostce zapewnia się wyposażenie techniczne umożliwiające ewakuację bezpośrednio w kierunku morza. § 394. 1. Kierownik morskiej jednostki niezwłocznie organizuje pomoc dla osób, które podczas pracy lub pobytu na morskiej jednostce uległy wypadkowi lub zachorowały. 2. Na morskiej jednostce znajdują się odpowiednie środki do bezpiecznego transportu rannych i chorych. 3. Dla morskiej jednostki opracowuje się system wzywania pomocy zewnętrznej do wypadków i zachorowań. 4. Na morskiej jednostce znajduje się miejsce lądowania dla śmigłowca. 5. Sprzęt przeznaczony do wykorzystania w wypadkach wymagających użycia śmigłowca jest przechowywany bezpośrednio przy miejscu lądowania śmigłowca. § 400. 1. Kierownik morskiej jednostki decyduje w szczególności w sprawach: 1) opuszczenia morskiej jednostki w razie zagrożenia; 2) wznowienia lub zatrzymania prac na morskiej jednostce; 3) wymiany członków załogi lub sprzętu; 4) podjęcia prac szczególnie niebezpiecznych; 5) podjęcia lub przerwania prac w otworze wiertniczym lub w odwiercie.	
	3. W trakcie reagowania w przypadku awarii państwo członkowskie gromadzi informacje niezbędne do szczegółowego dochodzenia na podstawie art. 26 ust. 1.	T (w za- kre- sie sta- łych plat- form wier- tni- cznych)	Art. 17 ustawy z dnia 31 sierpnia 2012 r. o Państwowej Komisji Badania Wypadków Morskich Art. 117 ust. 2a ustawy - o bezpieczeństwie morskim	Art. 17. 1. Celem badania wypadku lub incydentu morskiego jest ustalenie okoliczności i przyczyn jego wystąpienia dla zapobiegania wypadkom i incyidentom morskim w przyszłości oraz poprawy stanu bezpieczeństwa morskiego. 2. Badanie obejmuje zbieranie i analizowanie dowodów oraz określenie czynników, które miały wpływ na zaistnienie wypadku lub incydentu morskiego, a także gdy jest to wskazane, przygotowanie zaleceń dotyczących bezpieczeństwa, o których mowa w art. 43 ust. 1. 3. Czynności badawcze, w ramach badania, prowadzi zespół wyznaczony przez przewodniczącego Komisji, składający się z członków Komisji oraz, w razie potrzeby, z ekspertów biorących udział w pracach Komisji. 4. Zespół prowadzący czynności badawcze składa się co najmniej z dwóch osób, w tym co najmniej jednego członka Komisji.	

				Art. 117. 2a. Do zadań Służby SAR należy także sporządzanie raportu z akcji poszukiwawczych i ratowniczych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, oraz akcji zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu prowadzonych zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki, jeżeli dotyczą one zdarzeń związanych z działalnością polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, oraz niezwłoczne przekazywanie tego raportu Prezesowi Wyższego Urzędu Górniczego, dyrektorowi właściwego urzędu morskiego oraz Komisji Badania Wypadków Morskich.”	
<i>Artykuł 31</i> Transgraniczna gotowość i transgraniczne reagowanie w przypadku awarii w państwach członkowskich, pod których jurysdykcją prowadzona jest działalność związana ze złożami	1. W przypadku gdy państwo członkowskie uzna, że poważne zagrożenie odnoszące się do działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich, która ma być prowadzona pod jego jurysdykcją, może mieć znaczne skutki dla środowiska w innym państwie członkowskim, przekazuje przed rozpoczęciem działalności odpowiednie informacje potencjalnie narażonemu państwu członkowskiemu i dąży, wraz z tym państwem członkowskim, do przyjęcia środków zapobiegających powstaniu szkód.	T	Art. 1 pkt. 1 lit b ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki Załącznik VI Przepis 9 Konwencji sporządzonej w Helsinkach dnia 9 kwietnia 1992 r. o ochronie środowiska morskiego obszaru Morza Bałtyckiego Art. 108 ust. 10a ustawy – Prawo geologiczne i	Art. 1. Do zapobiegania zanieczyszczaniu morza przez statki stosuje się: 1) postanowienia następujących umów międzynarodowych, wraz ze zmianami obowiązującymi od daty ich wejścia w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej, podanymi do publicznej wiadomości we właściwy sposób: b) Konwencji o ochronie środowiska morskiego obszaru Morza Bałtyckiego, sporządzonej w Helsinkach dnia 9 kwietnia 1992 r. (Dz. U. z 2000 r. Nr 28, poz. 346), zwanej dalej "Konwencją Helsińską 1992", Załącznik VI Przepis 9; Wymiana informacji Umawiające się Strony będą systematycznie wymieniać za pośrednictwem Komisji informacje co do miejsca i charakteru wszelkiej zaplanowanej lub zakończonej działalności przybrzeżnej oraz co do charakteru i ilości zrzutów, jak również co do środków podejmowanych na wypadek zagrożenia. Art. 108. 10a. Jeżeli właściwy organ nadzoru górniczego, podczas dokonywania oceny analizy poważnych zagrożeń dla zakładu górniczego, stwierdzi możliwość wystąpienia znaczącego oddziaływania na środowisko na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej na skutek wykonywania działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, niezwłocznie informuje Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego o możliwości wystąpienia tego oddziaływania.	

ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich			gornicze		
	Państwa członkowskie, które uważają, że są potencjalnie narażone, mogą zwrócić się do państwa członkowskiego, pod którego jurysdykcją ma być prowadzona dana działalność związana ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich, o przekazanie im wszystkich odpowiednich informacji. Te państwa członkowskie mogą wspólnie ocenić skuteczność środków, bez uszczerbku dla wykonywania funkcji regulacyjnych przez właściwy organ, do którego kompetencji należy dana działalność, na podstawie art. 8 ust. 1 lit. a), b) i c).	T	Art. 108 ust. 10c ustawy – Prawo geologiczne i gornicze	Art. 108. 10c. Jeżeli właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej wystąpi do Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego o przekazanie dodatkowych informacji dotyczących możliwości wystąpienia na terytorium tego państwa znaczącego oddziaływania na środowisko związanego z działalnością polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, Prezes Wyższego Urzędu Górniczego przekazuje te informacje bez zbędnej zwłoki.	
	2. Poważne zagrożenia stwierdzone na podstawie ust. 1 są uwzględniane w wewnętrznych i zewnętrznych planach reagowania w przypadku awarii, aby ułatwić wspólne skuteczne reagowanie w razie poważnej awarii.	T	Art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki;	Art. 24. 1. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określi: 1) sposób organizacji zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu, w tym sposób łagodzenia negatywnych skutków dla flory i fauny w granicach obszarów morskich, z uwzględnieniem opieki nad zaolejonymi zwierzętami, 2) jednostki organizacyjne współdziałające w zakresie zwalczania zagrożeń na morzu z Morską Służbą Poszukiwania i Ratownictwa, 3) podmiot właściwy do opracowania krajowego planu zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń środowiska morskiego, elementy składowe oraz sposób	

			§ 8 ust. 1-2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 2002 r. w sprawie organizacji i sposobu zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu Art. 122 ust. 11a. ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	opracowania, konsultowania i ogłaszania tego planu, 4) zadania organów administracji morskiej w zakresie funkcjonowania systemu zwalczania zanieczyszczeń na morzu, 5) zadania i uprawnienia Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa w organizowaniu i koordynowaniu akcji zwalczania zagrożeń lub zanieczyszczeń na morzu, 6) zasady i sposób udostępniania w ramach współpracy międzynarodowej informacji o gotowości do zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń środowiska morskiego, mając na względzie celowość i sprawność działań na rzecz ochrony środowiska morskiego, a także zgodność z postanowieniami konwencji i umów międzynarodowych oraz zaleceń organizacji międzynarodowych w tym zakresie. § 8. 1. Działania zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń wykonuje się zgodnie z Krajowym Planem. 2. Krajowy Plan powinien zawierać w szczególności: 1) określenie sposobów alarmowania i informowania o zdarzeniach powodujących zagrożenia lub zanieczyszczenia środowiska morskiego oraz punktów kontaktowych; 2) wykaz i rozmieszczenie sił i środków, które mogą być użyte do akcji zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu; 3) sposób prowadzenia akcji zwalczania zanieczyszczeń na morzu, z uwzględnieniem specjalnych metod prowadzenia działań na akwenach uznanych za szczególnie wrażliwe na zanieczyszczenia; 4) zadania dla jednostek współdziałających ze Służbą SAR w akcjach zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu; 5) określenie jednostek współdziałających w zwalczaniu zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu. Art. 122. 11a. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej plan ratownictwa górniczego jest opracowywany z uwzględnieniem: 1) oceny ryzyka wystąpienia niebezpiecznych zdarzeń lub wypadków, dokonanej w trakcie sporządzania planu ruchu zakładu górniczego oraz analizy	

				skuteczności reagowania w przypadku wycieku ropy naftowej; 2) krajowego planu zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń środowiska morskiego, o którym mowa w art. 24 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Dz. U. z 2015 r. poz. 434 i 881, z 2016 r. poz. 1954 oraz z 2017 r. poz. 32); 3) otrzymanych od Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego informacji o poważnym zagrożeniu dla zakładu górniczego związanym z działalnością polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej.	
	3. W przypadku gdy istnieje ryzyko, że przewidywane transgraniczne skutki poważnych awarii dotkną państwa trzecie, państwa członkowskie udostępniają, na zasadzie wzajemności, informacje państwom trzecim.	T	Art. 21 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki	Art. 21. 1. Dyrektor urzędu morskiego, do którego wpłynie meldunek lub sprawozdanie, o których mowa w art. 11, albo który otrzyma z innego źródła wiadomość o zanieczyszczeniu lub zagrożeniu zanieczyszczeniem polskich obszarów morskich, jest obowiązany: 1) dokonać oceny faktycznej sytuacji w celu ustalenia rodzaju i stopnia zanieczyszczenia morza lub zagrożenia zanieczyszczeniem; 2) w razie potrzeby zarządzić i podjąć odpowiednie działania; 3) niezwłocznie poinformować właściwe organy innych państw stron Konwencji Helsińskiej 1992 o istniejącej sytuacji i podjętej lub zamierzonej akcji, jeżeli rozlew przemieszcza się lub może przemieścić się do obszaru morskiego tych państw.	
	4. Państwa członkowskie koordynują między sobą środki dotyczące obszarów położonych poza Unią, tak aby zapobiec potencjalnym negatywnym skutkom działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich.	N		Nie dotyczy Polski	
	5. Państwa członkowskie regularnie sprawdzają swoją gotowość do skutecznego reagowania w razie awarii we współpracy z potencjalnie narażonymi państwami	T	Art. 1 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza	Art. 1. Do zapobiegania zanieczyszczaniu morza przez statki stosuje się: 1) postanowienia następujących umów międzynarodowych, wraz ze zmianami obowiązującymi od daty ich wejścia w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej, podanymi do publicznej wiadomości we właściwy sposób: a) Międzynarodowej konwencji o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza	

	członkowskimi, właściwymi agencjami unijnymi i, na zasadzie wzajemności, potencjalnie narażonymi państwami trzecimi. Komisja może włączyć się do realizacji działań mających na celu sprawdzenie transgranicznych mechanizmów działania na wypadek awarii.		przez statki Załącznik VII Przepis 10 pkt 3 Konwencji sporządzonej w Helsinkach dnia 9 kwietnia 1992 r. o ochronie środowiska morskiego obszaru Morza Bałtyckiego	przez statki, 1973 r., sporządzonej w Londynie dnia 2 listopada 1973 r., zmienionej Protokołem uzupełniającym sporządzonym w Londynie dnia 17 lutego 1978 r. (Dz. U. z 1987 r. Nr 17, poz. 101) oraz Protokołem uzupełniającym sporządzonym w Londynie dnia 26 września 1997 r. (Dz. U. z 2005 r. Nr 202, poz. 1679), zwanej dalej "Konwencją MARPOL", b) Konwencji o ochronie środowiska morskiego obszaru Morza Bałtyckiego, sporządzonej w Helsinkach dnia 9 kwietnia 1992 r. (Dz. U. z 2000 r. Nr 28, poz. 346), zwanej dalej "Konwencją Helsińską 1992", c) Konwencji o zapobieganiu zanieczyszczaniu mórz przez zatapianie odpadów i innych substancji, sporządzonej w Moskwie, Waszyngtonie, Londynie i Meksyku dnia 29 grudnia 1972 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 11, poz. 46), zwanej dalej "Konwencją o zatapianiu", d) Międzynarodowej konwencji w sprawie kontroli szkodliwych systemów przeciwporostowych na statkach, podpisanej w Londynie dnia 5 października 2001 r. (Dz. U. z 2008 r. Nr 134, poz. 851), zwanej dalej "Konwencją AFS"; 1a) odpowiednio przepisy art. 20 i art. 39 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową oraz o niektórych fluorowanych gazach cieplarnianych (Dz. U. poz. 881), w zakresie eksploatacji na statkach urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych, rozdzielnic wysokiego napięcia oraz systemów ochrony przeciwpożarowej i gaśnic zawierających substancje kontrolowane lub fluorowane gazy cieplarniane, w przypadku gdy niniejsza ustawa nie stanowi inaczej; 2) przepisy niniejszej ustawy. Przepis 10; Regularna współpraca 3. Umawiające się Strony będą regularnie organizować wspólne ćwiczenia operacji mających na celu zwalczanie zanieczyszczeń oraz ćwiczenia alarmowe.	
	6. W razie poważnej awarii lub bezpośredniego zagrożenia poważną awarią, który ma lub może mieć skutki transgraniczne, państwo członkowskie, pod którego jurysdykcją wystąpiła ta sytuacja, bezzwłocznie powiadamia Komisję i te	T	Art. 21 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki	Art. 21. 1. Dyrektor urzędu morskiego, do którego wpłynie meldunek lub sprawozdanie, o których mowa w art. 11, albo który otrzyma z innego źródła wiadomość o zanieczyszczeniu lub zagrożeniu zanieczyszczeniem polskich obszarów morskich, jest obowiązany: 1) dokonać oceny faktycznej sytuacji w celu ustalenia rodzaju i stopnia zanieczyszczenia morza lub zagrożenia zanieczyszczeniem; 2) w razie potrzeby zarządzić i podjąć odpowiednie działania; 3) niezwłocznie poinformować właściwe organy innych państw stron Konwencji	

	państwa członkowskie lub państwa trzecie, na które może mieć wpływ ta sytuacja, i nieprzerwanie dostarcza informacji właściwych do podjęcia skutecznej reakcji w przypadku awarii.		Art. 174a ustawy – Prawo geologiczne i górnictwo	Helsińskiej 1992 o istniejącej sytuacji i podjętej lub zamierzonej akcji, jeżeli rozlew przemieszcza się lub może przemieścić się do obszaru morskiego tych państw. Art. 174a. 1. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego dokonuje podsumowania informacji zawartych w: 1) ustaleniach, o których mowa w art. 174 ust. 1a; 2) raportach, o których mowa w art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 31 sierpnia 2012 r. o Państwowej Komisji Badania Wypadków Morskich (Dz. U. poz. 1068 oraz z 2015 r. poz. 1320), jeżeli w wypadku lub incydencie morskim brał udział zakład górniczy przedsiębiorcy wykonującego działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej; 3) decyzji dyrektora urzędu morskiego kończącej postępowanie, o którym mowa w art. 29 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki. 2. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego przekazuje Komisji Europejskiej podsumowanie informacji, o których mowa w ust. 1, oraz zamieszcza je w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu. 3. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego dokonuje analizy informacji, o których mowa w ust. 1, w celu zwiększenia skuteczności wykonywania zadań organów nadzoru górniczego.	
<i>Artykuł 32</i> Transgraniczna gotowość i transgraniczne reagowanie w przypadku	1. Państwa członkowskie, pod których jurysdykcją nie jest prowadzona działalność związana ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich, wyznaczają punkt kontaktowy do celów wymiany informacji z odpowiednimi przyległymi państwami członkowskimi.	N		Przepis nie dotyczy Polski	

awarii w państwach członkowskich, pod których jurysdykcją nie jest prowadzona działalność związana ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich					
	2. Państwa członkowskie, pod których jurysdykcją nie jest prowadzona działalność związana ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich, stosują art. 29 ust. 4 i 7, tak aby zapewnić, by w razie gdyby zostały narażone na skutki poważnej awarii, dysponowały odpowiednią zdolnością reagowania.	N		Przepis nie dotyczy Polski	

	3. Państwa członkowskie, pod których jurysdykcją nie jest prowadzona działalność związana ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich, koordynują swoje krajowe planowanie awaryjne w odniesieniu do środowiska morskiego z innymi odpowiednimi państwami członkowskimi w zakresie, jaki jest niezbędny do zapewnienia najskuteczniejszego reagowania w przypadku poważnej awarii.	N		Przepis nie dotyczy Polski	
	4. W przypadku gdy państwo członkowskie, pod którego jurysdykcją nie jest prowadzona działalność związana ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich, jest narażone na skutki poważnej awarii, państwo to:	N		Przepis nie dotyczy Polski	
	a) podejmuje wszelkie odpowiednie środki zgodnie z krajowym planowaniem awaryjnym, o którym mowa w ust. 3;	N		Przepis nie dotyczy Polski	
	b) zapewnia, aby informacje, które są pod jego kontrolą i są dostępne w ramach jego jurysdykcji oraz które mogą mieć znaczenie dla pełnego dochodzenia w sprawie poważnej awarii, były przekazywane lub	N		Przepis nie dotyczy Polski	

	udostępniane na wniosek państwu członkowskiemu prowadzącemu dochodzenie na podstawie art. 26.				
<i>Artykuł 33</i> Skoordynowane podejście do zapewnienia bezpieczeństwa działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich na szczeblu międzynarodowym	1. Komisja, w ścisłej współpracy z państwem członkowskim i bez uszczerbku dla odpowiednich umów międzynarodowych, wspiera współpracę z państwami trzecimi, które prowadzą działalność związaną ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich w tych samych regionach morskich co państwa członkowskie.	N		Przepis dotyczy zadania nałożonego na KE	
	2. Komisja ułatwia wymianę informacji między państwami członkowskimi, w których prowadzona jest działalność związana ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich, a	N		Przepis dotyczy zadania nałożonego na KE	

	przyległymi państwami trzecimi prowadzącymi podobną działalność, tak aby wspierać środki zapobiegawcze i regionalne plany reagowania w przypadku awarii.				
	3. Komisja wspiera wprowadzanie wysokich norm bezpieczeństwa w działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich na szczeblu międzynarodowym przez działania na właściwych forach globalnych i regionalnych, w tym na forach poświęconych wodom arktycznym.	N		Przepis dotyczy zadania nałożonego na KE	
<i>Artykuł 34</i> Sankcje	Państwa członkowskie określają zasady dotyczące sankcji nakładanych w przypadku naruszenia przepisów krajowych przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonania. Sankcje te muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa członkowskie powiadomią Komisję o tych przepisach do dnia 19 lipca 2015 r. i niezwłocznie informują ją o wszelkich zmianach mających wpływ na te przepisy.	T	art. 175 ust. 1 pkt 1 lit e-m, art. 175 ust. 1a i 2 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 175. 1. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego nakłada, w drodze decyzji, karę pieniężną na przedsiębiorcę, który: 1) nie dopełnia ciążącego na przedsiębiorcy obowiązku w zakresie: e) dokonywania przeglądu analizy poważnych zagrożeń zakładu górniczego, zgodnie z art. 108 ust. 2d i art. 108a, lub przekazywania jego wyników właściwemu organowi nadzoru górniczego, f) opracowania lub wdrożenia systemu, o którym mowa w art. 117a ust. 1 pkt 1, g) ustanowienia lub wdrożenia systemu niezależnej weryfikacji, o którym mowa w art. 117a ust. 1 pkt 2, h) przekazywania planu ratownictwa górniczego albo jego zmian, zgodnie z art. 122 ust. 11d pkt 1, podmiotowi, o którym mowa w art. 24 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki, i) wyposażenia zakładu górniczego w sprzęt do realizacji ratownictwa górniczego lub udostępniania tego sprzętu podmiotom, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki, zgodnie z art. 122 ust. 11d pkt 2, j) powiadamiania, zgodnie z art. 123a ust. 1, właściwego organu nadzoru górniczego, Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa, dyrektora właściwego	

				urzędu morskiego oraz Straży Granicznej o wystąpieniu zagrożenia życia lub zdrowia osób przebywających w zakładzie górniczym, bezpieczeństwa ruchu tego zakładu górniczego, bezpieczeństwa powszechnego lub środowiska, k) sporządzania lub przekazywania sprawozdania, o którym mowa w art. 123b ust. 1, dotyczącego wystąpienia zagrożenia, o którym mowa w art. 123a ust. 1, właściwemu organowi nadzoru górniczego, Morskiej Służbie Poszukiwania i Ratownictwa, dyrektorowi właściwego urzędu morskiego oraz Straży Granicznej, l) zapewnienia przeprowadzającym kontrolę transportu do zakładu górniczego i z tego zakładu, w tym przewozu sprzętu niezbędnego do przeprowadzenia kontroli, oraz zakwaterowania i wyżywienia, zgodnie z art. 154 ust. 4, m) zapewnienia właściwemu regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska transportu do miejsca wystąpienia bezpośredniego zagrożenia szkodą w środowisku lub miejsca wystąpienia szkody w środowisku i z tego miejsca, w tym przewozu niezbędnego sprzętu, oraz zakwaterowania i wyżywienia, zgodnie z art. 154 ust. 5 Art. 175. 1a. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego nakłada, w drodze decyzji, karę pieniężną na podmiot mający siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i wykonujący, samodzielnie lub za pośrednictwem podmiotów zależnych, działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej, który, na wezwanie Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego, nie sporządził lub nie przekazał sprawozdania dotyczącego okoliczności powstania zagrożenia wymienionego w art. 123a ust. 1, w którym podmiot ten uczestniczył. Art. 175. 2. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego nakłada, w drodze decyzji, karę pieniężną na kierownika ruchu zakładu górniczego, który: 1a) nie przekazuje właściwemu organowi nadzoru górniczego sprawozdań z realizacji planu ruchu zakładu górniczego, o których mowa w art. 117b ust. 1; 1b) nie umieszcza informacji o możliwości anonimowego zgłaszania problemów dotyczących bezpieczeństwa i środowiska odnoszących się do działalności	

				polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej lub nie informuje o tej możliwości osób obecnych na terenie zakładu górniczego, w szczególności podczas każdego szkolenia w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy, zgodnie z art. 117c;	
<i>Artykuł 35</i> Uprawnienia przekazane Komisji	Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 36 w celu dostosowania załączników I, II, VI i VII, aby włączyć dodatkowe informacje, które mogą stać się niezbędne w świetle postępu technicznego. Takie dostosowania nie skutkują istotnymi zmianami obowiązków określonych w niniejszej dyrektywie.	N		Dotyczy uprawnień KE	
<i>Artykuł 36</i> Wykonywanie przekazanych uprawnień	1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.	N		Dotyczy uprawnień KE	
	2. Komisji powierza się uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 35, na okres pięciu lat od dnia 18 lipca 2013 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem tego pięcioletniego okresu. Przekazanie uprawnień	N		Dotyczy uprawnień KE	

	zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż cztery miesiące przed końcem każdego okresu.				
	3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 35, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.	N		Dotyczy uprawnień KE	
	4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.	N		Dotyczy uprawnień KE	
	5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 35 wchodzi w życie, tylko jeśli Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu	N		Dotyczy uprawnień KE	

	Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub jeśli przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.				
<i>Artykuł 37</i> Procedura komitetowa	1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.	N		Dotyczy uprawnień KE	
	2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.	N		Dotyczy uprawnień KE	
<i>Artykuł 38</i> Zmiana dyrektywy 2004/35/WE	1. Art. 2 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2004/35/WE otrzymuje brzmienie:				
	„b) szkody wyrządzone w wodach, które stanowią dowolną szkodę mającą znaczący negatywny wpływ na:				
	(i) stan ekologiczny, chemiczny lub ilościowy lub potencjał ekologiczny, określony w dyrektywie 2000/60/WE, danych wód, z wyjątkiem negatywnego	T	Art. 3 ust. 1 pkt 8, art. 6 pkt 11 lit. b ustawy o zapobieganiu szkodom w	Art. 3 ust. 1: 8) z zakresu ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2016 r. poz. 1131 i 1991 oraz z 2017 r. poz. 60, 202 i ...) - podziemne składowanie dwutlenku węgla oraz działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów	

	wpływu, do którego odnosi się art. 4 ust. 7 wspomnianej dyrektywy; lub		środowisku i ich naprawie	morskich Rzeczypospolitej Polskiej. Art. 6. 11) b) w wodach, mającą znaczący negatywny wpływ na potencjał ekologiczny, stan ekologiczny, chemiczny lub ilościowy wód lub stan środowiska wód morskich w obszarach morskich, o których mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. - o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 2145 oraz z 2017 r. poz. 32 i 60), z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 38j ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne.	
	(ii) stan środowiska danych wód morskich, określony w dyrektywie 2008/56/WE, w zakresie, w jakim dane aspekty stanu środowiska morskiego nie są już uwzględnione w ramach dyrektywy 2000/60/WE;”.	T	Art. 3 ust. 1 pkt 8, art. 6 pkt 11 lit. b ustawy o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie	Art. 3. 1: 8) z zakresu ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2016 r. poz. 1131 i 1991 oraz z 2017 r. poz. 60, 202 i ...) - podziemne składowanie dwutlenku węgla oraz działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej. Art. 6. 11) b) w wodach, mającą znaczący negatywny wpływ na potencjał ekologiczny, stan ekologiczny, chemiczny lub ilościowy wód lub stan środowiska wód morskich w obszarach morskich, o których mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. - o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 2145 oraz z 2017 r. poz. 32 i 60), z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 38j ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne.	
	2. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania ust. 1 w terminie do dnia 19 lipca 2015 r. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.	N		Przepis o char. technicznym	
Art. 39 Sprawo-	1. Do dnia 31 grudnia 2014 r. Komisja przekaze Parlamentowi	N		Przepis dotyczy zadania nałożonego na KE	

zdania dla Parlamentu Europejskiego i Rady	Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat dostępności finansowych instrumentów zabezpieczających oraz na temat rozpatrywania roszczeń o odszkodowania i dołączy w stosownych przypadkach wnioski.				
	2. Do dnia 19 lipca 2015 r. Komisja przekaze Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat oceny skuteczności systemów odpowiedzialności w Unii w odniesieniu do szkód spowodowanych przez działalność związaną ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich. Sprawozdanie to będzie zawierać ocenę stosowności poszerzenia przepisów dotyczących odpowiedzialności. W stosownych przypadkach do sprawozdania dołączone zostaną wnioski.	N		Przepis dotyczy zadania nałożonego na KE	
	3. Komisja przeanalizuje, czy stosowne jest objęcie pewnych działań prowadzących do poważnej awarii zakresem stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/99/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne (	N		Przepis dotyczy zadania nałożonego na KE	

	1). Do dnia 31 grudnia 2014 r. Komisja przekaze Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat swych ustaleń, w stosownych przypadkach wraz z wnioskami ustawodawczymi, z zastrzeżeniem udostępnienia przez państwa członkowskie stosownych informacji.				
<i>Artykuł 40</i> Sprawozdanie i przegląd	1. Nie później niż dnia 19 lipca 2019 r. Komisja, uwzględniając odpowiednio działania i doświadczenia właściwych organów, oceni doświadczenia w zakresie wdrażania niniejszej dyrektywy.	N		Przepis dotyczy zadania nałożonego na KE	
	2. Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z wyników tej oceny. Sprawozdanie to obejmie wszelkie właściwe wnioski dotyczące zmiany niniejszej dyrektywy.	N		Przepis dotyczy zadania nałożonego na KE	
<i>Artykuł 41</i> Transpozycja	1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy w terminie do dnia 19 lipca 2015 r. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.	T	Art. 16 projektu	Art. 16. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt. 12, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.	
	Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają	N		Przepis o char. technicznym	

	odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.				
	3. W drodze odstępstwa od ust. 1 akapit pierwszy i z zastrzeżeniem ust. 5 państwa członkowskie, które mają dostęp do morza, pod których jurysdykcją nie jest prowadzona działalność związana ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich i które nie planują udzielania koncesji na taką działalność, informują o tym Komisję i są zobowiązane do wprowadzenia w życie do dnia 19 lipca 2015 r. tylko tych środków, które są konieczne do zapewnienia zgodności z art. 20, 32 i 34. Te państwa członkowskie nie mogą udzielać koncesji na taką działalność, dopóki nie dokonają transpozycji i nie wdrożą pozostałych przepisów niniejszej dyrektywy i nie poinformują o tym Komisji.	N		Przepis nie dot. PL – pod jurysdykcją PL jest prowadzona działalność związana ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich	
	4. W drodze odstępstwa od ust. 1 akapit pierwszy i z zastrzeżeniem ust. 5, śródlądowe państwa członkowskie są zobowiązane do wprowadzenia w życie do dnia 19 lipca 2015 r. tylko tych środków,	N		Przepis nie dotyczy Polski	

	które są konieczne do zapewnienia zgodności z art. 20.				
	5. W przypadku gdy dnia 18 lipca 2013 r. żadne przedsiębiorstwo prowadzące działalność objętą zakresem stosowania art. 20 nie jest zarejestrowane w danym państwie członkowskim, do którego odnosi się ust. 3 lub 4, to państwo członkowskie jest zobowiązane do wprowadzenia w życie środków, które są konieczne do zapewnienia zgodności z art. 20 w terminie 12 miesięcy po jakiegokolwiek późniejszej rejestracji takiego przedsiębiorstwa w tym państwie członkowskim lub do dnia 19 lipca 2015 r., w zależności od tego, co nastąpi później.	N		Przepis nie dotyczy Polski	
Artykuł 42 Przepisy przejściowe	1. W odniesieniu do właścicieli, operatorów planowanych instalacji wydobywczych i operatorów planujących lub prowadzących operacje na odwiercie państwa członkowskie zaczynają stosować przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne przyjęte na podstawie art. 41 do dnia 19 lipca 2016 r.	T	Art. 16 projektu	Art. 16. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt. 12, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.	
	2. W odniesieniu do istniejących instalacji państwa członkowskie zaczynają stosować przepisy ustawowe, wykonawcze i	T	Art. 13 projektu	Art. 13 ust. 1. Przedsiębiorca wykonujący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany dostosować tę działalność do przepisów ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu	

	administracyjne przyjęte na mocy art. 41 od daty planowanego regulacyjnego przeglądu dokumentacji dotyczącej oceny ryzyka, ale nie później niż do dnia 19 lipca 2018 r.			nadany niniejszą ustawą, do dnia 19 lipca 2018 r.	
<i>Artykuł 43</i> Wejście w życie	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> .	N		Przepis o char. technicznym	
<i>Artykuł 44</i> Adresaci	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.	N		Przepis o char. technicznym	
ZAAŁĄCZNIK I	1. INFORMACJE, KTÓRE MAJĄ ZOSTAĆ PRZEKAZANE W POWIADOMIENIU DOTYCZĄCYM PROJEKTU LUB W POWIADOMIENIU DOTYCZĄCYM PRZENIESIENIA INSTALACJI WYDOBYWCZEJ	T	Art. 108 ust. 1 i 2, ust. 2b-2e, art. 108 ust. 9 pkt. 4, art. 109 ust. 1, art. 110 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 108. 1. Plan ruchu zakładu górniczego sporządza przedsiębiorca, odrębnie dla każdego zakładu górniczego. 2. Plan ruchu zakładu górniczego określa: 1) strukturę organizacyjną zakładu górniczego, w szczególności przez wskazanie stanowisk osób kierownictwa i dozoru ruchu; 1a) granice zakładu górniczego; 2) szczegółowe przedsięwzięcia niezbędne w celu zapewnienia: a) wykonywania działalności objętej koncesją, b) bezpieczeństwa powszechnego, c) bezpieczeństwa pożarowego, d) bezpieczeństwa osób przebywających w zakładzie górniczym, w szczególności dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy, e) racjonalnej gospodarki złożem, f) ochrony elementów środowiska, g) ochrony obiektów budowlanych, h) zapobiegania szkodom i ich naprawy. Art. 108. 2b. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej plan ruchu zakładu górniczego zawiera także: 1) analizę poważnych zagrożeń dla zakładu górniczego, rozumianych jako sytuacje mogące potencjalnie doprowadzić do niebezpiecznego zdarzenia lub	

				wypadku; 2) opis systemu zarządzania środowiskiem i bezpieczeństwem ruchu zakładu górniczego; 3) opis systemu niezależnej weryfikacji, o którym mowa w art. 117a ust. 1 pkt 2. 2c. Przedsiębiorca konsultuje projekt analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, z przedstawicielami pracowników zakładu górniczego. 2d. Przedsiębiorca dokonuje przeglądu analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, nie rzadziej niż co 5 lat, przy czym pierwszego przeglądu dokonuje nie później niż w terminie 5 lat od dnia zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego. 2e. Wyniki przeglądu, o którym mowa w ust. 2d, przedsiębiorca przekazuje właściwemu organowi nadzoru górniczego, w terminie 14 dni od dnia zakończenia przeglądu. Art. 108. 9: 4) w przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej: a) oświadczenie przedsiębiorcy i kierownika ruchu zakładu górniczego, że plan ruchu zakładu górniczego zapewnia bezpieczne prowadzenie ruchu tego zakładu, b) analizę skuteczności reagowania w przypadku wycieku ropy naftowej, c) opinię rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego dotyczącą elementów planu ruchu zakładu górniczego określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 110, w zakresie przyjętych przez przedsiębiorcę rozwiązań technicznych zabezpieczających przed wystąpieniem niebezpiecznych zdarzeń lub wypadków, a także oświadczenie przedsiębiorcy i kierownika ruchu zakładu górniczego o sposobie jej uwzględnienia, d) politykę korporacyjną, o której mowa w ust. 9a. Art. 109. 1. Zmiany planu ruchu zakładu górniczego dokonuje się w formie dodatku do planu, w trybie: 1) przewidzianym dla zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego; 2) uproszczonym - jeżeli zmiany nie dotyczą bezpieczeństwa powszechnego,	

				bezpieczeństwa pożarowego, bezpieczeństwa osób przebywających w zakładzie górniczym, bezpieczeństwa ruchu zakładu górniczego, gospodarki złożem, ochrony środowiska, robót budowlanych, ochrony obiektów budowlanych oraz zapobiegania szkodom i ich naprawy. Art. 110. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalin określi, w drodze rozporządzenia: 1) szczegółowe wymagania dotyczące treści planu ruchu zakładu górniczego oraz planu ruchu likwidowanego (likwidowanej oznaczonej części) zakładu górniczego, różnicując je w zależności od rodzaju i metody wykonywanej działalności oraz przestrzeni, w granicach której jest wykonywana działalność, kierując się potrzebą zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa wykonywanej działalności, a dla likwidowanego (likwidowanej oznaczonej części) zakładu górniczego również obowiązkiem realizacji działań, o których mowa w art. 129 ust. 1; 2) elementy planu ruchu zakładu górniczego przedsiębiorcy wykonującego działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, które wymagają opinii rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego, kierując się potrzebą zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa wykonywanej działalności oraz jej niezależnej weryfikacji; 3) elementy planu ruchu zakładu górniczego, których zmiany dokonuje się w trybie uproszczonym, zgodnie z art. 109 ust. 1 pkt 2, kierując się potrzebą uproszczenia procedury zmiany planu ruchu zakładu górniczego z uwzględnieniem zachowania bezpieczeństwa wykonywanej działalności.	
2.	2. INFORMACJE, KTÓRE MAJĄ ZOSTAĆ PRZEKAZANE W SPRAWOZDANIU DOTYCZĄCYM POWAŻNYCH ZAGROŻEŃ W ZWIĄZKU Z EKSPLOATACJĄ INSTALACJI WYDOBYWCZEJ	T	Art. 108 ust. 1 i 2, ust. 2b-2e art. 108 ust. 9 pkt. 4, art. 109 ust. 1, art. 110, art. 122 ust. 11b ustawy – Prawo geologiczne i	Art. 108. 1. Plan ruchu zakładu górniczego sporządza przedsiębiorca, odrębnie dla każdego zakładu górniczego. 2. Plan ruchu zakładu górniczego określa: 1) strukturę organizacyjną zakładu górniczego, w szczególności przez wskazanie stanowisk osób kierownictwa i dozoru ruchu; 1a) granice zakładu górniczego; 2) szczegółowe przedsięwzięcia niezbędne w celu zapewnienia: a) wykonywania działalności objętej koncesją, b) bezpieczeństwa powszechnego,	

			górnice c) bezpieczeństwa pożarowego, d) bezpieczeństwa osób przebywających w zakładzie górnym, w szczególności dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy, e) racjonalnej gospodarki złożem, f) ochrony elementów środowiska, g) ochrony obiektów budowlanych, h) zapobiegania szkodom i ich naprawy. Art. 108. 2b. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej plan ruchu zakładu górnego zawiera także: 1) analizę poważnych zagrożeń dla zakładu górnego, rozumianych jako sytuacje mogące potencjalnie doprowadzić do niebezpiecznego zdarzenia lub wypadku; 2) opis systemu zarządzania środowiskiem i bezpieczeństwem ruchu zakładu górnego; 3) opis systemu niezależnej weryfikacji, o którym mowa w art. 117a ust. 1 pkt 2. 2c. Przedsiębiorca konsultuje projekt analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, z przedstawicielami pracowników zakładu górnego. 2d. Przedsiębiorca dokonuje przeglądu analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, nie rzadziej niż co 5 lat, przy czym pierwszego przeglądu dokonuje nie później niż w terminie 5 lat od dnia zatwierdzenia planu ruchu zakładu górnego. 2e. Wyniki przeglądu, o którym mowa w ust. 2d, przedsiębiorca przekazuje właściwemu organowi nadzoru górnego, w terminie 14 dni od dnia zakończenia przeglądu. Art. 108. 9: 4) w przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej: a) oświadczenie przedsiębiorcy i kierownika ruchu zakładu górnego, że plan ruchu zakładu górnego zapewnia bezpieczne prowadzenie ruchu tego zakładu,	

			b) analizę skuteczności reagowania w przypadku wycieku ropy naftowej, c) opinię rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego dotyczącą elementów planu ruchu zakładu górniczego określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 110, w zakresie przyjętych przez przedsiębiorcę rozwiązań technicznych zabezpieczających przed wystąpieniem niebezpiecznych zdarzeń lub wypadków, a także oświadczenie przedsiębiorcy i kierownika ruchu zakładu górniczego o sposobie jej uwzględnienia, d) politykę korporacyjną, o której mowa w ust. 9a. Art. 109. 1. Zmiany planu ruchu zakładu górniczego dokonuje się w formie dodatku do planu, w trybie: 1) przewidzianym dla zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego; 2) uproszczonym - jeżeli zmiany nie dotyczą bezpieczeństwa powszechnego, bezpieczeństwa pożarowego, bezpieczeństwa osób przebywających w zakładzie górniczym, bezpieczeństwa ruchu zakładu górniczego, gospodarki złożem, ochrony środowiska, robót budowlanych, ochrony obiektów budowlanych oraz zapobiegania szkodom i ich naprawy. Art. 110. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalin określi, w drodze rozporządzenia: 1) szczegółowe wymagania dotyczące treści planu ruchu zakładu górniczego oraz planu ruchu likwidowanego (likwidowanej oznaczonej części) zakładu górniczego, różnicując je w zależności od rodzaju i metody wykonywanej działalności oraz przestrzeni, w granicach której jest wykonywana działalność, kierując się potrzebą zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa wykonywanej działalności, a dla likwidowanego (likwidowanej oznaczonej części) zakładu górniczego również obowiązkiem realizacji działań, o których mowa w art. 129 ust. 1; 2) elementy planu ruchu zakładu górniczego przedsiębiorcy wykonującego działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, które wymagają opinii rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego, kierując się potrzebą zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa wykonywanej działalności oraz jej niezależnej weryfikacji;	

				3) elementy planu ruchu zakładu górniczego, których zmiany dokonuje się w trybie uproszczonym, zgodnie z art. 109 ust. 1 pkt 2, kierując się potrzebą uproszczenia procedury zmiany planu ruchu zakładu górniczego z uwzględnieniem zachowania bezpieczeństwa wykonywanej działalności. Art. 122. 11a. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej plan ratownictwa górniczego jest opracowywany z uwzględnieniem: 1) oceny ryzyka wystąpienia niebezpiecznych zdarzeń lub wypadków, dokonanej w trakcie sporządzania planu ruchu zakładu górniczego oraz analizy skuteczności reagowania w przypadku wycieku ropy naftowej; 2) krajowego planu zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń środowiska morskiego, o którym mowa w art. 24 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Dz. U. z 2015 r. poz. 434 i 881, z 2016 r. poz. 1954 oraz z 2017 r. poz. 32); 3) otrzymanych od Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego informacji o poważnym zagrożeniu dla zakładu górniczego związanym z działalnością polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej.	
3.	3. INFORMACJE, KTÓRE MAJĄ ZOSTAĆ PRZEKAZANE W SPRAWOZDANIU DOTYCZĄCYM POWAŻNYCH ZAGROŻEŃ W ODNIESIENIU DO INSTALACJI INNEJ NIŻ WYDOBYWCZA	T	Art. 108 ust. 1 i 2, ust. 2b-2e art. 108 ust. 9 pkt 4, art. 109 ust. 1, art. 110, art. 122 ust. 11b ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 108. 1. Plan ruchu zakładu górniczego sporządza przedsiębiorca, odrębnie dla każdego zakładu górniczego. 2. Plan ruchu zakładu górniczego określa: 1) strukturę organizacyjną zakładu górniczego, w szczególności przez wskazanie stanowisk osób kierownictwa i dozoru ruchu; 1a) granice zakładu górniczego; 2) szczegółowe przedsięwzięcia niezbędne w celu zapewnienia: a) wykonywania działalności objętej koncesją, b) bezpieczeństwa powszechnego, c) bezpieczeństwa pożarowego, d) bezpieczeństwa osób przebywających w zakładzie górniczym, w szczególności dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy, e) racjonalnej gospodarki złożem,	

			f) ochrony elementów środowiska, g) ochrony obiektów budowlanych, h) zapobiegania szkodom i ich naprawy. Art. 108. 2b. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej plan ruchu zakładu górniczego zawiera także: 1) analizę poważnych zagrożeń dla zakładu górniczego, rozumianych jako sytuacje mogące potencjalnie doprowadzić do niebezpiecznego zdarzenia lub wypadku; 2) opis systemu zarządzania środowiskiem i bezpieczeństwem ruchu zakładu górniczego; 3) opis systemu niezależnej weryfikacji, o którym mowa w art. 117a ust. 1 pkt 2. 2c. Przedsiębiorca konsultuje projekt analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, z przedstawicielami pracowników zakładu górniczego. 2d. Przedsiębiorca dokonuje przeglądu analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, nie rzadziej niż co 5 lat, przy czym pierwszego przeglądu dokonuje nie później niż w terminie 5 lat od dnia zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego. 2e. Wyniki przeglądu, o którym mowa w ust. 2d, przedsiębiorca przekazuje właściwemu organowi nadzoru górniczego, w terminie 14 dni od dnia zakończenia przeglądu. Art. 108. 9: 4) w przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej: a) oświadczenie przedsiębiorcy i kierownika ruchu zakładu górniczego, że plan ruchu zakładu górniczego zapewnia bezpieczne prowadzenie ruchu tego zakładu, b) analizę skuteczności reagowania w przypadku wycieku ropy naftowej, c) opinię rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego dotyczącą elementów planu ruchu zakładu górniczego określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 110, w zakresie przyjętych przez przedsiębiorcę rozwiązań	

				technicznych zabezpieczających przed wystąpieniem niebezpiecznych zdarzeń lub wypadków, a także oświadczenie przedsiębiorcy i kierownika ruchu zakładu górniczego o sposobie jej uwzględnienia, d) politykę korporacyjną, o której mowa w ust. 9a. Art. 109. 1. Zmiany planu ruchu zakładu górniczego dokonuje się w formie dodatku do planu, w trybie: 1) przewidzianym dla zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego; 2) uproszczonym - jeżeli zmiany nie dotyczą bezpieczeństwa powszechnego, bezpieczeństwa pożarowego, bezpieczeństwa osób przebywających w zakładzie górnym, bezpieczeństwa ruchu zakładu górniczego, gospodarki złożem, ochrony środowiska, robót budowlanych, ochrony obiektów budowlanych oraz zapobiegania szkodom i ich naprawy. Art. 110. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalin określi, w drodze rozporządzenia: 1) szczegółowe wymagania dotyczące treści planu ruchu zakładu górniczego oraz planu ruchu likwidowanego (likwidowanej oznaczonej części) zakładu górniczego, różnicując je w zależności od rodzaju i metody wykonywanej działalności oraz przestrzeni, w granicach której jest wykonywana działalność, kierując się potrzebą zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa wykonywanej działalności, a dla likwidowanego (likwidowanej oznaczonej części) zakładu górniczego również obowiązkiem realizacji działań, o których mowa w art. 129 ust. 1; 2) elementy planu ruchu zakładu górniczego przedsiębiorcy wykonującego działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, które wymagają opinii rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego, kierując się potrzebą zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa wykonywanej działalności oraz jej niezależnej weryfikacji; 3) elementy planu ruchu zakładu górniczego, których zmiany dokonuje się w trybie uproszczonym, zgodnie z art. 109 ust. 1 pkt 2, kierując się potrzebą uproszczenia procedury zmiany planu ruchu zakładu górniczego z uwzględnieniem zachowania bezpieczeństwa wykonywanej działalności.	

				Art. 122. 11a. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej plan ratownictwa górniczego jest opracowywany z uwzględnieniem: 1) oceny ryzyka wystąpienia niebezpiecznych zdarzeń lub wypadków, dokonanej w trakcie sporządzania planu ruchu zakładu górniczego oraz analizy skuteczności reagowania w przypadku wycieku ropy naftowej; 2) krajowego planu zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń środowiska morskiego, o którym mowa w art. 24 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Dz. U. z 2015 r. poz. 434 i 881, z 2016 r. poz. 1954 oraz z 2017 r. poz. 32); 3) otrzymanych od Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego informacji o poważnym zagrożeniu dla zakładu górniczego związanym z działalnością polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej.	
4.	4. INFORMACJE, KTÓRE MAJĄ ZOSTAĆ PRZEKAZANE W POWIADOMIENIU DOTYCZĄCYM OPERACJI NA ODWIERCIE	T	Art. 108 ust. 1 i 2, ust. 2b, art. 108 ust.9 art. 109 ust. 1, art. 110 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 108. 1. Plan ruchu zakładu górniczego sporządza przedsiębiorca, odrębnie dla każdego zakładu górniczego. 2. Plan ruchu zakładu górniczego określa: 1) strukturę organizacyjną zakładu górniczego, w szczególności przez wskazanie stanowisk osób kierownictwa i dozoru ruchu; 1a) granice zakładu górniczego; 2) szczegółowe przedsięwzięcia niezbędne w celu zapewnienia: a) wykonywania działalności objętej koncesją, b) bezpieczeństwa powszechnego, c) bezpieczeństwa pożarowego, d) bezpieczeństwa osób przebywających w zakładzie górniczym, w szczególności dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy, e) racjonalnej gospodarki złożem, f) ochrony elementów środowiska, g) ochrony obiektów budowlanych, h) zapobiegania szkodom i ich naprawy. Art. 108. 2b. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu,	

				rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej plan ruchu zakładu górniczego zawiera także: 1) analizę poważnych zagrożeń dla zakładu górniczego, rozumianych jako sytuacje mogące potencjalnie doprowadzić do niebezpiecznego zdarzenia lub wypadku; 2) opis systemu zarządzania środowiskiem i bezpieczeństwem ruchu zakładu górniczego; 3) opis systemu niezależnej weryfikacji, o którym mowa w art. 117a ust. 1 pkt 2. 2c. Przedsiębiorca konsultuje projekt analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, z przedstawicielami pracowników zakładu górniczego. 2d. Przedsiębiorca dokonuje przeglądu analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, nie rzadziej niż co 5 lat, przy czym pierwszego przeglądu dokonuje nie później niż w terminie 5 lat od dnia zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego. 2e. Wyniki przeglądu, o którym mowa w ust. 2d, przedsiębiorca przekazuje właściwemu organowi nadzoru górniczego, w terminie 14 dni od dnia zakończenia przeglądu. Art. 108. 9: 4) w przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej: a) oświadczenie przedsiębiorcy i kierownika ruchu zakładu górniczego, że plan ruchu zakładu górniczego zapewnia bezpieczne prowadzenie ruchu tego zakładu, b) analizę skuteczności reagowania w przypadku wycieku ropy naftowej, c) opinię rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego dotyczącą elementów planu ruchu zakładu górniczego określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 110, w zakresie przyjętych przez przedsiębiorcę rozwiązań technicznych zabezpieczających przed wystąpieniem niebezpiecznych zdarzeń lub wypadków, a także oświadczenie przedsiębiorcy i kierownika ruchu zakładu górniczego o sposobie jej uwzględnienia, d) politykę korporacyjną, o której mowa w ust. 9a.	

				Art. 109. 1. Zmiany planu ruchu zakładu górniczego dokonuje się w formie dodatku do planu, w trybie: 1) przewidzianym dla zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego; 2) uproszczonym - jeżeli zmiany nie dotyczą bezpieczeństwa powszechnego, bezpieczeństwa pożarowego, bezpieczeństwa osób przebywających w zakładzie górniczym, bezpieczeństwa ruchu zakładu górniczego, gospodarki złożem, ochrony środowiska, robót budowlanych, ochrony obiektów budowlanych oraz zapobiegania szkodom i ich naprawy. Art. 110. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalin określi, w drodze rozporządzenia: 1) szczegółowe wymagania dotyczące treści planu ruchu zakładu górniczego oraz planu ruchu likwidowanego (likwidowanej oznaczonej części) zakładu górniczego, różnicując je w zależności od rodzaju i metody wykonywanej działalności oraz przestrzeni, w granicach której jest wykonywana działalność, kierując się potrzebą zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa wykonywanej działalności, a dla likwidowanego (likwidowanej oznaczonej części) zakładu górniczego również obowiązkiem realizacji działań, o których mowa w art. 129 ust. 1; 2) elementy planu ruchu zakładu górniczego przedsiębiorcy wykonującego działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, które wymagają opinii rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego, kierując się potrzebą zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa wykonywanej działalności oraz jej niezależnej weryfikacji; 3) elementy planu ruchu zakładu górniczego, których zmiany dokonuje się w trybie uproszczonym, zgodnie z art. 109 ust. 1 pkt 2, kierując się potrzebą uproszczenia procedury zmiany planu ruchu zakładu górniczego z uwzględnieniem zachowania bezpieczeństwa wykonywanej działalności.	
5.	5. INFORMACJE, KTÓRE MAJĄ BYĆ PRZEKAZANE, ODNOSZĄCE SIĘ DO SYSTEMU WERYFIKACJI	T	Art. 108 ust. 1 i 2, ust. 2b art. 108 ust. 9, art. 109 ust. 1, art. 110,	Art. 108. 1. Plan ruchu zakładu górniczego sporządza przedsiębiorca, odrębnie dla każdego zakładu górniczego. 2. Plan ruchu zakładu górniczego określa: 1) strukturę organizacyjną zakładu górniczego, w szczególności przez wskazanie stanowisk osób kierownictwa i dozoru ruchu;	

			art. 117a ustawy Prawo geologiczne i górnice	– i 1a) granice zakładu górnego; 2) szczegółowe przedsięwzięcia niezbędne w celu zapewnienia: a) wykonywania działalności objętej koncesją, b) bezpieczeństwa powszechnego, c) bezpieczeństwa pożarowego, d) bezpieczeństwa osób przebywających w zakładzie górnym, w szczególności dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy, e) racjonalnej gospodarki złożem, f) ochrony elementów środowiska, g) ochrony obiektów budowlanych, h) zapobiegania szkodom i ich naprawy. Art. 108. 2b. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej plan ruchu zakładu górnego zawiera także: 1) analizę poważnych zagrożeń dla zakładu górnego, rozumianych jako sytuacje mogące potencjalnie doprowadzić do niebezpiecznego zdarzenia lub wypadku; 2) opis systemu zarządzania środowiskiem i bezpieczeństwem ruchu zakładu górnego; 3) opis systemu niezależnej weryfikacji, o którym mowa w art. 117a ust. 1 pkt 2. 2c. Przedsiębiorca konsultuje projekt analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, z przedstawicielami pracowników zakładu górnego. 2d. Przedsiębiorca dokonuje przeglądu analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, nie rzadziej niż co 5 lat, przy czym pierwszego przeglądu dokonuje nie później niż w terminie 5 lat od dnia zatwierdzenia planu ruchu zakładu górnego. 2e. Wyniki przeglądu, o którym mowa w ust. 2d, przedsiębiorca przekazuje właściwemu organowi nadzoru górnego, w terminie 14 dni od dnia zakończenia przeglądu. Art. 108. 9: 4) w przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej:	

			a) oświadczenie przedsiębiorcy i kierownika ruchu zakładu górniczego, że plan ruchu zakładu górniczego zapewnia bezpieczne prowadzenie ruchu tego zakładu, b) analizę skuteczności reagowania w przypadku wycieku ropy naftowej, c) opinię rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego dotyczącą elementów planu ruchu zakładu górniczego określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 110, w zakresie przyjętych przez przedsiębiorcę rozwiązań technicznych zabezpieczających przed wystąpieniem niebezpiecznych zdarzeń lub wypadków, a także oświadczenie przedsiębiorcy i kierownika ruchu zakładu górniczego o sposobie jej uwzględnienia, d) politykę korporacyjną, o której mowa w ust. 9a. Art. 109 ust. 1. Zmiany planu ruchu zakładu górniczego dokonuje się w formie dodatku do planu, w trybie: 1) przewidzianym dla zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego; 2) uproszczonym - jeżeli zmiany nie dotyczą bezpieczeństwa powszechnego, bezpieczeństwa pożarowego, bezpieczeństwa osób przebywających w zakładzie górniczym, bezpieczeństwa ruchu zakładu górniczego, gospodarki złożem, ochrony środowiska, robót budowlanych, ochrony obiektów budowlanych oraz zapobiegania szkodom i ich naprawy. Art. 110. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalin określi, w drodze rozporządzenia: 1) szczegółowe wymagania dotyczące treści planu ruchu zakładu górniczego oraz planu ruchu likwidowanego (likwidowanej oznaczonej części) zakładu górniczego, różnicując je w zależności od rodzaju i metody wykonywanej działalności oraz przestrzeni, w granicach której jest wykonywana działalność, kierując się potrzebą zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa wykonywanej działalności, a dla likwidowanego (likwidowanej oznaczonej części) zakładu górniczego również obowiązkiem realizacji działań, o których mowa w art. 129 ust. 1; 2) elementy planu ruchu zakładu górniczego przedsiębiorcy wykonującego działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej	

				Polskiej, które wymagają opinii rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego, kierując się potrzebą zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa wykonywanej działalności oraz jej niezależnej weryfikacji; 3) elementy planu ruchu zakładu górniczego, których zmiany dokonuje się w trybie uproszczonym, zgodnie z art. 109 ust. 1 pkt 2, kierując się potrzebą uproszczenia procedury zmiany planu ruchu zakładu górniczego z uwzględnieniem zachowania bezpieczeństwa wykonywanej działalności. Art. 117a. 1. Przedsiębiorca wykonujący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany także: 1) opracować i wdrożyć, po zatwierdzeniu planu ruchu zakładu górniczego, a przed dniem rozpoczęcia prowadzenia ruchu zakładu górniczego, system umożliwiający gromadzenie i zapisywanie danych technicznych dotyczących tej działalności, z zabezpieczeniami, które uniemożliwią manipulację zgromadzonymi danymi; 2) ustanowić przed zatwierdzeniem planu ruchu zakładu górniczego i wdrożyć przed dniem rozpoczęcia prowadzenia ruchu zakładu górniczego system niezależnej weryfikacji rozwiązań technicznych i organizacyjnych dotyczących tej działalności, przeprowadzanej przez rzeczoznawcę do spraw ruchu zakładu górniczego, zapewniając, aby rzeczoznawca: a) nie opiniował elementów planu ruchu zakładu górniczego w zakresie, w którym uczestniczył w pracach nad tym planem, b) był niezależny od przedsiębiorcy, c) w porozumieniu z przedsiębiorcą ustalił sposób wzajemnego przepływu informacji. 2. System niezależnej weryfikacji obejmuje sposób wyboru rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego oraz sposób badania przez rzeczoznawcę rozwiązań technicznych i organizacyjnych dotyczących działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej.	
6.	6. INFORMACJE, KTÓRE MAJĄ ZOSTAĆ PRZEKAZANE	T	Art. 109 ust. 1, art. 110 ustawy	Art. 109. 1. Zmiany planu ruchu zakładu górniczego dokonuje się w formie dodatku do planu, w trybie:	

	W ODNIESIENIU DO ISTOTNEJ ZMIANY INSTALACJI, W TYM USUNIĘCIA STAŁEJ INSTALACJI		– Prawo geologiczne i górnictwo	1) przewidzianym dla zatwierdzenia planu ruchu zakładu górnictwa; 2) uproszczonym - jeżeli zmiany nie dotyczą bezpieczeństwa powszechnego, bezpieczeństwa pożarowego, bezpieczeństwa osób przebywających w zakładzie górnictwa, bezpieczeństwa ruchu zakładu górnictwa, gospodarki złożem, ochrony środowiska, robót budowlanych, ochrony obiektów budowlanych oraz zapobiegania szkodom i ich naprawy. Art. 110. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalin określi, w drodze rozporządzenia: 1) szczegółowe wymagania dotyczące treści planu ruchu zakładu górnictwa oraz planu ruchu likwidowanego (likwidowanej oznaczonej części) zakładu górnictwa, różnicując je w zależności od rodzaju i metody wykonywanej działalności oraz przestrzeni, w granicach której jest wykonywana działalność, kierując się potrzebą zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa wykonywanej działalności, a dla likwidowanego (likwidowanej oznaczonej części) zakładu górnictwa również obowiązkiem realizacji działań, o których mowa w art. 129 ust. 1; 2) elementy planu ruchu zakładu górnictwa przedsiębiorcy wykonującego działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, które wymagają opinii rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górnictwa, kierując się potrzebą zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa wykonywanej działalności oraz jej niezależnej weryfikacji; 3) elementy planu ruchu zakładu górnictwa, których zmiany dokonuje się w trybie uproszczonym, zgodnie z art. 109 ust. 1 pkt 2, kierując się potrzebą uproszczenia procedury zmiany planu ruchu zakładu górnictwa z uwzględnieniem zachowania bezpieczeństwa wykonywanej działalności.	
7.	7. INFORMACJE, KTÓRE MAJĄ ZOSTAĆ PRZEKAZANE W POWIADOMIENIU DOTYCZĄCYM DZIAŁALNOŚCI POŁĄCZONEJ	T	Art. 108 ust. 1 i 2, ust. 2b art. 108 ust. 9 i art. 109 ust. 1, art. 110 ustawy –	Art. 108. 1. Plan ruchu zakładu górnictwa sporządza przedsiębiorca, odrębnie dla każdego zakładu górnictwa. 2. Plan ruchu zakładu górnictwa określa: 1) strukturę organizacyjną zakładu górnictwa, w szczególności przez wskazanie stanowisk osób kierownictwa i dozoru ruchu; 1a) granice zakładu górnictwa;	

			Prawo geologiczne i górnicze 2) szczegółowe przedsięwzięcia niezbędne w celu zapewnienia: a) wykonywania działalności objętej koncesją, b) bezpieczeństwa powszechnego, c) bezpieczeństwa pożarowego, d) bezpieczeństwa osób przebywających w zakładzie górniczym, w szczególności dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy, e) racjonalnej gospodarki złożem, f) ochrony elementów środowiska, g) ochrony obiektów budowlanych, h) zapobiegania szkodom i ich naprawy. Art. 108. 2b. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej plan ruchu zakładu górniczego zawiera także: 1) analizę poważnych zagrożeń dla zakładu górniczego, rozumianych jako sytuacje mogące potencjalnie doprowadzić do niebezpiecznego zdarzenia lub wypadku; 2) opis systemu zarządzania środowiskiem i bezpieczeństwem ruchu zakładu górniczego; 3) opis systemu niezależnej weryfikacji, o którym mowa w art. 117a ust. 1 pkt 2. 2c. Przedsiębiorca konsultuje projekt analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, z przedstawicielami pracowników zakładu górniczego. 2d. Przedsiębiorca dokonuje przeglądu analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, nie rzadziej niż co 5 lat, przy czym pierwszego przeglądu dokonuje nie później niż w terminie 5 lat od dnia zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego. 2e. Wyniki przeglądu, o którym mowa w ust. 2d, przedsiębiorca przekazuje właściwemu organowi nadzoru górniczego, w terminie 14 dni od dnia zakończenia przeglądu. Art. 108. 9: 4) w przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej: a) oświadczenie przedsiębiorcy i kierownika ruchu zakładu górniczego, że	

				plan ruchu zakładu górniczego zapewnia bezpieczne prowadzenie ruchu tego zakładu, b) analizę skuteczności reagowania w przypadku wycieku ropy naftowej, c) opinię rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego dotyczącą elementów planu ruchu zakładu górniczego określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 110, w zakresie przyjętych przez przedsiębiorcę rozwiązań technicznych zabezpieczających przed wystąpieniem niebezpiecznych zdarzeń lub wypadków, a także oświadczenie przedsiębiorcy i kierownika ruchu zakładu górniczego o sposobie jej uwzględnienia, d) politykę korporacyjną, o której mowa w ust. 9a. Art. 109. 1. Zmiany planu ruchu zakładu górniczego dokonuje się w formie dodatku do planu, w trybie: 1) przewidzianym dla zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego; 2) uproszczonym - jeżeli zmiany nie dotyczą bezpieczeństwa powszechnego, bezpieczeństwa pożarowego, bezpieczeństwa osób przebywających w zakładzie górniczym, bezpieczeństwa ruchu zakładu górniczego, gospodarki złożem, ochrony środowiska, robót budowlanych, ochrony obiektów budowlanych oraz zapobiegania szkodom i ich naprawy. Art. 110. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalin określi, w drodze rozporządzenia: 1) szczegółowe wymagania dotyczące treści planu ruchu zakładu górniczego oraz planu ruchu likwidowanego (likwidowanej oznaczonej części) zakładu górniczego, różnicując je w zależności od rodzaju i metody wykonywanej działalności oraz przestrzeni, w granicach której jest wykonywana działalność, kierując się potrzebą zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa wykonywanej działalności, a dla likwidowanego (likwidowanej oznaczonej części) zakładu górniczego również obowiązkiem realizacji działań, o których mowa w art. 129 ust. 1; 2) elementy planu ruchu zakładu górniczego przedsiębiorcy wykonującego działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, które wymagają opinii rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu	

				górnictwa, kierując się potrzebą zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa wykonywanej działalności oraz jej niezależnej weryfikacji; 3) elementy planu ruchu zakładu górnictwa, których zmiany dokonuje się w trybie uproszczonym, zgodnie z art. 109 ust. 1 pkt 2, kierując się potrzebą uproszczenia procedury zmiany planu ruchu zakładu górnictwa z uwzględnieniem zachowania bezpieczeństwa wykonywanej działalności.	
8.	8. INFORMACJE, KTÓRE MAJĄ ZOSTAĆ PRZEKAZANE W ODNIESIENIU DO POLITYKI KORPORACYJNEJ W ZAKRESIE ZAPOBIEGANIA POWAŻNYM AWARIOM	T	Art. 108 ust. 9 i ust. 9a-9g ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 108 ust. 9: 4) w przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej: a) oświadczenie przedsiębiorcy i kierownika ruchu zakładu górnictwa, że plan ruchu zakładu górnictwa zapewnia bezpieczne prowadzenie ruchu tego zakładu, b) analizę skuteczności reagowania w przypadku wycieku ropy naftowej, c) opinię rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górnictwa dotyczącą elementów planu ruchu zakładu górnictwa określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 110, w zakresie przyjętych przez przedsiębiorcę rozwiązań technicznych zabezpieczających przed wystąpieniem niebezpiecznych zdarzeń lub wypadków, a także oświadczenie przedsiębiorcy i kierownika ruchu zakładu górnictwa o sposobie jej uwzględnienia, d) politykę korporacyjną, o której mowa w ust. 9a. Art. 108. 9a. Przedsiębiorca wykonujący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej sporządza na piśmie politykę korporacyjną w zakresie zapobiegania niebezpiecznym zdarzeniom oraz wypadkom, zwaną dalej „polityką korporacyjną”. 9b. Polityka korporacyjna określa: 1) ogólne cele i ustalenia dotyczące kontroli ryzyka wystąpienia niebezpiecznych zdarzeń oraz wypadków, a także sposób, w jaki te cele mają być osiągnięte, a ustalenia wprowadzone w życie; 2) sposób przeprowadzania kontroli ryzyka wystąpienia niebezpiecznych zdarzeń oraz wypadków oraz sposób doskonalenia jej zasad, a także mechanizmy monitorowania skuteczności polityki korporacyjnej;	

				3) sposób osiągnięcia i wprowadzenia w życie na poziomie korporacyjnym środków służących do zapewnienia bezpieczeństwa wykonywanej działalności. 9c. Za realizację polityki korporacyjnej w zakresie, o którym mowa w ust. 9b, odpowiedzialność ponosi przedsiębiorca. 9d. Przedsiębiorca jest obowiązany zapewnić, aby polityka korporacyjna była odpowiednia do wykonywanej działalności, realizowana na każdym etapie wykonywanej działalności i uwzględniana w planie ruchu zakładu górniczego oraz w planie ratownictwa górniczego. 9e. W przypadku aktualizacji polityki korporacyjnej, przedsiębiorca przekazuje aktualizację niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni od dnia jej dokonania, właściwemu organowi nadzoru górniczego. 9f. Jeżeli przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 9a, wykonuje działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich państw niebędących państwami członkowskimi Unii Europejskiej, polityka korporacyjna określa również, w jakim zakresie jej postanowienia są stosowane przez przedsiębiorcę w zakładach górniczych służących do wykonywania tej działalności. 9g. Minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalin określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres polityki korporacyjnej, kierując się potrzebą zapewnienia kompletności i przejrzystości przedstawianych w niej informacji oraz zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej.	
9.	9. INFORMACJE, KTÓRE MAJĄ ZOSTAĆ PRZEKAZANE W ODNIESIENIU DO SYSTEMU ZARZĄDZANIA BEZPIECZEŃSTWEM I ŚRODOWISKIEM		Art. 108 ust. 1 i 2b art. 108 ust. 9, art. 110 ustawy Prawo – geologiczne i górnicze	Art. 108. 1. Plan ruchu zakładu górniczego sporządza przedsiębiorca, odrębnie dla każdego zakładu górniczego. 2. Plan ruchu zakładu górniczego określa: 1) strukturę organizacyjną zakładu górniczego, w szczególności przez wskazanie stanowisk osób kierownictwa i dozoru ruchu; 1a) granice zakładu górniczego; 2) szczegółowe przedsięwzięcia niezbędne w celu zapewnienia: a) wykonywania działalności objętej koncesją, b) bezpieczeństwa powszechnego, c) bezpieczeństwa pożarowego, d) bezpieczeństwa osób przebywających w zakładzie górniczym, w	

				szczegółności dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy, e) racjonalnej gospodarki złożem, f) ochrony elementów środowiska, g) ochrony obiektów budowlanych, h) zapobiegania szkodom i ich naprawy. Art. 108. 2b. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej plan ruchu zakładu górniczego zawiera także: 1) analizę poważnych zagrożeń dla zakładu górniczego, rozumianych jako sytuacje mogące potencjalnie doprowadzić do niebezpiecznego zdarzenia lub wypadku; 2) opis systemu zarządzania środowiskiem i bezpieczeństwem ruchu zakładu górniczego; 3) opis systemu niezależnej weryfikacji, o którym mowa w art. 117a ust. 1 pkt 2. 2c. Przedsiębiorca konsultuje projekt analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, z przedstawicielami pracowników zakładu górniczego. 2d. Przedsiębiorca dokonuje przeglądu analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, nie rzadziej niż co 5 lat, przy czym pierwszego przeglądu dokonuje nie później niż w terminie 5 lat od dnia zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego. 2e. Wyniki przeglądu, o którym mowa w ust. 2d, przedsiębiorca przekazuje właściwemu organowi nadzoru górniczego, w terminie 14 dni od dnia zakończenia przeglądu. Art. 108. 9: 4) w przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej: a) oświadczenie przedsiębiorcy i kierownika ruchu zakładu górniczego, że plan ruchu zakładu górniczego zapewnia bezpieczne prowadzenie ruchu tego zakładu, b) analizę skuteczności reagowania w przypadku wycieku ropy naftowej, c) opinię rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego dotyczącą elementów planu ruchu zakładu górniczego określonych w przepisach wydanych	

				na podstawie art. 110, w zakresie przyjętych przez przedsiębiorcę rozwiązań technicznych zabezpieczających przed wystąpieniem niebezpiecznych zdarzeń lub wypadków, a także oświadczenie przedsiębiorcy i kierownika ruchu zakładu górniczego o sposobie jej uwzględnienia, d) politykę korporacyjną, o której mowa w ust. 9a. Art. 110. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalin określi, w drodze rozporządzenia: 1) szczegółowe wymagania dotyczące treści planu ruchu zakładu górniczego oraz planu ruchu likwidowanego (likwidowanej oznaczonej części) zakładu górniczego, różnicując je w zależności od rodzaju i metody wykonywanej działalności oraz przestrzeni, w granicach której jest wykonywana działalność, kierując się potrzebą zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa wykonywanej działalności, a dla likwidowanego (likwidowanej oznaczonej części) zakładu górniczego również obowiązkiem realizacji działań, o których mowa w art. 129 ust. 1; 2) elementy planu ruchu zakładu górniczego przedsiębiorcy wykonującego działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, które wymagają opinii rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego, kierując się potrzebą zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa wykonywanej działalności oraz jej niezależnej weryfikacji; 3) elementy planu ruchu zakładu górniczego, których zmiany dokonuje się w trybie uproszczonym, zgodnie z art. 109 ust. 1 pkt 2, kierując się potrzebą uproszczenia procedury zmiany planu ruchu zakładu górniczego z uwzględnieniem zachowania bezpieczeństwa wykonywanej działalności.	
10.	10. INFORMACJE, KTÓRE MAJĄ ZOSTAĆ PRZEKAZANE W WEWNĘTRZNYM PLANIE REAGOWANIA W PRZYPADKU AWARII	T	Art. 122 ust. 11a ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 122. 11a. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej plan ratownictwa górniczego jest opracowywany z uwzględnieniem: 1) oceny ryzyka wystąpienia niebezpiecznych zdarzeń lub wypadków, dokonanej w trakcie sporządzania planu ruchu zakładu górniczego oraz analizy skuteczności reagowania w przypadku wycieku ropy naftowej; 2) krajowego planu zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń środowiska	

				morskiego, o którym mowa w art. 24 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Dz. U. z 2015 r. poz. 434 i 881, z 2016 r. poz. 1954 oraz z 2017 r. poz. 32); 3) otrzymanych od Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego informacji o poważnym zagrożeniu dla zakładu górniczego związanym z działalnością polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej.	
ZAŁĄCZNIK II	Sprawozdania z operacji na odwiercie, które mają być przekazane na podstawie art. 15 ust. 4	T	Art. 117b ustawy– Prawo geologiczne i górnicze	Art. 117b. 1. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej kierownik ruchu zakładu górniczego przekazuje, co 7 dni, właściwemu organowi nadzoru górniczego sprawozdanie z realizacji planu ruchu zakładu górniczego. Pierwsze sprawozdanie przekazuje się w terminie 7 dni od dnia zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego. 2. Minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalin określi, w drodze rozporządzenia, minimalną zawartość sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, kierując się koniecznością zapewnienia organom nadzoru górniczego informacji dotyczących stanu robót prowadzonych w ramach ruchu zakładu górniczego.	
ZAŁĄCZNIK III Przepisy odnoszące się do wyznaczenia i funkcjonowania właściwego organu na podstawie	1. PRZEPISY ODNOSZĄCE SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH	T	Art. 164 ust. 1, art. 166 ust. 1 pkt 1 i 8, art. 166 ust. 1 pkt 10, art. 166 ust. 4, art. 167 ust. 1, 7, 10 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze § 1 pkt 1 rozporządzenia	Art. 164. 1. Organami nadzoru górniczego są: 1) Prezes Wyższego Urzędu Górniczego; 2) dyrektorzy okręgowych urzędów górniczych; 3) dyrektor Specjalistycznego Urzędu Górniczego, zwanego dalej "SUG". Art. 166. 1. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego w szczególności: 1) jest organem wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w stosunku do dyrektorów okręgowych urzędów górniczych oraz dyrektora SUG, a także sprawuje nadzór nad ich działalnością; 8) dokonuje kompleksowego sprawdzenia i oceny stanu bezpieczeństwa powszechnego, związanego z ruchem zakładu górniczego, stanu bezpieczeństwa pracy w górnictwie, stanu rozpoznania i zwalczania zagrożeń w zakładach górniczych, stanu ratownictwa górniczego oraz innych zagadnień związanych z	

art. 8 i 9 1.		Ministra Środowiska z dnia 27 marca 2015 r. w sprawie nazw, siedzib i właściwości miejscowej okręgowych urzędów górnictwa (Dz. U. poz. 456) Art. 9 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych	prowadzeniem ruchu zakładów górniczych, a także przedkłada właściwym organom informacje, opinie i wnioski w tej dziedzinie; art. 166 ust. 1: 10) w zakresie bezpieczeństwa działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej: a) współpracuje z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej oraz dyrektorem właściwego urzędu morskiego w celu zapewnienia bezpieczeństwa morskiego w związku z wykonywaniem tej działalności, b) sporządza i przekazuje sprawozdania właściwym organom innych państw członkowskich Unii Europejskiej, zgodnie z przepisami dotyczącymi bezpieczeństwa tej działalności, c) zawiera, po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalin, porozumienia z właściwymi organami innych państw członkowskich Unii Europejskiej dotyczące opracowywania i aktualizacji scenariuszy współpracy w przypadku zaistnienia wypadku lub niebezpiecznego zdarzenia, d) zawiera, po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalin, porozumienia z właściwymi agencjami Unii Europejskiej oraz innymi instytucjami w celu wymiany informacji dotyczących tej działalności, e) przekazuje, na wniosek właściwego organu państwa członkowskiego Unii Europejskiej, informacje dotyczące zagrożeń dla środowiska, jakie mogą wystąpić w tym państwie na skutek wykonywania tej działalności, f) bierze udział w konsultacjach z przedsiębiorcami oraz Komisją Europejską w zakresie stosowania przepisów dotyczących działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich, g) współpracuje z przedsiębiorcami wykonującymi tę działalność w celu opracowania i aktualizacji standardów i wytycznych dotyczących najlepszych praktyk w odniesieniu do kontroli poważnych zagrożeń, na każdym etapie wykonywania działalności. Art. 166. 4. Minister właściwy do spraw energii nadaje, w drodze zarządzenia,	

				statut Wyższemu Urzędowi Górniczemu, określający jego organizację wewnętrzną. Art. 167. 1. Terenowymi organami administracji rządowej, podległymi Prezesowi Wyższego Urzędu Górniczego, są dyrektorzy okręgowych urzędów górniczych i dyrektor SUG. 7. Minister właściwy do spraw energii, w drodze rozporządzenia, tworzy i znosi okręgowe urzędy górnicze, określając ich nazwę, siedzibę i właściwość miejscową, kierując się potrzebami związanymi z racjonalizacją działania organów nadzoru górniczego. 10. Organizację wewnętrzną oraz tryb pracy okręgowych urzędów górniczych i SUG określa, w drodze zarządzenia, Prezes Wyższego Urzędu Górniczego. § 1. Rozporządzenie określa nazwy, siedziby i właściwość miejscową okręgowych urzędów górniczych, utworzonych rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 8 grudnia 1998 r. w sprawie utworzenia okręgowych urzędów górniczych oraz ustalenia ich siedzib i właściwości miejscowej (Dz. U. Nr 150, poz. 986) oraz rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 27 marca 2015 r. w sprawie utworzenia Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku (Dz. U. poz. 455): 1) Okręgowy Urząd Górniczy w Gdańsku, z siedzibą w Gdańsku, dla obszaru województw: kujawsko-pomorskiego i pomorskiego oraz dla obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej; Art. 9. Sektor finansów publicznych tworzą: 1) organy władzy publicznej, w tym organy administracji rządowej, organy kontroli państwowej i ochrony prawa oraz sądy i trybunały; Część 60 budżetu państwa zapewnia finansowanie działań związanych z realizacją zadań nałożonych na Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego oraz Dyrektora Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku.	
2.	2. PRZEPISY ODNOSZĄCE SIĘ DO FUNKCJONOWANIA WŁAŚCIWEGO ORGANU	T	§ 5 i 6 zarządzenia nr 13 Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego z	§ 5. 1. Sporządza się następujące plany: 1) strategiczny, wspólny dla WUG, OUG oraz SUG, zwany również "strategią działania urzędów górniczych"; 2) operacyjny, wspólny dla WUG, OUG oraz SUG; 3) pracy, odrębny dla SUG oraz każdego OUG, a w przypadku WUG odrębny dla każdego departamentu, biura oraz samodzielnego wydziału.	

			dnia 5 lipca 2013 r. w sprawie planowania działalności oraz zarządzania ryzykiem w urzędach górniczych Art 153-155, art. 164, art. 167, art. 110 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	2. Plany sporządza się z zastosowaniem metodologii Strategicznej Karty Wyników. § 6. 1. Plan strategiczny stanowi określenie: 1) długofalowych celów strategicznych; 2) kierunków działania oraz alokacji zasobów, koniecznych dla realizacji długofalowych celów strategicznych. 2. Plan strategiczny jest sporządzany co 4 lata. 3. Plan strategiczny jest sporządzany przez zespół zadaniowy, powołany przez Prezesa WUG. 4. W skład zespołu zadaniowego wchodzi: przewodniczący i członkowie. 5. Prezes WUG może, w porozumieniu z pozostałymi osobami kierownictwa WUG, określić wytyczne do sporządzenia planu strategicznego. 6. Zespół zadaniowy sporządzający plan strategiczny na następny okres rozpoczyna pracę nie później niż 1 kwietnia ostatniego roku obowiązywania dotychczasowego planu strategicznego oraz przedstawia Prezesowi WUG, w celu zatwierdzenia, projekt nowego planu strategicznego do dnia 30 czerwca tego roku. 7. Plan strategiczny zawiera nie więcej niż 10 celów strategicznych. Art. 153. 1. Przy wykonywaniu nadzoru i kontroli upoważnionym pracownikom organów administracji geologicznej oraz pracownikom organów nadzoru górniczego, w granicach ich właściwości rzeczowej i miejscowej, przysługuje, po okazaniu legitymacji służbowej, prawo: 1) całodobowego wstępu, wraz z pracownikami pomocniczymi, rzeczoznawcami i niezbędnym sprzętem do: a) miejsc wykonywania robót geologicznych, b) miejsc wydobywania kopalin, c) zakładów górniczych, d) siedzib, obiektów i urządzeń podmiotów zawodowo trudniących się ratownictwem górniczym, e) siedzib, obiektów i urządzeń przedsiębiorców produkujących, importujących lub wprowadzających do obrotu wyroby przeznaczone do stosowania w ruchu zakładu górniczego; 2) dostępu do niezbędnych informacji, urządzeń i dokumentów; 3) żądania pisemnych lub ustnych informacji oraz wzywania i przesłuchiwania osób;	

				4) żądania udzielania wyjaśnień w zakresie niezbędnym do sprawowania nadzoru i kontroli; 5) legitymowania osób w celu stwierdzenia ich tożsamości, jeżeli jest to niezbędne dla potrzeb kontroli; 6) żądania okazania dokumentów i udostępniania niezbędnych danych; 7) pobierania próbek, przeprowadzania niezbędnych badań lub wykonywania innych czynności kontrolnych. 2. Pracownikom państwowej służby geologicznej przysługuje prawo do całodobowego wstępu, wraz z pracownikami pomocniczymi i rzeczoznawcami oraz niezbędnym sprzętem, do miejsc wykonywania robót geologicznych, na podstawie odrębnego upoważnienia właściwego organu administracji geologicznej, w celu sprawdzenia prawidłowości poboru próbek z wykonania robót geologicznych oraz do wykonywania innych czynności pomocniczych. Art. 154. 1. Do kontroli działalności prowadzonej na podstawie przepisów ustawy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej. 2. W przypadku działalności, o której mowa w art. 21 ust. 1: 1) książka kontroli jest prowadzona i przechowywana w zakładzie górniczym albo zakładzie wykonującym roboty geologiczne; 2) ograniczenie czasu trwania wszystkich kontroli, przeprowadzanych przez właściwy organ administracji geologicznej albo właściwy organ nadzoru górniczego, w jednym roku kalendarzowym dotyczy poszczególnych zakładów górniczych albo zakładów wykonujących roboty geologiczne. 3. Czynności kontrolne mogą być wykonywane przez pracowników właściwych organów administracji geologicznej albo pracowników właściwych organów nadzoru górniczego po okazaniu przedsiębiorcy albo osobie przez niego upoważnionej legitymacji służbowej upoważniającej do wykonywania takich czynności oraz po doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli nie później niż trzeciego dnia od wszczęcia kontroli, jeżeli: 1) czynności te są niezbędne dla przeciwdziałania popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia lub zabezpieczenia dowodów jego popełnienia; 2) przeprowadzenie kontroli jest uzasadnione bezpośrednim zagrożeniem życia, zdrowia lub środowiska naturalnego. 4. Przedsiębiorca wykonujący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach	

				obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, u którego będzie przeprowadzana kontrola, zapewnia przeprowadzającym kontrolę transport do zakładu górniczego i z tego zakładu, w tym przewóz sprzętu niezbędnego do przeprowadzenia kontroli, oraz zakwaterowanie i wyżywienie. 5. W przypadku, o którym mowa w art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie, przedsiębiorca wykonujący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, w związku z którą powstało bezpośrednie zagrożenie szkodą w środowisku lub wystąpiła szkoda w środowisku, zapewnia właściwemu regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska transport do miejsca wystąpienia bezpośredniego zagrożenia szkodą w środowisku lub miejsca wystąpienia szkody w środowisku i z tego miejsca, w tym przewóz niezbędnego sprzętu, oraz zakwaterowanie i wyżywienie. Art. 155. 1. W przypadku uzasadnionej potrzeby, w szczególności w celu zapewnienia bezpieczeństwa osób, o których mowa w art. 153, organy administracji geologicznej oraz organy nadzoru górniczego mogą żądać udzielenia stosownej pomocy przez Policję. 2. Osoby wykonujące czynności, o których mowa w art. 153, nie mają potrzeby uzyskiwania przepustki bądź innego zezwolenia. Nie podlegają one przeszukaniu przewidzianemu w regulaminie wewnętrznym kontrolowanej jednostki organizacyjnej. Stosuje się do nich natomiast przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy obowiązujące w kontrolowanej jednostce organizacyjnej. 3. Kierownik kontrolowanej jednostki organizacyjnej oraz kontrolowany są obowiązani umożliwić przeprowadzenie czynności kontrolnych. Art. 164. 1. Organami nadzoru górniczego są: 1) Prezes Wyższego Urzędu Górniczego; 2) dyrektorzy okręgowych urzędów górniczych; 3) dyrektor Specjalistycznego Urzędu Górniczego, zwanego dalej "SUG". Art. 167. 1. Terenowymi organami administracji rządowej, podległymi Prezesowi Wyższego Urzędu Górniczego, są dyrektorzy okręgowych urzędów górniczych i dyrektor SUG.	

				7. Minister właściwy do spraw energii, w drodze rozporządzenia, tworzy i znosi okręgowe urzędy górnicze, określając ich nazwę, siedzibę i właściwość miejscową, kierując się potrzebami związanymi z racjonalizacją działania organów nadzoru górniczego. 10. Organizację wewnętrzną oraz tryb pracy okręgowych urzędów górniczych i SUG określa, w drodze zarządzenia, Prezes Wyższego Urzędu Górniczego. Art. 110. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalin określi, w drodze rozporządzenia: 1) szczegółowe wymagania dotyczące treści planu ruchu zakładu górniczego oraz planu ruchu likwidowanego (likwidowanej oznaczonej części) zakładu górniczego, różnicując je w zależności od rodzaju i metody wykonywanej działalności oraz przestrzeni, w granicach której jest wykonywana działalność, kierując się potrzebą zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa wykonywanej działalności, a dla likwidowanego (likwidowanej oznaczonej części) zakładu górniczego również obowiązkiem realizacji działań, o których mowa w art. 129 ust. 1; 2) elementy planu ruchu zakładu górniczego przedsiębiorcy wykonującego działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, które wymagają opinii rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego, kierując się potrzebą zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa wykonywanej działalności oraz jej niezależnej weryfikacji; 3) elementy planu ruchu zakładu górniczego, których zmiany dokonuje się w trybie uproszczonym, zgodnie z art. 109 ust. 1 pkt 2, kierując się potrzebą uproszczenia procedury zmiany planu ruchu zakładu górniczego z uwzględnieniem zachowania bezpieczeństwa wykonywanej działalności.	
ZAŁĄCZNIK IV	PRZEPISY DOTYCZĄCE OPERATORÓW I WŁAŚCICIELI W ODNIESIENIU DO ZAPOBIEGANIA POWAŻNYM AWRIOM NA PODSTAWIE	T	Art. 110, art. 122, art. 174d ustawy – Prawo geologiczne i górnicze	Art. 110. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalin określi, w drodze rozporządzenia: 1) szczegółowe wymagania dotyczące treści planu ruchu zakładu górniczego oraz planu ruchu likwidowanego (likwidowanej oznaczonej części) zakładu górniczego, różnicując je w zależności od rodzaju i metody wykonywanej	

	ART. 19			działalności oraz przestrzeni, w granicach której jest wykonywana działalność, kierując się potrzebą zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa wykonywanej działalności, a dla likwidowanego (likwidowanej oznaczonej części) zakładu górniczego również obowiązkiem realizacji działań, o których mowa w art. 129 ust. 1; 2) elementy planu ruchu zakładu górniczego przedsiębiorcy wykonującego działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, które wymagają opinii rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego, kierując się potrzebą zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa wykonywanej działalności oraz jej niezależnej weryfikacji; 3) elementy planu ruchu zakładu górniczego, których zmiany dokonuje się w trybie uproszczonym, zgodnie z art. 109 ust. 1 pkt 2, kierując się potrzebą uproszczenia procedury zmiany planu ruchu zakładu górniczego z uwzględnieniem zachowania bezpieczeństwa wykonywanej działalności. Art. 122. 11a. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej plan ratownictwa górniczego jest opracowywany z uwzględnieniem: 1) oceny ryzyka wystąpienia niebezpiecznych zdarzeń lub wypadków, dokonanej w trakcie sporządzania planu ruchu zakładu górniczego oraz analizy skuteczności reagowania w przypadku wycieku ropy naftowej; 2) krajowego planu zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń środowiska morskiego, o którym mowa w art. 24 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Dz. U. z 2015 r. poz. 434 i 881, z 2016 r. poz. 1954 oraz z 2017 r. poz. 32); 3) otrzymanych od Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego informacji o poważnym zagrożeniu dla zakładu górniczego związanym z działalnością polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej. Art. 174d. 1. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego, w ramach współpracy, o której mowa w art. 166 ust. 1 pkt 10 lit. g, w drodze zarządzenia, powołuje	

				komisję do spraw bezpieczeństwa działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej oraz określa jej zakres zadań, tryb pracy oraz sposób obsługi. 2. W skład komisji, o której mowa w ust. 1, wchodzi Prezes Wyższego Urzędu Górniczego oraz przedstawiciele: 1) Wyższego Urzędu Górniczego oraz okręgowych urzędów górniczych; 2) przedsiębiorców wykonujących działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej; 3) pracowników przedsiębiorców, o których mowa w pkt 2. 3. Przewodniczącym komisji, o której mowa w ust. 1, jest Prezes Wyższego Urzędu Górniczego. 4. Komisja, o której mowa w ust. 1, opracowuje standardy i wytyczne dotyczące najlepszych praktyk w odniesieniu do kontroli poważnych zagrożeń, na każdym etapie wykonywania działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej. 5. Standardy i wytyczne, o których mowa w ust. 4, Prezes Wyższego Urzędu Górniczego zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu. 6. Przy opracowywaniu standardów i wytycznych, o których mowa w ust. 4, bierze się pod uwagę wytyczne, o których mowa w załączniku VI do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/30/UE z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie bezpieczeństwa działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich oraz zmiany dyrektywy 2004/35/WE (Dz. Urz. UE L 178 z 28.06.2013, str. 66). 7. Do aktualizacji standardów i wytycznych, o których mowa w ust. 4, stosuje się przepisy ust. 4-6.	
ZAŁĄCZNIK V	WYBÓR NIEZALEŻNEGO WERYFIKATORA I PROJEKTOWANIE SYSTEMOW NIEZALEŻNEJ WERYFIKACJI NA	T	Art. 71, art. 72 pkt 22 i art. 117a ustawy – Prawo	Art. 71. 1. O nadanie uprawnień rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego może ubiegać się osoba fizyczna, która: 1) korzysta z pełni praw publicznych; 2) posiada: a) dyplom ukończenia studiów wyższych w zakresie nauk technicznych,	

	PODSTAWIE ART. 17 UST. 3		geologiczne i górnice	b) w zakresie czynności, w których mają być wykonywane zadania rzeczoznawcy - stwierdzenie kwalifikacji co najmniej osoby wyższego dozoru ruchu i po uzyskaniu tego stwierdzenia nie mniej niż 5 lat praktyki w kierownictwie ruchu lub w wyższym dozorcze ruchu odpowiedniego rodzaju zakładu górniczego albo co najmniej stopień naukowy doktora w dyscyplinie naukowej i nie mniej niż 5 lat praktyki naukowej. 2. O nadanie uprawnień rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego może ubiegać się osoba prawna, która: 1) posiada zaplecze techniczne i organizację zapewniające jej bezstronność i rzetelność oraz dostęp do laboratorium badawczego wyposażonego w urządzenia niezbędne do wykonywania badań i sporządzania opinii w sprawach dotyczących ruchu zakładu górniczego; 2) zatrudnia co najmniej jedną osobę fizyczną, spełniającą wymagania określone w ust. 1, która będzie wykonywała badania i sporządzała opinie w sprawach dotyczących ruchu zakładu górniczego. Art. 72. 22) grupa XXII – badanie rozwiązań technicznych i organizacyjnych dotyczących poszukiwania, rozpoznawania i wydobywania węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej”, – wskazując zakresy czynności, w których mają być wykonywane zadania rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 118 ust. 4 oraz art. 120 ust. 1 i 2, a w przypadku grupy XXII – także zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 110. Art. 117a. 1. Przedsiębiorca wykonujący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany także: 1) opracować i wdrożyć, po zatwierdzeniu planu ruchu zakładu górniczego, a przed dniem rozpoczęcia prowadzenia ruchu zakładu górniczego, system umożliwiający gromadzenie i zapisywanie danych technicznych dotyczących tej działalności, z zabezpieczeniami, które uniemożliwią manipulację zgromadzonymi danymi; 2) ustanowić przed zatwierdzeniem planu ruchu zakładu górniczego i wdrożyć przed dniem rozpoczęcia prowadzenia ruchu zakładu górniczego system niezależnej weryfikacji rozwiązań technicznych i organizacyjnych	

				dotyczących tej działalności, przeprowadzanej przez rzeczoznawcę do spraw ruchu zakładu górniczego, zapewniając, aby rzeczoznawca: - nie opiniował elementów planu ruchu zakładu górniczego w zakresie, w którym uczestniczył w pracach nad tym planem, - był niezależny od przedsiębiorcy, - w porozumieniu z przedsiębiorcą ustalił sposób wzajemnego przepływu informacji. 2. System niezależnej weryfikacji obejmuje sposób wyboru rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego oraz sposób badania przez rzeczoznawcę rozwiązań technicznych i organizacyjnych dotyczących działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej.	
ZAAŁA- CZNIK VI	Kwestie, które należy rozważyć w celu ustalenia priorytetów dotyczących opracowywania norm i wytycznych, mają praktyczne zastosowanie do zapobiegania poważnym awariom i ograniczania ich skutków. Kwestie te obejmują:	T	Art. 174d – Prawo geologiczne i górnictwo	Art. 174d. 1. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego, w ramach współpracy, o której mowa w art. 166 ust. 1 pkt 10 lit. g, w drodze zarządzenia, powołuje komisję do spraw bezpieczeństwa działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej oraz określa jej zakres zadań, tryb pracy oraz sposób obsługi. 2. W skład komisji, o której mowa w ust. 1, wchodzi Prezes Wyższego Urzędu Górniczego oraz przedstawiciele: - Wyższego Urzędu Górniczego oraz okręgowych urzędów górniczych; - przedsiębiorców wykonujących działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej; - pracowników przedsiębiorców, o których mowa w pkt 2. 3. Przewodniczącym komisji, o której mowa w ust. 1, jest Prezes Wyższego Urzędu Górniczego. 4. Komisja, o której mowa w ust. 1, opracowuje standardy i wytyczne dotyczące najlepszych praktyk w odniesieniu do kontroli poważnych zagrożeń, na każdym etapie wykonywania działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej. 5. Standardy i wytyczne, o których mowa w ust. 4, Prezes Wyższego Urzędu Górniczego zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie	
	a) zwiększenie integralności odwiertów oraz poprawa jakości sprzętu służącego do kontroli odwiertów oraz zabezpieczeń, a także monitorowania ich skuteczności;	T			
	b) poprawa jakości pierwszoliniowych środków izolujących;	T			
	c) poprawa jakości drugoliniowych środków izolujących ograniczających eskalację początkowej fazy poważnej awarii, w tym	T			

	gwałtownego niekontrolowanego wpływu z odwiertu;			podmiotowej obsługującego go urzędu.	
	d) właściwe podejmowanie decyzji;	T		6. Przy opracowywaniu standardów i wytycznych, o których mowa w ust. 4, bierze się pod uwagę wytyczne, o których mowa w załączniku VI do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/30/UE z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie bezpieczeństwa działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich oraz zmiany dyrektywy 2004/35/WE (Dz. Urz. UE L 178 z 28.06.2013, str. 66).	
	e) zarządzanie i nadzór nad działalnością związaną z poważnymi zagrożeniami;	T		7. Do aktualizacji standardów i wytycznych, o których mowa w ust. 4, stosuje się przepisy ust. 4-6.	
	f) kompetencje osób zajmujących główne stanowiska;	T			
	g) skuteczne zarządzanie ryzykiem;	T			
	h) ocenę niezawodności systemów kluczowych dla bezpieczeństwa i środowiska;	T			
	i) kluczowe wskaźniki wykonania;	T			
	j) skuteczne łączenie systemów zarządzania bezpieczeństwem i środowiskiem między operatorami i właścicielami a innymi podmiotami zaangażowanymi w działalność związaną z ropą naftową i gazem ziemnym.	T			
ZAŁĄCZNIK VII	INFORMACJE, KTÓRE MAJĄ BYĆ PRZEKAZANE W ZEWNĘTRZNYCH PLANACH REAGOWANIA W PRZYPADKU AWARII PRZYGOTOWANYCH NA PODSTAWIE ART. 29	T	§ 8 ust. 1,2 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie organizacji i sposobu zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń	§ 8. 1. Działania zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń wykonuje się zgodnie z Krajowym Planem. 2. Krajowy Plan powinien zawierać w szczególności: 1) określenie sposobów alarmowania i informowania o zdarzeniach powodujących zagrożenia lub zanieczyszczenia środowiska morskiego oraz punktów kontaktowych; 2) wykaz i rozmieszczenie sił i środków, które mogą być użyte do akcji zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu; 3) sposób prowadzenia akcji zwalczania zanieczyszczeń na morzu, z uwzględnieniem specjalnych metod prowadzenia działań na akwenach uznanych	

			na morzu art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszcza- niu morza przez statki	za szczególnie wrażliwe na zanieczyszczenia; 4) zadania dla jednostek współdziałających ze Służbą SAR w akcjach zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu; 5) określenie jednostek współdziałających w zwalczaniu zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu. Art. 24. 1. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określi: 1) sposób organizacji zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu, w tym sposób łagodzenia negatywnych skutków dla flory i fauny w granicach obszarów morskich, z uwzględnieniem opieki nad zaolejonymi zwierzętami, 2) jednostki organizacyjne współdziałające w zakresie zwalczania zagrożeń na morzu z Morską Służbą Poszukiwania i Ratownictwa, 3) podmiot właściwy do opracowania krajowego planu zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń środowiska morskiego, elementy składowe oraz sposób opracowania, konsultowania i ogłaszania tego planu, 4) zadania organów administracji morskiej w zakresie funkcjonowania systemu zwalczania zanieczyszczeń na morzu, 5) zadania i uprawnienia Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa w organizowaniu i koordynowaniu akcji zwalczania zagrożeń lub zanieczyszczeń na morzu, 6) zasady i sposób udostępniania w ramach współpracy międzynarodowej informacji o gotowości do zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń środowiska morskiego, mając na względzie celowość i sprawność działań na rzecz ochrony środowiska morskiego, a także zgodność z postanowieniami konwencji i umów międzynarodowych oraz zaleceń organizacji międzynarodowych w tym zakresie. Łagodzenie negatywnych skutków dla flory i fauny w granicach obszarów morskich należy rozumieć jako działalność Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa (Służba SAR) w zakresie zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu (na podstawie art. 23a ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Dz. U. 2015 poz. 434, z późn. zm.). Działalność ta jest szczegółowo określona w § 7 ust. 1. rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie organizacji i sposobu zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu. Zgodnie z § 8 ust. 1. ww. rozporządzenia działania zwalczania zagrożeń	

				i zanieczyszczeń wykonuje się zgodnie z krajowym planem zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń środowiska morskiego. Łagodzenie negatywnych skutków dla flory i fauny w „regionach przybrzeżnych/na brzegu” z uwzględnieniem opieki nad zaoilejonymi zwierzętami określone jest w przyjętym na podstawie ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. 2015 poz. 469, z późn. zm.) uchwałą Rady Ministrów w dniu 2 grudnia 2016 r. Krajowym Programem Ochrony Wód Morskich (KPOWM) wskazującym, że „procedury ratowania zaoilejonych zwierząt zostaną dodane do wojewódzkich planów reagowania kryzysowego. Procedury zostaną wypracowane przez zespół roboczy, w którego skład wchodzić będą przedstawiciele MŚ, MGMIŻŚ, MRiRW, przedstawiciele jednostek podległych im służb oraz reprezentanci ośrodków rehabilitacji zwierząt i organizacji pozarządowych.”. Wojewódzkie plany reagowania kryzysowego, o których mowa w ww. uchwale RM, ustanawiane są na podstawie art. 5 ust. 1. ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. 2017 poz. 209).	
ZALĄCZNIK VIII	SZCZEGÓŁOWE INFORMACJE, KTÓRE MAJĄ BYĆ PRZEKAZANE W ZEWNĘTRZNYCH PLANACH REAGOWANIA W PRZYPADKU AWARII PRZYGOTOWANYCH NA PODSTAWIE ART. 29	T	§ 8 ust. 1,2 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie organizacji i sposobu zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu Art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki	§ 8. 1. Działania zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń wykonuje się zgodnie z Krajowym Planem. 2. Krajowy Plan powinien zawierać w szczególności: 1) określenie sposobów alarmowania i informowania o zdarzeniach powodujących zagrożenia lub zanieczyszczenia środowiska morskiego oraz punktów kontaktowych; 2) wykaz i rozmieszczenie sił i środków, które mogą być użyte do akcji zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu; 3) sposób prowadzenia akcji zwalczania zanieczyszczeń na morzu, z uwzględnieniem specjalnych metod prowadzenia działań na akwenach uznanych za szczególnie wrażliwe na zanieczyszczenia; 4) zadania dla jednostek współdziałających ze Służbą SAR w akcjach zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu; 5) określenie jednostek współdziałających w zwalczaniu zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu. Art. 24. 1. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określi: 1) sposób organizacji zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu, 1a) sposób łagodzenia negatywnych skutków dla flory i fauny w granicach	

			Art. 108 ust. 10a-10d ustawy – Prawo geologiczne i górnicze Załącznik VII Przepis 10 pkt 3 Konwencji sporządzonej w Helsinkach dnia 9 kwietnia 1992 r. o ochronie środowiska morskiego obszaru Morza Bałtyckiego	obszarów morskich, z uwzględnieniem opieki nad zoolejonymi zwierzętami, 2) jednostki organizacyjne współdziałające w zakresie zwalczania zagrożeń na morzu z Morską Służbą Poszukiwania i Ratownictwa, 3) podmiot właściwy do opracowania krajowego planu zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń środowiska morskiego, elementy składowe oraz sposób opracowania, konsultowania i ogłaszania tego planu, 4) zadania organów administracji morskiej w zakresie funkcjonowania systemu zwalczania zanieczyszczeń na morzu, 5) zadania i uprawnienia Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa w organizowaniu i koordynowaniu akcji zwalczania zagrożeń lub zanieczyszczeń na morzu, 6) zasady i sposób udostępniania w ramach współpracy międzynarodowej informacji o gotowości do zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń środowiska morskiego, mając na względzie celowość i sprawność działań na rzecz ochrony środowiska morskiego, a także zgodność z postanowieniami konwencji i umów międzynarodowych oraz zaleceń organizacji międzynarodowych w tym zakresie. Art. 108. 10a. Jeżeli właściwy organ nadzoru górniczego, podczas dokonywania oceny analizy poważnych zagrożeń dla zakładu górniczego, stwierdzi możliwość wystąpienia znaczącego oddziaływania na środowisko na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej na skutek wykonywania działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, niezwłocznie informuje Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego o możliwości wystąpienia tego oddziaływania. 10b. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego po uzyskaniu informacji, o których mowa w ust. 10a, niezwłocznie powiadamia właściwy organ tego państwa o możliwości wystąpienia na terytorium tego państwa członkowskiego oddziaływania, wskazując termin na zajęcie stanowiska przez ten organ. 10c. Jeżeli właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej wystąpi do Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego o przekazanie dodatkowych informacji dotyczących możliwości wystąpienia na terytorium tego państwa znaczącego oddziaływania na środowisko związanego z działalnością polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub	

				wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, Prezes Wyższego Urzędu Górniczego przekazuje te informacje bez zbędnej zwłoki. 10d. Właściwy organ nadzoru górniczego przed zatwierdzeniem planu ruchu zakładu górniczego dla wykonywania działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej bierze pod uwagę stanowisko właściwego organu innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, otrzymane za pośrednictwem Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego. 10e. Właściwy organ nadzoru górniczego przed zatwierdzeniem planu ruchu zakładu górniczego dla wykonywania działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, kierując się bezpieczeństwem zakładu górniczego, jego pracowników, bezpieczeństwem powszechnym lub środowiska, może nakazać, w drodze postanowienia, dokonanie w planie ruchu zakładu górniczego określonych zmian, w szczególności przyjęcie środków zapobiegających powstawaniu szkód w środowisku. Przepis 10. Regularna współpraca 3. Umawiające się Strony będą regularnie organizować wspólne ćwiczenia operacji mających na celu zwalczanie zanieczyszczeń oraz ćwiczenia alarmowe.	
ZALĄCZNIK IX	WYMIANA INFORMACJI I PRZEJRZYSTOŚĆ	T	Art. 123a i 123b, art. 174a-174c ustawy–Prawo geologiczne i górnicze	Art. 123a.1. W przypadku wystąpienia zagrożenia życia lub zdrowia osób przebywających w zakładzie górniczym, bezpieczeństwa ruchu tego zakładu górniczego, bezpieczeństwa powszechnego lub środowiska przedsiębiorca wykonujący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej informuje niezwłocznie, nie później niż w terminie 24 godzin od wdrożenia działania zgodnego z planem ratownictwa górniczego, właściwy organ nadzoru górniczego, Morską Służbę Poszukiwania i Ratownictwa, dyrektora właściwego urzędu morskiego oraz Straż Graniczną o wystąpieniu takiego zagrożenia oraz wdraża działania zgodnie z planem ratownictwa górniczego w celu ograniczenia lub usunięcia tego zagrożenia, w tym zanieczyszczenia środowiska i zapewnienia bezpieczeństwa osób. 2. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera: 1) opis okoliczności powstania zagrożenia;	

			2) dostępne informacje dotyczące określenia przyczyn powstania zagrożenia; 3) opis możliwych skutków wynikających z zagrożenia, w tym skutków dla środowiska. Art. 123b. 1. Przedsiębiorca wykonujący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej sporządza i przekazuje właściwemu organowi nadzoru górniczego, Morskiej Służbie Poszukiwania i Ratownictwa, dyrektorowi właściwego urzędu morskiego oraz Straży Granicznej sprawozdanie dotyczące wystąpienia zagrożenia, o którym mowa w art. 123a ust. 1, w terminie 10 dni roboczych od dnia wystąpienia tego zagrożenia. 2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, sporządza się zgodnie z wytycznymi określonymi w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1112/2014 z dnia 13 października 2014 r. określającego wspólny format sprawozdań do celu wymiany informacji dotyczących wskaźników odnoszących się do poważnych zagrożeń przez operatorów i właścicieli instalacji do wydobywania ropy naftowej i gazu na obszarach morskich oraz wspólny format sprawozdań do celów publikacji przez państwa członkowskie informacji dotyczących wskaźników odnoszących się do poważnych zagrożeń (Dz. Urz. UE L 302 z 22.10.2014, str. 1). Art. 174a. 1. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego dokonuje podsumowania informacji zawartych w: 1) ustaleniach, o których mowa w art. 174 ust. 1a; 2) raportach, o których mowa w art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 31 sierpnia 2012 r. o Państwowej Komisji Badania Wypadków Morskich (Dz. U. poz. 1068 oraz z 2015 r. poz. 1320), jeżeli w wypadku lub incydencie morskim brał udział zakład górniczy przedsiębiorcy wykonującego działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej; 3) decyzji dyrektora urzędu morskiego kończącej postępowanie, o którym mowa w art. 29 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki. 2. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego przekazuje Komisji Europejskiej podsumowanie informacji, o których mowa w ust. 1, oraz zamieszcza je w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go	

			urzędu. 3. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego dokonuje analizy informacji, o których mowa w ust. 1, w celu zwiększenia skuteczności wykonywania zadań organów nadzoru górniczego. Art. 174b. 1. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego sporządza i składa ministrowi właściwemu do spraw gospodarki złożami kopalin oraz przekazuje do wiadomości ministrowi właściwemu do spraw środowiska corocznie, w terminie do dnia 15 lutego każdego roku, sprawozdanie ze swojej działalności za poprzedni rok, zgodnie z zakresem zadań określonych w art. 166 ust. 1 pkt 10. 2. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego sporządza i zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu oraz przekazuje Komisji Europejskiej corocznie, w terminie do dnia 1 czerwca, sprawozdanie ze swojej działalności za poprzedni rok, zgodnie z wytycznymi określonymi w załączniku II do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1112/2014 z dnia 13 października 2014 r. określającego wspólny format sprawozdań do celu wymiany informacji dotyczących wskaźników odnoszących się do poważnych zagrożeń przez operatorów i właścicieli instalacji do wydobywania ropy naftowej i gazu na obszarach morskich oraz wspólny format sprawozdań do celów publikacji przez państwa członkowskie informacji dotyczących wskaźników odnoszących się do poważnych zagrożeń Art. 174c.1. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego wzywa podmiot mający siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i wykonujący, samodzielnie lub za pośrednictwem podmiotów zależnych, działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej, do sporządzenia sprawozdania dotyczącego okoliczności powstania zagrożenia, o którym mowa w art. 123a ust. 1, w którym podmiot ten uczestniczył. 2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, przekazuje sprawozdanie Prezesowi Wyższego Urzędu Górniczego, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania o przekazaniu sprawozdania. 3. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego w wezwaniu każdorazowo określa informacje, jakie należy zamieścić w sprawozdaniu.	

KPRM

AAA251471

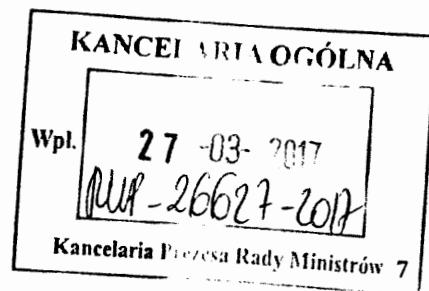

Warszawa, 24 marca 2017 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.246.2016 / 28 /ar

dot.: RM-10-174-16 NOWY TEKST z 22.03.2017 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowna Pani Minister,

w związku z przedłożonym projektem (NOWY TEKST) pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

z up. Ministra Spraw Zagranicznych

Joanna Wronecka
Podsekretarz Stanu
Joanna Wronecka

Do wiadomości:

Pan Jan Szyszko
Minister Środowiska

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ENERGII¹⁾

z dnia

w sprawie szczegółowego zakresu polityki korporacyjnej

Na podstawie art. 108 ust. 9g ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2016 r. poz. 1131 i 1991 oraz z 2017 r. poz. 60, 202 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy zakres polityki korporacyjnej w zakresie zapobiegania niebezpiecznym zdarzeniom oraz wypadkom, zwanej dalej „polityką korporacyjną”.

§ 2. Polityka korporacyjna określa:

- 1) środki rozwoju i utrzymania kultury bezpieczeństwa zapewniającej wysokie prawdopodobieństwo prowadzenia ciągłej bezpiecznej działalności związanej z poszukiwaniem lub rozpoznawaniem złóż węglowodorów oraz wydobywaniem węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej lub wydobywaniem węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) zakres i intensywność audytów procesów dotyczących działalności związanej z poszukiwaniem lub rozpoznawaniem złóż węglowodorów oraz wydobywaniem węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej lub wydobywaniem węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej.

¹⁾ Minister Energii kieruje działem administracji rządowej – gospodarka złożami kopalin, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Energii (Dz. U. poz. 2087).

§ 3. Polityka korporacyjna określania sposób osiągnięcia i wprowadzenia w życie na poziomie korporacyjnym celów określonych w § 2, w szczególności:

- 1) środków nagradzania i doceniania pożądanych zachowań pracowników zatrudnionych przy prowadzeniu działalności związanej z poszukiwaniem lub rozpoznawaniem złóż węglowodorów oraz wydobywaniem węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej lub wydobywaniem węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) środków utrzymania norm ochrony bezpieczeństwa i środowiska jako jedną z kluczowych wartości korporacyjnych;
- 3) formalnych systemów zarządzania i kontroli obejmujących członków zarządu i kadre kierowniczą wyższego szczebla przedsiębiorcy;
- 4) podejścia do kompetencji na wszystkich szczeblach przedsiębiorstwa.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ...

MINISTER ENERGII

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zamieszczonego w art. 108 ust. 9g ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2016 r. poz. 1131 i 1991 oraz z 2017 r. poz. 60, 202 i ...), zwanej dalej „Pgg”.

Zgodnie z art. 108 ust. 9g minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalin został zobowiązany do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowego zakresu polityki korporacyjnej.

Wydając rozporządzenie, minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalin ma kierować się potrzebą zapewnienia kompletności i przejrzystości przedstawianych informacji oraz wysokiego poziomu bezpieczeństwa działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej

Upoważnienie to jest nowością w polskim porządku prawnym. Obowiązek określenia polityki korporacyjnej został wprowadzony na podstawie ustawy Pgg, która implementuje dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/30/UE z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie bezpieczeństwa działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich oraz zmiany dyrektywy 2004/35/WE (Dz. Urz. UE L 178 z 28.06.2013, str. 66). Zgodnie z art. 19 ust. 1 dyrektywy państwa członkowskie nakładają na operatorów i właścicieli (przedsiębiorców) wymóg przygotowania dokumentu określającego ich politykę korporacyjną w zakresie zapobiegania poważnym awariom, który ma być przekazany na podstawie art. 11 ust. 1 lit. a dyrektywy (właściwemu organowi nadzoru górniczego), i wymóg zapewnienia wdrożenia tej polityki we wszystkich aspektach ich działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich, w tym przez wprowadzenie odpowiednich mechanizmów monitorowania w celu zapewnienia skuteczności tej polityki. Dokument ten zawiera informacje określone w załączniku I część 8 dyrektywy. Regulacja ta została implementowana przez art. 108 ust. 9a Pgg oraz art. 108 ust. 9b Pgg.

Rozporządzenie wejdzie w życie z dniem ...

Informacja o udostępnieniu projektu:

Projekt został umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Energii, stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), w celu umożliwienia zgłoszenia, w trybie art. 7 tej ustawy, zainteresowania pracami nad przedmiotowym

projektem rozporządzenia. Projekt został także udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji (na stronie internetowej Rządowego Procesu Legislacyjnego), stosownie do § 4 oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), a także na stronie internetowej Wyższego Urzędu Górniczego.

Oświadczenie co do zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej:

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej. Oświadczenie to jest spójne z opinią Ministra Spraw Zagranicznych, wyrażoną w piśmie ...

Ocena, czy projekt aktu podlega notyfikacji zgodnie z przepisami dotyczącymi funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych:

Projekt nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.) i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji Komisji Europejskiej.

Projekt został uzgodniony międzyresortowo.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Energii w sprawie szczegółowego zakresu polityki korporacyjnej Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Energii Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Grzegorz Tobiszewski – sekretarz stanu w Ministerstwie Energii Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Dyrektor Departamentu Ropy i Gazu w Ministerstwie Energii – Elżbieta Piskorz tel. (22) 693 49 66 faks (22) 693 41 29 E-mail: sekretariatDRO@me.gov.pl	Data sporządzenia 14.03.2017 r. Źródło: art. 108 ust. 9g ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2016 r. poz. 1131 i 1991 oraz z 2017 r. poz. 60, 202 i ...) Nr w wykazie prac ...

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Obowiązek określenia polityki korporacyjnej został wprowadzony na podstawie ustawy z dnia o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw, która implementuje dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/30/UE z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie bezpieczeństwa działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich oraz zmiany dyrektywy 2004/35/WE (Dz. Urz. UE L 178 z 28.06.2013, str. 66). Zgodnie z art. 19 ust. 1 dyrektywy Państwa członkowskie nakładają na operatorów i właścicieli (przedsiębiorców) wymóg przygotowania dokumentu określającego ich politykę korporacyjną w zakresie zapobiegania poważnym awariom, który ma być przekazany na podstawie art. 11 ust. 1 lit. a dyrektywy (właściwemu organowi nadzoru górniczego), i wymóg zapewnienia wdrożenia tej polityki we wszystkich aspektach ich działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich, w tym przez wprowadzenie odpowiednich mechanizmów monitorowania w celu zapewnienia skuteczności tej polityki. Dokument ten zawiera informacje określone w załączniku I część 8 dyrektywy. Regulacja ta została implementowana przez art. 108 ust. 9g Pgg.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rozporządzenie określa zawartość polityki korporacyjnej w zakresie zapobiegania wypadkom oraz niebezpiecznym zdarzeniom oraz formę polityki korporacyjnej.
W związku z faktem, że obowiązek przygotowania polityki korporacyjnej przez przedsiębiorców wynika z przepisów Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/30/UE z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie bezpieczeństwa działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich oraz zmiany dyrektywy 2004/35/WE jest zasadne wydanie przedmiotowego rozporządzenia.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Państwa członkowskie UE są zobowiązane do wdrożenia przepisów Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/30/UE.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorcy posiadający koncesję	3	Dane własne Ministerstwa Środowiska	Obowiązek przygotowania polityki korporacyjnej
Okręgowy Urząd Górniczy w Gdańsku	1		Czy ta instytucja ma to kontrolować? (w rozporządzeniu nie ma o tym mowy).

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projektowane rozporządzenie zostanie przekazane do konsultacji publicznych następującym podmiotom:

1. Organizacja Polskiego Przemysłu Poszukiwawczo-Wydobywczego
ul. Biała 4, 00-895 Warszawa;
2. Polski Związek Pracodawców Przemysłu Wydobywczego
Al. Jerozolimskie 96, 00-807 Warszawa;

3. Krajowy Związek Pracodawców Branży Geologicznej
Al. Korfantego 125a, 40-156 Katowice;
4. Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Górnictwa
ul. Powstańców 25, 40-952 Katowice;
5. Instytut Gospodarki Surowcami Mineralnymi i Energią Polskiej Akademii Nauk
ul. Wybickiego 7, 31-261 Kraków;
6. Stowarzyszenie Naukowo-Techniczne Inżynierów i Techników Przemysłu Naftowego i Gazowego
ul. Lubicz 25, 31-503 Kraków;
7. Polski Związek Pracodawców Przemysłu Wydobywczego „Lewiatan”
ul. Zbyszka Cybulskiego 3, 00-727 Warszawa
e-mail: lewiatan@pkpplewiatan.pl
recepca@konfederacjalewiatan.pl;
8. Sekcja Krajowa Geologiczno-Wiertnicza NSZZ „Solidarność”
Państwowy Instytut Geologiczny - Państwowy Instytut Badawczy
Oddział Górnośląski
ul. Królowej Jadwigi 1, 41-200 Sosnowiec
e-mail: ryszard.habryn@pgi.gov.pl;
9. Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej
ul. Brukselska 7, 03-973 Warszawa
e-mail: sekretariat@pracodawcyrp.pl;
10. Business Centre Club
Plac Żelaznej Bramy 10, 00-136 Warszawa
e-mail: biuro@bcc.org.pl;
11. Górnicza Izba Przemysłowo-Handlowa
ul. Kościuszki 30, 40-048 Katowice
e-mail: biuro@giph.com.pl;
12. Naczelna Organizacja Techniczna
Federacja Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych
ul. Czackiego 3/5, 00-043 Warszawa
e-mail: sekretariatSG@not.org.pl;
13. Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica
al. A. Mickiewicza 30, 30-059 Kraków;
14. Fundacja *Pracowania Badań i Innowacji Społecznych „Stocznia”*
ul. Bracka 20B, Warszawa;
15. LOTOS Petrobaltic S.A.
Ul. Stary Dwór 9 , 80-758 Gdańsk;
16. Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.
Ul. Marcina Kasprzaka 25, 01-224 Warszawa;
17. Polski Koncern Naftowy ORLEN S A
ul. Chemików 7, 09-411 Płock.

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce „Rządowy Proces Legislacyjny” zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), w celu udostępnienia go wszystkim zainteresowanym podmiotom.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych													
(ceny stałe z ... r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania													
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Wprowadzenie rozporządzenia jest neutralne dla budżetu państwa i budżetu jednostek samorządu terytorialnego, ponieważ zawiera ono wyłącznie przepisy wykonawcze do postanowień ustawy – Prawo geologiczne i górnicze, które nie wiążą się bezpośrednio z nowymi obciążeniami finansowymi dla budżetu państwa. Polityka korporacyjna której treść reguluje to rozporządzenie wykonywane są przez przedsiębiorców.											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe													
		Skutki											
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)					
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa												
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw												
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe												
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa												
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw												
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Z uwagi na bardzo małą liczbę przedsiębiorców na których nałożono obowiązek przygotowania dokumentu określającego ich politykę korporacyjną w zakresie zapobiegania poważnym awariom rozporządzenie nie będzie miało istotnego wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.											

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Z uwagi na zakres rozporządzenia jego wejście w życie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☒ Bezpieczeństwo i warunki pracy	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Rozporządzenie wpłynie na zmniejszenie ryzyka wystąpienia poważnych awarii w związku z działalnością oraz przyczyni się do zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Planuje się wejście w życie przepisów projektowanego aktu prawnego w ...		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ze względu na charakter przepisów zawartych w projekcie ustawy nie przewiduje się ewaluacji.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Nie dotyczy.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia

w sprawie planów ruchu zakładów górniczych²⁾

Na podstawie art. 110 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2016 r. poz. 1131 i 1991 oraz z 2017 r. poz. 60, 202 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe wymagania dotyczące treści planu ruchu:

- 1) podziemnego zakładu górniczego – w załączniku nr 1 do rozporządzenia;
- 2) odkrywkowego zakładu górniczego – w załączniku nr 2 do rozporządzenia;
- 3) zakładu górniczego wydobywającego kopaliny otworami wiertniczymi – w załączniku nr 3 do rozporządzenia;
- 4) zakładu górniczego prowadzącego metodą podziemną: podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji lub podziemne składowanie odpadów – w załączniku nr 4 do rozporządzenia;
- 5) zakładu górniczego prowadzącego metodą otworową: podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji lub podziemne składowanie odpadów – w załączniku nr 5 do rozporządzenia;
- 6) zakładu górniczego prowadzącego podziemne składowanie dwutlenku węgla – w załączniku nr 6 do rozporządzenia;
- 7) zakładu wykonującego roboty geologiczne, niepolegające na badaniach geofizycznych wymagających użycia środków strzałowych – w załączniku nr 7 do rozporządzenia;

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. poz. 1904).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Rady 92/104/EWG z dnia 3 grudnia 1992 r. w sprawie minimalnych wymagań w zakresie poprawy bezpieczeństwa i ochrony zdrowia pracowników odkrywkowego i podziemnego przemysłu wydobywczego (dwunasta dyrektywa szczegółowa w znaczeniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz. Urz. WE L 404 z 31.12.1992, str. 10, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 5, t. 2, str. 134, z późn. zm.), dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/31/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie geologicznego składowania dwutlenku węgla oraz zmieniającej dyrektywę Rady 85/337/EWG, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/60/WE, 2001/80/WE, 2004/35/WE, 2006/12/WE, 2008/1/WE i rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 (Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 114, z późn. zm.) oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/30/UE z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie bezpieczeństwa działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich oraz zmiany dyrektywy 2004/35/WE (Dz. Urz. UE L 178 z 28.6.2013, str. 66).

- 8) zakładu wykonującego roboty geologiczne, polegające na badaniach geofizycznych wymagających użycia środków strzałowych – w załączniku nr 8 do rozporządzenia;
- 9) likwidowanego (likwidowanej oznaczonej części) podziemnego zakładu górniczego – w załączniku nr 9 do rozporządzenia;
- 10) likwidowanego (likwidowanej oznaczonej części) odkrywkowego zakładu górniczego – w załączniku nr 10 do rozporządzenia;
- 11) likwidowanego (likwidowanej oznaczonej części) zakładu górniczego wydobywającego kopaliny otworami wiertniczymi – w załączniku nr 11 do rozporządzenia;
- 12) likwidowanego (likwidowanej oznaczonej części) zakładu górniczego prowadzącego metodą podziemną: podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji lub podziemne składowanie odpadów – w załączniku nr 12 do rozporządzenia;
- 13) likwidowanego (likwidowanej oznaczonej części) zakładu górniczego prowadzącego metodą otworową: podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji lub podziemne składowanie odpadów – w załączniku nr 13 do rozporządzenia;
- 14) likwidowanego (likwidowanej oznaczonej części) zakładu górniczego prowadzącego podziemne składowanie dwutlenku węgla – w załączniku nr 14 do rozporządzenia;
- 15) zakładu prowadzącego działalność określoną w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze – w załączniku nr 15 do rozporządzenia.

§ 2. Do planów ruchu sporządzonych na podstawie dotychczasowych przepisów, zatwierdzonych albo przekazanych do zatwierdzenia przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, a także do zmian tych planów ruchu, stosuje się, w zależności od przepisów, które miały do nich zastosowanie:

- 1) załączniki nr 1–4 do rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 14 czerwca 2002 r. w sprawie planów ruchu zakładów górniczych (Dz. U. poz. 840, z 2003 r. poz. 1776 oraz z 2006 r. poz. 1378), albo
- 2) załączniki nr 1–13 do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie planów ruchu zakładów górniczych (Dz. U. poz. 372).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.³⁾

MINISTER ŚRODOWISKA

W POROZUMIENIU:

MINISTER ENERGII

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie planów ruchu zakładów górniczych (Dz. U. poz. 372), które na podstawie art. 15 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1238 oraz z 2015 r. poz. 1505) oraz art. 26 ust. 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1133 oraz z 2016 r. poz. 566 i 1991) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

PLAN RUCHU PODZIEMNEGO ZAKŁADU GÓRNICZEGO

1. Podstawowe dane dotyczące przedsiębiorcy i zakładu górniczego:

- 1) nazwa i dane teleadresowe przedsiębiorcy i zakładu górniczego;*)
- 2) podstawowe wskaźniki charakteryzujące zakład górniczy – według wzoru nr 1.

2. Podstawowe obiekty, maszyny i urządzenia zakładu górniczego:

- 1) ogólny opis, charakterystyka i dane techniczne;
- 2) zestawienie danych technicznych i parametrów ruchu:
 - a) urządzeń wyciągowych w szybach i szybikach – według wzoru nr 2,
 - b) stacji wentylatorów głównych – według wzoru nr 3;
- 3) zestawienie projektowanych zmian w podstawowych obiektach, maszynach i urządzeniach zakładu górniczego (budowa nowych, przebudowa, rozbudowa lub likwidacja), z wyjątkiem obiektów budowlanych zakładu górniczego – według wzoru nr 4. Programy remontów kapitalnych i modernizacji w odniesieniu do podstawowych obiektów, maszyn i urządzeń zakładu górniczego, z podaniem zakresu i planu naprawy oraz planu modernizacji.

3. Zasilanie zakładu górniczego w energię elektryczną, parę wodną, sprężone powietrze, inne media energetyczne oraz wodę.

4. Charakterystyka terenu zakładu górniczego z określeniem obiektów budowlanych zakładu górniczego.

5. Zestawienie projektowanych robót budowlanych w obiektach budowlanych zakładu górniczego – według wzoru nr 5.

6. Składy materiałów wybuchowych – typy składów, ich lokalizacja, ilość środków strzałowych, które mogą być przechowywane, oraz sposób przewietrzania.

7. Tabelaryczny opis partii złoża lub pokładów, w których będą prowadzone eksploatacyjne roboty górnicze – według wzoru nr 6. W przypadku konieczności zamieszcza się uzupełnienie tabeli w formie opisowej.

8. Zestawienie planowanych wyrobisk udostępniających i wyrobisk przygotowawczych – według wzoru nr 7.

Wyszczególnienie:

- 1) szyby i szybiki;
- 2) chodniki podstawowe na poziomach;
- 3) główne upadowe;
- 4) przekopy oraz inne wyrobiska kamienne.

W odniesieniu do złóż lub pokładów zagrożonych tąpnięciami ujmuje się cały zakres robót przygotowawczych, natomiast w przypadku zakładów górniczych wydobywających rudy miedzi ujmuje się roboty przygotowawcze w zakresie podstawowych wiązek wyrobisk.

9. Roboty wiertnicze i roboty geologiczne wykonywane na potrzeby ruchu zakładu górniczego.

10. Podsadzka i wykorzystanie odpadów:

- 1) zakres stosowania poszczególnych rodzajów podsadzki lub mieszanin doszczelniających;

*) Zmiana dokonywana w trybie art. 109 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze.

- 2) stosowane technologie podsadzania lub doszczelniania, podstawowe parametry techniczne i eksploatacyjne instalacji oraz urządzeń do wytwarzania i transportu podsadzki oraz mieszanin doszczelniających, a także sposób odprowadzania i oczyszczania wody podsadzkowej;
- 3) zakres i częstotliwość monitorowania wód w rejonach podsadzania lub doszczelniania.

11. Przewietrzanie:

- 1) sposoby regulacji i zabezpieczeń:
 - a) grupowych i rejonowych prądów powietrza,
 - b) połączeń pomiędzy prądami powietrza doprowadzanymi od szybu wdechowego a odprowadzanymi do szybu wydechowego,
 - c) podsieci wentylacyjnych;
- 2) rejonu przewietrzane prądem powietrza sprowadzanym na upad, wyrobiska przewietrzane na upad, zastosowane środki bezpieczeństwa;
- 3) rejonu przewietrzane poniżej poziomu udostępnienia;
- 4) otwory równoznaczne podsieci wentylacyjnych oraz otwory równoznaczne dla optymalnej pracy wentylatorów głównego przewietrzania;
- 5) harmonogram niezbędnych robót związanych ze zmianami w sieci wentylacyjnej;
- 6) połączenia wentylacyjne z sąsiednimi zakładami górniczymi.

12. Zagrożenie metanowe:

- 1) charakterystyka zagrożenia metanowego;*¹⁾
- 2) metanonośność w pokładach lub ich częściach, a w odniesieniu do zakładów górniczych wydobywających sól – gazonośność złóż lub ich części;
- 3) przewidywane kształtowanie się zagrożenia metanowego w miarę postępu robót górniczych;
- 4) metanowość bezwzględna zakładu górniczego;
- 5) rozpoznawanie oraz profilaktyka i usuwanie zagrożenia metanowego.

13. Zagrożenie wyrzutami gazów i skał:

- 1) charakterystyka zagrożenia wyrzutami gazów i skał;*¹⁾
- 2) przewidywane kształtowanie się stanu zagrożenia wyrzutami gazów i skał w miarę postępu robót górniczych;
- 3) rozpoznawanie oraz profilaktyka i usuwanie zagrożenia wyrzutami gazów i skał;
- 4) sposób wykonywania robót strzałowych w warunkach zagrożenia wyrzutami gazów i skał.

14. Zagrożenie wybuchem pyłu węglowego:

- 1) charakterystyka zagrożenia wybuchem pyłu węglowego;*¹⁾
- 2) profilaktyka.

15. Zagrożenie pożarowe:

- 1) pożary endogeniczne:
 - a) ocena zagrożenia pożarowego rejonów wydobywczych,
 - b) rozpoznawanie zagrożenia oraz profilaktyka,
 - c) zestawienie pól pożarowych z podaniem powierzchni w m², otamowanych zasobów w Mg oraz daty powstania pola,
 - d) plan likwidacji pól pożarowych;
- 2) metody zapobiegania pożarom egzogenicznym.

16. Zagrożenie tąpnięciami:

- 1) charakterystyka zagrożenia tąpnięciami;*¹⁾
- 2) przewidywane kształtowanie się stanu zagrożenia tąpnięciami w miarę postępu robót górniczych, z uwzględnieniem zaszłości eksploatacyjnych;
- 3) monitorowanie oraz profilaktyka i usuwanie zagrożenia tąpnięciami.

17. Zagrożenie wodne i warunki hydrogeologiczne:

- 1) charakterystyka zagrożenia wodnego;*)
- 2) zestawienie źródeł zagrożenia wodnego – według wzoru nr 8;
- 3) przewidywane kształtowanie się zagrożenia wodnego związanego z prowadzonymi i projektowanymi robotami górniczymi, a także zagrożeń związanych z odprowadzaniem wód podszlakowych oraz ze strony szybów, szybków i otworów wiertniczych;
- 4) przewidywane kształtowanie się zagrożenia wodnego ze strony wód powodziowych dla zakładu górniczego, sposoby zabezpieczenia obiektów i wyrobisk górniczych przed skutkami powodzi.

18. Zagrożenie substancjami promieniotwórczymi.

Charakterystyka zagrożenia substancjami promieniotwórczymi. *)

19. Zagrożenie klimatyczne:

- 1) charakterystyka zagrożenia klimatycznego;*)
- 2) przewidywane kształtowanie się stanu zagrożenia klimatycznego;
- 3) sposób usuwania zagrożenia klimatycznego.

20. Technika robót strzałowych:

- 1) metody wykonywania robót strzałowych;
- 2) organizacja służby strzałowej.

21. Pokłady lub części pokładów, które mają być podebrane, z uzasadnieniem konieczności podbierania oraz określeniem skutków podebrania.

22. Zakres wykorzystania zasobów złoża kopaliny w okresie obowiązywania planu ruchu, w nawiązaniu do projektu zagospodarowania złoża oraz projektów technicznych eksploatacji złóż, pokładów lub ich części, opracowywanych dla każdego złoża, pokładu lub jego części.

W szczególności określa się:

- 1) zasoby przemysłowe w części objętej projektowaną eksploatacją;
- 2) opis projektowanych strat w zasobach przemysłowych i nieprzemysłowych, z uzasadnieniem;
- 3) sposób ochrony i racjonalnego wykorzystania kopaliny towarzyszących w okresie obowiązywania planu ruchu;
- 4) zestawienie projektowanych strat w zasobach złoża kopaliny – według wzoru nr 9.

23. Prognoza wpływu działalności górniczej na środowisko w okresie obowiązywania koncesji.

24. Ochrona środowiska oraz obiektów budowlanych. Zamierzenia w zakresie zapobiegania i ograniczania szkód wyrządzonych ruchem zakładu górniczego w okresie obowiązywania planu ruchu.

W szczególności uwzględnia się:

- 1) następujące rygory związane z eksploatacją złoża w granicach filarów ochronnych wyznaczonych dla dóbr wymagających ochrony:
 - a) środki profilaktyki górniczej i budowlanej,
 - b) koordynację robót górniczych i zapobiegawczo-naprawczych,
 - c) obserwacje obiektów budowlanych,
 - d) geodezyjne, geofizyczne i inne pomiary wskaźników deformacji oraz parametrów drgań gruntu powodowanych działalnością górniczą;
- 2) charakterystykę zagospodarowania powierzchni terenu górniczego w granicach zasięgu wpływów projektowanej eksploatacji, wykorzystując do tego wyniki inwentaryzacji;
- 3) zestawienie obiektów budowlanych oraz infrastruktury technicznej o kategorii odporności równej lub niższej od kategorii terenu górniczego w zasięgu wpływów projektowanej eksploatacji, z uwzględnieniem odporności dynamicznej na wstrząsy górnicze – według wzoru nr 10;
- 4) prognozę wpływu działalności górniczej na środowisko, w szczególności w zakresie:
 - a) deformacji ciągłych,

- b) deformacji nieciągłych,
 - c) drgań gruntu,
 - d) szkód w obiektach budowlanych oraz infrastrukturze technicznej,
 - e) zaburzeń warunków hydrologicznych przepływu wody w ciekach naturalnych i sztucznych oraz szkód w wodach powierzchniowych,
 - f) zmian stosunków wodnych, a zwłaszcza możliwości wystąpienia zalewisk terenowych i podtopień gruntu;
- 5) zamierzenia w zakresie pomiarów deformacji terenu i obiektów budowlanych objętych wpływami projektowanej eksploatacji;
 - 6) ustalenia dotyczące sposobu przeciwdziałania i usuwania skutków projektowanej eksploatacji, ze szczególnym uwzględnieniem:
 - a) ochrony: powierzchni ziemi, sieci hydrograficznej, obiektów budowlanych oraz infrastruktury technicznej,
 - b) rekultywacji terenów niekorzystnie przekształconych w wyniku wydobywania kopalin;
 - 7) gospodarkę odpadami oraz masami ziemnymi lub skalnymi powstałymi w związku z wydobywaniem kopalin ze złóż wraz z ich przerabianiem;
 - 8) gospodarkę wodno-ściekową, w tym zapotrzebowanie, doprowadzenie, odprowadzenie, oczyszczanie i wykorzystanie wód (środki techniczne, bilans wód kopalnianych) – według wzoru nr 11;
 - 9) ochronę powietrza przed zanieczyszczeniem (urządzenia ochrony powietrza, ich stan techniczny, zamierzenia w zakresie ograniczenia emisji substancji wprowadzanych do powietrza w sposób zorganizowany i niezorganizowany);
 - 10) ochronę przed hałasem i wibracjami przenikającymi do środowiska, urządzenia ochronne, zamierzenia w zakresie ograniczenia hałasu i wibracji przenikających do środowiska;
 - 11) czynniki mające wpływ na środowisko, w szczególności:
 - a) substancje toksyczne,
 - b) źródła promieniowania jonizującego: naturalne i sztuczne.

25. Czynniki szkodliwe dla zdrowia w środowisku pracy. Miejsca i źródła ich występowania. Profilaktyka.

26. Organizacja opieki lekarskiej, w tym udzielanie pierwszej pomocy przedmedycznej.

27. Szkolenie załogi.

Załączniki do planu ruchu

1. Struktura organizacyjna zakładu górniczego, z określeniem stanowisk osób kierownictwa i dozoru ruchu.

2. Mapa sytuacyjno-wysokościowa powierzchni w granicach terenu górniczego, sporządzana w skali nie mniejszej niż 1 : 5 000, w uzasadnionych przypadkach w skali 1 : 10 000, przedstawiająca sytuację i zagospodarowanie powierzchni w granicach terenu górniczego, z naniesieniem:

- 1) granic udokumentowania złoża;
- 2) granic obszaru i terenu górniczego oraz granic zakładu górniczego, przedstawionych zgodnie z Polskimi Normami dotyczącymi map górniczych, z zaznaczeniem granic podziału terytorialnego kraju;
- 3) granic obszarów i terenów górniczych, które zostały wyznaczone w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru i terenu górniczego;
- 4) obiektów lub obszarów podlegających ochronie;
- 5) granic filarów ochronnych;
- 6) sejsmicznej prognozy drgań gruntu;
- 7) miejsc lokalizacji stanowisk do pomiaru drgań gruntu;
- 8) obiektów o kategorii odporności równej lub niższej od kategorii terenu górniczego w granicach zasięgu wpływów projektowanej eksploatacji;

9) obiektów o równej lub niższej odporności dynamicznej od prognozowanych drgań gruntu (wartości przyspieszeń drgań lub prędkości).

3. Mapa sytuacyjno-wysokościowa powierzchni w granicach terenu górniczego, sporządzona w skali nie mniejszej niż 1 : 5 000, w uzasadnionych przypadkach w skali 1 : 10 000, z naniesieniem:

- 1) granic obszaru i terenu górniczego;
- 2) obrysu oznaczonych części złoża przewidzianych do eksploatacji oraz stref i wielkości wpływów projektowanej eksploatacji, wyznaczonych na podstawie prognozy określającej obniżenia i czasowo ekstremalne deformacje powierzchni, z uwzględnieniem oznaczenia:
 - a) miejsc występowania niecek bezodpływowych,
 - b) rejonów podtopień,
 - c) obszarów płytkiej eksploatacji,
 - d) stref występowania deformacji nieciągłych,
 - e) nieczynnych wyrobisk górniczych mających bezpośrednie połączenie z powierzchnią,
 - f) zasięgu istniejących i prognozowanych zawodnień i podtopień terenów w wyniku projektowanej eksploatacji.

Na mapie tej uwzględnia się wpływy eksploatacji prowadzonej przez sąsiednie zakłady górnicze.

4. Profile cieków wodnych w granicach wpływów projektowanej eksploatacji, z uwzględnieniem prognozowanych obniżen.

5. Mapa terenu przemysłowego zakładu górniczego, sporządzona w skali nie mniejszej niż 1 : 5 000, z naniesieniem granic zakładu górniczego.

6. Mapy wyrobisk górniczych, sporządzone w skali nie mniejszej niż 1 : 5 000, z naniesieniem:

- 1) granic części złoża w danym obszarze górniczym, eksploatowanego przez inny zakład górniczy;
- 2) oznaczonych części złoża przeznaczonych do eksploatacji, oznaczonych odrębnym kolorem, zgodnie z Polską Normą dotyczącą definicji, wzorów i symboli map górniczych;
- 3) oznaczonych części złoża, w których obrębie projektuje się roboty przygotowawcze, z zaznaczeniem wyrobisk udostępniających i wyrobisk przygotowawczych wymienionych w pkt 8 planu ruchu;
- 4) rejonów, w których zaplanowano roboty wiertnicze;
- 5) oznaczonych części złoża zaklasyfikowanych do projektowanych strat w zasobach przemysłowych oraz strat w zasobach nieprzemysłowych wymienionych w pkt 22 ppkt 2 planu ruchu;
- 6) granic zasięgu zasobów przemysłowych i nieprzemysłowych części złoża objętej projektowaną eksploatacją;
- 7) pól pożarowych, tam pożarowych oraz tam bezpieczeństwa;
- 8) źródeł zagrożenia wodnego, kierunków spływu wód, progów przelewowych z sąsiednimi zakładami górniczymi, granic filarów bezpieczeństwa oraz tam wodnych;
- 9) granic zaliczenia przestrzeni do poszczególnych stopni zagrożenia wodnego;*¹⁾
- 10) krawędzi pozostawionych części pokładów wyżej i niżej leżących, które mogą mieć wpływ na eksploatację;
- 11) głównych, grupowych oraz rejonowych prądów powietrza;
- 12) na płaszczyznach przeznaczonych do eksploatacji – długości i kierunku prowadzenia wyrobisk ścianowych oraz ich wybiegu;
- 13) projektowanych wyrobisk przygotowawczych dla złóż lub pokładów zagrożonych tąpnięciami;
- 14) granic zaliczenia przestrzeni do poszczególnych kategorii zagrożenia metanowego;*¹⁾
- 15) granic zaliczenia przestrzeni do poszczególnych stopni zagrożenia klimatycznego;*¹⁾
- 16) granic zaliczenia przestrzeni do poszczególnych stopni zagrożenia tąpnięciami;*¹⁾
- 17) lokalizacji źródeł promieniowania jonizującego: naturalnego i sztucznego;
- 18) granic filarów ochronnych oraz filarów bezpieczeństwa;
- 19) granic obszarów górniczych, które zostały wyznaczone w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru górniczego.

7. Profile litologiczne dla każdego pola projektowanego do eksploatacji, sporządzone w skali nie mniejszej niż 1 : 200, a w uzasadnionych przypadkach w skali nie mniejszej niż 1 : 500, z wykazaniem warstw geologicznych:

- 1) w stropie oraz w spągu – do co najmniej 5-krotnej grubości złoża lub pokładu;
- 2) dla złoża zbudowanego ze skał skłonnych do tupań oraz górotworu skłonnego do tupań – do co najmniej 50 m w stropie oraz do co najmniej 20 m w spągu.

8. Schematy ideowe:

- 1) stacji odmetanowania;
- 2) sieci rurociągów odmetanowania od stacji odmetanowania do poszczególnych rejonów.

9. Schematy ideowe rurociągów podsadzkowych oraz schematy instalacji służących do wykorzystywania w wyrobiskach górniczych odpadów oraz mas ziemnych lub skalnych powstałych w związku z wydobywaniem kopalin ze złóż wraz z ich przerabianiem.

10. Schematy ideowe zasilania zakładu górniczego w energię elektryczną, parę wodną, sprężone powietrze, inne media energetyczne oraz wodę.

11. Schematy ideowe układów głównego odwadniania.

12. Schematy ideowe układów przewozu i jazdy ludzi w wyrobiskach poziomych oraz pochyłych o nachyleniu do 45°.

13. Schemat ideowy centralnych lub grupowych urządzeń klimatyzacyjnych.

14. Schematy ideowe układów rurociągów przeciwpożarowych oraz głównych rurociągów w szybach, z zaznaczeniem głównych i rezerwowych zbiorników wodnych.

15. Książka obudowy obejmująca rysunki stosowanej w okresie obowiązywania planu ruchu obudowy dla wyrobisk korytarzowych oraz eksploatacyjnych.

Zakład górniczy

PODSTAWOWE WSKAŹNIKI CHARAKTERYZUJĄCE ZAKŁAD GÓRNICZY

Lp.	Wyszczególnienie	Jednostka	Wielkość, ilość	Uwagi
1	2	3	4	5
1.	Obszar górniczy	km ²		nazwa obszaru
2.	Teren górniczy	km ²		nazwa terenu
3.	Udokumentowane złoża lub pokłady przewidziane do eksploatacji	szt.		
4.	Przewidywane wydobywanie	Mg/doba		
5.	Czas trwania ruchu zakładu górniczego	Lata		
6.	Szyby wydobywcze	szt.		
7.	Szyby pomocnicze	szt.		
8.	Szyby wentylacyjne	szt.		
9.	Szyby z jazdą ludzi	szt.		
10.	Sztolnie wentylacyjne (upadowe)	szt.		
11.	Główne poziomy wydobywcze	nazwa, głębokość		
12.	Pozostałe poziomy	nazwa, głębokość		
13.	Wielkość dopływu wody	m ³ /min		
14.	Pompownie:			
	– głównego odwadniania	liczba, poziom		
	– pomocnicze	liczba, poziom		
15.	Stacja geofizyki górniczej:			
	– sejsmologiczna	liczba kanałów		
	– sejsmoakustyczna	liczba geofonów		
16.	Stacja odmetanowania	Lokalizacja		
17.	Dyspozytornie systemów dyspozytorskich ruchu w odniesieniu do:	liczba numerów		
	– systemu łączności	liczba numerów		
	– systemu alarmowania	liczba kanałów		
	– systemu kontroli stanu zagrożeń (gazometria)	pomiarowych		
18.	Centrale systemu ogólnozakładowej łączności telefonicznej	pojemność centrali		

ZESTAWIENIE DANYCH TECHNICZNYCH I PARAMETRÓW RUCHU URZĄDZEŃ WYCIĄGOWYCH W SZYBACH I SZYBIKACH

[illegible]

ZESTAWIENIE DANYCH TECHNICZNYCH I PARAMETRÓW RUCHU STACJI WENTYLATORÓW GŁÓWNYCH

[illegible]

Zakład górniczy

**ZESTAWIENIE PROJEKTOWANYCH ZMIAN W PODSTAWOWYCH
OBIEKTACH, MASZYNACH I URZĄDZENIACH ZAKŁADU GÓRNICZEGO**

Lp.	Nazwa obiektu, maszyny lub urządzenia	Lokalizacja	Informacje dotyczące dokumentacji technicznej (data i znak zatwierdzenia)	Planowane wykonanie			Uwagi
				Stan wyjściowy	W okresie obowiązywania planu ruchu	Termin realizacji	
1	2	3	4	5	6	7	8

Zestawienie opracowuje się z podziałem na 3 części:

- A – roboty kontynuowane (prowadzone także w okresie obowiązywania poprzedniego planu ruchu);
- B – roboty przewidziane w okresie obowiązywania planu ruchu, dla których zakład górniczy posiada dokumentację techniczną (likwidacja); rozpoczęcie tych robót może nastąpić po zatwierdzeniu planu ruchu;
- C – roboty przewidziane do prowadzenia lub rozpoczęcia w okresie obowiązywania planu ruchu, dla których zakład górniczy nie posiada jeszcze dokumentacji technicznych; rozpoczęcie tych robót może nastąpić po uprzednim pisemnym powiadomieniu właściwego organu nadzoru górniczego o opracowaniu i posiadaniu przez zakład górniczy wymaganej dokumentacji.

Zakład górniczy

**ZESTAWIENIE PROJEKTOWANYCH ROBÓT BUDOWLANYCH
W OBIEKTACH BUDOWLANYCH ZAKŁADU GÓRNICZEGO**

Lp.	Nazwa obiektu budowlanego	Lokalizacja	Informacje dotyczące dokumentacji technicznej (data i znak zatwierdzenia)	Data i znak zgłoszenia robót właściwemu organowi, zgodnie z art. 30 lub art. 31 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. — Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409, z późn. zm.)	Data i znak pozwolenia właściwego organu administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego w dziedzinie górnictwa	Planowane wykonanie			Uwagi
						Stan wyjściowy	W okresie obowiązywania planu ruchu	Termin realizacji (miesiąc, rok)	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Zestawienie opracowuje się z podziałem na 2 części:

- A – roboty kontynuowane lub przewidziane do prowadzenia w okresie obowiązywania planu ruchu, na które zakład górniczy posiada pozwolenie właściwego organu administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego w dziedzinie górnictwa;
- B – roboty przewidziane do prowadzenia lub rozpoczęcia w okresie obowiązywania planu ruchu, które będą mogły być prowadzone po uprzednim uzyskaniu pozwolenia właściwego organu administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego w dziedzinie górnictwa.

Zakład górniczy

OPIS PARTII ZŁOŻA LUB POKŁADÓW, W KTÓRYCH BĘDĄ PROWADZONE
EKSPLOATACYJNE ROBOTY GÓRNICZE

1.	Złoże lub pokład, nr załącznika (mapy)		
2.	Lokalizacja złoży, pokładu lub partii pokładu		
3.	Sposób udostępnienia		
4.	Nachylenie złoży lub pokładu		
5.	Grubość pokładu lub sposób zalegania złoży		
6.	Warunki hydrogeologiczne, w tym przewidywany naturalny dopływ wody		
7.	Warunki stropowe i spągowe		
8.	Uskoki i zaburzenia geologiczne		
9.	Zagrożenia naturalne		
10.	Systemy eksploatacji		
11.	Dane dotyczące wyrobisk eksploatacyjnych	Nazwa wyrobiska	
12.		Długość (m)	
13.		Wysokość (m)	
14.	Uwagi		

Tabelę sporządza się w układzie poziomym albo pionowym (od strony lewej do prawej).

Zakład górniczy

**ZESTAWIENIE PLANOWANYCH WYROBISK UDOSTĘPNIAJĄCYCH
I WYROBISK PRZYGOTOWAWCZYCH**

Lp.	Nr załącznika (mapy)	Nazwa wrobiska	Przeznaczenie wrobiska	Do wykonania – mb		Rodzaj obudowy*)	Uwagi
				W całości	W okresie obowiązywania planu ruchu		
1	2	3	4	5	6	7	8

Zakład górniczy

ZESTAWIENIE ŹRÓDEŁ ZAGROŻENIA WODNEGO

Lp.	Numer załącznika (mapy)	Oznaczenie źródła zagrożenia wodnego	Charakterystyka źródła zagrożenia wodnego	Roboty prowadzone w zagrożeniu	Środki zabezpieczające lub sposób likwidacji
1	2	3	4	5	6

Zakład górniczy

ZESTAWIENIE PROJEKTOWANYCH STRAT W ZASOBACH ZŁOŻA KOPALINY

Lp.	Pokład lub złoża	Poziom, oddział, rejon	Zasoby przemysłowe w części złoża objętej eksploatacją**)	Planowane wydobycie	Straty w zasobach przemysłowych		Wskaźnik wykorzystania zasobów przemysłowych			Straty w zasobach nieprzemysłowych	Uwagi
					Ilość	%	W planie ruchu	Narastająco	Według projektu zagospodarowania złoża		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

Ilość podaje się w tys. Mg.

Wyjaśnienia:

Przez wskaźnik wykorzystania zasobów przemysłowych rozumie się:

- 1) w kolumnie 8 – wskaźnik w okresie obowiązywania planu ruchu (kolumna 5/4);
- 2) w kolumnie 9 – wskaźnik w okresie liczonym od daty ustalenia stanu zasobów w projekcie zagospodarowania złoża lub w ostatnim dodatku do tego projektu (w przypadku jego zmian), do upływu okresu obowiązywania planu ruchu.

Jeżeli planowany wskaźnik wykorzystania zasobów przemysłowych jest niższy od zaprojektowanego w projekcie zagospodarowania złoża lub w ostatnim dodatku do tego projektu (w przypadku jego zmian), w rozdziale dotyczącym zakresu wykorzystania zasobów złoża kopaliny w okresie obowiązywania planu ruchu (pkt 22 planu ruchu) wyjaśnia się sposób jego dotrzymania w przyszłości.

***) Planowane wydobycie ze stratami w zasobach przemysłowych.

Zakład górniczy

ZESTAWIENIE OBIEKTÓW BUDOWLANYCH ORAZ INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ
O KATEGORII ODPORNOŚCI RÓWNEJ LUB NIŻSZEJ OD KATEGORII TERENU GÓRNICZEGO
W ZASIĘGU WPŁYWÓW PROJEKTOWANEJ EKSPLOATACJI, Z UWZGLĘDNIENIEM
ODPORNOŚCI DYNAMICZNEJ NA WSTRZĄSY GÓRNICZE

[illegible]

Zakład górniczy

GOSPODARKA WODNO-ŚCIEKOWA

Lp.	Wskaźnik (m ³ /d)
1.	Dopływ wody, w tym:
2.	— woda słodka
3.	— woda zasolona
4.	Zrzut wody niewykorzystanej
5.	Woda zagospodarowana na:
6.	— cele przemysłowe pod powierzchnią
7.	— cele przemysłowe na powierzchni
8.	— cele socjalne związane z ruchem zakładu górniczego
9.	— cele własne pozaruchowe
10.	— sprzedaż
11.	Zrzut ścieków po wykorzystaniu wody
12.	Zrzut wody wykorzystanej i niewykorzystanej, w tym:
13.	— do wód powierzchniowych
14.	— do ziemi lub górotworu
15.	— do kanalizacji

Uwagi:

- 1) dane liczbowe w zaokrągleniu do liczb całkowitych
- 2) występujące zależności:
 $1 = 2 + 3$
 $1 = 4 + 5$
 $5 = 6 + 7 + 8 + 9 + 10$
 $12 = 4 + 11$
 $5 \geq 11$
- 3) dane średnioroczne

PLAN RUCHU ODKRYWKOWEGO ZAKŁADU GÓRNICZEGO

1. Podstawowe dane dotyczące przedsiębiorcy i zakładu górniczego:

- 1) nazwa i dane teleadresowe przedsiębiorcy i zakładu górniczego;*)
- 2) podstawowe wskaźniki charakteryzujące zakład górniczy – według wzoru nr 1.

2. Opis terenu górniczego oraz jego zagospodarowania, z określeniem obiektów budowlanych zakładu górniczego.

3. Charakterystyka elementów przyrodniczych środowiska oraz rozpoznanych zabytków archeologicznych i innych zabytków, a także sposoby ich zabezpieczenia. Prognoza wpływu działalności górniczej na środowisko. Występowanie obszarów chronionych, w tym obszarów ochrony oraz stref ochronnych.

4. Ogólna charakterystyka geologiczna i hydrogeologiczna złoża. Opis przewidywanych warunków geologicznych i hydrogeologicznych partii złoża, w których będą prowadzone roboty górnicze. Wpływ eksploatacji na stosunki wodne.

5. Sposób zagospodarowania złoża kopaliny w przestrzeni, w granicach której ma być wykonywana działalność górnicza. Określenie stopnia zamierzonego wykorzystania zasobów złoża, w tym zasobów złóż kopalin towarzyszących, w okresie obowiązywania koncesji oraz zasad kwalifikacji zasobów do strat. Określenie wymagań w zakresie racjonalnej gospodarki złożem kopaliny w nawiązaniu do projektu zagospodarowania złoża. Zestawienie zasobów kopaliny głównej i kopalin towarzyszących według aktualnego operatu ewidencyjnego zasobów złoża kopaliny – według wzoru nr 2.

6. Gospodarka złożem kopaliny w okresie obowiązywania planu ruchu.

W szczególności określa się:

- 1) ograniczenia wpływające na dopuszczalność wydobycia kopaliny;
- 2) zasoby przemysłowe w części objętej eksploatacją;
- 3) projektowane straty eksploatacyjne i pozaeksploatacyjne, ze szczegółowym uzasadnieniem powstania tych strat, obliczeniem ich wielkości oraz opisem miejsc występowania;
- 4) wielkość projektowanego wskaźnika wykorzystania złoża oraz wskaźnika wykorzystania zasobów przemysłowych, z uzasadnieniem;
- 5) przedsięwzięcia mające na celu kompleksowe i racjonalne wykorzystanie kopaliny głównej i kopalin towarzyszących w okresie obowiązywania planu ruchu;
- 6) opis części złoża kopaliny, której wydobycie nie jest technicznie możliwe lub gospodarczo uzasadnione;
- 7) zestawienie projektowanych strat w zasobach złoża kopaliny – według wzoru nr 3.

7. Zakres eksploatacji kopaliny ze złoża i zakres zdejmowania nadkładu.

8. Opis robót udostępniających i przygotowawczych w okresie obowiązywania planu ruchu. Zestawienie robót geologicznych wykonywanych na potrzeby ruchu zakładu górniczego – według wzoru nr 4. Uzasadnienie planowanych do wykonania robót geologicznych.

9. Systemy eksploatacji złoża, zwałowania i składowania, podstawowe parametry wyrobisk górniczych, zwałowisk nadkładu i składowisk urobku, w szczególności szerokość poziomów i pólek, wysokości pięter oraz kąty nachylenia skarp i zboczy. Pasy ochronne wyrobisk górniczych.

10. Organizacja robót strzałowych, stosowane metody strzelania w zakładzie górniczym, dostawa środków strzałowych, przewidywany maksymalny zasięg zagrożeń rozrzutem odłamków skalnych, działanie udarowej fali powietrza, drgań sejsmicznych, rozmieszczenie schronów strzałowych.

Składy materiałów wybuchowych – typy składów, lokalizacja, ilość środków strzałowych, które mogą być przechowywane, opis stref zagrożenia.

11. Zagrożenia naturalne:

*) Zmiana dokonywana w trybie art. 109 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze.

- 1) zagrożenie osuwiskowe:
 - a) charakterystyka zagrożenia,*¹⁾
 - b) profilaktyka;
- 2) zagrożenie obrywaniem się skał:
 - a) charakterystyka zagrożenia,
 - b) profilaktyka;
- 3) zagrożenie wodne:
 - a) charakterystyka zagrożenia,*¹⁾
 - b) opis źródeł zagrożenia, z uwzględnieniem wód opadowych oraz wód powodziowych,
 - c) profilaktyka;
- 4) inne zagrożenia naturalne.

12. Zagrożenie pożarowe i jego charakterystyka.

13. Zamknięte źródła promieniowania jonizującego: naturalnego i sztucznego, ich wielkości oraz miejsca występowania.

14. Zasady koordynacji eksploatacji i ochrony złoża kopaliny zalegającej w zasięgu wpływu eksploatacji prowadzonej przez zakład górniczy.

15. Rodzaje maszyn i urządzeń urabiających, ładujących i zwalających.

16. Organizacja i sposób zabezpieczenia zakładu górniczego w przypadku czasowego wstrzymania eksploatacji.

17. Zasilanie zakładu górniczego w energię elektryczną, parę wodną, sprężone powietrze, inne media energetyczne oraz wodę. Zasilanie rezerwowe. Oświetlenie wyrobisk.

18. Opis transportu wewnątrzzakładowego – przewozu oponowego, urządzeń odstawy, innych systemów transportu z powołaniem się na regulaminy transportu.

19. Likwidacja zbędnych ze względów technicznych i technologicznych urządzeń, instalacji, obiektów lub wyrobisk zakładu górniczego. Zestawienie projektowanych zmian w podstawowych obiektach i urządzeniach zakładu górniczego (budowa nowych, przebudowa, rozbudowa i likwidacja) – według wzoru nr 5.

Zestawienie projektowanych robót budowlanych w obiektach budowlanych zakładu górniczego – według wzoru nr 6.

20. Ochrona środowiska. Zamierzenia w zakresie ograniczania i usuwania ujemnych wpływów działalności górniczej, w szczególności obejmujące:

- 1) profilaktykę górniczą i budowlaną oraz usuwanie szkód wyrządzonych ruchem zakładu górniczego;
- 2) przewidywane kierunki, sposób oraz terminy rozpoczęcia i zakończenia rekultywacji gruntów przekształconych w wyniku prowadzenia ruchu zakładu górniczego – według wzoru nr 7;
- 3) sposób przeciwdziałania zmianom stosunków wodnych;
- 4) gospodarkę odpadami oraz masami ziemnymi lub skalnymi powstałymi w związku z prowadzeniem eksploatacji kopalin;
- 5) gospodarkę wodno-ściekową, środki techniczne, ochronę oraz oczyszczanie i wykorzystanie wód;
- 6) ochronę powietrza przed zanieczyszczeniem (urządzenia i środki ochrony powietrza, zamierzenia w zakresie ograniczenia emisji substancji wprowadzanych do powietrza w sposób zorganizowany i niezorganizowany);
- 7) ochronę przed hałasem i wibracjami (urządzenia ochronne, zamierzenia w zakresie ograniczenia hałasu i wibracji przenikających do środowiska).

21. Czynniki szkodliwe dla zdrowia w środowisku pracy. Miejsca i źródła ich występowania. Profilaktyka.

22. Organizacja opieki lekarskiej, w tym udzielanie pierwszej pomocy przedmedycznej.

23. Szkolenie załogi.

Dodatkowe zagadnienia ujmowane w planie ruchu zakładu górniczego wydobywającego kopaliny w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej:

24. Charakterystyka urządzenia stałego lub ruchomego, z którego będą prowadzone odkrywkowe roboty górnicze, w szczególności:

- 1) rodzaj;
- 2) podstawowe wyposażenie;
- 3) podstawowe parametry techniczne.

25. Dane dotyczące innych stosowanych urządzeń.

26. Dane lokalizacyjne urządzenia stałego lub ruchomego, z którego będą prowadzone odkrywkowe roboty górnicze, głębokość morza oraz warunki posadowienia urządzenia stałego lub kotwiczenia urządzenia ruchomego.

27. Opis wyposażenia nautycznego – oznakowania optycznego, systemów sygnalizacji optycznej i akustycznej.

28. Zasady współdziałania z załogą urządzenia stałego lub ruchomego, z którego będą prowadzone odkrywkowe roboty górnicze, w tym współdziałanie w zakresie ratownictwa górniczego i morskiego. Organizacja ratownictwa załogi w przypadku konieczności opuszczania urządzenia stałego lub ruchomego oraz system alarmowy i rodzaj wyposażenia ratunkowego.

29. Opis transportu ludzi, sprzętu i materiałów.

30. Opis stanu środowiska morskiego (wody, dna morskiego, bentosu) przed rozpoczęciem oraz w trakcie prowadzenia ruchu zakładu górniczego.

Załączniki do planu ruchu

1. Struktura organizacyjna zakładu górniczego, z określeniem stanowisk osób kierownictwa i dozoru ruchu. W przypadku wydobywania kopaliny w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej struktura organizacyjna uwzględnia również załogę urządzenia stałego lub ruchomego, z którego będą prowadzone odkrywkowe roboty górnicze.

2. Mapa sytuacyjno-wysokościowa powierzchni w granicach terenu górniczego, sporządzona w skali, w jakiej są sporządzane mapy wyrobisk górniczych, z naniesieniem:

- 1) zakresu planowanej eksploatacji;
- 2) robót likwidacyjnych i rekultywacyjnych;
- 3) zwałowisk nadkładu i składowisk urobku;
- 4) obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 5) zasięgu drgań sejsmicznych;
- 6) udarowej fali powietrza i rozrzutu odłamków skalnych, z równoczesnym oznaczeniem elementów zabezpieczenia strefy rozrzutu odłamków w czasie prowadzenia robót strzałowych, w szczególności posterunków zabezpieczających, zapór, schronów, tablic ostrzegawczych;
- 7) granic udokumentowania złoża;
- 8) granic obszaru i terenu górniczego oraz granic zakładu górniczego, przedstawionych zgodnie z Polskimi Normami dotyczącymi map górniczych, z zaznaczeniem granic podziału terytorialnego kraju;
- 9) granic obszarów i terenów górniczych, które zostały wyznaczone w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru i terenu górniczego;
- 10) obiektów lub obszarów chronionych;
- 11) obiektów budowlanych zakładu górniczego;
- 12) stref zagrożenia od składu materiałów wybuchowych.

Jeżeli skład materiałów wybuchowych jest zlokalizowany poza obszarem górniczym, jego usytuowanie oraz strefy zagrożenia w miarę potrzeby przedstawia się na odrębnej mapie.

3. Mapa wyrobisk górniczych, sporządzona w skali nie mniejszej niż 1 : 5 000, przedstawiająca sytuację w granicach obszaru górniczego, z naniesieniem:

- 1) granic udokumentowania złoża;
- 2) granic zasobów przemysłowych i nieprzemysłowych;
- 3) granic filarów ochronnych;
- 4) granic obszarów górniczych, które zostały wyznaczone w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru górniczego;
- 5) zakresu planowanych na poszczególnych poziomach robót górniczych związanych z usuwaniem nadkładu i eksploatacją złoża kopalin głównej oraz kopalin towarzyszących w okresie obowiązywania planu ruchu, z oznaczeniem części złoża zakwalifikowanych do przewidywanych strat w zasobach przemysłowych i nieprzemysłowych.

4. Charakterystyczne przekroje geologiczne złoża w rejonie planowanej eksploatacji, w skali map wyrobisk górniczych, z zaznaczeniem granic udokumentowania złoża, granic zasobów przemysłowych i nieprzemysłowych oraz oznaczonych części złoża zakwalifikowanych do przewidywanych strat w zasobach przemysłowych i nieprzemysłowych.

5. Charakterystyczne profile wyrobisk górniczych, zwałowisk i składowisk, z uwzględnieniem minimalnych szerokości poziomów i półek, maksymalnych wysokości i kątów nachylenia skarp wyrobisk, zwałowisk i składowisk urobku i wyrobów oraz kątów generalnych zboczy, a także dopuszczalnych szerokości pasów ochronnych.

6. Schematy ideowe zasilania zakładu górniczego w energię elektryczną, parę wodną, sprężone powietrze, inne media energetyczne oraz wodę.

7. Schematy ideowe oraz planowane zmiany, w odniesieniu do:

- 1) urządzeń głównego odwadniania;
- 2) stałego transportu wewnątrzzakładowego i głównej odstawy.

Dodatkowe załączniki ujmowane w planie ruchu zakładu górniczego wydobywającego kopaliny w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej:

8. Mapa batymetryczna dna morskiego, w nawiązaniu do linii brzegowej, z naniesieniem:

- 1) granic udokumentowania złoża;
- 2) granic obszaru i terenu górniczego;
- 3) rejonów wydobywania kopaliny.

9. Plan zwalczania rozlewów olejowych na morzu, a także likwidacji zagrożeń dla środowiska, skoordynowany z Krajowym Planem Zwalczania Zagrożeń i Zanieczyszczeń Środowiska Morskiego oraz uzgodniony z właściwym terytorialnie organem administracji morskiej oraz Morską Służbą Poszukiwania i Ratownictwa.

Zakład górniczy

Nazwa złoża

PODSTAWOWE WSKAŹNIKI CHARAKTERYZUJĄCE ZAKŁAD GÓRNICZY

Lp.	Wyszczególnienie	Jednostka	Ilość	Uwagi
1.	Okres obowiązywania koncesji	lata lub rok		
2.	Obszar górniczy	km ²		nazwa obszaru
3.	Teren górniczy	km ²		nazwa terenu
4.	Nazwa kopaliny głównej			
5.	Nazwa kopaliny towarzyszącej			
6.	Ilość zasobów bilansowych kopaliny głównej	Mg lub m ³		
7.	Ilość zasobów bilansowych kopaliny towarzyszących	Mg lub m ³		
8.	Charakterystyka jakości kopaliny, podstawowe parametry jakościowe			zależnie od rodzaju kopaliny
9.	Przewidywane wydobycie docelowe	Mg lub m ³ /d		
10.	Grubość nadkładu od-do	m		
11.	Mięższczość złoża od-do	m		
12.	Ilość nadkładu zdejmowanego	m ³		masy ziemne i skalne
13.	Ilość poziomów nadkładowych	szt.		
14.	Ilość poziomów mieszanych	szt.		
15.	Ilość poziomów eksploatacyjnych	szt.		
16.	Dopuszczalne kąty nachylenia ociosów lub skarp stałych i roboczych	stopnie		
17.	Wymagany generalny kąt zboczy stałych i eksploatacyjnych	stopnie		
18.	Ilość poziomów na zwałowisku wewnętrznym	szt.		
19.	Ilość poziomów na zwałowisku zewnętrznym	szt.		
20.	Wymagany generalny kąt nachylenia zboczy poszczególnych zwałowisk	stopnie		
21.	Ilość ogółem: odpadów oraz mas ziemnych lub skalnych usuwanych albo przemieszczanych w związku z wydobywaniem kopaliny ze złóż wraz z ich przerabianiem	Mg lub m ³		
22.	Wielkość dopływu wód	m ³ /h		
23.	Mineralizacja wód	mg/l		
24.	Sumaryczna ilość wód odprowadzanych do cieków powierzchniowych, w tym:	m ³ /h		
	– z wyrobisk,	m ³ /h		
	– z odwadniania zwałów	m ³ /h		
25.	Zagrożenia naturalne			zależnie od rodzaju kopaliny

Zakład górniczy

**ZESTAWIENIE ZASOBÓW KOPALINY GŁÓWNEJ I KOPALIN TOWARZYSZĄCYCH
WEDŁUG AKTUALNEGO OPERATU EWIDENCYJNEGO ZASOBÓW ZŁOŻA KOPALINY**

Stan na dzień

Złoże	Wyrobisko odkrywkowe	Nazwa kopaliny	Zasoby w tys. Mg lub m ³					
			Geologiczne	Bilansowe	Pozabilansowe	Przemysłowe	Nieprzemysłowe	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7	8	9

Zakład górniczy

ZESTAWIENIE PROJEKTOWANYCH STRAT W ZASOBACH ZŁOŻA KOPALINY

Złoże	Wydobisko odkrywkowe (pole, piętro, pokład lub blok)	Zasoby przemysłowe w części złoża objętej eksploatacją**)	Straty w zasobach przemysłowych						Wskaźnik wykorzystania zasobów przemysłowych			Straty w zasobach nieprzemysłowych	Uwagi
			Eksploatacyjne		Pozaeksploatacyjne		Razem		W okresie obowiązywania planu ruchu ((3 – 8)/3)	Narastająco	Według projektu zagospodarowania złoża		
			Ilość	%	Ilość	%	Ilość	%					
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

Ilość podaje się w tys. Mg lub m³.

Uwaga:

Przez wskaźnik wykorzystania zasobów przemysłowych w kolumnie 11 rozumie się wskaźnik liczony według wzoru:

$$W_{zpn} = \frac{Z_w}{Z_w + S}$$

gdzie:

W_{zpn} wskaźnik wykorzystania zasobów przemysłowych,

Z_w suma zasobów przemysłowych wydobytych w okresie liczonym od daty ustalenia stanu zasobów w projekcie zagospodarowania złoża lub w ostatnim dodatku do tego projektu (w przypadku jego zmiany) oraz zasobów przewidzianych do wydobywania w okresie obowiązywania planu ruchu,

S suma strat w zasobach przemysłowych w okresie liczonym od daty ustalenia stanu zasobów w projekcie zagospodarowania złoża lub w ostatnim dodatku do tego projektu (w przypadku jego zmiany) oraz strat przedstawionych w kolumnie 8.

***) Planowane wydobywanie ze stratami w zasobach przemysłowych.

Zakład górniczy

*ZESTAWIENIE ROBÓT GEOLOGICZNYCH
WYKONYWANYCH NA POTRZEBY RUCHU ZAKŁADU GÓRNICZEGO*

Lp.	Rodzaj robót	Mapa Załącznik nr ...	Cel robót	Planowane wykonanie			Uwagi
				mb	liczba wyrobisk	rok	
1	2	3	4	5	6	7	8

Zakład górniczy

**ZESTAWIENIE PROJEKTOWANYCH ZMIAN
W PODSTAWOWYCH OBIEKTACH I URZĄDZENIACH ZAKŁADU GÓRNICZEGO**

Lp.	Nazwa obiektu lub urządzenia	Lokalizacja	Dane dotyczące dokumentacji technicznej (data i znak zatwierdzenia)	Data i znak pozwolenia	Planowane wykonanie (miesiąc, rok)			Uwagi
					Stan wyjściowy	W okresie obowiązywania planu ruchu	Termin realizacji	
1	2	3	4	5	6	7	8	9

Zakład górniczy

**ZESTAWIENIE PROJEKTOWANYCH ROBÓT BUDOWLANYCH
W OBIEKTACH BUDOWLANYCH ZAKŁADU GÓRNICZEGO**

Lp.	Nazwa obiektu budowlanego	Lokalizacja	Informacje dotyczące dokumentacji technicznej (data i znak zatwierdzenia)	Data i znak zgłoszenia robót właściwemu organowi, zgodnie z art. 30 lub art. 31 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. — Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409, z późn. zm.)	Data i znak pozwolenia właściwego organu administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego w dziedzinie górnictwa	Planowane wykonanie			Uwagi
						Stan wyjściowy	W okresie obowiązywania planu ruchu	Termin realizacji (miesiąc, rok)	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Zestawienie opracowuje się z podziałem na 2 części:

- A – roboty kontynuowane lub przewidziane do prowadzenia w okresie obowiązywania planu ruchu, na które zakład górniczy posiada pozwolenie właściwego organu administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego w dziedzinie górnictwa;
- B – roboty przewidziane do prowadzenia lub rozpoczęcia w okresie obowiązywania planu ruchu, które będą mogły być prowadzone po uprzednim uzyskaniu pozwolenia właściwego organu administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego w dziedzinie górnictwa.

Zakład górniczy

**PRZEWIDYWANE KIERUNKI, SPOSÓB ORAZ TERMINY ROZPOCZĘCIA I ZAKOŃCZENIA
REKULTYWACJI GRUNTÓW PRZEKSZTAŁCONYCH W WYNIKU PROWADZENIA RUCHU
ZAKŁADU GÓRNICZEGO**

Numer ewidencyjny działki	Powierzchnia gruntów przekształconych w wyniku prowadzenia ruchu zakładu górniczego [ha]		Rekultywacja			Uwagi
	Ogółem	Wymagających rekultywacji	Kierunek sposób	Termin		
				rozpoczęcia	zakończenia	
1	2	3	4	5	6	7

PLAN RUCHU ZAKŁADU GÓRNICZEGO WYDOBYWAJĄCEGO KOPALINY OTWORAMI WIERTNICZYMI

1. Podstawowe dane dotyczące przedsiębiorcy i zakładu górniczego:

- 1) nazwa i dane teleadresowe przedsiębiorcy i zakładu górniczego;*)
- 2) podstawowe wskaźniki charakteryzujące zakład górniczy – według wzoru nr 1.

2. Przedmiot działalności zakładu górniczego.

3. Sposoby łączności zakładu górniczego, jego obiektów terenowych oraz jednostek terenowych.

4. Podstawowe własności fizykochemiczne wydobywanej kopaliny głównej i towarzyszącej.

5. Charakterystyka geologiczna i hydrogeologiczna złoża.

6. Gospodarka złożem kopaliny w okresie obowiązywania planu ruchu.

W szczególności określa się:

- 1) zasady dokumentowania ilości wydobytej kopaliny;
- 2) ograniczenia wpływające na dopuszczalne wydobycie kopaliny;
- 3) zasoby przemysłowe, a w przypadku:
 - a) złóż kopalin stałych – także zasoby operatywne,
 - b) złóż ropy naftowej i gazu ziemnego – także zasoby wydobywalne,
 - c) złóż wód leczniczych, wód termalnych i solanek – także zasoby eksploatacyjne;
- 4) wielkość projektowanego wskaźnika wykorzystania zasobów przemysłowych, z uzasadnieniem, w okresie obowiązywania planu ruchu oraz od rozpoczęcia eksploatacji do upływu okresu obowiązywania planu ruchu;
- 5) przedsięwzięcia mające na celu kompleksowe i racjonalne wykorzystanie kopaliny głównej i kopalin towarzyszących w okresie obowiązywania planu ruchu;
- 6) opis części złoża kopaliny, której wydobycie nie jest technicznie możliwe lub gospodarczo uzasadnione, z uzasadnieniem;
- 7) zasoby kopalin towarzyszących określone w projekcie zagospodarowania złoża; w przypadku ich pozyskiwania, podaje się zakres i częstotliwość pomiarów parametrów złożowych oraz warunki eksploatacji;
- 8) projektowane straty, z uzasadnieniem, obliczeniem ich wielkości i odniesieniem do rejonu występowania wynikającego z zakresu projektowanej eksploatacji;
- 9) zestawienie projektowanych strat w zasobach złoża kopaliny – według wzoru nr 2.

7. Opis obszaru i terenu górniczego. Charakterystyka obiektów budowlanych zakładu górniczego. Opis obiektów lub obszarów, dla których wyznaczono filar ochronny. Prognoza wpływu działalności górniczej na środowisko.

8. Zestawienie projektowanych robót budowlanych w obiektach budowlanych zakładu górniczego – według wzoru nr 3.

9. Zagrożenia naturalne, techniczne i środowiskowe, ich charakterystyka i profilaktyka. Opis stref pożarowych, stref zagrożenia wybuchem oraz miejsc i pomieszczeń zagrożonych powstaniem atmosfery niezdanej do oddychania.

10. Podstawowe dane techniczne urządzeń stosowanych przy wydobywaniu kopalin, w szczególności urządzeń wiertniczych, urządzeń wydobywczych oraz urządzeń związanych z rekonstrukcją odwiertów.

11. Rodzaje płuczek wiertniczych.

*) Zmiana dokonywana w trybie art. 109 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze.

12. Podstawowe dane techniczne urządzeń do wykonywania zabiegów, w szczególności agregatów cementacyjnych, kompresorów, pomp, urządzeń oczyszczających płuczkę wiertniczą, urządzeń i sprzętu do intensyfikacji przypływu.

13. Podstawowe dane techniczne urządzeń energetycznych, w szczególności agregatów prądotwórczych, transformatorów, kotłów parowych.

14. Zasilanie zakładu górniczego, jego obiektów terenowych oraz jednostek terenowych w energię elektryczną, parę wodną, sprężone powietrze, inne media energetyczne oraz wodę.

15. Szczegółowe dane identyfikujące odwiert, w tym dane lokalizacyjne odwiertu. Opis konfiguracji odwiertu, obejmujący w szczególności informacje o trwałym lub czasowym wyłączeniu odwiertu oraz o umieszczeniu w odwiercie sprzętu wydobywczego do przyszłego wykorzystania.

16. Zakres projektowanych wierceń, pogłębień i rekonstrukcji odwiertów, względnie ich likwidacja. W przypadku projektowanych wierceń na potrzeby prowadzenia ruchu zakładu górniczego: projekty (projekty) geologiczno-techniczne wiercenia – według wzoru nr 4.

17. Sposób odprowadzania wód złożowych, używania wód technologicznych i związane z tym instalacje techniczne.

18. Zasady prowadzenia próbnej lub stałej eksploatacji, warunki wydobywania kopaliny z poszczególnych odwiertów i horyzontów produktywnych. Przewidywane zabiegi, charakterystyka płynów stosowanych podczas zabiegów w odwiertach i wtórne metody eksploatacji złoża.

19. Opis schematu technologicznego eksploatacji, w tym podstawowe parametry techniczne wydobywania kopaliny. Opis systemu kontrolno-pomiarowego procesu technologicznego oraz zakres, rodzaj i częstotliwość pomiarów parametrów złożowych i eksploatacyjnych.

20. Opis przewidywanych zabiegów w odwiertach związanych z intensyfikacją przypływu bądź udrożnieniem instalacji.

21. Sposoby odprowadzania kopaliny ze złoża: rurociągi, zbiorniki, przepompownie oraz inne instalacje i urządzenia.

22. Sposoby likwidacji odwiertu (odwiertów). Oznakowanie oraz zabezpieczenie odwiertów wyłączonych z eksploatacji na okres przestoju.

23. Przewidywane środki, w tym organizacyjne i techniczne, niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa pracy i bezpieczeństwa powszechnego oraz ochrony poszczególnych złóż kopaliny i innych elementów środowiska, jeżeli w granicach obszaru górniczego są planowane bądź prowadzone roboty związane z poszukiwaniem lub rozpoznawaniem złóż kopaliny lub wód podziemnych albo jeżeli obszary górnicze sąsiadują ze sobą.

24. Ochrona środowiska, ze szczególnym uwzględnieniem zamierzeń w zakresie:

- 1) ochrony powierzchni;
- 2) rekultywacji gruntów po działalności górniczej;
- 3) gospodarki odpadami;
- 4) gospodarki wodno-ściekowej, ochrony wód podziemnych i powierzchniowych;
- 5) ochrony powietrza przed zanieczyszczeniem (urządzenia ochrony powietrza, zamierzenia w zakresie ograniczenia emisji substancji wprowadzanych do powietrza w sposób zorganizowany i niezorganizowany);
- 6) ochrony przed hałasem i wibracjami przenikającymi do środowiska (urządzenia ochronne, zamierzenia w zakresie ograniczenia hałasu i wibracji przenikających do środowiska);
- 7) przechowywania substancji toksycznych oraz źródeł promieniowania jonizującego: naturalnego i sztucznego.

25. Czynniki szkodliwe dla zdrowia w środowisku pracy. Miejsca i źródła ich występowania. Profilaktyka.

26. Organizacja opieki lekarskiej, w tym udzielanie pierwszej pomocy przedmedycznej.

27. Szkolenie załogi.

28. Sposób zabezpieczenia miejsca ujawnienia zabytków archeologicznych i innych zabytków.

Plan ruchu zakładu górniczego wydobywającego kopaliny stałe otworami wiertniczymi na lądzie, obejmuje dodatkowo zagadnienia ujęte w pkt 29–36.

29. Określenie zasad kwalifikacji zasobów złoża kopaliny do strat w zasobach.

30. Zasady prowadzenia pomiarów i obserwacji wpływów eksploatacji na powierzchnię i warunki hydrogeologiczne w rejonie pola (pól) eksploatacyjnego oraz na terenie górniczym.

31. Planowane rejonory eksploatacyjne, fronty eksploatacyjne, ich długości, kierunki, a przy wydobywaniu soli otworami wiertniczymi – wymiary komór eksploatacyjnych oraz filarów międzykomorowych.

32. Ogólne założenia geologiczno-techniczne odwiertów eksploatacyjnych, odprężających, obserwacyjnych i innych.

33. Podstawowe parametry wydobywania kopaliny na poszczególnych frontach, polach lub odwiertach eksploatacyjnych, w tym wymagane kryteria i parametry mediów technologicznych.

34. Zasady przygotowania odwiertów przed ich włączeniem do eksploatacji oraz kryteria wyłączania odwiertów z eksploatacji i sposób ich zabezpieczenia.

35. Zasady odprężania złoża. Rozmieszczenie otworów i barier odprężających z określeniem przewidywanej ilości odbieranych płynów na poszczególnych kierunkach i w poszczególnych rejonach złoża.

36. Stosowane systemy i zabezpieczenia przed uszkodzaniem filarów ochronnych lub filarów międzykomorowych, naruszaniem pól ochronnych oraz wypływami płynów na powierzchnię.

Plan ruchu zakładu górniczego wydobywającego kopaliny ciekłe lub gazowe w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej nie obejmuje pkt 24 ppkt 1 i 2 oraz pkt 28, a dodatkowo obejmuje zagadnienia ujęte w pkt 37–49:

37. Charakterystyka urządzenia stałego lub ruchomego, z którego będą prowadzone roboty górnicze lub wykonywane roboty geologiczne na potrzeby ruchu zakładu górniczego, zwanego dalej „urządzeniem stałym lub ruchomym”, w szczególności:

- 1) rodzaj;
- 2) podstawowe wyposażenie;
- 3) podstawowe parametry techniczne.

38. Charakterystyka innych stosowanych urządzeń, w szczególności:

- 1) rodzaj;
- 2) podstawowe wyposażenie;
- 3) podstawowe parametry techniczne.

39. Dane dotyczące powiązań pomiędzy urządzeniem stałym lub ruchomym a innymi stosowanymi urządzeniami, urządzeniami zakładu górniczego i odwiertami.

40. Opis wyposażenia nautycznego – oznakowania optycznego, systemów sygnalizacji optycznej i akustycznej.

41. Zasady współdziałania z załogą urządzenia stałego lub ruchomego, w tym współdziałanie w zakresie ratownictwa górniczego i morskiego. Organizacja ratownictwa załogi w przypadku konieczności opuszczenia urządzenia stałego lub ruchomego oraz system alarmowy i rodzaj wyposażenia ratunkowego.

42. Opis transportu ludzi, sprzętu i materiałów.

43. Głębokość morza w miejscu lokalizacji odwiertu tym miejscu oraz warunki posadowienia urządzenia stałego lub kotwiczenia urządzenia ruchomego.

44. Opis stanu środowiska morskiego (wody, dna morskiego, bentosu) prowadzony przed rozpoczęciem oraz w trakcie ruchu zakładu górniczego.

45. Opis ograniczeń wynikających z charakteru środowiska morskiego i warunków meteorologicznych, które mogą wpływać na bezpieczeństwo wydobywania, a także ustaleń dotyczących identyfikacji ryzyka wynikającego z charakteru dna morskiego i z zagrożeń istniejących w środowisku morskim, takich jak rurociągi

i zakotwiczenie urządzeń ruchomych lub statków.

46. Informacje na temat programu prac związanych z odwiertem, w tym o okresie jego funkcjonowania, szczegółach i weryfikacji zabezpieczeń przed utratą kontroli nad odwiertem (głowice eksploatacyjne, sprzęt, płyny wiertnicze i uszczelnienie kolumn rur okładzinowych) oraz kontroli kierunku wiercenia, a także informacje na temat ograniczeń dotyczących bezpieczeństwa działań, zgodnie z zarządzaniem ryzykiem.

47. Rzeczoznawca do spraw ruchu zakładu górniczego wydaje opinię, czy rozwiązania techniczne i organizacyjne zastosowane w ramach profilaktyki zagrożeń, o których mowa w pkt 9, są odpowiednie, w szczególności czy zastosowane zabezpieczenia i systemy sterowania nimi w sposób odpowiedni zabezpieczają odwiert przed zagrożeniami.

48. Podsumowanie udziału pracowników w przygotowaniu dokumentu bezpieczeństwa w zakresie charakterystyki zagrożeń występujących w zakładzie górniczym.

49. Informacja o sposobie uwzględnienia decyzji organu nadzoru górniczego nakazującej dokonanie zmian w planie ruchu zakładu górniczego w trybie, określonym w art. 108 ust. 10d ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze.

Załączniki do planu ruchu

1. Struktura organizacyjna zakładu górniczego, z określeniem stanowisk osób kierownictwa i dozoru ruchu. W przypadku wydobywania kopaliny w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej struktura organizacyjna uwzględnia również załogę urządzenia stałego lub ruchomego, odpowiadającą etatyzacji statków.

2. Mapa sytuacyjno-wysokościowa powierzchni w granicach terenu górniczego, sporządzona w skali nie mniejszej niż 1 : 25 000, z naniesieniem:

- 1) granic obszaru i terenu górniczego, przedstawionych zgodnie z Polskimi Normami dotyczącymi map górniczych, z zaznaczeniem granic podziału terytorialnego kraju;
- 2) granic udokumentowania złoża;
- 3) lokalizacji odwiertów oraz rurociągów związanych z eksploatacją kopaliny;
- 4) obszarów zasilania – w przypadku zakładów górniczych wydobywających wody lecznicze, wody termalne lub solanki;
- 5) obszarów chronionych, w tym obszarów ochrony oraz stref ochronnych;
- 6) granic obszarów i terenów górniczych, które zostały wyznaczone w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru i terenu górniczego;
- 7) granic filarów ochronnych.

3. Mapa terenu zakładu górniczego, sporządzona w skali nie mniejszej niż 1 : 2 000, z naniesieniem:

- 1) granic zakładu górniczego, przedstawionych zgodnie z Polskimi Normami dotyczącymi map górniczych, z zaznaczeniem granic podziału terytorialnego kraju;
- 2) obiektów budowlanych zakładu górniczego;
- 3) stref zagrożenia wybuchem i zagrożenia pożarowego;
- 4) lokalizacji odwiertów oraz rurociągów związanych z eksploatacją kopaliny.

4. Mapy strukturalno-tektoniczne i hydrogeologiczne głównych horyzontów, sporządzone w skali nie mniejszej niż 1 : 25 000.

5. Mapy geologiczno-złożowe sporządzone na podkładzie mapy przeglądowej otworów wiertniczych, przedstawiające lokalizację zjawisk i procesów geologicznych, parametrów złożowych oraz ich interpretację wraz z kwalifikacją zasobów.

6. Schemat rurociągów technologicznych, z uwzględnieniem pompowni i zbiorników magazynowych.

7. Wykaz odwiertów z podaniem ich przeznaczenia i głębokości oraz interwałów udostępnienia horyzontów produkcyjnych.

8. Schematy ideowe zasilania zakładu górniczego, jego obiektów terenowych oraz jednostek terenowych w energię elektryczną, parę wodną, sprężone powietrze, inne media energetyczne oraz wodę.

W planie ruchu zakładu górniczego wydobywającego kopaliny stałe otworami wiertniczymi pomija się załącznik nr 4. Do tego planu ruchu dodatkowo są załączane dokumenty wymienione w pkt 9–13:

9. Mapa wyrobisk górniczych, sporządzona w skali nie mniejszej niż 1 : 5 000, z oznaczeniem:

- 1) kwalifikacji zasobów przemysłowych i nieprzemysłowych;
- 2) strat w zasobach;
- 3) wykorzystania zasobów złoża kopaliny w okresie obowiązywania koncesji.

10. Charakterystyczne przekroje geologiczne złoża w rejonie planowanej eksploatacji, w skali map wyrobisk górniczych, z naniesieniem oznaczonych części złoża zakwalifikowanych do przewidywanych strat.

11. Mapa wyrobisk górniczych, sporządzona w skali nie mniejszej niż 1 : 5 000, z naniesieniem w okresie obowiązywania planu ruchu:

- 1) pól eksploatacyjnych, rejonów i kierunków prowadzonej eksploatacji, istniejących i prowadzonych odwiertów;
- 2) filarów ochronnych;
- 3) oznaczonych części złoża zakwalifikowanych do projektowanych strat wymienionych w pkt 6 ppkt 8 planu ruchu;
- 4) zasięgu wpływów eksploatacji;
- 5) stref zagrożeń;
- 6) dróg dojazdowych do odwiertów (rejonów) czynnych;
- 7) rurociągów technologicznych, z podaniem zdolności przesyłowych, oraz zbiorników, z podaniem zdolności magazynowych.

12. Schematy konstrukcji i uzbrojenia odwiertów – napowierzchniowe i wglębne.

13. Schemat zasilania zakładu górniczego, jego obiektów terenowych oraz jednostek terenowych w energię elektryczną, parę wodną, sprężone powietrze, inne media energetyczne oraz wodę.

W planie ruchu zakładu górniczego wydobywającego kopaliny ciekłe lub gazowe otworami wiertniczymi w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej pomija się załącznik nr 2. Do tego planu ruchu są załączane dodatkowo dokumenty wymienione w pkt 14–18:

14. Mapa batymetryczna dna morskiego, sporządzona w skali nie mniejszej niż 1 : 25 000, z naniesieniem:

- 1) granic udokumentowania złoża;
- 2) granic obszaru i terenu górniczego;
- 3) lokalizacji odwiertów;
- 4) rurociągów i instalacji podwodnych.

15. Strefy zagrożenia pożarowego i zagrożenia wybuchem, naniesione na planie części urządzenia stałego lub ruchomego, z której będą prowadzone roboty górnicze.

16. Plan zwalczania rozlewów olejowych i likwidacji zagrożeń dla środowiska, skoordynowany z Krajowym Planem Zwalczania Zagrożeń i Zanieczyszczeń Środowiska Morskiego, uzgodniony z właściwym terytorialnie organem administracji morskiej oraz Morską Służbą Poszukiwania i Ratownictwa.

17. Opis systemu zarządzania bezpieczeństwem i środowiskiem.

18. Opis systemu niezależnej weryfikacji.

Zakłady górnicze wydobywające kopaliny otworami wiertniczymi

Zakład górniczy

PODSTAWOWE WSKAŹNIKI CHARAKTERYZUJĄCE ZAKŁAD GÓRNICZY

Lp.	Wyszczególnienie	Jednostka	Wielkość, ilość	Uwagi
1	2	3	4	5
1.	Obszar górniczy	km ²		nazwa obszaru
2.	Teren górniczy	km ²		nazwa terenu
3.	Złoża (pokłady) przewidziane do eksploatacji (udokumentowane)	szt.		
4.	Przewidywane wydobycie	Mg/doba albo m ³ /doba		
5.	Czas trwania ruchu zakładu górniczego	lata		

Zakład górniczy

ZESTAWIENIE PROJEKTOWANYCH STRAT W ZASOBACH ZŁOŻA KOPALINY

Lp.	Złoże	Pole eksploatacyjne	Zasoby przemysłowe w części złoża objętej eksploatacją**)	Planowane wydobywanie	Straty w zasobach przemysłowych		Wskaźnik wykorzystania zasobów przemysłowych			Straty w zasobach nieprzemysłowych	Uwagi
					Ilość	%	W planie ruchu	Narastająco	Według projektu zagospodarowania złoża		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

Ilość podaje się w tys. Mg lub m³.

Wyjaśnienia:

Przez wskaźnik wykorzystania zasobów przemysłowych rozumie się:

- 1) w kolumnie 8 – wskaźnik w okresie obowiązywania planu ruchu (kolumna 5/4);
- 2) w kolumnie 9 – wskaźnik w okresie liczonym od daty ustalenia stanu zasobów w projekcie zagospodarowania złoża lub w ostatnim dodatku do tego projektu (w przypadku jego zmian), do upływu okresu obowiązywania planu ruchu.

Jeżeli planowany wskaźnik wykorzystania zasobów przemysłowych jest niższy od zaprojektowanego w projekcie zagospodarowania złoża lub w ostatnim dodatku do tego projektu (w przypadku jego zmian), w rozdziale dotyczącym zakresu wykorzystania zasobów złoża kopaliny w okresie obowiązywania planu ruchu (pkt 6 planu ruchu) wyjaśnia się sposób jego dotrzymania w przyszłości.

***) Planowane wydobywanie ze stratami w zasobach przemysłowych.

Zakład górniczy

**ZESTAWIENIE PROJEKTOWANYCH ROBÓT BUDOWLANYCH
W OBIEKTACH BUDOWLANYCH ZAKŁADU GÓRNICZEGO**

Lp.	Nazwa obiektu budowlanego	Lokalizacja	Informacje dotyczące dokumentacji technicznej (data i znak zatwierdzenia)	Data i znak zgłoszenia robót właściwemu organowi, zgodnie z art. 30 lub art. 31 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. — Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409, z późn. zm.)	Data i znak pozwolenia właściwego organu administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego w dziedzinie górnictwa	Planowane wykonanie			Uwagi
						Stan wyjściowy	W okresie obowiązywania planu ruchu	Termin realizacji (miesiąc, rok)	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Zestawienie opracowuje się z podziałem na 2 części:

- A – roboty kontynuowane lub przewidziane do prowadzenia w okresie obowiązywania planu ruchu, na które zakład górniczy posiada pozwolenie właściwego organu administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego w dziedzinie górnictwa;
- B – roboty przewidziane do prowadzenia lub rozpoczęcia w okresie obowiązywania planu ruchu, które będą mogły być prowadzone po uprzednim uzyskaniu pozwolenia właściwego organu administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego w dziedzinie górnictwa.

Zakład górniczy

**PROJEKT GEOLOGICZNO-TECHNICZNY WIERCENIA
NA POTRZEBY PROWADZENIA RUCHU ZAKŁADU GÓRNICZEGO**

Przedsiębiorca

Wykonawca wiercenia

Zaliczenie otworu wiertniczego do:

– klasy zagrożenia erupcyjnego

– kategorii zagrożenia erupcyjnego

Cel wiercenia

Projektowana głębokość

Plan usytuowania wiertnicy oraz miejsca
składowania odpadów wiertniczych.
Skala 1 : 500 lub 1 : 1 000
Teren zakładu górniczego

Wiertnica – typ

Wieża – typ wysokość

Udźwig kg

Uzbrojenie wylotu otworu wiertniczego
w urządzenia przeciwerupcyjne:

Wykaz urządzeń i zabudowań wiertni:

1.

2.

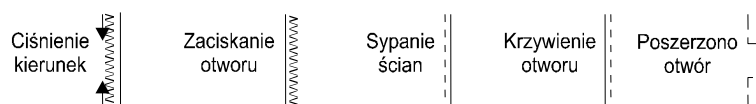
3.

... ..

Część geologiczna										Część techniczna						Inne uwagi i zalecenia
Skala głębokości	Stratygrafia	Profil litologiczny		Przewidywane zaleganie poziomów ropy i gazu, wody oraz innych kopalin	Dane dotyczące poziomów nasyconych			Utrudnienia wiertnicze, ucieczki płuczki, zaciskanie otworu, sypania, dopuszczalne krzywizny	Przewidywane pomiary, badania, próby	Przewidywana konstrukcja otworu (zarzurowanie, zafiltrowanie, uszczelnienie rur)	Rodzaj projektowanej płuczki	Rodzaj świdra rdzeniówki	Parametry wiercenia			
		Graficznie	Opis		Porowatość	Gradienty ciśnień	Gradienty szczelinowania						Nacisk / Mg	Obroty świdra/min	Wydatek płuczki (dm ³ /s)	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17

Uwaga

1. Oznaczenie graficzne: skał, wód, solanek, ropy, gazu, węgla i innych kopalin – zgodnie z Polskimi Normami dotyczącymi definicji, wzorów i symboli map górniczych.
2. Znaki umowne:

3. Dla otworów o podobnych warunkach geologicznych, hydrogeologicznych i technicznych dopuszcza się sporządzanie jednego projektu technicznego obejmującego wykonanie grupy otworów wiertniczych na tym samym terenie oraz o podobnej konstrukcji otworu.
4. Zmiany w konstrukcji i technologii wiercenia otworu mogą być wprowadzane w celu dostosowania do nawierconych warunków geologicznych, w porozumieniu ze służbą geologiczną przedsiębiorcy, decyzją kierownika ruchu zakładu górniczego.

**PLAN RUCHU ZAKŁADU GÓRNICZEGO PROWADZĄCEGO METODĄ PODZIEMNĄ:
PODZIEMNE BEZZBIORNIKOWE MAGAZYNOWANIE SUBSTANCJI
LUB PODZIEMNE SKŁADOWANIE ODPADÓW**

1. Podstawowe dane dotyczące przedsiębiorcy i zakładu górniczego:
 - 1) nazwa i dane teleadresowe przedsiębiorcy i zakładu górniczego;*)
 - 2) podstawowe wskaźniki charakteryzujące zakład górniczy – według wzoru nr 1.
2. Podstawowe obiekty, maszyny i urządzenia zakładu górniczego:
 - 1) ogólny opis, charakterystyka i dane techniczne;
 - 2) zestawienie danych technicznych i parametrów ruchu:
 - a) urządzeń wyciągowych w szybach i szybikach – według wzoru nr 2,
 - b) stacji wentylatorów głównych – według wzoru nr 3.
3. Charakterystyka magazynowanej substancji lub składowanych odpadów, obejmująca:
 - 1) rodzaj oraz pozycję klasyfikacyjną substancji lub odpadu;
 - 2) miejsce pochodzenia;
 - 3) własności fizyczne, w szczególności: odsączalność oraz odporność termiczną;
 - 4) wyniki badań: składu chemicznego, radioaktywności, toksyczności i wytrzymałości.
4. Zasilanie zakładu górniczego w energię elektryczną, parę wodną, sprężone powietrze, inne media energetyczne oraz wodę.
5. Charakterystyka terenu zakładu górniczego z określeniem obiektów budowlanych zakładu górniczego.
6. Zestawienie projektowanych robót budowlanych w obiektach budowlanych zakładu górniczego – według wzoru nr 4.
7. Składy materiałów wybuchowych – typy składów, ich lokalizacja, ilość środków strzałowych, które mogą być przechowywane, oraz sposób przewietrzania.
8. Charakterystyka geologiczna, hydrogeologiczna i geologiczno-inżynierska górotworu w obszarze górniczym, którego granice zostały wyznaczone dla magazynowania substancji lub składowania odpadów.
9. Opis bezzbiornikowego magazynowania substancji lub składowania odpadów, z uwzględnieniem:
 - 1) robót związanych z magazynowaniem substancji lub ze składowaniem odpadów;
 - 2) dostarczania magazynowanej substancji lub składowanego odpadu transportem podziemnym;
 - 3) zatłaczania magazynowanej substancji lub składowanego odpadu za pomocą otworów wiertniczych.
10. Termin rozpoczęcia magazynowania lub składowania, przewidywany termin zamknięcia magazynu lub składowiska.
11. Opis zagospodarowania powierzchni w granicach terenu górniczego. Opis obiektów lub obszarów, dla których wyznaczono filar ochronny.
12. Przewidywany wpływ działalności na środowisko.
13. Przedsięwzięcia podjęte w celu ochrony środowiska.
14. Przewidywane środki, w tym organizacyjne i techniczne, niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa pracy i bezpieczeństwa powszechnego oraz ochrony elementów środowiska, jeżeli w granicach obszaru górniczego są planowane bądź prowadzone roboty związane z poszukiwaniem lub rozpoznawaniem złóż kopalin lub wód podziemnych albo jeżeli obszary górnicze sąsiadują ze sobą.
15. Niezbędne prace adaptacyjne, uszczelnianie oraz ekranizacja górotworu.

*) Zmiana dokonywana w trybie art. 109 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze.

16. Charakterystyka podziemnych wyrobisk górniczych, przeznaczonych do bezzbiornikowego magazynowania substancji lub składowania odpadów, ze wskazaniem:

- 1) lokalizacji wyrobisk górniczych;
- 2) rodzaju wyrobisk górniczych;
- 3) wymiarów wyrobisk górniczych;
- 4) rodzaju obudowy;*¹⁾
- 5) sposobu przewietrzania wyrobisk górniczych;
- 6) pojemności wyrobisk górniczych.

17. Ilość substancji lub odpadów przewidziana do magazynowania lub składowania w okresie obowiązywania planu ruchu w rozbiu na poszczególne wyrobiska górnicze.

18. Prace zabezpieczające substancje lub odpady przed ich przemieszczaniem.

19. Zamierzenia dotyczące utrzymania zdolności magazynowania substancji lub składowania odpadów, w tym planowane do wykonania wyrobiska górnicze (roboty górnicze) – według wzoru nr 5. Opis sposobu zagospodarowania kopaliny i skały płonnej lub innej substancji uzyskanej w wyniku robót górniczych.

20. Roboty wiertnicze dla celów technologicznych oraz roboty geologiczne wykonywane na potrzeby ruchu zakładu górniczego.

21. Przewietrzanie:

- 1) sposoby regulacji i zabezpieczeń:
 - a) grupowych i rejonowych prądów powietrza,
 - b) połączeń pomiędzy prądami powietrza doprowadzanymi od szybu wdechowego a odprowadzanymi do szybu wydechowego,
 - c) podsieci wentylacyjnych;
- 2) rejonu przewietrzane prądem powietrza sprowadzanym na upad, wyrobiska przewietrzane na upad, zastosowane środki bezpieczeństwa;
- 3) rejonu przewietrzane poniżej poziomu udostępnienia;
- 4) otwory równoznaczne podsieci wentylacyjnych oraz otwory równoznaczne dla optymalnej pracy wentylatorów głównego przewietrzania;
- 5) harmonogram niezbędnych robót związanych ze zmianami w sieci wentylacyjnej;
- 6) połączenia wentylacyjne z sąsiednimi zakładami górniczymi.

22. Zagrożenie metanowe:

- 1) charakterystyka zagrożenia metanowego;*¹⁾
- 2) metanonośność w pokładach lub ich częściach, a w odniesieniu do zakładów górniczych prowadzących działalność w wyrobiskach solnych – gazonośność złożeń lub jego części;
- 3) metanowość bezwzględna zakładu górniczego;
- 4) monitorowanie oraz profilaktyka i usuwanie zagrożenia metanowego.

23. Zagrożenie wyrzutami gazów i skał:

- 1) charakterystyka zagrożenia wyrzutami gazów i skał;*¹⁾
- 2) rozpoznawanie zagrożenia i profilaktyka;
- 3) sposób wykonywania robót strzałowych.

24. Zagrożenie wybuchem pyłu węglowego:

- 1) charakterystyka zagrożenia wybuchem pyłu węglowego;*¹⁾
- 2) profilaktyka.

25. Zagrożenie pożarowe:

- 1) pożarami endogenicznymi: ocena zagrożenia pożarowego, rozpoznawanie i profilaktyka, zestawienie pól pożarowych;

2) pożarami egzogenicznymi: metody zapobiegania.

26. Zagrożenie tapaniami:

- 1) charakterystyka zagrożenia tapaniami;*¹⁾
- 2) monitorowanie oraz profilaktyka i usuwanie zagrożenia tapaniami.

27. Zagrożenie wodne i warunki hydrogeologiczne:

- 1) charakterystyka zagrożenia wodnego;*¹⁾
- 2) zestawienie źródeł zagrożenia wodnego – według wzoru nr 6;
- 3) przewidywane kształtowanie się zagrożenia wodnego związanego z magazynowaniem substancji lub składowaniem odpadów;
- 4) przewidywane kształtowanie się zagrożenia wodnego ze strony wód powodziowych dla zakładu górniczego, sposoby zabezpieczenia obiektów i wyrobisk górniczych przed skutkami powodzi.

28. Zagrożenie substancjami promieniotwórczymi:

- 1) charakterystyka zagrożenia substancjami promieniotwórczymi;*¹⁾
- 2) monitorowanie.

29. Zagrożenie klimatyczne:

- 1) charakterystyka zagrożenia klimatycznego;*¹⁾
- 2) profilaktyka.

30. Technika robót strzałowych:

- 1) metody wykonywania robót strzałowych;
- 2) organizacja służby strzałowej.

31. Ochrona środowiska. Zamierzenia w zakresie ograniczenia i usuwania ujemnych wpływów działalności zakładu górniczego.

W szczególności uwzględnia się:

- 1) ochronę powierzchni;
- 2) gospodarkę odpadami;
- 3) sposób ochrony wód podziemnych i powierzchniowych, w tym ujęć wód wykorzystywanych do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia;
- 4) gospodarkę wodno-ściekową, w tym zapotrzebowanie, doprowadzenie, odprowadzenie, oczyszczanie i wykorzystanie wód (środki techniczne, bilans wód kopalnianych) – według wzoru nr 7.
- 5) ochronę przed hałasem i wibracjami przenikającymi do środowiska (urządzenia ochronne, zamierzenia w zakresie ograniczenia hałasu i wibracji przenikających do środowiska);
- 6) przechowywanie substancji toksycznych oraz źródeł promieniowania jonizującego: naturalnego i sztucznego;
- 7) zasady prowadzenia pomiarów i obserwacji wpływów magazynowania i składowania na środowisko i warunki hydrogeologiczne w rejonie wyrobisk przeznaczonych do magazynowania lub składowania, oraz na terenie górniczym.

32. Charakterystyka jakości i ilości użytych nośników i komponentów.

33. Sposób przygotowania substancji przed magazynowaniem lub składowaniem odpadów.

34. Monitoring wód z rejonu magazynowania substancji lub składowania odpadów.

35. Sposób zamknięcia magazynu substancji lub składowiska odpadów.

36. Opis zagrożeń, które mogą mieć wpływ na bezpieczeństwo powszechne, z podaniem sposobu przeciwdziałania tym zagrożeniom.

37. Przewidywane działania zapobiegawcze w przypadku niekontrolowanego przedostawania się substancji z magazynu w trakcie magazynowania lub po zamknięciu magazynu, a także odpadów ze składowiska w trakcie składowania lub po zamknięciu składowiska.

38. Monitoring warunków magazynowania lub składowania: zakres i częstotliwość.

39. Czynniki szkodliwe dla zdrowia w środowisku pracy. Miejsca i źródła ich występowania. Profilaktyka.

40. Organizacja opieki lekarskiej, w tym udzielanie pierwszej pomocy przedmedycznej.

41. Szkolenie załogi.

Załączniki do planu ruchu

1. Struktura organizacyjna zakładu górniczego, z określeniem stanowisk osób kierownictwa i dozoru ruchu.

2. Mapa sytuacyjno-wysokościowa powierzchni w granicach terenu górniczego, sporządzona w skali nie mniejszej niż 1 : 5 000, w uzasadnionych przypadkach w skali 1 : 10 000, z naniesieniem:

- 1) granic obszaru i terenu górniczego oraz granic zakładu górniczego, przedstawionych zgodnie z Polskimi Normami dotyczącymi map górniczych, z zaznaczeniem granic podziału terytorialnego kraju;
- 2) granic obszarów i terenów górniczych, które zostały wyznaczone w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru i terenu górniczego;
- 3) obiektów budowlanych zakładu górniczego;
- 4) obrysu wyrobisk górniczych przewidzianych do magazynowania substancji lub składowania odpadów;
- 5) dróg transportu substancji lub odpadów;
- 6) szybów i miejsc udostępnienia magazynu lub składowiska z powierzchni;
- 7) ujęć wód podziemnych i powierzchniowych.

3. Mapa podstawowych przekrojów geologicznych przez rejon magazynu lub składowiska.

4. Mapy wyrobisk górniczych, sporządzone w skali nie mniejszej niż 1 : 5 000, z naniesieniem:

- 1) granic części złoża w danym obszarze górniczym, eksploatowanego przez inny zakład górniczy;
- 2) wyrobisk górniczych przeznaczonych do magazynowania substancji lub składowania odpadów;
- 3) oznaczonych części złoża, w których obrębie projektuje się roboty górnicze wymienione w pkt 19 planu ruchu, z oznaczeniem przebiegu wyrobisk górniczych;
- 4) pól pożarowych, tam pożarowych, tam bezpieczeństwa;
- 5) zbiorników wodnych, uskoków wodonośnych, filarów bezpieczeństwa dla zbiorników, otworów wiertniczych z oznaczeniem otworów niezlikwidowanych oraz tam wodnych;
- 6) krawędzi pozostawionych części pokładów wyżej i niżej leżących, które mogą mieć wpływ na warunki magazynowania substancji lub składowania odpadów;
- 7) głównych, grupowych i rejonowych prądów powietrza;
- 8) granic zaliczenia przestrzeni do poszczególnych stopni zagrożenia wodnego;*¹⁾
- 9) granic zaliczenia przestrzeni do poszczególnych kategorii zagrożenia metanowego;*²⁾
- 10) lokalizacji źródeł promieniowania jonizującego: naturalnego i sztucznego;
- 11) granic zaliczenia przestrzeni do poszczególnych stopni zagrożenia klimatycznego;*³⁾
- 12) granic filarów ochronnych oraz filarów bezpieczeństwa.

5. Schematy urządzeń do odmetanowania z podaniem rurociągów odmetanowania oraz stacji odmetanowania.

6. Schematy ideowe rurociągów podsadzkowych oraz instalacji służących do magazynowania substancji lub składowania odpadów w wyrobiskach górniczych.

7. Schematy ideowe zasilania zakładu górniczego w energię elektryczną, parę wodną, sprężone powietrze, inne media energetyczne oraz wodę.

8. Schemat ideowy układu głównego odwadniania.

9. Schematy ideowe układów transportu, przewozu i jazdy ludzi w wyrobiskach poziomych oraz pochyłych o nachyleniu do 45°.

10. Schematy ideowe układów rurociągów przeciwpożarowych oraz głównych rurociągów w szybach, z zaznaczeniem głównych i rezerwowych zbiorników wodnych.
11. Książka obudowy obejmująca rysunki stosowanej w okresie obowiązywania planu ruchu obudowy dla wyrobisk górniczych.

Zakłady górnicze prowadzące metodą podziemną: podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji lub podziemne składowanie odpadów

Zakład górniczy

PODSTAWOWE WSKAŹNIKI CHARAKTERYZUJĄCE ZAKŁAD GÓRNICZY

Lp.	Wyszczególnienie	Jednostka	Wielkość, ilość	Uwagi
1	2	3	4	5
1.	Obszar górniczy	km ²		nazwa obszaru
2.	Teren górniczy	km ²		nazwa terenu
3.	Pojemność magazynu lub składowiska	m ³		
4.	Planowana ilość magazynowanej substancji lub składowanego odpadu	m ³		
5.	Czas trwania ruchu zakładu górniczego	lata		
6.	Szyby wentylacyjne	szt.		
7.	Szyby z jazdą ludzi	szt.		
8.	Sztolnie wentylacyjne (upadowe)	szt.		
9.	Poziomy	nazwa, głębokość		
10.	Wielkość dopływu wody	m ³ /min		
11.	Pompownie:			
	– głównego odwadniania	liczba, poziom		
	– pomocnicze	liczba, poziom		
12.	Stacja geofizyki górniczej:			
	– sejsmologiczna	liczba kanałów		
	– sejsmoakustyczna	liczba geofonów		
13.	Stacjonarna stacja odmetanowania	lokalizacja		
14.	Centrala dyspozytorska	liczba łącz		
15.	Centrala metanometryczna	liczba czujników		

Zakład górniczy

[illegible]

Zakład górniczy

[illegible]

Zakłady górnicze prowadzące metodą podziemną: podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji lub podziemne składowanie odpadów

Zakład górniczy

**ZESTAWIENIE PROJEKTOWANYCH ROBÓT BUDOWLANYCH
W OBIEKTACH BUDOWLANYCH ZAKŁADU GÓRNICZEGO**

Lp.	Nazwa obiektu budowlanego	Lokalizacja	Informacje dotyczące dokumentacji technicznej (data i znak zatwierdzenia)	Data i znak zgłoszenia robót właściwemu organowi, zgodnie z art. 30 lub art. 31 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. — Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409, z późn. zm.)	Data i znak pozwolenia właściwego organu administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego w dziedzinie górnictwa	Planowane wykonanie			Uwagi
						Stan wyjściowy	W okresie obowiązywania planu ruchu	Termin realizacji (miesiąc, rok)	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Zestawienie opracowuje się z podziałem na 2 części:

- A – roboty kontynuowane lub przewidziane do prowadzenia w okresie obowiązywania planu ruchu, na które zakład górniczy posiada pozwolenie właściwego organu administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego w dziedzinie górnictwa;
- B – roboty przewidziane do prowadzenia lub rozpoczęcia w okresie obowiązywania planu ruchu, które będą mogły być prowadzone po uprzednim uzyskaniu pozwolenia właściwego organu administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego w dziedzinie górnictwa.

Wzór nr 5

Zakłady górnicze prowadzące metodą podziemną: podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji lub podziemne składowanie odpadów

Zakład górniczy

PLANOWANE DO WYKONANIA WYROBISKA GÓRNICZE (ROBOTY GÓRNICZE)

Lp.	Nr załącznika (mapy)	Nazwa wrobiska	Przeznaczenie wrobiska	Do wykonania – mb		Rodzaj obudowy*)	Uwagi
				W całości	W okresie obowiązywania planu ruchu		
1	2	3	4	5	6	7	8

Zakłady górnicze prowadzące metodą podziemną: podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji lub podziemne składowanie odpadów

Zakład górniczy

ZESTAWIENIE ŹRÓDEŁ ZAGROŻENIA WODNEGO

Lp.	Numer załącznika (mapy)	Oznaczenie źródła zagrożenia wodnego	Charakterystyka źródła zagrożenia wodnego	Roboty prowadzone w zagrożeniu	Środki zabezpieczające lub sposób likwidacji
1	2	3	4	5	6

Zakłady górnicze prowadzące metodą podziemną: podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji lub podziemne składowanie odpadów

Zakład górniczy

GOSPODARKA WODNO-ŚCIEKOWA

Lp.	Wskaźnik (m ³ /d)
1.	Dopływ wody, w tym:
2.	— woda słodka
3.	— woda zasolona
4.	Zrzut wody niewykorzystanej
5.	Woda zagospodarowana na:
6.	— cele przemysłowe pod powierzchnią
7.	— cele przemysłowe na powierzchni
8.	— cele socjalne związane z ruchem zakładu górniczego
9.	— cele własne pozaruchowe
10.	— sprzedaż
11.	Zrzut ścieków po wykorzystaniu wody
12.	Zrzut wody wykorzystanej i niewykorzystanej, w tym:
13.	— do wód powierzchniowych
14.	— do ziemi lub górotworu
15.	— do kanalizacji

Uwagi:

- 1) dane liczbowe w zaokrągleniu do liczb całkowitych
 $1 = 2 + 3$
 $1 = 4 + 5$
 $5 = 6 + 7 + 8 + 9 + 10$
 $12 = 4 + 11$
 $5 \geq 11$
- 2) występujące zależności:
 $1 = 2 + 3$
 $1 = 4 + 5$
 $5 = 6 + 7 + 8 + 9 + 10$
 $12 = 4 + 11$
 $5 \geq 11$
- 3) dane średnioroczne

PLAN RUCHU ZAKŁADU GÓRNICZEGO PROWADZĄCEGO METODĄ OTWOROWĄ:
PODZIEMNE BEZZBIORNIKOWE MAGAZYNOWANIE SUBSTANCJI
LUB PODZIEMNE SKŁADOWANIE ODPADÓW

1. Podstawowe dane dotyczące przedsiębiorcy i zakładu górniczego:

- 1) nazwa i dane teleadresowe przedsiębiorcy i zakładu górniczego;*)
- 2) podstawowe wskaźniki charakteryzujące zakład górniczy – według wzoru nr 1.

2. Przedmiot działalności zakładu górniczego.

3. Rodzaje oraz podstawowe własności fizykochemiczne magazynowanych substancji lub składowanych odpadów.

4. Dane podziemnego magazynu lub składowiska: pojemność całkowita, pojemność robocza, pojemność buforowa, dopuszczalne ciśnienie maksymalne i minimalne, charakterystyka pracy magazynu (poszczególnych komór) lub składowiska, określenie dla każdego z odwiertów podstawowych parametrów zatłaczania i odbioru.

5. Podstawowe dane geologiczne i hydrogeologiczne magazynu lub składowiska. Warunki izolacji magazynu lub składowiska. Niezbędne prace adaptacyjne i uzupełniające; uszczelnianie górotworu.

6. Opis obszaru i terenu górniczego. Opis obiektów lub obszarów, dla których wyznaczono filar ochronny. Prognoza wpływu działalności na środowisko.

7. Przewidywane środki, w tym organizacyjne i techniczne, niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa pracy i bezpieczeństwa powszechnego oraz ochrony poszczególnych złóż kopalin i innych elementów środowiska, jeżeli w granicach obszaru górniczego są planowane bądź prowadzone roboty związane z poszukiwaniem lub rozpoznawaniem złóż kopalin lub wód podziemnych albo jeżeli obszary górnicze sąsiadują ze sobą.

8. Charakterystyka obiektów budowlanych zakładu górniczego. Zestawienie projektowanych robót budowlanych w obiektach budowlanych zakładu górniczego – według wzoru nr 2.

9. Podstawowe dane techniczne urządzeń stosowanych przy magazynowaniu substancji lub składowaniu odpadów, w szczególności urządzeń wiertniczych, urządzeń wydobywczych oraz urządzeń związanych z rekonstrukcją odwiertów.

10. Podstawowe dane techniczne urządzeń do wykonywania zabiegów, w szczególności agregatów cementacyjnych, kompresorów, pomp, urządzeń oczyszczających płuczkę wiertniczą, urządzeń i sprzętu do intensyfikacji przyływu.

11. Podstawowe dane techniczne urządzeń energetycznych, w szczególności agregatów prądotwórczych, transformatorów, kotłów parowych.

12. Zasilanie zakładu górniczego w energię elektryczną, parę wodną, sprężone powietrze, inne media energetyczne oraz wodę.

13. Zamierzenia dotyczące utrzymania zdolności magazynowania substancji lub składowania odpadów, w tym zakres projektowanych wierceń, pogłębień i rekonstrukcji odwiertów, względnie ich likwidacji. W przypadku projektowanych wierceń na potrzeby prowadzenia ruchu zakładu górniczego: projekt (projekty) geologiczno-techniczne wiercenia – według wzoru nr 3.

14. Sposoby likwidacji odwiertów, ich oznakowanie oraz zabezpieczenie odwiertów wyłączonych z magazynowania i składowania na okres przestoju.

15. Sposób odprowadzania wód związanych z magazynowaną substancją i związane z tym instalacje techniczne.

*) Zmiana dokonywana w trybie art. 109 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze.

16. Opis procesu technologicznego magazynowania lub składowania (rurociągi, zbiorniki, przepompownie i inne instalacje oraz urządzenia). Opis systemu kontrolno-pomiarowego procesu technologicznego oraz zakres, rodzaj i częstotliwość pomiarów parametrów magazynowania i składowania, w tym szczelności magazynu lub składowiska.

17. Stosowane systemy i zabezpieczenia przed uszkodzaniem filarów ochronnych lub filarów międzykomorowych, naruszaniem pól ochronnych oraz wpływami płynów na powierzchnię.

18. Przewidywane działania zapobiegawcze w przypadku utraty szczelności magazynu lub składowiska.

19. Opis przewidywanych zabiegów w odwiertach związanych z intensyfikacją przypływu bądź udrożnieniem instalacji.

20. Opis stref pożarowych i stref zagrożenia wybuchem oraz miejsc i pomieszczeń zagrożonych powstaniem atmosfery niezdanej do oddychania.

21. Przedsięwzięcia dla zapewnienia ochrony środowiska, ze szczególnym uwzględnieniem zadań w zakresie:

- 1) ochrony powierzchni;
- 2) rekultywacji gruntów po działalności górniczej;
- 3) gospodarki odpadami;
- 4) gospodarki wodno-ściekowej, ochrony wód podziemnych i powierzchniowych;
- 5) ochrony powietrza przed zanieczyszczeniem (urządzenia ochrony powietrza, zamierzenia w zakresie ograniczenia emisji substancji wprowadzanych do powietrza w sposób zorganizowany i niezorganizowany);
- 6) ochrony przed hałasem i wibracjami przenikającymi do środowiska (urządzenia ochronne, zamierzenia w zakresie ograniczenia hałasu i wibracji przenikających do środowiska);
- 7) przechowywania substancji toksycznych oraz źródeł promieniowania jonizującego: naturalnego i sztucznego.

22. Zasady prowadzenia pomiarów i obserwacji wpływów magazynowania i składowania na środowisko i warunki hydrogeologiczne w rejonie pól (przestrzeni) magazynowych lub składowych oraz na terenie górniczym.

23. Czynniki szkodliwe dla zdrowia w środowisku pracy. Miejsca i źródła ich występowania. Profilaktyka.

24. Organizacja opieki lekarskiej, w tym udzielanie pierwszej pomocy przedmedycznej.

25. Szkolenie załogi.

Załączniki do planu ruchu

1. Struktura organizacyjna zakładu górniczego, z określeniem stanowisk osób kierownictwa i dozoru ruchu.

2. Mapa sytuacyjno-wysokościowa powierzchni w granicach terenu górniczego w skali nie mniejszej niż 1 : 25 000, z naniesieniem:

- 1) granic obszaru i terenu górniczego oraz granic zakładu górniczego, przedstawionych zgodnie z Polskimi Normami dotyczącymi map górniczych, z zaznaczeniem granic podziału terytorialnego kraju;
- 2) granic obszarów i terenów górniczych, które zostały wyznaczone w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru i terenu górniczego;
- 3) granic magazynu substancji lub składowiska odpadów;
- 4) lokalizacji odwiertów i rurociągów technologicznych;
- 5) stref zasilania i stref ochronnych dla wód.

3. Schemat rurociągów technologicznych z uwzględnieniem pompowni i zbiorników technologicznych.

4. Wykaz odwiertów z podaniem ich przeznaczenia i głębokości oraz interwałów udostępnienia horyzontów magazynowych i składowych.

5. Mapa pola magazynowego lub składowego w skali nie mniejszej niż 1 : 5 000, z naniesieniem:

- 1) rejonów prowadzonej działalności;
- 2) obiektów budowlanych zakładu górniczego;
- 3) granic filarów ochronnych;
- 4) stref zagrożenia pożarowego i zagrożenia wybuchem;
- 5) dróg dojazdowych do odwiertów;
- 6) rurociągów technologicznych, z podaniem zdolności przesyłowych oraz zbiorników manipulacyjnych, z podaniem zdolności magazynowych.

6. Schematy konstrukcji i uzbrojenia odwiertów – napowierzchniowe i wglębne.

7. Schematy ideowe zasilania zakładu górniczego w energię elektryczną, parę wodną, sprężone powietrze, inne media energetyczne oraz wodę.

Wzór nr 1

Zakłady górnicze prowadzące metodą otworową: podziemne bezzbiornikowe
magazynowanie substancji lub podziemne składowanie odpadów

Zakład górniczy

PODSTAWOWE WSKAŹNIKI CHARAKTERYZUJĄCE ZAKŁAD GÓRNICZY

Lp.	Wyszczególnienie	Jednostka	Wielkość, ilość	Uwagi
1	2	3	4	5
1.	Obszar górniczy	km ²		Nazwa obszaru
2.	Teren górniczy	km ²		Nazwa terenu
3.	Pojemność magazynu lub składowiska	m ³		
4.	Planowana ilość magazynowanej substancji	m ³		
5.	Planowana ilość składowanego odpadu			
6.	Parametry fizykochemiczne magazynowanej substancji lub składowanego odpadu			
7.	Termin rozpoczęcia i zakończenia składowania odpadu lub magazynowania substancji			
8.	Czas trwania ruchu zakładu górniczego	lata		

Zakłady górnicze prowadzące metodą otworową: podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji lub podziemne składowanie odpadów

Zakład górniczy

**ZESTAWIENIE PROJEKTOWANYCH ROBÓT BUDOWLANYCH
W OBIEKTACH BUDOWLANYCH ZAKŁADU GÓRNICZEGO**

Lp.	Nazwa obiektu budowlanego	Lokalizacja	Informacje dotyczące dokumentacji technicznej (data i znak zatwierdzenia)	Data i znak zgłoszenia robót właściwemu organowi, zgodnie z art. 30 lub art. 31 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. — Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409, z późn. zm.)	Data i znak pozwolenia właściwego organu administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego w dziedzinie górnictwa	Planowane wykonanie			Uwagi
						Stan wyjściowy	W okresie obowiązywania planu ruchu	Termin realizacji (miesiąc, rok)	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Zestawienie opracowuje się z podziałem na 2 części:

- A – roboty kontynuowane lub przewidziane do prowadzenia w okresie obowiązywania planu ruchu, na które zakład górniczy posiada pozwolenie właściwego organu administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego w dziedzinie górnictwa;
- B – roboty przewidziane do prowadzenia lub rozpoczęcia w okresie obowiązywania planu ruchu, które będą mogły być prowadzone po uprzednim uzyskaniu pozwolenia właściwego organu administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego w dziedzinie górnictwa.

Zakłady górnicze prowadzące metodą otworową: podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji lub podziemne składowanie odpadów

Zakład górniczy

**PROJEKT GEOLOGICZNO-TECHNICZNY WIERCENIA
NA POTRZEBY PROWADZENIA RUCHU ZAKŁADU GÓRNICZEGO**

Przedsiębiorca

Wykonawca wiercenia

Zaliczenie otworu wiertniczego do:

– klasy zagrożenia erupcyjnego

– kategorii zagrożenia erupcyjnego

Cel wiercenia

Projektowana głębokość

Plan usytuowania wiertnicy oraz miejsca
składowania odpadów wiertniczych.
Skala 1 : 500 lub 1 : 1 000
Teren zakładu górniczego

Wiertnica – typ
Wieża – typ wysokość
Udźwig kg
Uzbrojenie wylotu otworu wiertniczego
w urządzenia przeciwerupcyjne:

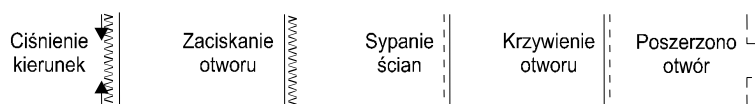
Wykaz urządzeń i zabudowań wiertni:

1.
2.
3.
-

Część geologiczna										Część techniczna						Inne uwagi i zalecenia
Skala głębokości	Stratygrafia	Profil litologiczny		Przewidywane zaleganie poziomów ropy i gazu, wody oraz innych kopalin	Dane dotyczące poziomów nasyconych			Utrudnienia wiertnicze, ucieczki płuczki, zaciśkanie otworu, sypania, dopuszczalne krzywizny	Przewidywane pomiary, badania, próby	Przewidywana konstrukcja otworu (zarurowanie, zafiltrowanie, uszczelnienie rur)	Rodzaj projektowanej płuczki	Rodzaj świda rdzeniówki	Parametry wiercenia			
		Graficznie	Opis		Porowatość	Gradienty ciśnień	Gradienty szczelinowania						Nacisk / Mg	Obroty świda/min	Wydatek płuczki (dm ³ /s)	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17

Uwaga

1. Oznaczenie graficzne: skał, wód, solanek, ropy, gazu, węgla i innych kopalin – zgodnie z Polskimi Normami dotyczącymi definicji, wzorów i symboli map górniczych.
2. Znaki umowne:

3. Dla otworów o podobnych warunkach geologicznych, hydrogeologicznych i technicznych dopuszcza się sporządzanie jednego projektu technicznego obejmującego wykonanie grupy otworów wiertniczych na tym samym terenie oraz o podobnej konstrukcji otworu.
4. Zmiany w konstrukcji i technologii wiercenia otworu mogą być wprowadzane w celu dostosowania do nawierconych warunków geologicznych, w porozumieniu ze służbą geologiczną przedsiębiorcy, decyzją kierownika ruchu zakładu górniczego.

PLAN RUCHU ZAKŁADU GÓRNICZEGO PROWADZĄCEGO PODZIEMNE SKŁADOWANIE DWUTLENKU WĘGLA

1. Podstawowe dane dotyczące przedsiębiorcy i zakładu górniczego:

- 1) nazwa i dane teleadresowe przedsiębiorcy i zakładu górniczego, w tym sposoby łączności zakładu górniczego, jego obiektów terenowych oraz jednostek terenowych;*)
- 2) podstawowe wskaźniki charakteryzujące zakład górniczy – według wzoru nr 1.

2. Przedmiot działalności zakładu górniczego.

3. Ilość, skład procentowy oraz charakterystyka, w tym źródła pochodzenia oraz podstawowe własności fizykochemiczne, zatłaczanego dwutlenku węgla. Dopuszczalny skład zatłaczanego dwutlenku węgla.

4. Dane podziemnego składowiska dwutlenku węgla: pojemność całkowita, dopuszczalne ciśnienie maksymalne, charakterystyka pracy podziemnego składowiska dwutlenku węgla, określenie dla każdego z odwiertów podstawowych parametrów zatłaczania, w tym maksymalnej wydajności i ciśnienia zatłaczania dwutlenku węgla.

5. Aktualne i przewidywane warunki geologiczne, hydrogeologiczne i geologiczno-inżynierskie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla. Wartości ciśnienia szczelinowania i granicznego w kompleksie podziemnego składowania dwutlenku węgla. Warunki izolacji składowiska. Niezbędne prace adaptacyjne i uzupełniające, uszczelnianie górotworu.

6. Opis obszaru i terenu górniczego. Opis obiektów lub obszarów, dla których wyznaczono filar ochronny. Prognoza wpływu działalności na środowisko.

7. Zagrożenia naturalne, techniczne i środowiskowe, ich charakterystyka i profilaktyka. Opis stref pożarowych, stref zagrożenia wybuchem oraz miejsc i pomieszczeń zagrożonych powstaniem atmosfery niezdodatnej do oddychania.

8. Przewidywane środki, w tym organizacyjne i techniczne, niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa pracy i bezpieczeństwa powszechnego oraz ochrony złóż kopalin, wód podziemnych i innych elementów środowiska, jeżeli w granicach obszaru górniczego są planowane bądź prowadzone roboty związane z poszukiwaniem lub rozpoznawaniem złóż kopalin lub wód podziemnych albo jeżeli obszary górnicze sąsiadują ze sobą.

9. Przewidywane przedsięwzięcia mające na celu zapobieżenie wystąpieniu wycieków dwutlenku węgla oraz wydostaniu się dwutlenku węgla poza kompleks podziemnego składowania dwutlenku węgla, a także mające na celu zapobieżenie innym nieprawidłowościom w procesie podziemnego składowania dwutlenku węgla, które mogą powodować zagrożenie dla bezpieczeństwa pracy i bezpieczeństwa powszechnego lub dla zdrowia i życia ludzi oraz dla środowiska, w tym wód podziemnych.

10. Charakterystyka obiektów budowlanych zakładu górniczego. Zestawienie projektowanych robót budowlanych w obiektach budowlanych zakładu górniczego – według wzoru nr 2.

11. Podstawowe dane techniczne urządzeń stosowanych przy składowaniu dwutlenku węgla, w szczególności urządzeń instalacji do zatłaczania dwutlenku węgla, urządzeń wiertniczych, urządzeń związanych z rekonstrukcją odwiertów.

12. Podstawowe dane techniczne urządzeń do wykonywania zabiegów specjalnych, w szczególności agregatów cementacyjnych, kompresorów, pomp, urządzeń oczyszczających płuczkę wiertniczą, urządzeń i sprzętu do intensyfikacji przypływu.

13. Podstawowe dane techniczne urządzeń energetycznych, w szczególności agregatów prądotwórczych, transformatorów, kotłów parowych.

14. Zasilanie zakładu górniczego w energię elektryczną, parę wodną, sprężone powietrze, inne media energetyczne oraz wodę, z podaniem podstawowych parametrów technicznych i technologicznych.

*) Zmiana dokonywana w trybie art. 109 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze.

15. Zamierzenia dotyczące utrzymania zdolności składowania dwutlenku węgla, w tym zakres projektowanych wierceń, pogłębień i rekonstrukcji odwiertów, względnie ich likwidacji. W przypadku projektowanych wierceń na potrzeby prowadzenia ruchu zakładu górniczego: projekt (projekty) geologiczno-techniczne wiercenia – według wzoru nr 3.

16. Szczegółowe dane identyfikujące otwór wiertniczy lub odwiert, w tym dane lokalizacyjne otworu wiertniczego lub odwiertu.

17. Sposoby i harmonogram likwidacji otworów wiertniczych lub odwiertów, ich oznakowanie oraz zabezpieczenie odwiertów wyłączonych ze składowania dwutlenku węgla na okres przestoju.

18. Opis procesu technologicznego składowania (rurociągi, zbiorniki, przepompownie, odwierty iniekcyjne i inne instalacje oraz urządzenia), z podaniem podstawowych parametrów technicznych i technologicznych (wydajność, temperatura i ciśnienie zatłaczanego dwutlenku węgla), oraz określeniem granicy pomiędzy operatorem sieci transportowej dwutlenku węgla a zakładem górniczym prowadzącym składowanie, a także rozwiązań technicznych w zakresie bezpiecznego odbioru dwutlenku węgla od operatora sieci transportowej.

19. Opis systemu kontrolno-pomiarowego procesu technologicznego oraz zakres, rodzaj i częstotliwość pomiarów parametrów składowania dwutlenku węgla i sposoby ich rejestracji.

20. Stosowane systemy i zabezpieczenia przed uszkodzeniem filarów ochronnych lub warstw izolujących oraz wpływami płynów na powierzchnię.

21. Przewidywane działania naprawcze w przypadku wystąpienia wycieków dwutlenku węgla oraz wydostania się dwutlenku węgla poza kompleks podziemnego składowania dwutlenku węgla, w tym dotyczące naprawienia lub usunięcia nieprawidłowości w procesie zatłaczania lub składowania dwutlenku węgla albo w kompleksie podziemnego składowania dwutlenku węgla oraz zatrzymania wycieku dwutlenku węgla.

22. Opis przewidywanych zabiegów w odwiertach związanych z intensyfikacją przepływu bądź udrożnieniem instalacji.

23. Wskazanie nieruchomości, na której będzie zlokalizowany zakład górniczy, w szczególności instalacja zatłaczająca oraz instalacja służąca do prowadzenia monitoringu kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla.

24. Przedsięwzięcia dla zapewnienia warunków korzystania ze środowiska, ze szczególnym uwzględnieniem zadań w zakresie:

- 1) ochrony powierzchni;
- 2) rekultywacji gruntów po działalności górniczej;
- 3) gospodarki odpadami;
- 4) gospodarki wodno-ściekowej, ochrony wód podziemnych i powierzchniowych (z uwzględnieniem stref ochronnych);
- 5) ochrony powietrza przed zanieczyszczeniem (urządzenia ochrony powietrza, zamierzenia w zakresie ograniczenia emisji substancji wprowadzanych do powietrza w sposób zorganizowany i niezorganizowany);
- 6) ochrony przed hałasem i wibracjami przenikającymi do środowiska (urządzenia ochronne, zamierzenia w zakresie ograniczenia hałasu i wibracji);
- 7) przechowywania substancji toksycznych oraz źródeł promieniowania jonizującego: naturalnego i sztucznego;
- 8) oceny ryzyka wycieku składowanego dwutlenku węgla oraz ryzyka związanego z bezpieczeństwem długoterminowego składowania dwutlenku węgla.

25. Opis przedsięwzięć, które będą podejmowane w związku z zamknięciem i po zamknięciu podziemnego składowiska dwutlenku węgla, ze szczególnym uwzględnieniem ich uwarunkowań technicznych.

26. Opis systemu oraz szczegółowy zakres i sposób monitoringu kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, w tym wpływu na środowisko i warunki hydrogeologiczne na terenie górniczym, w szczególności monitoringu:

- 1) jakości wód podziemnych w poziomach wodonośnych położonych powyżej formacji geologicznej uszczelniającej podziemne składowisko dwutlenku węgla;
- 2) składu powietrza glebowego;
- 3) szczelności odwiertów iniekcyjnych i obserwacyjnych;
- 4) niezorganizowanych emisji dwutlenku węgla z kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla.

27. Czynniki szkodliwe dla zdrowia w środowisku pracy. Miejsca i źródła ich występowania. Profilaktyka.

28. Organizacja opieki lekarskiej, w tym udzielanie pierwszej pomocy przedmedycznej.

29. Szkolenie załogi.

Plan ruchu zakładu górniczego prowadzącego podziemne składowanie dwutlenku węgla w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej nie obejmuje zagadnień ujętych w pkt 23 oraz pkt 24 ppkt 1 i 2, a także pkt 26 ppkt 1 i 2, a dodatkowo obejmuje zagadnienia ujęte w pkt 30–39:

30. Charakterystyka urządzenia stałego lub ruchomego, z którego będzie następowało składowanie dwutlenku węgla lub będą wykonywane roboty geologiczne na potrzeby ruchu zakładu górniczego, zwanego dalej „urządzeniem stałym lub ruchomym”, w szczególności:

- 1) rodzaj;
- 2) podstawowe wyposażenie;
- 3) podstawowe parametry techniczne.

31. Charakterystyka innych stosowanych urządzeń, w szczególności:

- 1) rodzaj;
- 2) podstawowe wyposażenie;
- 3) podstawowe parametry techniczne.

32. Dane dotyczące powiązań pomiędzy urządzeniem stałym lub ruchomym a innymi stosowanymi urządzeniami, urządzeniami zakładu górniczego oraz otworami wiertniczymi lub odwiertami.

33. Opis wyposażenia nautycznego – oznakowania optycznego, systemów sygnalizacji optycznej i akustycznej.

34. Zasady współdziałania z załogą urządzenia stałego lub ruchomego, w tym współdziałanie w zakresie ratownictwa górniczego i morskiego. Organizacja ratownictwa załogi w przypadku konieczności opuszczenia urządzenia stałego lub ruchomego oraz system alarmowy i rodzaj wyposażenia ratunkowego.

35. Opis transportu ludzi, sprzętu i materiałów.

36. Głębokość morza w miejscu lokalizacji otworu wiertniczego lub odwiertu oraz warunki posadowienia urządzenia stałego lub kotwiczenia urządzenia ruchomego.

37. Opis stanu środowiska morskiego (wody, dna morskiego, bentosu) prowadzony przed rozpoczęciem oraz w trakcie ruchu zakładu górniczego.

38. Opis ograniczeń wynikających z charakteru środowiska morskiego i warunków meteorologicznych, które mogą wpływać na bezpieczeństwo składowania, a także ustaleń dotyczących identyfikacji ryzyka wynikającego z charakteru dna morskiego i z zagrożeń istniejących w środowisku morskim, takich jak rurociągi i zakotwiczenie urządzeń ruchomych lub statków.

39. Informacje na temat programu prac związanych z obsługą i wykorzystaniem odwiertu, w tym o okresie jego funkcjonowania, szczegółach i weryfikacji zabezpieczeń przed utratą kontroli nad odwiertem (głowice eksploatacyjne sprzęt, płyny wiertnicze i uszczelnienie kolumn rur okładzinowych) oraz kontroli kierunku wiercenia, a także informacje na temat ograniczeń dotyczących bezpieczeństwa działań, zgodnie z zarządzaniem ryzykiem.

Załączniki do planu ruchu

1. Struktura organizacyjna zakładu górniczego, z określeniem stanowisk osób kierownictwa i dozoru ruchu.

2. Mapa sytuacyjno-wysokościowa powierzchni w granicach terenu górniczego w skali nie mniejszej niż 1 : 25 000, z naniesieniem:

- 1) granic obszaru i terenu górniczego oraz granic zakładu górniczego, przedstawionych zgodnie z Polskimi Normami dotyczącymi map górniczych, z zaznaczeniem granic podziału terytorialnego kraju;
- 2) granic obszarów i terenów górniczych, które zostały wyznaczone w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru i terenu górniczego;
- 3) granic podziemnego składowiska dwutlenku węgla;
- 4) nieruchomości, na której będzie zlokalizowany zakład górniczy, w szczególności instalacja zatłaczająca oraz instalacja służąca do prowadzenia monitoringu kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla;
- 5) lokalizacji odwiertów i rurociągów technologicznych;
- 6) stref zasilania i stref ochronnych dla wód i ujęć wody;
- 7) granic sekcji mapy składowiska dwutlenku węgla w skali nie mniejszej niż 1 : 5 000, stanowiących załącznik nr 6 do planu ruchu.

3. Mapy strukturalno-tektoniczne i hydrogeologiczne składowiska dwutlenku węgla w skali nie mniejszej niż 1 : 25 000.

4. Schemat technologiczny z uwzględnieniem rurociągów, pompowni i zbiorników technologicznych, z podaniem zasadniczych parametrów oraz oznaczeniem miejsca przekazania dwutlenku węgla do zakładu górniczego (granicy podziału pomiędzy operatorem sieci transportowej a zakładem górniczym).

5. Wykaz odwiertów z podaniem ich przeznaczenia i głębokości oraz interwałów udostępnienia horyzontów składowych dwutlenku węgla.

6. Mapa składowiska dwutlenku węgla w skali nie mniejszej niż 1 : 5 000, z naniesieniem:

- 1) rejonów prowadzonej działalności;
- 2) odwiertów zatłaczających, obserwacyjnych i innych, w tym zlikwidowanych;
- 3) obiektów budowlanych zakładu górniczego;
- 4) granic filarów ochronnych;
- 5) stref zagrożenia pożarowego i zagrożenia wybuchem;
- 6) dróg dojazdowych do odwiertów;
- 7) głównych ciągów technologicznych, z podaniem zdolności przesyłowych, a przy zbiornikach manipulacyjnych z podaniem zdolności magazynowych.

7. Schematy konstrukcji i uzbrojenia odwiertów – napowierzchniowe i wgłębne.

8. Schematy ideowe zasilania zakładu górniczego w energię elektryczną, parę wodną, sprężone powietrze, inne media energetyczne oraz wodę, z podaniem zasadniczych parametrów.

W planie ruchu zakładu górniczego prowadzącego podziemne składowanie dwutlenku węgla w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej pomija się załącznik nr 2 i 6. Do tego planu ruchu są załączane dodatkowo dokumenty wymienione w pkt 9–11:

9. Mapa batymetryczna dna morskiego, sporządzona w skali nie mniejszej niż 1 : 25 000, z naniesieniem:

- 1) granic rejonu prowadzenia działalności oraz podziemnego składowiska dwutlenku węgla;
- 2) granic obszaru i terenu górniczego;
- 3) lokalizacji odwiertów;
- 4) rurociągów i instalacji podwodnych.
- 5) lokalizacji urządzenia stałego lub ruchomego;

10. Strefy zagrożenia pożarowego i zagrożenia wybuchem oraz przestrzenie zagrożone możliwością powstania atmosfery niezdanej do oddychania, naniesione na planie części urządzenia stałego lub ruchomego, z której będą prowadzone roboty górnicze.

11. Plan zwalczania rozlewów olejowych i likwidacji zagrożeń dla środowiska, skoordynowany z Krajowym Planem Zwalczania Zagrożeń i Zanieczyszczeń Środowiska Morskiego, uzgodniony z właściwym terytorialnie organem administracji morskiej oraz Morską Służbą Poszukiwania i Ratownictwa.

Wzór nr 1

Zakłady górnicze prowadzące podziemne
składowanie dwutlenku węgla

Zakład górniczy

PODSTAWOWE WSKAŹNIKI CHARAKTERYZUJĄCE ZAKŁAD GÓRNICZY

Lp.	Wyszczególnienie	Jednostka	Wielkość, ilość	Uwagi
1	2	3	4	5
1.	Obszar górniczy	km ²		Nazwa obszaru
2.	Teren górniczy	km ²		Nazwa terenu
3.	Pojemność składowiska	m ³		
4.	Planowana ilość składowanego dwutlenku węgla	m ³		
5.	Parametry fizykochemiczne składowanego dwutlenku węgla			
6.	Termin rozpoczęcia i zakończenia składowania dwutlenku węgla			
7.	Czas trwania ruchu zakładu górniczego	lata		

Zakład górniczy

**ZESTAWIENIE PROJEKTOWANYCH ROBÓT BUDOWLANYCH
W OBIEKTACH BUDOWLANYCH ZAKŁADU GÓRNICZEGO**

Lp.	Nazwa obiektu budowlanego	Lokalizacja	Informacje dotyczące dokumentacji technicznej (data i znak zatwierdzenia)	Data i znak zgłoszenia robót właściwemu organowi, zgodnie z art. 30 lub art. 31 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. — Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409, z późn. zm.)	Data i znak pozwolenia właściwego organu administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego w dziedzinie górnictwa	Planowane wykonanie			Uwagi
						Stan wyjściowy	W okresie obowiązywania planu ruchu	Termin realizacji (miesiąc, rok)	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Zestawienie opracowuje się z podziałem na 2 części:

- A – roboty kontynuowane lub przewidziane do prowadzenia w okresie obowiązywania planu ruchu, na które zakład górniczy posiada pozwolenie właściwego organu administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego w dziedzinie górnictwa;
- B – roboty przewidziane do prowadzenia lub rozpoczęcia w okresie obowiązywania planu ruchu, które będą mogły być prowadzone po uprzednim uzyskaniu pozwolenia właściwego organu administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego w dziedzinie górnictwa.

Zakład górniczy

PROJEKT GEOLOGICZNO-TECHNICZNY WIERCENIA
NA POTRZEBY PROWADZENIA RUCHU ZAKŁADU GÓRNICZEGO

Przedsiębiorca

Wykonawca wiercenia

Zaliczenie otworu wiertniczego do:

– klasy zagrożenia erupcyjnego

– kategorii zagrożenia siarkowodorowego

Cel wiercenia

Projektowana głębokość

Plan usytuowania wiertnicy oraz miejsca
składowania odpadów wiertniczych.
Skala 1 : 500 lub 1 : 1 000
Teren zakładu górniczego

Wiertnica – typ
Wieża – typ wysokość
Udźwig kg
Uzbrojenie wylotu otworu wiertniczego
w urządzenia przeciwerupcyjne:

Wykaz urządzeń i zabudowań wiertni:

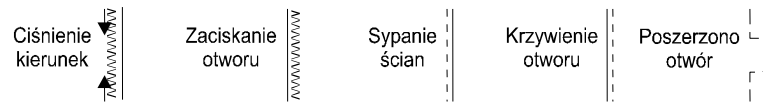
1.
2.
3.
-

Część geologiczna										Część techniczna						Inne uwagi i zalecenia
Skala głębokości	Stratygrafia	Profil litologiczny		Przewidywane zaleganie poziomów ropy i gazu, wody oraz innych kopalin	Dane dotyczące poziomów nasyconych			Utrudnienia wiertnicze, ucieczki płuczki, zaciśkanie otworu, sypania, dopuszczalne krzywizny	Przewidywane pomiary, badania, próby	Przewidywana konstrukcja otworu (zarzucanie, zafiltrowanie, uszczelnienie rur)	Rodzaj projektowanej płuczki	Rodzaj świda rdzeniówki	Parametry wiercenia			
		Graficznie	Opis		Porowatość	Gradienty ciśnień	Gradienty szczelinowania						Nacisk / Mg	Obroty świda/min	Wydatek płuczki (dm ³ /s)	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17

Uwaga

1. Oznaczenie graficzne: skał, wód, solanek, ropy, gazu, węgla i innych kopalin – zgodnie z Polskimi Normami dotyczącymi definicji, wzorów i symboli map górniczych.

2. Znaki umowne:

3. Dla otworów o podobnych warunkach geologicznych, hydrogeologicznych i technicznych dopuszcza się sporządzanie jednego projektu technicznego obejmującego wykonanie grupy otworów wiertniczych na tym samym terenie oraz o podobnej konstrukcji otworu.
4. Zmiany w konstrukcji i technologii wiercenia otworu mogą być wprowadzane w celu dostosowania do nawierconych warunków geologicznych, w porozumieniu ze służbą geologiczną przedsiębiorcy, decyzją kierownika ruchu zakładu górniczego.

PLAN RUCHU ZAKŁADU WYKONUJĄCEGO ROBOTY GEOLOGICZNE
NIEPOLEGAJĄCE NA BADANIACH GEOFIZYCZNYCH WYMAGAJĄCYCH
UŻYCIA ŚRODKÓW STRZAŁOWYCH

1. Nazwa i dane teleadresowe:*)

- 1) przedsiębiorcy lub podmiotu, który uzyskał decyzję o zatwierdzeniu projektu robót geologicznych, lub podmiotu, który zgłosił projekt robót geologicznych obejmujący wyłącznie wiercenia w celu wykorzystania ciepła Ziemi;
- 2) zakładu;
- 3) podmiotu wykonującego powierzone czynności w ruchu zakładu.

2. Cel i zakres wykonywanych robót geologicznych.

3. Podstawowe dane techniczne maszyn i urządzeń niezbędnych do wykonania prac, w szczególności urządzeń wiertniczych. Charakterystyka obiektów budowlanych zakładu.

4. Opis robót montażowych i demontażowych wiertni.

5. Podstawowe dane techniczne stosowanych urządzeń energetycznych. Podstawowe i rezerwowe zasilanie w energię elektryczną.

6. Sposoby łączności.

7. Zagrożenia naturalne, techniczne i środowiskowe, ich charakterystyka i profilaktyka. Opis stref pożarowych, stref zagrożenia wybuchem oraz miejsc i pomieszczeń zagrożonych powstaniem atmosfery niezdanej do oddychania.

8. Szczegółowe dane identyfikujące otwór wiertniczy, w tym dane lokalizacyjne otworu wiertniczego. Opis konfiguracji otworu w okresie wiercenia, obejmujący w szczególności informacje o trwałym lub czasowym wyłączeniu otworu oraz o umieszczeniu w otworze sprzętu wydobywczego do przyszłego wykorzystania.

9. Zakres prac pomiarowych, badawczych, w szczególności geofizycznych, hydrogeologicznych, technicznych oraz innych prac przewidywanych do wykonania w otworach w czasie wiercenia i po zakończeniu wiercenia.

10. Rodzaje płuczek wiertniczych.

11. Przewidywane zabiegi w otworach wiertniczych, w szczególności szczelinowanie, dla oczyszczania strefy przyotworowej oraz intensyfikacji przyływu i uszczelnień. Charakterystyka płynów stosowanych podczas zabiegów w otworach wiertniczych.

12. Zakres i sposób stosowania środków strzałowych oraz zamkniętych źródeł promieniowania jonizującego: naturalnego i sztucznego.

13. Sposób dostarczania wody dla celów przemysłowych oraz sposób magazynowania i odprowadzania odpadów płuczkowych lub ścieków.

14. Sposób przeprowadzania badań po zakończeniu wiercenia oraz przewidywany okres prowadzenia testów produkcyjnych w odwiertach.

15. Sposób i termin likwidacji odwiertu albo sposób zabezpieczenia odwiertu do czasu przekazania go do eksploatacji. Zasady i tryb postępowania związanego z przekazaniem odwiertu do eksploatacji.

16. Przewidywane środki, w tym organizacyjne i techniczne, niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa pracy i bezpieczeństwa powszechnego oraz ochrony poszczególnych złóż kopalin i innych elementów środowiska, podczas wykonywania robót objętych planem ruchu oraz jeżeli roboty te będą prowadzone w granicach obszaru górniczego.

17. Ochrona środowiska, ze szczególnym uwzględnieniem zamierzeń w zakresie:

*) Zmiana dokonywana w trybie art. 109 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze.

- 1) ochrony powierzchni;
- 2) rekultywacji gruntów po robotach geologicznych;
- 3) gospodarki odpadami;
- 4) gospodarki wodno-ściekowej, ochrony wód podziemnych i powierzchniowych;
- 5) ochrony powietrza przed zanieczyszczeniem (urządzenia ochrony powietrza, zamierzenia w zakresie ograniczenia emisji substancji wprowadzanych do powietrza w sposób zorganizowany i niezorganizowany);
- 6) ochrony przed hałasem i wibracjami przenikającymi do środowiska (urządzenia ochronne, zamierzenia w zakresie ograniczenia hałasu i wibracji przenikających do środowiska);
- 7) przechowywania substancji toksycznych oraz źródeł promieniowania jonizującego: naturalnego i sztucznego.

18. Sposób zabezpieczenia miejsca ujawnienia zabytków archeologicznych i innych zabytków.

19. Czynniki szkodliwe dla zdrowia w środowisku pracy. Miejsca i źródła ich występowania. Profilaktyka.

20. Organizacja opieki lekarskiej, w tym udzielanie pierwszej pomocy przedmedycznej.

21. Szkolenie załogi.

Plan ruchu zakładu wykonującego roboty geologiczne w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej nie obejmuje zagadnień ujętych w pkt 17 ppkt 1 i 2 oraz pkt 18, dodatkowo obejmuje zagadnienia ujęte w pkt 22–33:

22. Charakterystyka urządzenia stałego lub ruchomego, z którego będą wykonywane roboty geologiczne, w szczególności:

- 1) rodzaj;
- 2) podstawowe wyposażenie;
- 3) podstawowe parametry techniczne.

23. Charakterystyka innych stosowanych urządzeń, w szczególności:

- 1) rodzaj;
- 2) podstawowe wyposażenie;
- 3) podstawowe parametry techniczne.

24. Dane dotyczące powiązań pomiędzy urządzeniem stałym lub ruchomym, z którego będą wykonywane roboty geologiczne, a innymi stosowanymi urządzeniami, urządzeniami zakładu wykonującego roboty geologiczne i otworami wiertniczymi lub odwiertami.

25. Opis wyposażenia nautycznego – oznakowania optycznego, systemów sygnalizacji optycznej i akustycznej.

26. Zasady współdziałania z załogą urządzenia stałego lub ruchomego, z którego będą wykonywane roboty geologiczne, w tym współdziałanie w zakresie ratownictwa górniczego i morskiego. Organizacja ratownictwa załogi w przypadku konieczności opuszczenia urządzenia stałego lub ruchomego oraz system alarmowy i rodzaj wyposażenia ratunkowego.

27. Opis transportu ludzi, sprzętu i materiałów.

28. Głębokość morza w miejscu lokalizacji otworu wiertniczego oraz warunki posadowienia urządzenia stałego lub kotwiczenia urządzenia ruchomego, z którego będą wykonywane roboty geologiczne.

29. Opis stanu środowiska morskiego (wody, dna morskiego, bentosu) prowadzony przed rozpoczęciem oraz w trakcie ruchu zakładu wykonującego roboty geologiczne.

29. Opis ograniczeń wynikających z charakteru środowiska morskiego i warunków meteorologicznych, które mogą wpływać na bezpieczeństwo wydobywania, a także ustaleń dotyczących identyfikacji ryzyka wynikającego z charakteru dna morskiego i z zagrożeń istniejących w środowisku morskim, takich jak rurociągi i zakotwiczenie urządzeń ruchomych lub statków.

30. Informacje na temat programu prac związanych z otworem wiertniczym, szczegółach i weryfikacji zabezpieczeń przed utratą kontroli nad otworem wiertniczym (sprzęt, głowice przeciwerupcyjne, płyny wiertnicze i uszczelnienie kolumn rur okładzinowych) oraz kontroli kierunku wiercenia, a także informacje na temat ograniczeń dotyczących bezpieczeństwa działań, zgodnie z zarządzeniem ryzykiem.

31. Rzeczoznawca do spraw ruchu zakładu górniczego wydaje opinię, czy rozwiązania techniczne i organizacyjne zastosowane w ramach profilaktyki zagrożeń, o których mowa w pkt 7, są odpowiednie, w szczególności czy zastosowane zabezpieczenia i systemy sterowania nimi w sposób odpowiedni zabezpieczają otwór wiertniczy przed zagrożeniami.

32. Podsumowanie udziału pracowników w przygotowaniu dokumentu bezpieczeństwa w zakresie charakterystyki zagrożeń występujących w zakładzie górniczym.

33. Informacja o sposobie uwzględnienia decyzji organu nadzoru górniczego nakazującej dokonanie zmian w planie ruchu zakładu górniczego w trybie określonym w art. 108 ust. 10d ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze.

Załączniki do planu ruchu

1. Struktura organizacyjna zakładu, z określeniem stanowisk osób kierownictwa i dozoru ruchu.

2. Odpis koncesji, a w przypadku wykonywania robót geologicznych niewymagających koncesji – decyzji właściwego organu administracji geologicznej zatwierdzający projekt robót geologicznych.

Oświadczenie przedsiębiorcy o przyjęciu bez sprzeciwu projektu robót geologicznych przez starostę, jeżeli roboty geologiczne obejmują wyłącznie wiercenia w celu wykorzystania ciepła Ziemi.

3. Projekt (projekty) geologiczno-techniczny otworu – według wzoru nr 1.

4. Mapa sytuacyjno-wysokościowa powierzchni w skali zapewniającej czytelność przedstawianej treści, z naniesioną lokalizacją otworów oraz ich oznaczeniem, lokalizacją obiektów budowlanych zakładu, a także z naniesieniem granic zakładu oraz granic istniejących obszarów i terenów górniczych.

5. Schematy ideowe zasilania wiertni w energię elektryczną.

Plan ruchu zakładu wykonującego roboty geologiczne w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej nie obejmuje załącznika 4. Do tego planu ruchu dodatkowo załącza się dokumenty wymienione w pkt 6–11:

6. Projekt (projekty) geologiczno-techniczny otworu – według wzoru nr 2.

7. Mapa batymetryczna dna morskiego w skali nie mniejszej niż 1 : 25 000, z naniesieniem:

- 1) lokalizacji otworów wiertniczych;
- 2) rurociągów i instalacji podwodnych;
- 3) granic istniejących obszarów górniczych.

8. Strefy zagrożenia pożarowego i zagrożenia wybuchem, naniesione na planie części urządzenia stałego lub ruchomego, z której będą prowadzone roboty geologiczne.

9. Plan zwalczania rozlewów olejowych i likwidacji zagrożeń dla środowiska, skoordynowany z Krajowym Planem Zwalczania Zagrożeń i Zanieczyszczeń Środowiska Morskiego, uzgodniony z właściwym terytorialnie organem administracji morskiej oraz Morską Służbą Poszukiwania i Ratownictwa.

10. Opis systemu zarządzania bezpieczeństwem i środowiskiem.

11 Opis sytemu niezależnej weryfikacji.

PROJEKT GEOLOGICZNO-TECHNICZNY OTWORU
Objętego koncesją lub projektem robót geologicznych
Wydaną (zatwierdzoną, przyjętą bez sprzeciwu) przez
decyzją nr z dnia

Przedsiębiorca

Wykonawca wiercenia

Zaliczenie otworu wiertniczego do:

- klasy zagrożenia erupcyjnego

- kategorii zagrożenia siarkowodorowego

Cel wiercenia

Projektowana głębokość

Plan usytuowania wiertnicy oraz miejsca
składowania odpadów wiertniczych.
Skala 1 : 500 lub 1 : 1 000
Teren zakładu

Wiertnica – typ

Wieża – typ wysokość

Udźwig kg

Uzbrojenie wylotu otworu wiertniczego
w urządzenia przeciwerupcyjne:

Wykaz urządzeń i zabudowań wiertni:

1.

2.

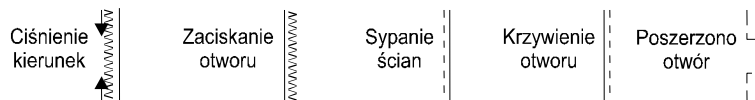
3.

.....

[illegible]

Uwaga

1. Oznaczenie graficzne: skał, wód, solanek, ropy, gazu, węgla i innych kopalin – zgodnie z Polskimi Normami dotyczącymi definicji, wzorów i symboli map górniczych.
2. Znaki umowne:

3. Dla otworów hydrogeologicznych, studziennych i geologiczno-inżynierskich dopuszcza się sporządzanie jednego projektu geologiczno-technicznego obejmującego wykonanie grupy otworów wiertniczych na tym samym terenie o podobnych warunkach geologicznych oraz o podobnej konstrukcji otworu.
4. Zmiany w konstrukcji i technologii wiercenia otworu mogą być wprowadzane w celu dostosowania do nawierconych warunków geologicznych, w porozumieniu ze służbą geologiczną przedsiębiorcy, decyzją kierownika ruchu zakładu wykonującego roboty geologiczne.

Zakłady wykonujące roboty geologiczne
w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej

PROJEKT GEOLOGICZNO-TECHNICZNY OTWORU
Objętego koncesją lub projektem robót geologicznych
Wydaną (zatwierdzonym) przez
decyzją nr z dnia

Przedsiębiorca
Wykonawca wiercenia

Zaliczenie otworu wiertniczego do:
– klasy zagrożenia erupcyjnego
– kategorii zagrożenia siarkowodorowego
Cel wiercenia
Projektowana głębokość

Podstawowe dane techniczne urządzenia stałego lub
ruchomego:

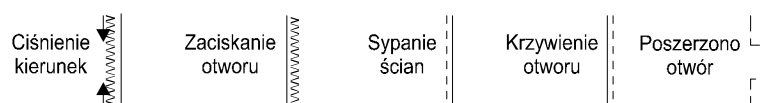
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Wiertnica – typ
Wieża – typ wysokość
Udźwig kg
Uzbrojenie wylotu otworu wiertniczego
w urządzenia przeciwerupcyjne:

Część geologiczna										Część techniczna						Inne uwagi i zalecenia
Skala głębokości	Stratygrafia	Profil litologiczny		Przewidywane zaleganie poziomów ropy i gazu, wody oraz innych kopalin	Dane dotyczące poziomów nasyconych			Utrudnienia wiertnicze, ucieczki płuczki, zaciśkanie otworu, sypania, dopuszczalne krzywizny	Przewidywane pomiary, badania, próby	Przewidywana konstrukcja otworu (zarurowanie, zafiltrowanie, uszczelnienie rur)	Rodzaj projektowanej płuczki	Rodzaj świdra rdzeniówki	Parametry wiercenia			
		Graficznie	Opis		Porowatość	Gradienty ciśnień	Gradienty szczelinowania						Nacisk / Mg	Obroty świdra/min	Wydatek płuczek (dm ³ /s)	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17

Uwaga:

- Oznaczenie graficzne: skał, wód, solanek, ropy, gazu, węgla i innych kopalin – zgodnie z Polskimi Normami dotyczącymi definicji, wzorów i symboli map górniczych.
- Znaki umowne:

- Zmiany w konstrukcji i technologii wiercenia otworu mogą być wprowadzane w celu dostosowania do nawierconych warunków geologicznych, w porozumieniu ze służbą geologiczną przedsiębiorcy, decyzją kierownika ruchu zakładu wykonującego roboty geologiczne.

PLAN RUCHU ZAKŁADU WYKONUJĄCEGO ROBOTY GEOLOGICZNE, POLEGAJĄCE
NA BADANIACH GEOFIZYCZNYCH WYMAGAJĄCYCH UŻYCIA ŚRODKÓW STRZAŁOWYCH

1. Nazwa i dane teleadresowe:*)

- 1) przedsiębiorcy lub podmiotu, który uzyskał decyzję o zatwierdzeniu projektu robót geologicznych;
- 2) zakładu;
- 3) podmiotu wykonującego powierzone czynności w ruchu zakładu.

2. Sposoby łączności zakładu.

3. Cel i zakres wykonywanych robót geologicznych.

4. Rodzaj stosowanych wiertnic oraz pozostałe wyposażenie techniczne związane z wierceniem.

5. Wiercenie otworów strzałowych, ich konstrukcja, przewidywane głębokości.

6. Sposób odprowadzenia odpadów płuczkowych i ścieków oraz składowania odpadów.

7. Sposób zabezpieczenia miejsca ujawnienia zabytków archeologicznych i innych zabytków.

8. Zasady bezpiecznego transportu i magazynowania środków strzałowych.

9. Rodzaj stosowanych środków strzałowych i sprzętu strzałowego. Składy materiałów wybuchowych – typy składów, ich lokalizacja, ilość środków strzałowych, które mogą być przechowywane.

10. Prace przygotowawcze poprzedzające roboty strzałowe, w szczególności zasady zawiadamiania, wyznaczania stref zagrożenia oraz zabezpieczania ludzi, mienia oraz ciągłości ruchu zakładu przed skutkami robót strzałowych.

11. Rodzaj i sposób wykonywania robót strzałowych. Rejony wyłączone z wykonywania robót strzałowych ze względu na ochronę obiektów i infrastruktury technicznej. Uzgodnienia z użytkownikami obiektów i instalacji infrastruktury technicznej.

12. Likwidacja otworów strzałowych.

13. Przewidywane środki, w tym organizacyjne i techniczne, niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa pracy i bezpieczeństwa powszechnego oraz ochrony poszczególnych złóż kopalin i innych elementów środowiska, podczas wykonywania robót objętych planem ruchu oraz jeżeli roboty te będą prowadzone w granicach obszaru górniczego.

14. Ochrona środowiska, ze szczególnym uwzględnieniem zamierzeń w zakresie:

- 1) ochrony powierzchni;
- 2) rekultywacji gruntów po robotach geologicznych;
- 3) gospodarki odpadami;
- 4) gospodarki wodno-ściekowej, ochrony wód podziemnych i powierzchniowych;
- 5) ochrony powietrza przed zanieczyszczeniem (urządzenia ochrony powietrza, zamierzenia w zakresie ograniczenia emisji substancji wprowadzanych do powietrza w sposób zorganizowany i niezorganizowany);
- 6) ochrony przed hałasem i wibracjami przenikającymi do środowiska (urządzenia ochronne, zamierzenia w zakresie ograniczenia hałasu i wibracji przenikających do środowiska);
- 7) przechowywania substancji toksycznych oraz źródeł promieniowania jonizującego: naturalnego i sztucznego.

15. Czynniki szkodliwe dla zdrowia w środowisku pracy. Miejsca i źródła ich występowania. Profilaktyka.

16. Opis szczególnych przedsięwzięć w zakresie ochrony przeciwpożarowej.

17. Organizacja opieki lekarskiej, w tym udzielanie pierwszej pomocy przedmedycznej.

*) Zmiana dokonywana w trybie art. 109 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze.

18. Szkolenie załogi.

Załączniki do planu ruchu

1. Struktura organizacyjna zakładu, z określeniem stanowisk osób kierownictwa i dozoru ruchu.
2. Mapa sytuacyjno-wysokościowa powierzchni, w skali zapewniającej czytelność przedstawianej treści, z oznaczeniem profili z otworami strzałowymi, naniesieniem granic zakładu i granic istniejących obszarów i terenów górniczych oraz lokalizacji obiektów wymagających szczególnej ochrony.

PLAN RUCHU LIKWIDOWANEGO (LIKWIDOWANEJ OZNACZONEJ CZĘŚCI)
PODZIEMNEGO ZAKŁADU GÓRNICZEGO

1. Podstawowe dane dotyczące przedsiębiorcy i zakładu górniczego:

- 1) nazwa i dane teleadresowe przedsiębiorcy i zakładu górniczego;*)
- 2) podstawowe wskaźniki charakteryzujące zakład górniczy – według wzoru nr 1.

2. Podstawowe obiekty, maszyny i urządzenia zakładu górniczego:

- 1) ogólny opis, charakterystyka i dane techniczne;
- 2) zestawienie danych technicznych i parametrów ruchu:
 - a) urządzeń wyciągowych w szybach i szybikach – według wzoru nr 2,
 - b) stacji wentylatorów głównych – według wzoru nr 3.

3. Zasilanie zakładu górniczego w energię elektryczną, parę wodną, sprężone powietrze, inne media energetyczne oraz wodę.

4. Charakterystyka terenu zakładu górniczego z określeniem obiektów budowlanych zakładu górniczego.

5. Zestawienie projektowanych robót budowlanych w zakresie rozbiórki obiektów budowlanych zakładu górniczego – według wzoru nr 4. Zestawienie obiektów budowlanych zakładu górniczego, nieprzeznaczonych do rozbiórki, dla których przewiduje się inne formy zagospodarowania i użytkowania – według wzoru nr 5.

6. Składy materiałów wybuchowych – typy składów, ich lokalizacja, ilość środków strzałowych, które mogą być przechowywane, oraz sposób przewietrzania.

7. Przewidywane zmiany charakteru i kolejności likwidacji podstawowych obiektów, maszyn i urządzeń zakładu górniczego.

8. Okres likwidacji zakładu górniczego, w tym: przewidywane terminy rozpoczęcia likwidacji zakładu górniczego, rozpoczęcia likwidacji podstawowych obiektów, maszyn i urządzeń zakładu górniczego, zakończenia eksploatacji i zakończenia likwidacji zakładu górniczego oraz terminy rozpoczęcia i zakończenia rekultywacji gruntów po działalności górniczej.

9. Opis robót górniczych związanych z likwidacją zakładu górniczego lub jego oznaczonej części. Opis partii złożeń lub pokładów, w których roboty te będą prowadzone – według wzoru nr 6.

10. Sposób likwidacji szybów i szybików oraz innych wyrobisk górniczych, mających połączenie z powierzchnią.

11. Sposób likwidacji wyrobisk niewymienionych w pkt 10, ze szczególnym uwzględnieniem przewidywanego zakresu zastosowania podsadzki, w tym:

- 1) zakres stosowania poszczególnych rodzajów podsadzki lub mieszanin doszczelniających;
- 2) stosowane technologie podsadzania lub doszczelniania, podstawowe parametry techniczne i eksploatacyjne instalacji oraz urządzeń do wytwarzania i transportu podsadzki oraz mieszanin doszczelniających, a także sposób odprowadzania i oczyszczania wody podsadzkowej;
- 3) zakres i częstotliwość monitorowania podsadzania lub doszczelniania rejonu.

12. Przewidywane do likwidacji wyrobiska udostępniające i wyrobiska przygotowawcze – według wzoru nr 7 – oraz wykaz i harmonogram likwidacji wyrobisk górniczych.

13. Roboty wiertnicze.

14. Sposób zagospodarowania kopaliny uzyskanej w trakcie robót likwidacyjnych.

15. Przedsięwzięcia chroniące sąsiednie złoża kopalin.

16. Przewietrzanie:

*) Zmiana dokonywana w trybie art. 109 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze.

1) sposoby regulacji i zabezpieczeń:

- a) grupowych i rejonowych prądów powietrza,
 - b) połączeń pomiędzy prądami powietrza doprowadzanymi od szybu wdechowego a odprowadzanymi do szybu wydechowego,
 - c) podsieci wentylacyjnych;
- 2) rejonu przewietrzane prądem powietrza sprowadzanym na upad, wyrobiska przewietrzane na upad, zastosowane środki bezpieczeństwa;
- 3) rejonu przewietrzane poniżej poziomu udostępnienia;
- 4) otwory równoznaczne podsieci wentylacyjnych oraz otwory równoznaczne dla optymalnej pracy wentylatorów głównego przewietrzania;
- 5) harmonogram niezbędnych robót związanych ze zmianami w sieci wentylacyjnej;
- 6) połączenia wentylacyjne z sąsiednimi zakładami górniczymi.

17. Zagrożenie metanowe: przewidywane kształtowanie się i sposoby usuwania zagrożenia w miarę postępu likwidacji, z uwzględnieniem odmetanowania, metanometrii automatycznej, a także wpływu zagrożenia na powierzchnię po likwidacji zakładu górniczego.

18. Zagrożenie tąpniętami: przewidywane kształtowanie się i sposoby usuwania zagrożenia w miarę postępu likwidacji.

19. Zagrożenie wyrzutami gazów i skał: przewidywane kształtowanie się i sposoby usuwania zagrożenia w miarę postępu likwidacji.

20. Zagrożenie wybuchem pyłu węglowego: przewidywane kształtowanie się i sposoby usuwania zagrożenia w miarę postępu likwidacji.

21. Zagrożenie pożarowe:

1) pożarami endogenicznymi:

- a) ocena zagrożenia pożarowego oraz profilaktyka,
 - b) zestawienie pól pożarowych z podaniem powierzchni w m², otamowanych zasobów w Mg oraz daty powstania pola,
 - c) plan likwidacji pól pożarowych;
- 2) metody zapobiegania pożarom egzogenicznym.

22. Zagrożenie wodne i warunki hydrogeologiczne:

1) charakterystyka zagrożenia wodnego;*)

- 2) zestawienie źródeł zagrożenia wodnego dla planowanych robót likwidacyjnych – według wzoru nr 8;
- 3) przewidywane kształtowanie się zagrożenia wodnego związanego z likwidacją zakładu górniczego lub jego oznaczonej części dla czynnych wyrobisk zakładu górniczego i sąsiednich zakładów górniczych oraz sposób ich zabezpieczenia;
- 4) wpływ zmian warunków hydrogeologicznych związanych z likwidacją na wody podziemne i powierzchniowe, w tym ujęcia wód wykorzystywanych do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia;
- 5) planowany sposób kontroli zmian warunków hydrogeologicznych w górotworze w trakcie prowadzenia likwidacji i po jej zakończeniu.

23. Zagrożenie substancjami promieniotwórczymi: przewidywane kształtowanie się stanu zagrożenia substancjami promieniotwórczymi.

24. Zagrożenie klimatyczne: przewidywane kształtowanie się i sposoby usuwania zagrożenia w miarę postępu likwidacji.

25. Technika robót strzałowych:

- 1) metody wykonywania robót strzałowych;
- 2) organizacja służby strzałowej.

26. Ochrona środowiska. Zamierzenia w zakresie ograniczenia i usuwania ujemnych wpływów działalności zakładu górniczego.

W szczególności uwzględnia się:

- 1) opis zagospodarowania powierzchni w granicach terenu górniczego;
- 2) opis obiektów lub obszarów, dla których wyznaczono filar ochronny;
- 3) zabezpieczenia wyrobisk górniczych udostępniających złoże z powierzchni;
- 4) kierunki i sposób rekultywacji gruntów po działalności górniczej;
- 5) określenie kategorii przydatności terenu do zabudowy po zakończeniu działalności górniczej;
- 6) sposób ochrony wód podziemnych i powierzchniowych, w tym ujęć wód wykorzystywanych do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia;
- 7) wpływ likwidacji zakładu górniczego na środowisko oraz znajdujące się na powierzchni obiekty i urządzenia;
- 8) sposób przeciwdziałania zmianom stosunków wodnych na powierzchni po zatopieniu wyrobisk zakładu górniczego i podniesieniu poziomu wód gruntowych, z uwzględnieniem metod i środków zapobiegających powstawaniu zalewisk i podtopień terenów powierzchni;
- 9) sposób zabezpieczenia obiektów, urządzeń lub wyrobisk stanowiących zabytki archeologiczne i inne zabytki;
- 10) sposób zabezpieczenia przed niekontrolowaną emisją gazów kopalnianych;
- 11) zasady postępowania z odpadami oraz masami ziemnymi lub skalnymi powstałymi w związku z likwidacją zakładu górniczego lub jego oznaczonej części;
- 12) gospodarkę wodno-ściekową – według wzoru nr 9, a także ogólne zamierzenia w tym zakresie w związku z likwidacją zakładu górniczego lub jego oznaczonej części.

27. Czynniki szkodliwe dla zdrowia w środowisku pracy. Miejsca i źródła ich występowania. Profilaktyka.

28. Organizacja opieki lekarskiej, w tym udzielanie pierwszej pomocy przedmedycznej.

29. Szkolenie załogi.

Załączniki do planu ruchu

1. Struktura organizacyjna zakładu górniczego, z określeniem stanowisk osób kierownictwa i dozoru ruchu.

2. Harmonogram likwidacji zakładu górniczego lub jego oznaczonej części.

3. Mapa sytuacyjno-wysokościowa powierzchni w granicach terenu górniczego, sporządzona w skali nie mniejszej niż 1 : 5 000, a w uzasadnionych przypadkach w skali 1 : 10 000, przedstawiająca sytuację i zagospodarowanie powierzchni w granicach terenu górniczego, z naniesieniem:

- 1) granic obszaru i terenu górniczego oraz granic zakładu górniczego, przedstawionych zgodnie z Polskimi Normami dotyczącymi map górniczych, z zaznaczeniem granic podziału terytorialnego kraju;
- 2) obszarów i terenów górniczych, których granice zostały wyznaczone w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru i terenu górniczego;
- 3) obiektów budowlanych zakładu górniczego;
- 4) wyrobisk mających połączenia z powierzchnią;
- 5) obszarów płytkiej eksploatacji górniczej;
- 6) miejsc występowania deformacji nieciągłych;
- 7) niecek bezodpływowych;
- 8) kategorii wpływów dokonanej eksploatacji górniczej;
- 9) obniżeń sumarycznych (całkowitych);
- 10) kategorii przydatności terenu do zabudowy po zakończeniu działalności górniczej.

4. Mapy wyrobisk górniczych, sporządzone w skali nie mniejszej niż 1 : 5 000, z naniesieniem:

- 1) planowanych robót górniczych w związku z likwidacją zakładu górniczego lub jego oznaczonej części;
- 2) granic części złoże w danym obszarze górniczym, eksploatowanego przez inny zakład górniczy;
- 3) pól pożarowych, tam pożarowych oraz tam bezpieczeństwa;
- 4) źródeł zagrożenia wodnego, kierunków spływu wód, progów przelewowych z sąsiednimi zakładami górniczymi, filarów bezpieczeństwa oraz tam wodnych;
- 5) granic zaliczenia przestrzeni do poszczególnych stopni zagrożenia wodnego;*)
- 6) krawędzi pozostawionych części pokładów wyżej i niżej leżących, które mogą mieć wpływ na roboty likwidacyjne;
- 7) głównych, grupowych i rejonowych prądów powietrza;
- 8) granic zaliczenia przestrzeni do poszczególnych kategorii zagrożenia metanowego;*)
- 9) granic zaliczenia przestrzeni do poszczególnych stopni zagrożenia klimatycznego;*)
- 10) granic zaliczenia przestrzeni do poszczególnych stopni zagrożenia tąpniętami;*)
- 11) lokalizacji źródeł promieniowania jonizującego: naturalnego i sztucznego;
- 12) granic obszarów górniczych, które zostały wyznaczone w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru górniczego;
- 13) granic filarów ochronnych oraz filarów bezpieczeństwa;
- 14) wyrobisk przewidzianych do likwidacji z wykorzystaniem odpadów.

5. Przekroje geologiczne rejonów, w których są planowane górnicze roboty likwidacyjne, oraz połączenia hydrauliczne z sąsiednimi zakładami górniczymi.

6. Schemat ideowy sieci rurociągów odmetanowania z uwzględnieniem stacji odmetanowania.

7. Schematy ideowe rurociągów podszadzkowych oraz schematy instalacji służących do wykorzystywania w wyrobiskach górniczych odpadów oraz mas ziemnych lub skalnych powstałych w związku z wydobywaniem kopalin ze złóż wraz z ich przerabianiem.

8. Schematy ideowe zasilania zakładu górniczego w energię elektryczną, parę wodną, sprężone powietrze, inne media energetyczne oraz wodę.

9. Schematy ideowe układów głównego odwadniania.

10. Schematy ideowe układów przewozu i jazdy ludzi w wyrobiskach poziomych oraz pochyłych o nachyleniu do 45°.

11. Schemat ideowy centralnych lub grupowych urządzeń klimatyzacyjnych.

12. Schematy ideowe układów rurociągów przeciwpożarowych oraz głównych rurociągów w szybach, z zaznaczeniem głównych i rezerwowych zbiorników wodnych.

13. Książka obudowy obejmująca rysunki stosowanej w okresie obowiązywania planu ruchu obudowy dla wyrobisk górniczych.

14. Inwentaryzacja gruntów zakładu górniczego wymagających rekultywacji oraz przewidywany kierunek, sposób i terminy rozpoczęcia i zakończenia rekultywacji – według wzoru nr 10.

Likwidowany zakład górniczy

PODSTAWOWE WSKAŹNIKI CHARAKTERYZUJĄCE ZAKŁAD GÓRNICZY

Lp.	Wyszczególnienie	Jednostka	Wielkość, ilość	Uwagi
1	2	3	4	5
1.	Obszar górniczy	km ²		nazwa obszaru
2.	Teren górniczy	km ²		nazwa terenu
3.	Udokumentowane złoża lub pokłady	szt.		
4.	Czas trwania ruchu likwidowanego zakładu górniczego	lata		
5.	Szyby wydobywcze	szt.		
6.	Szyby pomocnicze	szt.		
7.	Szyby wentylacyjne	szt.		
8.	Szyby z jazdą ludzi	szt.		
9.	Sztolnie wentylacyjne (upadowe)	szt.		
10.	Główne poziomy wydobywcze	nazwa, głębokość		
11.	Pozostałe poziomy	nazwa, głębokość		
12.	Wielkość dopływu wody	m ³ /min		
13.	Pompownie:			
	– głównego odwadniania	liczba, poziom		
	– pomocnicze	liczba, poziom		
14.	Stacja geofizyki górniczej:			
	– seismologiczna	liczba kanałów		
	– seismoakustyczna	liczba geofonów		
15.	Stacja odmetanowania	lokalizacja		
16.	Dyspozytornie systemów dyspozytorskich ruchu w odniesieniu do:			
	– systemu łączności	liczba numerów		
	– systemu alarmowania	liczba numerów		
	– systemu kontroli stanu zagrożeń (gazometria)	liczba kanałów pomiarowych		
17.	Centrale systemu ogólnozakładowej łączności telefonicznej	pojemność centrali		

ZESTAWIENIE DANYCH TECHNICZNYCH I PARAMETRÓW RUCHU URZĄDZEŃ WYCIĄGOWYCH W SZYBACH I SZYBIKACH

[illegible]

ZESTAWIENIE DANYCH TECHNICZNYCH I PARAMETRÓW RUCHU STACJI WENTYLATORÓW GŁÓWNYCH

[illegible]

Likwidowany zakład górniczy

**ZESTAWIENIE PROJEKTOWANYCH ROBÓT BUDOWLANYCH W ZAKRESIE ROZBIÓRKI
OBIEKTÓW BUDOWLANYCH ZAKŁADU GÓRNICZEGO**

Lp.	Nazwa obiektu budowlanego	Lokalizacja	Informacje dotyczące dokumentacji technicznej (data i znak zatwierdzenia)	Data i znak zgłoszenia robót właściwemu organowi, zgodnie z art. 31 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. — Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409, z późn. zm.)	Data i znak pozwolenia właściwego organu administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego w dziedzinie górnictwa	Planowane wykonanie			Uwagi
						Stan wyjściowy	W okresie obowiązywania planu ruchu	Termin realizacji (miesiąc, rok)	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Zestawienie opracowuje się z podziałem na 2 części:

- A – roboty kontynuowane lub przewidziane do prowadzenia w okresie obowiązywania planu ruchu, na które zakład górniczy posiada pozwolenie właściwego organu administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego w dziedzinie górnictwa;
- B – roboty przewidziane do prowadzenia lub rozpoczęcia w okresie obowiązywania planu ruchu, które będą mogły być prowadzone po uprzednim uzyskaniu pozwolenia właściwego organu administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego w dziedzinie górnictwa.

Likwidowany zakład górniczy

**ZESTAWIENIE OBIEKTÓW BUDOWLANYCH ZAKŁADU GÓRNICZEGO,
NIEPRZEZNACZONYCH DO ROZBIÓRKI, DLA KTÓRYCH PRZEWIDUJE SIĘ INNE FORMY
ZAGOSPODAROWANIA I UŻYTKOWANIA**

Lp.	Nazwa obiektu budowlanego	Lokalizacja	Przewidywane formy zagospodarowania i użytkowania obiektu	Uwagi
1	2	3	4	5

Likwidowany zakład górniczy

**OPIS PARTII ZŁOŻA LUB POKŁADÓW, W KTÓRYCH BĘDĄ PROWADZONE ROBOTY GÓRNICZE
ZWIĄZANE Z LIKWIDACJĄ ZAKŁADU GÓRNICZEGO LUB JEGO OZNACZONEJ CZĘŚCI,
OCHRONĄ SĄSIEDNICH ZŁOŻ KOPALIN ORAZ WYROBISK SĄSIEDNICH
ZAKŁADÓW GÓRNICZYCH**

1.	Złoże lub pokład, nr załącznika (mapy)	
2.	Lokalizacja złoża, pokładu lub partii pokładu	
3.	Sposób udostępnienia	
4.	Nachylenie złoża lub pokładu	
5.	Grubość pokładu lub sposób zalegania złoża	
6.	Warunki hydrogeologiczne, w tym przewidywany naturalny dopływ wody	
7.	Warunki stropowe i spągowe	
8.	Uskoki i zaburzenia geologiczne	
9.	Zagrożenia naturalne	
10.	Opis planowanych robót górniczych	
11.	Uwagi	

Tabelę sporządza się w układzie poziomym albo pionowym (od strony lewej do prawej).

Likwidowany zakład górniczy

**PRZEWIDYWANE DO LIKWIDACJI WYROBISKA UDOSTĘPNIAJĄCE
I WYROBISKA PRZYGOTOWAWCZE**

Lp.	Nr załącznika (mapy)	Nazwa wrobiska	Dotychczasowe przeznaczenie wrobiska	Do likwidacji – w okresie obowiązywania planu ruchu (mb)	Rodzaj obudowy	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7

Likwidowany zakład górniczy

**ZESTAWIENIE ŹRÓDEŁ ZAGROŻENIA WODNEGO
DLA PLANOWANYCH ROBÓT LIKWIDACYJNYCH**

Lp.	Numer załącznika (mapy)	Oznaczenie źródła zagrożenia wodnego	Charakterystyka źródła zagrożenia wodnego	Roboty prowadzone w zagrożeniu	Środki zabezpieczające lub sposób likwidacji
1	2	3	4	5	6

Likwidowany zakład górniczy

GOSPODARKA WODNO-ŚCIEKOWA

Lp.	Wskaźnik (m ³ /d)
1.	Dopływ wody, w tym:
2.	— woda słodka
3.	— woda zasolona
4.	Zrzut wody niewykorzystanej
5.	Woda zagospodarowana na:
6.	— cele przemysłowe pod powierzchnią
7.	— cele przemysłowe na powierzchni
8.	— cele socjalne związane z ruchem zakładu górniczego
9.	— cele własne pozaruchowe
10.	— sprzedaż
11.	Zrzut ścieków po wykorzystaniu wody
12.	Zrzut wody wykorzystanej i niewykorzystanej, w tym:
13.	— do wód powierzchniowych
14.	— do ziemi lub górotworu
15.	— do kanalizacji

Uwagi:

- 1) dane liczbowe w zaokrągleniu do liczb całkowitych
- 2) występujące zależności:
 $1 = 2 + 3$
 $1 = 4 + 5$
 $5 = 6 + 7 + 8 + 9 + 10$
 $12 = 4 + 11$
 $5 \geq 11$
- 3) dane średnioroczne

Likwidowany zakład górniczy

**INWENTARYZACJA GRUNTÓW ZAKŁADU GÓRNICZEGO WYMAGAJĄCYCH
REKULTYWACJI ORAZ PRZEWIDYWANY KIERUNEK, SPOSÓB I TERMINY
ROZPOCZĘCIA I ZAKOŃCZENIA REKULTYWACJI**

Numer ewidencyjny działki	Powierzchnia gruntów wymagających rekultywacji [ha]	Rekultywacja			Uwagi
		Kierunek, sposób	Termin		
			rozpoczęcia	zakończenia	
1	2	4	5	6	7

PLAN RUCHU LIKWIDOWANEGO (LIKWIDOWANEJ OZNACZONEJ CZĘŚCI) ODKRYWKOWEGO ZAKŁADU GÓRNICZEGO

1. Podstawowe dane dotyczące przedsiębiorcy i zakładu górniczego:

- 1) nazwa i dane teleadresowe przedsiębiorcy i zakładu górniczego;*)
- 2) podstawowe wskaźniki charakteryzujące zakład górniczy – według wzoru nr 1.

2. Okres likwidacji zakładu górniczego, w tym: terminy rozpoczęcia likwidacji zakładu górniczego, rozpoczęcia likwidacji podstawowych obiektów i urządzeń zakładu górniczego, zakończenia eksploatacji i zakończenia likwidacji zakładu górniczego oraz terminy rozpoczęcia i zakończenia rekultywacji gruntów po działalności górniczej.

3. Opis terenu górniczego oraz jego zagospodarowania, z określeniem obiektów budowlanych zakładu górniczego, a także jego zmiany w okresie obowiązywania planu ruchu, wraz z opisem obiektów lub obszarów, dla których wyznaczono filar ochronny.

4. Charakterystyka geologiczna i hydrogeologiczna złoża. Zmiany warunków hydrogeologicznych przewidywane podczas likwidacji, z uwzględnieniem wpływów na sąsiednie zakłady górnicze oraz na warunki hydrogeologiczne wód podziemnych i powierzchniowych, w tym ujęć wód wykorzystywanych do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia.

5. Opis planowanych sposobów ochrony sąsiednich złóż kopalin. Zestawienie zasobów kopaliny głównej i kopalin towarzyszących według dodatku do dokumentacji geologicznej rozliczającego zasoby złoża kopaliny lub według operatu ewidencyjnego zasobów złoża kopaliny – według wzoru nr 2.

6. Opis sposobu likwidacji lub zabezpieczenia wyrobisk górniczych i zwałowisk, a w przypadku wykorzystania odpadów do likwidacji – także zakres i częstotliwość monitoringu wód. Opis robót górniczych związanych z likwidacją zakładu górniczego.

7. Organizacja robót strzałowych, stosowane metody strzelania w zakładzie górniczym, dostawa środków strzałowych, przewidywany maksymalny zasięg zagrożeń rozrzutem odłamków skalnych, działanie udarowej fali powietrza, drgań sejsmicznych, rozmieszczenie schronów strzałowych.

Składy materiałów wybuchowych – typ składów, lokalizacja, ilość środków strzałowych, które mogą być przechowywane, opis stref zagrożenia.

8. Zagrożenia naturalne:

- 1) zagrożenie osuwiskowe:
 - a) charakterystyka zagrożenia,*)
 - b) profilaktyka;
- 2) zagrożenie obrywaniem się skał:
 - a) charakterystyka zagrożenia,
 - b) profilaktyka;
- 3) zagrożenie wodne:
 - a) charakterystyka zagrożenia,*)
 - b) opis źródeł zagrożenia, z uwzględnieniem wód opadowych oraz wód powodziowych,
 - c) profilaktyka;
- 4) inne zagrożenia naturalne.

9. Zagrożenie pożarowe i jego charakterystyka.

10. Zamknięte źródła promieniowania jonizującego: naturalnego i sztucznego, ich wielkości oraz miejsca występowania.

11. Rodzaje maszyn i urządzeń urabiających, ładujących i zwałujących.

*) Zmiana dokonywana w trybie art. 109 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze.

12. Organizacja i sposób zabezpieczenia zakładu górniczego w przypadku czasowego wstrzymania likwidacji.

13. Zasilanie zakładu górniczego w energię elektryczną, parę wodną, sprężone powietrze, inne media energetyczne oraz wodę. Zasilanie rezerwowe. Oświetlenie wyrobisk.

14. Opis transportu wewnątrzzakładowego – przewozu oponowego, urządzeń odstawy, innych systemów transportu z powołaniem się na regulaminy transportu.

15. Ochrona środowiska. Zamierzenia w zakresie ograniczania i usuwania ujemnych wpływów działalności górniczej, w szczególności obejmujące:

- 1) profilaktykę górniczą i budowlaną oraz usuwanie szkód wyrządzonych ruchem zakładu górniczego;
- 2) rekultywację gruntów po działalności górniczej;
- 3) sposób przeciwdziałania zmianom stosunków wodnych;
- 4) gospodarkę odpadami oraz masami ziemnymi lub skalnymi powstałymi w związku z prowadzoną likwidacją zakładu górniczego;
- 5) gospodarkę wodno-ściekową, środki techniczne, ochronę oraz oczyszczanie i wykorzystanie wód;
- 6) ochronę powietrza przed zanieczyszczeniem (urządzenia i środki ochrony powietrza, zamierzenia w zakresie ograniczenia emisji substancji wprowadzanych do powietrza w sposób zorganizowany i niezorganizowany);
- 7) ochronę przed hałasem i wibracjami (urządzenia ochronne, zamierzenia w zakresie ograniczenia hałasu i wibracji przenikających do środowiska).

Opis wpływu likwidacji zakładu górniczego na środowisko oraz obiekty i urządzenia na powierzchni. Zestawienie obiektów zakładu górniczego oraz obiektów przewidzianych do likwidacji – według wzoru nr 3.

16. Opis przedsięwzięć związanych z ochroną wyrobisk sąsiednich zakładów górniczych.

17. Sposób zabezpieczenia lub likwidacji urządzeń technicznych, urządzeń transportowych oraz zasilania zakładu górniczego w energię elektryczną, parę wodną, sprężone powietrze, inne media energetyczne oraz wodę.

18. Zestawienie projektowanych robót budowlanych w zakresie rozbiórki obiektów budowlanych zakładu górniczego – według wzoru nr 4. Zestawienie obiektów budowlanych zakładu górniczego, nieprzeznaczonych do rozbiórki, dla których przewiduje się inne formy zagospodarowania i użytkowania – według wzoru 5.

19. Czynniki szkodliwe dla zdrowia w środowisku pracy. Miejsca i źródła ich występowania. Profilaktyka.

20. Organizacja opieki lekarskiej, w tym udzielanie pierwszej pomocy przedmedycznej.

21. Szkolenie załogi.

Załączniki do planu ruchu

1. Struktura organizacyjna zakładu górniczego, z określeniem stanowisk osób kierownictwa i dozoru ruchu. W przypadku wydobywania kopaliny w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej schemat organizacyjny uwzględnia również załogę urządzenia stałego lub ruchomego.

2. Harmonogram likwidacji zakładu górniczego.

3. Inwentaryzacja gruntów przekształconych w wyniku prowadzenia ruchu zakładu górniczego oraz przewidywany kierunek, sposób i terminy rozpoczęcia i zakończenia rekultywacji – według wzoru nr 6.

4. Mapa sytuacyjno-wysokościowa powierzchni w granicach terenu górniczego, sporządzona w skali, w jakiej są sporządzane mapy wyrobisk górniczych, z naniesieniem:

- 1) robót likwidacyjnych i rekultywacyjnych;
- 2) zwałowisk nadkładu i składowisk urobku;
- 3) przewidywanych zmian w odniesieniu do obiektów budowlanych zakładu górniczego w okresie obowiązywania planu ruchu;

- 4) zwałowisk odpadów wydobywczych i mas ziemnych lub skalnych;
- 5) obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych;
- 6) zasięgu drgań sejsmicznych, uderowej fali powietrza i rozrzutu odłamków skalnych, z równoczesnym oznaczeniem elementów zabezpieczenia strefy rozrzutu odłamków w czasie strzelania, w szczególności posterunków zabezpieczających, zapór, schronów oraz tablic ostrzegawczych;
- 7) granic obszaru i terenu górniczego oraz granic zakładu górniczego, przedstawionych zgodnie z Polskimi Normami dotyczącymi map górniczych, z zaznaczeniem granic podziału terytorialnego kraju;
- 8) granic obszarów i terenów górniczych, które zostały wyznaczone w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru i terenu górniczego;
- 9) obszarów chronionych;
- 10) obiektów budowlanych zakładu górniczego;
- 11) stref zagrożenia od składu materiałów wybuchowych.

Jeżeli skład materiałów wybuchowych jest zlokalizowany poza obszarem górniczym, jego usytuowanie oraz strefy zagrożenia w miarę potrzeby przedstawia się na odrębnej mapie.

5. Mapa wyrobisk górniczych, sporządzona w skali nie mniejszej niż 1 : 5 000, przedstawiająca sytuację w granicach obszaru górniczego, z naniesieniem:

- 1) granic udokumentowania złoża;
- 2) granic zasobów przemysłowych i nieprzemysłowych;
- 3) granic filarów ochronnych;
- 4) granic obszarów górniczych, które zostały wyznaczone w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru górniczego;
- 5) zakresu planowanych na poszczególnych poziomach robót górniczych związanych z likwidacją zakładu górniczego.

6. Charakterystyczne przekroje geologiczne złoża, w skali map wyrobisk górniczych, z zaznaczeniem granic udokumentowania złoża oraz granic zasobów przemysłowych i nieprzemysłowych.

7. Charakterystyczne profile wyrobisk górniczych, zwałowisk i składowisk, z uwzględnieniem minimalnych szerokości poziomów i półek, maksymalnych wysokości i kątów nachylenia skarp wyrobisk, zwałowisk i składowisk urobku i wyrobów oraz kątów generalnych zboczy, a także dopuszczalnych szerokości pasów ochronnych.

8. Schematy ideowe zasilania zakładu górniczego w energię elektryczną, parę wodną, sprężone powietrze, inne media energetyczne oraz wodę.

9. Schematy ideowe oraz planowane zmiany, w odniesieniu do:

- 1) urządzeń głównego odwadniania;
- 2) stałego transportu wewnątrzzakładowego i głównej odstawy.

Dodatkowe załączniki ujmowane w planie ruchu zakładu górniczego wydobywającego kopaliny w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej:

10. Mapa batymetryczna dna morskiego, w nawiązaniu do linii brzegowej, z naniesieniem:

- 1) granic udokumentowania złoża;
- 2) granic obszaru i terenu górniczego;
- 3) rejonów wydobywania kopaliny.

11. Plan zwalczania rozlewów olejowych na morzu, a także likwidacji zagrożeń dla środowiska, skoordynowany z Krajowym Planem Zwalczania Zagrożeń i Zanieczyszczeń Środowiska Morskiego oraz uzgodniony z właściwym terytorialnie organem administracji morskiej oraz Morską Służbą Poszukiwania i Ratownictwa.

Likwidowany zakład górniczy

Nazwa złoża

PODSTAWOWE WSKAŹNIKI CHARAKTERYZUJĄCE ZAKŁAD GÓRNICZY

Lp.	Wyszczególnienie	Jednostka	Ilość	Uwagi
1.	Okres obowiązywania koncesji	lata lub rok		
2.	Obszar górniczy	km ²		nazwa obszaru
3.	Teren górniczy	km ²		nazwa terenu
4.	Nazwa kopaliny głównej			
5.	Nazwa kopaliny towarzyszącej			
6.	Ilość zasobów bilansowych kopaliny głównej	Mg lub m ³		
7.	Ilość zasobów bilansowych kopaliny towarzyszących	Mg lub m ³		
8.	Grubość nadkładu od-do	m		
9.	Mięszczość złoża od-do	m		
10.	Ilość zdjętego nadkładu	m ³		masy ziemne i skalne
11.	Dopuszczalne kąty nachylenia ociosów lub skarp stałych i roboczych	stopnie		
12.	Wymagany generalny kąt zboczy stałych	stopnie		
13.	Ilość poziomów na zwałowisku wewnętrznym	szt.		
14.	Ilość poziomów na zwałowisku zewnętrznym	szt.		
15.	Wymagany generalny kąt nachylenia zboczy poszczególnych zwałowisk	stopnie		
16.	Ilość ogółem: odpadów oraz mas ziemnych lub skalnych usuwanymi albo przemieszczanych w związku z likwidacją zakładu górniczego	Mg lub m ³		
17.	Wielkość dopływu wód	m ³ /h		
18.	Mineralizacja wód	mg/l		
19.	Sumaryczna ilość wód odprowadzanych do cieków powierzchniowych, w tym:	m ³ /h		
	– z wyrobisk,	m ³ /h		
	– z odwadniania zwałów	m ³ /h		
20.	Zagrożenia naturalne			zależnie od rodzaju kopaliny

Likwidowany zakład górniczy

ZESTAWIENIE ZASOBÓW KOPALINY GŁÓWNEJ I KOPALIN TOWARZYSZĄCYCH WEDŁUG
DODATKU DO DOKUMENTACJI GEOLOGICZNEJ ROZLICZAJĄCEGO ZASOBY ZŁOŻA
KOPALINY LUB WEDŁUG OPERATU EWIDENCYJNEGO ZASOBÓW ZŁOŻA KOPALINY

Stan na dzień

Złoże	Wyrobisko odkrywkowe	Nazwa kopaliny	Zasoby w tys. Mg lub m ³					
			geologiczne	bilansowe	pozabilansowe	przemysłowe	nieprzemysłowe	uwagi
1	2	3	4	5	6	7	8	9

Likwidowany zakład górniczy

***ZESTAWIENIE OBIEKTÓW ZAKŁADU GÓRNICZEGO
ORAZ OBIEKTÓW PRZEWIDZIANYCH DO LIKWIDACJI***

Lp.	Nazwa obiektu (urządzenia)	Lokalizacja	Dane dotyczące dokumentacji technicznej (data i znak zatwierdzenia)	Data i znak pozwolenia	Planowane wykonanie (likwidacja) (miesiąc, rok)			Uwagi
					Stan wyjściowy	W okresie obowiązywania planu ruchu	Termin realizacji	
1	2	3	4	5	6	7	8	9

Likwidowany zakład górniczy

**ZESTAWIENIE PROJEKTOWANYCH ROBÓT BUDOWLANYCH
W ZAKRESIE ROZBIÓRKI OBIEKTÓW BUDOWLANYCH ZAKŁADU GÓRNICZEGO**

Lp.	Nazwa obiektu budowlanego	Lokalizacja	Informacje dotyczące dokumentacji technicznej (data i znak zatwierdzenia)	Data i znak zgłoszenia robót właściwemu organowi, zgodnie z art. 31 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. — Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409, z późn. zm.)	Data i znak pozwolenia właściwego organu administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego w dziedzinie górnictwa	Planowane wykonanie			Uwagi
						Stan wyjściowy	W okresie obowiązywania planu ruchu	Termin realizacji (miesiąc, rok)	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Zestawienie opracowuje się z podziałem na 2 części:

- A – roboty kontynuowane lub przewidziane do prowadzenia w okresie obowiązywania planu ruchu, na które zakład górniczy posiada pozwolenie właściwego organu administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego w dziedzinie górnictwa;
- B – roboty przewidziane do prowadzenia lub rozpoczęcia w okresie obowiązywania planu ruchu, które będą mogły być prowadzone po uprzednim uzyskaniu pozwolenia właściwego organu administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego w dziedzinie górnictwa.

Likwidowany zakład górniczy

**ZESTAWIENIE OBIEKTÓW BUDOWLANYCH ZAKŁADU GÓRNICZEGO,
NIEPRZEZNACZONYCH DO ROZBIÓRKI, DLA KTÓRYCH PRZEWIDUJE SIĘ INNE FORMY
ZAGOSPODAROWANIA I UŻYTKOWANIA**

Lp.	Nazwa obiektu budowlanego	Lokalizacja	Przewidywane formy zagospodarowania i użytkowania obiektu	Uwagi
1	2	3	4	5

Likwidowany zakład górniczy

**INWENTARYZACJA GRUNTÓW PRZEKSZTAŁCONYCH W WYNIKU PROWADZENIA
RUCHU ZAKŁADU GÓRNICZEGO ORAZ PRZEWIDYWANY KIERUNEK, SPOSÓB I
TERMINY ROZPOCZĘCIA I ZAKOŃCZENIA REKULTYWACJI**

Numer ewidencyjny działki	Powierzchnia gruntów przekształconych w wyniku prowadzenia ruchu zakładu górniczego [ha]		Rekultywacja			Uwagi
	Ogółem	Wymagających rekultywacji	Kierunek, sposób	Termin		
				rozpoczęcia	zakończenia	
1	2	3	4	5	6	7

PLAN RUCHU LIKWIDOWANEGO (LIKWIDOWANEJ OZNACZONEJ CZĘŚCI)
ZAKŁADU GÓRNICZEGO WYDOBYWAJĄCEGO KOPALINY OTWORAMI WIERTNICZYMI

1. Podstawowe dane dotyczące przedsiębiorcy i zakładu górniczego:

- 1) nazwa i dane teleadresowe przedsiębiorcy i zakładu górniczego;*)
- 2) podstawowe wskaźniki charakteryzujące zakład górniczy – według wzoru nr 1.

2. Przedmiot działalności zakładu górniczego.

3. Sposoby łączności zakładu górniczego, jego obiektów terenowych oraz jednostek terenowych.

4. Podstawowe dane geologiczne i hydrogeologiczne likwidowanego złoża po zakończeniu eksploatacji.

5. Opis obszaru i terenu górniczego. Charakterystyka obiektów budowlanych likwidowanego zakładu górniczego. Opis obiektów lub obszarów, dla których wyznaczono filar ochronny.

6. Zestawienie projektowanych robót budowlanych w obiektach budowlanych zakładu górniczego – według wzoru nr 2. Harmonogram robót. Opis obiektów niepodlegających likwidacji oraz sposób ich zabezpieczenia.

7. Zagrożenia naturalne, techniczne i środowiskowe, ich charakterystyka i profilaktyka. Opis stref pożarowych, stref zagrożenia wybuchem oraz miejsc i pomieszczeń zagrożonych powstaniem atmosfery niebezpiecznej do oddychania.

8. Podstawowe dane techniczne urządzeń stosowanych do likwidacji zakładu górniczego, w szczególności urządzeń wiertniczych, związanych z likwidacją odwiertów.

9. Podstawowe dane techniczne urządzeń do wykonywania zabiegów, w szczególności agregatów cementacyjnych, kompresorów oraz pomp.

10. Podstawowe dane techniczne urządzeń energetycznych, w szczególności agregatów prądotwórczych, transformatorów oraz kotłów parowych.

11. Zasilanie zakładu górniczego, jego obiektów terenowych oraz jednostek terenowych w energię elektryczną, parę wodną, sprężone powietrze, inne media energetyczne oraz wodę.

12. Szczegółowe dane identyfikujące odwiert, w tym dane lokalizacyjne odwiertu.

13. Zakres, sposób i harmonogram projektowanych likwidacji odwiertów oraz komór eksploatacyjnych.

14. Harmonogram robót likwidacyjnych.

1315. Gospodarka wodno-ściekowa i odpadami oraz ogólne zamierzenia w tym zakresie w związku z likwidacją zakładu górniczego.

16. Monitoring zmian ciśnienia w zlikwidowanych komorach eksploatacyjnych, sposoby likwidacji zapadlisk w obrębie wpływów eksploatacji.

17. Opis planowanych sposobów ochrony sąsiednich złóż kopalin. Przewidywane skutki likwidacji zakładu górniczego dla środowiska, z uwzględnieniem wód podziemnych i powierzchniowych oraz stateczności powierzchni. Przedsięwzięcia chroniące wyrobiska sąsiednich zakładów górniczych.

18. Przewidywane środki, w tym organizacyjne i techniczne, niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa pracy i bezpieczeństwa powszechnego oraz ochrony poszczególnych złóż kopalin i innych elementów środowiska, jeżeli w granicach obszaru górniczego lub w rejonie objętym likwidacją są planowane bądź prowadzone roboty związane z poszukiwaniem lub rozpoznawaniem złóż kopalin lub wód podziemnych albo jeżeli obszary górnicze sąsiadują ze sobą.

19. Ochrona środowiska, ze szczególnym uwzględnieniem zamierzeń w zakresie:

- 1) ochrony powierzchni;
- 2) rekultywacji gruntów po działalności górniczej;

*) Zmiana dokonywana w trybie art. 109 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze.

- 3) gospodarki odpadami;
- 4) gospodarki wodno-ściekowej, ochrony wód podziemnych i powierzchniowych;
- 5) ochrony powietrza przed zanieczyszczeniem (urządzenia ochrony powietrza, zamierzenia w zakresie ograniczenia emisji substancji wprowadzanych do powietrza w sposób zorganizowany i niezorganizowany);
- 6) ochrony przed hałasem i wibracjami przenikającymi do środowiska (urządzenia ochronne, zamierzenia w zakresie ograniczenia hałasu i wibracji przenikających do środowiska);
- 7) przechowywania substancji toksycznych oraz źródeł promieniowania jonizującego: naturalnego i sztucznego.

20. Czynniki szkodliwe dla zdrowia w środowisku pracy. Miejsca i źródła ich występowania. Profilaktyka.

21. Organizacja opieki lekarskiej, w tym udzielanie pierwszej pomocy przedmedycznej.

22. Szkolenie załogi.

Plan ruchu likwidowanego zakładu górniczego prowadzącego działalność w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej obejmuje zagadnienia ujęte w pkt 1–15, 18, 19 ppkt 1 i 3–7 oraz pkt 20–22, a dodatkowo obejmuje zagadnienia ujęte w pkt 23–34.

23. Charakterystyka urządzenia stałego lub ruchomego, z którego będą prowadzone roboty likwidacyjne, w szczególności:

- 1) rodzaj i typ;
- 2) podstawowe wyposażenie;
- 3) podstawowe parametry techniczne.

24. Charakterystyka innych stosowanych urządzeń, w szczególności:

- 1) rodzaj;
- 2) podstawowe wyposażenie;
- 3) podstawowe parametry techniczne.

25. Dane dotyczące powiązań pomiędzy urządzeniem stałym lub ruchomym a innymi stosowanymi urządzeniami, urządzeniami likwidowanego (likwidowanej części zakładu górniczego) i odwiertami.

26. Opis wyposażenia nautycznego – oznakowania optycznego, systemów sygnalizacji optycznej i akustycznej.

27. Zasady współdziałania z załogą urządzenia stałego lub ruchomego, z którego będą wykonywane roboty likwidacyjne, w tym współdziałanie w zakresie ratownictwa górniczego i morskiego. Organizacja ratownictwa załogi w przypadku konieczności opuszczania urządzenia stałego lub ruchomego oraz system alarmowy i rodzaj wyposażenia ratunkowego.

28. Opis transportu ludzi, sprzętu i materiałów.

29. Głębokość morza w miejscu lokalizacji odwiertu oraz warunki posadowienia urządzenia stałego lub kotwiczenia urządzenia ruchomego, z którego będą prowadzone roboty likwidacyjne.

30. Opis stanu środowiska morskiego (wody, dna morskiego, bentosu) prowadzony przed rozpoczęciem oraz w trakcie ruchu zakładu górniczego.

31. Opis ograniczeń wynikających z charakteru środowiska morskiego i warunków meteorologicznych, które mogą wpływać na bezpieczeństwo likwidacji, a także ustaleń dotyczących identyfikacji ryzyka wynikającego z charakteru dna morskiego i z zagrożeń istniejących w środowisku morskim, takich jak rurociągi i zakotwiczenie urządzeń ruchomych lub statków.

32. Rzeczoznawca do spraw ruchu zakładu górniczego wydaje opinię, czy rozwiązania techniczne i organizacyjne zastosowane w ramach profilaktyki zagrożeń, o których mowa w pkt 7, są odpowiednie, w szczególności czy zastosowane zabezpieczenia i systemy sterowania nimi w sposób odpowiedni zabezpieczają odwiert przed zagrożeniami.

33. Podsumowanie udziału pracowników w przygotowaniu dokumentu bezpieczeństwa w zakresie charakterystyki zagrożeń występujących w zakładzie górniczym.

34. Informacja o sposobie uwzględnienia decyzji organu nadzoru górniczego nakazującej dokonanie zmian w planie ruchu zakładu górniczego w trybie, określonym w art. 108 ust. 10d ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze.

Załączniki do planu ruchu

1. Struktura organizacyjna zakładu górniczego, z określeniem stanowisk osób kierownictwa oraz dozoru ruchu. W przypadku likwidacji odwiertów w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej struktura organizacyjna uwzględnia również załogę urządzenia stałego lub ruchomego, odpowiadając etatyzacji statków.

2. Mapa sytuacyjno-wysokościowa powierzchni w granicach terenu górniczego, sporządzona w skali nie mniejszej niż 1 : 25 000, z naniesieniem:

- 1) granic udokumentowania złoża;
- 2) granic obszaru i terenu górniczego oraz granic zakładu górniczego, przedstawionych zgodnie z Polskimi Normami dotyczącymi map górniczych, z zaznaczeniem granic podziału terytorialnego kraju;
- 3) granic obszarów i terenów górniczych, które zostały wyznaczone w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru i terenu górniczego;
- 4) lokalizacji odwiertów oraz rurociągów związanych z eksploatacją kopaliny;
- 5) wyrobisk mających połączenia z powierzchnią terenu;
- 6) niecek bezodpływowych i kategorii przydatności terenu do zabudowy po zakończeniu działalności górniczej;
- 7) obszarów zasilania – w przypadku likwidowanych zakładów górniczych wydobywających wody lecznicze, wody termalne lub solanki;
- 8) obszarów chronionych, w tym obszarów ochrony oraz stref ochronnych;
- 9) granic obszarów górniczych, które zostały wyznaczone w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru górniczego;
- 10) granic filarów ochronnych.

3. Mapa terenu zakładu górniczego, sporządzona w skali nie mniejszej niż 1 : 2 000, z naniesieniem:

- 1) granic zakładu górniczego oraz obiektów budowlanych zakładu górniczego;
- 2) stref zagrożenia wybuchem i zagrożenia pożarowego;
- 3) lokalizacji odwiertów oraz rurociągów związanych z eksploatacją kopaliny.

4. Wykaz obiektów nieobjętych likwidacją zakładu górniczego.

5. Schematy ideowe zasilania zakładu górniczego, jego obiektów terenowych oraz jednostek terenowych w energię elektryczną, parę wodną, sprężone powietrze, inne media energetyczne oraz wodę.

6. Inwentaryzacja gruntów przekształconych w wyniku prowadzenia ruchu zakładu górniczego oraz przewidywany kierunek, sposób i terminy rozpoczęcia i zakończenia rekultywacji – według wzoru nr 3.

Do planu ruchu likwidowanego zakładu górniczego wydobywającego kopaliny stałe otworami wiertniczymi dodatkowo są załączane:

7. Mapy wyrobisk górniczych w skali nie mniejszej niż 1 : 5 000, z naniesieniem:

- 1) pól eksploatacyjnych, rejonów i kierunków eksploatacji istniejących odwiertów;
- 2) granic filarów ochronnych;
- 3) zasięgu wpływów dokonanej eksploatacji;
- 4) stref zagrożeń;
- 5) dróg dojazdowych do odwiertów (rejonów);
- 6) rurociągów technologicznych, z podaniem zdolności przesyłowych, oraz zbiorników, z podaniem zdolności magazynowych.

8. Schematy konstrukcji i uzbrojenia odwiertów – napowierzchniowe i wglębne.

W planie ruchu likwidowanego zakładu górniczego wydobywającego kopaliny ciekłe lub gazowe otworami wiertniczymi w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej pomija się załączniki nr 2, 3 i 6. Do tego planu ruchu są załączane:

9. Mapa batymetryczna dna morskiego w skali nie mniejszej niż 1 : 25 000, z naniesieniem:

- 1) granic udokumentowania złoża;
- 2) granic obszaru i terenu górniczego;
- 3) lokalizacji odwiertów;
- 4) rurociągów i instalacji podwodnych.

10. Strefy zagrożenia pożarowego i zagrożenia wybuchem, naniesione na planie części urządzenia stałego lub ruchomego, z której będą wykonywane prace likwidacyjne.

11. Plan zwalczania rozlewów olejowych i likwidacji zagrożeń dla środowiska, skoordynowany z Krajowym Planem Zwalczania Zagrożeń i Zanieczyszczeń Środowiska Morskiego, uzgodniony z właściwym terytorialnie organem administracji morskiej oraz Morską Służbą Poszukiwania i Ratownictwa.

12. Opis systemu zarządzania bezpieczeństwem i środowiskiem.

13. Opis systemu niezależnej weryfikacji.

Likwidowany zakład górniczy

PODSTAWOWE WSKAŹNIKI CHARAKTERYZUJĄCE ZAKŁAD GÓRNICZY

Lp.	Zasadnicze wskaźniki	Jednostka	Wielkość, ilość	Uwagi
1	2	3	4	5
1.	Obszar górniczy	km ²		nazwa obszaru
2.	Teren górniczy	km ²		nazwa terenu
3.	Nazwa kopaliny głównej			
4.	Nazwa kopaliny towarzyszącej			
5.	Czas trwania ruchu zakładu górniczego	lata		

Likwidowany zakład górniczy

**ZESTAWIENIE PROJEKTOWANYCH ROBÓT BUDOWLANYCH
W OBIEKTACH BUDOWLANYCH ZAKŁADU GÓRNICZEGO**

Lp.	Nazwa obiektu budowlanego	Lokalizacja	Informacje dotyczące dokumentacji technicznej (data i znak zatwierdzenia)	Data i znak zgłoszenia robót właściwemu organowi, zgodnie z art. 31 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. — Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409, z późn. zm.)	Data i znak pozwolenia właściwego organu administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego w dziedzinie górnictwa	Planowane wykonanie			Uwagi
						Stan wyjściowy	W okresie obowiązywania planu ruchu	Termin realizacji (miesiąc, rok)	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Zestawienie opracowuje się z podziałem na 2 części:

- A – roboty kontynuowane lub przewidziane do prowadzenia w okresie obowiązywania planu ruchu, na które zakład górniczy posiada pozwolenie właściwego organu administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego w dziedzinie górnictwa;
- B – roboty przewidziane do prowadzenia lub rozpoczęcia w okresie obowiązywania planu ruchu, które będą mogły być prowadzone po uprzednim uzyskaniu pozwolenia właściwego organu administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego w dziedzinie górnictwa.

Likwidowany zakład górniczy

**INWENTARYZACJA GRUNTÓW PRZEKSZTAŁCONYCH W WYNIKU PROWADZENIA
RUCHU
ZAKŁADU GÓRNICZEGO ORAZ PRZEWIDYWANY KIERUNEK, SPOSÓB I TERMINY
ROZPOCZĘCIA I ZAKOŃCZENIA REKULTYWACJI**

Numer ewidencyjny działki	Powierzchnia gruntów przekształconych w wyniku prowadzenia ruchu zakładu górniczego [ha]		Rekultywacja			Uwagi
	Ogółem	Wymagających rekultywacji	Kierunek, sposób	Termin		
				rozpoczęcia	zakończenia	
1	2	3	4	5	6	7

PLAN RUCHU LIKWIDOWANEGO (LIKWIDOWANEJ OZNACZONEJ CZĘŚCI) ZAKŁADU
GÓRNICZEGO PROWADZĄCEGO METODĄ PODZIEMNĄ: PODZIEMNE BEZZBIORNIKOWE
MAGAZYNOWANIE SUBSTANCJI LUB PODZIEMNE SKŁADOWANIE ODPADÓW

1. Podstawowe dane dotyczące przedsiębiorcy i zakładu górniczego:
 - 1) nazwa i dane teleadresowe przedsiębiorcy i zakładu górniczego;*)
 - 2) podstawowe wskaźniki charakteryzujące zakład górniczy – według wzoru nr 1.
2. Podstawowe obiekty, maszyny i urządzenia zakładu górniczego:
 - 1) ogólny opis, charakterystyka i dane techniczne;
 - 2) zestawienie danych technicznych i parametrów ruchu:
 - a) urządzeń wyciągowych w szybach i szybikach – według wzoru nr 2,
 - b) stacji wentylatorów głównych – według wzoru nr 3.
3. Charakterystyka magazynowanych substancji lub składowanych odpadów, obejmująca:
 - 1) rodzaj oraz pozycję klasyfikacyjną substancji lub odpadu;
 - 2) własności fizyczne i chemiczne odpadu.
4. Zasilanie zakładu górniczego w energię elektryczną, parę wodną, sprężone powietrze, inne media energetyczne oraz wodę.
5. Charakterystyka terenu zakładu górniczego z określeniem obiektów budowlanych zakładu górniczego.
6. Zestawienie projektowanych robót budowlanych w obiektach budowlanych zakładu górniczego – według wzoru nr 4.
7. Charakterystyka geologiczna, hydrogeologiczna i geologiczno-inżynierska górotworu w obszarze górniczym, którego granice wyznaczono dla magazynowania substancji lub składowania odpadów.
8. Okres likwidacji zakładu górniczego, w tym: przewidywane terminy rozpoczęcia likwidacji zakładu górniczego, rozpoczęcia likwidacji podstawowych obiektów, maszyn i urządzeń zakładu górniczego, zakończenia prowadzenia ruchu i zakończenia likwidacji zakładu górniczego oraz terminy rozpoczęcia i zakończenia rekultywacji gruntów po działalności górniczej.
9. Niezbędne prace adaptacyjne, uszczelnianie oraz ekranizacja górotworu.
10. Opis robót górniczych związanych z likwidacją zakładu górniczego lub jego oznaczonej części, w tym sposób zamknięcia oraz izolacji przestrzeni magazynu lub składowiska.
11. Sposób likwidacji szybów i szybików oraz innych wyrobisk górniczych, mających połączenie z powierzchnią.
12. Sposób likwidacji wyrobisk niewymienionych w pkt 11, ze szczególnym uwzględnieniem przewidywanego zakresu zastosowania podsadzki, w tym:
 - 1) zakres stosowania poszczególnych rodzajów podsadzki lub mieszanin doszczelniających;
 - 2) stosowane technologie podsadzania lub doszczelniania, podstawowe parametry techniczne i eksploatacyjne instalacji oraz urządzeń do wytwarzania i transportu podsadzki oraz mieszanin doszczelniających, a także sposób odprowadzania i oczyszczania wody podsadzkowej;
 - 3) zakres i częstotliwość monitorowania podsadzania lub doszczelniania rejonu.
13. Przewidywane do likwidacji wyrobiska górnicze – według wzoru nr 5, a także harmonogram likwidacji wyrobisk górniczych.
14. Opis zagospodarowania powierzchni w granicach terenu górniczego. Opis obiektów lub obszarów, dla których wyznaczono filar ochronny.
15. Wpływ działalności na środowisko oraz przedsięwzięcia podjęte w celu ochrony środowiska.

*) Zmiana dokonywana w trybie art. 109 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze.

16. Roboty wiertnicze dla celów technologicznych.

17. Przewietrzanie:

- 1) sposoby regulacji i zabezpieczeń:
 - a) grupowych i rejonowych prądów powietrza,
 - b) połączeń pomiędzy prądami powietrza doprowadzanymi od szybu wdechowego a odprowadzanymi do szybu wydechowego,
 - c) podsieci wentylacyjnych;
- 2) rejonu przewietrzane prądem powietrza sprowadzanym na upad, wyrobiska przewietrzane na upad, zastosowane środki bezpieczeństwa;
- 3) rejonu przewietrzane poniżej poziomu udostępnienia;
- 4) otwory równoznaczne podsieci wentylacyjnych oraz otwory równoznaczne dla optymalnej pracy wentylatorów głównego przewietrzania;
- 5) harmonogram niezbędnych robót związanych ze zmianami w sieci wentylacyjnej;
- 6) połączenia wentylacyjne z sąsiednimi zakładami górniczymi.

18. Zagrożenie metanowe:

- 1) charakterystyka zagrożenia metanowego;*)
- 2) metanonośność w pokładach lub ich częściach, a w odniesieniu do zakładów górniczych prowadzących działalność w wyrobiskach solnych – gazonośność złoża lub jego części;
- 3) metanowość bezwzględna zakładu górniczego;
- 4) monitorowanie oraz profilaktyka i usuwanie zagrożenia metanowego.

19. Zagrożenie wyrzutami gazów i skał:

- 1) charakterystyka zagrożenia wyrzutami gazów i skał;*)
- 2) rozpoznawanie zagrożenia i profilaktyka;
- 3) sposób wykonywania robót strzałowych.

20. Zagrożenie wybuchem pyłu węglowego:

- 1) charakterystyka zagrożenia wybuchem pyłu węglowego;*)
- 2) profilaktyka.

21. Zagrożenie pożarowe:

- 1) pożarami endogenicznymi: ocena zagrożenia pożarowego, rozpoznawanie i profilaktyka, zestawienie pól pożarowych;
- 2) pożarami egzogenicznymi: metody zapobiegania.

22. Zagrożenie tąpnięciami:

- 1) charakterystyka zagrożenia tąpnięciami;*)
- 2) monitorowanie oraz profilaktyka i usuwanie zagrożenia tąpnięciami.

23. Zagrożenie wodne i warunki hydrogeologiczne:

- 1) charakterystyka zagrożenia wodnego;*)
- 2) zestawienie źródeł zagrożenia wodnego – według wzoru nr 6;
- 3) przewidywane kształtowanie się zagrożenia wodnego związanego z magazynowaniem substancji lub składowaniem odpadów;
- 4) przewidywane kształtowanie się zagrożenia wodnego ze strony wód powodziowych dla zakładu górniczego, sposoby zabezpieczenia obiektów i wyrobisk górniczych przed skutkami powodzi.

24. Zagrożenie substancjami promieniotwórczymi:

- 1) charakterystyka zagrożenia substancjami promieniotwórczymi;*)
- 2) monitorowanie.

25. Ochrona środowiska. Zamierzenia w zakresie ograniczenia i usuwania ujemnych wpływów działalności zakładu górniczego.

W szczególności uwzględnia się:

- 1) zabezpieczenia wyrobisk górniczych udostępniających z powierzchni przestrzeń przeznaczoną do magazynowania lub składowania;
- 2) kierunki i sposób rekultywacji gruntów po działalności górniczej;
- 3) określenie kategorii przydatności terenu do zabudowy po zakończeniu działalności górniczej;
- 4) sposób ochrony wód podziemnych i powierzchniowych, w tym ujęć wód wykorzystywanych do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia;
- 5) wpływ likwidacji zakładu górniczego na środowisko oraz znajdujące się na powierzchni obiekty i urządzenia;
- 6) sposób przeciwdziałania zmianom stosunków wodnych na powierzchni w przypadku zatapiania wyrobisk zakładu górniczego lub podniesienia poziomu wód gruntowych;
- 7) sposób zabezpieczenia obiektów, urządzeń lub wyrobisk stanowiących zabytki archeologiczne i inne zabytki;
- 8) sposób zabezpieczenia przed niekontrolowaną emisją gazów kopalnianych;
- 9) gospodarkę wodno-ściekową – według wzoru nr 7, a także ogólne zamierzenia w tym zakresie w związku z likwidacją zakładu górniczego lub jego oznaczonej części;
- 10) monitoring środowiska w rejonie likwidowanego magazynu lub składowiska: zakres i częstotliwość oraz przewidywane działania zapobiegawcze w przypadku niekontrolowanego wydostawania się substancji lub odpadu z magazynu lub składowiska w trakcie jego likwidacji.

26. Czynniki szkodliwe dla zdrowia w środowisku pracy. Miejsca i źródła ich występowania. Profilaktyka.

27. Organizacja opieki lekarskiej, w tym udzielanie pierwszej pomocy przedmedycznej.

28. Szkolenie załogi.

Załączniki do planu ruchu

1. Struktura organizacyjna zakładu górniczego, z określeniem stanowisk osób kierownictwa i dozoru ruchu.

2. Harmonogram likwidacji zakładu górniczego lub jego oznaczonej części.

3. Mapa sytuacyjno-wysokościowa powierzchni w granicach terenu górniczego, sporządzona w skali nie mniejszej niż 1 : 5 000, w uzasadnionych przypadkach w skali 1 : 10 000, z naniesieniem:

- 1) granic obszaru i terenu górniczego oraz granic zakładu górniczego, przedstawionych zgodnie z Polskimi Normami dotyczącymi map górniczych, z zaznaczeniem granic podziału terytorialnego kraju;
- 2) granic obszarów i terenów górniczych, które zostały wyznaczone w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru i terenu górniczego;
- 3) obiektów budowlanych zakładu górniczego;
- 4) obrysu wyrobisk górniczych służących do magazynowania substancji lub składowania odpadów;
- 5) obrysu wyrobisk górniczych przewidzianych do likwidacji;
- 6) szybów oraz innych wyrobisk udostępniających magazyn lub składowisko z powierzchni;
- 7) ujęć wód podziemnych i powierzchniowych.

4. Mapa podstawowych przekrojów geologicznych przez rejon magazynu lub składowiska.

5. Mapy wyrobisk górniczych, sporządzone w skali nie mniejszej niż 1 : 5 000, z naniesieniem:

- 1) granic obszaru i terenu górniczego;
- 2) granic obszarów górniczych, które zostały wyznaczone w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru górniczego;
- 3) wyrobisk górniczych, w których magazynowano substancje lub składowano odpady;
- 4) pól pożarowych, tam pożarowych, tam bezpieczeństwa;

- 5) zbiorników wodnych, uskoków wodonośnych, filarów bezpieczeństwa dla zbiorników, otworów wiertniczych z oznaczeniem otworów niezlikwidowanych oraz tam wodnych;
 - 6) głównych, grupowych i rejonowych prądów powietrza;
 - 7) granic zaliczenia przestrzeni do poszczególnych stopni zagrożenia wodnego;*)
 - 8) granic zaliczenia przestrzeni do poszczególnych kategorii zagrożenia metanowego;*)
 - 9) granic filarów ochronnych oraz filarów bezpieczeństwa.
6. Schematy ideowe rurociągów podsadzkowych oraz instalacji służących do likwidacji wyrobisk górniczych.
7. Schematy ideowe zasilania zakładu górniczego w energię elektryczną, parę wodną, sprężone powietrze, inne media energetyczne oraz wodę.
8. Schemat ideowy układu głównego odwadniania.
9. Schematy ideowe układów rurociągów przeciwpożarowych oraz głównych rurociągów w szybach.
10. Książka obudowy obejmująca rysunki stosowanej w okresie obowiązywania planu ruchu obudowy dla wyrobisk górniczych.

Zakłady górnicze prowadzące metodą podziemną: podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji lub podziemne składowanie odpadów

Likwidowany zakład górniczy

PODSTAWOWE WSKAŹNIKI CHARAKTERYZUJĄCE ZAKŁAD GÓRNICZY

Lp.	Wyszczególnienie	Jednostka	Wielkość, ilość	Uwagi
1	2	3	4	5
1.	Obszar górniczy	km ²		nazwa obszaru
2.	Teren górniczy	km ²		nazwa terenu
3.	Pojemność magazynu lub składowiska	m ³		
4.	Ilość zmagazynowanej substancji lub składowanego odpadu	m ³		
5.	Data zakończenia likwidacji zakładu górniczego			
6.	Szyby wentylacyjne	szt.		
7.	Szyby z jazdą ludzi	szt.		
8.	Sztolnie wentylacyjne (upadowe)	szt.		
9.	Poziomy	nazwa, głębokość		
10.	Wielkość dopływu wody	m ³ /min		
11.	Pompownie:			
	– głównego odwadniania	liczba, poziom		
	– pomocnicze	liczba, poziom		
12.	Centrala dyspozytorska	liczba łącz		
13.	Centrala metanometryczna	liczba czujników		

Likwidowany zakład górniczy

ZESTAWIENIE DANYCH TECHNICZNYCH I PARAMETRÓW RUCHU URZĄDZEŃ WYCIĄGOWYCH W SZYBACH I SZYBIKACH

[illegible]

Likwidowany zakład górniczy

[illegible]

Zakłady górnicze prowadzące metodą podziemną: podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji lub podziemne składowanie odpadów

Likwidowany zakład górniczy

**ZESTAWIENIE PROJEKTOWANYCH ROBÓT BUDOWLANYCH
W OBIEKTACH BUDOWLANYCH ZAKŁADU GÓRNICZEGO**

Lp.	Nazwa obiektu budowlanego	Lokalizacja	Informacje dotyczące dokumentacji technicznej (data i znak zatwierdzenia)	Data i znak zgłoszenia robót właściwemu organowi, zgodnie z art. 31 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. — Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409, z późn. zm.)	Data i znak pozwolenia właściwego organu administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego w dziedzinie górnictwa	Planowane wykonanie			Uwagi
						Stan wyjściowy	W okresie obowiązywania planu ruchu	Termin realizacji (miesiąc, rok)	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Zestawienie opracowuje się z podziałem na 2 części:

- A – roboty kontynuowane lub przewidziane do prowadzenia w okresie obowiązywania planu ruchu, na które zakład górniczy posiada pozwolenie właściwego organu administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego w dziedzinie górnictwa;
- B – roboty przewidziane do prowadzenia lub rozpoczęcia w okresie obowiązywania planu ruchu, które będą mogły być prowadzone po uprzednim uzyskaniu pozwolenia właściwego organu administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego w dziedzinie górnictwa.

Zakłady górnicze prowadzące metodą podziemną: podziemne bezzbiornikowe
magazynowanie substancji lub podziemne składowanie odpadów

Likwidowany zakład górniczy

PRZEWIDYWANE DO LIKWIDACJI WYROBISKA GÓRNICZE

Lp.	Nr załącznika (mapy)	Nazwa wrobiska	Dotychczasowe przeznaczenie wrobiska	Do likwidacji – w okresie obowiązywania planu ruchu (mb)	Rodzaj obudowy	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7

Zakłady górnicze prowadzące metodą podziemną: podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji lub podziemne składowanie odpadów

Likwidowany zakład górniczy

ZESTAWIENIE ŹRÓDEŁ ZAGROŻENIA WODNEGO

Lp.	Numer załącznika (mapy)	Oznaczenie źródła zagrożenia wodnego	Charakterystyka źródła zagrożenia wodnego	Roboty prowadzone w zagrożeniu	Środki zabezpieczające lub sposób likwidacji
1	2	3	4	5	6

Zakłady górnicze prowadzące metodą podziemną: podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji lub podziemne składowanie odpadów

Likwidowany zakład górniczy

GOSPODARKA WODNO-ŚCIEKOWA

Lp.	Wskaźnik (m ³ /d)
1.	Dopływ wody, w tym:
2.	— woda słodka
3.	— woda zasolona
4.	Zrzut wody niewykorzystanej
5.	Woda zagospodarowana na:
6.	— cele przemysłowe pod powierzchnią
7.	— cele przemysłowe na powierzchni
8.	— cele socjalne związane z ruchem zakładu górniczego
9.	— cele własne pozaruchowe
10.	— sprzedaż
11.	Zrzut ścieków po wykorzystaniu wody
12.	Zrzut wody wykorzystanej i niewykorzystanej, w tym:
13.	— do wód powierzchniowych
14.	— do ziemi lub górotworu
15.	— do kanalizacji

Uwagi:

- 1) dane liczbowe w zaokrągleniu do liczb całkowitych
- 2) występujące zależności:
 $1 = 2 + 3$
 $1 = 4 + 5$
 $5 = 6 + 7 + 8 + 9 + 10$
 $12 = 4 + 11$
 $5 \geq 11$
- 3) dane średnioroczne

PLAN RUCHU LIKWIDOWANEGO (LIKWIDOWANEJ OZNACZONEJ CZĘŚCI) ZAKŁADU
GÓRNICZEGO PROWADZĄCEGO METODĄ OTWOROWĄ: PODZIEMNE BEZZBIORNIKOWE
MAGAZYNOWANIE SUBSTANCJI LUB PODZIEMNE SKŁADOWANIE ODPADÓW

1. Podstawowe dane dotyczące przedsiębiorcy i zakładu górniczego:

- 1) nazwa i dane teleadresowe przedsiębiorcy i zakładu górniczego;*)
- 2) podstawowe wskaźniki charakteryzujące zakład górniczy – według wzoru nr 1.

2. Przedmiot działalności zakładu górniczego.

3. Sposoby łączności zakładu górniczego, jego obiektów terenowych oraz jednostek terenowych.

4. Podstawowe dane geologiczne i hydrogeologiczne.

5. Opis obszaru i terenu górniczego. Charakterystyka obiektów budowlanych zakładu górniczego. Opis obiektów lub obszarów, dla których wyznaczono filar ochronny.

6. Zestawienie projektowanych robót budowlanych w obiektach budowlanych zakładu górniczego – według wzoru nr 2. Harmonogram robót. Opis obiektów niepodlegających likwidacji oraz sposób ich zabezpieczenia.

7. Podstawowe dane techniczne urządzeń stosowanych do likwidacji zakładu górniczego, w szczególności urządzeń wiertniczych, związanych z likwidacją odwiertów.

8. Podstawowe dane techniczne urządzeń do wykonywania zabiegów, w szczególności agregatów cementacyjnych, kompresorów oraz pomp.

9. Podstawowe dane techniczne urządzeń energetycznych, w szczególności agregatów prądotwórczych, transformatorów oraz kotłów parowych.

10. Zasilanie zakładu górniczego, jego obiektów terenowych oraz jednostek terenowych w energię elektryczną, parę wodną, sprężone powietrze, inne media energetyczne oraz wodę.

11. Zakres projektowanych likwidacji odwiertów oraz komór, w których magazynowano substancje lub składowano odpady.

12. Harmonogram robót likwidacyjnych.

13. Opis stref pożarowych i stref zagrożenia wybuchem.

14. Gospodarka wodno-ściekowa i ogólne zamierzenia w tym zakresie w związku z likwidacją zakładu górniczego.

15. Przewidywane skutki likwidacji zakładu górniczego dla środowiska, z uwzględnieniem wód podziemnych i powierzchniowych oraz stateczności powierzchni. Przedsięwzięcia chroniące wyrobiska sąsiednich zakładów górniczych.

16. Monitoring zmian ciśnienia w zlikwidowanych komorach, w których magazynowano substancje lub składowano odpady, oraz sposoby likwidacji zapadlisk w obrębie wpływów działalności górniczej.

17. Przewidywane środki, w tym organizacyjne i techniczne, niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa pracy i bezpieczeństwa powszechnego oraz ochrony poszczególnych złóż kopalin i innych elementów środowiska, jeżeli w granicach obszaru górniczego lub w rejonie objętym likwidacją są planowane bądź prowadzone roboty związane z poszukiwaniem lub rozpoznawaniem złóż kopalin lub wód podziemnych albo jeżeli obszary górnicze sąsiadują ze sobą.

18. Ochrona środowiska, ze szczególnym uwzględnieniem zamierzeń w zakresie:

- 1) ochrony powierzchni;
- 2) rekultywacji gruntów po działalności górniczej;
- 3) gospodarki odpadami;

*) Zmiana dokonywana w trybie art. 109 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze.

- 4) gospodarki wodno-ściekowej, ochrony wód podziemnych i powierzchniowych;
- 5) ochrony powietrza przed zanieczyszczeniem (urządzenia ochrony powietrza, zamierzenia w zakresie ograniczenia emisji substancji wprowadzanych do powietrza w sposób zorganizowany i niezorganizowany);
- 6) ochrony przed hałasem i wibracjami przenikającymi do środowiska (urządzenia ochronne, zamierzenia w zakresie ograniczenia hałasu i wibracji przenikających do środowiska);
- 7) przechowywania substancji toksycznych oraz źródeł promieniowania jonizującego: naturalnego i sztucznego.

19. Czynniki szkodliwe dla zdrowia w środowisku pracy. Miejsca i źródła ich występowania. Profilaktyka.

20. Organizacja opieki lekarskiej, w tym udzielanie pierwszej pomocy przedmedycznej.

21. Szkolenie załogi.

Załączniki do planu ruchu

1. Struktura organizacyjna zakładu górniczego, z określeniem stanowisk osób kierownictwa oraz dozoru ruchu.

2. Mapa sytuacyjno-wysokościowa powierzchni w granicach terenu górniczego, sporządzona w skali nie mniejszej niż 1 : 25 000, z naniesieniem:

- 1) granic obszaru i terenu górniczego oraz granic zakładu górniczego, przedstawionych zgodnie z Polskimi Normami dotyczącymi map górniczych, z zaznaczeniem granic podziału terytorialnego kraju;
- 2) granic obszarów i terenów górniczych, które zostały wyznaczone w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru i terenu górniczego;
- 3) granic magazynu substancji lub składowiska odpadów;
- 4) lokalizacji odwiertów i rurociągów technologicznych;
- 5) stref zasilania i stref ochronnych dla wód;
- 6) wyrobisk mających połączenia z powierzchnią terenu;
- 7) niecek bezodpływowych;
- 8) kategorii przydatności terenu do zabudowy po zakończeniu działalności górniczej.

3. Wykaz obiektów nieobjętych likwidacją zakładu górniczego.

4. Wykaz odwiertów z podaniem ich przeznaczenia i głębokości oraz interwałów udostępnienia horyzontów magazynowych i składowych.

5. Mapa pola magazynowego lub składowego, sporządzona na podkładzie mapy sytuacyjno-wysokościowej w skali nie mniejszej niż 1 : 5 000, z naniesieniem:

- 1) rejonów prowadzonej działalności;
- 2) obiektów budowlanych zakładu górniczego;
- 3) granic filarów ochronnych;
- 4) stref zagrożenia pożarowego i zagrożenia wybuchem;
- 5) dróg dojazdowych do odwiertów;
- 6) rurociągów technologicznych.

6. Schematy konstrukcji i uzbrojenia odwiertów – napowierzchniowe i wgłębne.

7. Schematy ideowe zasilania zakładu górniczego w energię elektryczną, parę wodną, sprężone powietrze, inne media energetyczne oraz wodę.

8. Inwentaryzacja gruntów przekształconych w wyniku prowadzenia ruchu zakładu górniczego oraz przewidywany kierunek, sposób i termin rozpoczęcia i zakończenia rekultywacji – według wzoru nr 3.

Wzór nr 1

Zakłady górnicze prowadzące metodą otworową: podziemne bezzbiornikowe
magazynowanie substancji lub podziemne składowanie odpadów

Likwidowany zakład górniczy

PODSTAWOWE WSKAŹNIKI CHARAKTERYZUJĄCE ZAKŁAD GÓRNICZY

Lp.	Wyszczególnienie	Jednostka	Wielkość, ilość	Uwagi
1	2	3	4	5
1.	Obszar górniczy	km ²		nazwa obszaru
2.	Teren górniczy	km ²		nazwa terenu
3.	Pojemność magazynu lub składowiska	m ³		
4.	Wypełnienie magazynu lub składowiska	m ³		
5.	Czas trwania ruchu zakładu górniczego	lata		

Zakłady górnicze prowadzące metodą otworową: podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji lub podziemne składowanie odpadów

Likwidowany zakład górniczy

**ZESTAWIENIE PROJEKTOWANYCH ROBÓT BUDOWLANYCH
W OBIEKTACH BUDOWLANYCH ZAKŁADU GÓRNICZEGO**

Lp.	Nazwa obiektu budowlanego	Lokalizacja	Informacje dotyczące dokumentacji technicznej (data i znak zatwierdzenia)	Data i znak zgłoszenia robót właściwemu organowi, zgodnie z art. 31 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. — Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409, z późn. zm.)	Data i znak pozwolenia właściwego organu administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego w dziedzinie górnictwa	Planowane wykonanie			Uwagi
						Stan wyjściowy	W okresie obowiązywania planu ruchu	Termin realizacji (miesiąc, rok)	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Zestawienie opracowuje się z podziałem na 2 części:

- A – roboty kontynuowane lub przewidziane do prowadzenia w okresie obowiązywania planu ruchu, na które zakład górniczy posiada pozwolenie właściwego organu administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego w dziedzinie górnictwa;
- B – roboty przewidziane do prowadzenia lub rozpoczęcia w okresie obowiązywania planu ruchu, które będą mogły być prowadzone po uprzednim uzyskaniu pozwolenia właściwego organu administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego w dziedzinie górnictwa.

Zakłady górnicze prowadzące metodą otworową: podziemne bezzbiornikowe
magazynowanie substancji lub podziemne składowanie odpadów

Likwidowany zakład górniczy

**INWENTARYZACJA GRUNTÓW PRZEKSZTAŁCONYCH W WYNIKU PROWADZENIA
RUCHU
ZAKŁADU GÓRNICZEGO ORAZ PRZEWIDYWANY KIERUNEK, SPOSÓB I TERMINY
ROZPOCZĘCIA I ZAKOŃCZENIA REKULTYWACJI**

Numer ewidencyjny działki	Powierzchnia gruntów przekształconych w wyniku prowadzenia ruchu zakładu górniczego [ha]		Rekultywacja			Uwagi
	Ogółem	Wymagających rekultywacji	Kierunek sposób	Termin		
				rozpoczęcia	zakończenia	
1	2	3	4	5	6	7

PLAN RUCHU LIKWIDOWANEGO ALBO LIKWIDOWANEJ OZNACZONEJ CZĘŚCI ZAKŁADU GÓRNICZEGO PROWADZĄCEGO PODZIEMNE SKŁADOWANIE DWUTLENKU WĘGLA

1. Podstawowe dane dotyczące przedsiębiorcy i zakładu górniczego:

- 1) nazwa i dane teleadresowe przedsiębiorcy i zakładu górniczego, w tym sposoby łączności zakładu górniczego, jego obiektów terenowych oraz jednostek terenowych;*)
- 2) podstawowe wskaźniki charakteryzujące zakład górniczy – według wzoru nr 1.

2. Przedmiot działalności zakładu górniczego.

3. Charakterystyka oraz podstawowe własności fizykochemiczne dwutlenku węgla, zatłoczonego do podziemnego składowiska dwutlenku węgla.

4. Aktualne i przewidywane warunki geologiczne, hydrogeologiczne i geologiczno-inżynierskie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla. Warunki izolacji składowiska. Niezbędne prace adaptacyjne i uzupełniające, uszczelnianie górotworu.

5. Opis obszaru i terenu górniczego. Charakterystyka obiektów budowlanych zakładu górniczego.

6. Zestawienie projektowanych robót budowlanych w obiektach budowlanych zakładu górniczego – według wzoru nr 2. Harmonogram robót. Opis obiektów niepodlegających likwidacji oraz sposób ich zabezpieczenia.

7. Zagrożenia naturalne, techniczne i środowiskowe, ich charakterystyka i profilaktyka. Opis stref pożarowych, stref zagrożenia wybuchem oraz miejsc i pomieszczeń zagrożonych powstaniem atmosfery niezdanej do oddychania.

8. Podstawowe dane techniczne urządzeń stosowanych do likwidacji zakładu górniczego, w szczególności urządzeń wiertniczych, związanych z likwidacją odwiertów.

9. Podstawowe dane techniczne urządzeń do wykonywania zabiegów związanych z likwidacją lub zabezpieczeniem składowiska, w szczególności agregatów cementacyjnych, kompresorów oraz pomp.

10. Podstawowe dane techniczne urządzeń energetycznych, w szczególności agregatów prądotwórczych, transformatorów oraz kotłów parowych. Opis urządzeń niepodlegających likwidacji oraz sposób ich zabezpieczenia.

11. Zasilanie zakładu górniczego, jego obiektów terenowych oraz jednostek terenowych w energię elektryczną, parę wodną, sprężone powietrze, inne media energetyczne oraz wodę.

12. Szczegółowe dane identyfikujące otwór wiertniczy lub odwiert, w tym dane lokalizacyjne otworu wiertniczego lub odwiertu.

13. Zakres, sposób i harmonogram projektowanych likwidacji otworów wiertniczych lub odwiertów. Wykaz odwiertów niepodlegających likwidacji oraz sposób ich zabezpieczenia.

14. Harmonogram robót likwidacyjnych.

15. Opis przedsięwzięć, które będą podejmowane w związku z zamknięciem i po zamknięciu podziemnego składowiska dwutlenku węgla, ze szczególnym uwzględnieniem ich uwarunkowań technicznych.

16. Ocena zgodności zachowania się dwutlenku węgla zatłoczonego do podziemnego składowiska dwutlenku węgla z jego zachowaniem modelowym, określonym w dokumentacji geologicznej.

17. Charakterystyka szczelności zamykanego podziemnego składowiska dwutlenku węgla i likwidowanej instalacji zatłaczającej oraz instalacji służącej do prowadzenia monitoringu.

*) Zmiana dokonywana w trybie art. 109 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze.

18. Opis monitoringu kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla po zamknięciu podziemnego składowiska dwutlenku węgla (przez okres nie krótszy niż 20 lat) z podaniem środków technicznych i organizacyjnych, w tym monitoringu zmian ciśnienia w strukturach zamkniętego składowiska, w których składowano dwutlenek węgla.

19. Program działań naprawczych w przypadku wydostania się dwutlenku węgla poza składowisko oraz kompleks podziemnego składowania dwutlenku węgla, po jego zamknięciu.

20. Działania naprawcze w przypadku wystąpienia wycieków dwutlenku węgla oraz wydostania się dwutlenku węgla poza kompleks podziemnego składowania dwutlenku węgla, w tym dotyczące naprawienia lub usunięcia nieprawidłowości w składowisku dwutlenku węgla albo w kompleksie podziemnego składowania dwutlenku węgla oraz zatrzymania wycieku dwutlenku węgla.

21. Przewidywane skutki likwidacji zakładu górniczego dla środowiska, z uwzględnieniem wód podziemnych i powierzchniowych. Przedsięwzięcia chroniące wyrobiska sąsiednich zakładów górniczych.

22. Przewidywane środki, w tym organizacyjne i techniczne, niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa pracy i bezpieczeństwa powszechnego oraz ochrony poszczególnych złóż kopalin i innych elementów środowiska, jeżeli w granicach obszaru górniczego lub w rejonie objętym likwidacją są planowane bądź prowadzone roboty związane z poszukiwaniem lub rozpoznawaniem złóż kopalin lub wód podziemnych albo jeżeli obszary górnicze sąsiadują ze sobą.

23. Przedsięwzięcia dla zapewnienia warunków korzystania ze środowiska, ze szczególnym uwzględnieniem zamierzeń w zakresie:

- 1) ochrony powierzchni;
- 2) rekultywacji gruntów po działalności górniczej;
- 3) gospodarki odpadami;
- 4) gospodarki wodno-ściekowej, ochrony wód podziemnych i powierzchniowych (z uwzględnieniem stref ochronnych);
- 5) ochrony powietrza przed zanieczyszczeniem (urządzenia ochrony powietrza, zamierzenia w zakresie ograniczenia emisji substancji wprowadzanych do powietrza w sposób zorganizowany i niezorganizowany);
- 6) ochrony przed hałasem i wibracjami przenikającymi do środowiska (urządzenia ochronne, zamierzenia w zakresie ograniczenia hałasu i wibracji);
- 7) przechowywania substancji toksycznych oraz źródeł promieniowania jonizującego: naturalnego i sztucznego;
- 8) oceny ryzyka wycieku składowanego dwutlenku węgla oraz ryzyka związanego z bezpieczeństwem długoterminowego składowania dwutlenku węgla.

24. Czynniki szkodliwe dla zdrowia w środowisku pracy. Miejsca i źródła ich występowania. Profilaktyka.

25. Organizacja opieki lekarskiej, w tym udzielanie pierwszej pomocy przedmedycznej.

26. Szkolenie załogi.

27. Opis i harmonogram działań do wykonania po likwidacji obiektów zakładu górniczego, niezbędnych do przekazania odpowiedzialności za zamknięte podziemne składowisko dwutlenku węgla Krajowemu Administratorowi Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla.

Plan ruchu likwidowanego albo likwidowanej oznaczonej części zakładu górniczego prowadzącego podziemne składowanie dwutlenku węgla w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej nie obejmuje zagadnień ujętych w pkt 23 ppkt 1 i 2, a dodatkowo obejmuje zagadnienia ujęte w pkt 28–37:

28. Charakterystyka urządzenia stałego lub ruchomego, z którego będą prowadzone roboty likwidacyjne, w szczególności:

- 1) rodzaj;
- 2) podstawowe wyposażenie;

3) podstawowe parametry techniczne.

31. Charakterystyka innych stosowanych urządzeń, w szczególności:

- 1) rodzaj;
- 2) podstawowe wyposażenie;
- 3) podstawowe parametry techniczne.

32. Dane dotyczące powiązań pomiędzy urządzeniem stałym lub ruchomym a innymi stosowanymi urządzeniami, urządzeniami likwidowanego (likwidowanej części) zakładu górniczego i odwiertami.

33. Opis wyposażenia nautycznego – oznakowania optycznego, systemów sygnalizacji optycznej i akustycznej.

34. Zasady współdziałania z załogą urządzenia stałego lub ruchomego, w tym współdziałanie w zakresie ratownictwa górniczego i morskiego. Organizacja ratownictwa załogi w przypadku konieczności opuszczenia urządzenia stałego lub ruchomego oraz system alarmowy i rodzaj wyposażenia ratunkowego.

34. Opis transportu ludzi, sprzętu i materiałów.

36. Głębokość morza w miejscu lokalizacji otworu wiertniczego lub odwiertu oraz warunki posadowienia urządzenia stałego lub kotwiczenia urządzenia ruchomego.

37. Opis stanu środowiska morskiego (wody, dna morskiego, bentosu) prowadzony przed rozpoczęciem oraz w trakcie ruchu zakładu górniczego.

38. Opis ograniczeń wynikających z charakteru środowiska morskiego i warunków meteorologicznych, które mogą wpływać na bezpieczeństwo składowania, a także ustaleń dotyczących identyfikacji ryzyka wynikającego z charakteru dna morskiego i z zagrożeń istniejących w środowisku morskim, takich jak rurociągi i zakotwiczenie urządzeń ruchomych lub statków.

39. Informacje na temat programu prac związanych z obsługą i wykorzystaniem odwiertem, w tym o okresie jego funkcjonowania, szczegółach i weryfikacji zabezpieczeń przed utratą kontroli nad odwiertem (głowice eksploatacyjne sprzęt, płyny wiertnicze i uszczelnienie kolumn rur okładzinowych) oraz kontroli kierunku wiercenia, a także informacje na temat ograniczeń dotyczących bezpieczeństwa działań, zgodnie z zarządzaniem ryzykiem.

Załączniki do planu ruchu

1. Struktura organizacyjna zakładu górniczego, z określeniem stanowisk osób kierownictwa oraz dozoru ruchu.

2. Mapa sytuacyjno-wysokościowa powierzchni w granicach terenu górniczego, sporządzona w skali nie mniejszej niż 1 : 25 000, z naniesieniem:

- 1) granic obszaru i terenu górniczego oraz granic zakładu górniczego, przedstawionych zgodnie z Polskimi Normami dotyczącymi map górniczych, z zaznaczeniem granic podziału terytorialnego kraju;
- 2) granic obszarów i terenów górniczych, które zostały wyznaczone w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru i terenu górniczego;
- 3) granic podziemnego składowiska dwutlenku węgla.
- 4) nieruchomości, na której jest zlokalizowany zakład górniczy, w szczególności instalacja zatłaczająca oraz instalacja służąca do prowadzenia monitoringu kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla;
- 5) lokalizacji odwiertów oraz rurociągów technologicznych;
- 6) stref zasilania i stref ochronnych dla wód i ujęć wodnych;
- 7) wyrobisk mających połączenia z powierzchnią terenu;
- 8) niecek bezodpływowych;
- 9) kategorii przydatności terenu do zabudowy po zakończeniu działalności górniczej;
- 10) granic sekcji mapy składowiska dwutlenku węgla w skali nie mniejszej niż 1 : 5 000, stanowiących załącznik nr 5 do planu ruchu.

3. Wykaz obiektów nieobjętych likwidacją zakładu górniczego.

4. Wykaz odwiertów z podaniem ich przeznaczenia i głębokości oraz interwałów udostępnienia horyzontów składowania dwutlenku węgla.

5. Mapa składowiska dwutlenku węgla, sporządzona na podkładzie mapy sytuacyjno-wysokościowej w skali nie mniejszej niż 1 : 5 000, z naniesieniem:

- 1) rejonów prowadzonej działalności;
- 2) odwiertów zatłaczających, obserwacyjnych i innych, w tym zlikwidowanych;
- 3) obiektów budowlanych zakładu górniczego;
- 4) rurociągów i głównych ciągów technologicznych, z oznaczeniem obiektów przeznaczonych do likwidacji;
- 5) stref zagrożenia pożarowego i zagrożenia wybuchem;
- 6) dróg dojazdowych do odwiertów;
- 7) zasięgu wpływów działalności.

6. Schematy konstrukcji i uzbrojenia odwiertów – napowierzchniowe i wglębne.

7. Schematy ideowe zasilania zakładu górniczego w energię elektryczną, parę wodną, sprężone powietrze, inne media energetyczne oraz wodę.

8. Inwentaryzacja gruntów przekształconych w wyniku prowadzenia ruchu zakładu górniczego oraz przewidywany kierunek, sposób i termin rozpoczęcia i zakończenia rekultywacji – według wzoru nr 3.

W planie ruchu zakładu górniczego prowadzącego podziemne składowanie dwutlenku węgla w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej pomija się załącznik nr 2, 5 i 8. Do tego planu ruchu są załączane dodatkowo dokumenty wymienione w pkt 9–11:

9. Mapa batymetryczna dna morskiego, sporządzona w skali nie mniejszej niż 1 : 25 000, z naniesieniem:

- 1) granic rejonu prowadzenia działalności oraz podziemnego składowiska dwutlenku węgla;
- 2) granic obszaru i terenu górniczego;
- 3) lokalizacji odwiertów;
- 4) rurociągów i instalacji podwodnych.
- 5) lokalizacji urządzenia stałego lub ruchomego;

10. Strefy zagrożenia pożarowego i zagrożenia wybuchem oraz przestrzenie zagrożone możliwością powstania atmosferą niezdarną do oddychania, naniesione na planie części urządzenia stałego lub ruchomego, z której będą prowadzone roboty górnicze.

11. Plan zwalczania rozlewów olejowych i likwidacji zagrożeń dla środowiska, skoordynowany z Krajowym Planem Zwalczania Zagrożeń i Zanieczyszczeń Środowiska Morskiego, uzgodniony z właściwym terytorialnie organem administracji morskiej oraz Morską Służbą Poszukiwania i Ratownictwa.

Wzór nr 1

Zakłady górnicze prowadzące podziemne
składowanie dwutlenku węgla

Likwidowany zakład górniczy

PODSTAWOWE WSKAŹNIKI CHARAKTERYZUJĄCE ZAKŁAD GÓRNICZY

Lp.	Wyszczególnienie	Jednostka	Wielkość, ilość	Uwagi
1	2	3	4	5
1.	Obszar górniczy	km ²		nazwa obszaru
2.	Teren górniczy	km ²		nazwa terenu
3.	Pojemność składowiska dwutlenku węgla	m ³		
4.	Wypełnienie składowiska dwutlenku węgla	m ³		
5.	Czas trwania ruchu zakładu górniczego	lata		
6.	Czas trwania monitoringu po zamknięciu składowiska	lata		

Likwidowany zakład górniczy

**ZESTAWIENIE PROJEKTOWANYCH ROBÓT BUDOWLANYCH
W OBIEKTACH BUDOWLANYCH ZAKŁADU GÓRNICZEGO**

Lp.	Nazwa obiektu budowlanego	Lokalizacja	Informacje dotyczące dokumentacji technicznej (data i znak zatwierdzenia)	Data i znak zgłoszenia robót właściwemu organowi, zgodnie z art. 31 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. — Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409, z późn. zm.)	Data i znak pozwolenia właściwego organu administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego w dziedzinie górnictwa	Planowane wykonanie			Uwagi
						Stan wyjściowy	W okresie obowiązywania planu ruchu	Termin realizacji (miesiąc, rok)	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Zestawienie opracowuje się z podziałem na 2 części:

- A – roboty kontynuowane lub przewidziane do prowadzenia w okresie obowiązywania planu ruchu, na które zakład górniczy posiada pozwolenie właściwego organu administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego w dziedzinie górnictwa;
- B – roboty przewidziane do prowadzenia lub rozpoczęcia w okresie obowiązywania planu ruchu, które będą mogły być prowadzone po uprzednim uzyskaniu pozwolenia właściwego organu administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego w dziedzinie górnictwa.

Likwidowany zakład górniczy

**INWENTARYZACJA GRUNTÓW PRZEKSZTAŁCONYCH W WYNIKU PROWADZENIA
RUCHU ZAKŁADU GÓRNICZEGO ORAZ PRZEWIDYWANY KIERUNEK, SPOSÓB I
TERMINY ROZPOCZĘCIA I ZAKOŃCZENIA REKULTYWACJI**

Numer ewidencyjny działki	Powierzchnia gruntów przekształconych w wyniku prowadzenia ruchu zakładu górniczego [ha]		Rekultywacja			Uwagi
	Ogółem	Wymagających rekultywacji	Kierunek sposób	Termin		
				rozpoczęcia	zakończenia	
1	2	3	4	5	6	7

PLAN RUCHU ZAKŁADU PROWADZĄCEGO DZIAŁALNOŚĆ OKREŚLONĄ W ART. 2
UST. 1 USTAWY Z DNIA 9 CZERWCA 2011 r. – PRAWO GEOLOGICZNE I GÓRNICZE

1. Nazwa i dane teleadresowe zakładu.*)
2. Charakter i miejsce wykonywania działalności oraz informacja o obszarach i terenach górniczych, których granice zostały wyznaczone w bezpośrednim sąsiedztwie.
3. Sposoby łączności zakładu, jego obiektów terenowych oraz jednostek terenowych.
4. Podstawowe dane geologiczne, hydrogeologiczne oraz geologiczno-inżynierskie niezbędne do bezpiecznego wykonania robót objętych planem ruchu.
5. Charakterystyka wykorzystywanych wyrobisk górniczych, z uwzględnieniem sposobu ich utrzymania w bezpiecznym i funkcjonalnym stanie.
6. Zakres wykonywanych robót górniczych i likwidacyjnych.
7. Roboty geologiczne i roboty wiertnicze.
8. Sposób zagospodarowania kopaliny uzyskanej w trakcie robót.
9. Sposób wykorzystywania wyrobisk, w szczególności w celach turystycznych, leczniczych, rekreacyjnych lub utrzymania systemów odwadniania.
10. Sposób odwadniania zakładu.
11. Organizacja robót strzałowych wraz z organizacją służby strzałowej.
12. Zestawienie danych technicznych i parametrów ruchu:
 - 1) urządzeń wyciągowych w szybach i szybkach – według wzoru nr 1;
 - 2) stacji wentylatorów głównych – według wzoru nr 2.
13. Dane techniczne urządzeń stosowanych do wykonania robót, likwidacji obiektów, urządzeń oraz instalacji.
14. Podstawowe dane techniczne obiektów budowlanych i urządzeń energetycznych zakładu. Zestawienie projektowanych robót budowlanych w obiektach budowlanych zakładu – według wzoru nr 3.
15. Zasilanie zakładu, jego obiektów terenowych oraz jednostek terenowych w energię elektryczną, parę wodną, sprężone powietrze, inne media energetyczne oraz wodę.
16. Organizacja służby dyspozytorskiej i sposób ewidencji osób przebywających w wyrobiskach.
17. Charakterystyka zagrożeń naturalnych związanych z prowadzoną działalnością.*)
18. Charakterystyka zagrożenia pożarowego, stref zagrożenia wybuchem oraz miejsc i pomieszczeń zagrożonych powstaniem atmosfery niezdanej do oddychania.
19. Przewietrzanie:
 - 1) sposoby regulacji i zabezpieczeń:
 - a) grupowych i rejonowych prądów powietrza,
 - b) połączeń pomiędzy prądami powietrza doprowadzanymi od szybu wdechowego a odprowadzanymi do szybu wydechowego,
 - c) podsięci wentylacyjnych;
 - 2) harmonogram niezbędnych robót związanych ze zmianami w sieci wentylacyjnej;
 - 3) pomiary temperatury i dopuszczalnych stężeń gazów w powietrzu.
20. Czynniki szkodliwe dla zdrowia w środowisku pracy. Miejsca i źródła ich występowania. Profilaktyka.

*) Zmiana dokonywana w trybie art. 109 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze.

21. Sposób zabezpieczenia miejsca ujawnienia zabytków archeologicznych i innych zabytków.

22. Zasady dokonywania pomiarów i obserwacji oraz wpływów prowadzonych robót na: powierzchnię, środowisko i warunki hydrogeologiczne w rejonie robót.

23. Opis transportu ludzi, sprzętu i materiałów.

24. Przewidywane środki, w tym organizacyjne i techniczne, niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa pracy i bezpieczeństwa powszechnego oraz ochrony poszczególnych złóż kopalin i innych elementów środowiska, jeżeli w granicach przestrzeni prowadzenia robót są planowane lub prowadzone roboty związane z poszukiwaniem lub rozpoznawaniem złóż kopalin lub wód podziemnych albo jeżeli przestrzeń prowadzenia robót sąsiadują z obszarami górniczymi.

25. Ochrona środowiska, ze szczególnym uwzględnieniem zamierzeń w zakresie:

- 1) ochrony powierzchni;
- 2) rekultywacji gruntów po działalności;
- 3) gospodarki odpadami;
- 4) gospodarki wodno-ściekowej – według wzoru nr 4;
- 5) ochrony powietrza przed zanieczyszczeniem (urządzenia ochrony powietrza, zamierzenia w zakresie ograniczenia emisji substancji wprowadzanych do powietrza w sposób zorganizowany i niezorganizowany);
- 6) ochrony przed hałasem i wibracjami przenikającymi do środowiska (urządzenia ochronne, zamierzenia w zakresie ograniczenia hałasu i wibracji przenikających do środowiska);
- 7) przechowywania substancji toksycznych oraz źródeł promieniowania jonizującego: naturalnego i sztucznego.

26. Organizacja opieki lekarskiej, w tym udzielenie pierwszej pomocy przedmedycznej.

27. Szkolenie załogi.

Załączniki do planu ruchu

1. Struktura organizacyjna zakładu, z określeniem stanowisk osób kierownictwa i dozoru ruchu.

2. Mapy pochodzące z zasobu dokumentacji kartograficznej podmiotu, z naniesieniem:

- 1) sytuacji i zagospodarowania powierzchni wraz z granicami zakładu oraz granicami obszarów i terenów górniczych, które zostały wyznaczone w bezpośrednim sąsiedztwie prowadzonej działalności;
- 2) obiektów budowlanych zakładu;
- 3) miejsc i obszarów planowanych robót;
- 4) stref występowania zagrożeń;
- 5) filarów ochronnych.

Jeżeli wymaga tego specyfika prowadzonej działalności, dołącza się odpowiednie mapy wyrobisk górniczych, sporządzone zgodnie z Polskimi Normami dotyczącymi map górniczych.

3. Schemat ideowy zasilania zakładu, jego obiektów terenowych oraz jednostek terenowych w energię elektryczną, parę wodną, sprężone powietrze, inne media energetyczne oraz wodę.

4. Schematy ideowe układów głównego odwadniania.

5. Uproszczony przestrzenny schemat przewietrzania, ze wskazaniem planowanych zmian w okresie obowiązywania planu ruchu.

6. Książka obudowy obejmująca rysunki stosowanej w okresie obowiązywania planu ruchu obudowy dla wyrobisk górniczych.

Zakłady prowadzące działalność określoną w art. 2 ust. 1 ustawy
z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze

Zakład

ZESTAWIENIE DANYCH TECHNICZNYCH I PARAMETRÓW RUCHU URZĄDZEŃ WYCIĄGOWYCH W SZYBACH I SZYBIKACH

[illegible]

Zakłady prowadzące działalność określoną w art. 2 ust. 1 ustawy
z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze

Zakład

ZESTAWIENIE DANYCH TECHNICZNYCH I PARAMETRÓW RUCHU STACJI WENTYLATORÓW GŁÓWNYCH

[illegible]

Zakłady prowadzące działalność określoną w art. 2 ust. 1 ustawy
z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze

Zakład

ZESTAWIENIE PROJEKTOWANYCH ROBÓT BUDOWLANYCH W OBIEKTACH BUDOWLANYCH ZAKŁADU

Lp.	Nazwa obiektu budowlanego	Lokalizacja	Informacje dotyczące dokumentacji technicznej (data i znak zatwierdzenia)	Data i znak zgłoszenia robót właściwemu organowi, zgodnie z art. 30 lub art. 31 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. — Prawo budowlane ((Dz. U. z 2013 r. poz. 1409, z późn. zm.)	Data i znak pozwolenia właściwego organu administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego w dziedzinie górnictwa	Planowane wykonanie			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
						Stan wyjściowy	W okresie obowiązywania planu ruchu	Termin realizacji (miesiąc, rok)	Uwagi

Zakłady prowadzące działalność określoną w art. 2 ust. 1 ustawy
z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze

Zakład

GOSPODARKA WODNO-ŚCIEKOWA

Lp.	Wskaźnik (m ³ /d)
1.	Dopływ wody, w tym:
2.	— woda słodka
3.	— woda zasolona
4.	Zrzut wody niewykorzystanej
5.	Woda zagospodarowana na:
6.	— cele przemysłowe pod powierzchnią
7.	— cele przemysłowe na powierzchni
8.	— cele socjalne związane z ruchem zakładu
9.	— cele własne pozaruchowe
10.	— sprzedaż
11.	Zrzut ścieków po wykorzystaniu wody
12.	Zrzut wody wykorzystanej i niewykorzystanej, w tym:
13.	— do wód powierzchniowych
14.	— do ziemi lub górotworu
15.	— do kanalizacji

Uwagi:

- 1) dane liczbowe w zaokrągleniu do liczb całkowitych
 $1 = 2 + 3$
 $1 = 4 + 5$
 $5 = 6 + 7 + 8 + 9 + 10$
 $12 = 4 + 11$
 $5 \geq 11$
- 2) występujące zależności:
 $1 = 2 + 3$
 $1 = 4 + 5$
 $5 = 6 + 7 + 8 + 9 + 10$
 $12 = 4 + 11$
 $5 \geq 11$
- 3) dane średnioroczne

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zamieszczonego w art. 110 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2016 r. poz. 1131, z późn. zm.), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2012 r. Na mocy powołanego przepisu minister właściwy do spraw środowiska został upoważniony do określenia szczegółowych wymagań dotyczących treści planu ruchu zakładu górniczego oraz planu ruchu likwidowanego (likwidowanej oznaczonej części) zakładu górniczego. Z dniem 24 listopada 2013 r. weszła w życie ustawa z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1238), której celem było wdrożenie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/31/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie geologicznego składowania dwutlenku węgla oraz zmieniającej dyrektywę Rady 85/337/EWG, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/60/WE, 2001/80/WE, 2004/35/WE, 2006/12/WE, 2008/1/WE i rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 (Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 114, z późn. zm.).

Nowelizacja ustawy, po wprowadzeniu w niej obszernych zmian, określa m.in. zasady i warunki podejmowania, wykonywania oraz zakończenia działalności w zakresie podziemnego składowania dwutlenku węgla w celu przeprowadzenia projektu demonstracyjnego wychwytu i składowania dwutlenku węgla (art. 1 ust. 1 pkt 5 nowelizowanej ustawy). Zgodnie z art. 1 ust. 3 nowelizowanej ustawy, przez projekt demonstracyjny wychwytu i składowania dwutlenku węgla należy rozumieć przedsięwzięcie polegające na wychwytywaniu, przesyłaniu i podziemnym składowaniu dwutlenku węgla, spełniające kryteria projektów demonstracyjnych określone w decyzji Komisji nr 2010/670/UE z dnia 3 listopada 2010 r. ustanawiającej kryteria i środki dotyczące finansowania komercyjnych projektów demonstracyjnych mających na celu bezpieczne dla środowiska wychwytywanie i geologiczne składowanie CO₂ oraz projektów demonstracyjnych w zakresie innowacyjnych technologii energetyki odnawialnej realizowanych w ramach systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie, ustanowionego dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 290 z 06.11.2010, str. 39), które jest realizowane w celu sprawdzenia: (1) skuteczności i przydatności stosowania technologii wychwytu i składowania dwutlenku węgla w zakresie ograniczenia emisji dwutlenku węgla; (2) bezpieczeństwa stosowania technologii wychwytu i składowania dwutlenku węgla dla zdrowia i życia ludzi oraz dla środowiska; (3) potrzeby i zasadności dopuszczenia do stosowania technologii wychwytu i składowania dwutlenku węgla na skalę przemysłową.

Art. 15 ustawy nowelizującej przewiduje, że przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 35 ust. 4, art. 69, art. 97 ust. 1, art. 110, art. 116 ust. 7 oraz art. 137 ust. 7 nowelizowanej ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 69, art. 97 ust. 1, art. 110, art. 116 ust. 7, art. 137 ust. 7 oraz art. 152a ust. 5 nowelizowanej ustawy w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą, z dalszymi zastrzeżeniami.

W świetle stanu prawnego obowiązującego od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 23 listopada 2013 r., wydając rozporządzenie w sprawie planów ruchu zakładów górniczych, minister właściwy do spraw środowiska miał różnicować te wymagania zależnie od rodzaju i metody prowadzonej działalności oraz uwzględnić specyfikę działalności wykonywanej w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, a także kierować się potrzebą zapewnienia wymagań określonych w art. 108 ust. 2 nowelizowanej ustawy, tj. potrzebą określenia w planie ruchu:

- 1) struktury organizacyjnej zakładu górniczego, w szczególności przez wskazanie stanowisk osób kierownictwa i dozoru ruchu;
- 2) szczegółowych przedsięwzięć niezbędnych w celu zapewnienia:
 - a) wykonywania działalności objętej koncesją,
 - b) bezpieczeństwa powszechnego,
 - c) bezpieczeństwa pożarowego,
 - d) bezpieczeństwa osób przebywających w zakładzie górniczym, zwłaszcza wymagań dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy,
 - e) racjonalnej gospodarki złożem,
 - f) ochrony elementów środowiska,
 - g) ochrony obiektów budowlanych,
 - h) zapobiegania szkodom i ich naprawy.

Ponadto w art. 129 ust. 3 nowelizowanej ustawy przewidziano obowiązek odpowiedniego stosowania do likwidacji zakładu górniczego przepisów o ruchu zakładu górniczego; stosownie do art. 129 ust. 4 nowelizowanej ustawy, plan ruchu likwidowanego zakładu górniczego lub jego oznaczonej części miał w omawianym przypadku określać w szczególności sposób wykonania obowiązków, o których mowa w art. 129 ust. 1 nowelizowanej ustawy, tj.:

- 1) zabezpieczenia lub zlikwidowania wyrobisk górniczych oraz urządzeń, instalacji i obiektów zakładu górniczego;
- 2) zabezpieczenia niewykorzystanej części złoża kopaliny;
- 3) zabezpieczenia sąsiednich złóż kopaliny;
- 4) przedsięwzięcia niezbędnych środków chroniących wyrobiska sąsiednich zakładów górniczych;

- 5) przedsięwzięcia niezbędnych środków w celu ochrony środowiska oraz rekultywacji gruntów po działalności górniczej.

Obszerna nowelizacja ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze wprowadziła m.in. zmiany w art. 108 tego aktu, dotyczącym planów ruchu zakładów górniczych, a także nadała nowe brzmienie art. 110, tj. upoważnieniu do wydania rozporządzenia. Zmiany w art. 108 polegają na:

- 1) przyjęciu (w art. 108 ust. 2a), że plan ruchu zakładu górniczego prowadzącego podziemne składowanie dwutlenku węgla określa również przedsięwzięcia niezbędne w celu zapewnienia bezpieczeństwa podziemnego składowania dwutlenku węgla, w tym:
 - a) przedsięwzięcia mające na celu zapobieżenie wystąpieniu wycieków dwutlenku węgla oraz wydostaniu się dwutlenku węgla poza kompleks podziemnego składowania dwutlenku węgla, a także przedsięwzięcia mające na celu zapobieżenie innym nieprawidłowościom w procesie podziemnego składowania dwutlenku węgla, które mogą powodować zagrożenie dla bezpieczeństwa powszechnego lub dla zdrowia i życia ludzi oraz dla środowiska,
 - b) działania naprawcze (tj. zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1a nowelizowanej ustawy, działania podjęte w celu: (ba) naprawienia lub usunięcia nieprawidłowości w procesie zatłaczania lub składowania dwutlenku węgla albo w kompleksie podziemnego składowania dwutlenku węgla, które wiążą się z ryzykiem wystąpienia wycieku dwutlenku węgla lub powstaniem zagrożenia dla zdrowia i życia ludzi oraz dla środowiska, (bb) zatrzymania wycieku dwutlenku węgla, aby uniemożliwić lub zatrzymać wydostanie się dwutlenku węgla poza kompleks podziemnego składowania dwutlenku węgla),
 - c) przedsięwzięcia, które będą podejmowane po zamknięciu podziemnego składowiska dwutlenku węgla, ze szczególnym uwzględnieniem ich uwarunkowań technicznych;
- 2) przyjęciu (w art. 108 ust. 3), że plan ruchu zakładu górniczego prowadzącego podziemne składowanie dwutlenku węgla sporządza się z uwzględnieniem warunków określonych w koncesji oraz w planie zagospodarowania podziemnego składowiska dwutlenku węgla;
- 3) przyjęciu (w art. 108 ust. 4), że także w przypadku, gdy w granicach obszaru górniczego są planowane bądź prowadzone roboty związane z poszukiwaniem lub rozpoznawaniem kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla albo jeżeli obszary górnicze (w tym wyznaczone w koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla) sąsiadują ze sobą, w planie ruchu zakładu górniczego uwzględnia się zachodzące współzależności oraz przewiduje się odpowiednie środki, w tym organizacyjne i techniczne, niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa pracy i bezpieczeństwa powszechnego oraz ochrony poszczególnych złóż kopalin i innych elementów środowiska;

- 4) przyjęciu (w art. 108 ust. 6a), że plan ruchu zakładu górniczego prowadzącego podziemne składowanie dwutlenku węgla sporządza się na okres 5 lat albo na cały planowany okres prowadzenia ruchu, jeżeli jest on krótszy;
- 5) przyjęciu (w art. 108 ust. 7a), że wniosek o zatwierdzenie planu ruchu zakładu górniczego prowadzącego podziemne składowanie dwutlenku węgla przedkłada się nie organowi nadzoru górniczego właściwemu dla miejsca wykonywania robót objętych planem (albo jeżeli roboty objęte planem będą wykonywane w granicach właściwości miejscowej co najmniej 2 organów nadzoru górniczego – organowi nadzoru górniczego właściwemu dla siedziby zakładu górniczego), ale właściwemu organowi nadzoru górniczego, tj. zgodnie z ust. 3 (dodanym omawianą nowelizacją) w art. 164 – Prezesowi Wyższego Urzędu Górniczego;
- 6) przyjęciu (w art. 108 ust. 10), że wraz z wnioskiem o zatwierdzenie planu ruchu zakładu górniczego prowadzącego podziemne składowanie dwutlenku węgla przekazuje się do wglądu odpis koncesji oraz plan zagospodarowania podziemnego składowiska dwutlenku węgla.

Nowelizacja nadaje także nowe brzmienie upoważnieniu dla ministra właściwego do spraw środowiska do wydania rozporządzenia, przewidując, że minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące treści planu ruchu zakładu górniczego oraz planu ruchu likwidowanego (likwidowanej oznaczonej części) zakładu górniczego, różnicując je zależnie od rodzaju i metody prowadzonej działalności oraz uwzględniając specyfikę działalności wykonywanej w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, kierując się potrzebą zapewnienia wymagań określonych w art. 108 ust. 2 i (dodawanym omawianą nowelizacją) 2a oraz w art. 129 ust. 1, a także określi elementy planu ruchu zakładu górniczego, których zmiany dokonuje się w trybie uproszczonym, kierując się potrzebą zapewnienia wymagań określonych w art. 109 ust. 1 pkt 2.

W zmienionym po raz pierwszy stanie prawnym, wydając to rozporządzenie, minister właściwy do spraw środowiska miał się zatem kierować potrzebą określenia w planie ruchu:

- 1) struktury organizacyjnej zakładu górniczego, w szczególności przez wskazanie stanowisk osób kierownictwa i dozoru ruchu;
- 2) szczegółowych przedsięwzięć niezbędnych w celu zapewnienia:
 - a) wykonywania działalności objętej koncesją,
 - b) bezpieczeństwa powszechnego,
 - c) bezpieczeństwa pożarowego,
 - d) bezpieczeństwa osób przebywających w zakładzie górniczym, zwłaszcza wymagań dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy,
 - e) racjonalnej gospodarki złożem,
 - f) ochrony elementów środowiska,

- g) ochrony obiektów budowlanych,
 - h) zapobiegania szkodom i ich naprawy;
- 3) przedsięwzięć niezbędnych w celu zapewnienia bezpieczeństwa podziemnego składowania dwutlenku węgla, w tym:
- a) przedsięwzięć mających na celu zapobieżenie wystąpieniu wycieków dwutlenku węgla oraz wydostaniu się dwutlenku węgla poza kompleks podziemnego składowania dwutlenku węgla, a także przedsięwzięć mających na celu zapobieżenie innym nieprawidłowościom w procesie podziemnego składowania dwutlenku węgla, które mogą powodować zagrożenie dla bezpieczeństwa powszechnego lub dla zdrowia i życia ludzi oraz dla środowiska,
 - b) działań naprawczych,
 - c) przedsięwzięć, które będą podejmowane po zamknięciu podziemnego składowiska dwutlenku węgla, ze szczególnym uwzględnieniem ich uwarunkowań technicznych.

Ponadto w art. 129 ust. 3 powołanej ustawy wprowadzono obowiązek odpowiedniego stosowania do likwidacji zakładu górniczego przepisów o ruchu zakładu górniczego; stosownie do art. 129 ust. 4 powołanej ustawy, plan ruchu likwidowanego zakładu górniczego lub jego oznaczonej części ma w omawianym przypadku określać w szczególności sposób wykonania obowiązków, o których mowa w art. 129 ust. 1 powołanej ustawy, tj.:

- 1) zabezpieczenia lub zlikwidowania wyrobisk górniczych oraz urządzeń, instalacji i obiektów zakładu górniczego;
- 2) zabezpieczenia niewykorzystanej części złoża kopaliny;
- 3) zabezpieczenia sąsiednich złóż kopaliny;
- 4) przedsięwzięcia niezbędnych środków chroniących wyrobiska sąsiednich zakładów górniczych;
- 5) przedsięwzięcia niezbędnych środków w celu ochrony środowiska oraz rekultywacji gruntów po działalności górniczej.

Kolejna nowelizacja ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, która nastąpiła na mocy przepisów ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2014 r. poz. 1133, z późn. zm.) oraz nowelizacja przewidziana w ustawie z dnia ... o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...), wprowadziła m.in. zmiany w art. 108 oraz wprowadziła m.in. zmiany w art. 110 tego aktu. Zmiany w art. 108 polegają na:

- 1) przyjęciu (w art. 108 ust. 2 pkt 1a), że plan ruchu zakładu górniczego określa również granice zakładu górniczego;

- 2) przyjęciu (w art. 108 ust. 6b i 6c), że plan ruchu zakładu górniczego, z wyłączeniem planu ruchu dla wykonywania robót geologicznych związanych z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złoża węglowodorów, wymaga (także w przypadku planu ruchu likwidowanego zakładu górniczego – uchylenie ust. 5 w art. 129) opinii właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta); kryterium tej opinii (wyrażanej na wniosek przedsiębiorcy, w formie pisemnej, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku – w przypadku niewyrażenia opinii w tym terminie uważa się, że właściwy wójt (burmistrz, prezydent miasta) nie zgłasza uwag, a w przypadku uwag przedsiębiorca wraz z wnioskiem o zatwierdzenie planu ruchu przedkłada oświadczenie o sposobie ich uwzględnienia lub przyczynach ich nieuwzględnienia – art. 109 ust. 9 pkt 3) jest nienaruszanie zamierzoną działalnością przeznaczenia lub sposobu korzystania z nieruchomości określonego w art. 7 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze; regulacje te stanowią zasadniczą zmianę w stosunku do dotychczasowego stanu prawnego, w którym o opinię właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta) występował właściwy organ nadzoru górniczego;
- 3) przyjęciu (w art. 108 ust. 8), że w przypadku wykonywania robót geologicznych związanych z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złoża węglowodorów wniosek o zatwierdzenie planu ruchu zakładu przedkłada się co najmniej na 14 dni (a nie 30 dni) przed dniem zamierzonego wykonywania robót;
- 4) przyjęciu (w art. 108 ust. 9 pkt 1), że w przypadku wykonywania robót geologicznych związanych z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złoża węglowodorów przedkłada się także egzemplarz planu ruchu w postaci elektronicznej;
- 5) przyjęciu (w art. 108 ust. 11a), że informacja zawarta w planie ruchu, dotycząca składu płynu szczelinującego, nie stanowi tajemnicy przedsiębiorcy w rozumieniu art. 5 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764), tajemnicy przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2003 r. poz. 1503, z późn. zm.) oraz informacji, o której mowa w art. 16 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 353, z późn. zm.);
- 6) przyjęciu (w art. 108 ust. 11b), że jeżeli plan ruchu zakładu górniczego oraz zakładu jest poprzedzony decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach podjętą w postępowaniu toczącym się z udziałem społeczeństwa lub jeżeli koncesja została poprzedzona taką decyzją, do postępowania o zatwierdzenie tego planu nie stosuje się przepisów o udziale organizacji społecznych;

7) rezygnacji (w art. 129 ust. 1) z określania w planie ruchu likwidowanego zakładu górniczego lub jego oznaczonej części sposobu wykonania obowiązków przedsiębiorcy w zakresie dotyczącym zabezpieczenia niewykorzystanej części złoża kopaliny oraz zabezpieczenia sąsiednich złóż kopalin, a także wprowadzeniu w to miejsce wymagania dotyczącego określenia przez przedsiębiorcę niezbędnych środków chroniących sąsiednie złoża kopalin; zmiana ta spowodowała, że przedsiębiorca w planie ruchu likwidowanego zakładu górniczego lub jego oznaczonej części ma określać w szczególności sposób wykonania obowiązków, o których mowa w art. 129 ust. 1 powołanej ustawy, tj.: (1) zabezpieczenia lub zlikwidowania wyrobisk górniczych oraz urządzeń, instalacji i obiektów zakładu górniczego; (2) przedsięwzięcia niezbędnych środków chroniących sąsiednie złoża kopalin; (3) przedsięwzięcia niezbędnych środków chroniących wyrobiska sąsiednich zakładów górniczych; (4) przedsięwzięcia niezbędnych środków w celu ochrony środowiska oraz rekultywacji gruntów po działalności górniczej.

W związku z tym, że w ustawie nowelizującej z 2014 r. przewidziano m.in. uzupełnienie treści art. 108 o wymaganie dotyczące określenia w planie ruchu granic zakładu górniczego (ust. 2 pkt 1a). Doszło zatem do pośredniej nowelizacji delegacji do wydania rozporządzenia, zamieszczonej w art. 110, co spowodowało potrzebę przygotowania projektu rozporządzenia.

Ze względów ekonomiki legislacyjnej, przyjęto założenie, że proces legislacyjny obejmie jeden projekt rozporządzenia, uwzględniający zmiany wprowadzone zarówno ustawą z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw, jak i ustawą z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw, jak również projektowaną nowelizacją tego aktu.

Projektowany akt zastąpi rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie planów ruchu zakładów górniczych (Dz. U. poz. 372), które weszło w życie z dniem 1 czerwca 2012 r., a jego celem jest jedynie uzupełnienie rozwiązań dotychczasowego rozporządzenia o wymagania dotyczące treści planów ruchu dla działalności w zakresie geologicznego składowania dwutlenku węgla oraz o wymaganie dotyczące określenia w planie ruchu granic zakładu górniczego, a także zmodyfikowanie niektórych wymagań w zakresie likwidacji zakładu górniczego. Przyjęto, że stosunkowo krótki okres obowiązywania dotychczasowego rozporządzenia jest istotną przesłanką przemawiającą za odstąpieniem od wprowadzania zmian w tym zakresie. Nie było bowiem możliwe w tym zakresie podjęcie badań postlegislacyjnych, umożliwiających ocenę skuteczności istniejących rozwiązań.

Projektowana regulacja dotyczy następujących rodzajów działalności objętych zakresem przedmiotowym powołanej ustawy:

- 1) wydobywania kopalin ze złóż (art. 1 ust. 1 pkt 2 nowelizowanej ustawy), prowadzonego w formie zakładu górniczego (art. 6 ust. 1 pkt 18 nowelizowanej ustawy); wyjątek dotyczy działalności prowadzonej na podstawie koncesji udzielonej przez starostę – w takim przypadku ruch prowadzi się na podstawie warunków określonych w koncesji, która powinna zostać wówczas rozszerzona o elementy przewidziane dla planu ruchu, w tym likwidowanego zakładu górniczego (art. 32 ust. 5 oraz art. 105 ust. 2 pkt 1 nowelizowanej ustawy);
- 2) podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji (art. 1 ust. 1 pkt 3 nowelizowanej ustawy) oraz podziemnego składowania odpadów (art. 1 ust. 1 pkt 4 nowelizowanej ustawy), prowadzonych w formie zakładu górniczego (art. 6 ust. 1 pkt 18 nowelizowanej ustawy);
- 3) podziemnego składowania dwutlenku węgla w celu przeprowadzenia projektu demonstracyjnego wychwytu i składowania dwutlenku węgla (art. 1 ust. 1 pkt 5 nowelizowanej ustawy), prowadzonych w formie zakładu górniczego (art. 6 ust. 1 pkt 18 nowelizowanej ustawy); zgodnie z art. 1 ust. 3 nowelizowanej ustawy, przez projekt demonstracyjny wychwytu i składowania dwutlenku węgla należy rozumieć przedsięwzięcie polegające na wychwytywaniu, przesyłaniu i podziemnym składowaniu dwutlenku węgla, spełniające kryteria projektów demonstracyjnych określone w decyzji Komisji nr 2010/670/UE z dnia 3 listopada 2010 r. ustanawiającej kryteria i środki dotyczące finansowania komercyjnych projektów demonstracyjnych mających na celu bezpieczne dla środowiska wychwytywanie i geologiczne składowanie CO₂ oraz projektów demonstracyjnych w zakresie innowacyjnych technologii energetyki odnawialnej realizowanych w ramach systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie, ustanowionego dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 290 z 06.11.2010, str. 39), które jest realizowane w celu sprawdzenia: (a) skuteczności i przydatności stosowania technologii wychwytu i składowania dwutlenku węgla w zakresie ograniczenia emisji dwutlenku węgla, (b) bezpieczeństwa stosowania technologii wychwytu i składowania dwutlenku węgla dla zdrowia i życia ludzi oraz dla środowiska, (c) potrzeby i zasadności dopuszczenia do stosowania technologii wychwytu i składowania dwutlenku węgla na skalę przemysłową;

4) robót geologicznych, do których stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące m.in. zakładu górniczego i jego ruchu, tj. robót geologicznych służących poszukiwaniu i rozpoznawaniu złóż kopalin oraz poszukiwaniu i rozpoznawaniu kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, a także robót geologicznych służących innym celom wykonywanych z użyciem środków strzałowych albo wykonywanych na głębokości większej niż 100 m albo wykonywanych na obszarze górniczym utworzonym w celu wykonywania działalności metodą robót podziemnych albo metodą otworów wiertniczych (art. 86 nowelizowanej ustawy); jeżeli roboty geologiczne służące poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż kopalin są wykonywane bez użycia środków strzałowych na głębokości do 100 m poza obszarem górniczym, ruch zakładu górniczego prowadzi się na podstawie warunków określonych w koncesji albo decyzji zatwierdzającej projekt robót geologicznych (art. 105 ust. 2 pkt 2 nowelizowanej ustawy);

5) działalności określonej w art. 2 ust. 1 powołanej ustawy, do której stosuje się odpowiednio jej przepisy (z wyjątkiem działu III), tj.:

- a) budowy, rozbudowy oraz utrzymywania systemów odwadniania zlikwidowanych zakładów górniczych,
- b) robót prowadzonych w wyrobiskach zlikwidowanych podziemnych zakładów górniczych, w celach innych niż określone ustawą, w szczególności turystycznych, leczniczych i rekreacyjnych,
- c) robót podziemnych prowadzonych w celach naukowych, badawczych, doświadczalnych i szkoleniowych na potrzeby geologii i górnictwa,
- d) drażnienia tuneli z zastosowaniem techniki górniczej,
- e) likwidacji obiektów, urządzeń oraz instalacji, o których mowa w lit. a–d.

Za słusznością takiego rozwiązania, dotyczącego działalności określonej w art. 2 ust. 1 powołanej ustawy, przemawia treść art. 2 ust. 3 tej ustawy, zgodnie z którym przepisy dotyczące przedsiębiorcy stosuje się odpowiednio do podmiotów, które uzyskały inne niż koncesja decyzje stanowiące podstawę wykonywania działalności regulowanej ustawą.

Jak już wspomniano, w projektowanej regulacji utrzymano (poza dwoma wyjątkami, dotyczącymi określenia w planie ruchu granic zakładu górniczego, a także zmodyfikowania niektórych wymagań w zakresie likwidacji zakładu górniczego) dotychczasowe brzmienie poszczególnych załączników do obowiązującego rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie planów ruchu zakładów górniczych. Natomiast w związku z koniecznością „wkomponowania” rozwiązań dotyczących podziemnego składowania dwutlenku węgla, w nowym akcie zaproponowano zmianę numeracji niektórych załączników, przyjmując, że:

- 1) nie jest uzasadnione wprowadzanie odrębnego uregulowania określającego wymagania dotyczące planu ruchu zakładu wykonującego roboty geologiczne służące poszukiwaniu i rozpoznawaniu kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla; wystarczające w tym zakresie są bowiem ogólne wymagania dla zakładu wykonującego roboty geologiczne, niepolegające na badaniach geofizycznych wymagających użycia środków strzałowych, określone w załączniku nr 7 do projektowanego rozporządzenia;
- 2) uzasadnione jest wprowadzanie odrębnych uregulowań określających wymagania dotyczące planu ruchu:
 - a) zakładu górniczego prowadzącego metodą otworową: podziemne składowanie dwutlenku węgla – stosowne rozwiązania przyjęto w załączniku nr 6 do rozporządzenia, opierając się częściowo na rozwiązaniach dotyczących zakładu górniczego prowadzącego metodą otworową: podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji lub podziemne składowanie odpadów, ujętych w załączniku nr 5 do rozporządzenia;
 - b) likwidowanego albo likwidowanej oznaczonej części zakładu górniczego prowadzącego metodą otworową: podziemne składowanie dwutlenku węgla – stosowne rozwiązania przyjęto w załączniku nr 14 do rozporządzenia, opierając się częściowo na rozwiązaniach dotyczących likwidowanego albo likwidowanej oznaczonej części zakładu górniczego prowadzącego metodą otworową: podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji lub podziemne składowanie odpadów, ujętych w załączniku nr 13 do rozporządzenia.

Zaproponowano, aby projektowane rozporządzenie weszło w życie z dniem ...

Projekt zostanie umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska, stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), w celu umożliwienia zgłoszenia, w trybie art. 7 tej ustawy, zainteresowania pracami nad przedmiotowym projektem rozporządzenia. Projekt zostanie także udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, stosownie do postanowień uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), a także na stronie internetowej Wyższego Urzędu Górniczego.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.) i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji Komisji Europejskiej.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Środowiska w sprawie planów ruchu zakładów górniczych. Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Środowiska – ministerstwo wiodące, Ministerstwo Energii – ministerstwo współpracujące Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Sekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska – Główny Geolog Kraju Prof. dr hab. Mariusz Orion Jędrysek Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Dyrektor Departamentu Polityki Surowcowej i Analiz w Ministerstwie Środowiska – Hubert Schwarz tel. (22) 36-92-796 faks (22) 36-91-145 E-mail: Departament.Polityki.Surowcowej.i.Analiz@mos.gov.pl	Data sporządzenia 17.03.2017 r. Źródło: Na podstawie art. 110 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2016 r. poz. 1131 i 1991 oraz z 2017 r. poz. 60, 202 i ...) zarządza się, co następuje: Nr w wykazie prac

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zamieszczonego w art. 110 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2016 r. poz. 1131 i 1991 oraz z 2017 r. poz. 60, 202 i ...), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2012 r. Na mocy powołanego przepisu minister właściwy do spraw środowiska został upoważniony do określenia szczegółowych wymagań dotyczących treści planu ruchu zakładu górniczego oraz planu ruchu likwidowanego (likwidowanej oznaczonej części) zakładu górniczego. Z dniem 24 listopada 2013 r. weszła w życie ustawa z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1238), której celem było wdrożenie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/31/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie geologicznego składowania dwutlenku węgla oraz zmieniającej dyrektywę Rady 85/337/EWG, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/60/WE, 2001/80/WE, 2004/35/WE, 2006/12/WE, 2008/1/WE i rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 (Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 114, z późn. zm.).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Nowelizacja ustawy, po wprowadzeniu w niej obszernych zmian, określa m.in. zasady i warunki podejmowania, wykonywania oraz zakończenia działalności w zakresie podziemnego składowania dwutlenku węgla w celu przeprowadzenia projektu demonstracyjnego wychwyty i składowania dwutlenku węgla (art. 1 ust. 1 pkt 5 nowelizowanej ustawy). Zgodnie z art. 1 ust. 3 nowelizowanej ustawy, przez projekt demonstracyjny wychwyty i składowania dwutlenku węgla należy rozumieć przedsięwzięcie polegające na wychwytywaniu, przesyłaniu i podziemnym składowaniu dwutlenku węgla, spełniające kryteria projektów demonstracyjnych określone w decyzji Komisji nr 2010/670/UE z dnia 3 listopada 2010 r. ustanawiającej kryteria i środki dotyczące finansowania komercyjnych projektów demonstracyjnych mających na celu bezpieczne dla środowiska wychwytywanie i geologiczne składowanie CO₂ oraz projektów demonstracyjnych w zakresie innowacyjnych technologii energetyki odnawialnej realizowanych w ramach systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie, ustanowionego dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 290 z 06.11.2010, str. 39), które jest realizowane w celu sprawdzenia: (1) skuteczności i przydatności stosowania technologii wychwyty i składowania dwutlenku węgla w zakresie ograniczenia emisji dwutlenku węgla; (2) bezpieczeństwa stosowania technologii wychwyty i składowania dwutlenku węgla dla zdrowia i życia ludzi oraz dla środowiska; (3) potrzeby i zasadności dopuszczenia do stosowania technologii wychwyty i składowania dwutlenku węgla na skalę przemysłową.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Państwa członkowskie UE zobowiązane są do wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/31/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie geologicznego składowania dwutlenku węgla oraz zmieniającej dyrektywę Rady 85/337/EWG, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/60/WE, 2001/80/WE, 2004/35/WE, 2006/12/WE, 2008/1/WE i rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 (Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 114, z późn. zm.).

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podmioty gospodarcze prowadzące działalność górnictw.	Kilka tysięcy przedsiębiorstw	Szacunki MŚ	Poprawa Bezpieczeństwa i higieny pracy na terenie zakładów górniczych.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy zostanie:

1. zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbینگowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248);
2. skierowany do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 759);
3. skierowany do zaopiniowania przez Radę Dialogu Społecznego zgodnie z ustawą z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. poz. 1240).

Grupy (środowiska) interesariuszy, z którymi prowadzone będą konsultacje projektu:

1. Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica
2. Baltic Gas Sp. z o.o.;
3. Baltex Minerale Sp. z o.o.;
4. Blue Gas N`R`G Sp. z o.o.;
5. Bobr Energia Sp. z o.o.;
6. Braniewo Energy Sp. z o.o.;
7. Business Centre Club;
8. CalEnergy Resources Poland Sp. z o.o.;
9. DPV Service Sp. z o.o.;
10. ECO ENERGY 2010 Sp. z o.o. SKA;
11. Energia Cybinka Sp. z o.o. Sp. kom.;
12. Energia Karpaty Zachodnie Sp. z o.o. Sp. Kom.;
13. Energia Torzym Sp. z o.o. Sp. kom.;
14. Energia Zachód Sp. z o.o. Sp. Kom. ;
15. Federacja Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych;
16. Forum Przemysłu Węglowego;
17. Forum Związków Zawodowych;
18. Fundacja Pracowania Badań i Innowacji Społecznych „Stocznia”;
19. FX Energy Sp. z o.o.;
20. Gas Plus International Sp. z o.o.;
21. GAZKOP – 1 Sp. z o.o.;
22. GAZKOP – Wilchwy Sp. z o.o.;
23. Górnicza Izba Przemysłowo-Handlowa;
24. Green Energy Polska Sp. z o.o.;
25. Grupa LOTOS S.A., LOTOS Petrobaltic S.A.;
26. Instytut Gospodarki Surowcami Mineralnymi i Energią Polskiej Akademii Nauk;
27. Instytut Morski w Gdańsku;
28. Jastrzębska Spółka Węglowa S.A.;
29. Joyce Investments Sp. z o.o.;
30. KGHM Polska Miedź S.A.;
31. Kompania Węglowa S.A.;
32. Konfederacja „Lewiatan”;
33. Krajowa Izba Gospodarcza;
34. Krajowa Izba Gospodarki Morskiej;
35. Krajowy Związek Pracodawców Branży Geologicznej;
36. Marszałkowie Województw;
37. Naczelna Organizacja Techniczna;
38. Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”;
39. NWR Karbonia S.A.;
40. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
41. Organizacja Polskiego Przemysłu Poszukiwawczo-Wydobywczego;

42. Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy;
43. Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.;
44. PKN Orlen S.A.;
45. Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego;
46. Polski Związek Pracodawców Producentów Kruszyw;
47. Polski Związek Pracodawców Przemysłu Wydobywczego;
48. Pol-Tex Methane Sp. z o.o.;
49. Porozumienie Pracodawców Przemysłu Wydobywczego;
50. PPI Chrobok S.A.;
51. Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;
52. Regionalne Stowarzyszenie Przedsiębiorców Wydobywających Kopaliny Pospolite;
53. RWE Dea AG S.A. Oddział w Polsce;
54. Sekcja Krajowa Geologiczno-Wiertnicza NSZZ „Solidarność”;
55. Sierra Bravo Sp.z o.o.;
56. Stowarzyszenie Hydrogeologów Polskich;
57. Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Górnictwa;
58. Stowarzyszenie Naukowo-Techniczne Inżynierów i Techników Przemysłu Naftowego i Gazowego;
59. TRIAS Sp. z o.o.;
60. ZOK Sp. z o.o.;
61. Związek Powiatów Polskich;
62. Związek Pracodawców Górnictwa Węgla Kamiennego;
63. Związek Rzemiosła Polskiego;
64. Związek Województw RP.

Planowane do wykorzystania metody konsultacji:

1. konsultacje pisemne – poczta tradycyjna, poczta elektroniczna, portal e-konsultacji, internetowy formularz ankiet;
2. spotkanie konsultacyjne – spotkanie odbędzie się z udziałem uczestników konsultacji pisemnych;
3. opracowane zostanie zestawienie uwag zgłoszonych do projektu ustawy.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania													
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Uwagi na swój charakter przedmiotowy wejście w życie projektowanych zmian będzie neutralne dla finansów publicznych.											

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe								
Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń								
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
☒ nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).				☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy				
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.				☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy				
Komentarz:								
9. Wpływ na rynek pracy								
Z uwagi na zakres rozporządzenia jego wejście w życie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.								
10. Wpływ na pozostałe obszary								
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:		☐ demografia ☐ mienie państwowe			☐ informatyzacja ☐ zdrowie			
Omówienie wpływu								
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego								
Planuje się wejście w życie przepisów projektowanego aktu prawnego w ...								

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ze względu na charakter przepisów zawartych w projekcie ustawy nie przewiduje się ewaluacji.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Nie dotyczy.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ENERGII¹⁾

z dnia

**w sprawie minimalnej zawartości sprawozdania z realizacji
planu ruchu zakładu górniczego**

Na podstawie art. 117b ust. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2016 r. poz. 1131 i 1991 oraz z 2017 r. poz. 60, 202 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa minimalną zawartość sprawozdania z realizacji planu ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, zwanego dalej „zakładem górniczym”.

§ 2. Sprawozdanie z realizacji planu ruchu zakładu górniczego, zwane dalej „sprawozdaniem”, określa:

- 1) nazwę i dane teleadresowe:
 - a) przedsiębiorcy,
 - b) zakładu górniczego,
 - c) podmiotu wykonującego powierzone czynności w ruchu zakładu górniczego;
- 2) dane identyfikujące plan ruchu zakładu górniczego, którego dotyczy sprawozdanie, w szczególności: nazwę planu ruchu zakładu górniczego oraz datę i znak decyzji zatwierdzającej ten plan;
- 3) nazwę i dane lokalizacyjne otworów wiertniczych;
- 4) w przypadku:
 - a) poszukiwania węglowodorów – maszyny i urządzenia niezbędne do wykonania prac geologicznych, w szczególności urządzenia wiertnicze,

¹⁾ Minister Energii kieruje działem administracji rządowej – gospodarka złożami kopalin, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Energii (Dz. U. poz. 2087).

- b) wydobywania węglowodorów – urządzenia stosowane przy wydobywaniu węglowodorów, w szczególności urządzenia wiertnicze, urządzenia wydobywcze oraz urządzenia związane z rekonstrukcją odwiertów;
- 5) urządzenie stałe lub ruchome, z którego są prowadzone roboty objęte planem ruchu zakładu górniczego;
 - 6) sposób realizacji robót objętych planem ruchu zakładu górniczego od rozpoczęcia realizacji planu ruchu zakładu górniczego albo od czasu sporządzenia poprzedniego sprawozdania;
 - 7) średnicę oraz zmierzoną rzeczywistą głębokość pionową wykonanego otworu wiertniczego;
 - 8) konstrukcję otworu wiertniczego;
 - 9) gęstość płuczki wiertniczej w momencie sporządzania sprawozdania;
 - 10) w przypadku operacji na istniejącym otworze wiertniczym – jego obecny stan eksploatacyjny.

§ 3. Jeśli plan ruchu zakładu górniczego dotyczy kilku otworów wiertniczych, sprawozdanie sporządza się łącznie dla wszystkich otworów wiertniczych.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem

MINISTER ENERGII

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zamieszczonego w art. 117b ust. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2016 r. poz. 1131 i 1991 oraz z 2017 r. poz. 60, 202 i ...), zwanej dalej „Pgg”.

Zgodnie z art. 117b ust. 1 na kierownika ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej nałożono obowiązek przekazywania właściwemu organowi nadzoru górniczego, co 14 dni, sprawozdania z realizacji planu ruchu zakładu górniczego dla tej działalności. Na mocy ust. 2 powołanego przepisu minister właściwy do spraw energii został upoważniony do określenia minimalnej zawartości sprawozdania, o którym mowa powyżej. Wydając to rozporządzenie, minister właściwy do energii ma kierować się koniecznością zapewnienia kompletności i przejrzystości przedstawianych informacji.

Upoważnienie to jest nowością w polskim porządku prawnym. Obowiązek sporządzania i przedstawiania sprawozdań przez kierownika ruchu zakładu górniczego został wprowadzony na podstawie ustawy z dnia ... o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw, która implementuje dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/30/UE z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie bezpieczeństwa działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich oraz zmiany dyrektywy 2004/35/WE (Dz. Urz. UE L 178 z 28.06.2013, str. 66). Art. 15 ust. 4 dyrektywy wprowadził wymóg by Państwa członkowskie zapewniały, aby operator odwiertu przekazywał właściwemu organowi (organowi nadzoru górniczego) sprawozdania z operacji na odwiercie zgodnie z wymogami określonymi w załączniku II do dyrektywy. Sprawozdania są przekazywane w tygodniowych odstępach, począwszy od dnia rozpoczęcia operacji na odwiercie, lub w odstępach określonych przez właściwy organ. Implementację dyrektywy stanowi art. 117b Pgg, który nakłada na kierownika ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej obowiązek przekazywania właściwemu organowi nadzoru górniczego, nie rzadziej niż co 7 dni, sprawozdania z realizacji planu ruchu zakładu górniczego dla tej działalności.

Projektowane rozporządzenie uwzględnia więc zmiany w stanie prawnym wynikające z ustawy nowelizującej.

Rozporządzenie wejdzie w życie z dniem

Informacja o udostępnieniu projektu:

Projekt zostanie umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Energii, stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), w celu umożliwienia zgłoszenia, w trybie art. 7 tej ustawy, zainteresowania pracami nad przedmiotowym projektem rozporządzenia. Projekt zostanie także udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji (na stronie internetowej Rządowego Procesu Legislacyjnego), stosownie do § 4 oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), a także na stronie internetowej Wyższego Urzędu Górniczego.

Oświadczenie co do zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej:

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej. Oświadczenie to jest spójne z opinią Ministra Spraw Zagranicznych, wyrażoną w piśmie ...

Ocena, czy projekt aktu podlega notyfikacji zgodnie z przepisami dotyczącymi funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych:

Projekt nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.) i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji Komisji Europejskiej.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Energii w sprawie minimalnej zawartości sprawozdania z realizacji planu ruchu zakładu górniczego Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Energii Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Grzegorz Tobiszewski – sekretarz stanu w Ministerstwie Energii Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Dyrektor Departamentu Ropy i Gazu w Ministerstwie Energii – Elżbieta Piskorz tel. (22) 693 49 66 faks (22) 693 41 29 E-mail: sekretariatDRO@me.gov.pl	Data sporządzenia 14.03.2017 r. Źródło: art. 117b ust. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (2016 r. poz. 1131 i 1991 oraz z 2017 r. poz. 60, 202 i ...)
Nr w wykazie prac	

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Obowiązek sporządzania i przedstawiania sprawozdań przez kierownika ruchu zakładu górniczego został wprowadzony na podstawie ustawy z dnia ... o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw, która implementuje dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/30/UE z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie bezpieczeństwa działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich oraz zmiany dyrektywy 2004/35/WE (Dz. Urz. UE L 178 z 28.06.2013, str. 66). Art. 15 ust. 4 dyrektywy wprowadził wymóg by państwa członkowskie zapewniały, aby operator odwiertu przekazywał właściwemu organowi (organowi nadzoru górniczego) sprawozdania z operacji na odwiercie zgodnie z wymogami określonymi w załączniku II do dyrektywy. Sprawozdania są przekazywane w tygodniowych odstępach, począwszy od dnia rozpoczęcia operacji na odwiercie, lub w odstępach określonych przez właściwy organ. Implementację dyrektywy stanowi art. 117b Pgg, który nakłada na kierownika ruchu zakładu górniczego prowadzącego działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej obowiązek przekazywania właściwemu organowi nadzoru górniczego, co 14 dni, sprawozdania z realizacji planu ruchu zakładu górniczego dla tej działalności. Projektowane rozporządzenie uwzględnia więc zmiany w stanie prawnym wynikające z ustawy nowelizującej.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowana regulacja określa minimalną zawartość sprawozdania z realizacji planu ruchu zakładu górniczego dla działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej oraz wzór sprawozdania,

W związku z faktem, że obowiązek określenia wymogów sprawozdania wynika z art. 15 ust. 4 Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/30/UE z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie bezpieczeństwa działalności związanej ze złożami ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarach morskich oraz zmiany dyrektywy 2004/35/WE jest zasadne wydanie przedmiotowego rozporządzenia.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Państwa członkowskie UE są zobowiązane do wdrożenia przepisów Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/30/UE.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorcy	3	Dane własne Ministerstwa Środowiska	Obowiązek przygotowania sprawozdania zgodnie z wymaganiami rozporządzenia
Okręgowy Urząd Górniczy w Gdańsku	1		Instytucja która będzie otrzymywać dane w formie jednolitej przez niniejsze rozporządzenie.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projektowane rozporządzenie zostanie przekazane do konsultacji publicznych następującym podmiotom:

1. Organizacja Polskiego Przemysłu Poszukiwawczo-Wydobywczego
ul. Biała 4, 00-895 Warszawa;

2. Polski Związek Pracodawców Przemysłu Wydobywczego
Al. Jerozolimskie 96, 00-807 Warszawa;
3. Krajowy Związek Pracodawców Branży Geologicznej
Al. Korfantego 125a, 40-156 Katowice;
4. Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Górnictwa
ul. Powstańców 25, 40-952 Katowice;
5. Instytut Gospodarki Surowcami Mineralnymi i Energią Polskiej Akademii Nauk
ul. Wybickiego 7, 31-261 Kraków;
6. Stowarzyszenie Naukowo-Techniczne Inżynierów i Techników Przemysłu Naftowego i Gazowego
ul. Lubicz 25, 31-503 Kraków;
7. Polski Związek Pracodawców Przemysłu Wydobywczego „Lewiatan”
ul. Zbyszka Cybulskiego 3, 00-727 Warszawa
e-mail: lewiatan@pkpplewiatan.pl
repcja@konfederacjalewiatan.pl;
8. Sekcja Krajowa Geologiczno-Wiertnicza NSZZ „Solidarność”
Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy
Oddział Górnośląski
ul. Królowej Jadwigi 1, 41-200 Sosnowiec
e-mail: rysard.habryn@pgi.gov.pl;
9. Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej
ul. Brukselska 7, 03-973 Warszawa
e-mail: sekretariat@pracodawcyrp.pl;
10. Business Centre Club
Plac Żelaznej Bramy 10, 00-136 Warszawa
e-mail: biuro@bcc.org.pl;
11. Górnicza Izba Przemysłowo-Handlowa
ul. Kościuszki 30, 40-048 Katowice
e-mail: biuro@giph.com.pl;
12. Naczelna Organizacja Techniczna
Federacja Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych
ul. Czackiego 3/5, 00-043 Warszawa
e-mail: sekretariatSG@not.org.pl;
13. Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica
al. A. Mickiewicza 30, 30-059 Kraków;
14. Fundacja *Pracowania Badań i Innowacji Społecznych „Stocznia”*
ul. Bracka 20B, Warszawa;
15. LOTOS Petrobaltic S.A.
Ul. Stary Dwór 9, 80-758 Gdańsk;
16. Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.
Ul. Marcina Kasprzaka 25, 01-224 Warszawa;
17. Polski Koncern Naftowy ORLEN S A
ul. Chemików 7, 09-411 Płock.

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce „Rządowy Proces Legislacyjny” zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), w celu udostępnienia go wszystkim zainteresowanym podmiotom.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Wprowadzenie rozporządzenia jest neutralne dla budżetu państwa i budżetu jednostek samorządu terytorialnego, ponieważ zawiera ono wyłącznie przepisy wykonawcze do postanowień ustawy – Prawo geologiczne i górnicze, które nie wiążą się bezpośrednio z nowymi obciążeniami finansowymi dla budżetu państwa. Sprawozdania których treść reguluje to rozporządzenie wykonywane są przez przedsiębiorców.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Z uwagi na bardzo małą liczbę przedsiębiorców na których nałożono obowiązek przygotowania sprawozdania z realizacji planu ruchu zakładu górniczego dla działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu węglowodorów w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej rozporządzenie nie będzie miało istotnego wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Z uwagi na zakres rozporządzenia jego wejście w życie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Rozporządzenie ma na celu zwiększenie bezpieczeństwa węglowodorów na morzu.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Planuje się wejście w życie przepisów projektowanego aktu prawnego w ...		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ze względu na charakter przepisów zawartych w projekcie ustawy nie przewiduje się ewaluacji.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Nie dotyczy.		

R O Z P O R Z A D Z E N I E

RADY MINISTRÓW

z dnia

w sprawie organizacji i sposobu zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu

Na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Dz. U. z 2015 r. poz. 434 i 881, z 2016 r. poz. 1954 oraz z 2017 r. poz. 32 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób organizacji zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na polskich obszarach morskich;
- 2) sposób łagodzenia negatywnych skutków dla flory i fauny w granicach obszarów morskich, z uwzględnieniem opieki nad zaolejonymi zwierzętami;
- 3) jednostki organizacyjne współdziałające w zakresie zwalczania zagrożeń na morzu z Morską Służbą Poszukiwania i Ratownictwa, zwaną dalej „Służbą SAR”;
- 4) podmiot właściwy do opracowania krajowego planu zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń środowiska morskiego, elementy składowe oraz sposób opracowania, konsultowania i ogłaszania tego planu, zwanego dalej „Krajowym Planem”;
- 5) zadania organów administracji morskiej w zakresie funkcjonowania systemu zwalczania zanieczyszczeń na morzu;
- 6) zadania i uprawnienia Służby SAR w organizowaniu i koordynowaniu akcji zwalczania zagrożeń lub zanieczyszczeń na morzu;
- 7) zasady i sposób udostępniania w ramach współpracy międzynarodowej informacji o gotowości do zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń środowiska morskiego.

2. Sposób zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń związanych z bojowymi środkami chemicznymi zatopionymi w polskich obszarach morskich regulują odrębne przepisy.

§ 2. 1. W realizacji zadań mających na celu zwalczanie zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu uczestniczą:

- 1) organy administracji morskiej;
- 2) Służba SAR;
- 3) armator i kapitan statku, który spowodował zagrożenie lub zanieczyszczenie morza;

4) jednostki współdziałające, o których mowa w § 16.

2. Organizację Służby SAR określają przepisy w sprawie szczegółowej organizacji Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa.

§ 3. 1. Kapitan statku, który spowodował zagrożenie lub zanieczyszczenie morza, realizując zadania określone w art. 12 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki, jest obowiązany podjąć, w miarę posiadanych możliwości, natychmiastowe działania mające na celu w szczególności zatrzymanie wypływu szkodliwej substancji lub ograniczenie jego wielkości oraz przeciwdziałanie rozprzestrzenianiu się zanieczyszczenia.

2. Armator statku, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do niezwłocznego podjęcia działań minimalizujących skutki zanieczyszczenia środowiska morskiego w szczególności przez usunięcie substancji powodującej zanieczyszczenie, wydobycie z wraku paliwa lub innej substancji szkodliwej dla środowiska morskiego oraz odszukanie i wydobycie z morza niebezpiecznych substancji przewożonych w opakowaniach.

3. Działania mające na celu zwalczanie zagrożenia lub zanieczyszczenia morza prowadzone przez kapitana statku i armatora, o których mowa w ust. 1 i 2, wykonuje się pod nadzorem dyrektora właściwego terytorialnie urzędu morskiego.

§ 4. 1. Dyrektor urzędu morskiego, biorąc pod uwagę rodzaj i stopień zagrożenia lub zanieczyszczenia morza oraz sposób wykonywania przez kapitana i armatora statku działań, o których mowa w § 3 ust. 1 i 2, może polecić prowadzenie tych działań Służbie SAR lub innej wyspecjalizowanej jednostce organizacyjnej.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, wykonawcy działań przysługuje od armatora statku, który spowodował zagrożenie lub zanieczyszczenie morza, zwrot kosztów usunięcia zagrożenia lub zanieczyszczenia i użycia środków zapobiegawczych, stosowanych po zdarzeniu powodującym zanieczyszczenie.

§ 5. W przypadku gdy z rodzaju i stopnia zagrożenia środowiska morskiego albo przebiegu działań zmierzających do zwalczania zanieczyszczenia morza wynika możliwość zanieczyszczenia brzegu morskiego lub zagrożenia życia lub zdrowia ludności w rejonie nadmorskim, dyrektor urzędu morskiego jest obowiązany powiadomić o tym niezwłocznie właściwego wojewodę oraz wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska w celu podjęcia przez nich odpowiednich działań zapobiegawczych na lądzie.

§ 6. 1. Zwalczanie zanieczyszczeń na polskich obszarach morskich wykonuje się metodami mechanicznymi.

2. Dyrektor właściwego urzędu morskiego może udzielić zgody na zastosowanie do zwalczania zanieczyszczeń innych metod niż mechaniczne. Zgody udziela się na wniosek kierownika akcji.

3. Dyrektor urzędu morskiego, udzielając zgody, o której mowa w ust. 2, powinien uwzględnić zasady przyjęte przez Komisję Ochrony Środowiska Morza Bałtyckiego, zwaną dalej „Komisją Helsińską”.

§ 7. 1. Do zadań Służby SAR w zakresie dotyczącym zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu należy w szczególności:

- 1) utrzymywanie gotowości do przyjmowania zawiadomień o zagrożeniach i zanieczyszczeniach środowiska morskiego;
- 2) utrzymywanie gotowości sił i środków do zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń środowiska morskiego;
- 3) planowanie, prowadzenie i koordynacja akcji zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu;
- 4) współdziałanie z innymi służbami i systemami ratowniczymi funkcjonującymi na obszarze kraju;
- 5) współdziałanie z odpowiednimi służbami państw – stron Konwencji o ochronie środowiska morskiego obszaru Morza Bałtyckiego, sporządzonej w Helsinkach dnia 9 kwietnia 1992 r. (Dz. U. z 2000 r. poz. 346 i 347), zwanej dalej „Konwencją Helsińską 1992”, w akcjach zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń środowiska morskiego.

2. W ramach zadań, o których mowa w ust. 1, Służba SAR jest upoważniona do:

- 1) zwracania się do jednostek organizacyjnych wymienionych w § 16 o dostarczenie na miejsce akcji niezbędnego sprzętu, personelu bądź zespołów operacyjnych ujętych w Krajowym Planie, a także informacji wymaganej do właściwego zorganizowania i kierowania akcją;
- 2) występowania do dyrektora właściwego urzędu morskiego o wezwanie pomocy państw – stron Konwencji Helsińskiej 1992, jeżeli możliwości własne Służby SAR i jednostek współdziałających, wymienionych w Krajowym Planie, okażą się niewystarczające do przeprowadzenia skutecznej akcji;
- 3) podejmowania niezbędnych uzgodnień z właściwymi organami celnymi, ochrony granic i innymi właściwymi organami, umożliwiających wprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym na morze terytorialne, morskie wody wewnętrzne lub przestrzeń powietrzną podążających z pomocą z państw – stron Konwencji Helsińskiej

1992, statków morskich, statków powietrznych, personelu i wyposażenia służącego zwalczaniu zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu;

- 4) kierowania sił i środków Służby SAR do akcji poza polskie obszary morskie w celu udzielenia pomocy na prośbę państw – stron Konwencji Helsińskiej 1992, w uzgodnieniu z dyrektorem właściwego urzędu morskiego.

§ 8. 1. Działania zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń wykonuje się zgodnie z Krajowym Planem.

2. Krajowy Plan powinien zawierać w szczególności:

- 1) określenie sposobów alarmowania i informowania o zdarzeniach powodujących zagrożenia lub zanieczyszczenia środowiska morskiego oraz punktów kontaktowych;
- 2) wykaz i rozmieszczenie sił i środków, które mogą być użyte do akcji zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu;
- 3) sposób prowadzenia akcji zwalczania zanieczyszczeń na morzu, z uwzględnieniem specjalnych metod prowadzenia działań na akwenach uznanych za szczególnie wrażliwe na zanieczyszczenia;
- 4) zadania dla jednostek współdziałających ze Służbą SAR w akcjach zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu;
- 5) określenie jednostek współdziałających w zwalczaniu zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu.

3. Krajowy Plan powinien być opracowany zgodnie z wymaganiami Komisji Helsińskiej, z uwzględnieniem analiz istniejących zagrożeń oraz aktualnych prognoz wynikających z:

- 1) rozwoju transportu morskiego, w tym ilości i rodzaju transportowanych poszczególnymi trasami ładunków szkodliwych i niebezpiecznych;
- 2) natężenia ruchu statków i ich rodzaju oraz charakteru transportowanych niebezpiecznych substancji w opakowaniach oraz utrudnień w żegludze występujących na określonych trasach;
- 3) rozwoju eksploatacji zasobów mineralnych znajdujących się pod dnem morskim;
- 4) zagrożeń, które mogą zostać spowodowane przez awarie instalacji przemysłowych oraz urządzeń technicznych zlokalizowanych na morzu lub w strefie nadmorskiej;
- 5) zobowiązań międzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 9. 1. Projekt Krajowego Planu przygotowuje dyrektor Służby SAR.

2. Krajowy Plan zatwierdza minister właściwy do spraw gospodarki morskiej.

3. Krajowy Plan podlega uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska oraz z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych – w części dotyczącej jednostek Państwowej Straży Pożarnej, Straży Granicznej i Policji, oraz z Ministrem Obrony Narodowej – w części dotyczącej Marynarki Wojennej.

4. Projekt Krajowego Planu podlega zaopiniowaniu przez Radę SAR działającą przy ministrze właściwym do spraw gospodarki morskiej.

5. Dyrektor Służby SAR dokonuje bieżącej aktualizacji Krajowego Planu.

§ 10. W akcjach z udziałem sił międzynarodowych stosuje się przyjęte przez Komisję Helsińską wytyczne dotyczące współpracy w zwalczaniu zanieczyszczeń morza.

§ 11. Działaniami zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń kierują:

- 1) kierownik akcji;
- 2) dowódca akcji na miejscu jej prowadzenia.

§ 12. 1. Zadania kierownika akcji, o którym mowa w § 11 pkt 1, polegają w szczególności na:

- 1) opracowywaniu planów akcji;
- 2) uruchamianiu jednostek Służby SAR do działań zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń;
- 3) wyznaczaniu dowódcy akcji na miejscu jej prowadzenia;
- 4) podejmowaniu decyzji o sposobie zwalczania zanieczyszczenia na poszczególnych etapach rozwoju akcji i, w miarę potrzeb, modyfikowaniu planu akcji;
- 5) organizowaniu zabezpieczenia logistycznego prowadzonych działań na morzu;
- 6) współdziałaniu z innymi jednostkami organizacyjnymi zgodnie z Krajowym Planem;
- 7) realizowaniu współdziałania z odpowiednimi służbami innych państw.

2. Kierownik akcji, opracowując plan akcji, powinien uwzględniać:

- 1) aktualne i przewidywane warunki hydrologiczno-meteorologiczne w rejonie akcji;
- 2) czas potrzebny na dotarcie niezbędnych sił i środków do rejonu wystąpienia zagrożenia bądź zanieczyszczenia;
- 3) rodzaj i wielkość zanieczyszczenia;
- 4) dostępność sił i środków Służby SAR, jednostek współdziałających wymienionych w Krajowym Planie oraz odpowiednich służb państw – stron Konwencji Helsińskiej 1992.

3. Kierownik akcji, przygotowując plan akcji oraz podczas jej trwania, powinien korzystać z dostępnych informatycznych programów symulacyjnych prognozujących rozprzestrzenianie się zanieczyszczeń na morzu.

§ 13. Kierowanie akcją na miejscu jej prowadzenia przez osobę, o której mowa w § 11 pkt 2, polega w szczególności na:

- 1) bezpośrednim kierowaniu działaniami skierowanych do akcji specjalnych statków morskich do zwalczania zanieczyszczeń zgodnie z planem akcji;
- 2) informowaniu kierownika akcji o bieżącej sytuacji, sposobie i stopniu realizacji planu akcji.

§ 14. 1. Na obszarze portu inicjatorem i koordynatorem akcji zwalczania zanieczyszczeń prowadzonej przez wyspecjalizowane jednostki organizacyjne jest kapitan portu, a w porcie wojennym – komendant portu, działający w sposób określony odpowiednio przez dyrektora właściwego urzędu morskiego albo Dowódcę Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych.

2. Działania mające na celu zwalczanie zagrożeń i zanieczyszczeń na obszarach portowych podejmują podmioty zarządzające portem przy wykorzystaniu wyspecjalizowanych jednostek organizacyjnych.

§ 15. 1. Podmioty zarządzające portem, przystanią, terminalem lub stoczną remontową opracowują i na bieżąco aktualizują plany zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń dla wód portowych.

2. Plany, o których mowa w ust. 1, wymagają uzgodnienia z dyrektorem Służby SAR oraz właściwym terytorialnie komendantem Państwowej Straży Pożarnej.

3. Uzgodnione plany, o których mowa w ust. 1, zatwierdza, w formie decyzji, dyrektor właściwego urzędu morskiego.

4. Zatwierdzone plany stanowią integralną część Krajowego Planu.

5. W portach wojennych plany, o których mowa w ust. 1, są opracowywane, aktualizowane i uzgadniane przez komendanta portu wojennego.

6. Uprawnienia dyrektora urzędu morskiego, o których mowa w ust. 3, w stosunku do planów, o których mowa w ust. 5, przysługują Dowódcy Generalnemu Rodzajów Sił Zbrojnych.

§ 16. W przypadku konieczności wynikającej z potrzeb akcji zwalczania zanieczyszczeń, Służba SAR współdziała z jednostkami organizacyjnymi:

- 1) krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego Państwowej Straży Pożarnej;
- 2) Marynarki Wojennej;
- 3) Straży Granicznej;
- 4) Policji;

- 5) Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej;
- 6) innymi – określonymi w Krajowym Planie.

§ 17. 1. Jednostki organizacyjne, o których mowa w § 16, są obowiązane w szczególności do:

- 1) wskazania sił i środków, które będą do dyspozycji Służby SAR w przypadku konieczności ich użycia w akcjach zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu oraz określenia ich parametrów technicznych i operacyjnych, a także zachowania gotowości do podjęcia działań;
- 2) określenia sposobów ich alarmowania i informowania;
- 3) wskazania osób odpowiedzialnych za realizację zadań z zakresu współdziałania, w celu uwzględnienia ich w Krajowym Planie.

2. Osoby odpowiedzialne za realizację zadań z zakresu współdziałania są obowiązane do dołożenia wszelkich starań w celu udzielenia Służbie SAR wymaganej pomocy.

§ 18. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej, w ramach nadzoru nad funkcjonowaniem organizacji zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu, może w szczególności:

- 1) inicjować prowadzenie badań dotyczących ekologicznych i ekonomicznych skutków zanieczyszczenia morza;
- 2) powoływać koordynatora prac badawczych.

2. Badania, o których mowa w ust. 1 pkt 1, wykonuje się w każdym przypadku poważnego zanieczyszczenia będącego następstwem katastrofy morskiej, jeżeli substancje powodujące zanieczyszczenie zatonięły, uległy silnemu rozproszeniu lub gdy jako środka do zwalczania zanieczyszczeń użyto substancji dyspergujących lub neutralizujących – zgodnie z wytycznymi Komisji Helsińskiej. Badania te obejmują w szczególności:

- 1) badania fizyczne i chemiczne;
- 2) badania ekologiczne;
- 3) badania rybackie.

3. Do zadań koordynatora prac badawczych należy:

- 1) przygotowanie planu prac badawczych;
- 2) ustalenie współpracy między krajowymi organizacjami badawczymi, jednostkami organizacyjnymi i służbami zwalczającymi zanieczyszczenia oraz prowadzenie spraw administracyjnych i finansowych związanych z pracą badawczą, w tym zawieranie umów z organizacjami badawczymi i powierzanie im zadań badawczych;

- 3) przedstawianie dyrektorowi urzędu morskiego informacji o skutkach zanieczyszczeń dla środowiska morskiego oraz zasadności żądań osób, które doznały szkód na skutek zanieczyszczenia;
- 4) sporządzenie końcowego raportu na podstawie wyników badań przeprowadzonych w czasie trwania zanieczyszczenia.

§ 19. 1. Dyrektor Urzędu Morskiego w Szczecinie, w porozumieniu z dyrektorami pozostałych urzędów morskich oraz dyrektorem Służby SAR, opracowuje i udostępnia, w ramach współpracy międzynarodowej, w sieci Internet, informację o organizacji zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na polskich obszarach morskich, zgodnie z wytycznymi Konwencji Helsińskiej 1992, oraz zapewnia jej bieżącą aktualizację.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać w szczególności:

- 1) opis organizacji oraz zadań i odpowiedzialności jednostek właściwych w sprawach zanieczyszczeń morza;
- 2) wykaz i adresy punktów kontaktowych oraz sposoby kontaktowania się z nimi;
- 3) informacje o zespołach przeznaczonych do działań na wypadek sytuacji kryzysowych oraz usuwania zanieczyszczeń i o wyposażeniu tych jednostek, a w szczególności:
 - a) specjalnych morskich statkach i zespołach do zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń,
 - b) bazach lądowych,
 - c) posiadanych systemach zwalczania zanieczyszczeń na morzu i brzegu morskim, w tym urządzeń do odładowywania zbiornikowców,
 - d) stosowanych systemach obserwacji i kontroli z powietrza,
 - e) holownikach ratowniczych,
 - f) zespołach ekspertów,
 - g) zasadach i warunkach udzielania pomocy.

§ 20. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ...

PREZES RADY MINISTRÓW

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie zmienionego upoważnienia zamieszczonego w art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Dz. U. z 2015 r. poz. 434 i 881, z 2016 r. poz. 1954 oraz z 2017 r. poz. 32 i ...).

W art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki dodano punkt, zgodnie z którym wskazane zostało, że rozporządzenie określi również sposób łagodzenia negatywnych skutków dla flory i fauny w granicach obszarów morskich z uwzględnieniem opieki nad zaolejonymi zwierzętami oraz podmiot właściwy do prowadzenia tych działań.

Przedmiotowa zmiana upoważnienia ustawowego wymaga wydania nowego rozporządzenia Rady Ministrów w tym zakresie, które zastąpi czasowo utrzymane w mocy rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 2002 r. w sprawie organizacji i sposobu zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu.

Rozporządzenie wejdzie w życie z dniem ...

Informacja o udostępnieniu projektu:

Oświadczenie co do zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej:

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej. Oświadczenie to jest spójne z opinią Ministra Spraw Zagranicznych, wyrażoną w piśmie ...

Ocena, czy projekt aktu podlega notyfikacji zgodnie z przepisami dotyczącymi funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych:

Projekt nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.) i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji Komisji Europejskiej.

Projekt został uzgodniony międzyresortowo.

Nazwa projektu Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie organizacji i sposobu zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu. Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Grzegorz Witkowski – podsekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Departament Gospodarki Morskiej w Ministerstwie Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej tel.: +48 22 583 85 70 fax: +48 22 583 85 71 e-mail: SekretariatDGM@mgm.gov.pl	Data sporządzenia 14.03.2017 r. Źródło: Na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Dz. U. z 2015 r. poz. 434 i 881, z 2016 r. poz. 1954 oraz z 2017 r. poz. 32 i ...) Nr w wykazie prac

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie zmienionego upoważnienia zamieszczonego w art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Dz. U. z 2015 r. poz. 434, z późn. zm.), w brzmieniu nadanym w wyniku nowelizacji – ustawy z dnia ... o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki dodano punkt, zgodnie z którym wskazane rozporządzenie określi również sposób łagodzenia negatywnych skutków dla flory i fauny w granicach obszarów morskich z uwzględnieniem opieki nad zaolejonymi zwierzętami oraz podmiot właściwy do prowadzenia tych działań.

Jednocześnie doprecyzowano zapis dotyczący podmiotu właściwy do opracowania krajowego planu zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń środowiska morskiego, elementy składowe oraz sposób opracowania, konsultowania i ogłaszania tego planu.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Rozporządzenie jest wynikiem wdrożenia dyrektywy 2013/30/UE.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorstwa prowadzące działalność wydobywczą na morzu	3	Dane MŚ	Konieczność wdrożenia wytycznych dotyczących bezpieczeństwa.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projektowane rozporządzenie zostanie przekazane do konsultacji publicznych następującym podmiotom:

1. Organizacja Polskiego Przemysłu Poszukiwawczo-Wydobywczego
ul. Biała 4, 00-895 Warszawa;
2. Polski Związek Pracodawców Przemysłu Wydobywczego
Al. Jerozolimskie 96, 00-807 Warszawa;
3. Krajowy Związek Pracodawców Branży Geologicznej
Al. Korfantego 125a, 40-156 Katowice;
4. Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Górnictwa
ul. Powstańców 25, 40-952 Katowice;
5. Instytut Gospodarki Surowcami Mineralnymi i Energią Polskiej Akademii Nauk
ul. Wybickiego 7, 31-261 Kraków;

6. Stowarzyszenie Naukowo-Techniczne Inżynierów i Techników Przemysłu Naftowego i Gazowego
ul. Lubicz 25, 31-503 Kraków;
7. Polski Związek Pracodawców Przemysłu Wydobywczego „Lewiatan”
ul. Zbyszka Cybulskiego 3, 00-727 Warszawa
e-mail: lewiatan@pkpplewiatan.pl
recepca@konfederacjalewiatan.pl;
8. Sekcja Krajowa Geologiczno-Wiertnicza NSZZ „Solidarność”
Państwowy Instytut Geologiczny - Państwowy Instytut Badawczy
Oddział Górnośląski
ul. Królowej Jadwigi 1, 41-200 Sosnowiec
e-mail: ryszard.habryn@pgi.gov.pl;
9. Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej
ul. Brukselska 7, 03-973 Warszawa
e-mail: sekretariat@pracodawcyrp.pl;
10. Business Centre Club
Plac Żelaznej Bramy 10, 00-136 Warszawa
e-mail: biuro@bcc.org.pl;
11. Górnicza Izba Przemysłowo-Handlowa
ul. Kościuszki 30, 40-048 Katowice
e-mail: biuro@giph.com.pl;
12. Naczelna Organizacja Techniczna
Federacja Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych
ul. Czackiego 3/5, 00-043 Warszawa
e-mail: sekretariatSG@not.org.pl;
13. Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica
al. A. Mickiewicza 30, 30-059 Kraków;
14. Fundacja *Pracowania Badań i Innowacji Społecznych „Stocznia”*
ul. Bracka 20B, Warszawa;
15. LOTOS Petrobaltic S.A.
ul. Stary Dwór 9 , 80-758 Gdańsk;
16. Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.
ul. Marcina Kasprzaka 25, 01-224 Warszawa;
17. Polski Koncern Naftowy ORLEN S A
ul. Chemików 7. 09-411 Płock.

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce „Rządowy Proces Legislacyjny” zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), w celu udostępnienia go wszystkim zainteresowanym podmiotom.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

[illegible]

JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Ze względu na przedmiotowy charakter rozporządzenia nie będzie ono miało sytuacji finansów publicznych											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)				
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe											
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe											
Niemierzalne												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń												
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu												
☒ nie dotyczy												
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).						☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy						
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:						☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:						
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.						☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy						
Komentarz:												

9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie niniejszego rozporządzenia jest neutralne z punktu widzenia sytuacji na rynku pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Stworzenie planu zwalczania zagrożeń i zanieczyszczeń na morzu co do zasady powinno skutkować podwyższeniem efektywności tych działań. Stopień tych zmian będzie zależał od sposobu wykorzystania uprawnień nadanych przez niniejsze rozporządzenie.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ...		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie przewiduje się ewaluacji zmian wprowadzonych przez rozporządzenie.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Nie dotyczy.		